

PHILIPPVS

DECIVS IN TIT.

FF. de Regulis Iuris.

Cum additionibus D. HIERONYMI Cuchalon Hispani. Et cum recente & perutili Auctario, & Annotationibus analyticis CAROLI MOLINARI Censoris Iurisconsulti Parisiensis, ac in amplissimo Parisiorum Senatu Aduocati, Theoriae praxisque Iuris consultissimi, in gratiam & utilitatem Iuris candidatorum, totiusque Togati ordinis.

Loca etiam amplius mille, quae partim mutila, partim etiam indigesta erant, hac postrema editione restituta sunt. Cum INDICE multo, quam antea, locupletiore.

LVGDVNI.

Apud Antonium Vincentium.

1561.

PHILIPPVS

DECIVS IN TIT.

FF. de Regulis Iuris.

*Cum additionibus D. HIERONYMI Cuchalon
Hispani. Et cum recente & perutili Auctario,
& Annotationibus analyticis CAROLI MO-
LINAE Censoris Iurisconsulti Parisiensis, ac in
amplissimo Parisiorū Senatu Aduocati, Theoria
praxisq; Iuris consultissimi, in gratiā & utilita-
tem Iuris candidatorū, totiusq; Togati ordinis.*

Loca etiam amplius mille, quæ partim mutila, partim
etiam indigesta erant, hac postrema editione restituta
sunt. Cum INDICE multo, quàm antea, locupletiore.

LVGDVNI.

Apud Antonium Vincentium,

1561.

ferant. Cuius vel hanc annotatiunculam testem produco. Typographus perutilem hunc Decij commentariolum nouis typis excusurus, rogauit, vt ex his quæ dudum in libris meis præterito analytico studio regeſta habeo, quædam breuium annotatiuncularum vice delibarem. Quod cum obiter & ſubiſiuis horis liceret, nec laboribus oneroſum nec inutile videretur, libens ita executus ſum, vt libellus non turgidior, ſed utilior euaderet: hanc enim quantuncunque occaſionẽ ſtudijs commodandi ſpernere aut prætermittere nolui. Super eſt vt hunc ſubiſiuium laborem noſtrum vobis dicatum boni conſulatis. Omitto quàm multos in priore imprefſione deprauatos locos integritati ſuæ reſtitui. Cæterum ſtudioſos monitos velim, ne ob has fortè mi

nutias

nutias ſeueriora me ſtudia mea deſeruiffe ſuſpicientur. Ea enim mihi ad labores nato, quantò Reipublicæ vtiliora, vtcunque difficiliora, tantò potiora, priuatis etiam commodis antiquiora, habentur. Aduerſus neceſſitatem ne dii quidem pugnant. Sed mihi iam ab octo annis omni fauore deſtituto aduerſus innumeras calamitates luçtandum fuit. Breui tamen futurum ſpero, vt otioſum me non fuiſſe luculenter

experiamini. Valete.

καὶ εὐτυχῶντες

διατελέ-

τε.

α ζ

I N D E X C O P I O

S I S S I M V S I N E N A R R A
T I O N E S D. P H I L I P P I D E C I I

*in titul. ff. de Regulis Iuris, omnia, quae scitu digna
sunt, complectens: cuius primus numerus paginam,
mox sequens numerum marginalem denotat.*

<p>Abbatissa quali- ter dignitatem cum administra- tione dicatur ha- bere. pagina 21. numer. 8.</p> <p>Abſens condemnari non po- teſt, & tamen abſolui po- teſt. 397.2</p> <p>Absoluere nequit, qui damna- re non potuit. 180.1</p> <p>Absoluere quando poſſit, qui dānare nequirit. 189.1. & 3.</p> <p>Absoluere qui poteſt ex priui- legio, non ſtatim damnare poterit. 180.4</p> <p>Absolutione facta per diſpen- ſationem non debet iterum inquiſitio fieri. 229.6</p> <p>Abſens ex iuſta cauſa latigare non dicitur. 222.2</p> <p>Abſens quando conſentire di- catur. 236.2</p> <p>Abſenti reipublicae cauſa da- tur reſtitutio, etiam aduer- ſus ſiſcum. 405.1</p> <p>Absolutus ſemel, non debet moleſtari. 402.5</p> <p>Accceptilatio ſimpliciter facta ad omnes ſtipulationes prā-</p>	<p>cedentes eſt porrigenda. 308.3</p> <p>Accellorium ſequitur, natura ſui principalis. 374.1. & 3.</p> <p>Accellorium reſcinditur reſci- ſo principali. 374.2</p> <p>Accipere verbum, ſine effectu intelligi poteſt. 392.2. & 4.</p> <p>Accipere non dicitur, qui alie- na auctoritate quid ſortia- tur. 221.5</p> <p>Accipiat, verbum an ſit dire- ctum, vel obliquum. 221.6</p> <p>Accuſatio nō poteſt replicari, abſoluto ſemel accuſato. 229</p> <p>Accuſare poteſt homicidium etiam aliis inhabilis, ſtatu- to hoc permittente. 439.4</p> <p>Accuſans homicidium an ſuc- cumbat ſi probatur manda- tum. 358.7</p> <p>Acquiſitio facta per forenſem initio nulla, nō conualeſcit eo ciue facta. 157.1</p> <p>Acquiri quādo poſſit alicui reſ ſua acquisitione noua. 203.3</p> <p>Acta à partibus attendi debēt in contractibus. 172.1</p> <p>Actio alia aliam non conſu- mit. 401.1</p> <p style="text-align: right;">Actio</p>
--	---

<p>Actio vna electa quando tol- latur alia. 402.2.3. & 4</p> <p>Actio inſtituta perimitur, per exceptionem quae opponi- tur. 209.4</p> <p>Actio certa ex pluribus, quae comperunt, eſt eligenda. 201.1</p> <p>Actio in rem vtilior eſt ea, quae intentatur in perſonam. 147.2</p> <p>Actio ſurti ex aſſidua contre- ſtatione non dicitur creſce- re. 404.1</p> <p>Actio ſurti quando dicatur au- geri. 404.2</p> <p>Actio vel mobilis vel immo- bilis dicitur, pro qualitate rei, quae in ea deducitur. 404.2</p> <p>Actio non queritur domino exterius maleſicione. 216.1</p> <p>Actio non queritur non con- ſentiente iure. 216.2</p> <p>Actio de peculio non datur in patrem, ſi non ſit factus lo- cupletior, non oneratus. 404</p> <p>Actio & exceptio ſimul com- parantur, quando ad eundem finem tendunt. 402.3</p> <p>Actorem habere, an ſit mi- nus, quam rem ipſam te- nere. 107.4</p> <p>Actorem habere, ſed eſt aliam exceptionem, perinde eſt, ac ſi nullam habeat. 198.1</p> <p>Actiones personales, & debito- rum nomina, ſin bonis no- ſtris computantur. 107.5</p>	<p>Actiones personales quot modis extinguantur. 339.8</p> <p>Actor procuratorem reuoca- re non poteſt poſt litem co- nſtitutam, ſicut nec reus, ſi iſte iſtius iudicium Aktor & reus in medio cauſae pari procedant. 328.5</p> <p>Actor non debet miſſioni gau- dere conditione, quam reus non. 192.3</p> <p>Actor variare nequit lite con- ſtituta. 302.2</p> <p>Actus à parte maiori factus, ad omnes eſt reſcindendus. 234.1</p> <p>Actus perfectus non ſolvitur per id, à quo incipere non potuit. 298.2</p> <p>Actus ſi quid cum ſit, requirit ſe idem cum diſſoluitur, nec al- ter ſario exigitur. 178.5</p> <p>Actus à principio nullus, po- teſt ratificatione roborari. 160.3</p> <p>Actus eſt nullus, qui per legē vel alio favore, quam parat, eſt annullatus. 160.3</p> <p>Actus initio nullus non poteſt ſe validari, validus autem qui eſt poteſt annullari, poſerit e- tiam confirmari. 160.3.9</p> <p>Actus ſe habere per modum inſcriptionis, fortiſſime capitur eo qui per patientiam conſtat. 171.1</p> <p>Actus perſonae illegitimae in- iurialidus, non ſit validus, ſi eſt effecta legitima. 17.5</p> <p>Actus repugnans non poteſt in eſſe</p>
---	--

in esse produci. 381.3
 Actus non valens in maiori
 summa, in minori quoadq;
 conferuatur 330.5
 Actus prior in ordine literæ
 quando præsumatur præces-
 sisse. 363.8
 Actus non valens fieri purè,
 permittitur sub conditio-
 ne. 277.5
 Actus, qui neque diem neque
 conditione recipiant. 277.6
 Actus dicitur generalis termi-
 nus, multa significas. 276.1
 Actus legitimi qui merito di-
 cantur. 276.2
 Actus fieri potest sub condi-
 tione, & qui purè. 276.3
 Actum id præsumitur, quod ta-
 cite subintelligitur. 273.5
 Actum etiã esse dicitur, quod
 ex rei qualitate colligitur.
 274.6
 Aedificare potest quis in suo
 liberè, modo in alienum
 nil immittat. 243.4
 Aedificare qui vetatur, refice-
 re domum non prohibetur.
 242.1
 Aedificare in suo, & altius tol-
 dere potest quis liberè.
 226.1
 Aequitas modum interpretan-
 di leges, & statuta, ac etiam
 pacta præbet. 304.2
 Aequitas inter mercatores est
 attendenda. 304.3
 Aequitas rigori ferè in omni-
 bus est præferenda. 305.4
 Aequitas naturalis merito at-
 tēditur, vbi ius deficere in-
 uenitur. 305.8
 Aequitate rigori debere præ-
 ferri, qualiter intelligendū.
 306.9.10.11
 Aequitate cessante ratificatio
 non facit mandatum vale-
 te. 242.18
 Aequitas quandoque à regulis
 iuris recedere suadet. 305.5
 Aequiuocum quando pro spe-
 cie sit sumendum. 283.3
 Adire non prohibetur quoad-
 que, qui repudiauit. 307.1
 Aditio sola non sufficit, vt hæ-
 reditas dici possit. 244.3
 Aduocatus patrocinium susci-
 pere cogitur inuitus. 419.2
 Aduocatus iustam causam fo-
 ues, cū malitia licitè aduer-
 sarium conuincit. 243.3
 Aduersus, aliquando pro: con-
 tra accipitur. 322.2
 Agere volēs ad pœnam debet
 prius pro sua parte imple-
 re. 241.4.3
 Agere alieno nomine, duobus
 modis intelligi potest. 394.1
 Agere ad alterius vtilitatem
 potest quis nomine pro-
 prio. 395.1
 Alienare prohibitus non po-
 test alienanti consentire.
 348.2. & 3
 Alienatio verè dicitur, vbi do-
 minium transfertur. 394.4
 Alienatio rei minoris inuall-
 ida, accedente ætate confir-
 mari potest. 159.11
 Alienatio fieri etiam dicitur, si

rec

res in emphyteusim conce-
 datur. 354.2
 Alternatiua ad sui veritatem
 requirit alterutram partem
 esse veram. 335.1
 Amicus inimici mei, non sta-
 tim mihi est inimicus. 212.
 3. & 4
 Amisio priuatio quedã est ha-
 bitum præsupponēs. 292.2
 Amittere nõ potest quis, quod
 suum non fuit. 291.1
 Amitti improprie potest res,
 quæ propria nõ fuit. 292.5
 Animus hominis ex ipso com-
 pignoscitur loquela. 173.4
 Appellatio non præsumitur
 deserta in dubio. 423.2
 Appellatio admittenda vide-
 tur in dubio. 422.3
 Arbitrium boni viri intelli-
 gitur, si quid in domini vel
 procuratoris arbitrium cõ-
 feratur. 123.1
 Arbitrium liberum differt ab
 arbitrio simpliciter dicto.
 123.2
 Arbitrium boni viri, quale de-
 beat intelligi. 123.3
 Argentarij officium publicam
 causam habet. 169.2
 Argumentum à maiori ad mi-
 noris valet, si vtrobique sit ra-
 tio eadem. 122.8
 Argumentum à maiori ad mi-
 noris non valet in mandatis.
 332.14
 Argumentum de toto ad par-
 tem non valet, quando lex
 differentiam facit inter to-
 tum & partem. 411.5
 Argumentum à maiori ad mi-
 noris, in materia correctio-
 nis, non probat. 120.4
 Argumentum de toto ad par-
 tem, est in iure validum.
 410.1.3. & 6
 Argumentum valet in tempo-
 re de toto ad partem. 410.2
 Argumentum à testamentis
 ad cõtractus, est nullum in
 dubio. 98.7
 Argumentum de pacto ad sta-
 tutum nullius est vigoris, si
 negatiuè formetur: si affir-
 matiue, poterit valere. 152.
 9. & 10
 Argumentum à maiori, in sta-
 tutis locum habere potest.
 120.2
 Argumentum ab oppositis qua-
 re inualidum. 93.7
 Assessor, & qui pro officij ra-
 tione consulitur, de malo
 consilio tenetur. 207.2
 Assessor se peritum asserens,
 de impericia tenetur. 179.1.
 Augmentum si non auget, nec
 minutio minuet, quod oppo-
 sitorū eadem sit ratio. 93.6
 Bannitum cum saluo cog-
 ductu occidens excusatur.
 116.5
 Bannitum occidens quare pu-
 niri non debeat. 230.10
 Baronis homines non dicun-
 tur regis homines. 212.2
 Bene facere alteri nemo cõm-
 pellitur. 218.7
 Benefi

Beneficium principis latam re-
cipit interpretationē. 34.58.
Beneficium non confertur in
inuicem. 421.1
Beneficium cōferri potest sub
condicione, si vacat. 278.12
Beneficium à principe concessum,
latam admittit interpretationem.
255.5
Beneficium prior impetrans,
præfertur posteriori. 318.2
Benignitas in subditorum cor-
rectione attendenda. 218.2
Bona dotalia non sunt in bo-
nis mariti cōputanda. 383.2
Bona fides possessoris non al-
teratur per simplicem de-
nuntiationem. 65.10
Bonæ fidei possessor quo ad
fructus penè est loco domi-
ni. 404.1
Bonæ fidei possessor est loco
domini, si non apparet quis
dominus sit. 404.2
Bonorum possessio contra ta-
bulas non datur in mulie-
rum testamentis. 32.52
Brevitas in cunctis rebus com-
mendabilis, veluti prolixitas
odiosa. 5.3
CAdaver ad furcas suspendere
non licet. 339.2
Canones si à legibus diversum
sentiant, hoc ipsum exprimi-
unt. 219.11
Capere pro se qui non valet,
ut alij reddat accipere po-
test. 220.1
Capere quando non dicatur,
qui alij restituere tenetur.
221.2
Capere verbum, cum effectu
intelligi debet. 221.3
Cauillatio quæ, veluti superua-
cua, à iure reprobetur. 248.1
Cauillatio quandoque tolle-
rari potest. 249.2
Caupo & tabernarius hospites
recipere coguntur inuicem.
419.5
Causa confirmans, superue-
niens actui inualido robur
ministrat. 159.10
Causa lucrativa, vel onerosa
qualiter ab origine sit iudi-
canda. 172.8
Causa non bene definitur per
effectum. 423.3
Causa finalis actus deficiens
vitiat actum. 299.3
Causa requirens etiam ple-
nam causæ cognitionem, in
spiritualibus delegari po-
test. 264.8
Cautela abundans in testame-
ntis non est nociua. 289.2
Citatio partis necessaria est in
cognitione causæ. 325.1
Citatio requisita in aliquo ac-
tu quando consideranda.
381.4
Citari non debetis, quo etiam
inuicem, potest actus trans-
igi. 149.2
Clam fieri quando, quid, cen-
sendum sit. 263.1
Claritas seu perspicuitas ip-
sam legem maxime decet. 5
Clausula generalis subiecta

ad

ad enumerata specialiter
minimè referri debet. 2.2
Clausula generalis nonnun-
quam ad specialiter enume-
rata subiicitur, eadem om-
nia comprehendens. 2.1
Clausula, sciens se non tene-
ri, qualiter debeat intelli-
gi. 274.5
Clausula codicillaris præsu-
mitur apposta de volunta-
re testatoris. 175.11
Clausula, valeat eo modo quo
potest, non intelligitur, nisi
apponatur. 364.14
Clerici statuti laicorum qua-
liter debeant vti. 412.4
Coercitio modica quæ minori-
bus magistratibus compe-
tat. 261.3
Cognitio causæ quando fieri
possit absq; citatione. 325.3
Cognitionem plenam causæ
quæ requirunt, delegari ne-
queant. 264.6
Commissum alicui simplici-
ter, secundum æquitatem
regulari debet. 30
Commodatum quo differat à
precario. 136.2.8
Commodatum, terminorum
data paritate, non differt à
deposito. 137.19
Commodatum præsumitur
fieri ad petitionem com-
modatarij. 137
Commodatarius pro deterio-
ratione rei non tenetur, si
ad usum debitum ea vta-
tur. 137.30
Commodatarius minus iuris
consequitur, quam preca-
rio recipiens, & tamen plus
obligatur. 129.12
Commoda ferens, incommo-
da & onera sustinere debet.
91.1. & 2.
Commodatarius de culpa le-
uissima teneri solet. 127.6
Compromissum in muliere
fieri haud quaquam potest.
23.17
Communitas quando ob ci-
uium delicta teneatur. 216.2
Commune quod est, meum a-
liquo modo est. 94.4
Concessio secunda feudi, non
derogat priori. 318.3
Concessio quæ sit alicui pro se
& posteris, ad nomen fami-
liæ referenda est. 35.61
Concorditer aduerbium, quid
significet. 349.4
Condemnatus ad restitutionem
rei furtivæ, qua in dubio di-
catur teneri actione. 224.2
Conditio de presenti vel præ-
terito, quibus casibus appo-
ni nequeat. 278.13
Conditio de presenti vel præ-
terito, non dicitur proprie
conditio. 278.14
Conditio expressa in ultimis
voluntatibus quando trans-
missionem impedit. 390.8
Conditio an habeatur pro im-
pleta ab eo, cuius interest,
impedita. 312.5. & 7
Conditio dispositioni apposta
presumitur in dubio, quan-
do

do substantialia concernit. 104.8
 Conditio de presenti aut de praterito quando actum videtur. 278.11
 Conditio de dando heredi impletur, si heredi heredis detur. 387.1
 Conditio purificata retrotrahi solet. 130
 Conditio, si sine filii decesserit, intelligitur etiam de filiabus. 46
 Conditio quando pro impleta haberi debeat. 350.1
 Conditio, si meus erit, verificatur, si meus pro parte sit. 96.7
 Conditio in ultimis voluntatibus, & in contractibus quando pro impleta habetur. 351.2. & 6
 Conditio verè impleri debet, si testator hoc voluit. 351.3
 Conditio executionem respiciens, non vitiat actum. 277.7
 Conditio tacita actum non vitiat. 277.8
 Conditio futuræ spes quando potius in contractu, quam in legato ad heredes transferatur. 114.4
 Conditio in persona heredis impleta, in domino vel patre non est verificanda. 114.5
 Conditio dandi heredi, non habet verum in herede heredis. 114.6
 Conductor & locator iniucè de dolo lata & leui culpa tenentur. 138.33
 Confessio debitoris quando dicitur certa de presenti. 425.4
 Confessio per iracundiam facta reuocari potest ex iusta causa. 214.5
 Confessio in questione nullis iudiciis illata, non validatur, superuenientibus iudiciis. 157.4
 Confessio in fauorem confitentis debet interpretari. 362.3
 Coniunctorum nomine venit sexus uterque. 55.125
 Coniuncti pro coniunctis definitionem suscipere possunt. 395.4
 Consensus matrimonii perficatur, non carnalis copula. 161.5
 Consensus omnium quando explicite requiratur. 349.2
 Consensus omnium in consuetudine non est requirendus. 349.3
 Consensus in dissoluenso requiritur, cuius & in contrahendo. 177.1
 Consensus tunc non præiudicat, si actus non valeat. 346.1
 Consensus si requiratur, error interuenite non præsumitur. 273.1
 Consilium modo non fraudulenter, non ligat consulentem. 207.1
 Consilium non punitur nisi ad malum tendere probetur. 211.12
 Consilium præstare quando quis dicitur. 211.17

Coo

Consilium præbens quando tenetur, & quando non. 208.4
 Consuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur. 174.7
 Consuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet. 174.10
 Consuetudo à pari procedit cum statuto. 20.5
 Consuetudo firmata bino aut tero actu contrario non tollitur. 396.1. & 2
 Consulens non damnatur, si principalis absoluat. 211.13
 Consulens non tenetur, consilio in tempore reuocato. 211.14
 Consulens non punitur statuto poenam facienti imponente. 211.15
 Consulens quandoque mitius punitur qualitate attenda facientis. 211.16
 Consulens, in atrocioribus poena punitur. 209.5
 Consulens quando poena speciali plectatur. 209.6
 Consulens non tenetur, si de interdicto unde vi agatur. 209.7
 Consulens indistinctè punitur, si eius nomine delinquatur. 210.8
 Consulens alicui, præsumitur causa mouens principaliter, quare merito punitur. 210.9
 Consulens tunc punitur, si ex consilio delictum sequatur. 210.10
 Consulens ex consilio non punitur, nisi consilium præcessisse delictum probetur. 211.11
 Consultor quando consilium semel datum mutare nequeat. 272.1
 Constituta legitime durante superueniente casu à quo initium habere non poterunt. 298.1
 Constitutum veram possessionem tradit, licet ficto modo quaeratur. 130.16
 Constitutum quando post mortem constituentis conferri possit. 130.17
 Contestatio litis non reddit deteriori conditionem contestantis. 302.1
 Contractus liciti esse debent, & honesti. 391.1
 Contractus secundum quam consuetudinem extendi possit. 176.14
 Contractus secundum loci consuetudinem attenditur, si contrahentis modus ignoratur. 174.8
 Contractus ex intentione legem accipiunt. 380.6
 Contractu principali existente inutili, valet confessio contenta in illo. 374.4
 Contractus calore iracundie initus, quando effectum sortiri dicatur. 213.1
 Contractus quando gratia eius, qui rogauit, dicatur celebratus. 127.5

Con

- Contractus et si strictam recipiunt interpretationem, non tamen perinde ac si materia foret odiosa. 49.110
- Contrahens conditionem seu qualitatem secum contrahentis nosse debet. 115.1
- Contrahere sponte non dicitur, qui ex quasi contractu obligatur. 118.11
- Contrahentes et si licite se mutuo decipiant, non tamen honeste. 392.7
- Contraria allegans, non est audiendus. 381.1
- Contrarium probari potest, non obstante clausula, ex certa scientia. 274.6
- Contraria eidem subiecto simul inesse nequeunt. 347.2
- Contrariorum quare eadem disciplina. 92.3. & 5
- Contumax innocens non debet condemnari. 377.4
- Conuentus ob donationem à se factam, retinere potest, ne in solidum exigatur. 154.5
- Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit priuilegio. 151.6
- Conuentus ob liberalitatem suam actione personali tenetur tantum in id quod potest. 155.7
- Conuentus priuatorum non potest publico iuri derogare. 150.1
- Conuenti ex causa damnationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt. 153.4
- Copulatiua verunque copulatum requirit esse verum. 335.2
- Corpus liberi hominis estimationem non recipit. 325.3
- Corrumperere volens mulierem, quando capite puniri debet. 72.4
- Creditor non dicitur negligens, qui potuit exceptione repelli. 99.3
- Creditor rem debitoris alienare potest. 225.3
- Creditor de dolo, lata & leui culpa cogente in re pignori accepta tenetur. 138.31
- Creditor quando pignus vendere possit, & quando non. 262.3
- Creditor ante conditionem non cogitur inuitus solutio nem recipere. 112
- Creditor ante tempus non cogitur vinum aut granum recipere, cursu temporis quod minuitur. 112.6
- Creditor, cuius fauore tempus adiectum est, ante tempus petere poterit. 113.10. & 11
- Creditor ius pignoris remittit qui eiusdem alienationi consentit. 346.1
- Creditori inuito non soluitur aliud pro alio. 148.4
- Crimen non prohiens cum possit, tenetur. 328.1
- Crimen læsæ maiestatis propter seditionem committitur. 372
- Culpa leuissima in faciendo, est

- est leui æquiparanda. 127.7
- Culpa quomodo in contractibus interuenire dicatur. 135.27
- Culpa lata est dolo æquiparanda. 246.1
- Culpa lata pacto remittitur aliquando. 142.43
- Curator in testamento dari non potest. 266.3
- Curator adulti differt à curatore furiosus. 266.4
- D**amnatus pœna capitali, intelligi debet de minori. 88.10
- Damni & lucri alia, & alia est ratio habenda. 169.1
- Damnatum vitanti plus fauendum, quàm lucrum querenti, qualiter intelligendum. 192.1
- Damni emergentis & lucri casus non eadem ratio. 403.1
- Dare quot modis in iure capitur. 225.5
- Dare, est dominium transferre, & accipiētis facere. 355.1
- Dare verbum, variis capitur modis. 355.2
- Dare & remittere paria sunt. 342.2
- Dare quid sit. 343
- Dare nemo potest, quod non habet. 224.2
- Datio in solutum vitatur facta pro maiori quantitate, quàm debeatur. 293.1. & 2
- Datio in solutum vitatur, quando in summa debiti principalis erratur. 294.3
- Debitor speciei ex contractus natura de casu fortuito non tenetur. 143.46
- Debitor tenetur de culpa casum interueniente. 143.47
- Debitor etiam post biennium probare potest pecuniam se non recepisse. 427.5
- Debitor, à quo plus debito petitur, iuste super toto litigare potest. 320.3
- Debitor quis proprie dicatur. 251.1
- Debitori datur electio in alternatiuis. 87
- Debitor in expensas non damnatur, si citatus absque interpellatione debitum fatetur. 196.9
- Debitum non censetur remissum, iure pignoris remisso. 346.3
- Debitum fatetur is, per quem compensationis exceptio obicitur. 292.4
- Debitum esse potest quid ex pluribus causis. 347.1
- Debitum non dicitur, quod perpetua exceptione defenditur. 99.2
- Debitum mihi, non est propriè meum. 108.7
- Debitum purum dicitur, quod præsentis die debetur. 105.11
- Debitum in ciuilitate tantum, an possit reperi solutum. 250.1
- Deceptio, etiam iure canonico contrahentibus permittitur. 392.9
- Decedere sine liberis non dicitur

I N D E X.

aur, qui pręgnantem vxorem relinquit. 380.1
 Deceptis subuenitur, non autem decipiętibus. 336.2.& 3
 Declaratio fienda in tempore ante tempus fieri non debet. 111.3
 Declaratio semper fieri potest. 240.14
 Declarandi potestas ad heredem nō trāsmittitur. 234.7
 Decretum in alienatione rei minoris interponendum delegari non potest. 263.2
 Decretum in alimentorū trāsfatione requisitum non potest delegari. 273.3
 Decretum requirens plenam causę cognitionem, nō delegatur. 263.4
 Decretum primum cōtra absentem causa reipublicę interpositum tenet. 405.2
 Defendere non dicitur quis duobus modis. 222.1
 Defendere qui tenetur, iure & facto teneri ad defendendū intelligitur. 222.5.& 6.
 Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat. 222.3
 Defensionem suscipiens, sed non perseverans defendere non dicitur. 222.4
 Defensionem suscipere potest quis alieno nomine. 395.3
 Defensor etiā immobilia possidēs, satisfidare tenetur. 333.2
 Defensor alteri? quādo admittatur sine satisfidatione. 333.3
 Definitio, rei definitę substantialia debet ponere. 423.1
 Definitio bona censetur, quę cum suo definito conuertitur. 423.2
 Delegari non possunt, quę in meri imperij gradibus primis sunt. 261.4
 Delegari nequeunt, quę causę cognitionē requirunt. 261.1
 Delegari possunt, quę iudicis mercenario expediuntur officio. 264.5
 Delicto obuiare tenetur quis canonum iure. 219.10
 Delictū obligat, etiā sine proposito & voluntate. 274.3
 Delicta puniri reipublice interest. 151.2
 Delictum quando clandestinum sit dicendum. 263.3
 Delictum an putetur mandare, qui cum posset, noluit prohibere. 238.7
 Delicto obuiare an tenetur quis ciuili iure. 227.4
 Delictū nō impediēs, quādo ipsum perpetrare dicatur. 216
 Delicta pręterita aggrauant postea commissa. 229.7
 Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum. 327.6
 Delictū mitius punitur, quod impetu committitur. 328.7
 Delictum per iram commissum, intra quātum tempus excusari debeat. 215.9
 Delicta an possint excusari causa iusta. 316.4
 Delicta

I N D E X.

Delicta alibi cōmissa delictum, de quo agitur, grauare solent. 229.9
 Delinquens quando propter iram excusetur. 215.7
 Delinques per iracundiam prouocatus puniri debet mitius. 215.8.
 Delinquens non liberatur, si poena innocenti infligatur. 278.6
 Demonstratio falsa quando vitiat actum. 411.4
 Depositarius de dolo solo tenetur. 125.1
 Depositum & cōmodum eiusdem sunt ferme rationis. 126.2
 Depositarius pro custodia pecuniam recipiens, de culpa etiam leui tenebitur. 326.3
 Depositarium, qui se obtulit, de culpa leuissima teneri, quando verum sit. 126.4
 Depositarius de casu tenetur, si depositum in pecunia numeretur. 328.8
 Depositum in re propria fieri non potest, sicut nec precarium. 203.4
 Deportatio ea sola tollit, quę in fisco deferri solent. 318.1
 Deportati bona in fisco deferuntur. 318.2
 Descendentes ex fœminis etiam generis vocabulo comprehenduntur. 36.66
 Descendentes ex fœminis quomodo dicantur de genere, & posteritate. 34
 Descendentes ex fœminis deterioris sunt conditionis, quā qui ex masculis. 33.57
 Desinere non dicitur is, qui non incępit. 252.2
 Detentatio an possit acquiri filio. 315.3
 Deus non punit bis in idipsum. 229.5
 Dies expressa actionis natiuitatem impedit, obligationis non item. 105
 Dies apposita dispositioni, differt ab ea, quę executioni. 104.7
 Dies incertus pro conditione reputatur. 112.5
 Difficultas facit ne mora committatur, cum factum est in obligatione. 379.3
 Dispensatio latā recipit interpretationem iuxta verborum proprietatem. 157.13
 Dispensatio ratione maioris rationis non extenditur. 121.6
 Dispensationes & odiosa quęque, aliquando latam interpretationem admittunt, sicut & priuilegia. 34.59
 Dispositio principalis extendi potest, poenā autem adiecta non potest. 416.6
 Dispositio generalis latius ipsa patet quā regularis. 9.15
 Dispositio conditionalis suspenditur ante euentum conditionis. 359.1
 Dispositio quę libet sic debet intelligi, ne quid contrarium contineat. 38.4
 Doctor ad consilium pręstandum cogi potest. 419.6
 Doctor secundum cōsuetudinem studij pręsumitur cōduci. 164.9
 Doctor qui imperitę consuluit, damnum passo satisficere tenetur. b

tur.	207.3	in præmium emancipationis à patre donatur.	154.4
Doli capaces: qui præsumantur.	337.2	Donans conuentus ob donationem, as alienum deducere potest.	155.9
Dolo definsens possidere æquiparatur ei, qui dolo noluit acquirere.	402.1	Donatio vel venditio si duobus successiuè facta sit, vtri iure que- ratur.	131.13
Dolus quare per pactum remitti nequeat.	141.42	Donatio non creditur filio in ad- ministracione generali concessa.	231.3
Dolus de futuro tacitè remittitur quandoque.	142.45	Donatio hodie fieri potest pacto nudo.	177.4
Dolus re ipsa præsumitur ex enormi læsione apparente.	281.3	Donatio censetur, quando recipiens scienter indebitum recipit.	223.1
Dolus & culpa in rerum communione attenditur.	140.40	Donatio quare inter virum, & vxorem prohibeatur.	171.7
Dolus actoris quando cum dolo rei veniat compensandus.	197.11	Donatio nõ præsumitur in dubio.	224.3
Dolus à fraudè differt, velut genus à specie.	279.2	Donare quando is præsumatur, qui indebitum soluit.	224.4
Dolus & culpa in pluribus contra- ctibus simul interuenire possunt.	135.25	Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest.	236.4. & 5
Dolofus dicitur, qui petit quod restituere tenetur.	368.1	Donatio vera non dicitur, qua quid remunerationis gratia cõ- ceditur.	291.2
Dolofus dicitur, qui quid lege facit resistente.	373.2	Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur.	354.4
Dominium ex vna causa quæsitum, non potest ex alia quæri.	347.4	Donatio inter virum, & vxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem.	394.1
Dominium quando transferatur in donatione facta absenti.	270	Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei.	133.22
Dominium rei legatæ quando in legatarium transeat.	390.7	Donatum non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur.	224.1
Domini tenentur de delictis familiaræ.	328.3	Dos promissa puellæ intelligi debet cum nubilis erit.	102.2
Domus sua intelligitur, quæ quis inhabitat.	322.1	Doti in dubio fauendum est.	296.1
Donatio & venditio inter alienationis species numerantur.	354.1		
Donatio ob causam quare in sinuationem non requiritur.	154.3		
Donatio simplex dicitur, qua quid			

Dubit

Dubitationis gratia quæ apponuntur, nocere non præsumuntur.	288.1. & 5	ecclesia, quod non soluendo non cadat iure.	113
Ecclesia substituta an excludatur stante filia.	47.10.4	Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, concedens non censetur concessisse reseruata sibi specialiter.	13
Ecclesia in eo, in quo sit locupletior, teneri potest.	182.3	Equus in itinere moriens an pereat locatori, an verò conductori.	138.34
Ecclesia etiam obligatur, vt locupletior efficiatur.	426	Errantis nulla volūtas est, aut consensu.	345.2
Effectus rei quando, & per quid præsumatur mutari.	389.1	Error iuris expressus sententiam vitiat.	389.4
Electio facta de bannito non roboratur eo rebannito.	158.6	Error allegari non potest, vbi quid ex certa scia fieri dicitur.	274.4
Emere rem suam per alium quis potest quod per se nõ potuit.	204.6	Error maxime omnium consensui est contrarius.	345.1
Emptio rei propriæ quare non valeat.	204.5	Error notarij qualiter possit probari.	313
Emptor primus non est secundo præferendus, ni pretium aut fidem de pretio dederit.	131.19	Error notarij quot testibus possit probari.	313.9
Emptor rem venditam accipiens autoritate propria, prædo dicitur.	399.1	Esse, idem putatur cum eo quod est, esse debere.	118.10
Emphyteuta quando pro deterioratione rei emphyteuticæ reneatur.	138.35	Euitium à nobis non est in bonis nostris.	383.1
Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valens domino irrequisito, donare poterit.	354.3	Exactum licitè non potest remitti.	421.3
Emphyteuta quare pro annis pluribus futuris soluere nequeat.	11.7	Excommunicatio calore iracundiæ lata timeri debet vt valida.	214
Emphyteuta non soluens canonem, iure suo priuatur, non obstante rescripto summi pontificis.	11.8	Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda.	89
Emphyteuta non soluendo, non priuabitur iure, si hoc ferat consuetudo.	113.9	Excommunicatio qualiter esse pœna probetur.	89.13
Emphyteuta pacisci potest cum		Excommunicatio minor non sollet ab homine proferri.	90.14
		Excommunicatio in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur.	300.8
		Exceptio an semper competat ei, cui & actio.	420.1

- Exceptio non numeratæ pecuniæ quando opponi possit de iure canonico. 427.4
- Exceptio obscura, pro non opposita reputatur. 269.2
- Exceptio in quibusdam admittitur, ad similes casus est porrigenda. 31.32.35. & 36
- Exceptiones plures falsò opponens, à iure de mendacio puniri solet. 200.7
- Exceptio quibus casibus regulam ampliet, & quibus restringat. 13.30
- Exceptio vna quando reliquas tollere credatur. 13.34
- Exceptio doli facit, an possit in possessoris opponi. 388.3
- Exceptio regulæ restringendæ gratia fuit adiuuenta. 11.24
- Exceptio regulam qualiter ampliare dicatur. 11
- Exceptio quando perimat actionem, & quando non. 100.7
- Exceptio tolli potest statuto, sed non defensione. 300.9
- Exceptio solutionis semper opponi potest, non obstante statuto, &c. 228.3
- Exceptio innocentia nunquam censetur exclusiva. 377.3
- Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit. 118.1
- Exceptio doli repellit petentem debitum, quod exceptione elidi potest. 118.2
- Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam. 300.10
- Exceptiones tamen contra regulam dispositionem esse dicuntur de genere tamen regulæ conuincuntur. 9.20
- Exceptiones quibus casibus regulam continent. 10.21. & 22.
- Executio sententiæ impeditur exceptione solutionis. 228.2
- Exhereditatio à pari procedit cum priuatione alimentorum. 167.19
- Exigere qui nequit, nec à sponte offerente capere poterit. 422.2
- Extensio fieri non debet in materia odiosa. 406.7
- Extensio fit in pœnis, quatenus proprietates verborum exigat. 417.10
- Extensio fit secundum verborum proprietatem in materia penali. 364.13
- Extrahi de domo sua quis potest ex causa, ut iustitia fiat. 324.4
- Expressio quando proferitur, & quando noceat. 389.1
- Expressio nil operatur eius, quod tacite presumitur inesse. 278.10
- F**acere tenetur quis, quod aliis prodest, & sibi non nocet. 226.2
- Facere dicitur is ipse, qui etiam per alium facit. 357.18.19
- Facta plurima valere dicuntur, quæ fieri prohibentur. 295.4
- Facta per fictionem, in facta iudicari possunt. 163.1
- Facti vocabulo venit quandoque non factum. 94.
- Factum quandoque sumitur per actum, qui in alium inferitur. 277.
- Factum reputatur, quod memo causa fuit ne efficeretur. 136.

Factum

- Factum aliquando facilius destruitur, quam fieri impediatur. 201.12
- Factum non potest non esse factum. 167.1
- Factum eius personæ debet quis approbare, ex qua lucrum capit. 412.3
- Familia pro agnatione sumitur quandoque. 36.64
- Falsitas quando fit in notario presumenda. 313
- Famuli factum, quando fit domino imputandum. 328.2
- Fictio in præiudicium tertij non trahitur retro. 387.2
- Fictio non habet locum, ubi extrema requisita non sunt habilia in fictione de tempore ad tempus translatiua. 386.3
- Fideiussor non requiritur, ubi pignus habetur. 262.1
- Fideiussor pro maiori summa, obligatus censetur in minori. 331.10
- Fideiussor promittens se facturum & curaturum, non tenetur, si fecit quod potuit. 379
- Fideiussor quas culpa sua soluit vsuras, à principali non repetet. 424.3
- Fideiussor qui dare tenetur dando pignora liberabitur. 148.3
- Filius an possit ex causa alimentis priuari. 82.4
- Filius qui debitam sibi portionem consumpsit, alimenta à patre petere poterit. 82.5
- Filius testamentum patris non impugnet, si volens exhereditatus fuit. 408.4
- Filius possessionem bonorum patris inuito, & ignorante potest agnoscere. 148.1
- Filius vel seruus aliquid faciens mandato patris, vel domini presus excusatur. 64.7
- Filius vel seruus quo casu excusatur per mandatum patris vel domini. 25.2
- Filius familiars hæres institutus, si sui iuris fiat, hæreditatem postea aditam sibi acquirit. 386.4
- Filius familiars an possit circa patris assensum uxorem ducere. 162.8
- Filius familiars rem peculiarem possidere non dicitur, sed ipsius pater. 314.1
- Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exheredari. 164
- Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere. 165.11
- Filia nupta non gaudet privilegio concessio patri & filiis, & filiabus. 40.83. & 85
- Filia nupta originem & familiam patris retinet. 40.84
- Filia renuntians hæreditati paternæ fratri poterit succedere. 308.6
- Filia sine consensu patris matrimonium contrahens, quando possit exheredari. 166.14
- Filia renuntians hæreditati patris, non excluditur ab hæreditate fratris. 245.7
- Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habita. 69

Filia sanæ mentis, si non contraxerit, pro consentiente haberi debet. 69.7
 Filiatio probatur per instrumentum emancipationis. 292
 Fiscus rem alienam non potest alienare totâ, licet partem possit. 411
 Fisco etiam in multis fauendum est. 308.3
 Fisco fauetur perinde, ac doti ipsi. 296.2
 Fœmina quare prohibeatur potestulare. 21.9
 Fœminæ non puniuntur ob crimen læsæ maiestatis à patre commissum. 39.78
 Fœmininum de sermonis proprietate non cõcipitur per masculinum. 43.93
 Fœmininum concipere masculinum naturæ repugnat. 55.127
 Frater an succedat sorori, statuto stante quòd soror non succedat fratri. 93.8
 Fraus duobus modis considerari potest. 281.1
 Fraus ex consilio & euentu proueniens, tunc imputatur. 291.2
 Fraus quid propriè dicatur. 279.1
 Fraus presumitur, si insolitæ clausulæ apponantur. 289.3
 Furiosus pro delicto nõ punitur, quòd ratione careat & sensu communi. 68.4
 Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale. 68.1
 Furiosus quo differat à pupillo fari valente. 70.8
 Furiosus consentire non potest. 334.2

Furiosus quia agenda non intelligit, meritò negotium gerere nequit. 67.1
 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest. 67.2
 Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans, ligatur. 69.5

Generi an derogetur per speciem in vltimis voluntatibus. 286.3
 Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur. 285.10
 Generis nomine veniunt omnes sexus vtriusque. 36.65
 Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter. 9.17
 Genus ipsum cognitioni prius obicitur, quàm species. 25
 Gestor negotiorum de dolo, culpa lata, & leui potest quandoq; teneri. 139.3
 Gladij potestas merù imperium significat. 261.1
 Grammatica falsa non vitiat instrumentum. 310.2

Hæres in rebus defuncti iustam ignorantiam pretendere potest. 193.1
 Hæres emphyteutæ non cadit in re, si fundum emphyteuticum vendiderit. 193.1
 Hæres testamenti notitiam habere presumitur. 159.1
 Hæres in damno vitando proprie ignorantiam excusatur. 194.4
 Hæres quare conuentus ob ignorantiam excusetur, conuenitur autem non item. 194.1
 Hæres lucrum habens à defuncto, non debet contravenire ipsius facto. 412.1
 Hæres, qui inuentarium confecit, facto defuncti contravenire poterit. 412.2
 Hæres qualiter executori in testamento dicatur dari. 235.9
 Hæres quando tunc demum quis dicatur. 236.10
 Hæres quibus actionibus teneatur ratione hæreditatis. 340.6
 Hæres ex quasi contractu obligatur. 127.7
 Hæres nec ex delicto defuncti potest lucrari, nec pœna teneri. 181.1
 Hæres grauatus ad distribuendû bona se mortuo, non potest ante mortem distribuere. 111.2
 Hæres eadem cum defuncto persona reputatur. 233.1
 Hæres hæredis capit omnia, quæ sunt iuris. 388.4
 Hæres hæredis quando non veniat nomine hæredis. 416.3
 Hæres in solidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur. 202.1
 Hæres de dolo defuncti non tenetur. 202.2
 Hæres quando de dolo defuncti teneatur, etiam de eo quod ad eum non peruenit. 202.3
 Hæres non tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo, quod ad se peruenit. 339.3
 Hæres grauatus expendere centum in funere, non potest minus exponere. 337.6
 Hæres ratificare potest quod defuncti nomine factû est. 234.3
 Hæres partem hæreditatis adire

nequit, alia repudiata. 77.5
 Hæres impeditur præscribere per malam fidem defuncti. 407.1
 Hæredis factum idem cum facto defuncti creditur. 234.4
 Hæreditatis titulus, censetur lucratius. 170.2
 Hæreditas tunc lucratiam causam habet, quando soluendo est. 170.3
 Hæreditas si pro adita habeatur, omnia in testamento relicta debentur. 376.2
 Hæreditas patris adita per filium definit esse patris. 309.7
 Hæreditas successio dicitur, possessio verò bonorum, ius succedendi. 244.1
 Hæreditas etiam dici potest ante aditionem. 244.2
 Hæreditate adita intelliguntur, quæ de hærede dicuntur. 237.8
 Hæreditas an definit dici per solam possessionis apprehensionem. 245.6
 Hæreditas repudiari non potest conditione pendente. 370.2
 Hæredes plures ad opus faciendum grauati obligantur in solidum. 285.2
 Hæredis loco haberetur is, ad què bona vniuersa peruenisse noscuntur. 401.2
 Homicidium semel commissum, licet rursus fieri non possit, ratum tamen haberi poterit. 240.13
 Homicida qualiter puniri debeat, stantibus statutis diuersam pœnam infligentibus. 229.8
 Homicidium negans, si conuincatur,

412.1
 412.2
 235.9
 236.10
 340.6
 127.7
 111.2
 233.1
 388.4
 416.3
 202.1
 202.2
 202.3
 339.3
 337.6
 234.3
 77.5
 407.1
 234.4
 170.2
 170.3
 376.2
 309.7
 244.1
 244.2
 237.8
 245.6
 370.2
 285.2
 401.2
 240.13
 229.8
 4

- atur, potest de defensione excipere. 199.1
 Homo intelligitur, cum ab aliquo si quis profertur. 43.94
 Homo liber vendi non potest. 326.5
 Homo distio, simpliciter prolata, differt ab eo quod profertur, si quis homo. 44.96
 Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta. 391.2
- I**gnorans, quo casu æquiparetur dubitanti. 116.3
 Ignorantia excusatus, superueniente scientia non excusabitur. 374.4
 Ignorantia iuris excusat à dolo. 373.1
 Illegitimitas præcedens probatur per instrumentum legitimationis. 291.3
 Immunitas concessa posteris, etiã filix nepti, & ex foeminis descendentibus conceduntur. 34.60
 Immunitas generaliter concessa ut ad posteros transmittatur, durat succedentibus in perpetuum. 3.63
 Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest. 369.1
 Impeditus excusatur, qui impedimentum tollere non potuit. 369.3
 Impensa vilis facta pro infirmo, etiã inuito, reperi potest. 25.9
 Impuberes ciuilibus fungi officii haud quaquam possunt. 56.1
 Impubes iudex eligi nequit. 57.2
 Impubes dignitatẽ aut officium sine administratione potest obtinere. 57.3
 Impuberes defectu iudicij non possunt ad testimoniũ admitti. 59.10
 Inest verbum, proprietatem & essentiam denotat. 328.1
 Indefinita in testibus non æquipollent vniuersali. 135
 Indefinita de rigore sermonis nõ æquipollent vniuersali. 44.95
 Indefinita à lege prolata, vniuersali est æquiparanda. 8
 Indefinitẽ aliquid dici aut fieri idem est quod generaliter. 9
 Indiuidua quare speciei derogent. 282.2
 Inhabiles etiã admittuntur quando de vtilitate publica tractatur. 430.2
 Inhabiles quo casu ad feudũ sunt admittendi. 430.3
 Initium facti attenditur, vt pœna euiteretur. 416.7
 Iniuria volenti non irrogatur. 408.1
 Iniuriam non fieri volenti, qualiter intelligendum. 409.11
 Iniuria in corpore illata non potest remitti. 409.3
 Innocentia existẽte notoria, non est necessarium superioris consilium. 378.5
 Insinuatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur. 342.7
 Institutus sub potestatiua conditione non potest repudiare. 369.2
 Institutio inutilis quando reconualescere

- ualescere possit. 42.91
 Instrumentum in dubio interpretatur, vt in eo mala grammatica non contineatur. 310.3
 Interesse alicuius quantum sit, non iure, sed in facto consistit. 144.2
 Interesse publicum dum tractatur, verba latissimẽ interpretantur. 97
 Interesse quotuplex, & quale vnũ quodque. 144.1
 Interesse non iniuste tunc petitur, cum factum fieri denegatur. 145.4
 Interesse qualiter probari possit. 145.5
 Interpretatio fieri debet semper vt actus valeat. 362.4
 Interpretatio eatenus fieri debet, quatenus valeat actus, non autem pereat. 11.27
 Interpretatio in duobus actibus non fit in dubio, vt vterque valeat. 395.17
 Interpretatio mitior semper in dubio capi debet. 227.1
 Interpretatio benignior semper capienda est. 304.1
 Interpretatio ad eum spectat, qui condere potest. 316.1
 Interpretatio priuilegij spectat ad concedentem. 384.2
 Interpretatio lata fit, etiã quandoq; in materia odiosa. 257.12
 Inuito aliquo si quid fieri possit, & eo ignorante poterit. 149.3
 In non excusat delictum. 215.6
 Iudex æquitatem præ oculis semper habere debet. 305.7
 Iudex testi malam rationem afferenti credere non debet. 290
 Iudex rem non suam in alium transferre potest. 225.4
 Iudex inuestigandæ veritatis gratia cauillationibus vti potest. 249.6
 Iudex delinquenti impunitatem promittere potest. 249.7
 Iudex pœnas mitigat pro personarum qualitate. 327.4
 Iudex non debet exequi sententiã, si de innocentia constet. 377.2
 Iudex non præsumitur, qui extra iudicialiter procedit. 361.2
 Iudex quis non dicitur, qui facit quæ ad iudicis officium non pertinent. 361.3
 Iudici officium excedenti impunitè non paretur. 360.1
 Iudicis mado qui quid operatur, an aliquando excusetur. 66.12
 Iudicis præceptum non ligat extra iudicis officium. 367.5
 Iudices in partium præiudicium leges interpretari possunt. 316.2
 Iudicium vnicum ad quæstionẽ sufficit, iudicis arbitrio. 409.10
 Iudicium cum milite valet, si non sit oppositum, quod in iudicio esse non possit. 300
 Iudicium criminale valet cum procuratore, si non opponatur. 300.9
 Iudicium quando retrorahatur. 386.5
 Iudicia in inuitum etiam reddi solent. 150.4
 Iurans statuta se seruaturũ, iusta causa potest ea negligere. 302.4
 Iurans soluere certo tempore excusatur si per iudicem impeditur. b 5 diatur.

- diatur. 256.2
 Iuramentum calumniæ remitti potest tacite, sed non expresse. 389.3
 Iuramentum quare possit in contractu apponi. 178.13
 Iuramentum nõ præsumitur esse de feudi substantia. 58.6
 Iuramentum iracundia præstitum, non ligat iurantem. 214.4
 Iure ipso liberari, magno opere differt ab eo quod est opæ exceptionis liberatum esse. 100.6
 Iure vno sublato, quando tollatur aliud, & quando non. 308.4
 Iuri futuro non facile potest renuntiare. 308.5
 Iure suo priuari potest quis ob publicam utilitatem. 427.4
 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet. 247.3
 Iuris peritus non excusatur à dolo per ignorantiam iuris. 373.3
 Ius sibi dicere nemini permittitur. 311.3
 Ius sibi dicere potest quis decem casibus. 371.3
 Ius gentium duobus modis accipitur. 395.3
 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure. 295.4
 Ius autoris si resolutum sit, resoluitur ius acceptoris. 350.1
 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit. 72.2
 Ius ciuile creditur iuri canonum inhæreret, vbi non discordat expresse. 220.13
 Ius publicum est, quod communi non est. 344.1
 Iustus minuit pœnam, etiam in grauioribus. 359.3
 Iustus iudicis, excusatur à dolo. 356.1
Laborator, an ob denuntiationem cū protestatione extraiudiciali desistere teneatur. 56.9
 Laudum quando censeatur ratificatum. 238.9
 Laudum à principio nullum, nullo pacto ratificari potest. 117.2
 Laudum cū efficitur, generi per speciem derogatur. 287.18
 Legata in testamentis relicta paratam habent executionem. 98.6
 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando deberi incipiat. 161.6
 Legatum generis & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter intelligendum. 286.15
 Legata purè vel in diem certum relicta, ad hæredem transmittuntur. 141.1
 Legata, quæ ad hæredem non transferuntur, patri, vel domino nõ acquiruntur. 114.2
 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem. 97.3
 Legata ad pias causas an debeantur hæreditate non adita. 376.3
 Legatum sub conditione, an possit alienari. 425
 Legatum ad pias causas, non est de minori intelligendum. 87.4
 Legatum quod sit clericis, an intelligi debeat de minori, an de rō maiori. 87.5
 Lega

- Legatum pro loci, cui fit, qualitate est intelligendum. 87.6
 Legatum generale, quæ in domo sunt venalia includere non præsumitur. 10.23
 Legatum factum monasterio, censeatur in dubio factum monialibus. 38.
 Leges ad ea quæ vt plurimum accidunt, applicari solent. 347.2
 Leges regulæ tradentes nil superfluum admittere solent. 5
 Leges etiam sunt de his, quæ naturaliter contingunt. 247.2
 Legitimatio sub conditione fieri potest. 276.4
 Legitimari pluries quis potest, & se pluribus rueri legitimatibus. 201.3
 Legitimus consentiens hæreditatem transferri in institutum, præsumitur nolle hæres esse. 71.1
 Legitima filii debita non potest per statuta auferri. 83.7
 Legitima quo iure filiis sit debita ex bonis parentum. 84.8
 Legitima patri vel matri an statuto possit minui, vel in totum tolli. 85.9
 Lex magis specialis dicitur, in qua utilitas maior inuenitur. 283.4
 Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur. 282.1
 Lex generalis quomodo cõformari dicatur speciali. 285.11
 Lex recepta cõtra rationem iuris, nõ trahitur in consequentiã. 405.1
 Lex posterior quando priorem corrigat. 306.12
 Libellus quare latam recipiat interpretationem. 345.3
 Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui petit. 199.3
 Libellus petitionis in integrum restitutionis qualiter formandus. 344.3
 Libellus in hærede, locum habere potest in bonorum possessione. 345.2
 Liberalitas non potest in iniuriam exerceri. 259.1
 Liberare potest quis alium, pro eodem soluendo. 360.2
 Liberatio facta à filio patris viui debitoribus, non conualescit patre mortuo. 157.3
 Liberalis dicitur, qui donat, quod donare non cogitur. 291.3
 Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur. 37.68.
 Libertati in dubio fauendum est. 119.1
 Libertas inter causas pias annumeratur. 119.2
 Libertati plus fauetur, quàm liberorum legitimæ. 119.3
 Libertatis causa publica censeatur non priuata. 119.4
 Libertas quando certo pretio aestimari possit. 326.4
 Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuertere. 95.5
 Liberto neque nocet, neque etiã prodest quod fecit, dum seruus esset. 410.2
 Lite cum defuncto contestata, transit processus ad hæredem. 340.5
 Locator operarum excusatur, si iussit

I N D E X.

iusu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno. 65.8
 Locupletio rem alium esse factum quis probare debeat. 131.6
 Lucrativa causa dicitur à lucro originem trahens, licet damnum afferat. 170.4
 Lucrum quæres ex aliena iactura, in dolo esse præsumitur. 426.1
 Lucrum dotis factum à marito an dicatur ex causa lucrativa. 170.5
 Lucrum ut verè dicatur, causa immediata attenditur. 171.6

Mandans quid vendi centum, non videtur in minori consentire. 331.9
 Mandans quando verè facere dicitur. 358.4
 Mandans gravius peccat, quam mandatarius, qui aliàs non erat facturus. 358.2
 Mandatum à voluntate mandantis ita regulatur in superioribus sicut in privatis. 333.15
 Mandatum de maiori non extenditur ad id, quod minus est. 121.7
 Mandatum speciale fisci non derogat speciali. 282.21
 Mandatum speciale iurisdictionis nil potest generali detrahere. ibidem
 Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate. 236.6
 Mandatarius quo casu possit excusari. 359.1
 Mandare quando quis præsumatur. 236.1
 Magistratus quilibet prætor dici potest. 325.1

Magistratus licet potest legem transgredi metu periculi, aut scandali. 301.3
 Maiestatis læsæ conscius punitur, si non reuelaverit. 218.9
 Manumittere prohibitus, potest manumittenti consentire. 348.1

Maritus pro re dotali tenetur de dolo, culpa lata & levi. 139.36
 Maritus uxorem corrigere potest, non autem mulier virum. 32.52
 Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest. 391
 Mater ab hæreditate exclusa, non statim excluditur à tutela. 295.2
 Matertera non venit nomine auctuli. 55
 Matrimonium consensu contractitur, non concubitu. 160.1
 Matrimonium per verba de presenti contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est præferendum. 161.1
 Matrimonium præsumitur ex consuetudine cum muliere habita. 161.3
 Matrimonium præsumitur in favorem filiorum, ut scilicet legitimi credantur. 161.4
 Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum. 268.2
 Matrimonium facilius contrahitur, quam dissolvitur. 178.1
 Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si papa dispensabit. 247.4

Malc

I N D E X.

Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio. 31.47
 Masculus in deposito est mulieri præferendus. 31.48
 Masculus nomine personæ, ferè semper includitur. 56.12.9
 Masculi fœminis præferuntur in feudis quo casu eadem possunt admitti. 33.55
 Masculinum non concipit fœmininum, lege per modum qualitatis de masculo loquente. 51.113
 Masculinum non includit fœmininum in materia correctoria. 51.114
 Masculinum in contractibus non continet fœmininum. 47.106. & 108.
 Masculinum in legatis an concipiat fœmininum. 49.109
 Masculinum non concipit fœmininum, ubi mentio utriusque sexus distinctè facta est. 46.101
 Masculinum non concipit fœmininum, si verba ad literam sint intelligenda. 46
 Masculinum concipere fœmininum, quando verum sit. 46.102
 Masculinum includit fœmininum in ultimis voluntatibus. 46.103. & 105.
 Masculinum an etiam in rescriptis concipere possit fœmininum. 53.119
 Masculinum quando in sententia fœmininum includit. 53.120
 Masculinum in materia officiorum an comprehendat fœmininum. 312.1
 Masculinum appellatiuè prolatum, differt ab eo quod propriè profertur. 44.97
 Masculinum non continet fœmininum, cum constar aliter voluisse disponentem. 45.98
 Masculinum regulariter fœmininum continet. 42.90
 Masculinum in privilegiis quando cœcipiat fœmininum. 52.118
 Masculinum in statutis non comprehendit fœmininum. 52.115. 116. & 117
 Medicus de imperitia tenetur. 403.1
 Medicus quando sit excusandus. ibidem
 Mensis simpliciter prolata distinctio, pro triginta diebus accipi debet. 322.3
 Mensis qualiter intelligi debet in dilationibus dandis. 321.1
 Mensis utilis triginta dierum esse dicitur. 321.2
 Meretrix in lupanari an possit ad coitum cogi. 419.7
 Meretrices possunt signo notari. 391.4
 Metus etiam iuramento probari potest. 186.11
 Metus iustus incurritur, quum regius officialis alicui minatur. 184.5
 Metus iustus etiam dicitur, quod ab excommunicatione inferatur. 184.6
 Metus iudicii probatur & præsumptionibus. 184.7
 Metus facilius probatur duobus testibus

I N D E X.

- testibus, quam libera voluntas centum testibus. 185.8
 Metus non praesumitur, si in conspectu iudicis quid efficiatur. 185.9
 Metus iustus quis & quare dicatur. 185.2
 Metus minor in muliere quam in masculo attenditur. 185.3
 Metus libera superueniente voluntate purgari potest. 187.14
 Meum esse nil potest ex pluribus causis. 347.3
 Meum, tuum, suum, haec verba, in dubio pro toto sunt accipienda. 95.6
 Meum, non immerito dicitur, quod mihi debetur. 107.1
 Miles etiam concluditur in dispositione, quae generaliter loquitur. 266.1
 Miles partim testatus, & partim intestatus decedere potest. 78.6
 Miles de vna re testari potest, in reliquis remanens intestatus. 78.7
 Miles, quod ad testamentum attinet, in dubio praesumitur vti velle communi iure. 79.8
 Miles caelestis militiae quo iure testetur, & an possit testatus partim & partim intestatus decedere. 79.9
 Minimum etiam in contractibus quare sequi debeamus. 87.7
 Minimum in poenis infligendis attendendum. 88.9
 Minimum in legatis sequi debemus, & vltimis voluntatibus. Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud innueret. 86.3
 Minimum quod est, quando sequi debeamus. 86.1
 Minor nec alienare rem immobilem, nec alienanti consentire potest. 343.4
 Minor quando citra aliam lationis probationem restituatur. 344.4
 Minor non restituit aduersus dolum praesumptum de futuro. 142.44
 Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis. 327.3
 Mistus casus quando continetur sub simplicibus. 97.4
 Momento aliquid fieri sufficit, ut factum fuisse dicatur. 400.1
 Monialis sacra vasa tangere, & incensum adolere non debet. 29.40
 Mora sua cuique est nociua. 367.
 Mora vnus ex reis promittendi non nocet alteri. 367.2
 Mora principalis nocet fideiussoribus. 368.1. & 5. & 6
 Mora filij in actione de peculio nocet patri. 368.4
 Moram incurrere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur. 246.2
 Morosus an dicatur, qui negaturum a se petita in re implicata. 319.1
 Morosus non dicitur, qui legitima exceptione sese tueretur. 303.2
 Morosus non censetur, cui dilatio a lege tribuitur. 303.3
 Mor

I N D E X.

- Mortuus potest quandoque fingi viuus. 163.7
 Mortuus non potest doctoratus suscipere dignitatem. 384.3
 Mulier de consensu filiorum secundo nubens, non incidit in poenam. 408.5
 Mulier non committit adulterium nolens. 408.2
 Mulier in contractibus venit liberorum appellatione. 48.107
 Mulier procuratoris officio fungi nequit in iudicio. 22.14.15. & 16
 Mulier suos descendentes non reddit nobiles. 37.67
 Mulier in multis casibus a pari procedit cum masculo. 41.86
 Mulier qua potitur praerogatiua ultra masculos. 41.87
 Mulier non debet a masculo differre. 42.91
 Mulier in testamento inter liberos testis admittitur, veluti in eo quod sit ad pias causas. 26
 Mulier in testamento ad pias causas testis admittitur. 25.27
 Mulier, quae licite occiditur, impune violari poterit. 120.3
 Mulier multis casibus in feudis succedere potest. 33.56
 Mulier viro subdita esse debet non vir mulieri. 32
 Mulier praegnans quibus gaudeat praerogatiuis. 39.79
 Mulier pro excommunicatione non tenetur Romam concedere. 39.80
 Mulier ob minorem metum excusatur, quam vir. 39
 Mulieres ob dotem varia habent priuilegia. 39.81
 Mulier a muneribus corporalibus excusatur. 40
 Mulieri potius quam masculo subuenitur ratione fragilitatis sexus. 39.82
 Mulier principis indulgentia iudicare potest. 20
 Mulier qua ratione magistratum nequeat agere. ibid.
 Mulier inhonesta debet expelli de vicinia. 391
 Mulier & minor a pari procedunt. 265.1
 Mulier adulterata non praesumitur iniuriam passa. 408.7
 Mulier pro alio intercedere Velleiano senatusconsulto vetatur. 21
 Mulier bannita occidi licite potest, adulterio autem violari non debet. 354.5
 Mulier nec ad ordines promoueri, nec characterem recipere potest. 29.39
 Mulier naturalis tantum viro legitimo nupta efficitur legitima. 21
 Mulier quare tutrix esse nequeat. 23.18
 Mulier maiore fulgere debet honestate, quam vir. 35.4
 Mulier non succedit in feudo. 33
 Mulier neque docere, neque praedicare potest. 30.41
 Mulier a rebus spiritualibus prohibita, ius patronatus habere potest in ecclesia. 30.42
 Mulier

Mulier ob sexus fragilitatem conditionis reputatur deterioris. 30.43
 Mulier maritum lugere tenetur, non autem contra. 31
 Mulier filios in potestate habere non potest. 31.49
 Mulier pupillum substituere non potest. 32
 Mulier filio tutorem dare nequit. 32.60
 Mulier adoptare nequit citra beneficium principis. 32
 Mulier legitimare non potest. 32.51
 Mulier posthumum heredem instituire nequit. 32
 Mulier filiis alienis tutrix dari nequit. 24.20
 Mulier quo casu executoris officium suscipere possit. 24.21
 Mulier, nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit. 24.22
 Mulier tributorum exactrix esse non debet. 24.23
 Mulier ab argentariis officiis repellenda est. 24
 Mulier in fisco deferre non potest. 25.24
 Mulier actionem popularem intentare non debet. 25.25
 Mulier in testamento testis esse prohibetur. eod.
 Mulier in dubio prius mortua præsuntur quam vir. 30.44
 Mulier in scriptura priuata testis reicitur. 27.32
 Mulier in causa criminali non potest testificari. 27.33.& 34
 Mulieri in testimonium admittæ minor fides habetur, quam viro. 28.37
 Mulieri tunc creditur, cum alter veritas erui non potest, eodem.
 Mulier in feudis non admittitur vt testis. 28.36
 Mulieres in legibus aut statutis condendis interuenire nequeunt, ibidem.
 Mulieres consuetudinem introducere non valent. 29.37
 Mulier etsi cõdendis legibus non adest, consilium tamen dare potest. 29.38
 Mulieres quot casibus melioris sint conditionis quam viri. 37.70
 Mulier veniam ætatis citius impetrare potest, quam masculus. 37.71
 Mulier carcere includi non debet. 38.72.& 73
 Mulier pro administratione tutelæ obligata potest carceri mancipari. 38.74
 Mulier ad virum inuita trahi potest. ibidem
 Mulier non semper comparere cogitur personaliter. 38.71
 Mulier in palatium intrare potest, non obstante statuto, ibidem
 Mulier in electione facta optio nem habet. 38.76
 Mulier non tenetur statuto loquente de bannitis. 38.77
 Mulieres consilio sunt inualido. 31.46.
 Mulieres deterioris sunt conditionis

ditionis, quam viri. 18
 Mulieres iudicare nequire, moribus est inductum. 19.3
 Mulier, si consuetudo sineret, iudicis officio fungi posset. 19.4
 Mulieri in dubio prægnantem se afferenti creditur. 381.2
 Mulieri non permittenda fornicatio aut adulterium necessitatis prætextu. 353.4
 Mulieribus quando subueniendum. 336.1
 Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica. 18.1
 Mutilatio quo differat à membri truncatione. 261.2
 Mutus procuratorem constituere potest. 367.2
 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere, possunt. ibidem
 Mutus etiam cum alio pacisci potest. 327.3
 Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt. 81.
 Natiuitas actionis an differat à nariuitate obligationis. 125.10
 Nauis prædio vrbano æquiparatur. 321.3
 Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur. 32.1
 Necessitas licitū facit quod aliàs esset illicitum. 353.2.& 3
 Negans quali defensione vti dicatur. 200.8
 Negans se debere viginti, an censetur negare decem. 319.2
 Negans quibus casibus puniri possit. 200.6
 Negatiua signo vniuersali postposita, suo contrario æquipollet. 331.11
 Negatiua quomodo potentior dicitur ipsa affirmatiua. 331.8
 Neptis non præsuntur melioris esse conditionis quam filia. 47.99
 Nocentem absoluere satius est, quam innocentem damnare. 398.6
 Nolle nubere non dicitur, quæ viri potens non reperitur. 60.1
 Nolle & velle contraria sunt, medium inter vtrunq; est non velle. 61.6
 Nomen proprium attendi debet in ordine, an præcedat appellatiuum. 303.9
 Notarius præsuntur rogatus ad clausulas consuetas. 174
 Notarius malitiosè errans non potest corrigere, sed puniri debet. 313.11
 Notarius non matriculatus, si rogatus instrumentum fecerit nõ reicitur. 299.6
 Notarius præsuntur potius errare, quam malignari. 314.12
 Notarius instrumenta conficere cogi potest. 419.4
 Notarij dicta præsuntur esse de voluntate, & consensu partium. 114
 Notarij plus iusto accipientes, merito puniendi. 421.4
 Notarius alteri ratione officij potest stipulari. 270.2
 Notarius in instrumento dotis hypoth

- pothecā apponere potest. 175
 Notarius quando, & in quibus, errorem suum corrigere possit. 511.5
 Notario errorem suum corrigere volenti, quo casu credatur. 312.6
 Notarius diem vel mensem pro alio corrigere non potest, ni error per testes sit probatus. 312.7
 Notarius errorem ad partes pertinentem ex interuallo corrigere non potest. 313.3
 Nouum nō dicitur, quod prius destructum reparatur. 243.3
 Numerus minor quando in maiori contineatur. 250.7
- O**bligatio fideiussoris quando valeat absque iuramento. 332.12
 Obligatio qualitate non mutatur in creditoribus ob hæredum personas.
 Obligatio naturalis ex re impossibili an oriatur.
 Obligatio naturalis tollitur animo sublato. ibidem
 Obligatio an nasci solet ante diē ratione loci tacite subintellectum. 104.9
 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur. 294.1
 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis. 294.2
 Obligatio qua delictum punitur, de iure naturali esse dicitur. 206.4
 Obligatio personalis non sequitur singularem successorem. 373.3
 Obligatio per accidens contrahi potest extra id quod agitur. 273.2
 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri. 229.4
 Obligatus ad casum fortuitum, tenebitur si contigerit. 143.48
 Obscurum in iudiciis interpretari solemus in fauorem actoris. 90.15
 Obscurum quando aliquid esse merito dicitur. 90.16
 Obscurum iudicis arbitrio declarandum si sit, non recurritur ad id quod minimum est. 88.8
 Obscuritas breuitatis prætextu non admittenda. 5.4
 Occidere qui potest licite, verberare poterit non illicite. 120.1
 Odio alieno grauari nemo debet. 271.1
 Offendens alium, conditionem eius inuestigare debet. 117.6
 Offensum iuuare valens, saltem clamando, non tenetur si non fecerit. 218.3
 Officialis quæ alterius spectant officium attentare non debet. 179.2
 Officium ciuile genus quoddam dicitur, sub quo reliqua officia comprehenduntur. 18.3
 Officium necessarium quod dicitur. 419.3
 Opinio vltima rigorem continens, non est primæ præferenda.

- renda. 306.33
 Pactum quod pater non teneatur alere filium, est ipso iure nullum. 81.3
 Pactum in contractibus, beneficiis, & iudiciis qualem recipiat interpretationem. 362.1
 Pactum de lucro in societate, est etiam de damno intelligendum. 91
 Pactum insolitum suspicionem inducit vsurarum aduersus contractum. 289.4
 Pactum iudiciorum ordinis derogatorium est inualidum. 151.3
 Pactum non valet de pignore non vendendo. 262.2
 Pactum contra ius naturale aut officium paternū, est ipso iure nullum. 82.6
 Pactum cum aliquo factū porrigitur ad eius hæredem. 234.5
 Pacem contrahentes, si postmodum simul ruperint, agere non poterunt. 414.2
 Papa non valens totum tollere, partē poterit quandoque. 411.7
 Papa priuilegium à se concessum solus interpretatur. 37.3
 Papa gratias à se indultas declarare solet. 317.4
 Papa quilibet, Petri successor dicitur. 387.2
 Pars continetur in toto. 229.2
 Pars cum toto dupliciter consideratur. 341
 Pater quatenus pro filio teneatur. 231.2
 Pater filio etiam ex hæredato tutorem dare potest. 267.5
 Pater filio pupillo ex hæredato substituere potest. ibidem
 Pater filio naturali tantum instituto tutorem dare potest. 267.6
 Pater pro delicto filij tenetur ex quo locupletior est effectus. 231.4. & 5
 Pater quo casu non teneatur de peculio. 232.67
 Pater ratione officij publici pro filio præcipue tenetur. 232.8.
 Pater iure naturali filios educare tenetur, non obstante statuto contrario. 81.2
 Pater curatorem filio impuberi in testamento dare non potest. 364.11
 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur. 325.3
 Pater filii in potestate, & etiam posthumis, tutorem dare potest. 266.2
 Pater ad tempus filio sub pœna matrimonium prohibere potest. 164.10
 Pax alicui & suis adhærentibus facta, qualiter sit extendenda. 132.21
 Pax pro absente per notarium recepta. an post terminum datū possit ratificari. 133.23
 Pecunia quando licite recipiatur pro defensione alterius. 217.5
 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt. 342.1
 Pœna minui debet ob ætatem, & imprudentiam. 3.6.1
 Pœna

I N D E X.

Pœna non committitur ipſo iure, quando aliquid ſub pœna præcipitur. 415.1
 Pœna delicto eſt commenſuranda. 205.3
 Pœna ex conuentione appoſita pro parte, ad aliam partem non debet extendi. 416.4
 Pœna extenditur, dum de fraude remouenda agitur. 417.11
 Pœna extenditur quandoque ratione Reipublicæ. 417.12
 Pœna extenditur in æquiparatis. 417.13
 Pœna in fauorem eccleſiæ extenditur quandoque. 417.4
 Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur. 418.15
 Pœna extenditur de ſimilibus ad ſimilia. 418.16
 Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate. 326.6
 Pœna iure ipſo impoſita deſuncto, tranſiit ad hæredes. 339.4
 Pœna vt plurimum facere reipublicæ inſigitur. 50.112
 Pœna an poſſit retineri in foro conſcientiæ. 205.2
 Pœna non debetur, vbi nulla mora contrahitur. 303.4
 Pœna hæredi impoſita, non tranſiit in hæredem hæredis. 388.5
 Pœna quandoque minuitur ſenſutis ratione. 327.5
 Pœna offendenti aliquem in domo ſua impoſita, non eſt de ho-

ſpicio intelligenda. 333.2
 Pœna quando in hæredem tranſeat lite non conteſtata. 340.7
 Pœna quando contractui poſſit adijci. 175.11
 Pœna pro ſceminis inuenta, non eſt maſculis inſigenda. 551.13
 Pœna exhæredationis à iure civili impoſita contrahentibus matrimonio, canonibus reprobatur. 166.11
 Pœna ſtatuti punientis maleſcium, extenditur ad mandantem. 358.1
 Pœna ſi pro delictis ſit inſigenda, quæ mitior eſt irrogari debet. 89.12
 Pœna locum non habet, niſi ſtatuta. 416.9
 Pœnam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet. 405.1
 Pœnam petere nequit, qui in illam incidit. 424.
 Pœnalia nullo modo ſunt extendenda. 416.
 Pœnalia caſus ſunt ſtricti iuris. 416.3
 Percuſſus volens non agat actionem iniuriarum. 405.
 Periculum incurrere nemo tenetur. 217.
 Perſuaſio dolofa non excuſatur pœna. 405.
 Petitio nulla eſt, vbi nulla mora. 325.
 Petitio hæreditatis quando heredi vel fideicommiſſario datur. 244.
 Petitio hæreditatis non datur heredi.

I N D E X.

redi, qui poſſeſſionem ſemel apprehendit. 245.
 Petitio pœnæ liquida debet eſſe. 415.4
 Pignori dari ſua res poteſt nemini. 203.1
 Pignoris vel ſeruitutis ius in re ſua nemini poteſt quæri. 203.2.&3.
 Pignus per pactum expreſſum ipſo iure tollitur. 390.9
 Pignori incumbere ſatius eſt, quam in perſonam agere. 147.1
 Plebs à populo differt, veluti ſpecies à genere. 34.3
 Plerumque diſtinctio, quam ob cauſam regulam faciat. 8.1
 Plus & minus ſi ſint eiufdem ſpeciei, cui quod licet plus non licebit minus. 120.5
 Poſſeſſio non acquiritur ſine animo & corpore, nec etiam amittitur. 414.1
 Poſſeſſio conſtituti in abſentem facti non tranſfertur ante ratificationem. 132.10
 Poſſeſſio vltima in poſſeſſorio attendenda. 396.3
 Poſſeſſio præſumitur ratificari per fructuum perceptionem. 318.8
 Poſſeſſio quando emptori à domino cenſeatur tradita. 236.3
 Poſſeſſionis occupatio, dicitur quædam alienatio. 394.3
 Poſſeſſores bonorum in omnibus habentur loco hæredum. 341.1
 Poſſeſſor malæ fidei tam de fru-

ctibus perceptis, quam de his qui potuerunt percipi, tenetur. 280.3 & 4
 Poſſeſſor malæ fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis. 281.6
 Poſſeſſor an melioris eſſe conditionis præſumatur in pari cauſa. 400.1
 Poſſeſſor bonæ fidei, in quo habeatur loco domini. 404.2.&3.
 Poſſeſſor bonæ fidei non ad damni æſtimationem, ſed quo locupletior factus eſt tenetur. 182.4
 Poſteriorum vocabulo qui contineantur. 55.12.6
 Poſteritatis nomine veniunt omnes descendentes. 35.6.2
 Poſtulare qui nequit, in camera conſilium dare poterit. 21.10
 Poſteſtatem ſui non habens, alium in poteſtate nequit habere. 393.1
 Poſteſtas patria in tutore nõ attenditur. 393.2
 Præbenda minoris valoris non debet dari loco maioris. 232.13
 Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur. 128.9
 Precarium conſtitui dicitur, vbi verbum, precario, vel aliud eiufdem ſignificati adicitur. 128.
 Precarium ſumens non tenetur de leui aut leuiſſima culpa. 128.10
 Precarium concedens non poteſt

test illud ilico reuocare in præiudicium recipientis. 128.11
 Precarium quando transeat in hæredem concedentis. 129.13
 Precarium quando extinguatur morte concedentis. 129.14
 Precarium quo differat à constituto. 130.15
 Precarium ad voluntatem concedentis reuocabile, non est ilico reuocandum. 130.4
 Precarium recipiens, cum reuocatur, de solo dolo tenetur. 130.5
 Præceptum iudicis quando excuset facientem. 356.4
 Prædo quatuor modis quis dici potest. 299.2
 Præiudiciale minus in dubio eligi debet. 422.1
 Prælati non debent derogationes à iudicibus secularibus suscipere. 299.5
 Prælarus dolo desinens possidere, non præiudicat ecclesiæ. 402.2
 Præscriptio petitione sola interrumpitur. 100.8
 Præsens intelligere præsumitur. 396.1
 Præsumptio legis potius ad confirmandum, quam ad infirmandum adaptari debet. 261.5
 Præsumptio tunc tollitur, cum mala causa exprimitur. 290.7
 Præsumptio à communiter accipientibus ortum habere solet. 8
 Pretium in contractu venditionis dicitur de substantia. 108.1
 Prætoris vetante factum, perinde est, ac si fiat contra ipsius elictum. 322.1
 Prior tempore præferri solet in pari causa lucris. 328.1
 Princeps & respublica occasione data rem meam mihi auferre possunt. 94.3
 Princeps quando præsumatur vti plenitudine potestatis, & quando non. 363.7
 Princeps excipiens casum, quo nõ vult tertio præiudicare, præsumitur in cæteris velle præiudicare. 11.26
 Princeps circumuentus præsumitur, à quo factum proprium reuocatur. 273.4
 Princeps aut dominus defensionem alicuius qualem suscipere præsumatur. 223.7
 Princeps si ignorare præsumatur, clausula, ex certa scientia nil operabitur. 275.7
 Priuato etiam fides seruari debet. 251.3
 Priuilegium datum causæ transmissum cum causa, sicut actioni datum cum actione. 257.14
 Priuilegium rem sequitur, quod rei conceditur. 258.15
 Priuilegium loco concessum, an extendatur ad loci personas. 288.6.
 Priuilegium personis concessum, durat aliquando personis deficientibus. 258.17
 Priuilegium, quod dignitati conceditur, durare potest dignitate cessante. 258.18
 Priuilegium quod vni personæ conceditur, ad alias non porrigitur. 255.6
 Priuilegium loquens de filio, non verificatur in filio. 256.7
 Priuilegium ad alias non porrigi personas, quando verum sit. 256.8
 Priuilegium scholaribus concessum, ad eorum famulos est extendendum. 256.9
 Priuilegium patrifamiliæ concessum, ad familiares extenditur tam præsentibus, quam futuris. 257.10
 Priuilegium contra ius speciale, latam recipit interpretationem. 257.11
 Priuilegium quod fisco vel ecclesiæ de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur. 254.2
 Priuilegium in dubio est censendum personale. 255.3
 Priuilegium quando ad hæredes sit extendendum. 255.4
 Priuilegium secundum speciale, non derogat primo generali. 288.20
 Priuilegium quod loco conceditur, in loci successorem transmittitur. 373.2
 Priuilegium mortuo quale concedi possit. 394.4
 Priuilegium datum viuenti, non competit defuncto. 384.8
 Priuilegium alicui concessum, per legem generalem contrariam non tollitur. 284.8

Priuilegium personale extinguatur cum persona. 254.1
 Priuilegium renuntiare quando quis præsumatur. 346.4
 Priuilegio principis induci potest, quod & consuetudine. 20.6
 Priuilegio originem ex contractu trahenti potest renuntiare. 155.8
 Priuilegiatus damnus fugiens, quo vtatur remedio aduersus priuilegiatum querentem lucrum. 192.2
 Probatio facta per testes, parte non opponente valet, statuto contrario non obstantem. 299.7
 Probatio concludens esse debet. 146.
 Probatio ordinaria, quando exigi dicatur. 30.26. & 27
 Probatio in pœnis liquida esse debet. 415.2
 Processus in possessorio valet admixta exceptione defectus proprietatis. 300
 Procurator pœnâ recuperare non debet, quam ob suum passus est delictum. 424.1
 Procurator generaliter ad omnia constitutus, nil potest in his quæ mandatum speciale requirunt. 11.25
 Procurator dominum in pœnam cadere facit quandoque. 216.3
 Procurator vel negotiorum gestor quare dicatur facere quæ ad se pertinent. 179.3

Procurator fisci an possit ad officium cogi. 419.3
 Procurator inuitus nemo constituendus. 419.1
 Prodigus non petenti datur curator. 189.4. & 7
 Prodigus in acquirendo a similandus est pupillo. 290.5
 Prodigus in delictis non toleratur, sicut in contractibus. 190.6
 Prodigus quis verè dicendus. 188.1
 Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur. 189.2
 Prohibitio quæ fit in testamento an locum habeat in codicillis. 25.26
 Prohibitio alienandi facta hæredi in hæredem hæredis transmittitur. 388.6. & 7
 Prohibitio qualem admittat interpretationem. 21.11
 Promissio non valet, quæ fit sine causa. 365.15
 Promissio mercedis vel pensionis soluendæ, ad quod tempus porrigatur. 102
 Promittens simpliciter restituere mutuum non potest statim conueniri. 102.3
 Promissio de soluendo die præfenti, non ob temporis expressionem impedit fieri exceptionem. 105.2
 Promittens viginti, an censeatur decem separatim promittere. 330.3
 Promittens simpliciter, non statim cogitur soluere, licet præfenti die debeatur quod promissum est. 103.6
 Promittens aliquem non offendere, potest eum bannitum licite offendere. 431.6
 Promittens factum alienum, si fecerit quod potuit, excusatur à pœna. 379.4
 Promittens de facto suo tantum hæredem non excludit suum. 234.6
 Promittens se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem. 379.5
 Promittens pro se, præsumitur pro suis hæredibus promississe. 234
 Propinquorum appellatione includitur sexus uterque. 55
 Propositum nil operatur, si in mente retineatur. 173.2
 Proprietas verborum in penalibus maximè attendenda. 86.11
 Protestatio an in metu sit necessaria. 186.12
 Protestatio clandestinè facta quâdo proficit. 187.13
 Protestans se esse procuratorem vel hæredem, instrumentum hoc ipsum probare debet. 195.6
 Pubertati proximus ex delicto iuramento obligatur. 338.4
 Pubertati proximus nê ad pias quidem causas testari potest. 338.5
 Punctum loco copulæ habetur in oratione soluta. 335.4
 Puniri

puniri nemo debet, si nullam admiserit culpam. 271.2
 Pupillus infans à pari procedit cum eo, qui infantie proximus est. 70.9
 Pupillus qualiter obligari possit, remissiuè. 70.10
 Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest. 58
 Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest. 58.7
 Pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere. 58.8
 Pupillus neque notarius neque testis esse potest. 58.9
 Pupillus ignorat etiam visa, nec discernere nouit. 383.1
 Pupillus pubertati proximus, præsumitur doli capax. 383.2
 Pupillus infans, ne naturaliter quidem obligari potest. 281.3
 Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officio prohibetur administrationem requirentibus. 57.4. & 5
 Pupillus agere potest ratione iniuriæ sibi illatæ. 335.3
 Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur. 355.4
 Pupillus obligatur in eo, in quo locupletior factus est. 426.1
 Pupillus homicidium committens non decapitatur. 327.2
 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris autoritatem. 182.2
 Pupillus pubertati proximus pro furto, & iniuriis tenetur. 337.3
 Pupillus homicidium committens non decapitatur. 301.7
 Pupillus quando per patientiam non obligetur. 334.1
 Pupillus maior factus testis esse potest de his, quæ vidit in ætate pupillari. 59.11
 Pupillus quando dicatur pubertati proximus. 336.1
Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialio rem. 283.6
 Qualitas loci & temporis quæ in principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur. 102.1
 Qualitas quæ verbo adiungitur, secundum tempus verbi ferè semper intelligitur. 76.10
 Quæstio offerri potest homini malæ conditionis, si aliter veritas erui non possit. 399.7
 Quæstio an sit plebeio inferenda prius, quam nobili. 409.9
 Quæstio sine iudicis applicanda nemini. 409
 Quæstio à muliere veluti timidiore debet incipere. 30
Ratificatio intra quod tempus fieri debeat. 239.12
 Ratificare nequit quis, quod non

- non suo nomine gestum est. 239.0
 Ratum habere quis potest, quod in sui præiudiciû nomine alieno est gestum. 239.11
 Ratio eius nulla habetur, quod à principis voluntate sola pendere noscitur. 248.7
 Ratificatio secundæ obligationis quando præiudicat priori obligationi. 134.24
 Ratihabitio trahitur, & æquiparatur mandato. 237.5
 Ratum haberi potest, quod homine impediendo fieri non potest. 241.15
 Ratificatio nulla est eius, quod nullum est. 241.16
 Ratificatio non sufficit, vbi mandatum lex requirit. 241.17
 Ratificatio nõ est, verè idem cum mandato. ibidem
 Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat. 241.2
 Regula ampliatur vigore exceptionis, vbi sequitur correctio iuris. 13.31
 Regula specialior præsumitur, personas respiciat ea, quæ casus intuetur. 283.5
 Regule iuris ex causa iusta negliguntur. 30.1
 Regula iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino. 5.1
 Regula in iure variis sumitur exceptionibus. 3
 Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur. 2.3
 Regula qua ratione pro ordine absolutè sumatur. 3.7
 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur. 8.9.11. & 16.
 Regula communis ex benignitate procedens quandoque excluditur, veluti etiam naturalis æquitas pacta suadens esse seruanda. 8.13
 Regula aliquando vitata suo ipsa officio priuatur. 8.9.11. & 19
 Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur. 3.8
 Regula superuenientes continet casus, veluti genus suas species. 6.6
 Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet. 6
 Regula per exceptionem nõ ampliat, quando verba regule repugnant. 12.13
 Regula statuti qualem recipiat exceptionem. 11
 Regule iuris, hæc duo verba, dupliciter in iure sumi possunt. 3.9
 Regula generalis pro qualitate exceptionis extensionem patitur. 11.13
 Regula breuem continere debet narrationem, & veluti summariam. 6.1
 Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit. 6.1

- 6.5
 Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegatas includit. 7.8
 Regula quare causæ coniunctio dicatur. 7.10
 Reipublicæ interest, vt conferentur homines. 270.4
 Rei iudicatur renuntari potest. 428.4
 Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruat. 363.10
 Religiosus qualiter intelligatur non habere velle, aut nolle. 60.2
 Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam. 376.1
 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio. 342.4
 Remittentes debitum non liquidum, facere potius quàm dare dicitur. 342.3
 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata. 343.6
 Remittere loquendo propriè non est dare. 343.5
 Renouatio privilegij, vel instrumenti quare specialis casus dicitur. 13.33
 Renuntiationem dolo factam nõ valere, qualiter intelligatur. 281.4
 Renuntari potest fauori suo, in annulatione actus. 300.11
 Renuntiatio expressa efficacior est tacita. 189.6
 Reo debendi vno solvente, liberantur reliqui. 228.1
 Reo plus fauetur, quàm actori. 397.1
 Reprobatio testium, quæ prohibita præsumatur. 381.2
 Repudiare posse cum, qui & adire, qualiter intelligendum. 61.5
 Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinentia extendatur. 307.2
 Repudiare potest, qui acquirere. 370.1
 Repudiatio legati alienatio quædam dicitur. 403.2
 Repudiare non statim potest, qui adire potuit. 370.3
 Res iudicata propriè tunc dicitur, quando appellari non potest, quæ tunc pro veritate habetur. 427.12
 Res tota in dubio venit rei vocabulo. 96.8
 Rescriptum principis, nihil potest contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam. 423.3
 Rescripta sua interpretatur solus papa. 317.5
 Respublica ferè in omnibus fauorabilis est. 50.111
 Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit. 368.2
 Restitutio in integrum alij potest delegari. 264.7
 Restitutio in integrum non datur, nisi duobus concurrentibus. 344.2
 Rest

Restitutio tantum reddit, quantum lætio abstulit. 366.1
 Restitutus quos recuperet fructus, & quos non. 366.2
 Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere intelligatur. 367.3
 Reus iisdem privilegiis vititur, quibus & actor. 191.2
 Reus sese tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus. 201.2
 Reus quando ad expensas merito damnatur. 197.10
 Reus exceptiones, quas obicit, probare tenetur. 199.5
 Reus præscriptionem vel privilegium disjunctiue potest apponere. 199.4
 Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest, nõ item actor. 198.12
 Reus in decisione causæ in dubio absolui debet. 398.4
 Reus iusta litigandi causa vsus succumbens ab expensis excusari debet. 195.7
 Reus publicato processu, vel instrumento producto desistens, ad expensas damnari non debet. 196.9
 Rusticus non excusatur, si contra ria allegauerit. 381
 Satisfactio quid sit. 333.1
 Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignoris datio. 148.5
 Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt, ne intelligantur. 266.1
 Scriptoris error partibus nocere non debet. 310.1
 Sententia quandoque à reo potest dici nulla, & si qua sit ab eadẽ appellare potest. 199.2
 Sententia solenniter lata, nihil in ea est immutandum. 377.1
 Sententia iudicis quare strictam recipiat interpretationẽ. 79.11
 Sententia in dubio cõtra actorem ferenda est. 297.3
 Sententia pro actore fertur, ni exceptio ex parte rei probetur. 99.5
 Sententia secundum regulam profertur, ni contrarium sit probatum. 77
 Sententia quando conditionalis dicatur. 425.3
 Sententia ferri nõ potest sub conditione extrinseca. 277.9
 Sermonem proferens vnicum tantum præsumetur habere intellectum. 253.4
 Seruis nil gratius præstari potest libertate. 325.1
 Seruitus, morti assimilatur. 429.1
 Seruitus viæ, itineris, aquæ ductus in obligatione pro parte non deducitur. 385.1
 Serui nec iudices esse, nec aliis civilibus officiis fungi possunt. 370.1
 Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor. 370.2
 Seruus, miles non potest esse, nec absens causa reipublicæ. 370.3
 Seruus non potest esse tabellio, licet proc

et procurator esse possit. 371.4
 Seruus omnia potest quæ liber, si liber ab omnibus esse credatur. 371.5
 Seruus tabellionatus officio fungi nequit. 169.1
 Seruus ab alio possessus domino non quærit. 314.2
 Seruus quando possit abesse causa reipublicæ. 430.1
 Seruus manumissus nouus homo dicitur. 410.1
 Seruus an possit esse iudex de consensu partium. 371.7
 Seruus excusari debet, qui domino subuenire non potest. 216.1
 Seruus pœnæ manu mitti non potest. 429.2
 Seruus pœnæ est penitus incapax, nec restitutus habilitatur. 429.3. & 4
 Seruus pœnæ propter delictum nullus efficitur hodie. 429.5
 Seruus nec obligare, nec obligari potest. 122.1
 Seruus quando naturaliter obligari possit. 122.2
 Seruus an possit fideiubendo obligari. 122.3
 Seruus in delictis obligari potest, in contractibus non item. 123.4
 Silere dicitur propriè, qui loqui potest, & desinere qui cœpit. 60.3
 Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione. 34.2
 Simulatum contractum asserens simulationis speciem exprimeret debet. 110
 Socius in rebus societatis tenetur de dolo, & culpa leui si quid depereat. 140.39
 Societate finita non tenentur socij de contractu postea inito cum aliquo ipsorum, licet contrahens nescierit solutam societatem. 115.2
 Solennitates iuris, & vsitatus modus, æquitate suadente omittuntur quandoque. 305.6
 Soluere potest quis pro alio inuito. 259.2
 Soluere non est melius, quàm solutum repetere. 360.1
 Soluens pro eo, cui manus amputanda est ni soluerit, repetere poterit. 258.3
 Solutio debiti, si citra instrumentum probari nequeat, nec ipsum debitum. 177.3
 Solutum nomine pœnæ non repetitur iure. 205.1
 Solutio in dubio in causam grauiorem facta præsumitur. 324.3
 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam. 324.1
 Soluendo esse præsumitur, qui fideiussorem habet. 315.1
 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest. 315.2
 Soluendo est, qui nomina debitorum habet. 316.3
 Soluendo non esse, quando quis præsumatur. 316.3. & 4
 Soror an iure communi veniat fratris appellatione. 54.122
 Soror

Soror in statuto odio non venit fratris vocabulo. 54.123
 Soror in dispositione legis, & testatoris comprehenditur nomine fratris. 54.124
 Species in legatis, quando generi derogare dicatur. 286.14
 Species an derogat generi in legibus. 283.7. & 9
 Species generi detrahit in rescriptis pariter ac mandatis. 287.19
 Species an derogat generi in contractibus. 286.12
 Species causa dubitationis præsumitur adiici quandoque. 287.16
 Specierum enumeratio genus respiciens, aut etiam non respiciens, qualiter intelligenda. 287.17
 Spiritualia facilius consumuntur, quam destruantur. 178.7
 Spoliatus per iudicem non restituitur. 356.3
 Statutū vniuersale in causa dotis, aut etiam militis locum sibi vindicare potest. 7
 Statutum disponens instrumenta publica non probare nisi registrata, non intelligitur de instrumento dotis. 7.9
 Statutum propinquorum requirens consensum, non de foeminarum consensu intelligendum. 43.9
 Statutum de contractu loquens ad quasi contractum quandoque extenditur. 117.9
 Statutum loquens de vendente rem suam non intelligitur de re, ad quam quis habet actionem personalem. 107.6
 Statutum loquens de promissore, non habet locum in hærede. 225.2
 Statutum pœnale locum habere potest aliquando in muliere. 42.88. & 89
 Statutum à quo fieri & consuetudo induci possit. 37.69
 Statutum puniens alium pro alio, an sit validum. 271.3
 Statutum dictans neminem contra publicum instrumentum audiri non includit mulierem. 22.12
 Statutum quod mulier non contrahit sine propinquorum consensu, qualiter intelligendum. 29
 Statutum loquens de faciente non semper habet locum in mandante. 358.6
 Statutum requirens alicuius auctoritatem vel consensum, non est de foeminis intelligendum. 30.45
 Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuisse fingitur. 386.1
 Statutum in possessore, an intelligitur in eo, qui dolo desit potest fidere. 402.3
 Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo, qui offert sponte. 422.5
 Statutum facultatem testandi auferre potest, pactum tollere non

non potest. 352.3
 Statutum non ratione, sed errore fundatum, ad similia non est extendendum. 406.3
 Statutum pœnam imponens filiis uxorem ducentibus sine patris assensu, spernendum. 165.12
 Statutum tollens exceptionem, locum non habet, si quis lucretur eum iactura alterius. 426.3
 Statutum fauorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est. 97.2
 Statuto in sola voluntate fundato non proceditur de similibus ad similia. 405.2
 Statuto fieri potest, ut quis partim testatus decedat, & partim intestatus. 131.7
 Statuto induci nequit, ut filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat. 163.9
 Statuto induci potest, ut decedere possit quis partim testatus, & partim non. 80.12
 Statuto potest iuri publico derogari. 151.4
 Statuta plura introduci possunt, quæ pacta inducere nequeunt. 151.5
 Statuta strictè sunt interpretanda. 345.4
 Statuta & consuetudines loci particularis, facti sunt, & in facto consistunt. 144.3
 Status de præsentibus quare debeat attendi. 425.1
 Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiecta. 379.2
 Stipulatio quo casu sit inutilis iudicanda. 365.16
 Stipulationum commoda, patri vel domino indistinctè acquiruntur. 114.3
 Stipulatio valet, quo quis dare quod sua interest stipulatur. 269.1
 Stipulari alteri quando quis possit. 269
 Stipulari alteri qualiter possit quis indirectè. 270.4
 Substitutio pupillaris an faciat testamentum pro parte valere, quod alia non valet. 77.3
 Substitutio de hæredibus facta, intelligitur si adierit hæreditatem. 235
 Substitutio verbis directis facta à pignano, est inualida. 364.12
 Successor prælatus non censetur eadem persona cum antecessore. 401.1
 Successor, etiam singularis, iure uti debet præcessoris. 371.1
 Summa minor quando in maiore contineatur. 350.4
 Summa minor in maiore continetur. 320.4
 Suspendus an sit liberandus, si fracto laqueo cadat in terram. 399.8
TAcens nec consentire, nec contradicere præsumitur. 406.1
 Tacere medium quoddam est inter contradicere, & consentire. 406.2

- 406.2
 Tacens in statuto, non dicitur con-
 sentire. 406.3
 Taciti & expressi non est æqua vir-
 tus quo ad actus nullitatem. 389.2
 Taciti & expressi in contractibus
 est eadem virtus. 390.10
 Tempus quod in testamento adii-
 citur, gratia hæredis adiiici cre-
 ditur. 111.4
 Tempus solutioni adiectum vide-
 tur fauore debitoris. 110.1
 Tempus probare debet, qui in illo
 se fundat. 297.4
 Testamenta locum habere, inter-
 est Reipublicæ. 97.1
 Testamentum est quid indiui-
 dum, quod non est partim va-
 lidum, & partim nullum. 77.1
 Testamentum primum ad pias
 causas factum coram septem
 testibus, an tollatur per secun-
 dum coram duobus factum. 178.6
 Testamentum filij à principio
 nullum, non capit vires patris
 accedente consensu. 258.7
 Testamēta pleniorē admittunt
 interpretationem, quā contractus. 97.5
 Testamentum vsurarij nullum
 præstita demum cautione effi-
 citur validum. 159.12
 Testamentum furiosi aliquando
 Romæ approbatum legitur. 65.3
 Testamenti factio potest tolli sta-
 tuto, non autem pacto. 151.6
 Testamentum primum reconua-

- lescit, si testator secundum inci-
 derit. 118.3
 Testamentum valet, vbi testes e-
 rant serui, qui credebantur li-
 beri. 371.6
 Testamentum militis probari de-
 bet probationibus legitimis. 26.29
 Testator non potest ius accrescen-
 di prohibere in institutione. 77.4
 Testari potest pubertati proxi-
 mus, si statuto inducatur. 338.6
 Testator disponere potest, legatis
 deberi hæreditate non adita. 376.4
 Testatus partim quis decedit,
 quando alicui totum relinque-
 re nequit. 80
 Testator præsumitur quā min-
 imum velle hæredem legatis
 grauare. 86.1
 Testes in codicillis an debeant ef-
 se legitimi, quemadmodum in
 testamentis. 26.18
 Testes ante litis contestationem
 regulariter non admittendi. 9.17
 Testes prodigum asserentes, rationem
 assignare debent. 189.3
 Testes publicatione facta nec su-
 per iisdem capitulis, nec super
 directo cōtrariis admittuntur. 92.4
 Testes tot probant solemnitate
 instrumenti, quot qualitate. 312.10
 Testes tot in reuocatione requi-
 runtur testamēti, quod in eiu-
 dem

- dem confectione. 93.9
 Testes deponētes de culpa in con-
 tractu, de qua intelligi debeāt. 135.26
 Testes tot in reprobando testa-
 mento requiruntur, quot in pro-
 bando. 177.3
 Testes de falso suspecti, sollicitē
 sunt examinandi. 249.4
 Testis suspectus etiam de circun-
 stātiis interrogari debet. 249.5
 Testis interesse probando adhi-
 bitus, rationem dicti adducere
 debet, etiam non rogatus. 145.6
 Testis dicens quē quid in sui defen-
 sione fecisse, non tenetur dicti
 sui rationem allegare. 146.7
 Testis quando dicatur affectione
 moueri, & quando non. 146.8
 Testis deponens de summa maiori,
 non censetur de minori con-
 sentire. 333.16
 Testibus affirmantibus plus cre-
 ditur quā negantibus. 186.10
 Testibus malam rationem addu-
 centibus non creditur, non ob-
 stante statuto hoc ipsum præ-
 cipiente. 290.6
 Transferre latius patet, quā con-
 cedere. 71.2
 Transferre velle intelligitur quis
 variis modis. 71.3. & 9
 Transferre non pōt quis quod nec
 actu habet, nec potentia. 225.6
 Timor iustus putatur, quod ex præ-
 cepto regis oritur. 184.4
 Totum vniuersale qualiter se ha-
 beat ad partem subiectiuam. 341.2
 Tutela quæ matri efficaciter tom-
 petat. 23.19
 Turpitudine non dicitur, quæ iure
 permittente perpetratur. 392.8
 Tutor in rebus pupilli, de dolo, la-
 tra culpa, & leui ligatur. 139.37
 Tumultus occasio sollicitē rescican-
 da est. 372.3
 Tutor nomine pupilli bonorum
 possessionem agnoscere quit, re-
 pudiare nequit. 61.4
 Tutor venit quandoque curatoris
 appellatione. 364.
 Variatio in consilio iure im-
 probatur. 272.2
 Variatio & inconstantia est in
 principe reprobanda maximē. 272.3
 Vassallus vassalli mei an sit mihi
 vassallus. 212.1
 Velle non putatur, qui superiore
 cogente operatur. 63.1
 Velle qui potest, etiam non velle
 dicitur. 76.12
 Velleianum Senatusconsultum in
 quibus casibus locum non ha-
 beat. 22.13
 Venditio facta pretio viliori, an
 sit dicenda donatio. 109.2
 Venditio imaginaria, seu simula-
 ta, nullius est efficaciam. 109.3
 Venditio facta in fraudem credi-
 torum, valida est, reuocatione
 indigens. 109.4
 Venditio nullius est valoris, quæ
 facta est in fraudem legis. 110.5
 Venditio de presenti pura dicitur,
 licet sub conditione possit resol-
 ui. 425.2
 Venditio pura dicitur, quæ fit de
 presenti, licet sub conditione
 possit

- possit resolui. 352.2
 Venditionis nomine quando ceteri contractus comprehendantur. 416
 Venditor generis, ad dandum teneatur. 356.3
 Venditor de dolo & culpa leui in re vendita contingente renetur. 137.3f
 Venalia in legato vniuersali continetur, in generali non item. 9
 Veneno interficere volens an sit plectendus, si non perfecerit quod voluit. 73
 Venenum emens necandi gratia punitur, ac si necasset. 73.7
 Veniam petens quando delictum fateri dicatur. 293.6
 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda. 252.1
 Verba secundum naturam actus, de quo agitur, accipi debent. 252.2
 Verba potius pro natura actus, quam pro personae qualitate sunt interpretanda. 252.3
 Verba dubia qualiter sint in pactis interpretanda. 362.2
 Verba actum denotantia pro materiae subiectae ratione sumuntur quandoque pro simplici voluntate. 74.8
 Verba si nec coniuncta sunt, nec distincta, qualiter sint accipienda. 335.3
 Verba statutorum sunt proprie intelligenda. 73.6
 Verba non sunt curanda, vbi mens disponentis est aperta. 173.3
 Verba quando ad improprium intellectum sint trahenda. 163.6
 Veritas sola in foro conscientiae est attendenda. 226.12
 Vfructuarius quo casu cautionem de vtendo arbitrio boni viri praestare non teneatur. 153.2
 Vfuras repetere potest, qui scienter soluit indebitas. 213.2
 Vocabula non eo sunt numero, vt rebus ipsis responderent valeant. 3.6
 Voluntas ex facto collecta, praesumitur tacita. 75.10
 Voluntas testatoris in nullo laudanda est. 365.18
 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta. 72.5
 Voluntatem cessare, differt ab eo quod est, eadem reuocare. 67.7
 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam praebet. 45.100
 Voluntas nostra quare facti esse dicatur. 94.1
 Voluntarius non dicitur actus, qui iussu patris vel domini est factus. 63.2
 Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit. 63.3
 Voluntatem coactam, voluntatem esse in negotiis propriis, & non alienis intelligendum. 64.4
 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena. 64.5
 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionaliter violentia. 64.8
 Votum nullum praesumitur, quod calore iracundiae emittitur. 214.2

Votum

- Votum deliberationem non modicam requirit. 214.3
 Vicinus vicini negotia nosse praesumitur. 66.11
 Victus quando ad expensas victori non teneatur. 424.1
 Videtur, verbum improprietatem quandam designat. 387.3
 Videtur, verbum fictionem, non veritatem importat. 107.3
 Vis multis committitur modis. 267.1
 Vis alia publica, alia priuata. 413.1
 Vis priuata in dubio interpretari debet. 415.1
 Violentia differt ab actu violento facto. 413.1
 Violentia quando cum armis illata dicatur. 267.3
 Vindicta feminis non competit. 32.5
 Virginitas amissa femel nunquam recuperari potest. 168.2
 Vicia realia in quouis successorem transmittuntur. 407.2
 Viciosum à principio quando vires ex post facto assumere possit. 158.8
 Vxor nondum cognita non prohibetur religionem ingredi. 162.7
 Vxor radiis mariti illustri effecta vocatur aliquando domina. 20.7
 Vxor potest marito pignus remittere. 377.5
 Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam tenente. 391.5
 Vxor maritum in tertia parte bonorum potest haereditatem instituire, in reliquis quos vult, aut debet. 80.13
 Vxor consentiens marito contractu henti, metu coacta creditur. 188.15
 Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina vtente. 391.6
 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia chorearum. 391.3

INDICIS FINIS.

d 2

INDEX LEGVM,

ET PARAGRA- PHORVM.

<i>Absentia eius</i>	405	<i>Cum servis</i>	226
<i>Actus legitimi</i>	276	<i>Cuius effectus</i>	410
<i>Ad ea quæ non habent</i>	422	<i>Cuius per errorem</i>	223
<i>§. Semper</i>	eodem	<i>Cui ius est</i>	354
<i>§. In contractibus successores</i>	eodem	<i>Creditor</i>	346
<i>Alterius</i>	216	<i>Domum suam</i>	242
<i>Aliud est vendere</i>	348	<i>Donari videtur</i>	290
<i>§. Refertur</i>	eodem	<i>Diuus Pius</i>	153
<i>§. Absurdum</i>	350	<i>Ea quæ ad dandum</i>	404
<i>Bona fides</i>	228	<i>Ea quæ raro</i>	247
<i>Bona fides tantum</i>	404	<i>Ea est natura</i>	248
<i>Capienda occasio</i>	357	<i>Ea sola deprecationis</i>	318
<i>§. Quod factum</i>	eodem	<i>Ea quæ in partes</i>	385
<i>§. Contractus</i>	425	<i>§. In re dubia</i>	eodem
<i>Consilij</i>	207	<i>Eius est nolle</i>	60
<i>§. Socij mei</i>	212	<i>Et si nihil</i>	377
<i>Culpa est</i>	179	<i>Ex pœnalibus causis</i>	230
<i>Culpa caret</i>	216	<i>Expressa nocent</i>	389
<i>Cum tempus</i>	110	<i>Ex qua persona</i>	412
<i>Cum quis possit</i>	355	<i>Factum à iudice</i>	360
<i>Cum amplius</i>	293	<i>Factum cuique suum</i>	415
<i>§. Is natura</i>	294	<i>§. Non videtur</i>	eodem
<i>Cum prætor</i>	400	<i>§. In pœnalibus</i>	eodem
<i>Cum principalis</i>	374	<i>§. Favorabiliores</i>	397
<i>Cum per delictum</i>	414	<i>Fœmina</i>	18
<i>§. Illi debet</i>	eodem	<i>§. Item impuberes</i>	56
		<i>Ferè in omnibus</i>	326
		<i>Feri</i>	

ET PARAGRAPHORVM.

<i>Ferè quibuscunque</i>	414	<i>In omnibus quidem</i>	304
<i>Filiusfamilias</i>	214	<i>In omnibus officijs</i>	370
<i>Furiosi</i>	188	<i>§. Non debeo</i>	371
<i>Fraudis interpretatio</i>	281	<i>In negotijs</i>	67
<i>Fructus rei</i>	262	<i>In personam</i>	122
<i>Generaliter</i>	279	<i>§. Generaliter</i>	123
<i>Heredem eiusdem</i>	233	<i>In pari causa</i>	400
<i>Hereditas</i>	244	<i>§. Hi qui</i>	eodem
<i>Hoc iure</i>	413	<i>Inuito beneficium</i>	259
<i>§. Deiecit qui</i>	eodem	<i>Inuitus nemo</i>	419
<i>§. In contractibus</i>	eodem	<i>§. Cui damus</i>	420
<i>Id quod nostrum</i>	94	<i>§. Cum quis</i>	eodem
<i>Imaginarie venditio</i>	108	<i>§. Plerumque emptoris</i>	421
<i>Imperitia</i>	402	<i>§. Quod cuique</i>	eodem
<i>Impossibilem</i>	378	<i>In testamentis</i>	97
<i>In ambiguis pro</i>	296	<i>In toto & pars</i>	340
<i>§. Non est nouum</i>	298	<i>In toto iure</i>	282
<i>§. Quoties</i>	301	<i>In totum omnia</i>	273
<i>In ambiguis orationibus</i>	316	<i>In contrahenda</i>	361
<i>In eo quod plus</i>	329	<i>In condemnatione</i>	366
<i>§. Nemo aliena</i>	333	<i>§. Cum verbum</i>	eodem
<i>§. Pupillus</i>	334	<i>§. Unicuique</i>	369
<i>§. Ubi verba</i>	335	<i>§. Dolo facit</i>	368
<i>§. Mulieribus</i>	336	<i>Iura sanguinis</i>	81
<i>In eo quod vel</i>	169	<i>Iure natura</i>	426
<i>In iure civili</i>	350	<i>Ius nostrum</i>	77
<i>In obscuris</i>	342	<i>Is damnus dat</i>	357
<i>In obscura voluntate</i>	375	<i>§. Eius verò</i>	359
<i>In omnibus obligationibus</i>		<i>§. Quod pender</i>	eodem
	101	<i>Libertas</i>	325
<i>In omnibus causis id</i>	254	<i>Libertas omnibus</i>	39
<i>In omnibus causis</i>	183	<i>Marcellus</i>	251
		<i>d 3</i>	<i>Melior</i>

Melior conditio	403	Non omne quod licet	407
Minus est actione	424	§. In stipulationibus	eodem
Nemo damnatum facit	413	Non vult.	71
Nemo dubitat	315	Non solet.	302
Nemo de domo	322	Non solent	315
Nemo ideo obligatur	36	Non est singulis	371
Nemo fraudare videtur	407	§. Infirmata est	372
Nemo alieno nomine	395	Non alienat	394
§. Temporalis	eodem	Non fraudantur	403
Nemo potest gladij	260	§. Nemo ex suo	eodem
Nemo predo est	399	Non debet cui	119
§. Locupletior	400	Non debet actori	191
§. Cum de lucro	eodem	§. In re obscura	192
Nemo plus	224 277	Non ut ex pluribus	347
Nemo plus commodi	394	Non potest dolo	393
Nemo qui condemnare	180	Non potest videri	319
Nemo ex his	198	Nō potest videri desuisse	428
§. Quoties	201	Non debet alteri	271
Nemo potest mutare	271	Non videntur data	355
Neque interdicto	393	§. Qui iussu	356
Neque pignus	203	Non videtur quisquam	220
§. Priuatorum conventio	82	Non videtur defendere	221
Nec ex pretorio	150	Non videtur rem amittere	291
Neratus	384	Non videtur coepisse	98
Nihil interest	340	Nullus videtur	225
Nihil tam naturale	177	Nulla intelligitur	301
Nihil dolo	401	Nullum crimen	328
§. Cum principalis	eodem	Nunquam actiones	401
Nihil consensus	344	Nuptias	160
§. Non capitur	344	Omnes actiones	405
§. Non videntur	345	§. Non videntur	eodem
Nihil peti potest	380	Omnis	

Omnis diffinitio	423	Qui sine dolo	246
Omnis hereditas	404	Qui vetante	322
§. Nunquam	eodem	§. Eius est actionem,	eodem
Omnia que ex testamento		Qui in ius	372
	423	§. Nemo	373
Omnia ferè	385	Qui per successionem	386
Omnia que iure	321	Qui in seruitute	393
Omnia quacunque	263	Qui non facit	394
Parè esse conditione	413	Qui dolo	402
Pœnalia iudicia	355	Qui rem alienam	355
Plerunque sit	425	Qui tacet non verique	406
Pretor	545	Quod attinet	168
Privilegia	390	Quod euincitur	382
Pupillus nec velle	382	Quod à quoquam	205
Pupillum qui	336	Quod contra	405
§. In heredes	339	§. Uni duo	406
Plus cautionis	147	Quod initio	157
Quandiu	303	Quod iussu	375
Quatenus	144	Quod nullius esse potest	376
Que ab initio	429	Quod quid ex culpa	424
Que dubitationis	288	Quod quis cum seruis	410
Que legata	113	Quod ipsis	407
Que propter	352	Quo tutela	275
Quicquid calore	213	§. Nemo potest	260
Qui actionem habet,	106	§. Ut factum	267
Qui autore	404	§. Clam	268
Quicum alio	115	§. Que in testamento eodem	
§. Non solet	118	§. Nec paciscendo	269
Qui potest inuitis	148	Quod attinet	168
Qui potest facere	369	Quoties dubia	119
§. Quod quis	370	Quoties idem sermo	252
Qui in alterius locum	193	Quoties duplici iure	307
		Quoties	

<i>Quoties utriusque causa</i>	318	<i>Si in duabus</i>	324
<i>Quoties nihil</i>	422	<i>Si nemo subijt</i>	375
<i>Regula</i>	5	<i>Si quis obligatione</i>	342
<i>Res iudicata</i>	427	<i>§. Non potest videri</i>	344
<i>Secundum naturam</i>	91	<i>Si quis pregnantem</i>	380
<i>Semper generalibus</i>	410	<i>Toties in heredem</i>	212
<i>Semper in contradictibus</i>	391	<i>Vani timoris</i>	380
<i>Semper in stipulationibus</i>	172	<i>Velle non creditur</i>	62
<i>Semper in obscuris</i>	85	<i>Verum est</i>	167
<i>Semper in dubijs</i>	227	<i>Ubique causa</i>	325
<i>Semper qui non prohibet</i>	236	<i>Ubi repugnantia</i>	381
<i>Seruitutem</i>	428	<i>§. Qua rerum natura</i>	382
<i>Servus Reipublice</i>	430	<i>Ubi non voce</i>	396
<i>Si librarius</i>	310	<i>§. Furiosus</i>	397
<i>Sicuti poena</i>	181	<i>Ubi lex</i>	321

FINIS INDICIS LEGVM,
ET PARAGRA-
PHORVM.

D N.
PHILIPPI DECII

MEDIOLANENSIS, IV-
RIS VTRIVSQUE DO-

CTORIS CELEBERRI-

mi ac doctissimi, Regiique
Senatoris, enarra-
tio in Tit.

De Regulis Iuris. ff.

CVM solitis Additionib. HIERONYMI Cucha-
lon Hispani. Et Annotationibus analyticis CA-
ROLI MOLINAEI Iurisc. consulti Parisiensis,
recenter adiectis.

In Rubricam Argumenta.

- 1 Clausula generalis nonnunquam ad specialiter enumerata subicitur, eadem omnia comprehendens.
- 2 Clausula generalis subiecta, ad enumerata specialiter minime referri debet.
- 3 Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto iure ipsa elicitur.
- 4 Clausula siue titulus generalis aliquando statim in principio, quandoque etiam in fine collocatur.
- 5 Genus ipsum cognitioni prius obicitur, quam species.
- 6 Vocabula non eo sunt numero, vt rebus ipsis respondere valeant.
- Regula in iure variis sumatur acceptionibus.
- 7 Regula qua ratione pro ordine absolute sumatur.
- 8 Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur.
- 9 Regulae iuris, haec duo verba, dupliciter in iure sumi possunt.

MAXIMA & incomparabilis videtur
presentis tituli utilitas: & ex eo facile
iudicari potest, quod utriusque Iuris esse
sura in regulis, aut regularum exce-
ptionibus resoluitur. Idcirco studendo
utilitati vestrae quantum possum, eius
interpretationem in lectionibus extraordinariis videbi-
mus. Et quia in regulis breuiter proceditur, in qualibet
regula eius resolutione conclusione & ad text. explicabo.

A Prim

UNIVERSITATIS

¶ Primò continuatur iste tit. vt in gl. dum inquit, non esse nouum vt quibusdam specialiter enumeratis generalis clausula subiiciatur, quæ omnia comprehendat. l. si feruus feruum. §. inquit lex. in versu. sed non est nouum. ff. ad leg. Aquil. facit tex. in c. qui ad agendum. de procu. in vj. & in c. quoniam contra falsam. de proba.

a Quando generalis clausula comprehendat casus speciales, vide Abbar. ca. sedes. de rescript. in fin. col. & ibi Dom. Phil. pe. colum. Hiero. Cucha.

¶ Sed tamen in casu isto non bene adaptatur quod glo. dicit, quod omnia comprehendat. Nam generalis clausula quæ subiicitur, non refertur ad præcedentia, de quibus specialiter dictum fuit. l. doli clausula. ff. de verb. obli. l. sanctio legum. ff. de pœnis. l. alimenta. §. basilica. ff. de alim. & ciba. lega. l. quid sit fugitiuus. §. quod aiunt. cum gl. ff. de adil. vnde esset suppiendum, quod omnia comprehendat quæ non sunt specificata. Et ideo continuatio melius adaptari potest.

¶ Primò, vt colligitur per glo. in rub. eod. tit. in vj. Nam cum regula ex iure prius scripto colligatur. l. j. infra eod. conueniens fuit quod vltimo loco hic ponatur. facit glo. in tit. de actio. in prin. dum ibi ponit continuationem. Et quod no. Bal. in l. j. in prin. per illum tex. ff. de iusti. & iur. Vel secundò, vt Abb. dicit in rub. extra. eod. in antiquis. quia pro decisione casus concurrentis prius ad casus particulares recurritur si reperiantur, & in subsidium ad communes regulas Iuris, merito titulus iste hic referuatur.

¶ Circa continuationem glo. opp. secundum glo. in rub. eod. tit. in vj. ¶ Quia non videtur verum quod generalis clausula siue titulus generalis vltimo loco referuatur: quia plerumque à principio ponitur titulus generalis, vt patet in rub. extra de proba. & de reb. ecclie. non alie. & in rub. de seruit. & in rub. de bo. pos. cum simi. glo. responder in d. rub. col. tit. in vj. quod in isto tit. hoc factum fuit, vt ostenderetur quod ius non sumitur ex regula sed quod regula ex iure sumatur. l. j. infra. eod. & s. dictum est. Et ista responsio videtur bene procedere quantum ad situationem istius tit. Sed per hoc non responder ad quæsitum gl. de aliis tit. general. cui plerumque præmittuntur. Vnde aliter respondendum videtur, vt dicemus quod quando Legislator magistraliter procedit tradendo doctrinam ad instructionem iuuenum à generali titulo inchoandum est: quia ad cognitionem specierum debet præcedere cognitio generis; vt no. Bald. per illum

illum tex. in l. j. no. ff. si cert. per. facit tex. in l. j. in prin. & quod ibi Bald. ff. de iusti. & iure. Et hoc modo bene procedit generalis tit. de prob. de serui. de bo. pos. cum si. Sed quædo clausula generalis ponitur post aliquos casus speciales, venit ad ampliandum: quia omnes casus specificari non possunt: quia plura sunt negotia quam vocabula. l. natura. ff. de præscri. verb. Et tali casu vltimo loco clausula generalis ponitur. d. c. qui ad agendum. d. l. doli clausula. c. si. Ista tamen latiore postulant indaginem, quia vario modo iura loquuntur: sed quia incidenter hic occurrit, non insisto. ¶ Vterius ad intelligentiam præmittendum est, quod regula sumitur dupliciter, vt no. Bar. in l. j. in prin. §. eo. Et pluribus aliis modis regula dicitur: vt tradit Arch. iij. dist. c. regula. ¶ Et breuiter placet vt dicamus quod regula absolute pro ordine accipitur, eo quod regat & recte ducat: vt colligitur in d. c. regula. iij. dist. in prin. variatur tamen secundum subiectam materiam, vel ratione qualitatibus adiunctæ. Nam quandoque pro modo & ordine viuendi accipitur. d. c. regula post prin. Et isto respectu que libet lex, etiã laicorum, regula appellatur. lib. ij. in fi. §. de legi. & in proc. Decret. in prin. in versu. ideò que. Quædoque pro ordine ecclesiasticorum. xlvij. dist. in c. quoniam. ¶ quandoque ratione adiuncti declaratur: vt quando dicitur Regula Minorum. liij. dist. in c. multos. ibi secundum regulas patrum. & xij. dist. in c. de his. ibi, regulas magisterij. & in c. quem modum. §. si. de iure iur. ibi, secundum regulam Evangelij. Et facit tex. l. xj. dist. in c. bene nouit. dum loquitur de sacris regulis. Ad idem rex. in §. sancimus. in auth. quomo. oportet. epif. & in auth. de monach. in §. si. Et sic patet quod regula semper ordinem significat: & secundum subiectam materiam variatur, vel ratione adiuncti, vt hic elicitur de regulis iuris. ¶ Et ista verba, de regulis iuris, duobus modis intelliguntur: transitive & intransitive: vt not. Bar. in l. j. infra. eod. & ibi in ij. not. declarabitur.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In regulam primam Argumenta.

- 1 Regula Iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino.
- 2 Regula bene continere debet narrationem, & veluti summariam.
- 3 Leges regulam tradentes nil superfluum amittere solent.
- 4 Breuitas in cunctis rebus commendabilis, veluti, plixitas odiosa.
- 5 Obscuritas breuitatis prætextu non admittenda.

a Ampliandum. Fallit vbi expressa mentio requiritur, quia tunc quatuor generalia non sufficiunt. glof. Gemina. Phil. Fran. c. inquisitores. de hære. in vj. Gemina. c. quia periculum de sen. excom in vj. Mathe. Affli. decr. Neapo. 220. nu. 16. & quando etiam vniuersalia restringuntur vide Oldra. q. cxlvij. in fine. Alberic. j. parte statu q. xvj. in fi. Ioan. And. in mercu. in generali eo. in vj. Iac. l. j. col. iij. de lega. j. Aym. cons. iij. cons. lxx. C. M. b Ordine. Qui dicantur proprie habere regulam, vide Philipp. Franc. in rub. eod. tit. l. vj. Hiero. Cuchalon.

- 5 Claritas seu perspicuitas ipsam legem maxime deest.
- 6 Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit.
- 6 Regula superuenientes continet casus, veluti generum suas species.
- 6 Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet.
- 7 Sententia secundum regulam proferri debet, ni contrarium sit probatum.
- 8 Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegiatas includit.
- Statutum vniuersale in causa doris aut etiam militis locum sibi vendicare potest.
- 9 Statutum disponens instrumenta publica non probare nisi registrata, non intelligitur de instrumento doris.
- 10 Regula quare causa coniunctio dicatur.
- 11 Per unamque dictio, quam ob causam regulam faciat.
- Præsumptio à cõmuniter accidentibus ortum habere solet.
- 12 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur, & nume. 16.
- Indefinita à lege prolata, vniuersali est æquiparanda.
- 13 Regula cõmunis ex benignitate procedens quãdoq; excluditur, veluti, etiã naturalis equitas pacta suades esse seruanda.
- 14 Regula aliquando viciata, suo ipsa officio priuatur. & nu. 19.
- 15 Dispositio generalis latius ipsa patet quã regularis.
- 17 Testes ante liris contestationem regulariter non admittendi.
- Indefinite aliquid dici aut fieri, idem est quod generaliter.
- 18 Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter.
- Venalia in legato vniuersali continentur, in generali non ite.
- 19 Exceptiones tametsi contra regulã dispositione esse dicuntur, de genere tamen regulã conuincuntur.
- 20 Exceptiones quibus casibus regulam cõfirmant. & nume. 22.
- 21 Legatum generale, quã in domo sunt venalia includere non præsumitur.
- 22 Exceptio regulã restringendã gratia fuit adiuuenta.
- 23 Procurator generaliter ad omnia constitutus, nil potest in his quã mandatum speciale requirunt.
- 24 Princeps excipiens casum quo non vult tertio præiudicare, præsumitur in cæteris velle præiudicare.
- 25 Interpretatio patenus fieri debet, quatenus valeat actus, non autem pereat.
- Exceptio regulam qualiter ampliare dicatur.
- 26 Regula per exceptionem non ampliatur, quando verba regulã repugnant.
- Regula statuti qualem recipiat exceptionem.
- 27 Regula generalis, p qualitate exceptionis extensio patitur.
- Episcopus vicario omnia, quã ipse potest, concedens, non censetur concessisse seruata sibi specialiter.
- 28 Exceptio quibus casibus regulã ampliet, & quibus restringat.
- 29 Regula ampliat vigore exceptionis, vbi sequit correctio iuris.
- 30 Exceptio in quibusdam admissa, ad similes casus est porrigenda. & nume. 35. & 36.

- 33 Renouatio priuilegij vel instrumenti quare specialis casus dicatur.
- 34 Exceptio vna quando reliquas tollere credatur.

REGVLA PRIMA. PAVLVVS.

Quibz pccat
ca. 35

REGVLA est, † qua rem, qua est, breuiter enarrat: non ut ex regula ius sumatur: sed ex iure, quod est, regula fiat. Per regulam igitur breuis rerum narratio traditur, & (ut ait Sabinus) quasi causæ coniunctio est: qua simulcum in aliquo viciata est, perdit officium suum.

ISTA lex non summatür, quia eius dicta sunt pro summatio. Et diuiditur per glos. in quatuor partes, prout quatuor ponuntur dicta quæ de se patent: ex quibus colligam quatuor not. & in histotam materiam complectar.

- 1 Primo noto ibi, breuiter enarrat, † q in regula breuis narratio & summaria esse debet. Et ideo per illũ tex. dicit Bal. in l. Gallus. §. j. in iij opp. ff. de libe. & posth. quod in legibus traditib. regulã nihil superfluum esse debet. Et dictũ Bal. intelligitur maxime procedere in legibus tradentibus regulã: quia idem est in aliis legibus, in quibus omnis superfluitas reicitur: vt no. Bal. per illũ tex. in l. j. ff. quod met. cau. facit tex. in §. quibus. in j. constit. C. vbi Bal. & in proem. Decretal. pen. §. ibi, refecatis superfluis.
- 2 Et generaliter etiã in aliis breuitas cõmedatur. l. fi. §. j. C. de app. l. fi. §. de precib. impe. offe. & l. fi. C. de dona. facit tex. in l. j. in princ. ff. de offi. præf. præ. xxij. dist. in pri. & lxij. dist. in prin. Et ideo dicit gl. j. in l. j. ff. q. met. cau. q. gaudent breuitate Moderni. facit tex. in l. j. §. si cer. pe. ibi, pauca. & in l. j. de præscript. verbis. ibi, agam paucis.
- 3 Et hoc intelligitur † dummodo obscuritas nõ inducatur: vt no. Bal. in l. fi. C. de app. Et ne cõtingat quod Horat. di

a In lege. Sed an ruc quis excusetur ab ignorantia eius, vnde Abb. & doct. c. fi. de cõstit. Hierony. Cuchalon.

Regula. Adde glo. & Doct. in rub. de reg. iur. in vj. & Bald. in sua Margarita, in verb. regula. Hieron. Chuc.

Trānsitus; Scilicet in aliud subiectum, sed est vnicum & idē subiectum. Simi- cum dico personam Petri intelligitur intransitiuē, id est quæ est Petrus. Idem dicitur dōnūm fidei, id est quod est fides. est enim donum & opus Dei in vobis. Ephe-

Secundo not. ibi, ex iure, quod est, regula fiat, & quod re- gula non facit ius, sed ipsa colligitur ex iure quod est. Et istud verum est quo ad illos casus qui regulā præcedunt, ex quibus ipsa regula cōstituitur & formatur: & hoc modo dicitur regula iuris trānsitiuē: quia de regula fit trānsitus ad ius, ita quod ius est separatū & distinctū ab ipsa regula. Secus est quo ad alios casus qui ante regulā determinati non reperiuntur, in quibus regula facit ius: vt patet in regula Catoniana, quæ dicitur regula iuris. l. cū legato. ff. quando dies leg. ced. & facilius, vt no. in l. j. ff. de reg. Cato. Et videmus quod sæpenūmero fit decisio casus occurrentis per regulam iuris. c. inter dilectos. de fid. instru. in fi. c. si diligēti. de for. cōpet. cum sim. vt per glo. in rub. eo. tit. in vj. Et isto casu dicitur regula iuris intransitiuē: quia ipsa regula immediatē est ius. & non fit trānsitus: quia tali casu ius non est distinctū & separatū ab ipsa regula. Sed ius & regula est vnum & idē. Et ita colligitur ex his quæ Bar. hic dicit post glo. & alios quos refert. Et idem Bart. in l. j. ff. de reg. Cato. & no. per glo. & Dy. in rub. eo. tit. in vj. Et in isto casu non cōprehenduntur alij casus per viā extensionis, iuxta l. j. nō possunt de legib. sed ab ista regula quæ facit ius, immediatē includuntur: quia sicut genus cōprehendit species propriē, vt not. Bal. in l. ij. C. de iure aur. annul. facit tex. in l. semper in generalib. j. eo. ita regula complectitur casus qui post regulam superueniunt. Vnde in casibus nō determinatis fundatam habet intentionē ille qui habet regulam pro se: vt not. per glo. in l. omnis distinctio. j. eo. & in rub. eo. d. tit. in vj. Et ideo dicit Barro. in l. quoties. ff. si quis caut. pte & frustra, quia ibi illa verba Ius matrimonii, stant intransitiuē, id est ius quod est matrimonium, de quo per Alphonf. Toftad. l. Reg. 8. q. 12. Car. Mol. c. Regula Ergo videtur, quod sententia lata contra regulam sit ipso iure nulla, sicut quando. est lara contra ius, vt in l. i. & ii. C. quando prouoc. non est necess. & cap. i. de re iudic. de quo vide eundem dom. Phil. p. c. consultui. Io. i. in finalibus verbis de app. Hieronymus Cuchalon.

Pro se. Alexan. consil. lxxix. nume. 5. lib. vii. latē Andr. Tiraq. in tract. Retract. prox. s. i. glo. ix. nu. scix. Car. Mol.

quod

a Priuilegiatas. Idem Deci. in l. pagum quod dotali. colum. si. C. de pact. in l. i. C. vnde libe. in c. cum ordine in col. n. c. i. de res. col. v. de rescrip. in consi. v. Sed contra facit l. si. col. fin. C. de inoffic. testamen. l. i. col. n. ff. solu. matrimo. Deci. consi. cccc. xvi. nu. 11. Alciat. in l. generali. s. de verbo. signifi. vbi limitat, nisi priuilegium tolleretur. Carolus Molmaus.

quod res dicitur certa esse pro eo qui habet regulā pro se. Et idem Bar. in l. ij. col. j. ff. si quis in ius voc. vbi alleg. Inno. in c. præterea. de dilat. Et hoc dictū pro notab. real. sumit Marth. in not. xix. no. quod sententia. cū sim. vt dixi in consi. viij. in princ. Et dicit Bal. in c. j. in ij. col. de alien. iad. mut. caus. sic. & quod secundū regulā pronuntiādum est, nisi contrarium probetur, Allegat not. in l. qui restituer. ff. de rei vendi. Et idem Bal. in l. si tutor. in fin. C. de ser. com. manu. Albe. in ij. parte statutorum. q. cl. viij. si ex forma statuti. circa si. bene facit tex. in l. ab ea parte. ff. de probat. & in l. suus quoque. in versic. puto generaliter. s. de hære. instit. & in c. ad decimas de resti. spol. in vj.

Et ampliatur ista conclusio vt regula etiam attendatur cōtra personas vel causas aliās priuilegiatas, quia regula & dispositio quæ generaliter loquitur, etiā comprehendit personas priuilegiatas: vt not. Bal. per illum tex. in l. in fraudem. in fi. de testa. mili. Et facit text. in ea. l. in si. quis. & quod ibi colligit Bald.

Ex quo infert. quod lex vel statutum generale etiam c. habet locum in causa dotis vel contra milites. Et hoc verum esse intelligitur, nisi loquatur in tali materia in qua causa vel persona priuilegiata sit. Et ita loquitur & procedit quod not. Salic. per illum tex. in l. si. in princ. in 9. ver. ex quo not. bonum argumentum. C. de iure dot. & vbi inquit, quod statutum generaliter disponēs quod instrumenta publica non probent, nisi registrata fuerint, tale statutum non habet locum in instrumento dotis. Et bene dicit Salic. per illum tex. vbi patet quod in tali materia causa dotis priuilegiata est: quia, vt ibi dicitur, caut. foris non debet insinuari. Secus ergo est si causa dotis non esset expressē priuilegiata: quia tunc in statuto generali includeretur per suprā dicta. Et latius dixi in consil. v. vbi ita consului Florentiæ. & dixi etiam in l. ij. C. vide liberi. Et ad prædicta videndum est quod scripsi in c. consului el. j. de appel.

Tertiō noto ibi, quasi causæ coniunctio. & quod regula est cōiunctio causæ, id est rationis. Regula enim constituit

b Priuilegiatas. Et quod dispositio generalis tantum valeat respectu omnium quantum specialis respectu quorundā, vide pau. de Ca. in l. qui adficiunt. ff. de ser. ni. vrb. prædio. Et quando dispositio generalis cōtinetur etiā disponere in casib. specialiter promissis, vide eundem Paul. de Cast. in l. s. hoc autem. ff. de oper. nou. nunt. Item in in dispositione generali veniant illicita, idem latissime tractat in l. si quis. ff. de condic. instit.

c Dotis. Contrarium latē domi. And. Tiraquel. in tract. Retract. prox. s. i. glo. lxxiii. nu. 91. cū sequenti. Car. Mol.

runt coniungendo ratione plurium casuum eandem rationem habentium. Et sic rationes quae erant plures numero in quampluribus & variis casibus, ad vnum per traditione regulae rediguntur: vt glo. & doct. hic dicunt, & in rub. eo. tit. in vj. Et not. Archi. in c. regula. ij. dist. Et talis regula constituitur ex his quae vt plurimum ita se habent. arg. l. nam ad ea. de legib. ita glo. not. concludit in l. Iulianus. §. j. in verbis pluris. ff. de act. emp. † Et ideo distinctio plerunque, regulam facit: vt not. Albe. in q. clviii. in ij. parte statutorum. alleg. l. plerunque. ff. de iur. dot. Et idem Alber. in Diction. in verbo plerunque. vbi allegat bonum tex. in l. j. §. j. & plerunque ita est. §. de tut. & rat. distr. & in l. iij. §. de offic. praefect. vig. Et ad idem est tex. in §. fia. instit. de legit. patron. tut. Sic etiam praesumptio insurgit a communiter accidentibus: vt no. per glo. in l. neque naturales. C. de probat. cum simi. vt dixi in c. praesentia. col. xvj. de probat.

¶ Similiter regula constituitur ex oratione vniuersali, vel indefinita: vt declarat glo. & Bart. hic & glo. Dy. & Doct. in rub. eo. tit. in vj. Nam indefinita prolata a lege, aequipollet vniuersali, vt not.

^a Vniuersali. Barto. in l. si pluribus. de leg. j. & glo. in c. vt circa. in prin. de elect. in vj. Et not. quod dicit Bart. hic, & in d. l. si pluribus quod indefinita aequipollet vniuersali ex interpretatione. allegat l. si seruitus. ff. de serui. vrba. praed. ibi, humanius est verbo generali omne lumen significari. Et Doct. communiter ita tenent.

¶ Nouissimè tamen Barth. Soci. in contrarium inducit tex. in l. ij. ff. de liber. & posthu. vbi ipse dicit quod ibi in materia odiosa: b indefinita non aequipollet vniuersali ex benignitate. Ergo videtur quod regulariter aequipollet vniuersali de proprietate verborum. Sed responderi potest quod ibi loquitur de benignitate particulari ratione odij, & excluditur regula communis, quae tamen etiam de benignitate procedit. † sicut dicitur quod aequitas naturalis suadet quod pacta seruentur. l. j. in princ. ff. de pact. Et eadem aequitas naturalis suadet, quod quandoque pacta non seruentur in aliquo casu particulari. in l. j. in princ. ff. de minoribus.

¶ Quarto noto ibi causa in aliquo vitiata est, quod regula quandoque vitiatur, & tunc perdit officium suum. Et sic sunt duo dicta. Circa primum facit: quia regula & illud quod regulariter fit plerunque habet exceptiones: vt inquit glo. in rub. eo. titu. in vj. Et not. Abb. post Card. per illum tex. in ca. quoniam frequenter. in princ. vt lit. non contest. facit tex. in l. regulariter. ff. de per. hære. in l. regula. ff. de iur. & fac. igno. in c. penul. de re iudic. cum concor. vt tradit Ioan. And. in rub. extra eo. titu. in antiquis.

¶ Secus

^a Regulariter. Alexā. c. synodum. xvii. dist. & quod rectè reprobat Dec. hic, & in canam concupiscentiam. lect. ii. col. ii. de constit. C. M.

^b Venalia. Caue, quia imo Bart. ibi tenet quod veniant in generali legato, nisi dispositio restringatur ad res existentes in certo loco, quia tunc non veniunt merces, etiam in vniuersali, quia non censentur in loco. Et sic in hoc non est differentia inter generale & vniuersale. Idem Lancelot. Dec. ibidem. Bal. l. cum tabernā. in princ. de pignor. Alexā. in l. si constante. in princ. in iii. q. iiii. part. princ. folu. mat. & col. xxx. nu. 16. li. v. cōf. clxvii. num. 2. lib. vii. Mat. Affl. de ci. Neapol. cvi. nu. 6. Ant. Neponunt. ergo idem genorum. part. ii. mēbro. 2. num. c. xliii. C. M. c. Genere. Siue de terminis regulæ. Barto. Bald. l. si cam. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. Ancha. in rubri. eo. in vi. Dec. l. i. col. xix. de offi. eius cui manda. est iurisdic. l. acō sil. lxx. lb. iiii. Car. Mol.

¶ Secus est si generaliter aliquid disponatur: quia tunc omnia sine aliqua exceptione includuntur. † Cum plus sit disponere generaliter, quàm regulariter. vt no. Abb. per illum tex. in c. venerabilē. de elect. ibi. regulariter & generaliter. Et idē Abb. dicit in d. c. quoniam frequenter. in prin. quem Mod ibi sequuntur. Sed ista differentia, quam Doct. communiter tenent, nō videtur vera, † quia regula constituitur ex oratione vniuersali vel indiffinita, vt s. dictum est. Ergo regula vel verbū regulariter, videtur significare vniuersaliter vel indefinitè. hoc est generaliter, secundu quod verba regulæ loquuntur. Et probatur in d. c. quoniam frequēter. in prin. † vbi dicitur, quod regulariter ante litem cōtest. testes nō recipiuntur. Et ista regula habetur indefinitè in rub. vt lit. non cōtest. Et sic regulariter & indefinitè pro eodē ibi ponuntur. ergo idem videtur de verbo generaliter, quia indefinitè & generaliter idē est: vt colligitur in l. j. §. & generaliter. ff. de leg. praestand. † Et hoc idē cōfirmatur: quia minus importat verbum generaliter, quàm vniuersaliter: vt not. Bar. in l. generali. §. vxori. ff. de vsuf. leg. in fi. vbi inquit qd in generali legato nō includitur venalia b: secus est in vniuersali. Ergo nō videtur verū, quod verbū generaliter excludat exceptiones, quia idē importaret quod vniuersaliter.

¶ Circa secundū dictum, quod regula perdit officium suum si in aliquo vitiata sit. Et in effectu sensus est, quod exceptiones sunt contra regulam: id est, cōtra illud quod in regula disponitur, vt hic. & in l. in his. vbi Barto. ff. de legi. Et not. Ang. in consi. ccxc. Thema est. col. iij.

¶ Et licet exceptiones sint contra dispositionem regulæ, sunt tamen de genere regulæ: quia si regula loquitur de homine, etiam exceptio debet fieri de homine. Et non esset cōgrua exceptio si dicitur, Omnis homo currit, nisi a finus: vt cōcludit Dy. in rub. eo. tit. in vj. circa fi. Bart. hic, & in d. l. in his. ff. de leg. Et propter hoc, quia exceptiones sunt de genere regulæ, dicimus quod exceptio declarat regulā: quia ex qualitate exceptionis declaratur, de quo genere regula loquatur. l. nam quod liquidè. ff. de

^d Declarat. Alexan. consil. xxxvi. col. i. lib. xvi. Car. Mol.

A 5 penu

Confirmat. Dec. consi. cc. xxx. iiii. col. & Alci. de verbo. signi. lib. ii. pag. iii. fallit in his que essent contra ius Alexan. consi. cxlv. nu. me. ii. libr. vii. Car. Mol.

b Non facit. Alber. in l. fin. per illum text. s. ad Trebel. Alexan. consil. xxviii. num. ii. lib. i. vbi dixit. Steph. de Phed. de interpret. ii. parte. ii. pag. cxxiii. De ci. in rubri. de probat. col. ix. consi. cccclxxxix. col. ii. Ca. Mol.

penu leg. Et hoc modo per illum text. ad declarationem regulæ arguit Alexan. in l. senium. C. qui test. fac. pos. & Rom. in consil. cxvij. circa id. Similiter licet exceptiones sint contra regulam in casibus exceptis: tamen in aliis in casibus non exceptis, exceptiones confirmant regulam: vt not. Bartol. in l. quæstum. §. denique. ff. de fund. instr. & in §. vt autem. vbi glof. & Barto. in authen. de non alien. col. ij. facit tex. in l. tribunus. §. ff. de testa. milit. in c. nonne. de præsumpt. & xxij. q. vij. in c. dominus. & not. Ang. in consil. ccxxxix. quidam emptores. & in consil. cxc. s. alleg. & Rom. in consil. cccxxxvij. quo ad primum. Et ratio videtur: quia regula sub generalitate omnes casus includit. Vnde si aliqui casus specialiter excipiuntur, alij remanent sub regula argu. l. cū prætor. ff. de iudic. in l. maritus. C. de procura. xxv. dist. in. ij. in c. qualis. ¶ Sed quo ad alios casus qui sub regula non includuntur, exceptio non firmat regulam: quia non facit quod regula extendatur ad ea que aliàs nõ facta exceptione sub regula comprehensa non fuissent: vt est text. not. in l. generaliter. §. vxori. vbi Bart. ff. de vsu. leg. ¶ Nam in legato generali eorum que in domo sunt, non veniunt venalia. d. l. generali. §. Idem quæstus. l. si chorus. s. j. l. sita legatum. de legat. ii. Si ergo testator legauit usufructum eorum que in domo sunt, non veniunt lana venales que in domo sunt: vt est casus in d. l. generali. §. vxori. vnde exceptio ibi facta de argento, licet confirmet regulam, vt s. dictū est, non tamē ampliatur vt sub illo generali legato nõ cōprehendebantur. Et idem dicit Bar. per illum text. in l. Lucius. §. j. ff. ad Trebel. Florian. in l. mora la. §. j. per illum text. ff. de vsu. Et not. Abb. in ca. in nostra. per illum text. de sepul. cum simi. vt latè congerunt Moder. in d. c. quoniam frequenter Et vltra dicta ibi hoc tractat Signorol. in consil. viij. quæstio proponitur. ver. secundo præmitto. Imo. in consil. l. xxxiiij. visa. Ro. in consil. cvij. s. alleg. & in consil. cccclxxxix. circa primum. col. fin. Abb. in consil. xx. casus in effectu. in si. lib. ij. & in consil. lxxij. in cōtrouersa. col. v. eod. lib. ij. Arret. in consil. cxliiij. visa. col. ij. Alexan. in consil. xxxix. viso statuto. col. iij. lib. iij. & in consil. cvj. visa. col. iij. lib. v. And. Sicul. in consil. xix. col. iij. lib. j. & Marian. in consil. xlviij. in princi. col. ij. & Corne. Perus. in consil. lvij. placet. lib. j. Et huius conclusionis ratio

a Secus hoc est falsum, & omnino destruit præcedentem conclusionem veram. Et est contra text. §. vxori. vbi argentum erat de rebus que aliàs non veniebant in generali legato, etiam si non fuisset exceptū, & tamen non ampliatur ad reliqua nõ expressè excepta, vt etiam dixi ad Alex. consil. xxx. j. nu. 3. lib. vij. C. M. b Ampliatur idem Dec. cap. cum dilecta. col. ij. de confir. vii. vel inutil. l. a. l. fina in ff. q. quif. que. iur. l. num. mis. de in lit. iur. l. prophan. dum. col. j. nu. ii. C. de iudic. facit Arret. consil. xxx. colum. iij. Nic. Euerard. in loc. legal. l. co. ij. ab except. ad regul. Sed est falsum, & cōtrarium melius tenuit. Petr. de Ancha. in rub. de reg. iuris. in vj. ad si. Steph. de Phederic. vbi supra citauit C. M. 24 tio manifesta videtur: ¶ quia exceptio facta est ad restringendam regulam: ideo illā ampliare non debet. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. l. si mancipia. de fund. instr. ¶ Et prædicta cōclusio vera est, & procedit quando fuerit facta exceptio de eo quod in regula continetur: quia tunc exceptio satis operatur: quia regulam restringit, prout loquitur text. in d. l. generali. §. vxori. secus si exceptio facta sit de eo quod in regula non comprehendebatur: quia tunc exceptio superflua & inutilis reddatur, regulam ampliari intelligitur secundum qualitatem exceptionis. gratia exempli: ¶ Si constituo procuratorem generaliter ad omnia, non veniat illa, que mandatum speciale requirunt. c. qui ad agendum. de procur. in vj. sed si facio procuratorem ad omnia, nisi quod iuramentum non possit deferre. Et sic excipio vnum casum in quo speciale mandatum requiritur. Illa exceptio declarat regulam & ampliatur, vt omnia alia includantur in quibus mandatum speciale requiritur. Ita cōcludit Dominicus. post Lap. in d. cap. qui ad agendum. §. j. de procur. in vj. & sequitur Alexan. in l. si. ff. quod quisque iur. Et dixi in c. consultationibus in si. per illum text. de offic. deleg. ¶ Et ad hoc facit quod not. Alex. in consil. ccxvj. nec arguendi. col. viij. in ver. x. confidero. lib. ij. ¶ vbi inquit, c. quod quando princeps excipit vnum casum in quo noluit tertio præiudicare, ex tali exceptione declaratur & ampliatur intentio principis, quod in aliis voluit tertio præiudicare. Ex quo infertur quod in casu. l. generali. §. vxori. si facta fuisset exceptio de re venali que in tali legato aliàs non comprehenditur, tamen virtute talis exceptionis regula generalis legati etiam ad res venales extenderetur, vt exceptio congrua sit & aliquid operetur. argumen. l. si quando. de leg. j. c. si papa. de priuileg. in vj. ¶ Et quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. s. eo. Ne isto casu habet obstare quod exceptio non debet regulam ampliari, cum facta sit ad istū effectum vt regula restringatur, vt supra dicebatur. Quia ex quo aliàs exceptio non valeret, d. inducta ad diminutionem oper

c Inquit. Sed male, vt ibi dixi, & in locis præfatis. Carolus Mol. d. valeret. Imo satis valet ad maiorem expressionem, iuxta l. que dubitationis. infra eod. c. M.

operantur argumentum quando aliter dispositio non potest habere locum. l. Proculus. ff. de usufr. l. denique. §. interdum. Et ibi Bar. ff. de pecu. leg. Et ista declaratio sanè procedere intelligitur quando verba regulae quae debent ampliari non repugnant: quia generalia sunt, & de iura natura comprehendunt exceptionem: ut pater in d. l. generali. §. vxori. & in quaestione in qua loquitur do. Alex. in lo. is. §. alleg. §. Decus si verba regulae repugnarent: quia tunc regula per exceptionem nullo modo ampliatur, sed potius exceptio inepta iudicatur & reicitur: ut notab. tradit Pau. de Cast. in l. his. ff. de legib. vbi dicit quòd disponente statuto quòd debeat solui gabella de omni instrumēto continente summam c. librarum, exceptio instrumento procurationis. Et sic regula statuti loquitur de re aestimabili, & exceptio de re inaeestimabili. Nam propter qualitatem exceptionis, regula statuti non extenditur ad instrumenta facta de rebus inaeestimabilibus, sed potius exceptio ineptare putatur, secundum Pau. de Cast. quod ex eo videtur quia verba regulae non conueniunt, quae praecise loquitur de rebus inaeestimabilibus. Et in simili casu idem tradit d. Io. Bap. de S. Sever. in l. omnes. populi. col. lxxvj in ver. xv. quaeritur. ff. de iusti. & iur.

¶ Sed in casu d. l. generali. §. vxori. & in quaest. in qua docto. & Alex. loquuntur in locis §. alle. ¶ verba regulae erant generalia, & secundum qualitatem exceptionis extensionem patiebatur. Et hoc modo varia doct. dicta adaptari & concordari possunt. Et secundum istam resolutionem dubia videatur decis. Per. de Anch. in c. ij. de offi. vic. in vj. in ver. quæro, episcopus concessit. dicens, quod si episcopus vicario concessit, ut possit omnia quae potest ipse episcopus, excepta collatione beneficiorum, non tamen poterit alia quae reseruat sunt episcopo. Et sequitur Aret. in consi. viij. abunde satis. in fi. Et Moder. in d. c. quoniam frequenter. in princ. ¶ Nam cum exceptio facta sit de collatione beneficiorum, quae est de reseruatis episcopo. c. fin. de offi. vicar. in vj. talis exceptio videtur ampliari regulam ad omnia alia quae reseruata sunt episcopo: quia verba regulae non repugnant, sed conueniunt, dum dicitur, quod omnia concessit per supra dicta, secundum Dominic. in d. c. qui ad agendum. Nam quando verba conueniunt, & restringuntur propter verisimilem mentem disponentis: ut in dicto c. qui ad agendum. & in dicto c. si. de offi. vic. Et excipitur casus

a Imò verisimiliter.

casus in quo requiratur specialis prouisio. Et tali exceptione apparet de mente disponentis. Ideo verba generalia generaliter ut sonant intelliguntur: nec tali casu regula ampliatur. Sed potius dicendum est, quòd verba generalia non restringuntur.

30 ¶ Et ex praedictis colliguntur tres conclusiones. ¶ Prima est, quòd exceptio non ampliatur regulam quando est facta de eo quod in regula continetur. d. l. generali. §. vxori. Secunda, quòd exceptio ampliatur regulam si facta sit de eo quod in regula non continetur, quòd verba regulae conueniant. ut not. Dominic. in d. c. qui ad agendum. Tertia conclusio, quod si verba regulae repugnant, exceptio facta de eo quod in regula non comprehenditur, non ampliatur regulam, sed vitatur. ut not. Paul. de Cast. in d. l. in his. ¶ Et ad supradicta notandum est, quòd nunquam regula virtute exceptionis ampliatur, si correctio iuris sequeretur, ut est glo. in l. fin. ff. quod quisque iur. quae ita intelligitur, secundum Alex. ibi. Eodem modo si absurdum resultaret. ut no. Alex. in consi. cvj. visis. col. iij. libro quinto.

¶ Postremò non est omittendum, quòd sicut regula limitatur non procedere in casibus exceptis, ut supra dictum est, pariter non habet locum in casibus similibus:

31 ¶ quia exceptio facta in aliquibus casibus, ad similes b porrigitur. ut not. per glo. in l. j. C. de condic. indeb. & not. Bar. per illum text. in c. post translationem. §. quanquam. de renunt. Et ad hoc allegatur text. quem ibi Abb. ponderat in c. cum dilecta. de confir. vti. vel inut. Alex. tamen in l. si constante. in princ. col. vj. ff. solu. mar. dicit quòd ille text. non est casus exceptuatus à regula, imò procedit secundum regulam, ut habetur in c. si. de fid. instru. Sed replicari potest, quòd imò si renouatio priuilegij vel instrumenti videtur specialis casus ex quo fieri non potest sine causa. d. c. si. Et facit text. in l. si quis ex argentariis. §. pe. ff. de eden. & text. in d. c. cum dilecta. expresse arguit à simili. Et Alex. ipse hoc modo arguit, allegando illam text. in l. singularia. col. iij. in versic. praterea. ff. si cert. pet. & in l. certi conditio. §. si nummos. col. j. eod. titu. & in l. j. col. xvij. versic. iuxta praedicta quaeritur. §. de off. eius.

34 ¶ Et pro ulteriori declaratione huius conclusionis habemus considerare duos casus. Primus est, in aliis exceptionibus quae per alia iura includuntur. Et tunc clarum est, quòd illae non excluduntur, etiam si exceptio facta sit taxatiue per dic

a Potius. Imò quia fateor quod exceptio non restringit per se in aliis: sed dico per d. §. vxori. quod non facit quin generalitas restringatur prout alias per se restringitur. C. M.

b Similes. Alex. and. consi. xij. num. §. lib. iij. Dec. c. iuravit. col. ij. de prob. consil. cccclv. Imò. consi. vij. C. M.

per dictionem tantum, vel duntaxat: quia propter hoc non tolluntur alię exceptiones comprehensę per alia iura: quia hoc modo alia iura corrigerentur, quod non est dicendum. vt not. Bar. in l. iij. §. cum Titio. de adm. leg. in l. ob. as. post glo. C. de præd. min. & in l. serui nomine. ff. de vsicap. & in l. si constante. in princ. col. vj. ff. solut. matr. Et idem tradit Ang. in l. si hominem. §. in edilitiis. ff. de ædil. edict. & in l. Paulus. §. hæres rogatus. versic. & hinc est. ff. de vsufr. & in l. ita nobis. C. de adult. Abb. in d. c. cum dilecta. col. ij. Alex. in l. j. C. de contratabul. & in l. j. §. per feruum. §. de acquir. poss. Et hoc etiam habet locum si verba taxatiua essent geminata. vt not. tradit Alexand. in consil. cxxx. in causa. col. iij. versic. nec obstat. lib. iij.

¶ Secundus casus est, quando alia exceptiones non includuntur per alia iura. Sed queritur, an exceptio facta in vno casu, porrigatur ad alium simile casum per viam extensionis. Et tunc si exceptio facta sit taxatiuè, non videtur quod ad alios casus extendatur. vt no. Bal. in d. l. ita nobis. col. j. & in l. item videndum. §. fin. ff. de pet. hæ. & in l. j. §. sed excipiuntur. in si. ff. de fer. Et ad hoc faciunt quæ dixi in l. j. §. de cont. tab. vbi conclusum fuit quod dictiones taxatiuæ concludunt oēs alios casus de proprietate sermonis.

¶ Si verò exceptio facta sit simpliciter in aliis casibus, tunc videtur habere locum conclusio supra facta, quod ad similes casus porrigatur. Et hoc tamen altiore postulat indaginem, quia pendet à profunda materia extensionis. Et talis conclusio procedit a tanto iure communi. Sed in statuto distinguitur, vt not. Abb. in c. ad audientiam. de cler. non resid. Et ex his prima regula expedita sit.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Fœminæ. Argumenta.

- 1 Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica.
- 2 Officium ciuile genus quoddam dicitur, sub quo reliqua officia comprehenduntur
Mulieres deterioris sunt conditionis quam viri.
- 3 Mulieres iudicare non possent, motibus est inductum.
- 4 Mulier si consuetudo sineret, iudicis officio fungi posset.
- 5 Consuetudo à pari procedit cum statuto.
Mulier principis indulgentia iudicare potest.
- 6 Privilegio principis induci potest quod & consuetudine.
Mulier qua ratione magistratum nequeat gerere.
- 7 Vxor radiis mariti illustris effecta, vocatur aliquando domina.
Mulier naturalis tantum viro legitimo nupta, efficitur legitima.
- 8 Abbatisa qualiter dignitatem cum administratione dicatur ha-

tur habere.

- 9 Fœmina quare prohibeatur postulare.
- 10 Postulare qui nequit, in camera consilium dare poterit.
- 11 Prohibitio qualem admittat interpretationem.
Mulier pro alio intercedere Velleiano Senatufcōsulto vetatur.
- 12 Statutum dicens neminem contra publicum instrumentum audiri, non includit mulierem.
- 13 Velleianum Senatufcōsultum in quibus casibus locum non habeat.
- 14 Mulier procuratoris officio fungi nequit in iudicio. & numer. 15. & 16.
- 17 Compromissum in mulierem fieri haudquaquam potest.
- 18 Mulier quare tutrix esse nequeat.
- 19 Tutela quæ matri efficaciter comperat.
- 20 Mulier filiis alienis tutrix dari nequit.
- 21 Mulier quo casu executoris officium suscipere possit.
- 22 Mulier nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit.
- 23 Mulier tributorum exatrx esse non debet.
Mulier ab argentarij officio repellenda est.
- 24 Mulier in fisco deferre non potest.
- 25 Mulier actionem popularem intentare non debet.
Mulier in testamento testis esse prohibetur.
- 26 Prohibitio quæ fit in testamento, an locum habeat in codicillis.
- 27 Mulier in testamento ad pias causas testis admittitur.
- 28 Testes in codicillis an debeant esse legitimi, quemadmodum in testamentis.
- 29 Testamentum militis probari debet probationibus legitimis.
Mulier in testamento inter liberos testis admittitur, veluti in eo quod fit ad pias causas.
- 30 Probatio ordinaria quando exigi dicatur. & num. 31.
- 31 Mulier in scriptura priuata testis reicitur.
- 32 Mulier in causa criminali non potest testificari. & num. 32.
- 33 Mulieri in testimonium admittitur, minor fides habetur quàm viro.
Mulieri tunc creditur, cum aliter veritas erui non potest.
- 34 Mulier in feudis non admittitur vt testis.
Mulieres in legibus aut statutis cōdēdis interuenire nequeunt.
- 35 Mulieres consuetudinem introducere non valent.
- 36 Mulier & si condendis legibus non adest, consilium tamen dare potest.
Statutum quod mulier non contrahat sine propinquorum consensu, qualiter intelligendum.
- 37 Mulier nec ad ordines promoueri, nec characterem recipere potest.
- 38 Monialis sacra vasa tangere, & incensum adolere non debet.
- 39 Mulier neque docere, neque prædicare potest.
- 40 Mulier à rebus spiritalibus prohibita, ius patronatus habere potest in ecclesia.
- 41 Mulier ob sexus fragilitatem cōditionis reputatur deterioris.
Questio à muliere veluti timidiore debet incipere.
- 42 Mulier in dubio prius mortua præsumitur quam vir.
- 43 Statutum requirens alicuius auctoritatem vel consensum, non est de-

est de fœminis intelligendum.

- 46 Mulieres consilio sunt inualido.
- 47 Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio.
- 48 Masculus in deposito est mulieri præferendus.
- Mulier maritum lugere tenetur, non autem contrâ.
- 49 Mulier filios in potestate habere non potest.
- Mulier pupillum substituere non potest.
- 50 Mulier filio tutorem dare nequit.
- Mulier adoptare nequit citrà beneficium principis.
- 51 Mulier legitimare non potest.
- Mulier posthumum hæredem instituere nequit.
- 52 Bonorum poss. contra. rab. non datur in mulierû testamento.
- Mulier viro subdita esse debet, non vir mulieri.
- 53 Maritus vxorem corrigere potest, non autem mulier virum.
- 54 Vindicta fœminis non competit.
- 54 Mulier maiore fulgere debet honestate, quàm vir.
- Mulier non succedit in feudo.
- 55 Masculi fœminis præferuntur in feudis, quo casu eadem possunt admitti.
- 56 Mulier multis casibus in feudis succedere potest.
- 57 Descendentes ex fœminis deterioris sunt conditionis, quàm qui ex masculis.
- 58 Beneficium principis latam recipit interpretationem.
- Descendentes ex fœminis quomodo dicantur de genere & posteritate.
- 59 Dispensationes & odiosa quæque aliquando latam interpretationem admittunt, sicut & priuilegia.
- 60 Immunitas concessa posteris, etiam filiz, nepti, & ex fœminis descendentibus conceduntur.
- 61 Concessio quæ fit alicui pro se & posteris, ad nomen familie referenda est.
- 62 Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes.
- 63 Immunitas generaliter concessa vt ad posteros transmittatur durat succedentibus in perpetuum.
- 64 Familia pro agnatione sumitur quandoque.
- 65 Generis nomine veniunt omnes sexus vtriusque.
- 66 Descendentes ex fœminis etiam generis vocabulo comprehenduntur.
- 67 Mulier suos descendentes non reddit nobiles.
- 68 Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur.
- 69 Statutum à quo fieri, & consuetudo induci possit.
- 70 Mulieres quor casibus melioris sint conditionis, quàm viri.
- 71 Mulier veniam ætatis citius impetrare potest, quam masculus.
- 72 Mulier carcere includi non debet. & nu. 73.
- 74 Mulier pro administratione tutelæ obligata, potest carceri mancipari.
- Mulier ad virum inuita trahi potest.
- 75 Mulier non semper comparere cogitur personaliter.
- Mulier in palatium intrare potest, non obstante statuto.
- 76 Mulier in optione facta optionem habet.

Mulier

- 77 Mulier non tenetur si iurato loquente de bannitis.
- Legatû factû monasterio, censetur in dubio factû monialibus.
- 78 Fœminæ non puniuntur ob crimen læsæ maiest. à patre commissum.
- 79 Mulier prægnans quibus gaudeat prærogatiuis.
- 80 Mulier pro excommunicatione nõ tenetur Romã concedere.
- Mulier ob minorem merum excusatur quàm vir.
- 81 Mulieres ob dotem varia habent priuilegia.
- Mulier à muneribus corporalibus excusatur.
- 82 Mulieri potius quàm masculo subuenitur ratione fragilitatis sexus.
- 83 Filia nupta non gaudet priuilegio concessõ patri & filiis, & filiabus. & nume. 84.
- 84 Filia nupta originem & familiam patris retinet.
- 86 Mulier in multis casibus à pari procedit cum masculo.
- 87 Mulier qua potitur prærogatiua vltra masculos.
- 88 Statutum pœnale locum habere potest aliquando in muliere. & numero 89.
- 90 Masculinum regulariter fœmininum continet.
- 91 Mulier non debet à masculo differre.
- 92 Statutum propinquorum requirens consensum, non est de fœminarum consensu intelligendum.
- 93 Fœmininum de sermone proprietate non concipitur per masculinum.
- 94 Homo intelligitur, cum ab aliquo, si quis, profertur.
- 95 Indefinita de rigore sermone non æquipollet vniuersali.
- 96 Homo dictio, simpliciter prolata, differt ab eo quod profertur, si quis homo.
- 97 Masculinum appellatiuè prolatum, differt ab eo quod propriè profertur.
- 98 Masculinum non continet fœmininum, cum constet aliter voluisse disponentem.
- 99 Neptis non præsumitur melioris esse conditionis quàm filia.
- 100 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam præbet.
- 101 Masculinum non concipit fœmininum, vbi mentio vtriusque sexus distinctè facta est.
- Masculinum non concipit fœmininum, si verba ad literam sint intelligenda.
- 102 Masculinum concipere fœmininum, quando verum sit.
- 103 Masculinum includit fœmininum in vltimis voluntatibus. & numero 105.
- Conditio, si sine filiis decesseris, intelligitur etiã de filiabus.
- 104 Ecclesia substituta an excludatur stante filia.
- 106 Masculinû in contractibus non cõtinet fœmininû & nu. 108.
- 107 Mulier in contractibus venit liberorum appellatione.
- 109 Masculinum in legatis an concipiat fœmininum.
- 110 Contractus est strictam recipiunt interpretationem, nõ tamen perinde ac si materia foret odiosa.
- 111 Respublica ferè omnibus fauorabilis est.
- 112 Pœnæ vt plurimum fauore rei publicæ infligi solent.

B

Masculi

- 113 Masculinum non concipit femininum, lege per modum qualitatatis de masculino loquente.
- 114 Masculinum non includit femininum in materia correctoria.
- 115 Masculinum in statutis non comprehendit femininum. & nume. 116. & 117.
- 118 Masculinum in privilegiis quando concipiat femininum.
- 119 Masculinum an etiam in rescriptis concipere possit femininum.
- 120 Masculinum quando in sententia femininum includitur.
- 121 Masculinum in materia officiorum an comprehendat femininum.
- 122 Soror an iure communi veniat fratris appellatione.
- 123 Soror in statuto odioso non venit fratris vocabulo.
- 124 Soror in dispositione legis, & testatoris comprehenditur nomine fratris.
- 125 Coniunctorum nomine venit sexus uterque. Propinquorum appellatione includitur sexus uterque.
- 126 Posterorum vocabula qui contineantur. Matertera non venit nomine avunculi.
- 127 Femininum concipere masculinum, nature repugnat.
- 128 Pœna pro feminis inuenta, non est masculis infigenda.
- 129 Masculus nomine personarum, ferè semper includitur.

REGULA II. VLPPIANVS.

FŒMINAE ab omnibus officiis civilibus vel publicis remota sunt: & ideo nec indices esse possunt: nec magistratum gerere, nec postulare, nec pro alio intervenire, nec procuratrices existere.

QUÆSTA regula diuiditur in duas partes. In prima Iuriconsultus ponit dictum generale. In secunda, illationem facit. Secunda incipit ibi: & ideo. Et quia regula breuiter loquitur, alio summario non indiget.

In text. ibi civilibus vel publicis. Pro eodem accipiuntur civilia munera & publica. l. si. §. hæc omnia. ff. de mun. & hono. ibi, civilia seu publica appellantur. Et per illum rex. ita dicit Alexan. in consi. ccxii. circa primum. col. ij. lib. v. Et ideo text. in l. ij. ff. ad Velleian. simpliciter dicit, quod civilia officia adempta sunt feminis. In contrarium tamen videtur text. hic ubi text. illatione facit primo ad officia publica: deinde ad priuata, prout est officium procuratoris de quo loquitur. Pro ideo dicendum videtur, quod civile officium dicatur genus, & sub eo comprehendatur quodlibet officium, siue publicum siue priuatum: ut colligitur in d. l. j. ff. ad Velleia. & in l. j. cum gl. in verb. civilia. C. de profes. & medi. lib. x. Et facit text. in l. j. ff. de mun. & hono.

hono. & in l. ei qui. §. quamuis & in l. munerum. in prin. eo. tit. Et quando reperitur quod distincte dicatur de officiis civilibus & publicis, illa copula, & ponitur tanquam inter genus & speciem: ut in rubr. C. de seruit. & aqua. & hoc modo intelligitur text. hic, & in l. medicos. C. de profes. & medi. lib. x. ibi: civilibus vel publicis.

A Et ista regula more aliarum ex pluribus casibus particularibus colligitur, in quibus deterior videtur conditio mulierum quam masculorum: ut dicitur in l. multis. ff. de statu homi. Nam aliqui ponuntur hic, & quamplures alij vtiliter applicari possunt.

QUAM Nam primo hic dicitur, quod mulier iudicare non potest. b Et hoc moribus introductum est: ut dicit text. in l. cum prætor. §. si. §. de iudi. & iij. quæst. vij. in cap. tria. in prin. & xxxij. quæst. iij. in cap. mulierem. in fi.

Et hoc verum intelligitur, nisi iure hæreditario hoc sibi competeret: quia tunc iudicare & iurisdictionem exercere potest, ut inquit Ange. hic, & in d. l. cum prætor. §. si. ubi refert vidisse Reginam Ioannam sedentem in solio regali, & sententiam proferentem contra illos de Balso. Et not. Innoc. & Abb. post alios in capit. dilecti. de arbit. & idem Abb. in capit. significauit. de rescrip. in cap. dilecta. de maio. & obediens, Alexand. in consilio j. columna vi. libro quinto.

Secundo hoc procedit, nisi consuetudo esset in contrarium: quia virtute consuetudinis mulier iudicare potest: ut probatur in d. c. dilecti. de arbit. & not. per glo. si. cum deuotissimam. xij. q. ij. & xv. q. iij. in §. j. in versicu. mulieres. Et not. Bal. in l. si. in prin. C. de arbit. & in l. de quibus. §. de legib.

Abb. tamen videtur hoc limitare in d. ca. dilecti. in iij. notabili, ut solum habeat locum in mulieribus habentibus dignitatem, prout text. ibi loquitur. Et idem videtur sentire gl. in c. noua. de pœ. & remis. in gl. si. dum inquit, nisi forte aliqua nobilis hoc habeat ex consuetudine.

Sed tamen idem dicendum est in quacunque muliere: quia moribus, & consuetudine talis prohibitio inducta est: ut dicitur in d. l. cum prætor. §. si. & in d. §. quamuis. iij. q. vij. Ergo videtur quod contraria consuetudine tolli possit, ut in simili casu arguit Bald. per illum text. ibi moribus, in l. ij. in prin. §. de vulg. & pup. Et idem Ang. per illum text. in l. more. §. de acquir. hæred.

a Casibus. Vide Specu. tit. de procur. in prin. ubi ponit xxxvij. casus, in quibus mulier est deterioris conditionis, quam masculus. Hier. Chu. b Non potest. Ratio prohibitionis est: non quia sint incapaces, sed propter honestatem, ut tenet Abb. c. dilecti. de arbit. ii. colum. & gloss. l. i. §. sexu. ff. de postula. ff. de postula. Hiero. Chuc. c Libro v. ubi num. 24. dixi. & consi. xxxiii. num. 12. eod. li. Dec. consi. xxxii. nume. 6. C. M.

d Consuetudine. Idem tenet Barb. c. cum cotingat. de foro compe. col. ii. in si. H. C.

¶ Et quod dictum est de consuetudine, idem esset in statu: quia à pari procedunt, vt no. in l. de quibus. 3. de legib. ¶ Tertio, etiam mulier ex priuilegio principis habitari potest ad iudicandum, secundum Bart. hic: & idem tenet glo. in l. j. vbi Bar. C. de mulie. & in quo loco lib. x. Et idem glo. in d. c. dilecti. de arb. in verbo remotæ, & in §. j. xv. q. iij. in ver. mulieres. & in l. imperialis. in verb. dignitatem. C. de nupt. ¶ Nam si consuetudine induci potest, vt dictum est: à fortiori cum priuilegio principis: vt no. in c. super quibusdam. de verb. signi. l. hoc iure. §. ductus a quæ. 3. de aqua quoti. & æsti. ¶ Secundo, mulier magistratum gerere non potest, vt hic, & in l. & qui originem. §. corporalia. 3. de mune. & hono. Et ista conclusio procedit in magistratu seu in dignitate cum administratione quam mulier habere non potest, nisi ex certa scientia principis sibi concederetur: vt no. Bar. hic, & 3. dixi. Secus est in dignitate quæ non haberet administrationem: quia illam mulier habere potest: vt no. Bar. per illud text. in l. j. C. de mulie. & in quo loco. col. ij. lib. x. & in l. j. per illum text. in secunda oppo. C. de digni. lib. xij. Nam ex simplici rescripto principis talem dignitatem consequitur: vt dicit Bart. hic per l. imperialem, C. de nupt. & ista dignitas in effectu nihil aliud est quam nobilitas: vt Bar. concludit per gl. ibi in d. l. j. C. de digni. lib. xij. Et fœminæ competit talis dignitas seu nobilitas ex persona patris. l. fœminæ. ff. de senat. ¶ Similiter ex persona mariti: vxor enim radiis mariti illustratur. l. mulieres. C. de digni. lib. xij. Et ideo vxor militis vel doctoris domina appellatur: licet ab ipso marito sic nominari non debeat: vt no. Bar. in l. si post mortem. §. si. 3. de contratab. & in l. amicissimos. §. si. de excu. tur. Et singulariter dicit Ang. in §. quod verò. in fi. in authen. quib. mo. natu. effi. sui. quod si fœmina naturalis tantum nupta sit viro legitimo naturali, ipsa etiam propter qualitatem mariti legitima efficitur: a nam capacitas viri ad vxorem porrigitur, vt no. Bal. in l. si quis, per illum tex. C. de natu. liber. Ista tamē dignitas quæ conceditur fœminis ex persona aliorum non est ita potens sicut est illa quæ ex propria persona competit: vt notabiliter Bar. dicit in l. quod. prin. in fi. de lega. ij. facit quod no. Bart. in l. si quis in bello. 3. de act. vbi inquit, q̄ firmiter b̄ retinetur illud quod quis habet ex propria acquisitione, quæ ex persona alterius. Et in notabili q. tradit

a Efficitur. Sequitur Hippo. Marfi. singula. ecccej. sed est falsum. C. M. b Firmius. De ci. l. fin. col. ij. C. vnde leg. Per. Pert. in rubric. proce. in fti. nu. 7. And. Tiraqu. Traç. Retraç. proxi. §. xxxij. nume. 2. Nico. Boëri. decisio. lxxvi. C. M.

dit Aret. in consil. cxxxj. consultissime domine. ¶ Secundo, prædicta conclusio non habet locum in abbatiſſa quæ dicitur habere dignitatem cum administratione: vt no. Bart. in l. j. C. de digni. & in d. l. j. C. de mulier. & in quo loco. quod habeat dignitatem. probatur in c. indemnitate. §. verum. & ibi Domin. de elect. in vj. Et not. Abb. in c. cum in cunctis. in prin. de elec. cum similibus, vt dixi ibi, & in administratione abbati æquiparatur: vt not. Bal. in c. j. in princ. col. vj. qui feu. da. pos. Abb. in c. ij. in princ. de his quæ fi. à præla. & Cardin. in consil. xvij. circa primum. col. ij. Et abbatiſſa dicitur habere iurisdictionem, & etiam potest habere collationem beneficiorum. a cum dilecta. de confir. vtil. vel inuti. vbi Abb. in ij. notabili. in glo. ij. Non tamen potest ipsa excommunicare, nec absoluere. d. c. cum dilecta. Nec absoluere à peccatis. c. noua. vbi Abb. in princ. de pœnit. & remis. ¶ Tertio postulare fœmina prohibetur, vt hic: & in l. j. §. sexum. 3. de postul. vbi dicitur quod pro aliis postulare non potest: & ita intelligitur hic. Pro se verò non prohibetur, vt ibi colligitur & etiã pro aliis quibusdam personis. l. j. §. si. 3. de postul. Et not. per glo. hic. Et ista conclusio procedere videtur quado mulier coram iudice præsentaret, quia tunc postulare dicitur. d. l. j. §. postulare. 3. de postul. Secus ergo videtur si in camera hoc faceret scribendo, cum hoc sibi prohibitum non videatur: ¶ quia prohibitis postulare, non prohibetur consulere in camera: vt no. Barto. in d. l. i. §. postulare. ff. de postul. & Ange. ibi sequitur, dicens esse casum pro doctore legete, licet prohibitus sit aduocare in camera: tamen consulere potest. Et idem notat Bar. in l. j. §. aduocatos. ff. de var. & extraordin. in l. Paulus. 3. de leg. & sequitur Abb. in rubric. de postul. Et hoc in casu isto videtur bene procedere: quia ratio prohibitionis quæ in muliere consideratur, in d. l. j. §. sexum. omnino cessare videtur, quando ipsa non vadit coram iudice in alio casu: videlicet, in doctore ratio prohibitionis deberet diligenter considerari, quæ etiam videtur militare scribendo in camera: vt tradit Ioannes de Anania in rubric. de magistris. in iij. colum. circa fin. in vers. sed aduerte. ¶ Et talis prohibitio strictè debet interpretari. vnde prohibitus apud præsidem b̄ postulare, apud legatum c̄ eius prohiberi non intelligitur. l. moris. §. j. 3. de pœn.

a Beneficiorum, etiã curatorum parochialium vt quadoq; vidi: tamē institutio autorisabilis necessario semper spectabit ad episcopum à quo separari non potest vt nota. per Philip. Præ. in c. vni. co. de capell. monacho. inca. j. col. ii. de verbo. significa. in vi. in tantum quod etiã vbi huiusmodi beneficia curata conferuntur à Rege iure regali: vt in Scotia tamē institutio autorisabilis debet spectare ad episcopum. C. M.

b Præsidem. Adde Barba. c. Rodolphus. col. iiii. de rescriptis. Hiero. Chu. c Legatum, qui non habet idē tribunal aliās fecus. C. Molinæus.

a Nouē dixi in tract. com. mer. & vsura. q. xxxviii. c. m. b Velleiano. Adde quod regula est quod mulier nō potest renuntiare Velle. de qua vide Socin. in suo tract. fallē. in regula cclxxiiij. vbi ponit regulam cum suis fal. Item est alia regula quod in casu in quo potest renuntiare si renuntiat nō certificat de Vellei nō tenet renuntatio regulariter ita Socin. qui ponit hanc regulā cū suis fallen. vbi supra. in regul. cclxxiiij. & vide Pau. de Ca. in l. fi. j. col. C. ad Velle. quod mulier que pmissit dotē. non potest se iuuare Velle. Itē si fideiubeat ad alias causas: vt in l. pen. C. ad Vellei. H. C. c Extraiudicialibus. Adde Alexand. in l. quāuis § nihil. ad Trebel. & vide Iac. in d. l. qui alienā. vbi ponit ix limitaciones. in j.

¶ Quarto, pro alio intercedere seu obligare se mulier non potest, ita statutum est de Velleiano disponente, ut hic & in l. j. §. ad Velleia. ¶ Et ideo si statutum dicit, quod nullus contra instrumentum publicum audiatur, nō habet locum in muliere quæ Velleiano iuuatur: vt not. Bal. in l. in multis. ff. de statu ho. & tradit Ant. de Canario in tracta. de execut. instru. quæst. xvij. Et dato quod pater mulieris consentiret in filia quæ se obligaret, consensus patris nihil operatur. vt no. Bald. in l. fi. §. necessitate. col. penul. vers. quæro nunquid. C. de bon. quæ liber.

¶ Limitatur tamē hoc quod dictum est de Velleiano, vt non habere locum in quam pluribus casibus: vt not. per glo. in d. l. j. §. ad Velleia. Et tradit Alex. in l. in repudianda. §. de acquir. hered. & in l. sciendum. char. penult. §. de verb. oblig. & plenius Ange. Aret scribit in §. Item qui in iudicio col. xij. in vers. hinc sumpta occasione. in situ. de excep. vbi late prosequitur materiam Velleiani Et p̄sertim in quibus casibus non habet locum.

¶ Quinto, mulier officium procuratoris suscipere non potest, vt hic dicitur, & in l. neque femina. §. de procur. & in l. alienam. C. eo tit. Et hoc procedit in iudicio: in extraiudicialibus verō procuratrix constitui potest: vt no. C. Bar. hic per tex. in l. iij. §. j. §. de nego. gest. Et idem tenet Alber. & Doct. in d. l. alienam. Abb. in ca. cum dilecta. de consir. vti. facit tex. in l. j. §. parui refert. ff. de instito. & in l. idē que. §. si cui mandauero vers. si mater. ff. manda. Et ideo licet mulier ex forma statuti obligari non possit, tamen officium procuratoris ad negotia suscipere potest: vt no. voluit Ang. in l. quamuis. ff. de acqui. posses.

¶ Secundo fallit in iudicio voluntariæ iurisdictionis: vt not. Bald. per illum tex. in l. fin. §. id quoque. C. communia de manū.

¶ Tertio fallit in quinque casibus quos ponit Spec. in ritu. de procurat. §. j.

¶ Quarto fallit in abbatissa quæ procuratrix promonasterio constitui potest. c. cum dilecta. de consir. vti. vbi glo. in verbo procuratricem. de quo not. per glo. in cap. dilecta. de arbit.

¶ Quinto fallit in casu quem ponit Bart. in fauorem pupilli vel minoris. in l. ij. in fin. C. de nego. gest. quod declaratur vt Alex. ibi prosequitur.

¶ Vltimo fallit quando esset procedendum de æquitate remotis

remotis apicibus iuris: quia ista exceptio dicitur esse de apicibus iuris, vt not. glo. per illum tex. in l. fideiussor. §. quidam. ff. mand. Ex quo inferitur, quod vbi agitur de salute animæ, mulier poterit esse procuratrix: quia tali casu non est disputandum de apicibus iuris: vt not. Archid. in c. scriptum. vj. q. iij. & ita dicit Anto. de Alexand. in d. l. alienam. C. de procurat. & de his videndum est quod dixi in d. c. cum dilecta. de consir. vtil.

¶ Sexto, in mulierem compromissum fieri non potest: vt est casus in l. fi. C. de arb. Et ad hoc facit: quia sicut mulier iudicare prohibetur, ita nec arbitrari debet, cum arbitria ad instar iudiciorum redacta sint. l. j. §. de arbit. Ex quo inferitur quod in casibus in quibus §. dictum est quod mulier potest iudicare, etiam in illis casibus poterit in illam compromissum fieri. Et ista conclusio bene procedit in arbitrio, prout loquitur tex. in d. l. fi. Sed arbitratrix mulier constitui potest, vt not. Spec. in tit. de arbi. §. potest. in princi. Barto. in l. in multis. §. de sta. ho. & C. y. Alber. Salic. & docto. in d. l. fina. de arbi. Et not. Abb. post Bald. & alios in c. quinquauallis. per illum tex. in ij. not. & in vj. differentia, quam ibi ponit inter arbitrum & arbitratores, de iureiuran. Et tractat Lanfran. de Brixia. in trac. de arbi. in princi.

¶ Septimo, ab officio tutelæ mulier remouetur. l. fin. §. de tutel. l. j. C. quando mul. tut. offi. fungi potest. & in §. si instit. de legi. patr. tut. Et hoc absolute verum erat de iure antiquo, nisi à principe filiorum tutelā impetrarent: vt dicitur in d. l. si. quo casu priuilegium habebat loci nonstantibus legitimis, & seruata forma quæ habetur in l. ij. C. quando mul. tut. offic. Hodie verō etiam de iure communi mulier habitata est, vt tutelam filiorū suscipere

possit: vt est text. in auth. vt ma. & auia. C. quando mul. tut. offi. Et not. Bart. distinguendo iura in l. si quis sub conditione. col. iij. de testa. tut. Et talis tutela quæ matri competit, non potest sibi à patre auferri: vt not. Bal. in confi. c. c. vij. testator. lib. ij. vbi miratur quod Bar. dubitauerit de hoc. Nā Bart. videtur velle cōtrarium in l. miles. §. sexaginta. in fi. ff. de adult. Et talis tutela adeo matri efficitur cōpetit: quod licet ipsa excludatur ab hæreditate filij à statuto, vt p̄ter unque est in Italia, nō tamen excluditur à tutela: vt not. Sals. in d. auth. mat. & auia. in vers. nouo quæro. & in auth. sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idē

¶ peti, non potest sibi à patre auferri: vt not. Bal. in confi. c. c. vij. testator. lib. ij. vbi miratur quod Bar. dubitauerit de hoc. Nā Bart. videtur velle cōtrarium in l. miles. §. sexaginta. in fi. ff. de adult. Et talis tutela adeo matri efficitur cōpetit: quod licet ipsa excludatur ab hæreditate filij à statuto, vt p̄ter unque est in Italia, nō tamen excluditur à tutela: vt not. Sals. in d. auth. mat. & auia. in vers. nouo quæro. & in auth. sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idē

¶ ceter cōpetit: quod licet ipsa excludatur ab hæreditate filij à statuto, vt p̄ter unque est in Italia, nō tamen excluditur à tutela: vt not. Sals. in d. auth. mat. & auia. in vers. nouo quæro. & in auth. sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idē

¶ voluit

col. & i. mō re. de acquir. heredi. Hiero. Chuc.

¶ Et quod hodie de iure authenticorum mater præferatur omnibus tutoribus legitimis & datiuis, sed nō restitutiariis, renuntiatō simpliciter verbo secundis nuptiis, est glo. not. in ea. ex parte. in extravagan. de ap. Nec requiritur iuramentum: vt authentic. mat. & auia. C. quādō mul. tut. offic. fun. potest. b Auferri. Imō ex causa, vt dixi in Cōfuctu. Paris. §. c. ix. Car. Mol.

a Voluntate. Adde Albe. cū filio. ff. de opt. leg. j. col. & l. Titium. ff. de adm. tut. j. col. & l. filio. j. mari. ff. solu. mari. & Bald. in sua margarina. in verbo. mulier. H. C.

b Nupta. Sed apud nos non poterit accepta re nisi auctoritate viri, quae obtenta reliqua sine auctoritate peraget: nec vir obligatur nomine proprio, sed executorio, ut dixi in Confuetu. Paris. §. cxxiii. Quod autem dixi non posse acceptare, verum est, ut obligetur, vel agere, aut conveniri possit: sed si de facto extra ius executoria stiterit: quoadmodum sita quam nuncia vel procuratrix tertii quid fecerit, tenet in praeiudicio constitutus. C. M.

voluit Ioan. And. in addit. Spec. in titu. de cura. col. vj. vbi ponitur instrumentum curiae furiosi. in fi. in ver. Dominus Hubertus de Bobio. Et tractat Alex. in consi. cxxj. vi. fo staturo. lib. iij. Et ita consuluit, ut patet in consi. xvj. §. Secus in aliis tutoribus legitimis, qui si priuati sunt hereditate, etiam a tutela excluduntur, ut not. Bart. in l. j. ff. de leg. tu. & dixi in c. ex parte. de appel. In tutela vero aliorum iura antiqua incorrepta remanent: et ideo mulier non poterit dari tutrix filiis alienis: ut not. Maria. in consil. xx. visis actis. col. v. & licet mulier tutrix esse non possit, mandari tamen potest in testamento a testatore quod eius consilio tutela administraretur. l. quidam decedens. §. j. ff. de adm. tut. Et no. Bal. in c. decernimus. de iud.

¶ Octavo, mulier officium executoris suscipere non potest eo casu quo in iudicio explicari debet: ut Bart. hic concludit. Extra iudicium vero, puta in vltima voluntate nisi auctoritate, executrix constitui non prohibetur. Barto. hic, & in l. alio. in princi. ff. de alimen. & ciba. leg. & in l. filio. §. mariti. §. de alim. leg. Bal. in l. id quod pauperibus col. ij. versu secundo quæro. §. de epif. & cle. Bal. in peculio eius, in verbo, mulier. vbi alleg. Specu. in titu. de instr. edi. §. nunc vero. ver. sed nunquid. & Ioan. And. in d. c. si de test. in vj. Et not. Per. de Ancha. in consi. ccij. circa primum. in princi. Et tali casu quando est executrix non perdit officium, licet ad secunda vota transeat: ut tenet Barto. in d. l. alio. & sequitur Bar. in auth. iisdem pot. nis. in fin. C. de secun. nupt. imò etiam si nupta b sit, executrix constitui potest, ut not. Ang. in auth. vt lic. matri & auia. in prin. Et in duobus casibus mulier ad officium executoris indistinctè admitteretur quando ipsa non esset mera executrix, & ageretur de suo interesse. Et eodem modo ad pias causas generaliter constitui potest, ut not. Ange. in l. foeminas. §. de procur. & Bal. in d. l. id quod. in loco. §. alleg.

¶ Nono, mulier bonorum curatrix dari non potest, secundum Ang. in l. ij. §. de cur. bo. dan. Quod videtur procedere nisi esset mater: quia sicut tutelam filiorum suscipere potest, ita etiam curam filiorum & bonorum habere poterit, ut not. Barto. post glo. in d. auth. matri & auia. col. ij. & in d. l. si quis. col. iij. in versu. quæro an idem sit in cura. & not. Abb. in c. ex parte. de appel.

¶ Decimo, non potest constitui exactrix tributorum: ut concludit Luc. de Penna in l. j. colum. j. C. de mulier. & in

& in quo loco. lib. x. Et ibi plura dicit de foeminis. ¶ Undecimo, ab officio argentarij repellitur. l. pen. quae incipit foemina. ff. de eden.

¶ Duodecimo, delatio in fiscum mulieri prohibetur. l. deferre. in prin. ff. de iure fil. nisi de annona agatur. l. muliere. m. ff. de accus. & in l. fi. §. ad leg. Iul. de anno. Similiter ad denunciandum delicta mulierum deputari potest: quia ipsae melius cognoscunt, ut dicunt Luc. de Pen. & Io. de Pla. in d. l. j. C. de mulie. & in quo loco.

¶ Decimotertio, actione populari mulier agere non potest. l. mulieri. ff. de popu. actio.

¶ Decimoquarto, mulier prohibetur esse testis in testamento. l. qui in testamento. §. mulier. ff. de testa. §. testes autem. in titu. de test. Secus tamen est in codicillis, secundum glo. in l. fi. in glo. pen. in fi. C. de codicil. & in d. §. mulier. in verbo, poterit. quam doct. omnes sequuntur. ¶ Sed in contrarium facit: quia prohibitio facta in testamento etiam videtur habere locum in codicillis. l. ij. ff. de lega. j. l. si quis in graui. §. si quis codicillos. ff. ad Sillan. in l. diuus. §. codicillos. el. ij. l. cōficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. codic. & in l. discretio. C. qui test. fa. pos. Responderi potest quod regula quae habetur in locis praalleg. habeat locum quantum ad habilitatem personae quod ille qui non potest facere testamentum, non possit pariter facere codicillos. non sic videtur respectu solemnitatis testamenti: quia solemnitas requisita in testamento, non habet locum in codicillis. d. l. fi. C. de codic. vbi testes in codicillis etiam non rogati recipiuntur, qui tamen in testamento non admittuntur. Et ita responderi aet. in d. l. qui testator. §. mulier. Sed huic solutioni obstare videtur tex. not. in hac consultissima. in ver. quae in eundem modum. C. qui testa. face. pos. vbi text. in princi. facit mentionem de septem testibus qui regulariter in testamento requiruntur. Et postea in d. ver. quae in eundem modum. dicitur, quod ea quae supradicta sunt, eundem modum debent obseruare in codicillis. Ergo videtur quod qualitas testium requisita in testamento habeat locum in codicillis. Et hoc nisi contrarium expressum reperiat: ut in d. l. fi. C. de codicil.

¶ Similiter quod dictum est de testamento in quo mulier non potest testificari, hoc non habet locum in testamento ad pias causas, ut not. Bal. in l. pe. in fi. C. de sacro. codi.

a In testamento. Vide Sozi. qui ponit hanc regulam, scilicet quod mulier in testem, nec in causa criminali, nec in chirographo, non potest esse testis. in trac. falen. in regu. cccxx. & quo ad illud de chirographo adde Fel. ca. quonia. de testi. versu. fallit tertio. & l. l. si quis. C. de codic. vbi etiam ponit an & quando possit esse testis. Hier. Chuc.

b Causas, vide de Alex. & las. in l. fina. C. de sacro. codi.

sanct. eccle. cum sumi. vt tradunt Moder. in c. quoniam. de test. Et idem sequitur Alex. in cōsi. cv. viso. col. vj. lib. iij. & Cor. Perus. in cōsi. cxv. videtur. col. ij. lib. ij. Idem no. Bal. in l. habeat. in repe. d. l. ver. super prima quæst. ibi. de muliere. C. de sacrosanc. eccl. Lanfran. de Ori. in repe. c. quoniam contra falsam. in vers. testes. ver. & primo quaritur. ibi. inter liberos. extra de probat. Fely. idem i. c. quoniam. extra de test. Pau. de Cast. cōsi. suo. ccclxj. Bald. cōsi. viij. & Pe. Philip. Cor. cōsi. cxv. in litera i. parte secunda.

¶ Est verum quod Romanus tenet contrarium in authen. simili. in xv. speciali. in vltima voluntate. C. ad leg. Fal. per tex. in c. relatum. el. j. de testa. vbi testamentum ad pias causas probari debet duobus aut tribus legitimis testibus. Ergo nõ videtur quod mulier admittatur quia non videtur testis legitimus in testamento.

¶ Sed responderetur. quod non requiritur quod sint legitimi. secundum quod requiritur in testamento de iure civili. sed secundum canones debent esse legitimi. vt expresse dicitur in d. ca. relatum. Et ratio quæ ibi allegatur hoc ostendit. dum dicitur. quia in ore duorum vel trium stat omne verbum. nam ista ratio declarat quod testes debeant esse legitimi secundum regulam communem.

¶ Et ad hoc facit text. in l. Lucius. in fin. de testamen. m. vbi similiter testamentum multis legitimis probationibus debet probari. Et tamen probatio ordinaria sufficit. vt ibi not. & in l. j. ff. eod. titu. Et quod supra. dictum est de testamento ad pias causas. idem est in testamento inter liberos. in quo etiam mulier admittitur. vt not. voluit gloss. in authenti. quod sine. C. de testamen. & Bald. ibi rationem adducit. quia quod masculi requirantur. statutum fuit de solennitate iuris civilis. quæ non attenditur inter filios. Et pari ratione idem dicendum est in testamento militis. & hoc videtur sentire gloss. in dicta authenti. quod sine. quæ allegat textus in dicta l. Lucius. ff. de testamen. mili.

¶ Et eadem ratione idem esset dicendum si in statuto disponatur quod valeat testamentum cum duobus aut tribus testibus. quia tali casu statutum videtur considerare ordinariam probationem. vt Corn. Perus. dicit in d. authen. quod sine. secus ergo videretur si statutum loqueretur de tribus vel quatuor testibus. quia ista non esset ordinaria probatio. & ideo esset intelligendum de masculis.

a Masculis. dicendum ius commune. cui non apparet esse derogatum. & quod possit mulier esse testis in testamento inter liberos. ita quod institueret liberos. probatur per glo. fin. in allegatione authen. quod sine. C. de testam. & ita tenent omnes doct. in alleg. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testamen.

Secd

¶ Sed circa hoc dubitatur. an illa gloss. procedat eo casu quo instituat bastardum. Bald. in d. §. mulier. format dictam questionem in terminis. & alleg. Spec. sed non dicit vbi dicit. quod est in tit. de instru. edi. §. compendiose. versic. quid si pater naturalis. vide etiam Bald. de hac eadem questione in l. si qua illustris. C. ad Orfi. & in l. humanitatis. C. de natu. lib. & in l. si. C. fami. erciscun. & ibi etiam Paul. de Cast. & in l. parentes. ff. de in ius voc. col. ij. ver. liij. quid dicemus.

¶ Decimo quinto. mulier phibetur esse testis in privata scriptura b in terminis l. scripturas. C. qui pot. in pi. ha. c vbi Bal. hoc dicit per illum tex. in verbo triu virorum.

¶ Sed contra hoc facit quod not. idem Bal. per illu tex. in l. licet vniuersis de test. vbi requiritur numerus duoru vel triu testiu. iuxta illud quod habetur in Euangelio. In ore duorum vel triu stat omne verbu. Et tamen tex. ibi dicit. duoru vel triu viroru. & secundu Bal. ibi illa verba non excludunt mulieres. Ita ergo dici pot. in casu d. l. scripturas. quæ non videtur habere ratione specialitatis. vt dicit Rod. in c. quoniam de testi. in d. c. licet vniuersis. & dicit q. in d. l. scripturas. videtur facta expressio de viris ratione maioris frequentia. vt in simili habetur in l. j. per gl. de rap. virg. in cle. j. in verb. præudentes. de rescrip.

¶ Non tamen videtur recedendum ab eo quod dicit Bal. in d. l. scripturas. per illum tex. quia textus ibi loquitur in casu speciali. vt patet. quia tres testes præcise requiruntur. Et duo regulariter sufficiunt. l. vbi nume. ff. de testi. Et debent esse testes probata. atque integra opinionis. vt ibi dicitur. Et ideo cum ibi dicatur. triu virorum. consonat quod talia verba prolata sint cum ministerio. ideo à proprietate verborum non est recedendum. Secus videtur in d. l. licet vniuersis. quia ille tex. loquitur secundum regulas iuris communis. vt ibi patet.

¶ Decimo sexto. non potest mulier testificari in causis criminali d saltem de iure canonico. c. mulier. xxij. q. v. vbi gl. in c. forus. §. si. & ibi gl. quæ ita restringit illum tex. de verb. sig. & idem gl. in c. ex eo. xv. q. ij. cum simi. vt Abb. tractat in c. quoniam. de test. & ibi dicit quod ista est communis opi. & idem tenet Flor. in l. ex eod. ff. de testi. b. & Io. de Plat. & Ang. Arret. in §. testes autem. in tit. de testa.

¶ Sed tamen aduertendum est. quia ista conclusio non probatur iure. nam primo tex. in d. cap. mulierem absolute dicit

a Bastardum. dicit quod non. Alex. las. l. hac cõsultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Bened. Rep. ca. Rayn. versu testamentu. j. nu. 8j. de testam. C. M.

b Scriptura. vide las. in l. j. §. de lega. colu. ij. in princ. vbi vult tenere contrarium. tamen opi. Bal. comunier est approbata. Hier. Ch.

c Virorum. dicit quod hoc veru ad finem & effe cum d. l. d. untaxat. alias fecus. C. M.

d Criminali. Alex. cõsil. xj. nu. §. libr. j. vbi dixi. Sed hoc nõ obseruari dixit Alexand. cõsi. xxiij. nu. 11. lib. ij. adde Cepol. causa. cri. cõsi. xxxij. C. M.

dicit q̄ mulier testis esse non potest. & sic non loquitur magis in causa criminali quam in civili. Sed ille tex. videtur hoc prohibere vt non possit sine consensu viri, quia hoc infert ex dicto precedenti, dum inquit, mulierem subiectam esse viro. Vnde accedente consensu viri ita videtur quod possit in criminali sicut in civili: quia cum de iure civili admittatur etiam in criminalibus, per l. ex eo. ff. eod. tit. per locum à speciali. hoc etiam deberet seruari de iure canonico, ex quo contrarium expressum non reperitur: vt not. in c. j. de ope. no. nunt.

¶ Non obstat text. in d. c. forus. quia ille tex. simpliciter dicit q̄ testimonium mulierum non est tantæ autoritatis sicut masculorum: quia varium & mutabile semper foemina: nam ista ratio generalis est, & non magis in causa criminali quam civili loquitur.

¶ Et generaliter in omnibus causis in quibus foemina admittitur vt testificari possit, illis minus creditur quam masculo: vt not. Abb. in d. a. c. forus. & Bal. in consil. xxj. qui melius libr. ij. facit tex. in l. ff. de fin. stru. cum si. vt inferius dicam.

¶ Sed dato q̄ communis opinio sit vera, limitatur non habere locum quando aliter veritas haberi non potest biquia etiam mulieres in subsidium in causa criminali recipiuntur. vt no. Io. And. post Guid. de Suza. in ad-

a Masculo. vidit. Spec. in ritu. de teste. §. j. in ver. item quod mulier. Et de lae Felic. c. tradit Alex. in consil. lxxij. viso themate. in princ. libr. j. & quonia. de test. idem Alex. in consil. xxij. animaduersis. col. iij. libr. ij. & ii. col. hoc tamē Abb. in d. c. quoniam. de testib.

¶ Et casu quo mulier admittatur, non est testis omni exceptione maior propter fragilitatem sexus: vt ex pluribus concludit Barthe. Vero. in consil. xxxij. quidam rustici. col. ij. Et idem Alex. consil. xcix. in causa inquisitionis. lib. j. & in consil. clxxvj. viso themate. lib. ij.

¶ Et non sunt integri testes, ita q̄ duæ mulieres sufficiant ad condemnationem: sed si plures essent, numerus suppleret defectum: vt in simili no. Inn. in c. cum nuntius. de test. quem refert & sequitur Alex. consil. xcix. visis processibus. col. iij. lib. v. facit gl. in l. iij. §. eiusdem. in ver. numerus. de testib.

¶ Et Decimo septimo mulier prohibetur testificari in feudis: vt not. Bald. per illum text. in c. j. in fin. in tit. qui test. sunt necess.

¶ Decimo octavo in legibus vel statutis condendis mulieres non debent interuenire. l. j. vbi Bar. & Ang. hoc dicit. ff. de leg. per illum tex. & ideo Augusta non potest legem condere. vt per gl. in l. princeps. §. de legi. no. Ang. in d. l. j. Et pari ratio mulieres non possunt consuetudinem inducere: vt no. Sy. in l. j. C. que sit log. consue. Bar. & Alb. in d. l. j. Et idem Abb.

de lae Felic. c. tradit Alex. in consil. lxxij. viso themate. in princ. libr. j. & quonia. de test. idem Alex. in consil. xxij. animaduersis. col. iij. libr. ij. & ii. col. hoc tamē Abb. in d. c. quoniam. de testib. Et casu quo mulier admittatur, non est testis omni exceptione maior propter fragilitatem sexus: vt ex pluribus concludit Barthe. Vero. in consil. xxxij. quidam rustici. col. ij. Et idem Alex. consil. xcix. in causa inquisitionis. lib. j. & in consil. clxxvj. viso themate. lib. ij. Et non sunt integri testes, ita q̄ duæ mulieres sufficiant ad condemnationem: sed si plures essent, numerus suppleret defectum: vt in simili no. Inn. in c. cum nuntius. de test. quem refert & sequitur Alex. consil. xcix. visis processibus. col. iij. lib. v. facit gl. in l. iij. §. eiusdem. in ver. numerus. de testib. Et Decimo septimo mulier prohibetur testificari in feudis: vt not. Bald. per illum text. in c. j. in fin. in tit. qui test. sunt necess. Decimo octavo in legibus vel statutis condendis mulieres non debent interuenire. l. j. vbi Bar. & Ang. hoc dicit. ff. de leg. per illum tex. & ideo Augusta non potest legem condere. vt per gl. in l. princeps. §. de legi. no. Ang. in d. l. j. Et pari ratio mulieres non possunt consuetudinem inducere: vt no. Sy. in l. j. C. que sit log. consue. Bar. & Alb. in d. l. j. Et idem Abb.

Abb. in c. fin. col. vij. de consue. vnde infert. Ro. in sing. suo xl. v. alias xlij. incip. ad hoc vt consuetudo. quod si mulieres contrahunt cum personis prohibitis, non derogant statuto. hoc tamē quod dictum est limitatur nisi esset comitissa vel regina quia proprio iure hereditario haberet potestatem faciendi statuta: secundum Ang. hic. arg. eius quod not. in l. fi. C. de arb. & idē Ang. in d. l. princeps. §. de leg. facit quod dixi §. in prin. l. de iurisdictione, que quoadq; mulieribus competit

38 ¶ Est etiam notandum, q̄ licet mulieres non habeant vocem in statutis condendis vel legibus: videtur tamen q̄ consilium mulieris haberi possit: quia imperator ipse dicit legem fecisse, & consilij participem habuisse coniugem eius, in auth. vt iud. sine quoq. suffr. §. hæc autē omnia. facit quod §. dixi tutela que consilio mulieris administrari potest. Et ad idē facit quod no. Bal. in c. statutum. el. j. de her.

a in vj. quem refert ibi Peru. q̄ licet non valeat statutum q̄ mulier non possit matrimonium contrahere sine consensu patris vt ibi dicit Io. An. Secus tamē est in consilio. Et ad idē facit q̄ licet reprobata sit conditio, q̄ matrimonium contrahat de consensu alterius. Secus tamē est in consilio. Et ratio est: quia consilium non attingit c. cum olim. de arb. Et ita Pau. de Ca. concludit in consil. lxxxvj. videtur. dicendum. Et dicit in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. de consil.

39 ¶ Decimonono, mulier ordinari non potest ad ordines ecclesiasticos. nec recipit characterem si ordinetur: vt per gl. xxvij. q. j. in c. diaconissam. no. Abb. in c. noua. de pœ. & remiss. Et facit text. xxxij. distinct. in c. mulieres. & c. fin. ¶ Et ideo abbatiſſa licet possit habere iurisdictionem iure speciali. c. dilecta. de maio. & obe. non tamē potest ea que sunt ordinis vel ab ordine dependēt: vnde non potest excoicare, nec absoluerē a peccatis. d. c. noua, vbi Ab. in prin.

40 ¶ Vigesimo, mulier etiā si monialis sit, sacra vasa & res sacras tãgere prohibet: & incensum circa altaria deferre non debet. xxij. distinct. in sacras. Et mulier prohibet ad altare accedere, & presbytero ministrare non potest. c. j. in fin. de coh. cler. & mul. Et ideo dicit Arch. de cõse. dist. j. in c. hoc quoq; qd mulier non potest seruire presbytero in missa.

41 ¶ Vigesimo primo, mulier prædicare non potest, neque docere, licet docta sit & sancta. c. noua. de pœnit. & remiss. xxij. distinct. in c. mulier. & in c. mulierem. xxxij. q. v. ¶ Potest tamē eum autoritate superioris. secundum gl. xvj. q. j. in c. addiscimus. quã Abb. reprobare videtur in c. d. cerni

a Statutum. Imo valet, vt probauit in consuet. Paris. titu. x. in rubri. fac. que dixi ad Alexan. in consil. xcviij. lib. j. consil. iij. in fin. lib. vij. adde §. eo. l. nuptias. Carolus Molin.

a Patronatus. Roch. Curt. in tract. de iure patron. in ver. competens.
b Inchoari. Aliam tibi assigno ratione, quia mulieres omnes sunt male. ita Bart. in l. pater. Secus. §. focrus. ff. de cond. & demonst. & ideo ab eis est incipienda totura. per not. in c. ij. de iud. & not. quod mulieres raro sunt bonae, & tunc nimium crudeliter, faciunt fictas adulationes, sui natura sunt avarae, sunt mobiles & incostantes, odiunt priuignos. ita lib. cernimus. de iud. sed defendi potest per ea quae dixi ibi.
 ¶ Notandum tamen est quod licet mulier videatur prohiberi a rebus spiritualibus & ecclesiasticis: potest tamen foemina habere ius patronatus in ecclesia: vt per gloss. xvj. q. vi. in c. quoniam. el. primo. not. Abb. in fi. verfic. sed quaro. de concess. praebend. Et idem Abb. in c. j. in verfic. secundo potest dubitari: & in c. nobis. in j. not. de iure patronat. & idem Abb. in consi. liij. videtur primo. in fi. lib. j. Et idem Cald. in consi. iij. de iure patrona. Cald. in cle. l. j. sol. matrim. sin. q. vj. de iure patro. cum similib.
 ¶ Vigesimo secundo, ¶ In fragilitate sexus est deterioris conditionis. l. ij. §. verba itaque. ff. ad Velleia. l. si mulier. C. eod. tit. & in cap. ex parte. el. primo. de priuileg.
 ¶ Vigesimo tertio, propter hoc tortura debet inchoari a foemina quia timidior videtur. arg. l. vnus. in princ. ff. de quaest. & ita tenet Gand. in trac. maleficiorum. in rubr. de quaest. & torm. & §. nunc videndum. col. ij. & Paris de Puteo in tract. de synd. in char. cxij. in ver. viso. de iudic.
 ¶ Vigesimo quarto, ¶ mulier mortua prius praesumitur. l. 44 qui duos. §. si maritus. vbi gl. ff. de reb. dub. Et contra masculus praesumitur prius natus, vt not. gl. in l. idem erit ff. de stat. hom. & no. Bar. in l. si fuerit. §. plane. ff. de reb. dub.
 ¶ Vigesimo quinto, ¶ si statutum requirit in contractu aliter auctoritatem vel consensum consanguineorum vel iunctorum, non intelligitur de foeminis: vt not. Bal. in l. c. j. col. si. ver. sed quid si statutum. C. qui admitt. cum sim. vt tradit Alex. in consi. xxij. animaduersis. char. si col. j. lib. ij. Et idem Bald. in consi. col. si. in pronuncia. lib. j. idem voluit Ang. in l. si. de verb. sign. & Corn. de Perus. in consi. H. C.
 ¶ Foeminis. Hiero. Cagno. Repetit. l. fin. colum. xvj. de pactis Andreas Tiraquel. tract. de legib. conubial. in princ. num. 73. Sed certe hoc non est verum. Vnde verus illa constitutio Caroli Magni de non alienandis haereditis sine consensu proximiorum, quae adhuc seruatur in Saxonia vt testatur Bald. in consi. clxxxij. lib. v. & in multis locis Galliae, vt Ambiani & Arresij: intelligitur etiam de consensu mulierum si sint proximiores. Et hoc erat frequens in Gallia ante trecentos annos, & ipse vidi multa instrumenta donationum dicti temporis, vbi etiam nominatim apponitur consensus proximiorum donantis, non minus foeminarum quam masculorum, dixi in consuetud. Paris. §. lxxxix. C. M. cij. vid

cij. videtur. lib. iij. Et dicit Bal. in c. j. de iud. col. ix. in ver. vltimo quaro. alleg. Aristot. ¶ mulieres habent consilium inualidum. & idem Bal. in c. significauit. de rescrip. col. j. dicit, ¶ consilium animi apud foeminam non reperitur. ¶ Et illud videtur verum quo ad integrandum personam alterius, prout docet loquuntur in locis praesalleg. & facit text. in c. forus. §. fin. de verb. signa.
 ¶ Secus est in materia indifferenti: quia tunc veniunt etiam foeminae, vt not. Bald. de propinquis. in consi. cccxxx. iij. in quaest. libro iij. Eodem modo appellatione proximorum: vt not. Ang. in consi. cclxxxix. viso facto. Et appellatione coniunctorum, not. Alex. in consi. cxv. circa dubitationem. col. si. lib. ij.
 ¶ Vigesimo sexto ¶ si mulier concurrat in aliquo officio cum masculino, praevalet masculus. l. j. ff. de senat. & supra dictum est in officio executoris. vnde si masculus & foemina patroni discordant in praesentando, vox masculi praefertur, secundum Bald. in d. l. j. de senat. Et in testificando praevalet masculus ceteris paribus. Abb. per illum text. in c. forus. de verb. signa. in §. fin. & Bal. in consi. cxj. quis melius. lib. ij.
 ¶ Et in substitutione exemplari ceteris paribus attenditur substitutus a patre vt not. Bald. in l. ex facto. col. si. verfic. vltimo quaro. §. de vulg. & pupil. & in finali not. Salic. in l. vxor. col. ij. C. qui accus. non possunt.
 ¶ Et ista conclusio sane intelligitur quando officium ex officio competat utrique, Secus si principaliter illud officium fundatum sit in foemina. ex eo quod notabiliter tradit Rota in deci. cccxxij. fuit dubitatum. in nouis. vbi concludit quod si maritus ratione dotis praesentauit vnus, & ipsa vxor quae dedit ius patronatus in dorem cum aliis bonis praesentauit alium, praefertur praesentatus ab vxore b.
 ¶ Vigesimo septimo, praefertur masculus in deposito. l. si ff. de fid. instrum.
 ¶ Vigesimo octauo, mulier est deterioris conditionis: quia tenetur lugere maritum. l. j. & ij. C. de secund. nupt. Secus est in viro. l. vxores. ff. de his qui not. infam.
 ¶ Vigesimo nono, foemina non habet filios in potestate. §. ceteri. instit. de haered. qualitat. & differ. & instit. de adopt. §. foeminae.
 ¶ Trigesimo, propter hoc non potest mulier pupillum subditig

a Masculi. intelligendum ceteris paribus. vt declarat Fel. c. quoniam. in fi. de testa. quod ego verum dico si ordinari vult gratificare praesentato a viro, quare etiam poterit gratificare praesentato a muliere aequale ius habente, vel neutrum admittere, & liberè providere lapsò tempore praesentandi. & sic illud dictum Bald. simpliciter est falsum. C. M.
b Vxore. Imò a marito ad quem spectant omnes fructus. vt tenet Roc. Curt. tracta. de iure patr. verfic. ipse, vel is à quo. q. xxviii. dixi in Consu. Paris. §. xxxviii. gloss. x. num. j. C. M.

a Substituere. substituere². l. ij. in princ. ff. de vulg. & pupil. si mater. vbi A. Adde Cal. con. glo. ff. de vulg.

fil. u. sub titu. de testament.

¶ Trigesimo primo, non potest mulier dare tutorē filio. §. permissum. inst. de tut. l. pater. in prin. ff. de test. tut.

¶ Trigesimo secundo, non potest mulier adoptare, nisi impetret à principe. §. fœminæ. inst. de adopt. l. si suscepta. §. fin. 7. de inoff. testam. & in l. mulierem. C. de adopt. Et istud etiam hodie procedit, vt tradit Ange. Aret. in §. sed hodie. inst. de adopt.

¶ Trigesimo tertio, mulier non potest legitimare. secundum Bald. in l. mulierem. in fi. C. de adopt. Et not. Angel. Aret. in d. §. fœminæ. inst. de adopt.

¶ Trigesimo quarto, non potest mulier posthumum bharēdem instituere. l. placet. vbi Soci. post Cuman. ff. de lib. & posthum.

¶ Trigesimo quinto, in testamentis mulierū non datur contractabulas. l. illud. §. ad testamta. ff. de contractabul.

¶ Trigesimo sexto, mulier viro subiecta est. c. mulierem. xxxij. quæst. v. Et debet versari in obsequio viri. l. sicut. de oper. lib. Et est naturalis ordo, vt viris seruiant fœminæ. in cap. ordo. xxx. quæst. ij.

¶ Et hoc verum est in vxore clerici: vt est rex. in c. placuit. xxxij. q. ij. Secus est in vxore laici: quia iure cautum non reperitur, secundum gloss. c. in dicto cap. placuit. in verbo potestatem.

¶ Trigesimo septimo, ius vindictę non competit fœminis, vt per gloss. in c. j. §. hoc autem notandum, in tit. de his qui feud. dare poss. in glo. magna. in fi. quæ dicit quod fœmina non recipit compositionem patris occisi, sed tantum masculus. & not. Ang. in l. pro hærede. §. si. ff. de acquir. hæred. in l. iij. §. Cato. de verb. oblig. & in confi. l. xvij. ex themate & Bald. in l. cum inter veteres. C. de fideic. liber. vbi inquit quod si sunt duo hæredes masculus & fœmina, sufficit habere pacem ab hærede masculino.

¶ Glossa tamen præallegata reprehenditur per Bal. in d. §. hoc autē notandū. quia procedit de iure Lombardorū, & non iure Romanorū. Conclusio^e est, qd vindicta extra iudicialis non competit mulieribus: secus est in iudiciali vt

not.

b Posthumū. Intellige quod fœmina nō potest omnē posthumum hæredē instituere: tamen posthumum suum, si licet generatio ne bene potest. ita las. ibi in fi. i. col. & Socin. in i. col. versic. ex quibus concludit. H. C.

c Gloss. sed dicta gl. est fatua & contra d. l. cōsensu. C. M. d. Masculo.

Falsum, vt per Angel. Aret. in traç. Malefic. versic. cōparent. & in ter. defen. col. iij. Alex. in d. l. pro hæred. C. M.

e Conclusio. Idem Dec. c. in præsentia. nu. 57. de prob. sed dicitur vt ibi dixi. C. M.

¶ Trigesimo octavo, in feudo fœmina admittitur vt colligit Ro. in no. suo cl. xxx. hodie fœmina. & in confi. ccl. xvij. circa primum. & Iacob. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & fœminis. & Cor. Peru. in confi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum siml.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis fœmina semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimatur: vt Alex. concludit in d. confi. ix. ponderatis his. col. iij. ver. præterea. lib. v. & dixi in d. confi. cxciij. & cxxxix.

¶ Et prædictos casus ferē omnes posuit Specu. in titu. de procura. §. j. licet non cum tanto apparatu.

¶ Et non solum fœminæ, vt supra dictum est, sed etiam descēdētes ex fœminis sunt deterioris cōditionis, quā ex masculis descendentes. Nam priuilegium datum alicui circa immunitatē, & generi posterisq; suis ad eos qui nati sunt ex fœminis non pertinet: vt est text. not. in l. j. §. si. ff. de iur. immu. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille text. non haberet locum, vt tradit Imo. in l. sita scriptum. de lega. ij. & sequitur Alexan. in l. quia personale. ff. solu. matri. & idem Alexā. in confi. cl. viso themate. lib. ij. Et idem Ioan. de Imo. in confi. l. xij. post exhibitum cōsiliū. vbi dicit illum tex. in l. j. procedere in quol

no. Ang. distinguit in cōs. lxxxix. viso & facto & statutis.

¶ Trigesimo nono, fœmina repellitur à successione feud. di. 2. c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar poss. in c. j. §. ad filias. de succes. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendētibz masculis & fœminis. Masculi tamē præferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopū vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexā. in confi. ix. ponderatis his. lib. v. & in confi. xxix. quoniam abundē. col. pen. lib. j. Et dixi in confi. cxxxix. circa fi. & in confi. cxciij. col. iij.

¶ Et prædicta conclusio procedit quando concessio est facta in feudo: secus si per viam donationis: b quia tūc fœmina admittitur: vt notab. Ang. tradit in confi. cxlij. super puncto. in fin. & Card. in confi. l. xij. quod domina mera. cum siml. vt dixi in confi. xxxij.

¶ Et etiam in pluribus casibus in feudo fœmina admittitur vt colligit Ro. in no. suo cl. xxx. hodie fœmina. & in confi. ccl. xvij. circa primum. & Iacob. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & fœminis. & Cor. Peru. in confi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum siml.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis fœmina semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimatur: vt Alex. concludit in d. confi. ix. ponderatis his. col. iij. ver. præterea. lib. v. & dixi in d. confi. cxciij. & cxxxix.

¶ Et prædictos casus ferē omnes posuit Specu. in titu. de procura. §. j. licet non cum tanto apparatu.

¶ Et non solum fœminæ, vt supra dictum est, sed etiam descēdētes ex fœminis sunt deterioris cōditionis, quā ex masculis descendentes. Nam priuilegium datum alicui circa immunitatē, & generi posterisq; suis ad eos qui nati sunt ex fœminis non pertinet: vt est text. not. in l. j. §. si. ff. de iur. immu. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille text. non haberet locum, vt tradit Imo. in l. sita scriptum. de lega. ij. & sequitur Alexan. in l. quia personale. ff. solu. matri. & idem Alexā. in confi. cl. viso themate. lib. ij. Et idem Ioan. de Imo. in confi. l. xij. post exhibitum cōsiliū. vbi dicit illum tex. in l. j. procedere in quol

no. Ang. distinguit in cōs. lxxxix. viso & facto & statutis.

¶ Trigesimo octavo in muliere maior honestas requiritur: vt per glo. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimo nono, fœmina repellitur à successione feud. di. 2. c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar poss. in c. j. §. ad filias. de succes. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendētibz masculis & fœminis. Masculi tamē præferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopū vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexā. in confi. ix. ponderatis his. lib. v. & in confi. xxix. quoniam abundē. col. pen. lib. j. Et dixi in confi. cxxxix. circa fi. & in confi. cxciij. col. iij.

no. Ang. distinguit in cōs. lxxxix. viso & facto & statutis.

¶ Trigesimo octavo in muliere maior honestas requiritur: vt per glo. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimo nono, fœmina repellitur à successione feud. di. 2. c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar poss. in c. j. §. ad filias. de succes. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendētibz masculis & fœminis. Masculi tamē præferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopū vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexā. in confi. ix. ponderatis his. lib. v. & in confi. xxix. quoniam abundē. col. pen. lib. j. Et dixi in confi. cxxxix. circa fi. & in confi. cxciij. col. iij.

¶ Et prædicta conclusio procedit quando concessio est facta in feudo: secus si per viam donationis: b quia tūc fœmina admittitur: vt notab. Ang. tradit in confi. cxlij. super puncto. in fin. & Card. in confi. l. xij. quod domina mera. cum siml. vt dixi in confi. xxxij.

¶ Et etiam in pluribus casibus in feudo fœmina admittitur vt colligit Ro. in no. suo cl. xxx. hodie fœmina. & in confi. ccl. xvij. circa primum. & Iacob. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & fœminis. & Cor. Peru. in confi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum siml.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis fœmina semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimatur: vt Alex. concludit in d. confi. ix. ponderatis his. col. iij. ver. præterea. lib. v. & dixi in d. confi. cxciij. & cxxxix.

¶ Et prædictos casus ferē omnes posuit Specu. in titu. de procura. §. j. licet non cum tanto apparatu.

¶ Et non solum fœminæ, vt supra dictum est, sed etiam descēdētes ex fœminis sunt deterioris cōditionis, quā ex masculis descendentes. Nam priuilegium datum alicui circa immunitatē, & generi posterisq; suis ad eos qui nati sunt ex fœminis non pertinet: vt est text. not. in l. j. §. si. ff. de iur. immu. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille text. non haberet locum, vt tradit Imo. in l. sita scriptum. de lega. ij. & sequitur Alexan. in l. quia personale. ff. solu. matri. & idem Alexā. in confi. cl. viso themate. lib. ij. Et idem Ioan. de Imo. in confi. l. xij. post exhibitum cōsiliū. vbi dicit illum tex. in l. j. procedere in quol

no. Ang. distinguit in cōs. lxxxix. viso & facto & statutis.

¶ Trigesimo octavo in muliere maior honestas requiritur: vt per glo. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimo nono, fœmina repellitur à successione feud. di. 2. c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar poss. in c. j. §. ad filias. de succes. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendētibz masculis & fœminis. Masculi tamē præferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopū vel Abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alexā. in confi. ix. ponderatis his. lib. v. & in confi. xxix. quoniam abundē. col. pen. lib. j. Et dixi in confi. cxxxix. circa fi. & in confi. cxciij. col. iij.

a Feudi. Vide omnino dominum præcepto rem meū Fran. Cur. in suo traç. & feud. in iij. parte. in j. quæstio. vbi ponit regulam cum suis fal. & circa id quod hie dicit domi. Phil. quod masculi, & c. vide eundem. dom. Franc. vbi supra, vers. xvij. ad declarationem. & c. l. arb. c. significauit. derecript. col. ij. Hie. Ch. b Donationis. Ita quod nō sit datum in feudo, vt dixi in d. confi. xxxij. Car. M.

in quolibet priuilegio contra ius commune. Et idem Ant. de But. in consi. ix. viso puncto.

¶ Et ratio prædictæ conclusionis videtur: quia beneficii principis latè interpretari debet. l. si. de const. prin. Priuilegium verò contra ius cõmune strictè interpretatur, vt no. Bar. in l. j. circa fi. C. de iur. & fac. ignor. & in d. l. fi. in prin. de consti. prin.

¶ Iste tamè intellectus qui cõmuniter approbatur, quòd tex. in d. l. j. restringatur, quòd loquitur in priuilegio, non procedit sine dubio: quia de proprietate verborum descendentes ex fœminis dicuntur esse de genere, & de posteritate: vt infra dicam. Ergo in priuilegio cõprehendi debent ¶ quia non solum in priuilegio, sed etiam in dispensatione & in materia odiosa fit lata interpretatio quatenus verborum proprietates videatur requirere. Et de dispensatione not. Cal. in consi. j. de consang. & affin. & in materia pœnali est tex. in l. cum lege. ff. de testa. & A ret. ibi ad hoc not. illum text.

¶ Vnde secundo ille tex. in d. l. j. de iur. immu. habet aliū intellectū, videlicet quòd solum habeat locum in priuilegio immunitatis: prout loquitur quòd quoddam priuilegium est contra vtilitatem publicam. Secus esset in alio priuilegio: quia etiā descendentes ex fœminis comprehenderentur: vt dicit Pau. de Cast. in l. in maritum. ff. sol. mat. gl. in d. l. si ita scriptum. & sequitur Alex. in d. l. quia personale. Nam etiam beneficium principis quòd de sui natura latè interpretatur, tamè restringatur quando vtilitati publica derogaret: vt not. Ang. in l. si. col. iij. de consti. prin. facit tex. in l. si quando. C. de oper. pub. & not. Bal. in l. iij. C. an ser. ex suo facto.

¶ Sed contra istum secundum intellectum de priuilegio immunitatis, vide tex. in l. j. C. de impo. lucr. describ. lib. x. ¶ vbi priuilegium immunitatis datum posteris etiam competit filix, nepri & ex fœminis descendentibus. And. Sicul. in l. cum acutissimi. in xij. char. ver. & pondera. C. de fideicom. opponit de illo text. & respondet quòd loquitur in materia fauorabili, & plus non dicit.

¶ Sed ista ratio non satis facit: quia etiam in l. j. ff. de iur. immu. materia fauorabilis videtur respectu eius cui priuilegium cõceditur, & si reputetur odiosa, quia fit cõtra publicam vtilitatem: vt doct. dicunt declarando illum text. eadem ratione odiosa materia videtur etiā in casu dictæ l. j. de

a Dicam. Nu. 72. Bertrā. consilio cclix. viso consultationis. libro ii. dixi in Consue. Parisi. §. xii. numero 3. C. M.

b Prout Idem Ant. But. cõsili. x. col. i. Alexā. consi. clx. lib. ii. Corn cõsili. cex. lib. ii. Cur. senior cõsili. lxx. iij. nu. 4. Deci. consi. cex. iij. cõsili. cccclxviii. col. fin. in c. no. uir. col. ii. de iudic. latè Andr. Tiraq. in tract. de retrā. pro xi. §. i. gloss. nu. 230. C. M.

l. j. de impo. lucra. describ. quia etiā ibi iuri publico derogatur. Nisi a dicamus quod tex. in d. l. j. de iure immu. loquitur de immunitate generali que magis nocet Reipublicæ, & tollit legem comunem. Secus videtur in illa immunitate particulari, de qua loquitur tex. in d. l. j. de impo. lucra. describ. quia loquitur illa l. specialiter de curialibus & causis lucratiuis: & ibi priuilegium immunitatis tollit illam l. specialem: quo casu latè debet interpretari: quia ad ius cõmune reuertitur, vt not. in c. olim. vbi Abb. secundum vnum intellectum. de verb. sig. & facit glo. in c. statutum. §. numerandum. de præb. in vj.

¶ Tertio, reperio ad illum tex. in d. l. j. ff. de iure immu. alium intellectum, ¶ quòd ibi concessio facta fuit alicui pro se & posteris: quo casu posteritas ad nomen familie refertur. l. vacatio. ff. de mun. & hon. familia autè consistit in his qui per sexum masculinum tantum procedunt. l. familia. §. si. ff. de verb. sig. ita Alexā. dicit in consi. clx. viso themate. lib. ij. §. alleg. Et hoc allegat Cyn. d. l. si. de consti. princ. in iij. quæst.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio ad tex. in d. l. j. de iure immu. non satis facit, quia ille text. non solum dicit de posteris, sed etiam de genere. ibi, generi posteris: data: quo casu appellatione generis etiam fœminæ includuntur: vt no. Ant. de But. in c. no. uir. in iij. not. per illum text. de iudi. & latius j. dicam. Præterea etiam sub nomine posterorū fœminæ & descendentes ex eis comprehenduntur. vt cõcludit præcipue Ant. de But. in consilio ix. viso puncto. in j. dubio. §. alleg. ¶ vbi dicit, quòd

verbum posteritas, includit omnes b descendentes. & ibi allegat tex. in l. quod his verbis. §. si. de leg. iij. vbi appellatione posterorum veniunt liberi, & appellatione liberorum veniunt omnes vtriusq; sexus, & etiam ex fœmineo sexu descendentes. allegat etiam Anto. de But. in d. conu. text. in c. in quibusdam. de pœnis.

¶ Et viterius facit tex. in l. cum acutissimi. C. de fideicom. in l. generaliter. in prin. C. de insti. & substi. in l. vel que patet. in ver. ex hereditatis. & l. si venditor. ff. de relig. & in l. j. in prin. C. de lucra. describ. lib. x. cum si. vt tradit Andr. Sicul. in d. l. cum acutissimi. char. xij. col. iij. C. de fideicom.

¶ Et bene facit tex. in l. immunitates. ff. de iure immu. vbi dicitur, quòd immunitates generaliter tributæ, vt ad posteros transmittantur, durat succedentibus in perpetuum.

C 2 Ergo

a Nisi. Adde Andr. Tiraq. de legi. cõnub. l. j. nu. 36. Frac. Ripa. de restri. respon. xxvj. nu. 19. Philipp. Dec. cõsili. xxxii. in fi. C. M.

b Omnes. Do. Andr. Tiraq. d. tract. §. i. gloss. ix. nu. 238.

Ergo etiā videntur cōpetere fœminis, & earū descendētib: quia illis æqualiter successio tribuitur. Et hoc de proprietate verborū, nisi lex vltierus pcederet, prout in casu d.l. j. §. si. ff. de iur. in m. Eodē modo in nomie familiarū dicendū est: nā licet quāq; familia specialiter p agnatione intelligitur. d.l. familiarū. §. si. tñ de proprietate ibi etiam descendentes ex fœminis includunt. l. si. C. de verb. sig. vbi Old. Bal. & Pau. de Cast. per illum tex. hoc dicit. & facit text. in l. pronuntiatio. §. familiarū. ff. de verb. sig. & not. Bar. in l. cum ita. §. in fideicommissio. de leg. ij.

¶ Eodem modo dicendū est de genere: nam quāq; pro agnatione accipit, vt per gl. in l. j. ff. de prob. Et hoc modo intelligitur quod no. Ang. auth. de ince. nupt. in prin. ad si. dū inquit per gl. ibi, illos esse de genere qui consanguinei sunt. Et ideo frater dicitur esse de genere. l. eū qui. ff. de interdi. & re leg. & not. Bal. in c. si pater. de testa. in vj. dicens, quod appellatione generis, veniunt tantū descendentes per lineam masculinā. & Bal. refert Perusi. in d. cap. si pater. in xiiij. char. in xiiij. q. & And. Sicu. in consil. lviij. in ij. lib. Io. de Plat. in l. vacantia. C. de bo. vac. lib. x.

¶ Regulariter tñ & gñaliter sub appellatione generis oēs viri usq; sexus cōprehendunt: vt no. Bal. l. j. ff. de pp. vbi inquit, qd de genere meo dicunt etiā qui sunt cognati. alleg. bonū tex. & gl. ibi in §. oportet aut. in aucthē de. mā. prin. vbi dicit qd puniri debet qui deliquit, & bona pmitteri debēt generi, secundū quod l. disponunt. Et idē dicit Ant. de But. in d. c. nouit. per illum tex. in iiij. no. licet And. Sicu. conet rñdere ad illū tex. in d. cōsi. lviij. circa si.

¶ Et idē probat & tenet Pau. de Ca. in l. j. C. de cōd. infer. col. j. in ver. itē quærēt, & dicit qd ista est veritas qd descēdentes ex fœminis dicuntur esse de gñe, & dicit se ita consuluisse, & sic repetit in cōsi. cccxij. j. suprascriptus dñs consultior in nouis. vbi etiā ad hoc allegat Spe. in ti. de loca. ver. nūc aliqua. vers. clv. & inducit tex. in c. statutū. el. j. in prin. de hæret. in vj. Et idē cōcludit Io. de Imo. rñdendo ad ea quæ in cōtrariū adduci pñt in cōsi. liij. post exhibitū cōsiliū. & idem Mari. in cōsi. xxv. Do. Fr. in j. dub. Et nouissimē Do. Pe. Phil. de Cor. consil. cccxiiij. i hac cōsultatione. lib. iij. vbi inducit text. in c. j. de schif. in vj. & idē Luc. de Pen. in l. si. col. pe. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. Et ista addēda sunt ad ea quæ tradit Bal. & Mod. l. ij. C. de iu. emph.

¶ Similiter descēdētes ex fœmina nobili sunt deteriori

ri9

a Matre. Deci. c. nouis. col. ij. de iudic. Bo. de Curtil. in tract. nobili. part. iij. nume. 23. cū seq. Alcia. in l. familia. de verb. sign. Pulchrē & latē dom. Andr. Tiraq. in doctissimo suo tract. de nobilitate & iure primogenituræ. cap. xvij. nume. 20. cum seq. nunc primum typis excusi Parisiis. C. M.

b Valer. dic breuiter quod valet quantum ad ea quæ sunt in potestate consuetudinis vel auctentium & intra eorum territorium duntaxat: non autē extra, nec etiā intra quantum ad ea quæ non sunt in potestate consuetudinis vel statuentium. vnde valet quantum ad diuidēdas successiones, de quibus loquitur cōsuetudo, sed non ad extimendum à collectis regis vt dixi in Consue. Parisi in proæmio glos. vij. C. M.

ris conditionis, quia non dicuntur esse nobiles: quia nobilitas non dicitur à matre: vt not. Bal. per illum tex. in l. liberos. in si. ff. de sena. Et idem no. Bal. ponendo rationem in si. l. ver. sed hic quæro. C. de ser. fugi. & tradit Pet. de Ancha. in consil. cccxxxix. visis diligenter iuribus. Et ideo non potest quis portare arma matris, quia tale ius deferendi arma non cōperit cognatis: vt no. Bar. in tract. de insign. & ar. in vers. quæro qualiter. vbi allegat tex. in l. ius familiarū. C. de reli. Et ad hoc facit quia descēdentes ex fœmina non sunt de familia eius: quia qui nascuntur, patris, non matris familiam sequuntur l. familiarū. §. si. ff. de verb. sig. & intantum procedit quod dictum est, vt nobilitas ex persona matris nō consideretur, quod statum & consuetudo in contrariū non valet b. vt no. Bal. per illū tex. in si. in l. exemplo. C. de decur. lib. x. In quo dicto aduertendum est, quod statutum vel consuetudo inferioris non valeret: quia ibi in d. l. exemplo. derogatur consuetudini. ideo consuetudo contraria, non valet, sicut etiam dicitur in authentic. nauigia. C. de furtis. in authentic. omnes peregrini. C. communia de succes.

69 ¶ Sed ab ipso imperatore, vel principe, vel populo quæ superiorem non recognosceret, & bene videtur quod statutum fieri posset, vel consuetudo induci: quia quod nobilitas sit à patre, hoc à iure ciuili inductum est, sicut ius agnationis, quod tolli & mutari potest. §. si. in fit. de leg. agna. tute. vnde in totum nobilitas à statuto induci potest. vt not. Bart. in l. j. in si. char. in ver. iij. ex prædictis. & in vers. iij. inferitur. C. de digni. lib. xij & Pau. de Cast. in consil. cccxvj. dubitatur. j. in iij. dubio. in nouis.

70 ¶ Contra verò in pluribus casibus melioris conditionis sunt fœminæ, quàm masculi.

¶ Primo, mulier citius potest facere testamentum l. quæ ætate. §. de testamen. ¶ Secundo, prius patrimonium contrahit. institui. de nupt. in princip. quia prius efficitur pubes. institui. quib. mod. tute. fini. in princip.

71 ¶ Tertio, mulier citius veniam ætatis impetrare potest. C. 3 videlicet

c Melioris. Ad de Specul. tit. de proba. ver. & contra: in iii. col. vbi ponit xi. casus in quibus fœminæ sunt melioris conditionis quàm masculi. Hiero. Chuc.

videlicet in xvij. anno, & masculus tantum in xx. l. ij. C. de his qui ven. acta. impetr. Et ratio prædictorum videtur secundum Bald. in d. l. ij. quia naturaliter citius crescit^a quod citius finitur.

a Crescit. Quare citius pubescit mulier quam masculus vide Bart. in l. ij. C. de his qui ven. act. imp. H. C. b. Carcerari. Vide Iaso. l. iij. C. de iur. emphy. & in l. j. docto & præmaximè Phil. Franc. in c. mulieres. de iudic. lib. vj. in princ. Ias. in l. plerique. & in l. neque impubes. de in ius vocan. Barb. in ca. lator. de pigno. col. j. Soci. in c. et. fallen. in regu. ccxxix. in ij. fallen.

c Comparere. Dic quod regulariter nõ tenetur comparere, nisi in casibus a iure expressis. Ita Anchar. per text. ibi. in c. mulieres. de iudic. l. vi. in notabili. & Paul. de Cast. in l. ij. ff. si quis cautio. s. si non propter. ii. col. i. & ibi Alexand. & Bal. l. fin. C. de procura. H. C.

¶ Quarto. mulier non potest carcerari. b. l. j. C. de offic. diuer. iud. authen. nouo iure. C. de custo. reo. Et hoc habet locum in honestis mulieribus: secus est in meretrice, quæ capi & carcerari potest: vt not. Angel. post Petr. in l. quoniam. C. de custod. reor. Et idem not. Bald. in l. consentaneum. colum. fin. C. quomodo & quando iudex. alleg. tex. in argumen. in §. fina. in authen. de testib. & ea quæ parit.

¶ Et hoc verum est, nisi esset in matrimonio: quia propter honorem matrimonij, licet inhonestè viuat, nõ potest carcerari: vt not. voluit Ioan. Andr. in titu. de iniuri. in princ. in addi. Specu. arg. l. si vxor. in §. diuus. ff. de adult. no. Rom. in l. si verò. §. de viro. in secunda fallen. §. solu. matrim. Alex. in l. plerique. ff. de in ius vocan.

¶ Secundo, fallit, in muliere obligata pro administratione tutelæ: vt not. Barto. in authen. marii & auia. C. quando mul. tut. offic. & in l. si quis sub conditione. ff. de test. tut.

¶ Tertio, fallit, quando recusat redire ad virum: quia capi potest & extrahi de domo, vt ad virum ducatur: vt notabiliter tradit Abb. post Card. in c. literas. colum. fin. ff. de restit. spolia.

¶ Quinto, mulier non cogitur comparere^c personaliter, saltem non ex omnibus causis ex quibus masculus compellitur: vt not. Bald. in l. fin. C. de procur. in ver. ultimo quero hic.

¶ Sexto, statutum quod nullus de magnatibus intret palatium, non intelligitur in muliere: vt not. Bald. in l. in multis. ff. de sta. homi.

¶ Septimo, mulier in diuisione quæ fieri debet, habet electionem. vt not. Bart. in l. j. per illum tex. C. de his qui se dese. lib. x. quod dictum videtur procedere specialiter in illo casu: vt sentit Barto. ibi. & Ioan. de Platea, quæ dicit, quod mulier in isto casu habet duo priuilegia.

¶ Octauo, statutum quod loquitur de bannito non habet locum in fœminâ: quia ratio statuti nõ videtur procedere in fœminâ. tradit Ang. in consil. lxxvj. primum est. columna prima.

Nono

a Prægnans. Mulier prægnans est maioris pretii quam non prægnans Alber. l. si quid. i. col. de leg. ii. & in positi citari post partum, vide eundem. l. nõ exigimus. §. si quid. i. col. si quis caut. Item potest examinari lite non contestata. Fely. capit. quoniam frequenter. vt lite non contestata. septima colum. & post partum retinet eadem priuilegia. Ita Alex. d. l. non exigimus. & non tenetur in iudicio comparere. Pau. de Ca.

¶ Nono, si legatum factum sit monasterio, in dubio de monasterio fœminarum & monialiũ intelligitur: quia locus magis pius reputatur: vt not. Bart. in d. l. in multis. in fi. de statu homi. alleg. Cyn. in l. cum multa. C. de donat. ante nupt. in vltima quæstione. vbi de hoc idem Bal. & Ange. sequuntur.

¶ Decimo, in crimine læsæ maiestatis filia fœminæ sunt melioris conditionis: vt in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. fa. text. in ca. quicumque. de pœn. in vj. Et in simili si filij bannitorum expelluntur de ciuitate, non intelligitur de filiabus: vt not. Bald. in l. quicumque. C. de seruis fugi.

¶ Undecimo, si mulier prægnans^a sit, habet prærogatiuam: vt habetur in l. prægnatis. §. de pœnis, quia pœna differtur & torqueri non potest: de quo Bart. ibi. & Bald. in l. imperator. ff. de statu homi. & idem Bal. in l. interpositas. in fi. C. de transact. & Ioan. de Anan. in c. j. colum. ij. de his qui fil. occid.

¶ Duodecimo, est melioris conditionis fœminâ: quia pro excommunicatione non cogitur Romam petere. c. mulieres. de senten. excommun.

¶ Decimotertio, quia mulier pro minori metu excusatur quam masculus: secundum glo. in ca. cum locum. de sponsa. de cuius intellectu videndum est quod dixi in ca. fin. de app. & in c. causam matrimonij. de offic. de leg.

¶ Decimoquarto, est melioris conditionis respectu dotis, quæ est valde priuilegiata. l. j. ff. solu. matrimo. l. asiduis. C. qui pot. & in §. fuerat in situ. de actionibus.

¶ Decimoquinto, in muneribus corporalibus. l. iij. §. corporalia. ff. de mu. & hono. Et ideo statutum de capiend. c. malefactorẽ, non intelligitur in mulieribus^c. vt not. Ioan. de Pla. in l. patrimoniũ. C. de mune. patrimo. lib. x.

¶ Decimosexto, propter fragilitatem sexus mulieris magis succurritur, quam masculo: quia mulier plerumque contra propria commoda laborat. l. iij. C. de nup. Et ideo in muliere facilius iuris ignorantia præsumitur: vt not. Barto. in l. fin. C. de iuris & facti ignoran. Et facit quod

C 4 not.

l. ii. §. si nõ propter. si q. cau. ii. colum. item nõ cogitur ad testimoniu. Alexand. l. imperator. de statu homi. itẽ non potest torqueri, vt hic de quo latè per Hippolytũ de Mariliis in l. i. in prin. in vltima colum. vers. nono requiritur. & in leg. edictum. in iii. col. supra de quæstion. Hic. Chuc.

b Doris. Cuius priuilegia vide latè ibi per doctores. & per Bal. no. uel. in suo tractat. de dote. vbi ponit de priuilegiis cõpetentibus cõstatẽ matrimonio. & etiam soluto.

c Mulieribus. Falsum, & contra seruatur. C. M.

a Decimo octavo. Adde tu quod mulier quæ est nupta si habeat rem cum clerico, efficitur de foro ecclesiastico, ita Fely. c. cum sit. de foro compet. colum. vii. idem etiam de laico habenti rem cum monialibus: secundum Maria. Soci. quem refert ibi Fely. Hier. Chuc.

b Filia nuptæ. Hanc tenent Barr. Ang. Platea. d. l. quoties. Fely. c. nouit. i. colum. de iudic. Bar.

ba. c. propofuit. de foro compet. si colu. Corf. singul. in versic. priuilegium. lafon. & Rom. in l. cum quadam. hic alleg. & Rom. l. i. in princ. ad Sillan. Barho. Brix. in suo reportorio in versic. posteri. Curtius. in addit. ad Alexan. in d. l. cū quædam. & hæc est communis opi. tamen contrariam opi. tenet Alexan. in d. l. cum quædam. & do. Philip. hic: circa quod primo est videndum in text. an d. l. quoties. probet. id ad quod alleg. per Bar.

not. Bald. in rubri. C. de rerum permut. circa fin. vbi dicit quod in muliere & rustico præsumitur simplicitas, non obstante iuramento: quia iuramentum captiosum est. Et facit quod supra dictum fuit de Velleiana & fragilitate mulieris.

¶ Decimo septimo, in casu l. sicut patronus. ff. de ope. lib. mo. & de his not. Specu. in titu. de procurato. in §. j.

¶ Et ad supradicta notandum est, quod priuilegium b datum alicui pro se & filiis masculis & fœminis, nõ com

petit filia nuptæ b. Ad hoc allegatur dictum Barro. in l. b

quoties. C. de priuileg. schola. lib. xij. vbi Angel. & Ioan. de

Platea. sequuntur.

¶ Sed Maria. Soci. in consi. incip. reuerendus dominus de

Rauella. prout Moder. referunt in c. nouit. col. j. de iudic.

reprobat illud dictum: quia mulier nupta retinet tamẽ

originem & familiam patris: vt not. Bart. in l. fi. §. pen. ff.

ad municipi. Et contra Bart. etiam tenet Alex. c. in l. cum c

quædam puella. col. fi. ff. de iurisdic. om. iudic. Et latè id

concludit Corne. Perus. in consil. clxxvij. circa quod est

primo videndum. col. fi. lib. iij.

¶ Sed non est laborandum: quia Bart. in d. l. quoties. non

dicat illud ad quod allegatur. Et verissima conclusio videtur: quod filia nupta gaudeat priuilegio dato patri

85

& Doct. & an Barr. dicat id ad quod allegatur. Quo ad primum dico quod tex.

in d. l. quoties. probat opinionem Barro. & docto. duobus modis. primo in verbo

liberi. vbi dicit quod si liberi alterius iudicis iurisdictioni se submiserunt, quod

perdunt dictum priuilegium: ergo patet quod tam filii quam fœminæ mutando

forum perdunt priuilegium. Secundo in quantum dicit, matres vt eorum in

viduitate &c. vult quod matres & sic ascendentes per lineam fœmininã quibus

competit priuilegium ex persona filiorum, quod gaudeant dicto priuilegio, si

permanerint in viduitate, aliàs fecus. Ergo videtur quod contrahendo matrimo-

onium perdant priuilegium: & sic idem videtur in filia nupta: & hoc modo

probat id ad quod Barro. allegat, quicquid dicat Philippus Corne. in dicto suo

cõsil. clxxvij. in fin. capit. iij. volu. de quo vide Barbat. qui tenet hanc opinionem.

& dicit se ita consuluisse, in clem. i. de electio. colum. xviii. versic. ego vidi dubitari. Hier. Chuc.

c Alexan. & in consi. cxxv. nume. 10. lib. vii. vbi dixi. Car. Mol.

suo

suo & filiabus: quia licet mulier nupta sit, remanet tamen in potestate patris, vt not. per glo. institu. ad Tertu. §. j. in ver. parentes. & not. Bal. in l. fi. vxorem. in prin. C. de cõd. infer. Et retinet originem & familiam patris. vt no. Bar. in d. l. fi. §. penul. ad municipi. & Bald. in d. l. cum quædam puella. Et ideo bona prohibita alienari extra familiam, non prohibentur alienari in filia nuptam. vt Alex. cõcludit in consi. lvj. cõsideratis verbis. col. pe. lib. j. & latè hoc tradit Soci. in consi. ccxxvij. præsens consultatio. col. ix. Et cum prædictis etiã concordat Alex. in consi. xx. viso processu. in fi. lib. ij. in consi. c. j. ex inspectione. in prin. lib. ij.

86 ¶ Extra casus supra notatos, in quibus expressè inter masculos & fœminas differentia constituitur, à patri procedunt regulariter masculus & fœmina: qui enim inter eos differentiam inducunt, naturæ accusatores existunt. vt dicitur in l. maximum vitium. C. de lib. præte. & in l. lege xij. tabularum. C. de leg. hære. & in §. nostra constitutio. insti. de ex hære. lib. ibi, inter masculos & fœminas nihil interesse existimas. & in auth. defuncto. C. ad Tertul. ibi, exclusa prorsus omnino differentia sexus. & in authen. in successione. C. de suis & leg. ibi, non distinguendo sexus. Ad idem tex. in §. consideremus. in fin. in versic. non autem in auth. de trien. & semif. ibi, non autem distinguemus de filiis, siue masculi, siue fœminæ sint. Ad idem tex. in l. mulier an masculus. ff. ad Trebel. in l. pen. C. qui bo. ced. poss. ibi, vtriusque sexus. & in l. quoties. §. imperator. ff. de pollici. ibi, non tantum masculos, sed etiam fœminas. & in l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præstand. ibi, sed nec personas persecutus est, vtrum ex virili sexu an ex fœminino descendunt. & in l. ij. §. j. ff. vnde legi. ibi, non tantum masculorum, sed etiam fœminarum. & in l. omnes omnino. C. de agrico. & censit. lib. xj. ibi, sine vilo sexus discrimine. & in l. vel quæ pater. §. liberis. ff. de religio. ibi, liberis vtriusque sexus. & facit tex. in cap. j. in fin. de vita & honesta. clerico. vbi fœminis sicut masculis laicis ingressus ecclesiæ ad orandum pariter conceditur. Et mulier in cõtractibus principalibus masculo æquiparatur. vt no. Bal. per illum tex. in l. fi. à muliere. C. de instituto.

87 ¶ Et si mulier nullam habet prærogatiuam ultra masculum, nisi quatenus expressum in iure reperitur. l. fin. vbi Bald. C. de iur. & fac. ignoran. vnde quod disponit in monachis,

C 5

monachis;

a In iure. Alexan. cõsil. lxxv. nume. 10. lib. v. vbi dixi. consi. clxx. num. 8. li. vi. Andr. Tiraque. in tra. & tra. c. conuentio. §. iij. glo. ff. vii. nu. 17. C. M.

a Bald. Adde eundem in l. ne pasim. C. de iur. & fac. ign. vbi dicit, quod mulieres ligantur statutis, nisi expresse reperiantur excepta. H. C.

b Concipit. Iate domi. Andr. Tiraq. in tract. retrac. prox. s. i. gloss. num. cccliiii. cum sequen. C. M.

c Masculinū. Hanc regulam ponit Socin. in suo tract. fallē. in regul. cclv. fol. xxxix. vbi ponit ix. limit. & vide latē lat. in l. si quis id quod. de iurif. om. iud. qui loquitur quasi in omnibus casibus quibus hie do. Philip. Decius. Cardin. in clem. i. de electio. & in clem. i. de sepul. Hie. Chuc.

d Differenti Alexan. consil. cxxxv. col. fina. libr. i. vbi dixi. Car. Mol.

monachis, etiam habet locum in monialibus, in his que sunt eis proportionabilia. vt no. Abb. in si. per illum text. in vltimo notabili de statu reg. de quo no. Card. in clej. in v. q. de regula.

¶ Et eodem modo statutum quod imponit pœnam in aliquo casu etiam habet locum in fœmina: vt not. Bar. in l. iura. in si. ff. de leg. vbi loquitur in statuto pœnali, quod quis non vadat de nocte sine lumine. Nam etiam comprehendit mulierem & idem not. Barto. in l. j. in si. ff. de pecu. post Cy. in l. j. in antep. q. C. quæ sit long. consue. & Bal. in l. quicumque. col. iij. C. de ser. fugit.

¶ Et idem in statuto quod imponit pœnam pro violentia illata cum armis vel sine, quia etiam mulierem includit. vt not. Imo. de Rō. Pau. de Cast. & Alexan. in l. si constantes. §. si. ff. solu. mari. Et facit quod not. per gl. magnam quam Bald. & doct. sequuntur, in l. si quis in tantam. C. vnde vi. quæ tenet pœnam illius. L. etiam habere locum in muliere. facit glo. in l. j. C. de rapt. virg.

¶ Aliqua iura ex supradictis alleg. Specu. in dicto titu. de procurato. §. j.

¶ Et quia supra proxima dicta in effectu pendent ab illo articulo, quando masculinum cōcepit fœmininum, hic non impertinenter pro complemento huius l. applicari potest, & plenius & meliori ordine quam hæcenus scriptum sit, declarabitur.

¶ Sit ergo conclusio & regula affirmatiua, quod masculinum cōcipit fœmininum: quia dicit text. in l. quæ duos. in fin. de leg. iij. quod sexus masculinus semper fœmininum continet, & in l. seruis legatis. de leg. iij. dicitur quasi commune nomen vtrunq; sexum continens: & hoc procedit etiam secundum Grammaticos, vt dicit Pau. de Cast. in l. quicumque. C. de seru. fugi. Et hoc etiam habet locum in lege diuina: vt not. Abb. per illum text. in c. maiores. col. ij. vers. item noto. de baptif. Et ratio huius conclusionis videtur: quia non debet fieri differentia inter masculinum & fœminam. l. maximum vitium. C. de liber. præter. cum simil. §. alleg. Et istam rationem adducit Pet. de Anchar. in consil. cxx. pro clariori. Et attenda hac ratione dicendum est, quod regula procedat in materia indifferenti: prout text. loquitur in d. l. maximum vitium. & ita prima regula limitatur. Secus ergo videtur in materia differenti, d. quæ nõ ita conueniret fœminis

nis sicut masculis: quia tūc masculinum non cōplectitur fœmininum: vt not. Bar. in l. j. ff. de ver. signifi. & in l. j. in fin. ff. de pecul. & idem dicit Bal. in l. feruus. C. communia de success. & in l. in multis. in versic. & nota quod masculinum. s. de statu ho. Et idem Bal. in l. tres fratres. in ver. & est argumentum. ff. de pac. & in con. ecj. in pronuncia. col. si. lib. j. & not. Sali. in d. l. quicumque. C. de seru. fug. & Cuma. in consil. lxxxiiij. præsupposito. & facit quod dicitur in hac l. de statu requirente consensum propinquorum: quod non intelligitur de fœminis: quia est diuersa ratio in fœminis, vt dictum fuit. Et ista ratio ne si statutum præponit agnatos cognatis, non intelligitur de fœminis: vt voluit not. Ioan. de Anan. in consil. iij. vltis statutis. in secundo dubio. Et reperio quod Bald. idē dicit in consil. ccccl. xiiij. circa quæstionem. lib. v. Et ista prima limitatio etiam habet locum si statutum expresse dicat, quod masculinum concipiat fœmininum, quia statutum intelligitur si materia adaptari potest, & si eadem ratio in fœminis: vt not. Bal. in consil. xlvij. factum tale est. lib. v. Et tale statutum secundum ius commune intelligitur, & parum operatur: vt tradit Cor. Peru. in consil. xj. stantibus dictis statutis, lib. j. Nisi statutū diceret quod in omnibus casibus masculinum concipiat fœmininum: viderem Cor. Peru. scribit in consil. cccvj. quo ad primum. col. pen. lib. j.

¶ Secundo, regula procedit ex interpretatione extensiva: quia de proprietate sermonis masculinum non concipit fœmininum, vt notat Barto. in d. l. j. de verb. signifi. vbi dicitur quod pronuntiatio in sexu masculino, plerunque ad vtrunque sexum porrigitur: ergo illud videtur per extensionem per illud verbum, porrigitur. facit text. in l. j. de lib. cau. ibi, ad iniuriam nostram porrigitur. Et ad hoc alleg. text. not. in l. in adoptiuis vers. quæ in filio. C. de adop. vbi expresse dicitur, quæ in filio diximus, hoc in filia extendimus.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur in nomine masculino, prout est seruus, equus, filius. Secus est in termino communi, prout est homo. ¶ Et idē si dicatur, si quis, quia intelligitur, homo: & tali casu in termino communi masculinum cōprehendit fœmininū de proprietate sermonis: vt Barto. concludit in d. l. j. de verb. signifi. per illum textū vbi

a Extensua. in limitat Alcia. in l. inter stupr. inf. s. ti. j. Vide do. And. Tir. in tract. retrac. pro xj. s. j. gl. ix. nu. 223. C. M.

vbi verbum si quis, complectitur tam fœmininũ quã masculinum. Et hoc propriè propter illud verbum complectitur. Et idem sequitur Bal. in l. Gallus. in prin. col. si. de lib. & posth. Car. in cle. j. in ij. q. de elect. Dom. in c. generali. col. iij. de elect. in vj. Alex. in conf. l. xj. super eo. lib. j. & idem Alex. in conf. xxiii. animaduersis. col. iij. libr. ij. & idem Cuma. in conf. clxvj. visa. & Benedic. Capra. in conf. l. xj. cum viso. circa finem.

¶ Et circa prædictam doctrinam Bart. primo dicit Ang. in d. l. quicunque. C. de ser. fug. quòd in materia fauorabili talis differentia non attenditur: quia termini sunt communes in substantia, licet non in probatione sermonis. Secundo dicit Domi. in d. cap. generali. col. iij. quòd talis differentia non attenditur, quia ista est interpretatio passiva quæ habet locum etiam in statutis.

¶ Tertio dicit Bart. in l. j. col. si. ff. de pecu. ¶ quòd licet de proprietate sermonis masculinum conciperet fœmininum, illa tamen est oratio indefinita quæ de proprietate sermonis non æquipollet vniuersali: & sequitur Aret. in conf. xxix. in facto col. ij. in ver. pro hac decisione.

¶ Et hoc videtur esse intelligendum, quando profertur ab homine. Secus videtur si à lege: vt not. Bar. in l. si pluribus. de leg. ij.

¶ Quarto & vltimo considerandum est, quia non videtur quòd Barro. bene dicat in secundo membro, dum inquit, æquiparando, siue dicatur de homine simpliciter, siue dicatur si quis: quia intelligitur de homine secundum eum. ¶ Nam hoc non videtur verum: quia licet terminus homo, sit communis si profertur simpliciter: non tamen sic videtur, si dicatur si quis homo, quia tunc terminus homo, restrictus videtur in masculino per illud verbum, si quis. quod est masculini generis. & ita Fulgo. dicit in d. l. quicunque.

¶ Tertio regula limitatur vt habeat locum quando genus masculinum in nomine appellatiuo exprimitur: puta filius vel seruus. Secus si in nomine proprio: vt no. Bar. in d. l. j. de verb. sign. per l. si quis ita. §. j. cum gl. in ver. filio. ff. de testa. tur. & idem Ang. dicit in d. l. quicunq;. Et idem est si expressè dicatur de masculo: quia tunc fœmina non comprehenditur: vt Abb. tradit in conf. xxxvij. videtur primo. in j. l. vbi inquit, qd terminus masculus tantum conuenit viris & non fœminis: idem Ant. de Bu. in conf. xlvj.

rectè

a Homo. Imo idem. C. M.

rectè decisum est. & Io. de Ana. in cõs. xxij. ad approbãdã.

¶ Et idem si dicatur viris: quia non veniunt fœminæ. vt not. Bart. per illum text. §. de legi. & Bal. in l. scripturas. per illum. tex. C. qui po. in pig. hab. de quo supra dictum fuit. Et ad hoc etiam allego bonum text. in cap. maiores. de baptis. in ibi tam viri quàm fœminæ baptizantur.

¶ Quarto limitatur nisi constaret de voluntate disponentis quia tunc masculinum non continet fœmininum: vt not. Bar. in d. l. j. de verb. sign. per l. Lucius. §. quæritum. de legat. ij. ibi, nisi aliud sensisse testatorem probetur. Et idem dicunt Ang. & Sali. in d. l. quicunque.

¶ Et hoc clarum videtur quando apparet de voluntate: idem tamen est etiam si hoc ex coniecturis colligatur, quia voluntas testatoris quæ apparet & ex coniecturis etiam attenditur. l. licet imperator vbi Bart. de legat. j. l. cum auus. de cond. & demonst. l. cum proponeretur. in fin. l. qui solidum. ff. de leg. j.

¶ Et exemplum poni potest in notabili questione quam ponit Paul. de Cast. post Fulg. in l. j. col. fin. C. de condit. infert. vbi inquit, ¶ qd si pater instituit filiam in re certa, & filium vniuersaliter instituit, ecclesia substituta, si filius institutus sine filiis decederet. Nam tali casu illa conditio filiorum intelligitur de masculis: quia non est verisimile quòd testator voluerit neptes esse melioris conditionis, quàm filias proprias. ar. l. si viua matre. C. de bo. mar. de quo dicendum est, vt tradit idem Pau. de Cast. in consil. lxxvij. casus frequenter contingit. & in consilio ccclv. viso dicto testamento. & Raph. Cuma. in conf. cxvij. in testamento. in prin. cum similib. vt dixi in conf. xv. Et nouissimè latè in hoc insistit Soci. in l. cum auus. in xij. chart. ff. de cond. & demonst.

¶ Et in proposito de dictis coniecturis tradit Bald. in l. tres fratres. x. not. ff. de pact. cum similib. vt Alexand. tradit in conf. cxxvij. viso testamento. lib. j.

¶ Et ad coniecturandum voluntatem testatoris non parum facit qualitas testatoris: quia si ipsa fœmina sit, non est verisimile qd voluerit fœminas excludere: vt in nota. casu sing. feri. Petr. de Anch. in conf. cccxxi. pro maiori intelligentia. col. iij. Et de isto consilio feci mentionem in cap. præsentia. in v. chart. de probat.

¶ Et ex hoc colligi potest limitatio ad text. in l. j. de iure immu. qd dispositio illius legis non haberet locum si priuileg

a Fœminæ. vi de latè taso. in l. si quis id. iij. col. de iurfdi. omni. iud. vers. decimo limita. & Alex. in li. j. de ver. sig. qui dicit, quod etiã in statutis ratione vsus masculinum viro- rum concipit fœmininum. H. C.

b Masculis. falsum, imò neptis excluder eccle siam, vt dixi ad Alexand. conf. xxxvij. nu. 4. li. vj. & ad De cium conf. xv. C. M.

uilegium, in immunitatis concessura fuit ab aliqua muliere, puta à regina vel ducissa, quod addendū est ad ea que dicta sunt s. circa intellectum l. j. §. si. de iure immu.

¶ Quintò, limitatur quando esset facta mentio distincte de utroque sexu: quia tunc masculinum non concipit foemininum, vt no. Bal. in l. in multis. in fl. ff. de sta. hom. quia expressum facit cessare tacitum. l. cum ex filio. §. j. ff. de vulga. Et reperio q̄ Bald. hoc idem dicit in consilio clxxxvj. quia allegationes. lib. j. secundum nouā formam.

¶ Sextò, regula non habet locum stante statuto q̄ verba intelligi debeant ad literam. Nam tali casu masculinum non contineret foemininum, vt not. Bald. in consilio cccclx. Ioannes. lib. v. & Cor. Perus. idem tradit in consilio xiiij. in presenti consultatione. col. pen. lib. ij.

¶ Præmissis prædictis limitationibus quæ generales sunt, nunc videndum est an regula habeat locum in omni materia b.

¶ Et ad maiorem declarationem possunt formari decem quæstiones.

¶ Prima, quid in vltimis voluntatibus.

¶ Secunda, quid in contractibus.

¶ Tertia, quid in dispositione legis.

¶ Quarta, quid in statutis.

¶ Quinta, quid in gratia vel privilegio.

¶ Sexta, quid in rescriptis.

¶ Septima, quid in sententia.

¶ Octaua, quid in officiis.

¶ Nona, an appellatione fratris veniat soror.

¶ Decima, videndum erit de quibusdam quæstionibus in specie.

¶ Postremò econtrà: An foemininum concipiat masculinum.

¶ Circa primam in vltimis voluntatibus iura clara sunt: quòd masculinum comprehendat foemininum: quia legatis mulis etiam mulæ continentur. l. qui duos. de leg. iij. & legatis seruis seruæ veniunt l. seruis legatis. eod. tit. de leg. iij. & in §. j. in auth. de non eligen. ibi, duos filios masculinum & foeminam. Et in substitutione not. Petr. de Anch. in consilio. cxx. pro clariori.

¶ Et conditio illa, si decefferit sine filio: etiam de filiabus intelligitur: vt not. Ioan. Andr. & doct. in c. Raynaldus. de testa. cum similibus. vt dixi in consilio. xv. in princ.

Et

¶ Et ex ista cõmuni opi. cõfunditur quod dicunt. Mod. Pa. pien. videlicet Ias. in l. si quis id quod. col. iij. ff. de iur. om. iud. q̄ si testator reliquit fundū Titio & filiis successiue, & non statibus filiis substituit ecclesiā, quòd ecclesiā non excludit stāte filia: quia ecclesiā substituta tollit presumptionē filiorū. de qua in l. cum auus. ff. de cond. & dem. & l. cū acutissimi. ff. de fideic. vt no. tradit Pe. de Anc. in consilio. xlvj. prima facie. nam talis decisio quā ponit Mod. in d. l. si id quod. fundat: in præal. consilio. Pe. de Anc. non est vera, quia est contra cõmunem op. quæ habet q̄ in vltimis voluntatibus masculinū concipit foemininū. vt s. dictū est.

¶ Non obstat dictū Pet. de Anch. quia ad propositū non bene adaptatur: quia fauor ecclesiæ ita excluderet masculinos sicut foeminas in casu in quo loquitur Pet. de Anch.

¶ Propterea contrariū eius quod dicit Pet. de Anch. tenet Bal. in d. l. cum acutissimi. ¶ Illa lex etiam habet locū ecclesiā substituta: de quo dicendū est, vt latè Soci. scribit in d. l. cum auus. in vj. char. in ver. secundum correlarium.

¶ Et prædicta cõclusio, q̄ in vltimis voluntatibus masculinū concipiat foemininū, procedit in materia fauorabili. Secus est in materia odiosa: pura si facta sit exhereditatio de filio non habente locū in filia. l. j. §. sed & si incertū. ff. de ven. in pos. mit. & no. Bar. in d. l. j. de ver. sig. Et isto casu verificari p̄t quod dicit glo. in c. gnali. de elec. in vj. q̄ in fauorabilibus masculinum concipit foemininū. & nō in odiosis. Et ita simpliciter etiam Bal. dicit in consilio. cxxvj. præmissis verbis. col. fi. lib. v. & Cuma. in consilio. clxvj. vifa.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia text. in d. l. j. de vent. in pos. mit. videtur loqui quando verba masculini generis geminata sunt, vt colligitur ibi, si mihi filius vnus nascatur. Quo casu dici potest, q̄ illa verborū geminatio hoc operetur: quia verba geminata præcisam ostendūt voluntatē disponētis vt no. Bal. per illū text. in c. cū te. de rescri.

¶ Vel secūdo respōderi potest, q̄ ille text. videtur loqui in casu clario quā constabat de voluntate testatoris, q̄ noluit sibi filia exheredare, sed solū filiū: & tunc bene adaptatur casus de quo ibi loquitur: quia incertum est an nascatur filius, vel filia. Et licet hoc modo text. cauillari possit, negari tamē non p̄t quin in d. l. j. §. sed & si incertū. pro cõstāti præsupponat q̄ exhereditato filio nō sit filia exhereditata, & sic bene probatur ibi cõmuni opi. quia materia odiosa est. Et facit text. in l. ij. in l. cum quidā. de li. & postb.

In sec

a Casu. Nisi quādo ex proprietate sermo nis. vt s. eo. nu. 96. C. M.

b Materia. Vi de Barb. in cle. i. de elect. in xi. col. H. C.

a Cōtractibus.
Latē And. Tiraq.
in tradat. retract.
proxi. s. j. glof. ix. nu.
181. C. M.

¶ In secunda quæstione communis est opinio, quod in contractibus^a masculinum non concipiat fœmininum. unde si quis recipit in emphyteusim fundum pro se & filiis non veniunt fœminæ: vt voluit Gvid. de Suza. in l. veteribus. per illum tex. ff. de pac. quia verba interpretatur contra illum qui illa protulit. Et idem tenet Archi. xvij. q. iij. in c. si quis suadente. cum simi. vt Alex. tradit in cōs. lxx. super eodem. lib. j. & in cōs. cxij. viso instrumento. lib. ij. & in cōs. cciiij. consideratis verbis. eo. lib. ij. & dixi in c. in præsentia. de prob. col. xvij. & idem tenet Imo. in cōs. xxxvij. in casu præmisso. & Cuma. in cōs. clxvij. vbi dicit hoc præsertim procedere in contractu stricti iuris.

¶ Et quod dictum est etiam sequitur Rom. in cōs. xxxv. visa facti ferie. & Corn. Perus. in cōs. lxxiiij. de duobus. col. si. lib. j. & in cōs. clxxj. post redditum consilium. col. si. lib. iij. & in cōs. ccxxiiij. in hac consultatione. lib. iij.

¶ Prædicta conclusio habet locum quando in contractu dicitur de filiis: sicut si dicatur de liberis: quia tunc etiam in contractibus fœmine includuntur: vt no. Bal. per illum tex. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius vo. Pe. de Anc. in cōs. cxxv. visis. Alex. in d. §. liberos. & in cōs. lxxx. viso. lib. j.

¶ Sed tamen talis differentia non videtur procedere sine dubio: quia ratio dictæ l. veteribus. ff. de pact. etiam videtur militare in liberis: quia sicut appellatione liberorum veniunt fœminæ cum masculis. d. l. sed si hac. §. liberos. & in l. fin. ff. de centi. & in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verb. sign. Eodem modo appellatione filiorum, veniunt filia, vt supra dictum est. Et tamen in contractibus non veniunt, per d. l. veteribus. quæ quidem etiam videtur militare in liberis: nam etiam quandoque appellatione liberorum non veniunt fœminæ. l. liberos. ff. de senat. vnde concludendum videtur vt infra dicam.

¶ Secundo, conclusio supra facta in contractibus non haberet locum quando absurdum sequeretur, si fœminæ in contractu non includerentur: vt Alexand. declarat in d. l. sed si hac. §. liberos. & in cōs. lxx. super eo. lib. j. supra alleg. & ibi respondet ad illum tex. in §. liberos.

¶ Tertio, prædicta conclusio non videtur habere locum in donatione, quæ latē debet interpretari. c. cū dilecti. de don.

¶ Et ad hoc allego decisionem Ang. in cōs. clxlij. super primo. in fin. Card. in cōs. lxxiiij. quod dicta verba, & dixi in cōs. xxxij.

Post

¶ Postremò aduertendum videtur, quia licet cōmunis sit opi. q̄ in contractibus masculinum non cōcipiat fœmininum, vt patet ex supradictis: tamen ista opi. nō probatur iure: quia reg. l. veteribus. dicit, q̄ in re obscura & ambigua interpretatio fit contra venditorē & contra locatorem qui apertius potuit legē dicere. Sed hoc in isto casu non videtur adaptari: quia non videtur obscurū nec ambigū: quando dicitur de filiis, quin comprehendantur filia: quia hoc semper habet locum, q̄ masculinū concipit fœmininum. d. l. qui duos. de leg. iij. Et cum ista sit regula, res clara & certa dicitur pro eo qui fundat in regula: vt no. Bar. in l. quoties. ff. si quis cau. Et quia hoc est in vltima voluntate, vt s̄. dictū est, ergo pariter idem videtur esse in cōtractibus: quia ratio diuersitatis efficaciter reddi non potest. Nec valet ratio Alexan. in d. cōs. lxx. dum inquit, q̄ in vltimis voluntatibus sit larga interpretatio. l. in testamentis. ff. de reg. iur. quia illa reg. non habet locum in legatis in quibus attenditur quod minimum est. l. nūmis. de leg. iij. l. apud Iulia. §. Seio. de leg.

¶ Et tamen in legatis masculinum concipit fœmininū. d. l. qui duos. & l. feruis. Ergo non videtur obscurū legatum quando masculinum concipit fœmininum. Ergo l. veteribus. non videtur habere locum in tali casu.

¶ Et ad hoc facit quod Doc. dicunt de liberis: nam idem videtur dicendum de filiis, ex quo ratio diuersitatis assignari non potest: vt s̄. dictum est. Et quia etiam materia odiosa, vt s̄. videbimus in dispositione l. masculinū concipit fœmininum l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iudic. Ergo idem in contractibus videtur. ¶ In quibus licet debeat fieri stricta interpretatio l. quicquid astringendæ. de verb. oblig. non tamen verba cōtractus magis restringi debent, quàm si materia esset odiosa. Et de hoc aliquid dicit Cor. Perus. in cōs. clxxvij. circa quod. lib. iij. & in cōs. ccxxij. lib. iij. s̄. allegato.

¶ Tertia est quæstio in dispositione legali, in qua communiter omnes tenent, quod regula habet locum: si lex loquitur de eo, etiam in ea intelligitur. l. j. ff. de constit. pecu. l. iij. in prin. ff. de nego. gest.

¶ Et hoc etiā procedit in materia odiosa, & pœnali b vt dicit Cy. post Odo. in l. quicumq̄. C. de ser. fug. Et idem dicit Alb. per illū tex. in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. & ibi etiam allegat tex. in l. ait diuus. ff. de iure fisci.

D

vbi

a Iure. Et hæc paritē affirmatiuā plenē comprobauit in Cōsue. Paris. s. xii. C. M.

b Pœnali. And. Tiraq. trac. Re tract. s. j. glo. ix. nu. 211. Sed vide Alexand. cōs. cxxxv. nu. 4. lib. j. & quæ ibi dixi. C. M.

vbi verbum quicūq; masculinum & fœminā continet: & idem est in ver. si quis. l. j. ff. de verb. sig. & not. per glo. in c. generali. in ver. vniuersos. de elect. in vj. & facit text. in l. si quis in tantam. cum glo. si. in prin. C. vnde vi. & in c. si quis suadente. xvij. q. iij. iuncto c. mulieres. de sent. excom. & in l. si quis maior. C. de transact. cum glo. in l. cum proponas. eod. tit. & in clem. j. cum glo. in verb. eos. de sepul. Et ex his verificatur quod not. Ange. in consil. cclxxxix. viso testamento. vbi inquit, quod quando masculinum profertur à lege, semper concipit fœmininum. alleg. Io. And. in c. si. de elect. in vj.

¶ Non omitto tamen quod in casu l. si quis id quod non videtur materia odiosa: quia interest reipublicæ quod delicta puniantur. l. ita vulne. raris ff. ad leg. A. qui. c. vt famæ. de sen. excom. ¶ Et quando tractatur de interesse reipublicæ, materia reputatur fauorabilis: & extensio fit etiam in materia pœnali. vt not. Bar. in l. quemadmodum. C. de agric. & cens. libro xj.

¶ Et ita dicit Cor. Perus. in consil. cxxxij. lib. iij. supra allega. Et idem dicunt Moder. in d. l. si quis id quod.

¶ Sed respondetur, quod illud est verum quando delictum remaneret impunitum: aliàs secus, vt declarat Bart. in l. ij. §. exercitum. ff. de his qui not. infra.

¶ ¶ Secundo potest responderi, quod in pœnis causa immediata est fauor reipublicæ. Et causa immediata attenditur, quæ principalis est. Et ita respondet Socin. l. j. in prin. col. fi. de verb. oblig. alleg. Bal. in l. si. C. de interdi. matrimo.

¶ Prædicta conclusio limitatur, primo vt procedat in materia indifferenti: secus si materia penitus non conueniret fœminis: vt in isto casu Domi. dicit in d. c. generali. cum finii. vt dixi supra in prin. nam ista limitatio semper intelligitur per ea quæ supradicta sunt.

¶ Secundo ista conclusio habet locum, vt dictum est, etiam in materia odiosa. Et hoc intelligitur in odio rationali: secus est in odio irrationali, prout est quando vnus pro alio ponitur: quia tunc masculinum non concipit fœmininum. vt no. Bar. in d. l. j. ff. de verb. sig. pen. l. quisquis. C. ad legem Iul. maiesta. & Domi. in d. c. generaliter. Aret. in consil. xxix. in facto. & facit quod not. Bal. in l. quicunq; col. iij. in ver. sed pone staturo. C. de ser. fug. vbi inquit, quod si filij bannitorum non possunt morari in ciuitate, hoc statutum non intelligitur de fœminis.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia text. in d. l. quisquis, per quam mouetur Doct. ad ita dicendū, etiā videtur fœminas includere. Sed ex dispensatione excipiuntur: quia Imperator vltimus ita declarando processit.

¶ Secundo in d. l. quisquis. non veniunt fœminæ alia ratione: quia est facta ibi distinctio de masculis, & de fœminis. & ita illum text. intelligit Bal. in d. l. quicunq; col. iij. de ser. fugi. & facit quod not. idem Bald. in l. in multis. §. de statu homi. & supra dictum fuit.

Tertio,

¶ Tertio, etiam dici potest quod in dicta l. quisquis. materia non ita conueniebat fœminis, sicut masculis: quia in fœminis non est tanta audacia, vt not. Bal. in l. quicunq; col. iij.

¶ ¶ Tertia conclusio facta non habet locum quando lex de masculo loquitur per modum qualitaris: vt quia dicat, religiosus vel medicus: nam tali casu masculinum non concipit fœmininum: vt not. Dominic. in d. c. generali. per text. in cle. eos. vbi Card. in si. idem tenet. de consang. & affi. per illum tex. ibi, religiosos & moniales. Ad idem tex. in c. quoniam. §. hoc etiam. de simo. vbi similiter fit specialis nominatio de monialibus, & monachis. ad idem facit text. xxvij. q. j. in c. impudicas. & sequitur Alexan. in consil. cxxxv. circa primū. col. pen. lib. j. & Barth. Veron. in consil. xxvj. magnifice & generose.

¶ Sed tamen ista limitatio non videtur procedere sine dubio: quia si materia ita conueniat mulieribus sicut religiosis: idem dicendum videtur: vt no. Card. in clem. j. in v. q. de rescip. Et certè non videtur differentia in nomine appellatio cuius qualitaris, vel alio nomine. Et ad hoc facit text. in l. quicunq; C. de ser. fugi. vbi quod dicit de seruo fugitio, etiam videtur habere locum in fugitiua: & tamē est nomen qualificatū: & ita tenendum videtur.

¶ ¶ Quarta conclusio facta non habet locum in materia correctoria, quia masculinum non concipit fœmininum: vt no. Alex. in l. Gallus. in prin. col. vj. de lib. & posthu.

¶ Postremò etiam aduertendum est: quia licet secundum communem opin. dictum sit, quod in dispositione legis, etiam in materia odiosa masculinum concipiat fœmininum, hoc efficaciter non probat in materia odiosa: quia text. in l. si quis id quod. cum simil. §. alleg. non loquitur in masculino præcisè, sed in termino communi quando dicitur, si quis: quia de homine intelligitur: vt not. Bald. in dicta l. j. de verbo. signi. Et hoc tenendo dictum Bar. quod comuniter approbatur, licet aliud supra dictum sit. Et in contrarium facit, quia ex quo propriè masculinum non concipit fœmininum, vt dictum est, hoc non deberet habere locum in materia odiosa, quæ debet strictè interpretari. l. cum quidam. de liberis & posthu. & in regula. odiosa. de regu. iuris. in vj. Et ad hoc facit illa distinctio communis, quod in fauorabilibus masculinum comprehendat fœmininum, non in odiosis: vt no. per glo.

D 2 in d.

a Idem. Et bene. C. M.

b Correctoria. Iac. tenet. contra. l. si quis id. col. ij. de iurif. om. iudic. H. C. c. Alex. Idem Cor. consil. xij. cōf. xiiij. lib. 2. C. M.

in d.c. generali. cum si. allega. & facit tex. in d.l. j. §. sed & si incertum. de ventre in poss. mitten.

a Etiam Bart. cōf. cclxxvi. libr. j. And. Tiraq. tract. re. tract. §. j. glo. ix. nu. 229. Lud. Gomes in reg. Cancell. de infir. resignat. q. vj. C. M.

b Primogenita. si tamen cōstet eadem omnino esse rationem: aliās non. C. M.

c Alexā. Sed in d. consiliis est diuersa ratio. C. M.

¶ **Quarto** queritur, quid in statutis: Et videtur dicendum, quod etiam masculinum comprehendat femininum, ut no. Bar. in l. intra. in ff. de legi. cum sim. vtrahit Alexā. in l. si constante. §. si. col. ff. folu. mar. & notat Bar. in l. j. in ff. de pecul. vbi absolute dicit, quod si statutum loquatur in materia indifferenti, masculinum concipiat femininum, & sequitur Arret. in consi. copiose & eleganter. col. j. & idem not. Bald. in consi. xlvij. factum tale. lib. v. Et ideo statutū de primogenito habet locum in primogenita b, ut not. Bald. in l. in multis. ff. de statu ho. & sequitur Rom. in consi. xcviij. quo ad id. circa si, & idem Fulg. in consi. ciiij. visis.

¶ **In contrariū tamen facit** quia in statuto salte odio quod strictē debet interpretari, nō videtur quod masculinum concipiat femininū. Et ita in statuto penalit arguit Alexā. in consi. cxxxv. lib. j. §. alleg. Et idem Barth. Veronē. in consi. xxvj. §. allega. & idem in statuto tradit Alex. in consi. xxiiij. animaduersis his. col. ante pe. lib. ij. vbi concludit qd statutū de habitatore non habet locum in muliere habitatrice, & idem Alex. in cōf. xxvij. praeclare & subtiliter. col. iij. lib. ij. concludit qd statutū contra ius cōe quod loquitur in filiofamilias nō habet locū in filia: vt no. Cor. Perus in consi. xiiij. in praesenti. lib. ij.

¶ **Dominic. in d. c. generali. col. ij. distinguit**, quod si masculinum profertur a statuto sub termino communi, idem est quod in dispositione legis: quia masculinū concipit femininum. Si verō statutum praecise in nomine masculino loquitur in materia exorbitati, masculinum non comprehendit femininū: secus si in materia fauorabili. Vnde infert, quod si statutum excludit matrem vt non succedat filio, non habebit locum in filia. Et ad hoc facit quod no. Bal. in l. quicumque. col. ij. in vers. sed ponitur. C. de ser. fug. vbi inquit, quod si statuto cauetur quod filij banitorum de ciuitate expellantur, non habet locum in foeminis quia in illis est minor audacia: & statutum de adultero, non habet locū in aduletera, vt not. Bal. in consi. vj. factum tale est. lib. v. in fi.

¶ **Quinto** videndū est de priuileg. Et Bal. in c. ad audientiam. el. j. col. si. ver. quæro nūquid. de rescrip. dicit qd vbi veterum masculinū concipit femininū etiam in priuilegiis

legiis: & idem Domin. in d. c. generali. col. ij. in ver. tertio casu. vbi infert quod priuilegium immunitatis concessum alicui ex filiis, etiam filiabus competit.

¶ **Et ad hoc facit tex. in l. j. §. fi. de immu. vbi excipiuntur** descendentes ex foeminis, nō autem foeminæ. Et per hoc videtur dubitandum de eo quod voluit Signo. in consi. clxxx. in q. vbi inquit, quod priuilegiū legitimandi filios datum alicui, nō intelligitur de filiabus. **Nā** opi. cōmunis videtur in contrariū: quia etiā in priuilegiis masculinum cōcipit femininū. Et contra Signor. facit: quia potestas legitimandi est fauorabilis, & late debet interpretari: vt no. Io. And. in c. si. de simo. per illum tex. & Abb. ibi post alios sequitur. & idē Oldr. dicit in cōf. cl. j. factū tale est. in prin. & Dominic. in c. quāuis. el. ij. de preb.

¶ **Et ad prædicta notandum est** quod tradit Corn. Perus. in consi. clxxvij. circa quod. lib. iij. & quod not. Fulg. in consi. cxxj. supposita. vbi in mandato Papæ de charitatiuo subsidio moniales includuntur. & Cardi. consi. cxxxv. puo. & Domin. in c. ne aliqui. de priuile. in vj.

¶ **Sexto** idem est in rescriptis: vt no. Archi. in d. c. si quis. xvij. qō. iij. vnde sub illa clausula, & quidam alij, etiā foemina comprehenditur: vt not. Spec. in tit. de rescrip. præfata. §. si. verfic. sed queritur vtrum. col. j. in fi. Imol. in l. si ita scriptum. de leg. ij. & Domi. in d. c. generali. col. ij. verfic. quarto casu. & not. in c. significauit. de rescrip. vbi Abb. hoc tenet: quia rescriptum est modici præiudicij. de quo ibi late insistit And. Sicul. col. iij.

¶ **Septimo** idem in sententia in verbis iudicis: vt notat Archid. in d. c. si quis. xvij. q. iij. Et illud dictum Alex. extenditur etiam ad verba arbitri. in consi. j. col. vj. lib. v.

¶ **Sed tamē b de sententia dubitari potest**, quia est stricti iuris: vt no. Inno. in d. l. si ita scriptū. de leg. ij. Et cōfirmatur: quia ex verbis sententiæ plus inferri non debet, quā ex his necnon inferatur. Barto. in l. Iulianus. col. iij. ff. de condic. indeb. & Fulg. in consi. cxl. pra suppositis. in ij. dubio. & dixi in consi. xliij. circa fin. Et de hoc etiam not. Alex. in d. consi. j. col. vj.

¶ **Octauo** quid in officiis? Bal. in c. ad audientiam. el. j. circa si. ver. sanē in officiis. de rescri. tenet quod nō. vnde infert quod si quis in testamento dedit executores fratres suos, non intelligitur de fororibus: quia foemina inualidum habet consilium.

a Filiabus: Quod verū puto, quia nō est tanta rō in foeminis, & priuilegium exorbitat, & est originatiter decisio Signo. consilio clxxxiiij. in qō. vertente inter Durantē, quod ad verbum refert & sequitur Praposi. in c. per venerabilem. §. quod vt rō. nu. 125. quā si. sint. l. c. tenet Sign. consi. cccix. factū si se habet. col. i. pe. nu. 15. Cur. senior col. fina. Hippo. Marfil. singul. dxxxvj. & ita tenendum est: licet Deci. hic, & lā. in l. si quis id quod. col. ij. de iurisd. om. iu. dubitent. sed ipse Dec. postea maturius cogitans & plenius examinās; in consi. eccclij. secutus est opin. Signo. & bene. C. M.

b Tamen. Imo idem. C. M.

¶ Et ex tali ratione videtur, quod dictum de officiis procedat in materia differenti, prout regulariter est in officiis: vt in hac l. fœminæ.

¶ Nonô, ¶ specialiter dubitatur, an appellatione fratris, foror includatur de iure communi: Hoc clarum videtur in dispositione legis: quia iura hoc expressè dicunt. l. tres fratres. ff. de pact. vbi gloss. & in l. Lucius. §. quæsitum. de lega. iij. & in l. Lucius. in princ. vbi gloss. ff. famil. ercisc. & in l. Lucius. §. Mæuia. el. ij. ff. ad Trebel. & not. Fulgo. in consil. lxxj.

¶ Et hoc procedit etiã si verbum, fratres, ab homine proferatur: vt not. Ang. in d. l. tres fratres. in d. §. quæsitum. & in d. §. Mæuia. & sequitur Alex. in consil. viij. animaduersis. col. ij. lib. iij. Et Pau. de Cast. in d. l. fratres. vbi ipse distinguit, an proferatur in numero plurali vel singulari.

¶ Sed magna dubitatio est, an hoc habeat locum in statuto? Pet. de Ancha. in c. j. de constit. quem refert Alexan. in d. consil. lxxxv. ¶ tenet quòd non, in statuto odiofo. & idem Paul. de Cast. in consil. ccl. hæreditas prædicta. quem refert Fran. de Cur. in consil. ix. Et concludit Paul. de Cast. in d. consil. quòd statutum excludens sororem à successione fratris, non habet locum in successione fororis. & idem tradit Bened. Cap. in consil. lxxij. cum viso. circa si. qui tenet quòd non: quia non propriè masculinum concipit fœmininum. Et quia sunt diuersa nomina, frater & foror, non est idem sicut est in filio & filia. Et hoc idem in casu substitutionis not. Fulg. in consil. xxxij. do. mina Catherina. quia non propriè masculinum concipit fœmininum. ideo appellatione fratrum non veniunt forores. Et idem in statuto exorbitante tenet Cor. Perus. in consil. xciiij. circa princ. lib. ij. in prin.

¶ In contrarium autem est decisio Bal. in consil. xlviij. factum tale. in verbo, dubitatur. lib. v. vbi inquit, ¶ quòd in dispositione legis & testatoris appellatione fratris foror comprehenditur. Et idem dicit in statuto si eadem ratio sit. & idem tradit Alex. in consil. lxxxv. animaduersis. col. ij. lib. iij. §. alleg. & latè Franc. de Cur. in consil. ix. Ticinensi statuto. & Ludo. Bologni. in consil. lx. tota difficultas videtur in perscrutando, an sit eadem ratio in forore quæ est in fratre. Nam vbi esset diuersa ratio, allegata supra in contrarium procederent: & exemplum habetur per Alexan. in consil. xv. viso testamento. lib. iij.

Decimo

a Paul. Quod est consil. cxix. lib. j. secundum nouam impressionem & placet in exorbitanti. alias fecus. ad de Alex. consil. xlv. lib. vij. Socin. in rubric. in xij. ff. de acqui. pos. Alber. in j. par. stat. q. clxv. vij. Deci. in frá. eo. l. secundum naturam in fine. C. M.

b In contrarium. vide Hippo. de mar. in suis singul. xxix. incipien. capias vnum de parte lucrando. vbi allegat plura consilia doctorum tenentium hæc partem. H. C.

¶ Decimo notandum est de quibusdam verbis specialiter. Nam appellatione coniuictorum vterque sexus comprehenditur etiam de proprietate sermonis. Alexan. in consil. xv. circa dubitationem. col. si. lib. ij.

¶ Idem est appellatione propinquorum. Bald. in consil. cccxxiiij. in quart. lib. iij. Idem est appellatione proximorum. vt not. Ange. in consil. cclxxxix. viso facto. Idem est appellatione descendendum, quia veniunt masculi & fœminæ. Alex. in consil. clx. viso themate. lib. ij.

¶ Idem est appellatione posterorum. Anto. de Butr. in consil. ix. viso puncto. in primo dubio, cum simili vt s. dixi & tradidit Pet. de Ancha. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. colum. iij.

¶ Et sub nomine auunculi matertera non comprehenditur. Cor. Perus. in consil. cclxxj. lib. iij.

¶ Vtimo, e contra, fœmininum non concipit masculinum. l. si ita scriptum. de leg. ij. not. per glo. in §. fin. qui da. tuto. test. post. in l. j. ff. de verbo. signifi. Ideo ancillis legatis masculi non continentur. l. seruis legatis. de leg. ij. Nam hoc esset contra naturam, quam ars quantum potest imitatur, vt dicit Car. in cle. j. in ij. q. de sepul. in fin. & in clem. j. iij. quæstio. de elect. Et ideo nomine abbatissæ abbas non comprehenditur: vt per glo. in clem. ascendentes. de statu monac.

¶ Et intelligitur, nisi esset eadem ratio in masculino, quæ est in fœmina: vt dicit Anto. de Butr. in c. si. char. ix. de consuetu. quem referunt & sequuntur Moder. in l. si quis id quod. ff. de iurisdict. om. iudic.

¶ Sed hoc non videtur verum: quia tunc non esset differentia inter masculinum & fœmininum, contra. d. l. si ita scriptum.

¶ Et contra illud dictum Anto. de Butr. allego text. notabilem in c. quoniam. in princ. de simo. ¶ vbi pœna quæ mulieribus imponitur, non habet locum in masculis, in quibus tamen erate ad e ratio. Et illum text. ad hoc ponderauit Ioan. de Anan. Sed illud quod dicit Anto. de Butr. posse habere locum quando dictum fuisset de fœmina gratia maioris frequentia. d. Ex quo inferitur ad quæstionem quam Albe. ponit in j. parte statutorum, quæst. ciiij. incip. sed quid si statutum sit in villa. quòd quis non teneat capras sub pœna, an habeat locum in hircis. dicit consil. cxix. in fi. fuisse determinarum Mutinæ. lib. iij.

D 4

berti

a Coniuictorũ Sed non appellatione coniuictorum: vt vult Alex. consil. clxxxj. in fi. lib. vij. C. M.

b Fœmininũ. Vide Alex. in l. sed si hac. §. liberos. de instit. vocado. & in consil. xlvj. iij. vol. & consil. lxxj. H. C.

c Verũ. Idem Deci. cum in cunctis. in princ. col. iij. de elec. C. M.

d Frequẽtiã. Alciat. l. de testario. §. serui. de verb. signifi. fa. Corlet. in singul. ver. frequentia. Gerar. sing. xcvij. Te tigi ad Alex. consil. cxix. in fi. lib. vij. C. M.

berti Papiens. per regulam dicta l. si ita scriptum. quia
fœmininum non concipit masculinum.

¶ Dicit tamen Alberic. quod vidit contrarium observa-
ri propter identitatem rationis: & dici potest expressum
fuisse de capris propter maiorem frequentiam, vt dixi.
Et ad hoc facit glo. in l. j. C. de rap. virg.

¶ Appellatione tamen personæ masculus continetur. vt
not. Bal. a. in l. quicumque. col. iij. ver. idem si statutum di-
ceret, quæcumque persona. C. de seru. fugi. Et idem dicit
ibi, nomine vniuersitatis. per l. metum. §. animaduerten-
dum. ff. quod met. causa. Et idem dicit Bald. in d. l. quæ-
cumque. de nomine aquilæ: quia masculus & fœmina cõ-
prehenditur. Et in hac l. hæc satis sint.

PHILIPPVS Decius regius senator Delphi.

In §. Item impubes. Argumenta.

a Bald. Adde eundem in l. omnes populi. de iustit. & iur. col. iij. penult. & Barba. c. dilecti. de fo. com. pe. col. viij. & si vis videre latissimi. de pluri. bus verbis, puta, filii appella. an veniat filia. & hirci appel. an veniat capra: & verbu. si quis, si com.prehendat fœminam, verbu. raptor, & de similibus vide Barba. in cle. i. de electio. vbi multa dicit in col. xi. vsq; ad xx. Hier. Chuc.	1 Impubes ciuilibus fungi officiis haudquaquam possunt.	2 Impubes iudex eligi nequit.	3 Impubes dignitatē aur officium sine administratione potest obtinere.	4 Pupillus, quod scilicet iudicio careat, ab officiis prohibetur administrationem requirentibus. & nu. 5.	6 Iuramentum non præsumitur esse de feudi substantia.	7 Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest.	7 Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest.	8 Pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere.	9 Pupillus neque notarius neque testis esse potest.	10 Impubes defectu iudicii non possunt ad testimonium admitti.	11 Pupillus maior factus testis esse potest de his quæ vidit in ætate pupillari.

§. Item impubes.

ITEM impubes ab omnibus officiis ciuilibus debent abstinere.

¶ **NOTA** regulam quod impubes ab omnibus officiis ciuilibus remouentur. Et ideo non tenetur pater qui consentit filium infantem creari decurionem: quia creatio nõ valet. lege Lucius. §. pro infante filio. vbi glo. ff. ad municip. Et idem est in officiis ecclesiasticis: quæ impuberibus non conferuntur. c. indecorum. de ætate & qual. c. superinordinata. de præbend.

Et

¶ **ER**ista regula generaliter procedit, adeo quod etiam propter penuria hominum impubes non admittitur. l. ij. §. si. ff. de iure immun.

¶ **S**ecundo ampliatur, vt etiam iudex eligi non possit, ita quod officium debeat exercere post pubertatem: quia tempus electionis consideratur. vt not. Barto. in l. impuberem. in princ. §. de fal. vbi dicit, quod pupillus notarius creari non potest, hoc modo, vt postea factus maior officium exequatur. alleg. l. excusatur. in princ. §. de excus. tut. & text. in c. si eo tempore. de rescrip. in vj.

¶ **S**ed hoc dictum dubitabile videtur: quia vt j. dicam, impubes potest habere officium & dignitatem sine administratione. Ergo nihil repugnare videtur, quominus constituatur notarius cõferendo exercitium post tempus pubertatis: quia tunc dum est impubes nihil facit iudicio intellectus impuberis. Sed postea post pubertatem exequitur officium secundum iudicium quod tunc habet. Secus esset quando actus in effectu haberet fundamentum à iudicio pupilli, dum est pupillus. gratia exempli: Si minor xiiij. annis faceret testamentum conferendo eius testamentum post tempus pubertatis. Certè hoc non valeret: vt est bonus text. in l. j. si minor. ff. de ser. exor. ibi, consilio eius quasi parum firmo resistit. & facit text. in l. j. §. si. ff. com. mod.

¶ **N**on obstant iura allegata per Bart. quia habent locum, quando electio fit simpliciter. Secus quando facta est conferendo exercitium in tempus habilis: de quo tamen videndum est, quod dixi in c. post celsionem. de probatio.

¶ **T**ertio pupillus prohibetur hic, quia iudicio caret: vt dicit text. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudi. & in §. præterea. instit. quibus non est permis. fac. testam. & facit text. in l. j. §. impubes verò. C. de fal. mo. Idcirco tertio ampliatur ista regula, vt contrarium per viam dispensationis à principe constitui non possit: quia super defectu iudicij naturalis dispensari non potest. vt not. Innoc. in c. sciicitatus. de rescrip. Bal. in l. bonarum. C. qui admit. fa. tex. in l. fin. C. de testa. milit. cum similibus, vt not. tradit ibi Alexan. Et videtur hoc procedere, nisi pupillus esset doli capax: quia cum eo videtur quod princeps dispensare possit: vt not. Ange. & sequitur Alexā. in d. l. si. per illum tex. de testa. mil. & ad hoc facit text. in d. l. de minore. in princ. ff. de quæst. vbi in crimine læsæ maiestatis impubes habilitatur ad testimonium. & facit glo. in c. statutum. in versu. in canonicis. de rescript. in vj. quæ dicit quod Papa ex certa scientia potest causam pupillo committere. Et de hoc tradit Abb. & Moder. in c. cum vigesimum. de offic. deleg.

¶ **E**t prædicta regula nunc limitatur vt procedat in officiis & dignitatibus cum administratione. Secus esset in officio & dignitate simpliciter: quæ non haberet administrationem: ad quam etiam pupillus habilis videtur: vt nõ. Bal. post Odo. in d. l. si. per illum tex. de testa. mili. Et idem

D § Bal. per

Bal. per illum tex. in l. fed & milites. §. iam autem. ff. de excu. tut. vt not. Bar. in l. j. col. x. ver. ex prædictis patet. C. de digni. lib. xij. vbi inquit, quòd infans licet nihil intelli gat, miles creari potest. Et hoc sæpenumero faciunt ba rones & reges qui faciunt eorum filios paruulos milites: vt Alber. dicit in d. l. fi. Et ista ratione etiam infantem seu dum concedi potest: quia magis habet naturam benefi cij, quàm cõtractus. Et licet non possit iurare. l. iusuran dum. §. pupillo. ff. de iureiuran. iuramentum non est de substantia feudi. Ita Bald. dicit in l. si quis seruo. C. cõmu. de manu. & facit text. in l. quam tuberõnis. §. pupillum. ff. de pecul. vbi pupillus potest habere peculium.

a Pupillus. Imo requiri tur quòd an num decimum quartum excep ferit. Egid. Bel lamera decisi. cccxxvii. supposita. & decisi. dclv. sentit Pa normi. c. super inordinata. nu. me. 4. de præ bend. in c. præ zerea. de æta. & quali & est decimum per Reg. Cæcel. 17. Innoc. 8. quam pecuniis redi mere licet. Carolus M.

¶ Et eodẽ modo in ecclesiasticis potest pupillus habere canonicarum in ecclesia cathedrali, licet vocem dare non possit. c. ex eo. de elec. in vj. no. in c. si vbi glo. de iud. in vj. ¶ Et potest etiã pupillus habere præbendam in ecclesia: vt not. Bal. in l. administrantes. §. qui corporis. ff. de excu. tut. & est text. in c. ex insinuatione. de simo. de quo Feder. tradit in consi. xlix. domine Raynut. & in consi. cxxxij. casus est talis quædam est canonica. Et latè Abb. in c. super inordinata. de præben. Nam etiam pupillus potest habere ordines minores, in quibus sufficit septennium. vt per glo. lxxvij. distin in summa. & in clem. fin. de æta. & qual. Ergo etiam poterit habere beneficia simplicia: vt dictum est, quia ille qui reputatur habilis in ordinibus, etiam in beneficiis debet habilis reputari. ca. de his. vbi glo. xxvij. distin. in c. accepimus. de ætate & qual. ¶ Secundo, regula procedit nisi pupillus iure hæredita rio dignitatem cum administratione consequeretur: vt patet in filio regis, qui mortuo patre succedit: vt notin ca. grandi. de sup. neglig. præla. & not. Bal. & Ange in d. l. si. de test. mil. & idem Ange. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudic. Et tunc debet regi per tutorem. vt not. Oldr. in consi. liij. quæstio talis est. Ioã. And in addi. Spec. in tit. de tut. in rub. cum simil. vt pradi. Alex. in d. l. fin. & Abb. in ca. cum vigesimum. col. ij. de offic. deleg. Ioan. de Ana. in rub. de delic. pue. col. j.

¶ Et per istam regulam infertur, quòd pupillus nõ potest esse notarius. vt not. Bal. in d. l. impuberem. in princ. de fal. Et eodem modo nõ potest esse testis. l. iij. §. lex Iulia. l. inuiti. in si. ff. de testib. §. testes autem. in si. de testa. quia eius testimonium esset, sicut si cæcus testificaretur

d Tutorẽ dixi in Consuet. Paris. §. xxix. C. M.

de coloribus: vt Bai dicit in l. testium. C. de testib. col. ij. versi. redeo ad primum.

¶ Et licet non opponatur, eius dictum non valet: quia ipso iure est nullum. vt not. Ang. per illum tex. in §. j. in auth. de testamen.

10 ¶ Et non videtur quòd etiam in defectum aliorum im puberes admittantur propter defectum iudicij naturalis, ex eo quòd §. dictum est per l. ij. §. fina. ff. de iure im muni. licet secus esset in aliis testibus qui ob aliam defe ctum repelluntur.

¶ Et ista conclusio fallit in crimine læsæ maiestatis in quo pupillus ad testimonium habilitatur. l. de minore. in prin. ff. de quæst. Secundo fallit quod ad iudicium fa ciendum si sit doli capax: vt not. per gl. in l. inuiti. l. ij. in si. ff. de testi. & not. Bar. per glo. ibi in l. si. C. de his quibus vt indig. & in l. ex libero. §. si. ff. de quæstionibus. Non tamen facit iudicium plenum, sed aliquale. vt not. Bar. in l. maritus. supra de quæstionibus.

11 ¶ Tertio & vltimo limitatur, nisi sit maior factus: quia testificari potest de his quæ vidit in pupillari ætate secũ dum glo. in l. iij. §. lex Iulia. §. de testi. in l. notione. §. in strumetorum de verb. sig. in l. ad testium. in prin. ff. de testa. & in §. sed nequ. in si. de testa. & not. Spec. in tit. de testib. §. j. versi. sed nõ quid factus impubes. Et hoc est verum in his quæ vidit dum esset proximus pubertati: vt not. Bar. in d. l. ad testium. in prin. & in d. §. instrumento rum & est communis opinio: vt dicit Aret. in d. l. ad testium. & Ang. Aret. in §. testes. in si. de testa.

¶ Sed tñ considerandũ est: quia hoc non videtur verum b. Nam ex quo eorũ dictum refertur ad tempus pupil. æta tis in quo non habebat iudicium, non videtur valere testi monium: quia factus pubes non deponit. Prout nunc sed prout tunc facit tex. in l. iij. §. si. ff. commo. vbi factus maior nõ obligatur pro cõmodato factõ in ætate pupillari. Philippus Decius Valen.

In l. Eius est nolle. Argumenta.

- 1 Nolle nubere non dicitur, quæ viri potens non reperitur.
- 2 Religiosus qualiter intelligatur non habere velle aut nolle.
- 3 Silere dicitur propriè qui loqui potest, & desinere qui cœpit.
- 4 Tutor nomine pupilli bonorum possessione agnoscere quit, repudiare nequit.
- 5 Repudiare possit eum, qui & adire, qualiter intelligendum, Nolle

a Ad testium. Hæc opinio est etiam commu nis de iure can. circa quam vi de Felinũ, latè post alios cap. cã nobis. de præ scrip. iiii. colu. in cã tamen cri minali requiri tur quod sit æta tis xx. annorũ: vt l. in testimo nium. §. de tes tib. Sed an vbi dilectum aliter non possit probari, admittan tur impuberes. Alber. quòd sic in l. in testimo nium. §. de tes tib. quod tamen non credo verum per no. per Baldũ in l. testium. C. de testi. ij. col. & per ea quæ di cit hic dom. Phi lippus in versi. & per istam. & maxime, quia in criminalibus probationes de bent esse luce clariore. l. fin. C. de probatio. & per tex. in d. l. in testimoniu. qui nõ sine mi sterio statuit ætate xx. an norum. in causa criminali. Hic. Chn. b Verum. Imo vt dixi ad Alex. consi. xxix. libr. vii. C. M.

- 6 Nolle & velle contraria sunt, medium inter utrunque est non velle.
7 Voluntatem cessare, differt ab eo quod est, eandem renouare.

EIVS est nolle, qui potest & velle.

REGVLA III. VLPIANVS.

¶ Ista regula vltra gl. melius exemplificari potest, ex eo quod dicit text. in l. pater. Seuerinam. in princ. ff. de condi. & demon. & Bar. ibi ponit summariū huius l. Et not. illum. quod illa quæ non est viri potens, non dicitur nolle nubere, ex quo matrimonium contrahere non potest. Et sic velle non potest. bene facit text. in l. quis sit fugitiuus. §. idem ait si seruus. ff. de ædil. edi. vbi nolle dicitur ille qui potest statim facere, & non fecit ibi, cum posset noluit. Ad idem text. in l. nolle adire. ff. de acqui. hære. vbi non videtur nolle adire qui non potest. Et ista ratione dicitur, quod religiosus non habet velle nec nolle. c. si religiosus. de elec. in vj. & in c. si religiosus. de testa. in vj. in c. si de sepult. eo. lib. not. in c. non dicatis. xij. q. j. & ideo non nocet nolle ei qui velle non potest, vt not. Bald. per illum text. in l. ab administratione. C. de leg. vbi post Iac. But. infert ad statutum quod imponit pœnam declinanti iurisd. potestatis, vt nō habeat locum in clerico qui etiam si velit non potest coram seculari litigare. c. si diligenti. de for. comp. & hoc late profequitur ibi Alexan. & per istum etiam vt. §. & nolle etiam dicitur, qui facit quod non possit velle. vt not. Bald. in c. intelligimus. col. ij. de iudr. per l. j. C. de natu. lib. vbi etiam Bald. in vlt. not. idem. dicit.

¶ Et per istum tex. dicit Abb. in consi. xxij. quidam Ioan. col. ij. lib. ij. quod filie dicitur proprie filere, qui potest loqui: & destinere dicitur ille, qui inchoauit. vt not. Cald. in consi. xvj. de verbor. signific. facit text. de pœni. distin. ij. in fi. vbi dicitur, quod illud quod non est, deferri non potest. Et proprie excusari ille qui acceptare potest: & qui non potest, dicitur improprie excusari. gloss. not. in l. j. §. initium. in versic. casum. ff. de postul. & facit quod not. per gloss. in c. ad dissoluendum. de despon. impu. dum inquit, quod non moritur ille qui non vixit. alleg. xxxij. q. ij. in c. quod verò. & in c. sicut ex vestrarum. de homici. cum similib. vt per glo. in d. c. ad dissoluendum. & est regula generalis, quod priuatio præsupponit habitum. l. decem. de verb. oblig. l. manumissiones. de iusti. & iure. l. non videtur

detur. §. eod. vbi de hoc plenè videbimus.
¶ Et regula istius legis secundum gloss. Bart. hic fallit in tutore qui bonorum possessionem agnoscere potest pro pupillo: & tamen illam repudiare non potest. l. tutor. ff. de bonorum possessione.

¶ Sed tamen videtur dicendum quod imò ista regula etiam in tutore habeat locum: nam ipse potest nolle, cum habeat facultatem adeundi hæreditatem, vel agnoscendi bonorum possessionem. Ergo etiam bene verificatur, vt dicatur nolle adire vel nolle agnoscere. Sed non sequitur quod licet dicatur nolle adire vel nolle agnoscere bonorum possessionem, quod videatur repudiare: quia ex eo quod tutor dicat, nolle agnoscere, nolle adire, non infertur repudiatio: vt not. in l. qui se patris. C. vnde liber. vbi declaratum fuit.

¶ Bene verum est quod per illum text. in d. l. tutor. limitatur regula. l. is potest. §. de acqui. hæred. ¶ vbi dicitur: is potest repudiare, qui potest adire. Nulla illa regula habet locum in eo qui iure suo & ex propria persona adire potest. Secus si ex persona alterius, vt not. Bart. hic: & sequitur Alex. in l. legatum. ff. de leg. j. in l. fin. C. de repud. bon. possess. Et hoc etiam non videtur verum: quia imò regula d. l. is potest. etiam habet locum in eo, qui ex persona alterius adire potest: vt probatur in l. is qui hæres. §. fin. §. de acqui. hæred. vbi in repudiando voluntas patris & filij requiritur sicut etiam in adeundo necessaria est, vt etiam dixi in d. l. ij. de repud. bon. possess. Et ideo d. l. tutor. alium habet verum intellectum: quia procedit in eo qui ad vtilitatem alterius adire potest. Nam in præiudicium alterius repudiare non potest. vt not. idem Bart. in d. l. is potest col. v. vbi alleg. glo. hic, quæ hoc sentire videtur, dum dicit quod fallit in tutore ratione officij.

¶ Postremò, ad declarationem verborum regulæ, notandum est quod nolle & velle contraria sunt. Et inter ista contraria datur medium, quod est, non velle. vt not. Bart. in l. iam dubitari. de hæred. instit. facit quod not. in l. j. §. scientiam. ff. de tribu. Nam verbum nolle, denotat expressam resistantiam: non sic in verbo non nolle. vnde dormiens bene dicitur non velle: sed non dicitur nolle, vt tradit Innoc. Ioan. Andr. & docto. in cap. prudentiam. §. sexta. de offic. deleg. cum similib. vt dixi ibi, & in l. qui se patris. post Alexan. ibi. C. vnde lib. Et adde Abb. qui vide

a Non velle. adde Bal. in l. verbum. C. de fideicommiss.

a Reuocetur. no. vñ casum vñcūm materia reuoc. mandari, quod vbi subest causa reuocandi mandatum, reuocatur. l. si cū Cornelius. ff. de solut. libi, nec causam habuisset. H.C.

b Reuocare. hinc etiam dicitur iudex qui posuit quendam ad confinia do nec reuocauerit, an eo mortuo expirēt confinia. de quo vide Bart. l. centesimis. hic alleg. Bal. in l. in emptis. vbi late Sali. de contrah. empt. late per cano. in c. si gratiosē. de resc. l. xj. H.C.

c Reuocari. fa teor, sed bene dicitur per se finiri cessare voluntate, vt in delegatiōe vel alio mandato. Car. Mol.

videretur in c. finem litibus. de dolo & contu. in ij. colum. ¶ Et ad prædicta etiam fa. quia aliud est, quod in aliquo casu cesser voluntas: & aliud est, quod voluntas reuocetur. gratia exempli. morte mandantis expirat mandatum, & mandatum non extinguitur per mortem tanquam reuocatum sit à domino. Sed quia voluntas domini cessat. l. iij. ff. loca. nam per mortem non dicitur voluntas reuocata: quia reuocatio est quando contraria voluntas ponitur, & talis reuocatio per mortem fieri non dicitur. ita non tabiliter Bart. dicit in l. more maiorum. col. ff. de iurisd. om. iud. vbi per hoc infert quod si aliquis causam delegauerit, donec iusserit reuocandum, quod per mortem non videtur reuocare. Allegat. bonum tex. in c. si delegatus. de off. deleg. in vj. & est communis opinio, quod per mortem non dicitur actus reuocari: vt late Alex. concludit: quia alios refert. in l. centesimis. §. ff. de verb. obl. & est dictum Innoc. in c. licet vndique. de off. deleg. refert & sequitur Ang. in l. & quia. §. de iurisd. om. iud. Et sic ille cuius voluntas cessat, dicitur non velle. Et nolle dicitur, qui reuocationem facit, PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Velle non creditur. Argumenta.

- 1 Velle non putatur, qui superiore cogente operatur.
- 2 Voluntarius non dicitur actus qui iussu patris vel domini est factus.
- 3 Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit.
- 4 Voluntatem coactam, voluntatem esse, in negotiis propriis & non alienis intelligendum.
- 5 Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena.
- 6 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia.
- 7 Filii vel seruus aliquid faciens mandato patris vel domini pressus excusatur.
- 8 Locator operarum excusatur, si iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno.
- 9 Laborator an ob denuntiationem cum protestatione extraiudiciali desistere teneatur.
- 10 Bona fides possessoris non alteratur per simplicem denuntiationem.
- 11 Vicinus vicini negotia nosse praesumitur.
- 12 Iudicis mandato qui quid operatur, an aliquando excusetur.

REGULA IIII. VLPIANVS.

VELLE non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini.

NOTA

¶ NOTA quod non reputatur velle ille qui actum facit ex iussu patris vel domini: licet enim praecise non cogatur obedire, quia etiam iubente domino seruus potest nolle adire: vt dicitur tex. in l. cum proponas. C. de heredit. Tamen obtemperando actus ille non dicitur voluntarius, vt hic dicitur. Et secundum gl. hoc intelligitur quo ad hoc vt à poena excusetur, aliàs secus: quia etiam voluntas coacta, voluntas est. vt per gl. quae alleg. l. si mulier. §. si metu. el. ij. §. quod met. caus. & l. si patre cogente. §. de ritu nup. Sed certe hoc modo ista regula multum restringitur intelligendo illam respectu poenae, de qua in text. nihil dicitur. Et ideo generaliter vt verba sonant intelligi potest quia proprie & vere non datur velle: nec factus voluntarius videtur, quando fit iussu patris vel domini: quia ex voluntate fieri dicitur, quod ex libero mentis arbitrio proficiscitur. vt dicitur text. xv. q. j. cap. j. in §. voluntatem. Et per obedientiam propria voluntas maceratur, vt inquit tex. vij. q. j. in c. sciendum. Et actus non dicitur voluntarius, quando fit ab eo qui poterat compelli: vt not. Bald. per illum text. in l. nouissimē. ff. quod sal. tut. auth. & tradit Io. Andr. in c. praterea. in vers. extorquentes de iure patr. & in regula bonafides. in princ. de reg. iur. in vj. cum similib. vt dixi in c. cum M. de constit. & facit text. in l. rem legatam. §. de adi. leg. vbi alienatio dicitur voluntaria, quando non instante necessitate, sed à mera voluntate procedit. Et ideo ex praedictis bene infertur, quod haec regula absolute procedat prout loquitur.

¶ Non obstat quod voluntas coacta voluntas dicatur, vt in iuribus alleg. in gl. & ad idem text. in l. si priuatus. in prin. §. qui & à quib. & est text. melior de iure. xv. q. j. in c. merito. quia responderetur quod voluntas est qualificata & non simpliciter vnde non proprie dicitur ex quo non est simpliciter, sed secundum quid arg. l. hoc legatum. & quod ibi Bart. de leg. iij. Et ad hoc est text. ad litteram in c. maiores. in §. item quæritur. de baptis. vbi dicitur, quod coactus dicitur velle conditionaliter & non absolute, & facit text. in d. l. si priuatus. vbi primo dicitur, quod coactus manumittere voluntatem acco modauit. Et postea dicitur text. quod non fuit voluntas manumittere. Et sic simpliciter & absolute eius qui cogitur non dicitur voluntas. Et in primo limitatur & declaratur illud quod dicitur, quod voluntas coacta, voluntas est. Et regula nostra intelligitur de voluntate simplici & propria.

Secund

a Compelli. Dec. consil. ccij. num. 2. vbi dixi. C. M.

b Quid Ball. pe. in fi. C. quō & quādo iud. adde Arist. in ij. Ethic. Gab. Biel. in iij. ser. dist. xv. q. iij. artic. j. tetigi in tra. & vsura. nu. 411. Et nouem gradus voluntarij. tradit Bonauen. in ij. sentent. dist. xlj. & quæ dicam infra eadem re. cxxxiiij. C. M.

¶ **S**ecundo, quod dicitur quod voluntas coacta voluntas est, habet locum in negotio proprio. secus est in negotio alterius: vt not. Bald. dicit in rubr. de controuer. inuest. in fi. per l. j. in fi. ff. de auto. tut. & idem not. Bald. in l. ij. §. sed si quis. col. fi. C. commun. deleg.

¶ **S**ed considerandum est, quod imò etiam in gerente negotium alterius: quia in tutore vel procuratore voluntas coacta voluntas est, dum eligit potius hoc facere, quam aliud malum pati, vt dicitur in d. c. merito. xv. q. j. Nam ratio ista quæ in facto proprio consideratur, etiam in alieno procedit, bene verum est quod compulsio nõ reddit actum nullum in facto proprio: secus in tutore. & ita loquitur text. in d. l. j. in fi. Et hoc idem est in pluribus aliis casibus. vt not. ibi per gloss.

¶ **T**ertio voluntas coacta voluntas dicitur, quando violentia præcise non inferitur, sed est conditionalis: puta. nisi sic feceris, te interficiam. In eo enim quod elegit ita facere potius quàm in mori, eius voluntas est: vt declarat text. in d. c. merito. v. q. ij. & in d. c. maiores. in §. item quæritur. de bapt. Secus quando quis præcise cogitur aliquid facere, quia tunc nullo modo consentire videtur: quia potius dicitur pati, quam agere: vt dicit text. not. in c. satis. quod met. cau. & idem habetur in d. c. maiores.

¶ **Q**uarto & vltimo licet coacta voluntas dicatur, non tamen est voluntas spontanea. vt no. Abb. per illum tex. in c. j. de reg. & est gl. no. xxxiiij. q. v. in c. notificasti in verb. licentia. & no. Abb. in c. cum locum. de sponsa. in c. abbas. quod met. cau. Et in hoc etiam considerandũ est quia si voluntas spontanea accipiatur pro libera, hoc habet locum in quolibet voluntate simplici quæ proprie libera esse debet, per ea quæ superius dicta sunt. Si verò capiatur spontanea voluntas pro voluntate eius qui sponte se offert: tunc spontanea voluntas à voluntate simplici distinguitur. Nam sponte fieri dicitur illud quod fit proprio motu, & non ad petitionem: vt not. dicit Pet. de Anch. in cle. præfenti. de cens. in v. not. vbi expressè dicit, quod non dicitur sponte fieri illud quod fit ad petitionem.

¶ **V**ltimo notandũ est quod dicit gl. hinc per istũ tex. & excusatur filius vel seruus qui aliquid facit de mādato patris vel dñi. Et hoc intelligit in delictis leuibus qui non habet atrocitatem: vt gl. dicit per l. ad ea. §. eo. Et ad hoc est text. in l. liberorũ. §. excusantur. ff. de his qui not. infra. & in l. liber homo. la. ij. in prin. §. ad leg. Aquil. & gl. ibi late in iustit. Secus est in grauibz delictis in quibus non excusatur filius vel seruus. d. l. ad ea. quæ à contrario sensu. & est tex. in l. seruus non in omnibus. §. de act. & oblig. & no. Bar. in l. seruus. ff. de noxal. in l. non solum. §. si mādato. col. j. §. de iniur. & ibi in vers. idem puto. dicit q. quælibet iniuria personalis dicitur graue delictũ quantũ ad propositũ. Et licet in grauioribus (vt dictũ est) non excusetur filius vel seruus ex iussu patris vel domini, pena tamẽ mitigatur: vt est tex. no. in l. seruus. C. ad leg. Iul. de vim publ. & Bal. & Sali. ibi ad hoc no. illũ tex. Et eodẽ modo excusaretur etiam in

atroc

atrocibus, qñ seruus cogeretur à dño sub comminatione mortis si illud nõ faceret: vt Bar. dicit in d. l. seruus. de noxal. Et hoc haberet locũ in quolibet q. tali modo per meritũ cõpelleretur: vt no. per doc. in l. vt vim. §. de iust. & iu.

¶ **E**t quod supra dictũ est de filio vel seruo, etiã habet locũ in aliis hominibus sui iuris qui ex mādato alterius excusant, sicut in his quæ sunt de gñe permissorũ. vt no. per gl. in l. in rem. §. tignũ. ff. de rei vend. quæ dicit de laboratore qui cõductus de mādato cõductoris intrahit fundũ alterius, q. excusatur. & Bar. Ang. & Doct. illã sequuntur. & tradit no. Bal. in cons. cccclxiiij. statuto cuius ratis Papiæ. lib. iij. secundũ nouã formã & no. Alb. in l. i. quis id quod. col. pe. in ver. ite facit. §. de iurif. om. iud. & idẽ Alb. in l. j. in prin. col. j. in fin. ver. & bene facit ista litera. §. de eo per quẽ fac. est. & no. Bar. in d. l. non solũ. §. si mādato. col. iij. in ver. sed quæro. Bal. in l. non ideo. col. j. ver. & nota q. l. nostra. C. de accu. & idem Sali. ibi in j. q. & idẽ Bal. in auth. ingressi. col. ij. in ver. quod dico de medico. C. de sacrosan. eccle. & facit quod not. Bal. in q. accusatus de vi turbatiua. col. ante pe. vers. tertio quæritur.

¶ **E**t prædicta cõclusio limitatur non procedere quando prædicto laboratori sit facta denuntiatio. vt dicunt Imo. & Roma. in l. de pupillo. §. nuntiationẽ. in ver. quis forte. per gl. ibi, in ver. nullus. in fi. Et idem voluit Ange. in d. §. tignũ. in ver. quod intellige. dicens, q. contra laborantes non obstantẽ protestatione eis facta, est præsumptio doli. & idem no. Ang. in auth. vt omnes obe. iud. in iij. col. in ver. item ex hac lectura patet. & sequitur Alex. in cõf. xxxvj. visis his quæ per dominos. lib. j. col. ij. & in cõf. lxxix. visis his quæ egregie. lib. iij. Et ista videtur cõmunis opi. licet idem Alexã. contradicat in d. l. de pupillo. §. nuntiationem. col. iij. vbi inquit, q. laboratores propter talem protestationẽ non debent desistere: quia illa denuntiatio extraiudicialis non cõstituit illos in mala fide. alle. tex. in l. pe. ff. pro empr. vbi emptor rei aliene qui bona fide possidebat nõ cõstituitur in mala fi. ex eo quod quis extraiudicialiter sibi denuntiavit re esse suã.

¶ **S**ed responderi potest, q. tex. in d. l. pe. loquitur in eo qui erat in bona fide causata ex tit. emptionis: meritò illa bona fides non alteratur ex simplici denuntiatione alterius. Non sic videtur in laboratoribus, quorũ bona fides & credulitas erat solũ fundata in simplici dicto con-

E ductor

a Laboratore. Idem Bal. l. nõ ideo min. col. j. C. de accusa. Ange. de malef. versic. Semproniu. mandatorum. q. iiii. so. ci. l. re quæ nobis. col. vlti. de acq. pos. cons. l. i. cõ. seq. lib. iiii. la. l. de pupillo. §. nuntiationẽ. in fin. de oper. no. nudo. Franc. Purpu. l. quod re. numero 86. si cert. peta. Limitat Pau. cons. cccclxx. in fine lib. i. Alex. cõf. xxxvi. vbi in an. not. reigi lib. i. Frã. Rip. c. iij. nu. 61. de iudic. C. M.

ductoris ideo etiam ex simplici dicto alterius alteratur. Cum nulla sit ratio quare magis vni quam alteri credatur. Et sic defenditur ista limitatio que maxime habet locum si protestatio facta fuisse re integra antequam laboratores intrarent fundum. argu. l. si fundum. ad quod ibi Bar. C. de rei vend. & ex eo quod dixi responderi potest ad doctrinam Bar. que facit pro opin. Alex. in l. quod te. col. pen. s. si cert. per. in l. qui in alterius. de regu. iur. cum simi. vt dixi ibi, quod quis non teneatur credere denuntianti vel protestanti in eo quod non penderet a facto proprio eius cui sit protestatio: quia in facto alieno est probabilis ignorantia, nisi facta sit fides per instrumentum: nam hoc non videtur habere locum in laboratore: quia, vt dixi, sicut fuit facilis ad credendum conductoris etiam debet contradicenti credere, & desinere.

¶ Secundo gl. in d. §. tignum. habet locum proter ignorantiam probabilem in qua sunt laboratores. Secus ergo videtur si ignorantia non esset probabilis: vt quia essent vicini qui presumuntur habere notitiam, ¶ quia vicinus presumitur scire facta vicini. c. quosdam. de presumpt. ¶ no. Bar. & doct. in l. j. ff. si cer. per. Et in simili casu ad propositum nostrum tradit Spec. in tit. de emp. & vend. §. nunc dicendum est. in fi. & in terminis tradit Alex. in cons. xxxvj. lib. j. §. alleg. Et pari ratione idem esset dicendum in aliis casibus in quibus scientia presumitur. vt quia esset fama in loco, propter quam scientia presumitur: vt not. Bar. in l. is potest. col. vj. de acqui. har. & in l. si cui. §. eisdem. ff. de accu. cum simi. & tradit Alexan. in cons. xxxvj. visis his. col. ij. lib. j. & in cons. clx xvj. in hac causa col. iij. lib. ij. & in cons. clxx. col. ij. eo. lib. ij. & secundum istam limitationem procedit tex. in l. ij. in fi. in ver. si verò. ff. de term. mot. de quo tex. opponit Alb. & non soluit in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iu. Nam loquitur ille tex. quando operarij scienter hoc fecerunt, vt colligitur ibi, in ver. seq. quod si per ignorantiam. vbi tex. aduersariuè loquitur de ignorantia. Ex quo datur intelligi quod in d. ver. si verò. immediate procedenti loquitur quando scienter id factum fuit. & non placet sol. Moder. in d. §. nuntiationem. qui dicunt quod in tex. d. l. ij. sequitur quando laboratores conducebantur ad opus illicitum: quia ibi non constat hoc quia illa mutatio lapidum & terminorum de se non videtur de genere prohibitorum. ¶ Ad supradicta etiam esset videndum, an excusetur ille qui mandato iudicis aliquid facit. Et regula est quod sic, in regu. quod quis. de reg. iur. in vj. & in l. non videtur. §. quod iussu. j. eo. & quo modo hoc procedat & intelligatur, referatur dicendum ibi, vbi melius cadit.

PHILIPPUS Decius Valentia.

In l. In negotiis. Argumenta.

- 1 Furiosus quia agenda non intelligit, merito negotium gerere nequit.
2 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest.

Testam

- 3 Testamentum furiosi aliquando Romæ approbatum legitur.
4 Furiosus pro delicto non punitur, quod ratione careat & sensu communi.
5 Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale.
6 Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans ligatur.
7 Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habita.
8 Filia sanæ mentis, si non contradixerit, pro consentiente haberi debet.
9 Furiosus quo diserat à pupillo fari valente.
10 Pupillus infans à pari procedit cum eo. qui infantie proximus est.
11 Pupillus qualiter obligari possit, remissiuè.

REGULA V. PAVLVS.

In negotiis contrahendis alia causa habita est furiosorum, alia eorum qui fari possunt, quamuis actum rei non intelligant. nam furiosus nullum negotium contrahere potest: pupillus omnia negotia tutore aut ore agere potest.

- 1 PRIMO noto, quod ¶ furiosus nullum negotium contrahere potest: quia non intelligit quod agit. s. furiosus. instit. de inutil. stipul. & nulla est eius voluntas. l. furiosus. j. eod. §. præterea. instit. quibus non est permis. facere testamen. & in omnibus, & per omnia loco absentis, & quiescentis habetur. l. ij. §. furiosus. supra de iure codicil. l. j. §. adipsicuntur. §. de acquiren. possess. & in l. vbi non voce. §. furiosus. j. eodem. in l. ij. §. furiosus. §. de procuratoribus.

¶ Et ista conclusio procedit etiam dato quod actus per furiosum rectè factus fuisset, prout prudenti conveniret: quia hoc videtur factum à casu ex quo mente caret: vt dicitur in d. §. præterea. eum simili. §. allega. Et hoc patet, quia ¶ etiam ad pias causas furiosus testari non potest: vt Barto. concludit in l. j. in j. quartio. C. de sacrosan. eccle. ij. de his qui bene faciunt. text. in cap. si. de successio. ab intesta. & in c. si iur. & consilio calj. col. v. lib. iij. Hipp. mar. singul. cclxxx. vide Cor. cõf. modo videtur procedere quod notat Ioan. And. in capit. lxxij. libro j. §. ana. de successio. ab intesta. circa fin. vbi refert a ¶ testam.

a Refert. Ant. Corf. in singu. vers. testamentum. las. l. parte furioso. col. iij. Hipp. mar. singul. cclxxx. vide Cor. cõf. lxxij. libro j. C. M.

E 2 ment

a Mentis. Dixi remisiuē ad Alexan. consi. cxlij. lib. j. fa. Pentha. de Cre. repet. liij. col. liij. C. de rescin. vend. Ludi. Comes in reg. Cancellar. reg. de infr. resignan. q. r. Sed quod præsumitur furor perseverare, & in eo facto, Alexan. consi. cxlvij. col. ij. lib. vii. Berran. consi. xlviii. ex processu. col. ix. lib. i. vide A. lca. trada. præsum. reg. ii. præsum. xviii. Caro. Molinæus.

b Delicto. No-

ta tamen quod si culpa sua sit factus furiosus & delinquit, nõ excusatur. ita Car. in clem. i. de homic. in vi. quod de delicto tamen commissio ante furorē non potest puniri crimina liter. ita Bal. in c. i. de eo qui frat. suum occidit. & ista est cõmunis opin. de qua vide la. tismē per Iaf. post Alex. l. ex facto. de vulg. & pup. colum. x. versic. sed pulchrum dubiū & Bald. in ca. in literis. de rescriptis. & hoc procedit etiā si ante furorē fuerit condenatus, secundum docto. ibi.

Si tamen constaret de simulatione, bene potest puniri. ita Bal. l. furiosum. qui test. fac. poss. c. in cautela. hinc vsus est quidam iudex in patria mea quada[m] cautela cum vellet mandare sententiam executioni contra quendam malefactorē: fuit oppositum quod non poterat propter superuenientē furorē: tunc ipse fecit ponere malefactorē in loco ubi erat sagittandus; & præcepit cuidam ex executoribus ut percuteret sagitta lignum in quo malefactor erat: quo facto ipse alta voce petit confessionem; & sic detecta fuit malitia malefactoris. Qualiter autē probetur furor, vide Barb. c. cum dilectus de succed. ab intesta. ii. col. l. furiosum. i. col. quis quis non præsumitur furiosus, secundum Bald. per illā l. in fine. C. de hæredibus instit. ideo alleganti incumbit onus probandi, ut per Bal. in l. nec codicillos. C. de codic. & Card. cle. i. alleg. in ii. q. Et an probetur per testem non reddentem ra-

nitum

nitum. Et quia factum à furioso, videtur factum à casu sine facto personæ. ut dicit tex. in l. si. in fi. §. de administ. tur. & gloss. hoc tenet in d. c. si quis insanians. in versic. propria. & ad illum text. in princ. responsio colligitur. Non obstat. tex. in d. c. excommunicatorum. quia ibi potest esse culpa, quæ non cadit in furioso.

¶ Et ad supradicta notandum est, quod furiosus tamē obligatur ex causis ex quibus ignorans obligatur, ut probatur in l. iij. §. & si furiosus. §. de neg. gest. & no. per gloss. hic, & tradit Barto. in l. Iulianus. in vij. col. ff. de condic. indebiti.

¶ Et no. etiam casum singu. quem glo. hic adducit in quo furiosa filia pro consentiente habetur. in l. ij. §. voluntatem. ff. sol. mar. vbi videtur ille tex. contra text. in l. quia certum. ff. loca. vbi furiosus non potest haberi pro consentiente: quia expressè consentire non potest. Docto. laborant in ratione illius §. voluntatem. in d. l. ij. sol. mar. Iaf. ibi dicit quod in d. §. voluntatem. non fingitur consensus aut voluntas: quia istud est impossibile in furioso. d. l. qui ad certum. sed ibi fingitur non contradictio: quia filia ibi furiosa habetur pro non contradicente.

¶ Sed certè hoc videtur cõtra illum tex. qui expressè dicit consentire eam, quia meritò credat: ergo ibi fingitur consensus: & nullo modo dici potest quod fingatur ibi non contradicere: quia in veritate non contradicit filia furiosa. Cum ergo habeamus veritatem, non est opus fictione: quia fictio cum veritate non conueniret. l. filio quem pater. §. de lib. & posthu.

¶ Præterea in illo casu filia sanæ mentis, si non contradicit, habetur pro consentiente, ut ibi dicitur, nisi euidenter contradicat, videri patri consentire, ergo in illo casu non videtur differentia an fingatur consentire, vel fingatur non contradicere. Et ideo stat cõtrarium de d. l. quia certum. quia in filia sanæ mētis, taciturnitas habetur pro consensu: quia contradicere potuisset: secus videtur in furiosa. d. l. quia certum.

¶ Sed potest responderi, ut dicit gloss. hic, quod ibi sit casus specialis: & ratio specialitatis videtur, quia actio erat communi cum filia: & quia nõ agitur de interesse filiar, ex quo pater teneretur illam iterum dotare, si non haberet dotem: ut not. per gloss. in l. ij. §. quod si in patris. in verbo, dos est. ff. sol. matr.

tionē dicti sui. vide Bald. in l. solā. C. de testibus. Paul. de Cast. in d. l. furiosum. H. C.

a Furiosus. Et an furiosus gaudeat omnibus privilegiis pupilli. Bald. in l. ij. C. qui admittit. & vnum no. quod licet furiosus non habeat consensum in contractibus, habeat tamen in quasi contractibus. ita Bal. in sua Margar. in verbo, furiosus. & in dubio si sit furiosus per dilectam in ternalla si faciat testamentum vel contractum, præsumitur fecisse tempore non dilucidi interualli. ita Bald. vbi r. H. C.

¶ Secundo principaliter noto differentiam quam regula facit inter furiosum, & pupillum qui dari potest, & idem habetur in §. furiosus. & in §. pupillus instit. de inut. stip. Secus est in pupillo infante, quia furioso æquiparatur, ut à contrario sensu colligitur hic. & ad idem pro ista æquiparatione est text. in d. §. pupillus. in l. j. §. adipiscimur. §. de acqui. pos. in l. Fulcinius. §. adeo. ver. ita autē. §. ex quib. cau. in pos. ea. in l. pupillus. §. de acqui. hære. in l. vij. §. de condic. fur. in l. quod infans. §. de rei ven. in l. infans. §. de sica. in l. inuitum. de ser. vrb. præd. in §. præterea. instit. qui. non est permis. fa. test. in l. quod pupillus. §. de cōdic. in deb. in l. pupillus. §. de act. & obli. in l. j. C. de fal. molimitatur in casu l. infantis. C. qui admitti. vbi gloss. facit differentiam inter infantem & furiosum, de quo ibi dixi.

¶ Et quod dictum est de pupillo infante, idē est si infantia proximus sit. ut dicitur in d. §. pupillus. instit. de inuri. stip. & glo. ibi declarat, quādo dicatur proximus infantia vel pubertati in verbo infantia proximus. & idem glo. in l. pupillum. in j. glo. j. eo. no. Bart. in l. j. ff. de noua. co. ij. ¶ Et de hoc quomodo intelligatur & procedat, videbimus in d. l. pupillum. j. eo. vbi melius cadit: quia text. ibi loquitur de pupillo proximo pubertati. Regula ergo ex differentia quæ traditur hic, procedit in pupillo qui sit maior infante & proximus pubertati: quo casu habet aliquem intellectum, & actus in eo fundari potest & suppleri cum autoritate tutoris: ut hic dicitur, & in d. §. pupillus. de inuri. stipul.

¶ Et qualiter pupillus obligetur, no. Barto. in d. l. j. col. ii. pe. §. de noua. cuius dicta reassumit Ange. A ret. in d. §. pupillus. col. j. & videbimus in l. pupillum. j. eo.

In l. Non vult hæres esse. Argumenta.

- 1 Legitimus consentiens hæreditatem transferri in institutum, præsumitur nolle hæres esse.
- 2 Transferre satius patet, quàm concedere.
- 3 Transferre velle intelligitur quis variis modis. & nu. 9.
- 4 Corrupte volens mulierem, quando capite puniri debeat.
- 5 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta.
- 6 Verba statutorum sunt proprie intelligenda.
- 7 Veneno interficere volens, an sit plectendus, si non perfecterit quod voluit.
- 8 Venenum emens necandi gratia punitur, ac si necasset.
- 9 Verba actum denotantia pro materia subiecta ratione sumuntur,

- sumuntur, quandoque pro simplici voluntate.
 10 Voluntas ex facto collecta, præsumitur tacita.
 11 Actus se habens per modum actionis, fortior censetur eo, qui per patientiam constat.
 12 Non velle dicitur, qui etiam velle potest.

REGULA VI. VLPPIANVS.

Non vult hæres esse, qui ad alium transferre voluit hæreditatem.

¶ Ista regula melius quàm gloss. dicat, exemplificari potest in casu l. si quis ita hæres instituitur si legitimus. §. de hære. instit. vbi hæres institutus sub cōditione si legitimus hæres hæreditatem vendicare nolit. ¶ Nam si legitimus cōsentiat quòd hæreditas in hæredem institutum transferatur, apparet quòd non velit esse hæres, ut hic dicitur: qui enim rem in alterum transfert, illā nolle ipse habere dicitur: ut de donatione text. dicit in l. senatus. §. j. ff. de dona. cau. mort. vbi qui donat, illum potius quam se habere mauult. Et qui rem habet pro delicto, intelligitur voluisse in alium transferre, & à se omnino relicere: ut inquit text. in l. j. in l. si id quod. §. fin. ff. pro deli. in l. quod seruus. in princip. ff. de stipulat. ser. & in §. hoc amplius. instit. de rer. diuisi. Et ideo hic bene dicitur, quòd non vult hæres esse, qui ad alium voluit hæreditatem transferre: & verbum istud, transferre, de quo text. loquitur, intelligitur de totali abdicatione: ¶ quia plus est transferre, quàm concedere. ut per glo. in c. j. de commo. in §. sed quod principi. in verbo, concessit. in l. i. de iure natu. & in ca. lex est. ij. distinct. quæ exponit transitum, id est concessit. Et ideo translatus de vna ecclesia in aliam, nihil retinet de prima. xxj. q. ij. ca. si quis translatus. Et not. Bald. per illum text. in l. Vlpianus. ff. de excu. tur. Et dum in text. dicitur hic voluit transferre. ista verba dupliciter intelligi possunt.

¶ Primo simpliciter pro nuda voluntate: ut quia declarauit voluntatem suam esse quòd hæreditas in alium transferatur, prout dictum est in figuracione casus, per illum text. in d. l. si quis ita hæres.

¶ Secundo, illa verba, voluit transferre. intelligi possunt cum effectu, ita quòd re ipsa hæreditatem ipse in alium transtulerit. Et ita videtur glo. hic intelligere.

¶ Et secundum istum intellectum hic probatur quod voluit glo. not. per illum rex. in l. si. ff. de re. diui. quæ verba hic posita, muros transcendere voluerit interpretatur & intelligitur, quod re ipsa transcederit muros. ¶ Et Bart. 4 ibi per illam glo. infert ad statutum quo cauetur quod si quis voluerit aliquam mulierem corrumpere, capite puniatur. Nā intelligitur, quod cum effectu illam corruerit. Et ex hoc dicto Barto. infert Franc. de Cre. in suo nor. xlix. defensiui semel. quod stāte statuto, quod si quis voluerit aliquem venenare, capite puniatur, quod tale statutum non haberet locum in illo qui præparauerat venenum, si delictum non fuit consummatum: quia verbum illud, voluerit, intelligitur de re ipsa quod fecerit. Et pro tali expositione etiam est glo. in l. j. in verbo voluerit. ff. de leg. ij. Et illum nor. ibi Alexan. in si. post Pau. de Cast. Et ad idem est glo. in l. si. in princi. C. de condi. in ver. voluerit. quæ exponit voluerit, id est elegerit. & in l. si constituerit. in vers. voluisse. ff. si. ni. reg. & in l. quod si ab initio. ff. si cer. pet. & in c. si diligenti. in verbo, purgare. de foro compet. & nor. Bald. Ange. & Imo. in l. si quis Sempronium. §. de hæredi. instit.

a Voluerit. istud dictū sequitur Barbat. in c. quia nonnulli. de referi. col. xvii. & Fe. ly. in suo tract. quando conatus puniatur. in iii. col. in prin. quem vide in ista materia & Socin. in tract. fallen. in regu. xxxi. folio viii. & Bertachi. in suo reperto. in versic. venenatio.

b Tamen eadem tradit & tenet Deci. in l. certi conditio §. si. col. ii. §. si cer. pet. vbi aliqui dixerunt. C. M. ¶ Sed tamen aduertendum est in prædictis quæ Doctores simpliciter sequuntur. Nam talis expositio est contra proprietatem verborum: quia voluntas ab ipso facto separata est, & distinguitur. c. j. de eo qui mit. in pos. l. promissor Stich. §. cum constituto. §. de constit. pec. Et ideo exponere verbum voluerit pro ipso actu, est contra proprietatem verborum. Bene fateor quod talis expositio tolerari potest quandoque propter subiectam materiam: quia verba secundum subiectam materiam accipiuntur. l. si vno. in prin. vbi Bar. C. loc. etiam improprando verba: vt Alexan. tradit in consil. v. puto de iure. lib. iij. cum simil. vt dicam in l. quoties. j. eod. Et hoc modo procedit & intelligitur glo. in d. l. si. §. de rer. diui. Nam illa expositio ibi necessaria est quod exponatur verbum illud, transcendere voluerit, pro facto quod transcederit: quia pœna de qua ibi agebatur, erat imposita pro ipso facto, vt dicitur ibi in principio. l. si quis violauerit. Nam verbum illud, violauerit, designat factum. vnde licet postea inferius in eadem l. dicatur quod Remus occisus fuit ex eo quod muros transcendere voluerit: consonat quod verbum illud voluerit, pro facto accipiat, secundum

a Necessitas. Imo videtur quod sic: quia statuta punientia delicta, intelliguntur de consummatis, iuxta doctrinam Barto. & omnium in l. j. ad leg. Cor. de sca. & statuta debent intelligi in casu vero, & non ficto. l. iij. & ibi Bal. §. hæc verba. de neg. gest. & l. quicquid. de verb. oblig. §. & sic ista voluntas veniendi etiam si processit ad actum propinquum, dicitur ficta. vnde nõ potest puniri per statutum quia requirit factum verum & consummatum: prout in simili cõsuluit Bald. in consil. cclvi. incipie. statuto Placentia: in i. vol. vbi vult quod stāte statuto Placet. quod quicumque nixus fuerit adulterium committere, decapitetur, quod si quis tētauerit, & non potuit

dum quod in princip. l. dicitur. Et ideo illatio quam facit Barto. ad statutum in d. l. si. non bene probatur in statuto: quia in statuto non concurrit illa ratio ita interpretandi quæ in præalleg. l. si. habet.

6 ¶ Et in contrarium est regula communis, quod statutorum verba propriè intelliguntur. l. iij. §. hæc verba. vbi Barto. ff. de neg. gest.

¶ Minus etiam satisfacit illa decisio Franc. de Cre. quod statutum, si quis voluerit venenare aliquem, non habeat locum in eo qui præparauit venenum.

7 ¶ Primo, quia militat ratio inducta contra Bart. quod in casu statuti non subest illa necessitas recedendi à proprietate verborum, prout erat in casu d. l. si. de rer. diui.

8 ¶ Secundo, quia in casu in quo loquitur Frac. de Cremo-

adimplere, quod non sit decapitandus, sed quod puniatur alia pœna pecuniaria: per not. per Cy. & doct. in l. is qui cum telo. ad leg. Cornel. de scar. Tertio facit, quia per consuetudinem totus mundi est derogatum omnibus legibus disponantibus conatum puniri. vt vult Spec. in titu. de accusat. in §. i. quem sequitur Bald. in consil. cclxi. in i. volu. incip. quidam rumor. & Alex. in consil. xv. in i. volu. ii. col. Ange. & Mod. in l. i. §. hæc autem verba ff. quod quisque iur. Fely. in tract. quando conatus puniatur. in iii. col. Ange. in tract. masculi in vers. & ex interuallo. pen. col. Bertachi. in suo reper. in vers. venenatio. vbi dicit se pluries iudicasse Romæ. Barbar. latissimè in consil. xxxiii. in ii. volu. & hæc est communis opin. prout ipse dicit. & sic videtur quod bene iudicauerit Francis. de Cremo. exponendo venenauerit, id est, re ipsa fecerit. & mors secuta est. pro quo facit tex. glo. in c. consulere. de simo. his tamen non obstantibus credo opin. do. Philip. veram per ea quæ ipse subtiliter dicit, prout moris eius est semper mittere falcem suam in materias subtiles, nodosas, & intricatas, & eas miro & subtili modo enucleare: nã negari non potest, quod voluntas sit separata ab ipso facto. text. cap. i. hic per eum alleg. vbi glo. in ver. voluntatem, alleg. plures concor. quæ voluntas in delinquento retenta in animo etiam in atrocissimis delictis non punitur. l. cognitionis. supra de pœnis latè Car. in Clem. i. de vsur. in iii. q. sed vbi processum est ad actum exteriorem, efficitur punibilis. vt not. dicit Bal. in l. non ideo minus. C. de accus. vii. col. dicens, quod etiam in atrocissimis voluntas, seu ordinatio ad delinquendum nõ punitur, nisi processum sit ad aliquem actum ordinatū de præsentī ad ipsum factum, quo casu venit puniendus: sic ergo in præsentī casu. Secundo, vbi quis est impeditus impedimento facti, vt quia fuit detectus, nõ venit puniendus conatus: vt volunt Doct. maximè Card. in d. e. i. de eo qui mit. in pos. Tertio, statutum loquitur clarè & expressè puniendo ipsam voluntatē ergo debemus sequi illud: quia lex vel statutum quantuncunque durum & rigorosum sit, vbi clarè loquitur

eur, est sequendum. l. profexit. ff. qui & a quibus. Quarto, verba statuti sunt intelligenda proprie vbi ab omni intellectu non sequitur vt in l. iiii. s. hæc verba. & ibi Barto ff. de neg. gest. ita in casu isto cum clarè constet voluntatè statuentium velle punire ipsam voluntatem delinquendi propter atrocitatem delicti: vt in l. i. C. de malef. vbi glo. Salic. & Ioan. Fab. & Ange. post glo. in s. alia. in lit. de publi. iud. Bal. in suo cõf. cl. xiii. in iii. volu. vbi appellat istud delictum grauiissimum, dicens quod committens tale delictum, proditor & homicida nuncupatur. ergo si est grauiissimum, quare non puniet eius conatus, sicut in aliis etiam hodie. vt in crimine læsæ maiestatis, & in assassinamento: vt vult ipse Bal. & Angel post gl. ibi in dic. s. hæc verba. & magis latè Ludouic. Bolo. in suo consil. viii. in iii. col. vers. quo assassinator. Quinto, facit dictum consilium Bal. cl. clvi. vbi vult, quod si ibi probatum esset quod ille qui tentauit committere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, quod veniret puniendus: tamè quia ibi non perseverauerit: quia au fugit, non venit puniendus: & ad contraria. s. adducta respondeo, quod non loquimur vbi statutum clarè vult punire conatum: quia tunc non potest dici casus fictus, imo verus, quia ipsa voluntas delinquendi verè est: nec etiam non consummatum, quia satis est consummatum illud quod punit statutum. nec etiam obstat communis opinio, quæ habet, quod generali consuetudine est hodie derogatum omnibus legibus punientibus conatum, quia illa non extenditur ad atrocissima delicta, vt dicitur est, nec etiam obstat. dict. cap. consulerè, quæ respondet nocere

na, ille non habuit simplicem voluntatè, sed deuenit ad actum, quia venenum præparauit: & per eum non stetit, quia detectus fuit, vt ipse dicit: quo casu statutum videtur voluisse talem pœnam imponere propter atrocitatem delicti: quia plus est hominem veneno interficere: quam gladio. l. j. C. de male. Et ad hoc bene facit decis. Bar. in l. j. ff. de parric. vbi in vlti. not. per illum tex. dicit, quod ille qui emit venenum vt daret alicui, licet non dederit, punitur tamen ac si dedisset. Quod dicit notandū esse contra quosdam monachos qui voluerunt abbatè venenare.

¶ Et de hoc not. Ioan. de Ana. in rub. de his qui fil. occ. & Barth. Veron. in consil. lxxxj. vbi inquisitione. & est consilium vltimum. Et idem Bartho. Veron. in consil. v. casus talis. & in simili casu de abortiuo tradit And. Sicul. in consil. xxiiij. sapientissimus dicit. lib. ij. col. pen.

¶ Eodem modo quantum ad casum huius l. applaudit quod verba ista transferre voluerit, intelligantur cum effectu propter subiectam materiam: vt dicitur est.

¶ Sic etiam econtrà propter subiectam materiam verba quæ denotat actum & effectum, pro voluntate simplici quandoque accipiuntur. l. stipulatus sum damam. de verbo. obliga. cum glo. in ver. dares, quæ exponit, dare velles. l. ij. in princ. ff. solu. mati. in ver. cogitur. circa si dum dicit: stipulanti id est stipulare volenti. & in l. illud. C. de sacrosanc. eccle. in ver. fecerit. quæ exponit, id est facere voluerit. facit text. in l. j. §. ff. de aqua plu. arcen. cum gl. in ver. noceat. quæ exponit, id est nocere possit. ad idem tex. in l. Labeo. in princ. s. de statu libe. ibi, nocet, id est

nocere possit. & in l. hæc actiones. ff. ad Velleia. cum glo. in ver. competunt. quæ exponit, id est competere possunt cum sim. vt in not. casu tradit And. Sicul. in consil. xxj. præclarè dicitur. col. iij. lib. ij. & consil. lxxxj. præclarè & eleganter. col. ij. lib. iij. ¶ Et retento supradicto intellectu, ad istum tex. quæ verba ista transferre voluit, intelligantur cum effectu. ita quod realiter in alium hæreditatè transulerit, colligitur & bene probatur hic, quod ex facto voluntas declaratur. ad idem tex. in l. Paul. responderet. ff. rem rat. hab. in l. si auia. C. de iure delib. in l. reprehendenda. cum glo. C. de instit. & substi. vbi glo. in ver. compromisti. quæ alleg. bonum tex. in l. de quibus. s. de legib.

¶ Et plus est aliquid facere facto, quam verbo: vt dicitur in c. dilecti. el. ij. de app. Et plus est facere, quam pronuntiare, vt inquit tex. in l. si tamè. §. ei qui. s. de edil. edic. & pauciora sunt facta ad declarandum voluntatem, quam verba, quæ sæpè numero contra intentionem proferuntur: vt Abb. dicit in consil. cxvij. illud de iure quaritur. lib. ij. col. ij. ¶ Notandum tamen est quod voluntas quæ ex facto colligitur, tacita videtur. Et ad qualitatem facti restringit, & limitatur vt not. Bar. in l. j. §. si quis hoc interdicto. in ff. de iur. act. quæ priua. quæ verò verbis sit expressum, dicitur, & magis extenditur gl. no. in cle. sæpe. in ver. partibus. circa si de ver. sig. de qua no. Pau. de Ca. in l. si conuenit. s. de iurisd. om. iu. & in consil. xxv. super primo. col. v. secundum formam primam. & Ro. in consil. cxxxij. in proposito casu. & ad idem facit gl. no. in l. j. §. sed videndum. in vers. succedat. j. de suc. edi. prout illa declarat Pau. de Ca. in l. j. C. qui admit. de quo videndum est quod dixi ibi, col. iij.

¶ Similiter notandū est quod licet facta voluntas declaratur, vt dicitur est: tamè actus facti qui se habet pro modum agendi, est fortior & magis intètus ad demonstrandum voluntatè, quæ actus qui sola patientia consistat. vt no. Inn. tradit in colim. el. ii. de resti. spo. Ant. de But. in c. veniens. col. ij. ver. restat viderè. de fil. presby. cum simi. vt Moder. cõgerunt in ca. grati. de offi. deleg. & dixi ibi. col. pe. Sic etiam testis facilius probat facere, quam pati. vt not. Bald. in l. data opera. col. xj. ver. octauo modo dicitur. C. qui acuf.

¶ Vltimo considerandū est, quod regula ista videtur procedere quantum ad hæreditatem, de qua principaliter disponitur quod in alium transferatur. Secus est in consuetudine: quia transferendo in alium hæreditatè, videtur velle

prout ad l. fin. de rer. diui. si bene verum, quod in iudicando est set durum recedere a prima opin. quam sequitur omnes. de quo vide. hic per do. Philip. alleg. maxime Barb. Vnum tamè dico, quod si casus eueniret vbi esset in practica talis species delicti, prout est Roma quod iudicarem contra communem, & credo quod rectè. Hic. Chu.

a Velle. Dixi in confu. Parif. §.ix. gl.iii. nu. 7.C.M.

velle^a esse hæres per prius: quia aliter in alium translatio fieri non potuiffet. l. si auia. vbi text. C. de iure delib. ¶ In glo. vniua quæ laborat ponendo exempla ad istum tex. quæ, non videntur conuenire. Nam in duobus primis exemplis non potuiffet pro se retinere ille, qui in alium transfulerit hæreditatē, cuius contrariū videtur præsupponere tex. hic, dum inquit, non vult hæres esse. † quia non velle dicitur, qui potest & velle. l. eius. §. eo. & vltius in secundo exemplo quando quis fuit grauatus restituere, ipse remanet hæres saltē nomine, & non fit totalis translatio, vt denotat verbū illud transferre, vt dictū fuit in prin. Alia duo exempla proposita in gl. etiam non possunt bene adaptari: quia ibi hæreditas in illū trāsferitur propter expressam repudiationem, & non ex eo simpliciter quando quis hæreditatem in aliū trāsulerit. prout hic tex. loquitur. & vltra gl. secundū Albe. hic exemplificari potest tex. in casu. l. fuit quæstionis. §. de acqu. hære. & in l. Iulianus. in prin. §. si quis omif. cau. test. Sed etiam illa iura non vidētur bene adaptari posse ad istam regulam quæ videtur loqui in casu licito, in quo quis possit licitē in alium hæreditatem transferre, vel illam habere apud se: sed in illis iuribus punitur transferendo hæreditatem in alium: ideo exemplificari potest, vt dixi §. in prin.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Eius est nolle. Argumenta.

- 1 Testamentum est quid indiuiduum, quod non est partim validum, & partim nullum.
- 2 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit.
- 3 Substitutio pupillaris an faciat testamentum pro parte valere, quod aliis non valet.
- 4 Testator non potest ius accrescendi prohibere in institutione.
- 5 Hæres partem hæreditatis adire nequit, alia repudiata.
- 6 Miles partim testatus, & partim intestatus decedere potest.
- 7 Miles de vna re testari potest, in reliquis remanens intestatus.
- 8 Miles, quod ad testamentum attinet, in dubio præsumitur velle communi iure.
- 9 Miles cælestis militiæ quo iure testetur, & an possit testatus partim, & partim intestatus decedere.
- 10 Qualitas quæ verbo adiungitur, secundum tempus verbi fit: semper intelligitur.
- 11 Sententia iudicis quare strictam recipiat interpretationem.
- 12 Statuto induci potest, vt decedere possit quis partim testatus, & partim non.
- 13 Testatus partim, quis decedit, quando alicui totum relinquere nequit.

Vxor

Vxor maritum in tertia parte bonorum potest hæredem instituire, in reliquis quos vult, aut debet.

REGVLA VII. POMPONIVS.

Ius nostrum non patitur eundem in paganis & Intestato & intestato^a decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est, vt testatus & intestatus quis sit.

¶ Ista regula, comprobatur: † quia testamētum est actus indiuiduus. Ideo pro parte valere non potest: vt no. Cy. in l. furi osum. C. qui test. fa. pos. & Bal. per illum tex. in l. si is qui legem. §. de test. & facit tex. in l. fideicomissa. §. j. & quod ibi Bar. de leg. iij. Et propter istā regulā ius accrescendi introductum fuit, ne quis decedat pro parte testatus, & pro parte intestatus. vt not. per gl. in l. si feruus communis extero. ff. de acquir. hæred. vt not. Bar. in l. j. §. his ita. vers. tertio habet C. de cad. tollen. in l. re cōiuncti. col. viij. vers. quarto quæro de leg. iij. & probatur in §. nō autem. inst. de hæred. instit. vbi tex. istam rationem adducit. & in l. si duobus. §. de test. mil. & de ista ratione videndum est quod dixi in l. j. C. quando non pet. part. vbi defendo prædictam rationem ab impugnatione Mod.

¶ Ista regula ampliatur tripliciter. Et quatuor modis limitatur.

¶ Primo enim ampliatur vt etiam habeat locum in pupillari substitutione quam facit pater pro filio, vt no. Bal. in l. sed & plures. §. ad substitutos. ff. de vul. vbi per illum textū. dicit, quod sicut pater potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: ita filius cui pater pupillari ter substituit: quod dicitur esse notatu dignū, & hoc refert & sequit Cor. Peru. conf. xxxvij. in casu isto. libro quinto.

¶ Secundo ampliatur, vt ista regula intantum procedat quæ dispositio testatoris in contrariū non valet: quia non potest testator in institutione prohibere ius accrescendi, ad istum effectū vt pro parte decedat testatus, & pro parte intestatus: vt not. Bar. in l. si duo. in prin. §. de hæ. instit. & de hoc doc. omnes conueniunt arg. l. nemo potest. de leg. j. Sed inter doc. magna est discordia. An tali casu debeat testator in totum testatus vel in totum intestatus decedere, de quo videndum est in locis alle. per Alex. in l. quories. C. de hæ. inst. & in l. si quis priore. in fin. §. ad Treb.

¶ Tertio ampliatur vt idem sit in hærede qui non potest

a Intestato. Circa istam regulam videas Socin. in tract. fal. vbi ponit viginti duas fallentias in regu. cccc. fol. lix. & in quantum dicit quod ad pias causas potest quis decedere pro parte & c. vide Ias. j. C. de sac. sanct. eccles. col. iij. vbi dicit quod communis opinio est quod in testamentis ad pias causas non sint sublatæ solennitates iuris civilis. Soci. tamē vbi §. tenet cū Bart. H.C.

test hæreditatem pro parte accipere, & pro parte recusare. l. j. & i. ff. de acquir. hæred. Et in tantum hoc procedit quod etiam filius hæres institutus non potest legitimam retinere, & residuum hæreditatis repudiare: vt tenet Cyn. in l. hæres instituta. C. de impu. vbi Bal. & Paul. de Cast. sequuntur. & Bart. in l. quia poterat. §. ad Treb. cum simi. vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in consil. vlt. lib. v. Pet. de Anchar in consil. cccxij. ex sola vulgari. Aret. in consil. clx. longa est ista consultatio col. ij.

¶ Prædicta regula primò fallit in milite qui potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: vt colligitur hinc ibi, in paganis. & est tex. §. non autem instit. de test. mil. & in l. qui miles vnum. in l. si duobus. §. de testa. mil. Et non solum pro parte bonorum, sed etiam pro parte temporis militi priuilegium conceditur: vt probatur in l. miles ita hæredem. §. de test. mil. Et ratio specialitatis in milite videtur, quia vice duarum personarum fungitur. l. ij. §. fin. §. ad Maced.

¶ Et regula ista de eadem persona loquitur, ibi, eundem. vnde non mirum si regula non habet locum in milite, licet vice plurium personarum fungitur. Et ita dicunt Bal. Sal. & Mod. in ij. not. in l. j. C. de test. mil. Et ex ista ratione inferri videtur quod miles testari possit de bonis castrensibus tantum, & in paganis remanebit intestatus, vel e contra: non autem videtur quod pro parte bonorum paganorum testari possit. ita inferri videtur ex ratione præalle.

¶ Sed tamen hoc non est verum: quia etiam de vna re miles testari potest, & in omnibus aliis bonis intestatus decedere. l. si miles vnum ex fundo. §. de test. mil. l. cogi. §. sed & si miles. §. ad Trebel. Et ratio superius alleg. non videtur vera: quia imò miles pro vna persona consideratur in tali priuilegio. vt colligitur in d. §. cum: autem instit. de hæres. instit. vbi ponitur regula, quod iste non potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, nisi sit miles.

¶ Vt ergo exceptio facta de milite conueniat, miles pro vna persona reputatur: ex quo regula ibi facta est de eadem persona, ibi, neque idem. & dixi latius in d. l. j. de testam. mili. Non obstat l. ij. §. ad Maced. quia ibi dicitur, quod miles filiusfamil. in castrensi peculio reputatur sui iuris: quia aliàs non posset testari. l. senium. C. qui testificere poss. l. qui in potestate. §. de testamen. vnde in aliis militibus qui sunt sui iuris illa ratio cessat. Est ergo di-

cedi

cedendum, quod in militibus speciali priuilegio hoc concedatur vt possint etiam pro parte testari: & tale priuilegium habet locum quando apparet de eorum voluntate:

¶ aliàs in dubio præsumitur quod iure communi^a vt velint. l. in testamento. C. de test. mili. cum simil. vt dixi ibi in vlt. no. Et ista limitatio de militibus extenditur vt etiam habeat locum in pia causa: vt no. Bar. in l. j. C. de fac. sanc. eccl. & sequitur Alex. in consil. cv. in fi. lib. iij. Abb. in consil. xxxj. circa duo. col. ij. in ij. lib. Et pari ratione idem videtur in testamento facto inter liberos, per ea quæ notantur in l. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam.

¶ Restringitur tamen ista limitatio in militibus armatis b militiæ, prout iura supra alle. loquuntur. Et non habere locum in militibus cælestis c militiæ: vt nota dicit Ioan. And. in rub. de pecu. cler. in add. Spec. in ver. est autem sciendum. & sequitur Aret. in l. j. quam legit cum l. ij. col. iij. ver. adde etiam. ff. de acquir. hæred. Hoc tamen pendet ab his quæ tradunt Alex. & Mod. in l. centurio. §. de vulg. & pupill.

¶ Secundo, regula limitatur procedere à principio, vt verba regulæ etiam indicant, ibi, decessisse. & in d. §. non autem. ibi, nec enim ex parte intestatus decedere potest. Et sic

verba referuntur ad tæpus mortis: quia qualitas ad iuncta verbo secûdum tæpus verbi intelligitur l. Titius. vbi Bar. ff. de testa. mil. l. in delictis. §. si extraneus. de noxa. Secus

verò est ex postfacto: quia non prohibetur quis ex postfacto decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, d

vt probatur in l. circa. §. de inoff. test. vbi Bar. & doct. hoc dicunt. & hoc sanè intelligitur quando per sententiã iudicis post aditam hæreditatem mediante querela rumpitur testamentum pro parte. d. l. circa. nam querela non intentatur nisi post aditam hæreditatem. l. filium. §. sed cum

ex hæredario. §. de contrat. b. ¶ Sententiã iudicis strictè intelligitur: quia ex verbis sententiæ non inferitur nisi quatenus verba sententiæ important de necessitate: vt

not. Bart. in l. Iulianus. col. iij. §. de cond. indeb. vbi alleg. l. si index. ff. de his qui sunt sui vel. alie. iur. & l. j. C. de ord. iud. & not. Fulg. in consil. cxl. præsuppositis merito ergo

sententiã iudicis restringitur, vt pro parte rumpatur testamentum: secus verò si testamentum rumpatur pro parte ex dispositione legis, & ante aditam hæreditatem: quia

tunc etiã ex postfacto in totum rumpitur: vt no. Bar. per illud text

a Communi. Alex. consil. lx. nu. 20. (vbi dixi) lib. ii. consil. lv. nu. 6. libr. v. C. M.

b Armate. Pro hoc facit gl. in §. sed hæc tenet. inf. de milite. sta. qui vult, quod nulla priuilegia competant militibus non existentibus in expeditione, nisi si quod filius. & furdus & murus milites possint testari, que glo. cõmuniter approbat ibi. de quo latè doct. l. centurio. hic alleg. H. C.

c Cælestis. Facit Mathel. fin. lxxxi. C. M.

d Pro parte intestatus. De hoc vide latissimè do. Paul. de Cast. in l. nam & si. §. filius. ff. de inoff. test. & in l. cum duobus. C. de inoff. test.

text. in l. pen. ff. de ritu nupt. & Pau. de Castr. ibi declarat. ¶ Tercio regula fallit, si aliter disponatur à statuto: quia huic regula licet à testatore derogari non possit, vt supra dictum est tamen à autoritate statuti induci potest, quod quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, vt not. Ang. & Imo. in l. moribus. in prin. per illum text. ff. de vulg. & pup. & Alex. in l. sequitur. in ij. norab.

a Partem. Vi-
de Steph. Ber-
tran in l. i. num.
47. & ibi Ioan.
de Garro su-
per glos. ii. nu.
8. & 9. C. M.

¶ Quarto & vltimo regula fallit, quando quis alicui non potest totum relinquere, sed tantum partem, quia in alia parte erit intestatus: vt not. Bar. per illum text. in l. j. C. de secund. nupt. no. in l. si is qui. ff. de vulg. & pupil. vbi Alex. post alios in ij. notab. & ibi reprehendit glo. nostram hic, quæ tenet quod totum acquiratur, licet postmodum auferatur sibi illud quod erat prohibitum. & Bart. in d. l. j. de sec. nup. refert opi. glo. hic. & in d. l. j. quæ idem tenet. Sed ipse dicit esse speciale in illo casu, vt quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: sicut est in milite: quasi velir Bart. quod propter dispositionem legis & statuti hoc fieri possit, vt supra dictum est. Et certe hoc esset verum in terminis. d. l. j. de secund. nupt. si constaret de mente legis. Sed in illo casu non constat quod Imperator voluerit derogare huic regulæ. ¶ Nam simpliciter ibi dicitur, quod non potest vxor maritum instituere, nisi in tertia parte. Et per hoc non infertur, quod in aliis partibus, mulier intestata decedat: quia intelligitur quod alium instituat in aliis partibus. Et casu quo non instituerit in totum, acquiratur iure accrescendi. Sed vltra tertiam partem restituere cogetur. arg. l. cogi. §. hi qui solidum. §. ad Treb. Et ita in effectu glo. hic saluari potest.

In l. iura sanguinis. Argumenta.

- 1 Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt.
- 2 Pater iure naturali filios educare tenetur, non obstante statuto contrario.
- 3 Pactum quod pater non tenetur alere filium, est ipso iure nullum.
- 4 Filius an possit ex causa alimentis priuari.
- 5 Filius, qui debitam sibi portionem consumpsit, alimenta à patre petere poterit.
- 6 Pactum contra ius naturale aut officium paternum, est ipso iure nullum.
- 7 Legitima filiis debita non potest per statutum auferri.
- 8 Legitima quo iure filiis sit debita ex bonis parentum.
- 9 Legitima patri vel matri an statuto possit minui, vel in totum tolli.

REG

a Pactum. Vide Lud. Bolog. in consi. xxj. in ij. col. & vij. vbi an valeat argu. de pacto ad statutum. & adde quod communis opi. Cado. à qua nullus discrepat, tenet quod non valet consuetudo quod pater non teneatur alere filium. Ita Rochus Cur. in rept. c. quæro. de consue. col. xxxij. fo. xxij. H. C.

b Instinctus. Iste vt merus legista non capit quid sit ius nature, quia instinctus licet insit à natura non est ius, sed passio vel affectus. Ius autem nature quantum ad

REGVLA VIII. POMPONIVS. IURA sanguinis nullo iure civili dirimi possunt.

Hæc regula de plano procedit capiēdo iura sanguinis diuina est nota pro ipsa coniunctione sanguinis, quæ tolli non potest etiā pacto. Ius agnationis s. de pact. l. abdicatio. vbi gl. C. de pat. pote. ¶ quia naturalia immutabilia sunt. §. si insti. de iur. na. bene facit tex. in l. j. §. de vsuf. ea. re. quæ vsu cōsu. vbi dicitur quod ratio naturalis autoritate Iuriscōsulti mutari non potest. & ideo ista naturalis coniunctio sanguinis etiam cadit in feruum: vt no. Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accu. Ius verò cognationis quod à iure ciuili inducitur, bene tolli potest: vt per gl. in §. quod autē. in ver. cognationis. Insti. de capi. dimi. & no. Bal. in l. j. §. ius naturale. in ff. de iusti. & iure. vbi inquit, quod ista agnatio vel cognatio non potest tolli: sed ius agnationis, id est, ius proueniens ab agnatione, tolli potest. Et in no. casu tradit Ro. in cōsi. lxxxij. quo ad id quod querit. vbi cōcludit, coniunctum sanguine posse haberi pro extraneo ex forma statuti quo ad cōmoda ciuitatis. ¶ Et cum pater iure naturali teneat filium alere. l. j. §. ius naturale. §. de iusti. & iur. per istū tex. infert Alb. de Ros. in j. par. statutorum, in q. xl. in vers. itē quæro. quod non valet statutum, quod pater non teneat filium educare. & ad hoc alle. Tac. de Are. in l. si quis à liberis. ff. de lib. agn. & Galeorū in tract. de alim. in vers. pone quæstionē. & alleg. etiam Spec. in tit. qui fil. sunt legiti. col. iij. ver. sed pone, quidam emancipati ut filium. ¶ vbi tenet non valere pactum quod pater non teneatur alere filium cui dedit partē suam, si postmodum ad necessitatē peruenierit. & quod non valeat pactum, nec statutum, tenet idē Alb. in l. j. §. ius naturale. col. si. vers. sed quæro. ff. de pac. Sed tñ contrariū de iure viderur saltē ex causa: quia licet educatio liberorū sit de iure naturali quæ tum ad instinctum b naturæ. d. l. j. §. ius naturale. & j. dist. in c. ius naturale. tamen ille naturalis instinctus est reductus ad necessitatē à iure ciuili. l. si quis à liberis. in prin. ff. de lib. agn. vnde in pluribus casibus videmus quod alimen-

F menta

seu circumstantia casus variatur. C. M.

menta filio denegari possunt, puta si filius a seipso viueret potest. d. l. si quis a lib. §. sed si filius. de lib. agn. Et ex pluribus causis potest filius exheredari. §. aliud quoque capitulum in auth. vt cu de ap. cog. Et pariter ex illis causis alimentata denegari possunt: vt not. Bar. in d. l. si quis a lib. §. si quis ex his. & in l. diuus. §. de part. & in l. si patrem. C. de alien. lib. fergo pariter videtur qd ex causa filius a statuto poterit priuari iure alimentorum: quia tollitur solum illa necessitas a iure ciuili introducta, & remanet ille infinitus naturalis: & tunc pater secudum illum naturalis infinitus qui tolli non potest, poterit alimenta ministrare: quia solum in effectu, vt dictum est, tollit illa forma, & illa necessitas inducta a iure ciuili: & ad hoc facit rex. i. auth. ex coplexu C. de iest. nupt. vbi pater filio non tenet prestare alimentata. Ergo pariter ex causa a statuto hoc deduci poterit: quia sine causa videtur qd fieri possit: quia iura ciuilia pro voluntate statuentium mutari possunt. §. si. in infi. de iur. natu.

a Necessitas. Vult dicere quod remanet ius naturale, & eius obligatio: fiet non detur actio de iure ciuili, quod hic ineptum est. C. M.

b Sine causa. Falsum, nec valeret tale ius ciuile, tanquam iuri naturali contrarium, sicut cum tyrannus ius denegat. C. M. iurba in c. que in ecclesiarum. de constit. col. v. post med. H. C.

¶ Non obstat alleg. §. in contrariis: quia possunt habere locum in pacto prout loquitur Spe. in loco. §. alleg. secus videtur in statuto saltem causa subsistente, pro ea quae §. dixi. Et in pacto idem tenet Bal. quod si filius qui consumpsit partem suam quam habuit a patre, possit petere alimentata. Bal. idem tenet in d. l. j. §. ius naturale. col. fi. in ver. qro quid si filius. & in l. scimus. in prin. in ver. sexto qro. §. de inof. te. ar. l. liber. c. petere. Vide in fi. C. de epif. & cle. cum vt tradit Alex. i. l. si cu dote. §. j. col. iij. ff. de mar. & dicit Bar. in d. l. j. §. patres. in fi. non valere pactum, quod filius alimentari non debeat. ff. de lib. agn.

¶ Et quod dictum est videtur limitare Bal. in auth. qui si rogatus. col. ij. ver. & facit ad duas questiones. C. ad Treb. nisi filius partem sibi datam a patre perdidit: dolo vel lata eius culpa. & sequitur Alex. in d. l. si cum dote. §. j. ¶ Sed considerandum est: quia aut dicimus quod non valet pactum, quia fit contra ius naturale, vel contra officium paternum. Et ista ratio pariter militare videtur, dato quod filius eius dolo vel lata culpa portionem sibi datam perdidit. Aut dicimus quod valet pactum: quia ex causa factum videtur, ex quo eius partem recepit. Et indistincte videtur pactum valere quocumque modo eius portionem perdidit: quia non priuatur legitima ex quo illam habuit. Et hoc videtur de stricto iure, licet ex quadam mitigatione deberet pater illi prouidere, sed ad hoc non cogitur.

Generali. Host. consil. lxxvi. Dec. l. principalibus in fi. §. si cert. peta. Aymo. consil. clxxxix. numero 1. Legitima. Breuis veritas est, quod licet possit quota variari, non potest tolli liberis nisi ex causa ad exheredationem iusta. Adde decem Thol. ccccxxvij. Ang. Aret. tra. testa. ver. nolens decedere in test. col. fi. & dixi ad Alexam consil. xxv. nu. ii. li. j. C. M. c. Contrarium tamen concludit, & tenet. Vnde scire debes, quod vsque ad hanc tempora nullus discrepauit in hac opinione, videlicet quod legitima possit minui, prater Barb. in c. Raynuius de testi. qui tenet quod non potest minui in col. xlii. & in col. xliii. in j. vol. sed in post. sic in totum tolli. Dy. & Io. And. in reg. indultum tenet quod sic. Ideo And. in addit.

Et sic tali casu sem videtur in pacto quod in statuto, et hoc quando specialiter sit dictum de alimentis, aliam remitti alimenta. d. l. libertas qui operatur. & bene facit text. in l. libertus. §. posthumus. & quod ibi Bar. ff. de ali. & c. §. leg. Et tali casu quando non fuit expressum de alimentis, saluari potest opinio Bal. & doc. in locis §. alleg. ¶ Si militer per istum tex. arguitur D. n. in regula, indultum de reg. iur. in vi. §. legitima, quae filius debetur, tolli non possit a statuto: quia secundum in iura debet. §. cum itaq. in auth. de her. & sal. ibi secundum ipsam naturam eis debeat. facit text. in l. scripto. in fi. j. vnde lib. in l. eum ro. in prin. de bo. dam. Contrarium tamen concludit & tenet Dy. in dicta regula, indultum, quod de rigore iuris, qui in isto casu preuulerit equitati, statutum possit legittima quae introducta fuit a iure ciuili, quod quidem ius ciuile inposuit illam necessitate relinquendi filiis. §. j. in auth. de tuen.

Spec. in tit. de suc. ab intest. hanc opi. tenet omnes hic alleg. per do. Philip. in ver. contrarium tamen, & c. hanc etiam Old. consil. cxi. circa ius municipale, & c. Ang. in consil. cccxlii. incip. post hoc scriptum. & in consil. ccclix. incip. praesuppo. stat. & in consil. ccc. incip. punctus talis est in l. col. Ro. consil. cxxiiii. incip. pro declaratione primae. in prin. Fed. in consil. xxi. in iii. col. incip. nu. quid haeres. Cald. in consil. xv. incip. an si statutum augeat. Et Cal. in consil. xxxii. sub tit. de testa. Card. in d. c. Raynuius Lanfr. in repe. d. c. Raynuius. in vi. col. vbi dicit hanc communem legitimum. Aut in l. plane. §. si duobus de leg. i. Ful. d. l. Papinia. §. vnde si quis. Ray. & Io. de Bel. in auth. de her. & sal. & ibi Bar. Sal. in auth. nouissima. vi. col. xi. vbi dicit quod communiter tenetur opi. Dy. tamen cum modificatione, videlicet ex causa Pau. in consil. xvi. in ii. col. in ii. parte. Philip. Corn. in omnibus consiliis hic alleg. auctoritas hic communem Bar. in l. de quibus. ff. de legibus. in iii. col. in prin. ¶ Contrarium tamen opinio videlicet, quod non in totum tenent, Doctores hic alleg. per do. Philip. in versio. nonnulli tamen. & Domini de Rota in decisio. cccclxxv. sub tit. de confuetu. fol. 92. colum. iiii. in antiquis incipien. consuetu. videlicet, & c. & magis late in decisione xviii. in nouis. fol. 5. col. iiii. incip. fuit dubitarum. in l. in liquoniam in prioribus. col. ii. in fi. & in auth. nouissima col. pen. C. de inof. testa. tenet hanc opinionem, & dicit hanc esse communem opi. Barb. singulariter in consil. xxiiii. in j. volu. & in c. Raynuius. de testam. col. xii. & xiii. vbi allegat Bal. & Ancharanum in quibusdam recollectis in l. hac edita. C. de secund. nupt. Card.

Alexan. in c. ius naturale. dist. in iii. col. vbi reprobatur dicit Abb. in d. ca. Raym-
 tius. Ang. in d. c. Raynutius. in v. col. in medio. Bal. in authen. nunc aure. C. de episc.
 & cler. & in tract. statutorum in verbo, legitima. vers. viii. & ix. & in sua Marg.
 in ver. legitima. vers. iii. Barr. in consil. lxxii. col. ii. Car. in consil. vbi dicit, quod de
 iure canon. non valet tale statutum. Ange. & Bald. in l. i. §. ius naturale. de iustu. &
 iur. in finalibus
 verbis. Capra
 in consil. lxxii. in
 ii. col. i. Inno. in
 c. qua. in ecclie
 stat. de consil.
 Felu. in c. ecclie
 sancta Ma-
 ria. de consti-
 col. iii. Socinus
 consil. cl. in i. par-
 te. & in consilio
 c. lxxv. incipit.
 in causa fratris
 in ii. volu. & in
 consilio c. lxxx-
 viii. in ii. parte.
 Alex. in consil.
 exvii. incip. vi-
 so titu. q. in iii.
 colum. vbi di-
 cit hanc veram
 opi. & commu-
 nem cano. Al-
 ber. de rola. in
 ii. par. statu. q. o.
 ciu. & ciii. &
 in l. quonia in prioribus. pen. & si. col. Bal. tenet hanc opinionem in pluribus locis
 lais, vbi §. in tract. statu. & sic vides quod veraque opin. est communis: tamē
 recedas ab opin. cano. quia est magis æqua, quia vbi sunt duæ opin. communis
 contrariæ, scilicet cano. & legistarum, est tenenda opin. canon. de quo vide La-
 fran. in repet. c. quoniam contra. in vers. testium. col. xi. in fi. de probat. & vbi est
 decisio Rota, est maioris auctoritatis quam cōmunis opi. doc. ita Barb. in c. om-
 de lit. contest. col. xi. post prin. est bene verum quod cum causa poterit in totum
 per statutum vel consuetudinem tolli legitima, secundum magis communē opi.
 doct. quā refert Abb. in consil. lxxx. col. fi. & Rochus Curt. in tracta. de consue-
 col. lxxxiii. fo. xxxii. & dato quod prima opi. legistarum esset vera, cōmuniter
 nent omnes quod a limenta possent peti. de quo per Barb. vbi supra & Imo. in
 Titio genero. col. pen. & Abb. consil. lxxii. in i. volu. & per d. Roch. de Curte. vbi
 qui dicit, quod nullus discrepat quod non valet consuetudo quod filii à patribus
 alantur. Et sic per ista patet an valeat statutum in clytā ciuitatis Valentie regi-
 Hispanie disponēs quod pater possit filium exheredare cum quinque solidis mo-
 netā ipsius regni, qui faciunt summā quartæ partis vniuersitatis. Item etiā an
 liqratōnes seu maioratus sunt liciti. de quo vide Moder. Hispan. in repet. c.
 vestras. de dona. inter vir. & vxor. fo. 8j; ver. restat nunc examinare, H. C.

& semel §. si quis autem. & in auth. de fal. Bene verū est
 lex civilis ita statuit naturali ratione suadente. Et hoc
 modo iura alleg. in cōtrariū intelligunt. & idē finaliter
 tener. Cy. in l. scimus. in fi. C. de nupt. Old. in consil. cxxxv.
 factū est tale. & Alex. in consil. lxxv. visis. col. ij. lib. j. referet
 Dy. quod legitima debetur de iure civili: naturali tamen
 ratione. Et quod legitima absolute à statuto tolli possit: re-
 net Ang. in l. Papinianus. §. quarta autem. col. fi. §. de in-
 offic. testa. vbi dicit se pluries ita consuluisse: & patet in
 eius consil. xv. statuto cauetur. in consil. cccxli. cōsultatio
 hac. & idē Ang. in l. quod de bonis. §. si. §. ad le. Fal. & ibi
 I mo. dicit quod ista est cōmunis opi. & Alex. ibi post mul-
 tas alleg. dicit quod communiter ita tenetur, saltem ex cau-
 sa. Et idē Domini. in c. quamuis. col. pe. de pact. in vj. In
 de Ana. in consil. iiii. visis. Lapus in alleg. c. j. in ciuitate Fla-
 rentiæ. col. j. Rota in xviii. deci. fuit dubitatu. in notis
 & Abb. in consil. lxxv. primò est vidē. sam. col. fi. lib. j. And.
 Sicut. in consil. lxxvij. col. vj. lib. iiii. Et istam esse commu-
 nem opi. etiā attestatur Cor. Peru. in consil. cl. hanc qua-
 stionē. in fi. lib. j. & consil. ccc. in hac cōsultatione. col. j. pe.

lib. & in consil. vij. in hac cōsultatione. lib. ij. in princi. &
 in consil. cv. in hac cōsultatione. lib. iij. & in consil. cxxij.
 licet breue sit. eo. lib. iij. col. fi. & in consil. j. col. iij. lib. iij.
 vbi pluribus medijs tollit æquiparationem quæ fit de ali-
 mentis ad legitimam.

¶ Existit cōclusio presertim habet locū in legitima^a que
 debetur mari vel patri, vt no. Ang. in d. consil. cv. Bal. in l.
 j. §. ius naturale. ff. de iustu. & iur. Ro. in consil. xxxij. visa. col.
 fi. Ben. Cap. in consil. xv. pro pleniori. & i consil. clj. subscripti.
 ¶ Nonnulli tamen tenent contrarium, quod non possit tolli
 in totum sed minui. Et vltra antiquos quos refert Dyn.
 in dicta regu. indultum. hoc tenet Bald. in consil. xlviij. in
 questione. lib. j. & in consil. cxxxj. circa prædicta. lib. ij.
 Fulgo. consil. xc. quidam. Raphael Cum. in consil. lxx.
 quidam Serperius. col. j. And. Sicul. in consil. xxiiij. col. iij.
 & fi. lib. j. Alex. in consil. lv. viso titulo. col. fi. lib. ij. & Ma-
 ria. in consil. xxx. quamuis ex his. & Soci. in consil. cl. in prin-
 vera & magis communis opinio est, quod possit tolli etiam
 in totum saltem ex causa per supradicta.

a Legitima Ro-
 ma. consil. xxxij.
 incipien. visa
 municipali.
 fin. col. vbi di-
 cit quod nul-
 lus tenet cōtra-
 rium. & Abbas
 consil. lxxv. in
 cip. quidam de
 celsit & c. H. C.

In l. Semper in obscuris. Argumenta.

- 1 Minimum quod est, quando sequi debeamus.
- 2 Testator psumit quā minimū velle hæredē legatus grauari.
 Minimū in legatis sequi debemus, & in vltimis voluntatibus.
- 3 Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud
 innueret.
- 4 Legatum ad pias causas non est de minori intelligendum.
- 5 Legatum quod fit clericis, an intelligi debeat de minori, an
 verò maiori.
- 6 Legatum pro loco, cui fit, qualiter est intelligendum.
- 7 Minimum etiam in contractibus quare sequi debeamus.
 Debitori datur electio in alternatiuis.
- 8 Obscurum iudicis arbitrio declarandum si sit, non recurritur
 ad id quod minimum est.
- 9 Minimum in pœnis infligendis attendendum.
- 10 Damnatus pœna capitali, intelligi debet de minori.
- 11 Proprietas verborum in pœnalibus maxime attendenda.
- 12 Pœna si pro delictis sit infligenda, q̄ mitior est irrogari debet.
 Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda.
- 13 Excommunicatio qualiter esse pœna probeatur.
- 14 Excommunicatio minor non solet ab homine proferrī.
- 15 Obscurum in iudiciis interpretari solemus in fauorē actoris.
- 16 Obscurum quando aliquid esse merito dicatur.

R E G V L A . I X . V L P I A N V S .

S E M P E R in obscuris quod minimum est, se-
 quimur.

¶ EADEM regula habetur eo. tit. in vj. c. in obscuris. & glo. ibi exemplificat in c. ex parte de censu. sed non bene: quia text. ibi ratione specialem adducit. & in terminis illius. c. si legatum fuisset factum ecclesie, deberet minus. l. Titia. §. Seia. & ibi Bar. ff. de aur. & arg. leg. vnde exemplificari potest. l. in nummis. de leg. iij. quam glo. hic adducit. & in l. apud Iulianum. §. Seio. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij. cum simi. vt tradit Dy. in d. reg. in obscuris.

¶ Et ista regula habet locum in subsidiis: quia prius inficitur quod actum est. Secundo, quod verisimilius est. Tertio, quod fieri solet. l. semper. j. eo. l. in obscuris. j. eo. & no. per glo. in d. reg. in obscuris. Et huius regulae ratione adducit glo. in d. reg. in obscuris. eo. tit. in vj. quia in eo quod plus est. continetur minus. Sed ista ratio bene procederet in quantitatibus. non autem in speciebus. l. inter stipulantes. §. si stipulante. ff. de verb. obli. vnde melior ratio videtur: quia in legatis testator videtur minus grauari heredes: quam fieri possit. l. vnu ex familia. §. si re. de leg. ij. in contractibus vero ratio videtur, per reg. l. veteribus. ff. de pac. & in delictis ratio colligitur per l. si praeses. ff. de penis.

¶ Habet ergo locum regula, primo in legatis, & in voluntariis, vt probatur in d. l. in nummis. de leg. iij. in d. l. apud Iulianum. §. Seio. in l. si ita scriptum sit. in fin. de leg. j. in l. si ita relictum fuerit. in princ. de leg. iij. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij.

¶ Et tali casu regula procedit vbi est incertitudo in rebus. Secus est in personis: quia tunc electio datur heredi. l. si quis seruum. §. si inter duos. de leg. ij. Et not. per Dy. in regula in obscuris. eo. tit. in vj. vbi dicit, quod in personis minimum apparere non potest.

¶ Secundo regula limitatur, nisi propria significatio & vocabuli aliud importaret: vt not. Barto. per illum text. in l. si is qui ducenta. in prin. §. de reb. dub.

¶ Tertio regula intelligitur, quando illud minimum habet in se virilitatem: aliis secus. vt per glo. in l. legator generaliter. de leg. j. vbi Alex. in iij. col. in ver. ite dicitur.

¶ Quarto regula intelligitur, quando non apparet electio data fuerit legatario: aliis secus. vt no. Bar. in d. l. legato generaliter. circa si. in ver. praedicta omnia. de leg. iij.

¶ Quinto fallit, quando qualitas legati vel legatum aliud suaderet. l. si cui. de ali. & cib. leg. l. Strichus. de leg. iij.

a Legatis. in fra. eo. l. in testamentis. num. 3. idem Dec. l. j. in si. l. si creditores. in si. l. certis annis. col. ij. C. de pact. l. in testamento. col. fin. C. de milit. test. l. j. col. j. C. de inst. & sub. tit. l. i. in fi. C. de impube. & ali. l. si pluribus. col. ij. de leg. j. l. non solum. §. fin. col. xx. de oper. no. nunc. Soci. l. si fuerit. de reb. dubis. C. M.

ij. quia legatum obscurum ex affectione cuiusque capit interpretationem: vt dixit text. in l. capienda. §. quod factum est. j. eo. facit text. in l. Aurelius. §. Titius testamento. & quod ibi Bar. §. de lib. leg.

¶ Sexto & vltimo fallit in legato relicto ad pias causas: quia non de minori, sed de maiori fauore religionis intelligitur. l. Titia. §. Seia. ff. de auro. & arg. leg. vbi Bar. ita limitat istam regulam & illum text. pro singulari alleg. Rom. in sing. ccccxxv. quare si lego ecclesie. & no. dom. Abb. in c. iudicare. de testa. col. ij. ver. vnum tamē sing. Et tradit And. Sical. in consi. lix. illud in mediū. col. xj. lib. ij.

¶ Limitatur tamen ille text. procedere in legato ecclesie, prout loquitur.

¶ Secus si esset legatum factum clericis vel personis ecclesiasticis. vt not. Abb. dicit per illum text. in c. ex parte. de censu per rationem quae in text. ibi assignatur. Sed certe cum text. ibi loquatur in voto, consonat quod votum factum fuerit de dando ecclesie, & clerici ibi videntur pro ecclesia recipere. vnde ille text. indistincte prout loquitur, videtur procedere secundum istam reg. quae etiam videtur habere locum in relicto facto ecclesie.

¶ Non obstat. in d. l. Titia. §. Seia quia non videtur probare illud ad quod per Barto. & docto. omnes allegatur.

¶ Nam ibi erat factum legatum templo in quo non erant nisi dona aurea & argentea. merito secundum qualitatem loci legatum intelligitur. Et dum ibi dicitur. quod de argento debeat legatum fieri, bene probatur regula quod in dubio legatum sit quod minus est, ex quo fit ibi de argento non de auro. Et ideo Rom. in not. §. alleg. ccccxxv. bene dicit quod legatum factum ecclesie de calice, intelligitur de argento vel auro: quia de alia materia calices ecclesie non conficiuntur. vt calix. de conse. dist. j. Et sic propter qualitatem loci videtur fieri illa interpretatio.

¶ Alias ergo in legato facto etiam ecclesie regula ista haberet locum: vt probatur in d. c. ex parte. Et hoc modo soluitur glo. in d. reg. in obscuris. eo. tit. in vj. quae exemplificauit reg. per illum text. in d. c. ex parte. Et ad hoc facit quod not. Roma. in singul. lix. quidam Roma. vbi inquit, quod si quis legauit ecclesie vtilitatem palatii sui, quod videtur legare solum vsum, & non proprietatem. alleg. tex. cum glo. in l. si habitatio. §. j. ff. de vfu & habit.

¶ Secundo regula etiam habet locum in contractibus.

a Causas. Idem Socin. in tract. fallentiarum, in reg. cccx. in xij. priuilegio. piz causa. H. C.

b Alias. Idem Iaso. l. si ita sit scriptum. in fin. de leg. j. dixi in tract. v. l. r. q. xx. C. M.

l. inter stipulantes. §. si stipulante. l. si stipulatus fuero decem. de verb. obliga. l. si fideiussor. la. secunda. §. manda. l. si quid venditor. in fin. §. de edil. edict. Et facit regula, quod in contractibus in alternatiuis electio est debitoris. l. plerumque. in fin. ff. de iur. dot. Et ad propositum fa. gla. not. ib. in l. si §. de prae. stip. quae dicit, quod iudices semper sequuntur quod minus est. Et ideo in mandato obscuro attenditur illud quod minus prauidetur: vt not. Bald. in l. falsus. col. penul. C. de falsis. & in dubio non videtur quod transferatur dominium. vt not. Bar. in l. cum pater. §. pater plurius. de leg. ij. Alexan. post Bald. quem ibi refert in l. pascenda. C. de pact. Et talis regula in contractibus procedit quando illud minimum non sit inuitae. aliis debetur mediocre. l. si quis argentum. §. similibus modo. C. de donati. declarando vt per Dy. in regula, in obscuris. eo. tit. in vj.

¶ Secundo regula fallit in dote: vt not. per glo. in princi. in l. nuptura. ff. de iure do. quae alleg. l. in ambiguis. eo. tit. Nam illa regula, in ambiguis quae loquitur in dote, est magis specialis. & videtur derogare huic regulae generali. vt regula generi per speciem. de regu. iur. in vj.

¶ Tertio fallit quando illud quod obscurum est, declarari debet arbitrio iudicis: quia tunc non recurritur ad minimum. vt not. Abb. in c. j. de deci. vbi limitat istam regulam: & ad hoc bene fa. text. in l. cum post. §. gener. §. de iure dot. & quod supra dictum fuit in legatis per l. is cui. de ali. & sib. lega.

¶ Quarto fallit in casu. l. veteribus^a. §. de pac. vt per glo. a Veteribus. hic. & Dy. in d. reg. in obscuris. Et de intellectu. d. veteribus. videndum erit in locis. §. allegandis.

¶ Quinto fallit ratione subiectae materiae: quia in dubio videtur dominium transferri. l. j. in versic. tamen. ff. pro dote. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahend. empt. & not. Barto. in l. doris. ff. de iure dot. & in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij.

¶ Tertio regula etiam procedit in delictis: vt not. per glo. hic: quia in dubio minor poena imponitur. l. si praeses. & l. interpretatio. §. de poenis. & de poen. dist. j. in c. poenae in l. pactum. §. in poenalibus. j. eod. facit text. cum glo. ff. in l. haec enim cauae. §. de suspect. tur. in l. absentem. ff. de poen. Et no. Bal. in l. diuortio. in princi. ij. ver. & facit ad quaestionem. ff. sol. matri. & in l. quoties. §. si quis ita in versic. facit etiam hoc ad quaestio. §. de haere. instir. & tradit Alex. in consil. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij. ¶ Et ad idem facit, quia condemnatus poena capitali (cum sint plures cauae capitales) de minori intelligitur: vt not. Abb. post glo. & alios in c. quanto. colum. iij. ver. ij. quae ro. de iure iuran. cum similibus. vt tradit Alexan. in consil. cum statuto loquens. lib. j. Et condemnatus ad restitutionem rei furtiuae in dubio videtur condemnatus condictione furtiuae

quae

quae non infamat. vt in not. q. trad. Ioan. de Ana. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. iij. de accus. vbi dicit se ita consuluisse Venetiis. facit gl. in l. si quis id quod. in versic. quingentorum. quae dicit quod aliis in text. est quinquaginta. Et ita approbatur: quia est minor poena, secundum Cyn. Alber. Bald. & alios ibi. & Fulg. in consil. cxxvij. hoc maxime.

¶ Et praedicta conclusio limitatur primo, nisi ex qualitate facti aliud colligatur: vt patet in l. j. C. ad leg. Corn. de sicar. in l. si non conuictij. C. de iniur. in c. j. de praesump. & latius per Dy. in d. reg. in obscuris.

¶ Secundo fallit in casu litem Mela. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. de cuius intellectu vide Ioan. de Ana. in ca. significasti. et secundo, de homi. in iij. notabi. Et Pet. de Anch. in consil. ccxvj. nos Bartholomaeus. cum similibus. vt tradunt Moder. in d. significasti. Et adde Ro. in consil. ccccj. eo praesupposito. Alex. in consil. xv. ^a viso processu. lib. j. & in consil. lxxv. col. ij. eo. lib. j. & in consil. xlvj. copiose. lib. iij.

¶ Tertio, praedicta conclusio limitatur non habere locum, quatenus verborum proprietates videntur requirere: quia lata interpretatio fit vt verborum proprietates seruetur, etiam in poenalibus. l. cum lege. §. de testa. vbi Arret. not. illum rex. ad hoc. & facit quod not. Cal. in consil. j. de consang. & affi. vbi inquit, quod materia dispensationis quae stricte debet interpretari. c. j. de fil. presby. tamen late secundum proprietatem verborum interpretatur.

¶ Quarto & vltimo, conclusio supra dicta procedit in delictis vbi agitur de poena corporali, vel pecuniaria. Secus est in excommunicatione, in qua in dubio fit interpretatio de maiori excommunicatione. c. pen. de sentent. excommunic. quia excommunicatio non dicitur poena, sed medicina ad correptionem. c. j. de sentent. excommuni. in vj. vt no. Abb. in d. c. pe. & in c. j. de postu. praela.

¶ Sed ista responsio non videtur vera: quia absurdum est dicere quod excommunicatio non fit poena: quia contrarium probatur in ca. quoniam frequenter. §. fin. vt lit. non contest. & nulla maior poena est in ecclesia: vt dicit text. in c. corripantur. xxiiij. q. iij. Obstare tamen videtur text. in d. c. pen. vbi contra naturam poenae fit lata interpretatio. Et in hoc valde laborant doctores. Imo in ca. j. de leca. Ioan. de Anan. in c. j. de sagittariis. Moder. in c. pen. in ca. dilecti. de exceptio.

E §

¶ Sed

^a Consil. xv. vbi plene dixi. Adde Nicolau Boeri. decisione cxxxvij. & infra eo. l. fauorabiliores. nume. 6. C. M.

a Dicendum est. Aliam tibi assigno rationem quare dat Anch. in c. statumimus. de senexcom. libr. vj. in vers. ij. not. nam excommunicatio nō profertur nisi pro mortal. ca. nemo. xj. quæsti. ij. mortale de per se operatur remotionem a sacramentis, vt minor excommunicatio e. sacerdotes. j. q. i. Ergo vt aliquid addat, excommunicatio debet intelligi de maiori. vt l. i. in fin. ff. ad municipales. alias rationes ponit Fel. in d. c. penult. de senexcom. quem vide, vbi sentit istam, licet nō ita declarat. Hier. Chuc.

¶ Sed non bene resoluunt. vnde dicendum est^a, quod tex. a in d. c. penult. loquitur in iudice qui protulit sententiam excommunicationis. Nam de maiori intelligitur, quia ab homine minor excommunicatio proferri non solet: & verba intelliguntur secundum communem vsum loquendi. c. quanquam. ij. q. vij. l. Labeo. ff. de supel. leg. & in delictis quomodo regula procedit, dicendum est, vt latius per Dy. in d. reg. in obsecris.

¶ Vltimo regula nō habet locū in iudiciis, vt glo. h. d. citat: quia in dubio fieri debet interpretatio in fauore actōris. l. si quis intentione ambigua. s. de iudi. l. inter stipulantem. §. si Stichum. de verb. obli. & not. Bar. in l. rerum amotarum. in fi. ff. re. amo. Et no. Inno. in c. licet causam. in fin. de proba. quem Bald. refert in l. ordinarij. C. de rei vendi. col. pe. & idem Inno. in c. examinata. de iudi. in fin. Abb. in consil. lxxvij. in q. in fin. lib. ij. Alex. consil. lxxvij. v. i. so themate. colum. pen. lib. ij. Et prædicta conclusio etiam habet locum in iudicio criminali, vt Alexā. concludit, probando Rom. in l. diuortio in prin. col. iij. ff. sol. matrā. & ita tenet Bart. in l. libellorum. col. fi. in prin. vers. quare aliquis percussit limitatur tamen tex. in d. l. si quis intentione. vt Bald. ibi dicit in secundo notabili. & tradit Alex. in consil. lv. quoniam causa. col. fin. lib. v.

¶ Et ad declarationem regula. vt l. veteribus. ff. de pac. quando aliquid dicitur esse obscurum, tradit Alexan. in consil. xj. viso. col. fi. lib. ij. & ibi dicit quod verba generalia non dicuntur obscura. de quo not. in l. si fideiusor. l. ij. ff. mandati.

¶ Et an sit differentia inter verbum obscurum, & ambiguum, dixi in c. si. de constitut.

¶ Et de præallegata. l. veteribus. no. lmo in cōs. xxj. in causa præmissa. Joā. de Ana. in consil. xcviij. visis. in fi. Are. in cōs. liij. in causa magistri Blasij. in fi. & in cōs. lxxxiiij. diligenter. col. fi. Oldra. in consil. xc. ex forma. col. ij.

In l. Secundum naturam. Argumenta.

- 1 Commoda ferens, incommoda & onera sustinere debet. & name. 2.
- 2 Pactum de lucro in societate, est etiā de dāno intelligendum.
- 3 Contrariorum quare eadem disciplina. & nu. 5.
- 4 Testes publicatione facta nec super iisdem capitulis, nec super directo contrariis admittantur.
- 6 Argumentum si non auget, nec minuit, quod oppositorum

storum eadem sit ratio.

- 7 Argumentum ab oppositis quare inualidum.
- 8 Frater an succedat forori, statuto stante quod forer non succedat fratri.
- 9 Testes tot in reuocatione requiruntur testamenti, quot in eiusdem confectioe.

REGVLA X. PAVLVS.

SECVNDVM naturam est: comoda cuiusque rei eum sequi, quem sequuntur incommoda.

¶ Habetur regula habetur^a in c. qui sentit. eo. tit. lib. vj. & probatur in l. j. in prin. §. de instito. §. cū autem. in l. i. de emp. & vend. l. j. §. pro secundo. C. de cad. tol. cum simi. allega. in gl. alia exempla, & similia traduntur per glo. in d. regula, qui sentit. Et adde tex. in l. is qui in potestate. in §. fin. ff. de leg. præstan. ¶ vbi dicitur absurdū esse alium habere comoda, & alium onera sustinere: & vbi periculum est, ibi lucrum debet collocari. l. fi. §. pe. C. de fur. glo. per illum tex. in l. si is qui. §. j. supra com. mo. Et ideo pactum factum de lucro in contractu societatis, etiā de dāno intelligitur. §. illud. insti. de socie. Iniquissimū enim est genus societatis. in qua vnus dānum & non lucrum haberet. l. si non fuerint. §. si ff. pro soc. Et ideo com. modum ab onere regularur: vt in not. q. tradit Bal. Ang. & doct. per gloss. ibi in l. planē. §. si duobus. de leg. j. vbi Alex. refert col. j. facit text. in l. Seio in prin. & quod ibi Bart. ff. de annuis leg. in l. Nefennius. §. fi. supra de excus. tuto. & in l. quoties. supra ad Trebel. Et ad prædicta facit quod not. Bar. in l. quia poterat. in fin. supra ad Treb. vbi ponit quæstionē, de socio qui suo periculo voluit ire Venetias contra voluntatem socij: nam de lucro quod fecit nihil debet habere socius qui noluit periculum subire. cum simi. vt tradit ibi Alex. col. j. & sequitur Ang. Aret. in §. illud. insti. de socie. & Roma. consil. ccccclxxv. & per istam regulam. & Bal. dicit in l. j. §. pro secundo. in fin. C. de cadu. tol. quod aut vasallus dimittat feudum, aut præster seruitium.

- 2 ¶ Et prædicta regula procedit data habilitate personæ Sed quandoque propter inhabilitatem personæ quis com. modum consequitur, licet onus & incōmodum non patitur: vt patet in muliere & minore qui ad hereditatem agnatorij admittuntur, & tamen tutelā eorum subire nō tenentur.

interdum. l. j. §. interdum. ff. de leg. tut. in §. si. insti. de legi. pat. tute.

¶ Secundo regula non habet locum in dote, in qua mulier quandoque habet lucrum, & onus non patitur: vt not. Bart. in l. si. constante. in prin. col. pen. in v. q. ij. princ.

¶ Tertio ista regula habet locum quādo est eadē ratio, vt quis ad modum & incōmodum admittatur: secus vbi esset diuersa ratio. vt not. Bar. hic & patet in iuribus alleg. in gl. videlicet in l. si. negotia absentis. §. de neg. gest. in l. si. quis. §. j. s. cōmuni diui. in l. sed & socius. §. si. abien. ti. ff. pro socio. in quibus iuribus propter culpā eius quis cogitāt damnum subire & à lucro repellit. vt no. Ang. per gl. si. ibi in l. si. cad. Tert.

¶ Et secundum istam limitationem, duae limitationes supradictae videntur procedere: ita omnia supradicta in ista limitatione includi possunt. & ratio Bart. in d. l. si. constante. non fundatur in fauore dotis: sed quia eadem ratio videtur. Et ad hoc facit, quod inferius dicam.

¶ Per istum text. cum similibus. §. & in gl. alleg. infert gl. hic illud vulgatum, ¶ contrariorum eadem est disciplina. & idem no. per gl. in rub. C. de acq. poss. in c. quanto. de centi. in glo. si. & in l. sciendum. §. si. si. qui facit. cog. in l. Pomponius. §. j. in vers. esse. ff. de procur.

¶ Prædicta regula exponitur & declaratur pluribus modis. Primo, vt dicamus: eadem disciplina, id est, eadem cognitio: quia cogito vno de contrariis, alterum cognoscitur. & hoc probatur in l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. insti. eo. in prin. & ibi Ang. Aret. & insti. de tutel. in prin. & in l. qui accusare. in princ. ff. de accus. & in l. j. §. stipulatio. §. de prat. stip. Et hoc modo arguit Dy. in reg. ij. in prin. de reg. iur. in vj. Bart. in l. inter stipulantem. §. sacram. col. ij. ff. de verb. oblig. Abb. in c. fraternitatis. de test. col. antep.

¶ Et ideo sicut facta publicatione testium testes non admittuntur super eisdem capitulis: ita non admittuntur super directo contrariis: quia est idem timor subornationis in directo contrariis: quia cogito vno contrario, alterum cognoscitur: vt dicit Ang. Aret. insti. de his qui sunt sui vel alie. iur. col. j. in si. alleg. not. in cle. ij. de test. & in §. quia non. in auth. de testi. not. in c. fraternitatis. de testi. b.

¶ Secundo, contrariorū eadem est disciplina. intelligitur quod eadē sit de cilio: quia dispositū in vno, habet locū in alio: vt gl. hic dicit per istum text. cum sim. Nā licet cōtraria sint cōtrarie nature & effectus. c. hospitiō lū. xxxij. dist. in fi. vnde si vnum contrariū est bonū alterum malū est: vt per gl. in c. intellectu. de iure iu. quia quod operatur propositū in proposito operatur oppositū in opposito. l. si. & toto. in prin. l. quod in rerū. §. si quid potest. de leg. j. l. fin. de leg. ij. Et cōtraria non possunt simul stare: quia vno posito alterum tollitur. xxj. q. ij. c. cum humilitatis: & ibi glo. in l. si. vbi gl. de duor. facit tex. in l. non codicillū. C. de test. & quod ibi gl. l. Pomponius. §. j. ff. de procur. Tamen quandoque de vtroq; contrario

trario idem disponitur & iudicatur, vbi est eadem ratio, vt hic secus si diuersa ratio sit: vt cōcludit Bar. hic & idem. Bar. in l. in fundo. in j. col. ff. de rei vend. Ang. in consi. l. xvj. vltis. in fin. & Dy. in d. reg. qui. sentit. & Bar. in d. §. sacram. Paul. de Castr. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. Angel. Aret. in d. §. illud. & insti. de his qui sunt sui & c. in prin. & in ista conclusione omnia iura resoluuntur: & ita etiam concludit Aret. in rubr. ff. de acquir. poss. vbi ad hoc inducit gloss. no. in cle. fin. de appel. in ver. repulsiō.

¶ Et secundum prædicta procedit quod no. Bal. in l. pe. C. de sol. vbi dicit quod oppositorium est eadem disciplina: quia si diminutio non minuit, sic nec augmentum augere debet. allegat pro concordantiis l. & si contra. §. si. ff. de vulg. & pup. & quod not. Bald. in l. non nudis. in fi. C. de 7 probat. ¶ non valet argumentum ab oppositis, quando non est eadem ratio. & quod not. gloss. in clem. j. in verbo obseruare. de sent. excom. quæ dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, vbi verba & mens resistunt. & idem Bal. in l. si. præses. C. quomodo & quando iud. in prin. dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, quando non est eadem ratio contrariorum.

¶ Ex supradictis infertur ad questionem quam ponit Bal. in l. duodecim tabularum. in fine. C. de leg. hæred. in ver.

¶ 3. quare statu. vbi dicit, ¶ quod si statuto cauetur quod soror non succedat fratri: non tamen in casu contrario videtur statutum disponere, quod frater non succedat sorori: quia non videtur eadem ratio contraria conseruandæ agnationis: & illud etiam sequitur Paul. de Castr. in d. l. lege. cum si. vt tradit Alex. in l. inter stipulantem. §. sacram. de ver. oblig. ¶ Et quot testes requiruntur in confectione c. testamenti, tot etiam in eius reuocatione requiruntur: vt not. Bal. in l. si. col. ij. vers. & scias. C. de fideicom. cum si. vt tradit Alex. in rubr. de acquir. poss. & de hoc videbitur plura similia in regul. nihil tam naturale. j. eod. vbi melius similes quaestiones conueniant.

In l. Id quod nostrum. Argumenta.

1. Voluntas nostra quare facti esse dicatur.
2. Facti vocabulo venit quandoque non factum.
3. Princeps & respublica occasione data rem meam mihi auferre possunt.
4. Commune quod est, meum aliquo modo est.
5. Libera patrono nupta non potest eoinuito diuertere.
6. Meum, tuū, suū, hæc verba in dubio. pro toto sunt accipienda.

Condit

a Statuto. Do. Soci. tenet contrariū per pulchra fundamenta, in rub. ff. de acquir. poss. in fi. verbis lastra me ibi dicit cōmunē opi. esse contra Soci. & ibi latē p. doc. circa hanc materiam H. C. b. Frater. §. co. l. ij. nume. 117. C. M. c. Requiritur. Imō non semper, vt not. in l. sancimus. C. de testa. & dixi ad Alex. cons. c. iij. lib. ij. C. M.

7 Condicio, si meus erit, verificatur si meus pro parte sit.
8 Res tota in dubio venit rei vocabulo.

REGVLA XI. POMPONIVS.

a Princeps. vi de laicisimè la fo. l. barbarius. de off. pref. vj. col. vers. circa duas vltimas. Can. ca. quæ in ecclesiariu. de const. H. C. b Meum. Dec. c. ratio. de præben. l. l. cate. ra. s. ite quæri potest de leg. j. Alci. in l. pupillus. s. si. de ver. sig. dixi in con. fuer. Pari. s. j. gl. j. q. vij. c. m. e Et non proprie. adde Bar. l. si testamento. in principi. ff. de cond. insti. & l. hoc legatū. de leg. iij. & doct. in c. cū in illis. s. si. de præb. li. vj. vbi dicit q̄ i materia fauorabili meū dicit quod est cōmune: secus in odiosa: de qua vide Car. in cl. j. de ho. in ii. col. in fin. adde tamen Bal. in l. i. c. de commu. re. ali. qui dicit quod commune dicitur meū tantū vsq; ad dispositionem partem meam & non vltra. H. C.

ID QVOD nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest.

IBI in text. facto nostro. Hic factum nostrum pro voluntate simplici etiam accipitur. Nam voluntas nostra & animus facti esse dicitur l. bonæ fidei. s. j. de acquir. rer. domi. ibi ad factum pertinet. not. Bart. in l. pro hered. de in prin. ad fin. ff. de acquir. hered.

Secundo factum nostrum hic etiam non factum includit. Nam appellatione facti, etiam non factum continetur. In sit. de nupt. s. si qua vxor. in fin. vbi dicitur restitui illos faciuros si se abstinerit. & not. per gloss. & doct. in l. iij. in prin. ff. de verb. oblig. Et hoc etiam habet locum in materia pœnali: vt tradit Alex. in l. vbi autem. s. qui id quod. ff. de verb. oblig. & in terminis regulæ hoc patet quia id quod nostrum est, mediante negligentia: & sic mediante nostro facto ad alium transferitur: vt contingit in præscriptione & vsucapione. l. j. s. de vsucap. l. traditionibus. C. de pact. & glo. hic dicit, dum inquit, quod ille qui tacet & patitur contra se præscribi, dicitur aliquid facere. & fortior videtur ista translatio quæ fit mediante præscriptione. quia prælatus qui non potest alienare, cum eius negligentia ecclesia priuatur iure suo mediante præscriptione. c. veniens. de præscript.

Et ista regula sic declarata limitatur non procederet causa: quia princeps & respublica ex causa possunt rem meam mihi auferre. litem si verberatum. s. j. vbi Bart. ff. de rei vend. l. Lucius. ff. de euisct. not. in l. Antiochenium. ff. de priuileg. cred. & ibi Bart. Imò etiam officialis ex causâ hoc potest. l. si. s. Titius. vbi Bart. ff. de pig. act. Et hoc sanè intelligitur, dum modo prærit in soluz. l. serui. vbi Bald. C. pro quib. caus. lib. accip. glo. in l. si locus. s. si. ff. quemad. ser. amit. & not. Bart. in d. l. si. s. Titius. Arch. i. x. q. iij. c. per principalem bonus text. in l. venditor. s. si constat. ff. de communia præd.

In hac l. est glo. not. quæ allegatur, quod illud quod est commune, dicitur meum magno modo per fictionem, & non proprie: & istam gl. sequitur Bart. in l. serui electio. c. non. s. j. in fi. s. de leg. j. per text. in l. illud. ff. de rit. nupt. vbi videtur text. dum ibi dicitur, quia non proprie videtur eius

libert

liberta, quæ etiam alterius sit. Nicol. de Neapol. in d. s. j. & Alb. de Rosquem ibi Alex. refert, dicunt, quod tex. in d. l. illud. videtur probare contrarium: & illum contra Bart. inducit Are in d. s. j. quia licet primo, secundum sententiam Iaboleni, text. dicat quod res cõmunis proprie non sit mea: tamen videtur recedere ab illa opi. dum inquit, aliis contra vitam est: quia libertam eius esse negari non potest, licet alterius quoque sit liberta: & Iureconsultus illam approbat. & sic videtur recedere à prima opi. Iaboleni.

Sed responderi potest, quod licet sententia Iaboleni reproberetur in decisione illius casus. Ratio tamen alle. non quod de propria: quia liberta nupta patrono, non potest illo inuito diuertere. l. si. in prin. ff. de diuor. & hoc fuit statutum propter reuerentiam patroni: vt dicitur in l. in eo iure. s. si. ff. de rit. nup. Et talis reuerentia in solidum patrono debetur. l. communis libertus. ff. de in ius voc. l. si. de in. patr. l. quædam mulier. ff. fa. ere. & ista ratione in d. l. illud. de comm. lib. idem iudicatur quod de propria: vt Socii declarant, & ibi est casus specialis fauore matris: monij: vt not. Io. And. in c. si. col. ij. de verb. sig. in vj. Et dicitur rem suam, ita proprie loquendo intelligi possit de parte, sicut de toto: & ipse tenet, quod res proprie sua dicatur, si pro parte sua sit: quia in materia pœnali quæ proprie & strictè intelligitur, appellatione rei meæ venit communis. l. libertus. Sed responsio colligitur ex s. dictis.

Ad idem Are. inducit text. in l. rectè dicimus de verb. signifi. vbi res communis non falso dicitur mea.

Sed dic verum esse, quod non falso dicitur mea: quia excusatur à falsitate ex quo mea est pro parte. Sed non sequitur quod proprie dicatur mea. ad idem alleg. text. in l. pupillus in fi. de verb. sign. vbi dicit, quod verbum suum, ambiguum est, an de toto vel de parte intelligatur. & ideo qui inrat suum non esse: addere debet, neq; sibi cõmune esse.

Sed dic quia licet verbum suum, ambiguum sit, in casu cum pro toto intelligitur inferius dicam. Illa expressio, quod non sit communis, videtur facta ad maiorem declarationem, vt glo. ibi dicit: & not. Io. And. in d. c. si de verb. sign. in vj. col. j. vbi dicit, quia verbum, meum, de vi verbi debet intelligi quod sit meum simpliciter, & non de omni sui parte & dicit quod text. in d. l. pupillus. inter

a Simpliciter. Alex. col. cncv. num. i. lib. vj. C.M.

inteligitur ad tollendam dubitationem: vt ibi no. & sic videtur approbare gloss. ibi, & concludit, quod commune non potest proprie dici meum: & idem sequuntur doct. ibi, col. ij.

¶ Vltimo Aret. alleg. l. ij. in prin. ff. de condi. insti. vbi illa conditio, si talis seruus meuserit cum moriar, verificatur etiam si meus sit pro parte. & sic videtur quod proprie verificatur: quia conditio est voluntaria que formaliter debet impleri. l. Mauius. & l. hæredi. de condi. & demonst.

¶ Sed potest responderi, quod ibi illa conditio verificata videtur vt actus valeat: quia aliàs si in totum seruus proprius remansisset, institutio non valisset: quia erat institutus seruus sine libertate, quo casu institutio non valet. Sed in aliena in totum vel in parte valet. l. ij. ff. de hæ. insti. & ita illum text. declarat Socin. in d. §. Labeo. in l. serui, alleg. de leg. j. licet idem Soci. referat dicta Aret. & sequatur in cons. cxl. incip. circa præsentem consultationem. col. v.

¶ Et concludendo conclusio gl. hic verissima videtur, quod proprie illud quod est commune, non dicitur meum: quia appellatione rei simpliciter de tota intelligitur: vt dicunt Ioan. Mona. Ioan. And. & Dom. in d. c. fi. de ver. sig. & si quandoque contrariū reperitur, illud videtur procedere in casibus specialibus qui habent particularem rationem, & hoc modo etiã procedit tex. in l. j. §. domini appellatione. ff. ad Sillan. ibi, etiã appellatione domini pro parte dominiū contineri dicendū est, quia illa materia, vt occasio delinquēdi remoueat, fit larga interpretatio: vnde ibi etiã filius viuente patre dominus reputatur in l. j. §. domini appellatione. e. l. ij. Et quod secundū regulam appellatione rei simpliciter de tota intelligatur, probatur in l. si quis cum totū. in prin. ff. de excep. rei iud. vbi parificatur quod quis petat totum fundum, vel fundum simpliciter. ad idem tex. in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interrog. et. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de op. no. & ibi Bar. cum simi. vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in cons. cxij. viso. in fin. lib. iij. Abb. in c. ij. de libel. obla. col. ij. ver. secundo dicit gl. & facit tex. in l. j. §. edere. ff. de ed. vbi dicitur, quod edere dicitur ille qui totum edit. Et ideo quando res communis tanquã propria iudicatur, iura vtuntur verbis designantibus in proprietatem. l. extraneo. de quæst. ver. cum enim ibi, de cōmuni seruo habendam quæstionem rescripsit, quod pro domino fore videretur.

In l. In testamentis. Argumenta.

- 1 Testamenta locum habere, interest reipublicæ.
- Interesse publicum dum tractatur, verba largissime interpretantur.
- 2 Statutum fauorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est.
- 3 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem.
- 4 Mistus casus quando contineatur sub simplicibus.
- 5 Testamenta pleniorē admittunt interpretationem, quàm contractus.
- 6 Legata in testamentis relicta, paratam habent executionem.
- 7 Argumentum à testamento ad contractus, est nullum in dubio.

R 10

In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur.^a

¶ In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur. & idem dicitur in c. cū dilecti. de dona. ¶ nam agitur de interesse publico, quod testamenta habeant locum. l. vel negare. ff. quemad test. ape. l. Gallus. §. si is. vbi Bal. ff. de lib. & posthu. Et quādo agitur de interesse publico, lata interpretatio fieri debet. l. ij. §. exercitum. vbi Bar. ff. de his qui not. in fa. l. quemadmodum. vbi Bar. de agrico. & cens. lib. xj. ¶ & propter hoc statutum de non rumpendo testamentum dicitur esse fauorabile. vt not. Bal. in cons. ccccxxxij. incip. domina Ioanna. lib. iij. & ideo in fauorem testamenti iudicari debet. l. siue pars. ff. de inoffic. testa. c. fi. de re iud.

¶ Et ista regula nō videtur habere locū in legatis, quæ licet in testamento relicta sint, tamē strictē debent interpretari. l. nūmis. de leg. iij. l. apud Iulianū. §. Seio. de leg. j. cum si. vt dixi supra in reg. in obscuris. Et ideo gl. quæ ponit exemplū in legatis, nō bene dicit. & Bar. in l. cum annus. de cond. & demon. videtur istam legē intelligere respectu institutionis: quia institutio est caput testamēti. §. ante hæredis. insti. de leg. Et ideo fauorabilior interpretatio fit in testamentis quàm in legatis: vt no. per gl. fin. l. si plures. ff. de condi. insti. & ad hoc facit tex. in l. cum quidam. iuncta l. pe. §. illo. C. de neces. ser. har. insti.

¶ Vide tamē tex. in l. Titia textores. de leg. j. vbi etiam in legatis videt fieri larga interpretatio: quia casus mixtus sub simplicibus continetur. Sed potest responderi, quod ibi erat facta prouisio de vtroque simplici: quo casu licet materia odiosa sit, tamē prouisio facta in vtroque simplici videtur habere locum in mixto: vt probatur in l. si ita. ff. de ini. rupt. & irri. fac. test. vbi hoc dicitur in ex hæredatione quæ odiosa est. l. cum quidam. §. de lib. & posthu. Et sic intellectus l. Titia textores. not. Bar. in l. seruis vrbani. §. si. de leg. iij. Aret. in l. Gallus. §. & quid sit tatum. col. iij. versu. tertio adde. de lib. & posthu.

¶ Item regula bene procedit comparatiuē ad cōtractus: quia plenior fit interpretatio in testamentis, quàm in contractibus: vt dicitur in d. c. cū dilecti. de dona. Nam in testamentis appellatione filiorum veniunt nepotes:

G fecus

a Interpretatur. Quæ fit interpretatio vide Bald. in rub. C. de verb. sig. & quomplex sit, vide Bar. l. omnes populi. in vj. q. de iustit. & iur. & ibi Alex. & Bald. in l. iij. C. de li. prate. & quādo sit facienda latè, & largissime, vide hic Bar. & in l. ij. C. de bon. vac. lib. x. H. C.

b Cōtractibus. Quæ fit ratio differentia: vide de laso. post Albe. in l. beneficiū. de consi. princ. col. ij. versu. in quarta parte. vbi satis late tractat Alb. hanc materiã, & in tractat. in rubri. an statu. recipiãt. interpretatio. nem. H. C.

a Paratā iure non probatur, & contrarium enī tenet Dec. in l. fin. C. de edic. diui Adri. tol. vbi tamen dixi prouisionē decerni posse à iudice causa cognita. & la tius in consuetu. Parisi. §. xcv. C.M.

b Contractus. Nico. Eueral. in loc. lega. Ioan. xvij. de contra. ad vlt. vol. Vin. Her. cu. dispu. j. col. xxxj. Salic. l. af. l. fi. C. de lega. Vide Paulum Iaf. in l. pactū inter. de pactis. Cor. cōf. cij. li. iij. Dec. l. j. col. j. C. de instit. & subf. C.M.

fecus in contractibus: vt no. Bar. in l. liberorū. col. vj. ff. de verb. sig. ¶ & relicta in testamentis paratā habent executionē: vt no. Ang. per illū text. in §. illud quoq. in ver. a. item no. in auth. de hare. & fal. & no. Bar. & Doct. in l. fi. per illū tex. C. de edic. diui Adr. tol. vbi Alex. in ij. notab. ¶ Secus est in aliis instrumentis quæ nō habent paratam executionem. l. minor vigintiquinque an nist. ff. de mino. & in dispositis in testamento masculinum concipit femininum. Secus in contractibus, secundum communem opin. vt supra latē dixi in l. ij. eod. tit.

¶ Et ex his comprobatur quod dicit Alex. in cōf. l. xj. incip. super eo. col. iij. lib. j. ¶ Quod in dubio non valet argumentum de testamento ad contractus: b. secus tamen vbi constaret quod esset eadem ratio, quia tunc valeret argumentum: vt ibi Alex. dicit. & hoc modo procedit in l. seruum filij. §. eum qui chirographum. de leg. j. in l. pactum inter hæredem. §. de pactis. in l. j. vbi Bal. C. de lege Fussa Cani. tol. cum multis simi. & per istā regulam arguit d. Alex. in cōf. ccl. x. col. iij. lib. iij. & in cōf. lvij. lib. iij. col. fi. Abb. cōf. xxij. lib. ij. col. ij.

In l. Non videtur cepisse. Argumenta.

- 1 Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, ac si nullam habeat.
- 2 Debitum non dicitur, quod perpetua exceptione defenditur.
- 3 Creditor nō dicitur negligens, qui potuit exceptione repelli.
- 4 Actio intentata perimitur per exceptionem, quæ opponitur.
- 5 Sententia pro actore fertur, nisi exceptio ex parte rei probet.
- 6 Iure ipso liberari magnopere differt ab eo quod est ope exceptionis liberatum esse.
- 7 Exceptio quando perimat actionem, & quando non.
- 8 Prescriptio petitione sola interruptitur.

REGVLA XIII. VLPIANVS.

NON videtur cepisse, qui per exceptionem remouetur à petitione.

¶ AD istam regulam alia conformatur in l. nihil interest. infra eo. vbi dicitur, ¶ nihil interest ipso iure qui actionem nō habeat, an per exceptionem infirmetur, & facit alia regula, quæ habetur in l. si quis obligatione. §. non potest videri cepisse. infra. eod.

¶ Et per istam regulam confirmatur qd no. Bal. in l. §. si maritus. §. si quis autem. §. de consti. pec. vbi inquit, ¶ qd non dicitur

dicitur deberi illud quod perpetua exceptione defendi potest. facit tex in l. debitor. in l. creditor. §. de verb. sig. & ista ratione valet legatum factum creditori, cui exceptio perpetua competeat. l. si cre. litori. in prin. de leg. j.

¶ Et per istam regulam etiam inferitur ad illud quod no. Pet. de Ancha. in cōf. v. pro parte. in vlt. dub. dum ibi concludit ¶ quod non dicitur esse in negligentia ille qui non petit debitum à quo debito excludi poterat exceptione: quia ille malè agere dicitur, cui obstat exceptio. l. verum. §. de compens.

¶ Et ad declarationē regulæ considerandum est, quod opponit exceptione actio intentata perimitur. l. quæcūque. §. de cōpen. & exceptio proposita actionē excludit. l. ij. §. de except. & no. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. §. de pact. vbi Bar. hoc declarat col. iij. & in l. Iulian. col. x. §. de cōf. in deb. Et ideo regula bene dicit, quod non videtur cepisse qui per exceptionē remouetur à petitione: quia intentio agentis excluditur exceptione opposita, vt §. dictū est. Et tali casu intelligitur alia regula §. alleg. in d. nihil interest. §. e. Secus est, si exceptio non opponat, quia actor obtineret. vt no. per glo. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. quæ Bar. ibi sequitur col. ante. pe. dicens, quod si petit à te decē in quibus eras debitor meus, licet fecerim tibi pactum de non petendo nisi tu opponas exceptionem, iudex te cōdemnabit. & Pau. de Cast. ibi col. fi. & alij sequuntur. & hoc idem no. Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita. §. de verb. obli. & in l. exceptionem. C. de proba. & tradit Ang. Aret. in §. omnis. col. ij. instit. de verb. oblig.

¶ Et ad hoc facit, ¶ quia vbi est fundata intentio actoris, nisi exceptio ex parte rei probetur, fertur sententia pro actore. c. post electionē. c. cum super. de concess. præb. & tradit Alexan. in cōf. lvij. viso & perfecto. in prin. lib. v. Et ista cōclusio procedit, nisi ex actis cōstaret exceptio nem competere: quia tunc iudex supplere potest in his que ex actis colliguntur: vt no. per gl. in l. j. C. qui & aduer. quos. Ant. de But. in c. ex tenore. col. j. in ver. not. hoc dictum. de rescript. Ange. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. fi. Roma. in cōf. ccc. xvij. spe. stabilis domine. in si cum simi. vt dixi latē in c. ex insinuatione. circa fi. de appell. & tradit Alexā in l. j. C. vt quæ defunt aduo. col. ij. in cōf. xc. in causa & lita. col. pen. lib. j. Cautus tamen sit aduocatus: vt opponat exceptionem: quia si iudex non

a Potest. Licet non tenetur nisi petatur. C.M.

¶ **Primo**, habetur in l. eum qui Calendas. §. quoties. de ver. obli. cum simi. alleg. in glo. ad idē tex. in l. si dies. in prin. §. quando dies leg. ced. in §. omnis. in sti. de ver. obli. ¶ Ista regula procedit nisi dies ratione loci tacite intelligatur. §. loca. in sti. de ver. obli. d. l. eum qui. §. quoties. l. interdum. l. continuus §. cum ira. ff. de ver. oblig. l. iij. §. si quis ira. el. ij. de eo quod certo loco.

¶ Et hoc etiam habet locum respectu fideiusoris. l. si testamenti. §. si de fideius. ff. facit. l. si vt proponitur. ff. eod. titu. de fideius. per quem Bar. concludit in l. si ita stipulatus. §. Chrylogonus. in penul. col. de verbo oblig. ¶ quod qualitas loci vel temporis. posita in principali obligatione. repetita intelligitur in obligatione fideiusoris. & notat Bald. per illum tex. in l. Titius. C. de oper. liber. & dixi in consilio meo ij.

¶ **Secundo**, quod dictum est ratione loci. idem est ratione rei quæ nõ sit in rerum natura. sed speretur. quia dies & tacita conditio intelligitur si nascatur. d. l. interdum. de verbo oblig. l. i. §. si. ff. de condi. & demonst. not. per glo. hic. & in §. omnis. in sti. de verbo oblig. cum simi.

¶ **Tertio**, idem est si ex voluntate disponentis tacite aliquod tempus determinatum intelligatur: vt de testate. not. per glo. in l. si dies. in prin. in verbo. confestim. §. quando dies leg. ced. que allegat l. epistolam. in §. si. ff. ad Trebel. & Barto. ibi declarat. ad idem facit tex. in l. fidei. commis. §. si filio. de leg. iij. quem ad hoc Bart. adducit in l. si legatarius. §. si de leg. iij.

¶ **Quarto**, hoc idem dicendum est si ex qualitate contractus vel actus hoc intelligatur: & potest exemplificari hæc pluribus modis.

¶ **Primo**, ex eo quod notabiliter dicit Christophorus Porcus in d. §. omnis. de verbo oblig. in sti. in glo. in verbo. confestim. quod si quis promittit puellæ dotem. tacite intelligitur cum erit nubilis ætatis. allegat l. qui filium. ff. vbi pupil. educ. deb. & ibi dicit quod eo ita respondente iudicatum fuit.

¶ **Secundo**, aliud exemplum Porcus ibi ponit. in eo qui promittit soluere mercedem magistri. vel pensionem domus. nam tacite intelligitur in die quo solutio fieri consuevit. l. nec semel. §. si in habitationem. ff. quando dies leg. ced.

¶ **Tertio**, aliud exemplum colligitur ex dictis Barto. l. si pœnam. in si. de ver. obli. ver. inquit. quod si mutum

tibi decem. & promittas simpliciter restituere: non tamen videretur quod statim possit conueniri. quia ex tali mutuo non haberes aliquam utilitatem. allegat gloss. in l. penul. in si. C. commo. lati. & sequuntur Imob. & Alex. in d. l. si pœnam. quia non debet quis decipi beneficio. sed iuuari. l. in commo. dato. §. sicut. ff. commo. dati. facit l. qui sic. ff. de solu.

¶ **Quarto** hoc in simili voluit Abb. in c. fin. de precariis. col. ij. vers. sic potest dici in precario. dicens. quod licet precarium reuocari possit ad voluntatē cōcedentis: non tamen videtur quod statim reuocari possit. ex eo quod not. Bart. in d. l. si pœnam. hoc tamē dictum Abb. de precario non videtur procedere sine dubio: quia precarium pendet ex sola voluntate cōcedentis. l. Lucius. ff. de donationib. ergo videtur quod statim reuocari possit: & ita Bald. dicit in l. ij. C. commo. dati. Confirmatur hoc: quia si pendet à voluntate concedentis. d. l. Lucius. & in l. de precariis. in c. j. eo. tit. voluntas est libera. l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de leg. iij. l. cum quidam. de leg. ij. ergo videtur quod semper pro voluntate reuocatio fieri possit.

¶ **Et pro ista conclusionē contra Abb. induco** text. in l. queritum. §. eum quoque ff. de precariis. & quod per illū textum not. Bart. in l. quod natura. col. fin. vers. xij. quarto. ff. de positi. vbi concludit quod ex eo quod precarium reuocari potest ad nutum concedentis. solum de dolo reuertur qui precarium recipit: quia cum in vno grauetur. in alio releuetur. Et ista ratio facit. & inferre videtur. quod statim reuocari possit. nec propter hoc deceptus videtur. qui precarium recipit: quia ista est natura precarij de qua cogitare potuit à principio ille qui recipit.

¶ **Quinto** generaliter considerandum est. quod licet præfenti die debeatur illud quod simpliciter promissum fuit: non tamen statim promissor cogitur soluere: vt glo. hic dicit. & idem gloss. in d. §. omnis. in sti. de ver. oblig. vbi tex. magis præcise loquitur. dum inquit. quod confestim peti potest: & tamē glo. ibi dicit hoc esse intelligendum cum aliquo spatio. & idem glo. in §. si impossibilis. in verbo. statim. in sti. de iuti. stip. & ad hoc facit. quia licet interpellatio constituat debitore in mora. l. si ex legati causa. de ver. obli. no. in l. quod te. §. si cer. pet. hoc tamē intelligitur cum aliquo spatio. l. si quis filium. §. stip. de colla. bo. ff. & not. Bart. in l. si pœnā. §. quando di. leg. ced.

a Statim. Di
xi in tra. v. su
ra. nu. 81. C. M.
b Imola. Idē
etiā tenet ibi
Raph. sed Bal.
in addit. in d. l.
si pœnā & ibi
Ange. tenet gl.
d. l. si pœnā. li-
cet Bart. eā re-
prober. & alle-
get glo. in l. pe-
in si. C. com-
moda. pro sua
opi. tamen illā
in l. seruus leg-
Franciscus Ti-
gri. & alleg.
text. cōtra eam
in l. seruus leg-
§. in de leg. j.
& in l. fideicō.
§. si hæres. de
leg. iij. quæ iu-
ra in eo videri
probant clarē
opi. Bart. ma-
ximē. §. si hæ-
res. & §. fina. si
iungatur cum
§. si hæres. hæc
opin. tenet lat.
d. l. si pœnā. &
l. eum qui calē
dis. §. i. eo. titu.
Hier. Chuc.
c Statim. infrā
codem l. cōtra
Gus. nu. 9. C. M.

cum simi. vt trad. Alex. in l. j. §. item si ita. col. ij. §. ad leg. Fal. Et statim ista cōclusionē, dictum Bar. in d. l. si pōnā. videtur habere locū non solum in mutuo, prout ipse loquitur, sed in quolibet alio debitore, qui videlicet statim teneatur, nō tamē statim cogitur soluere. vt §. dictū est.

¶ Vt terius in casibus supradictis aduertendū est, quia magna differentia est, an dies qui apponitur, apponatur dispositioni vel executioni vt no. Bar. & distinguit, in l. talis scriptura. in fi. de leg. j. Et eo modo in cōditione quæ respicit executionē nō suspendit, neq; facit actū conditionalem. vt per Bar. in l. j. col. ij. ff. de cōdi. & demon. vbi declarado tex. in l. mutuo. §. sub cōditione. ff. de tute. dicit, quod illa cōditio appōita tutori, si satisfecerit, nō facit conditionem, vt ibi dicitur: quia nō respicit dationem tutoris, sed executionē & administrationē tutelæ. & idē Bar. concludit l. itē quia. ver. huius rei. §. de pact. in l. ita demū. C. de arbit. & Bal. in l. iij. C. de arbit. cum sim. vt tradit Alex. in d. l. item quia. & est bonus tex. in l. si decem cū petiero. de ver. obli. ¶ Et in dubio cōditio videtur appōita dispositioni quādo cōcernit substantia, sine quibus obligatio cōsistere non potest: secus si respiciat accidentalia, quia tunc executioni appōita videtur: vt no. Bal. in c. fi. col. j. in fi. de præsump. Et applicando ista ad ea quæ superius dicta sunt cōsiderandū est, quod quando datur tēpus debitori ad soluendū miserationis causa. vt §. in quinq; & vltimo casu dictū fuit, illud tēpus respicit executionē, & non impedit natiuitatē obligationis. Et tali casu regula ista nō limitatur: quia verū est dicere, quod præsentī die debetur, licet exactio differatur: quia cessit & venit dies cū obligatio pura sit. l. cedere diē. de ver. sig. & eodē modo in casu mutui, de quo Bar. loquitur in d. l. si pōnā ille qui mutuū recipit statim tenetur illud restituere. vt not. per glo. fi. in d. l. si pōnā. facit l. j. ff. si cer. peta. licet aliqua dilatio ad soluendū tribuatur. arg. l. ratū. & l. quod dicimus. ff. de solu. secus est in tacita cōditione, ratione rei quæ non sit in rerū natura. vt §. in secundo casu dictū fuit: quia ista suspendit dispositionē, quia respicit substantiā obligationis. d. l. interdū. de verb. obli. & d. l. j. in fi. de cōdi. & demō. & idē dicendū est, si testator hoc velit. vt §. in tertio casu dictū fuit. per gl. in l. si dies. ff. quādo dies leg. ced. cum sim. §. alleg. & facit l. in cōditionibus. §. j. de cōdi. & demō. In istis enim casibus regula nostra hic limitatur: quia præsentī die nō debetur.

¶ Sed dubitatio est de die tacita quæ ratione loci subintelligitur: de qua §. in primo casu dictum fuit, an ante diem quæ tacite intelligitur sit nata obligatio. Bart. in d. l. interdum. concludit quod obligatio statim nata sit, sed non actio, per illum tex. & opi. Bart. communiter tenetur. vt Alex. ibi dicit. facit tex. in l. si ita stipulatus essem abs te. de verb. obli. ibi, non ante agi posse. & in l. ex hinc. §. ex hac. eo. tit. de verb. obli. & in l. si tutor reip. §. fi. de tutel. & rat. distrah.

¶ Iason tamen nouissimē in d. l. interdum dicit se tenere cōtra omnes, quod

quod dies tacita nedum impediatur natiuitatem actionis, vt cōmuniter Doct. dicunt, sed quod etiā ita impediatur natiuitatem obligationis, propter æquiparationē quam facit tex. in d. l. interdū. de stipulatione quæ sit de partu nascituro, vel de fructibus nascituris ad promissionē solutionis quæ certo loco fieri debet: & quia secundū eum, si dies quæ tacite rationi loci intelligitur, impedit natiuitatē actionis, vt doct. cōmuniter tenent, pariter videtur natiuitatē obligationis impedire: quia ratio diuersitatis, dicit ipse, reddi non potest. Audacter iste loquitur, & cum paruo fundamento: & ideo à cōmuni opin. recedendum non videtur.

¶ Non obstat æquiparatio quam facit tex. in d. l. interdum. quia loquitur respectu actionis, de qua tex. expresse dicit, nō autē de natiuitate obligationis. & certē quantū ad natiuitatem obligationis, alia ratio videtur in eo qui partum futurum vel fructus nascituros promittit, quia incerta est obligatio, non sic videtur in eo qui certo loco soluere promittit.

¶ Non obstat quod non videtur ratio diuersitatis inter natiuitatem actionis & obligationis: quia hoc in die expressa reperitur, quæ licet impediatur natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis. l. cedere diem. de verb. signi. not. Bart. in d. l. ita stipulatus. in ij. principali q. de verbo. oblig. Iason respondet in d. l. interdum. & fatetur hoc in die expressa: secus dicit in tacita, de qua agitur, sed talis differentia non fatiscit quantum ad propositum: quia si dies expressa nō impedit natiuitatem obligationis, à fortiori nec tacita. quæ l. intelligitur ex coniecturata mente contrahentium.

¶ Adde tamen, quod contra communem opin. videlicet quod ante diem quæ tacite intelligitur, non sit nata obligatio, videtur text. in l. continuus. §. cum ita. in fin. dum ibi dicitur, quod si ille qui certo loco dare promittit, ad talem locum peruenerit celerius quàm fieri solet, statim quod applicuit ad locum, obligatus est: ergo videtur quod prius non sit obligatus. & Arret. ibi not. illum tex.

¶ Non obstat, quod in die expressa sit nata obligatio ante diē: quia non sic videtur in tacita, in qua minor est certitudo, quàm in die expressa & determinata. quia dies tacita arbitrio iudicis declarari debet. d. §. cū ita.

¶ Vltimo not. istum tex. quod illud quod præsentī die debetur, pure debeat. ad idem tex. in l. liber homo. §. x. de ver. oblig. vbi ille qui hodie dare promittit. potest statim conueniri: quia obligatio præfens dicitur, & nō in diem. & illū tex. glo. hic adducit. hoc verum est respectu dilationis, quia illa expressio præfens diei nō facit dilationē: secus est quo ad alium effectū extrinsecum: quia diem habere dicitur. vt est tex. not. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi clausula illa quæ loquitur de legatis in quibus dies non erat, nō cōprehendit legata quæ præfens die relicta erant: quia illa dicuntur habere diem ad effectū de quo tex. ibi loquitur. ¶ Et notādum est, quod promissio facta de soluendo hodie, vel præfenti

a Ipsa. In cō-
trariū est sen-
sus & obseruā-
tia communis.
C.M.

senti die, non impedit exactionem fieri in ipso die pro-
pter specifiā exactionem temporis: licet fecus sit in
promissione facta si impliciter: vt not. Ange. Aret. in §. o-
mnis. instit. de ver. obli. per glof. ibi in verbo, nec ipso &
alleg. etiam Bar. ad hoc in l. liber homo. §. decē. de verb.
oblig. & probatur per illum tex. & ad idem facit l. iij. §. si
quis ita. el. ij. §. de eo quod cert. loco vbi si quis promittit
hodie dare Romam. non valet stipulatio propter impos-
sibilitatem. ergo datur intelligi, quod illa expressio de
dando hodie sit præcisā, & dilationem non patiatur.

¶ In glo. ibi, idem si exprimat. Albe. hic dicit quod ista
glo. a Docto. reprobatur: sed saluari debet, vt habeat lo-
cum quo ad natiuitatem obligationis, prout loquitur. fe-
cus quod ad translationē. vt. Bart. concordando glo. con-
trarias concludit in l. ita stipulatus. in ij. q. de ver. oblig.

In l. Qui actionem habet. Argumenta.

- 1 Meum non immerito dicitur quod mihi debetur.
- 2 Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei,
quæ in ea deducitur.
- 3 Videtur verbum fictionem, non veritatem importat.
- 4 Actionem habere, an sit minus, quam rem ipsam tenere.
- 5 Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris
computantur.
- 6 Statutum loquens de vendente rem suam, non intelligitur de
re, ad quam quis habet actionem personalem.
- 7 Debitum mihi, non est propriè meum.

REGVLA XV. PAVLVVS.

QVI actionem habet ad rem recuperandam,
ipsam rem habere videtur.

¶ **NOTA** quod de actione idem quod de re ad quam
competit. iur. licatur: & ideo illud quod mihi debitū est,
meum appellatur: vt no. per glo. in l. si tibi pecuniam. in
verbo, meum. ff. si cer. pet. & in l. si me & Titium. in ver-
bo pecunia. in l. eius qui in provincia. in verbo defuncti
& ibi Bar. ff. si cer. pet. & in l. si pecuniam. in verbo, tuam.
C. de nego. gest. in l. j. ff. quod cum eo. in verbo suam.

¶ Et ista ratione actio iudicatur res mobilis, vel im-
mobilis, secundum qualitatē rei b. quæ in ea deducitur:
vt per glo. in l. j. C. si aduer. transact. & Bar. ibi hoc decla-
rat. & idem Bart. in l. potest. ff. de auth. tut. cum simil.
¶ Et quātū ad istā regulā, ille de plano exēplificari potest
in actione reali: quæ cū actio cōpetat ad rē recuperandā, rē

b Rei. Andr.
Tiraq. in tract.
retract. proxi.
§. i. glo. vii.

lis res dicitur esse in bonis. l. rē in bonis. ff. de acq. re. do. l. bonorū ap. §. tit. j.
¶ Nec obstat quod habens dominium rei, & rei venditionē, propriè dicatur
rem habere: vt gl. hic dicit. Regula autem ista loquitur per modū fictiō
nis. dum dicit. ¶ videtur. & per istam rationē gl. reprobatur istū in intellectu.
¶ Qui responderi potest, quod ista ratio nō tollit quin ista regula verificetur.
& a fortiori habeat locum in actione reali, dato quod verè & propriè di-
catur rem habere ille qui habet dominium: sed ratio præallegata videtur in-
ferre, quod in actione reali regula non restringatur. Fretura & secūdo
respondet: licet in actione reali quæ verè habeat dominium. plus tamē est
habere rē apud se, quā habere actionē ad rē recuperandā, propter cōmo-
dum possessionis, quod nō videtur esse parui momenti. §. commodū. instit.
de interdi. l. is qui. §. de rei ven. & ideo alia regula quæ habet. ff. eo. ¶ dicitur,
minus est actionem habere, quā rem. & isto respectu iura vtitur ver-
bis denotatibus fictionē: quia verè non habet rē apud se, licet habeat do-
minium. & isto modo loquendi vti tex. in. d. l. rem in bonis. de acq. re.
do. dum videtur verbo intelligitur, quod denotat fictionē. In quoniam. vbi
Bal. ff. de his qui not. in fa. l. hæres quandoq. §. de acq. hære. quem tex. ad
hoc allegat Roma. cōsi. ccccy. præsuppositis terminis. col. j. & in c. ex stu-
diis. de præsump. quem tex. ad hoc allegat Abb. in consi. xx. casus in effe-
ctu. col. ij. lib. ij. ¶ Similiter tex. in d. l. bonorū. §. si. §. tit. j. videtur verbo,
videtur, quod verbum etiam nō fictionem: vt per gl. hic, & in l. si duo.
in glo. §. de acq. hære. in l. j. §. de iei. in verbo, videor. ff. de vi & vi ar-
ma. cum simi. vt per Bar. in l. si quis pro emptore. de vsucap.

¶ Secundo ista regula etiam videtur procedere in actione personali: vt
notet glof. hic quæ rationem adducit: quia cum adesse dicatur debitori
id in quo alii obligatus est. l. si mandato Titij. ff. de negot. gest. ergo
econtra creditori cui debetur, videtur adesse. secundum glof. hic & ad
hoc facit, ¶ quia actiones personales & nomina debitorum dicuntur esse
in bonis. d. l. bonorum. §. si. tit. j. & ideo qui non potest rem acquirere,
eodem modo actionem ad rem acquirere non potest. l. si ad resoluendā.
C. de præd. mino. l. si vnus ex sociis. ff. de serui. rusti. præd. vbi Pau-
de Cast. & illud quod est in iure & obligatione dicitur esse in patrimo-
nio: vt not. Bal. in l. facere. in prin. per illum tex. ff. sol. matr.

¶ Ex ista conclusio vera est largo modo & ficte, vt denotat verbum illud:
¶ secus est verè & propriè: quia vt §. dicitur est. minus est, actionē hāre, quā
rē. vt j. e. l. minus. ¶ & ideo statutū quod loquitur de vendēte rē suā impo-
nendo pōnā, nō habet locū in eo qui vendere rem ad quā haberet actio-
nem personalem. vt not. Bar. in l. Callus. §. vendendū. de lib. a. ¶ Actionem.
& posth. quia ille nō dicitur propriè habere rē ad quā habet
actionē, vt post alios tradit Alex. in d. §. videtur. & no. Bar. ¶ Parisi. §. xxiii.
in l. nemo. ff. de in inte. rest. & dicit Bar. in l. forma. §. si cū
ego. §. de cef. q. ille qui possidet, debet ponere rē in catastro
non

non ille q̄ habet actionē ad rē petendā. & facit l. sciēdū. §. si fund⁹. §. q̄i
 fatif. cog. ibi diuersa causa est eius qui fundi petitione personale habet
 sic etiā quod s̄. in prin. dictum fuit, quod meū quādoq; appellatur quod
 est mihi debitū: illud est verum largo modo & improprie, per supradic-
 ta. & ad idem facit, quia licet ius patronatus sit de foro ecclesie. c. quan-
 to. de iud. non tamen actio personalis ad ius patronatus dicitur de foro
 ecclesie. secundū Ant. de But. in d. c. quanto circa si. & no. Are. in cō. vj.
 viso instrumento in si. de quo dixi in d. c. quāto. in si. ¶ Et quia, vt dixi,
 proprie non dicitur meū, quod est mihi debitū: vt no. per gl. in l. de a-
 ctio. in prin. in ver. debetur. & per illā gl. dicit Ro. in cō. ccj. pro decisio-
 ne quod meū proprie nō dicit mihi debitū. etiā facit tex. in l. Aurelius.
 §. Mæuia in l. creditor. §. Titia. de libe leg. & quod no. Bal. in l. cū nece-
 sitatē. C. de fideic. in prin. & aliud est q̄ beneficiū sit suū, aliud q̄ sit si-
 bi debitū: vt no. p̄ gl. in cle. auditor. in verbo debitū. de refer. Largē ergo
 & improprie mihi debitū dicitur meū. vt dixi. & not. Ro. in cō. cxxv. in
 casu p̄missio. & q̄ no. A lex. in cō. lxxiij. & si celeberrime. lo iij. in prin.

In l. Imaginaria. Argumenta.

- 1 Pretium, in contractu venditionis dicitur de substantia.
- 2 Venditio facta pretio viliori, an sit dicenda donatio.
- 3 Venditio imaginaria seu simulata, nullius est efficaciz.
- 4 Venditio facta in fraudem creditorum, valida est, reuocatione indigens.
- 5 Venditio nullius est valoris, quæ facta est in fraudem legis.
- 6 Simulatum contractum asserens, simulationis speciem exprimere debet.

REGVLA XVI.

IMAGINARIA venditio non est, pretio accedente.

¶ IAM pretiū arguit contractū venditionis. l. si. vbi Bar. C. de pradi-
 curia. lib. x. no. gl. & Bal. in l. cum dotē. C. de iure dot. & gl. in verbo pre-
 tio. in l. apud Celsum. §. sed cum legitima. §. de excep. do. † & pretiū dici-
 tur esse de substantia contractus venditionis. l. pacta cōuenta. §. de cōtrahē.
 emp. & ideo accedēte pretio, vt ibi dicitur, vera est venditio, & non ima-
 ginaria: sufficit etiā vt vera dicatur venditio cōuentio facta de pretio cū
 proposito soluendi pretium: quia solo consensu venditio perficitur. §. j.
 in l. de emp. l. ij. ff. eo. vnde quod dicitur hic, pretio accedente, intelli-
 gitur etiā cōuentio: nec resoluitur contractus venditionis, licet postea
 præter primum propositum loco pretij aliud soluat. l. pretij causa. C.
 de rescin. ven. l. si sponfus. §. circa venditionem. ff. de don. inter vir. quem
 rex. hic gl. adducit. & quod dictum est intelligitur, quando à principio
 intentio erat q̄ pretium solueretur: secus si pretium apponatur ex cau-
 sa donationis, id est ea intentione q̄ non soluat: tunc enim non dicitur
 venditio. l. cum in venditione. §. de contrahen. emp. esset enim imagi-
 naria venditio, quæ in effectu facta est sine pretio, vt hic à cōtrario sen-
 su colligitur: & eo modo imaginaria venditio dicitur, si facta sit vno
 numm

nummo de re maioris pretij: vt not. per glo. in §. præter-
 ea. in l. quib. mod. ius patr. pot. sol. in verb. imaginaria. &
 in l. de test. in prin. in verb. libripendæ. Si autē venditio
 facta sit pro modico pretio, illa tamen est venditio vera:
 vt hic dicit per rex. qui hoc bene probat in l. quis donatio
 nis. §. de contrahen. emp. secus est, vt dixi, in venditione fa-
 cta vno nummo: quia tale pretium nullam habet propor-
 tionem ad estimationem rei. An autē venditio facta
 modico pretio dicatur potius donatio quàm venditio. Cy.
 in l. j. in si. C. de pact. quem Bald. ibi refert, dicit q̄ potius
 dicitur donatio: & ad hoc est glos. in Lapud Celsum. §. de
 auctoris. in verb. causa. de except. dol. §. & ideo Bal. in d. l. j.
 infert q̄ dispositio l. si vnquam. C. de reuoc. donat. habeat
 locum in venditione facta modico pretio. & idem dicit
 Bal. in d. l. si vnquam. & facit quod no. Bar. in l. non vsq; §. 5.
 si quis à pa. sue. ma. & hoc intelligendum videtur quando
 præ maiori parte esset donatio secundum doctrinam quā
 tradit Bar. in l. Aristo. circa si. ff. de do. & l. renetur. §. j. §. de
 act. emp. no. in c. ad quæstiones. de re. per mu. & trad. Abb.
 in cō. l. xv. quæritur lib. v. A lex. cō. l. cxij. viso processu.
 col. pe. lib. v. ¶ Et imaginaria venditio & simulata, de qua
 dictum est, nulla b. eff. l. emptor. in prin. §. de aqua plu. ar.
 facit l. & qui sub imagine. C. de distra. pig. & no. Bart. in l.
 post contractum. col. ij. ff. de don. † vbi secus dicit esse in
 venditione facta in fraudem creditorum, quia illa valet,
 & opus est q̄ reuocetur mediātibz actionibus reuocato-
 ris de quibus in tit. de his quæ in fraud. cred. & Bart. in
 l. filios. C. de reuo. his quæ in fraud. cred. & hoc bene pro-
 cedit in alienatione facta in fraudem creditorum: † secus
 si facta sit in fraudem legis: quia illa est nulla: vt no. Bar.
 per illum text. in l. si libertus. §. de iure pat. & Bal. in l. j. in
 jopp. de oper. li. quia vbi agitur de annulatione actus, du-
 rius agitur cum lege, quàm cum homine: vt per Bar. in d.
 l. si libertus. & in l. amplius non peti. ff. rem rat. hab.
 ¶ Postremò ad declarationem istius l. dicit Bal. allegan-
 do istum tex. in l. cum precibus. C. de prob. quod hic agi-
 tur de simulatione in qua nihil agitur. Et hoc exemplifi-
 cari potest in eo qui nullo modo velit vendere: sed propter
 timorem tyranni vel criminis commissi facit vendi-
 tionem simulatam: vt dicit Pau. de Ca. in cō. l. cxij. viso
 puncto suprascripto. col. ij. & ibi prosequitur plures spe-
 cies simulationis: de quibus no. Bal. in d. l. cum precibus.
 Bartol

Pretio. L.
 tē And. Tiraq.
 Rep. d. l. si vn-
 quam. vers. do-
 natione largi-
 tus. num. 2.

Nulla. Vide
 Bal. & doct. in
 l. j. C. plus vale.
 quod agi. vbi
 dicit q̄ simula-
 tio vitiat iura-
 mentum, transa-
 ctionem, senten-
 tiam & laudū:
 & quoruplex
 sit, vide Bal. in
 l. cum precibus.
 C. de prob. la-
 tē Cep. in trac.
 de simu. cōtra-
 ctuum. & qua-
 liter probetur,
 vide Bald. vbi
 §. Bar. l. pacta.
 C. de pact. &
 Bald. in l. mul-
 tum. j. col. C. si
 quis alteri. Hic.
 Chuc.

Bartol. in consil. lxx. Petrus Nicole. col. ij. versic. circa primum. in l. j. c. plus val quod agi. in l. Ludius. la. ij. ff. de positi. nouissimè Socin. scribit in consil. cclxvij. vili. col. ij. circa secundam quaestionem.

¶ Et cum sint plures species simulationis, ille qui dicitur contrafactum simulatum, debet exprimeri & specificare speciem^a simulationis: vt not. Bart. in d. consil. lxx. col. iij. & Bal. in Lab Anastasio. in fi. C. mand. Pau. de Cast. in l. iurif gentium. §. dolo malo. §. de pact. Alex. in consil. cxj. viso superiore themate. col. j. lib. iij. in consil. xxvij. in causa. col. iij. lib. v. Per. de Ancha. in consil. cccxxvij. Ad corroboracionem. col. j. Et ista addenda sunt ad ea quæ tradit Barth. Veron. in tract. simulationum. in xxj. præsumptione. col. fin.

In l. Cum tempus. Argumenta.

- 1 Tempus solutioni adiectum, videtur fauore debitoris.
- 2 Hæres grauatus ad distribuendum bona se mortuo, non potest ante mortem distribuere.
- 3 Declaratio fienda in tempore, ante tempus fieri non debet.
- 4 Tempus, quod in testamento adicitur, gratia hæredis adici creditur.
- 5 Dies incertus pro conditione reputatur.
- 6 Creditor ante conditionem non cogitur inuitus solutionem recipere.
- 7 Emphyteuta ante tempus non cogitur vinum aut granum recipere, cursu temporis quod minuitur.
- 8 Emphyteuta quare pro annis pluribus futuris soluere nequeat.
- 9 Emphyteuta non soluens canonem, iure suo priuatur, non obstante rescripto summi Pontificis.
- 10 Creditor, cuius fauore tempus adiectum est, ante tempus petere poterit, & num. sequentib.

REGVLA XVII.

Cum tempus in testamento adicitur, credendum est pro herede adiectum: nisi alia mens fuerit testatoris, sicut in stipulationibus, promissoris gratia tempus adicitur.

¶ NOTAT^r tempus appositum ad soluendum, in dubio appositum: videtur in fauorem debitoris & hæredis.

¶ Et primò de hærede, vt hic dicitur, & ideo hæres in dubio lucrari debet fructus qui pendente dilatione percipiuntur. l. si ita relictum. §. Pegafus. de leg. ij. Et propter hoc hæres si velit, ante tempus soluere potest. l. eum qui. ff. de an leg. & l. post mortem. C. de fideic. & l. patrem. ff. de his quæ in fraud. cred.

¶ Et ex hoc infert Barto. in l. si cum præsumptione. in fin. §. quando dies leg. credit.

¶ Quod si testator ynam corbè grani reliquit annuatim vsque ad c.

annu

a annos, hæres statim^a ante tēpus soluere poterit quia est vnum legarum. Et dilatio apposta est in fauore hæredis.

¶ Et ista cōclusiō procedit quādo solū agitur de interesse hæredis: secus si tractatur de præiudicio tertij: quia tunc hæres ante tēpus soluere non potest. l. vxorem. §. Seia. de leg. iij. l. cum pater. §. à filia. de lega. ij. vbi Bar. infert. t^r q^u hæres grauatus post mortem eius distribuere boni inter pauperes non potest hoc facere in vita in præiudiciū pauperum qui erunt post mortem eius. Et idem dicunt Bar. Ang. & doct. in l. post mortem. C. de fideic. Et est communis opinio. vt prosequitur Alex. in l. stipulatio ista. §. incertum. quem legit simul cum §. si quis dolum. de verb. obl.

¶ Et in simili no. Bar. in l. omnes populi. in v. q. quaestiois principalis. ff. de iust. & iur. vbi not. concludit, q^u potestas quæ habet arbitriū imponēdi pœnā in casibus non determinatis à iure, non poterit in principio officij hoc declarare: quia talis declaratio quæ potest variare in tēpore: ante tempus fieri non potest. d. l. cum pater. §. à filia. & sequitur Per. de Ancha. in c. j. in vers. quærit. Bart. de const. ¶ Et idem quod dictum est de pauperibus, sequitur Ro. in consil. cccclij. circa primum. & Bald. in consil. lxxvij. videretur q^u electio. lib. iij.

¶ Alter tamen reperio q^u in hoc voluit Per. de Ancha. in consil. ij. circa primum dubium. in secundo dubio: b quia illa distributio quæ debet fieri inter pauperes post mortem hæredis, est principaliter facta pro salute animæ defuncti, cui expedit q^u celerius provideatur. Vnde si hæres in vita voluit eligere pauperes, debet commendari: nec est curandum de pauperibus qui accessorie veniunt. vt la. masipse ibi prosequitur. Et hoc idē videtur tenere Abb. in consil. xj. factum sic proponitur. in primo dubio. & ij. lib. §. ista opin. de iure verior videtur.

¶ Secundo quod dictum est de hærede, t^r idem est de quo liberalio debitor: quia in dubio pro eo tempus appositum intelligitur vt hic dicitur, & l. eum qui. Calendis. §. ff. de verb. oblig. & tex. in §. omnis. vers. quod in diem. inst. de verb. obl. Et ideo ante tempus si velit soluere, potest. l. quod in diem. ff. de solut.

¶ Et eodem modo si debet solutio fieri in certo loco fauore debitoris, poterit alibi debitor soluere: ac si talis locus expressus non fuisset: vt not. Bart. in l. is qui. §. de eo quod cert. loco. Et idem not. Bald. in l. acceptam. in xij. quaest

a Statim contrarium sentit Albe. in d. l. si cum præsumptione. & verius. C. M.

b Dubio. Vbi clarissimè respondet mortuis Bart. & pro ista opin. facit text. l. vxorem. §. Sczuola. de leg. iij. vbi hæc verba post mortem exponuntur, id est quādo valet. H. C.

quæstione in fine versicu. sed pone. C. de vsu.

¶ Et quod dictum est de tempore, procedit in die certa: secus est in die incerta: vt expresse textus distinguit in l. stipulatio ista. §. inter certam. de verb. obl. ¶ Nam dies incertus pro conditione habetur. l. dies incertus. §. de cond. & dem. Et ante conditionem non cogitur creditor iniunctus solutionem recipere. quia deficiente conditione tenetur restituere. vt not. Bart. in l. item liberatur. §. qui paratus. in fin. j. quib. mod. pig. vel hyp. & not. in d. §. inter certam.

¶ Secundo, prædicta conclusio, q̄ ante tempus solui potest, habet locum quando tempus solum apponitur fauore debitoris: secus si agitur interesse creditoris, quia ante tempus solui non potest. l. qui Romæ. in princ. ibi glos. & Bart. de verb. oblig. facit quod s. dictum est de hærede qui ante tempus soluere non potest in præiudicium legati. & à fortiori hoc dicendum est, si solum fauore creditoris tempus adiuciat: quia similiter ante tempus solutio fieri non potest. l. si ita relictum. §. Pegafus. de leg. ij. vt no. in l. in fideicommissi. §. cum Polidius. §. de vsu.

¶ Et ex his inferitur: q̄ creditor non cogitur ante tempus recipere vnum, nec granum, nec aliud quod cursu temporis deteriorari possit, vt not. Bald. post Guliel. de Cu. in l. plures apochis. C. de fi. instr. & Flor. in d. §. cum Polidius. in fi. Alex. in d. §. inter certam. & no. Cy. in d. l. i. §. i. q. C. de iure emphyt. Ange. in l. Titius. in fi. in ver. vnum tamen. §. quæ res pig. obl. poss.

¶ Et hac ratione emphyteuta non potest soluere canoni, pro pluribus annis futuris, quia agitur de interesse ipsius domini creditoris: vt tenet Cy. Bal. Alb. & Domi. in d. l. §.

a Rescriptum. de iur. emph. Spec. in ti. de loc. §. nunc aliqua. ver. xlij. Bar. intellige pro in l. eum qui. §. de ann. leg. cum siml. vt tradit Alex. in d. l. §. priè: nam largo modo comprehendit priuilegium, & bene potest fieri in l. si à te. ver. & no. C. de pact. inter empt. & vend.

¶ Videri tamen q̄ valeret rescriptum q̄ emphyteuta possit soluere ante tempus pro pluribus annis futuris: propter malignitatem quorundam dominorum qui fortiterfugiunt, & nolunt canonem recipere, ad illaqueant. e. super quibusdam. de verb. signific. & hoc etiam sentit Bal. in l. si à te. in princip. legis. H. C.

¶ Et quia agitur de modico præiudicio: nam si potest concedi dilatio ad soluendum per rescriptum. l. quoties. C. de prec. imper. offer. à fortiori videtur quod quis possit recipi ad recipiendum: quia hoc videtur minus præiudiciale.

¶ Et licet valeat rescriptum, vt dictum est, ¶ valet tamen cõsuetudo quod non soluendo emphyteuta iure suo non priuetur: vt not. Abb. tradit in consi. lxxij. circa primum. lib. j. vbi hoc dicit in ecclesia. & idē Ioan. de Ana. in consi. lxxxij. videndum est. col. fi.

¶ Et eodem modo valeret pactum factum cum ecclesia, quod emphyteuta non soluendo non cadat: vt not. dicit Bart. in l. fundi. C. de fundo patr. lib. xj. & sequitur Pau. de Cast. in consi. cxxxvij.

¶ Et sicut debitor in cuius fauore tempus appositum est, potest, si velit, ante tempus soluere: ita creditor, in cuius fauorem tempus apponitur, poterit petere ante tempus: vt sit aqualis conditio vtriusq; contractantis. vt Rom. dicit in d. §. inter certam. & sequitur Aret. in d. l. qui. Romæ. in prin. arg. l. cum dies. §. si arbiter in fi. ff. de arbit. facit text. in l. si. C. de fruct. & lir. expen.

¶ Soci. in d. l. qui Romæ. in prin. reprobat istam æquiparationem, & dicit manifestam esse rationem diuersitatis: quia in debitore soluente ante tempus nõ agitur de interesse creditoris: secus videtur in creditore si velit sibi solui ante tempus: quia agitur de interesse debitoris, vt ante tempus non cogatur soluere. Et ipsi debitori videtur esse ius quæsitum beneficio creditoris, vnde illud sibi tolli non potest. arg. l. ff. de pact. Et facit quod no. in l. peten. C. de temp. in integ. rest. peten. & quod no. Bart. in l. si post mortem. §. si. ff. de contratab.

¶ Sed verior videtur opin. Ro. quia si tempus apponitur fauore creditoris, prout loquitur Ro. etiam ipse debet posse renũtiare fauori suo: nec tali casu potest debitor præterdere aliquod interesse: quia si solum est dilatio in fauore creditoris, debet esse nociua debitori, & interesse debitoris non est in cõsideratione. Nam si interesse debitoris deberet cõsiderari in tali casu, tunc gratia vtriusq; esset dilatio: quo casu etiã debitor in diem non potest prius soluere, quando tempus respicit fauorem vtriusq;: vt no. in d. l. qui Romæ. in prin. vnde patet q̄ rectè cõsideranti, debitor & creditor à pari procedunt, prout Ro. & Aret. dicunt, & bene.

In l. Quæ legata. Argumenta.

- 1 Legata purè vel in diem certum relicta, ad hæredem transmittuntur.
- 2 Legata quæ ad hæredem non transferuntur, patri, vel domino non acquiruntur.
- 3 Stipulationum eademmoda patri vel domino indistinctè acquiruntur.
- 4 Conditionis futuræ spes quare potius in contractu, quam in legato ad hæredes transeat.
- 5 Cõditio in persona hæredis implèda, in domino vel patre nõ est verificanda.
- 6 Cõditio dandi hæredi, non habet verum in hærede hæredis.

REGVLA XVIII.

QUAE legata mortuis nobis ad hæredem nostrum transeunt, eorum commodum per nos his quorum in potestate sumus, eodem

eodem casu acquirimus: aliter atque cum stipulati sumus. nam & sub conditione stipulantes, omnimodo eis acquirimus, etiam si libertate nobis præstita à dominis conditio existat.

¶ **NAM** † legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, ad hæredem transmittuntur. l. si post diem. in prin. l. si penù. in prin. ff. quando dies lega. ced. l. j. §. cum igitur. in fi. co. tit. C. quando dies leg. red.

¶ Eodem modo ista legata ex persona filij vel serui patri vel domino acquiruntur. vt hic dicitur, & in d. l. si post diem. §. pen.

¶ Sic e contra, legata quæ ad hæredem non transmittuntur, vt sunt legata conditionalia. l. j. §. si autem aliquid sub conditione. supra de cadu. tollen. & d. l. si post diem. §. sed & si sub conditione. patri vel domino non acquiruntur, sed ipsi filio vel seruo, si tempore purificatæ conditionis sui iuris reperiantur: vt hic à contrario sensu colligitur. & in l. si ususfructus. §. si. supra quando dies lega. ced. & in l. si legati, supra de pignoribus. & in l. j. §. si. supra vt leg. no. caue. in l. vxor. C. de condi. in ser. Et hoc bene procedit in legatis: † secus est in stipulationibus, quarum commodum indistinctè patri vel domino acquiritur. licet tempore purificatæ conditionis sint sui iuris filius vel seruus: vt hic dicitur. ad idem text. in l. si filius. ff. de verb. obliga. in l. ij. §. id quoque quod. supra de collatio. bono.

¶ Et ratio diuersitatis videtur: quia in stipulatione cõditionali illa spes quæ habetur de conditione futura, transit ad hæredem. §. ex conditionali. insti. de verb. oblig. ideo patri vel domino acquiritur, per regulam quæ hic in princ. habetur. Sed spes legati conditionalis non transmittitur in hæredem. l. j. §. si autem. C. de cadu. tollen. ideo patri vel domino non acquiritur, secundum regulam quæ hic ponitur.

¶ Et si ulterius queratur de ratione quare potius spes futuræ conditionis in contractu ad hæredes transmittitur, quàm in legato. Dicendum est quòd in contractu actus fundatur ex consensu duorum, & factum stipulatoris interuenit. qui sibi ex heredibus suis prouidere videtur. vt de fortior acquirio redditur. Non sic videtur in legato: vt per gl. in d. §. ex conditionali. & per Doct. in l. si filius, de quo tamen dicendum est, vt dixi in l. j. C. de pact.

¶ Vltimo ad æquiparationem quæ fit hic de hærede ad patrem vel dominum facit text. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. & pupil. vbi substitutio facta de hærede, non habet locum in patre vel domino. & pariter nec in hærede hæredis. † Et conditio quæ debet impleri in persona hæredis, non verificatur in persona domini vel patris. l. qui hæredi. in prin. supra de condi. & demonstra. & facit text. no. in l. iij. §. hoc autem. de leg. 1. præstan.

¶ Et pariter videtur quòd † conditio dandi hæredi, non verificatur in hærede

hærede hæredis. d. §. hæc verba. facit text. in l. cum ita datur. de condi. & demon. vbi cõditio dandi Titio, non potest impleri in hærede Titij.

In l. Qui cum alio. Argumenta.

- 1 Cõtrahens, cõditione seu qualitate secũ cõtrahentis nosse debet.
- 2 Societate finita non tenent socij de cõtractu postea inito cũ aliquo ipsorum, licet contrahens nescierit soluta societate.
- 3 Ignorans, quo casu æquiparetur dubitanti.
- 4 Delicta an possint excusari ex causa iusta.
- 5 Bannitum cum saluo conductu occidens, excusatur.
- 6 Offendens alium, conditionem eius inuestigare debet.
- 7 Hæres, ex quasi contractu obligatur.
- 8 Obligatio qualitate non mutatur in creditoribus ob hæredum personas.
- 9 Statutum de contractu loquens, ad quasi contractum quandoque extenditur.
- 10 Esse, idem putatur cum eo quod est, esse debere.
- 11 Contrahere spõte non dicitur, qui ex quasi contractu obligat.

REGVLA XIX.

QVI cum alio cõtrahit, vel est, vel debet esse non ignarus conditionis eius: hæredi autem hoc imputari non potest, cum non sponte cum legataris cõtrahit.

¶ **NOTA** quòd † qui cum alio cõtrahit, debet esse certus de conditione, & qualitate contrahentis. & ideo qui mutauit pecuniam filiofamilias, non potest mutuũ recipere obstante Senatusconsulto Macedoniano: quia scire potuit illum esse filiumfamilias. l. pen. §. ad Maced. ¶ Et idem in minore: vt no. per gl. in l. si Titius. in vers. ætatis. §. de fideius. vnde præsumitur ille qui cõtrahit habere notitiam eius cum quo mercatur: vt no. Bal. per illum text. in l. inciuile. C. de furt.

¶ Et in hoc etiã forensis non excusatur: quia debet conditionem eius cum quo cõtrahit inuestigare: vt notat Cuman. in cons. xxvj. cum statutum Paduæ. col. j.

¶ Et ista ratione etiam iusta causa non excusat à pœna b cõventionali: quia debuit inuestigare, vt no. tradit Alex. in cõs. cxix. titulus quæstionis. col. pen. lib. ij. Et bene facit quòd no. tradit Pau. de Cast. in l. j. §. non autem. in vers. item alijs consului. ff. de exercito. vbi dicit se cõsuluisse

¶ † q̄ cum duo mercatores fecissent societatem per quinquennium, q̄ finito quinquennio alter non tenetur ex cõtractibus cum alio celebratis, licet cõtrahentes igno-

a Hæredis. Vt de omnino Iac. l. paterfamil. de vulg. & pupi. & quomodo intelligatur regula, quòd hæres hæredis primi testis, est hæres, vide Anch. cõs. cxxx. H.C.

b Pœna. Dixi ad Alex. d. cõs. cxix. nu. 13. lib. ij. adde Alex. cõs. lxxvj. lib. v. do. And. Tiraq. in tract. Re tra. conuentio. §. j. glo. vj. num. 16. C.M.

a Acquirentur. Vide Paul. de Cast. in l. manifestissimi. §. sed quarebas. C. de furtis.
 b Indignū. Iaf. l. cum filius fa. §. in hac col. j. de verb. oblig. Frā. Rip. de rescript. Respon. xij. col. j. facit Alex. cōsi. c. iij. col. iij. li. ij. cōsi. xix. nu. iij. li. iij. C. M. c. Conditionē. hęc faciunt ad materiam ca. si verō. de senten. excōmun. vbi ponitur plura exēpla per do. Fel. quando quis delinquit ignorādo cōditionē seu qualitatem persone. & ponitur ibi regula. quod vbi factū est illicitum nō excusatur allegās ignorātiā. quia pręsumitur sciētia. de quo per canon. in ca. ā nobis. eo. tit. H. C.
 d Bannitus. Hyppo. Marf. in prac. ver. ag. gredior. M. C.

rarent finitam esse societate: quia debuerunt perseverare & se informare de qualitate societatis, per istam regulā. & idem Pau. de Cast. in l. j. §. conditio. ff. de insti. & idem Pau. de Cast. in consi. cccxxxv. visis & ponderatis omnibus. in prin. & idem Pet. de Anch. in consi. cccxxxij. pro clariori decisione. vbi concludit, qd vnus socius pro alio nō tenetur nisi pro illa quantitate quam posuit in corpore societatis. Et ideo ille qui contrahit debet inuestigare qualitatem societatis per ipsam regulam. Et ad idem facit: quia licet aliās ignorās & dubitans acquirentur: l. manifestissimi. §. sin autem. vbi Bar. C. de furt. l. h. C. de condi. in debi. Hoc non habet locum in cōtrahente cum alio: quia si dubitat, debet eius conditionem inquirere. ita Bald. not. dicit allegando istum text. in c. j. §. per seca. verō. versis. sed quid indubitatē. per quos fiat inuestig. de cuius dicti veritate dixi in l. quandiu. C. qui admit.

¶ Et quod hic dicitur de contrahente. idem est in elig. te qui pręsumitur habere notitiam electi, & ideo non excusantur canonici qui eligunt indignum b: vt no. Bartol. in l. i. §. patronus. de consir. tut. & ibi Bar. alleg. istum text. Et per istam l. qui cum alio. arguit Alex. in l. si cum dotem. §. si mulier. ff. sol. matri. col. ij. versis. vñi addo. quod imputatur creditori qui acceptavit debitorem qui nō erat solvendo: quia debuit eius conditionem perscrutari. Ad idē dicit Pau. de Cast. post Ang. in l. j. ff. si quis in ius voc. ¶ Et ista regula procedit, nisi ignorantia esset multum probabilis & iusta, quia tunc excusatur. l. si quis patrem. ff. ad Maced. & d. l. si Titius. de fideiuf.

¶ Secundo regula habet locum in cōtrahente, prout loquitur: §. secus est in delictis in quibus quis ā pena excusatur ex iusta causa, & non imputatur si conditionem offensivam inuestigavit, vt not. tradit Pau. de Cast. in consi. xxxij. licet ista sit quęstio. in ff. versis. ad quartum. vbi per hoc concludit, qd quod occidens bannitum excusatur non obstante quod bannitus occisus haberet saluū conductum, de quo ille non inuestigavit.

¶ Sed tamen talis differentia non videtur vera: quia in tali casu ex quo erat publicē bannitus d & descriptus in libro bannitorum ignorantia salui conductus erat multum probabilis: quo casu idem esset in cōtrahente. vt dictum est: sed si ignorantia non esset ita probabilis idem esset in delinquente.

¶ Et quia si ille qui cum alio cōtrahit debet inuestigare conditionem eius cum quo contrahit, vt hic dicitur, multo magis qui alium offendit debet eius cōditionem

a inquirere. ita Bar. dicit in l. si. ff. de adul. Et de quęstione Paul. de Cast. late scribit Alexand. in l. huiusmodi. §. si ita. de leg. j. & in consi. lxxvij. visis dubitationibus. lib. iij.

¶ Tertio regula habet locum in cōtrahente: secus est in hærede, vt hic dicitur: quia ipse ex quasi contractu obligatur. §. hæres. insti. de obli. quæ ex quasi contractu. l. ex maleficiis. §. hæres. s. de ac. & oblig.

¶ Et hoc verum intelligitur quo ad legatarios quibus hæres obligatur ex quasi contractu: secus est in creditoribus quibus hæres est obligatus ex contractibus quibus defunctus tenebatur: vt not. Bartol. dicit in l. de eo. ff. de iudic. Et idem Raphael Cuman. in consi. clxxvj. statuto Papienū. col. ij.

¶ Et de legatariis loquitur text. hic in §. hæres. insti. de obli. quæ ex quasi contrac. Et in d. l. ex maleficiis. §. hæres. & l. apud Iulianum. §. si vbi gloss. verbo, contrahere. ex quibus causis in postea.

¶ Et ad hoc facit, quia ex persona hæredū qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet. l. ij. §. ex his. de verbo. obligat.

¶ Quantum tamen ad istam regulam idem videtur in creditoribus ā quibus hæres conuenitur ex contractibus cum defuncto celebratis de quibus hæredi nihil imputari potest, si conditionem creditoris non inuestigavit. Et sic militat ratio quæ hic in tex. alleg.

¶ Et ex his colligitur, quod illud quod dicit de cōtractu, non habet locum in quasi contractu, ex eo quod hic dicitur de hærede qui ex quasi contractu obligatur. Et hoc in statuto no. Bar. in l. apud Iulianum. §. si in si. ff. ex quibus causis in post. Bar. in l. j. per illum text. s. de contrario iudic. cum sim. vt tradit Alex. in l. mutum. & in l. more in ij. not. s. de acqui. hære. Et idem Ang. in consi. cccij. visis & diligenter. Abb. in consi. lxx. quinque dubia. colū. vij. lib. j. & c. qua fronte. de appel. vbi dixi.

¶ Et idem Alex. in c. lxxvj. visis dubitationibus. colū. iij. lib. v. Et ista conclusio procedit inspecta vi & proprietate verborum: per viam verō extensionis §. quandoq; statuta quod loquitur de contractu etiam ad quasi contractum porrigitur b, quādo omnimoda ratio militaret: cer. per.

a Dicit. Vide Iaf. qui plura circa hanc quęstio. accumulavit post Alex. in l. si se nō oblig. §. condē. natam. in v. j. colū. ver. viti. Dy. & Alb. & c. §. de re iud. vbi etiā ponit an possit quis occidere bannitū quādo nullitas banni est patēs: quid quādo pen det lis, an bannitū sit nullum vel nean potestas ā statuto cōcessa occidēti bannitum sit interrim suspensa. H. C.

b Porrigitur. Iaf. l. si ego. §. si cer. per.

Erita procedit quod not. Bal. in rub. C. de pac. Bar. in l. more. de acq. here. cum sumi. vt tradit Alex. in l. siue apud acta. C. de transact. & in Rom. in consil. xij. viso facto. col. si. in fin. & in consil. ccc. lxxx. praeiupposito. in princi. & subtiliter scribit Cum a. in consil. clxxvj. statuto Papian. supra alleg. facit quod not Bar. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. iij. supra de pact. & in l. Mauius. §. j. §. solu. matri.

¶ Vltimo ex verbis illius regulae duo notanda sunt. ¶ Primo ibi, est vel esse debet. t quod paria sunt, esse vel esse debent. Sic etiam paria sunt, scire vel scire debere. l. quod te. supra si cer. per. in dxi vt no. per glo. hic. Vnde sicut denunciari potest ille qui scit te debitor emissa ille qui scire debet: vt not. Bald. in auth. ad hanc. col. iij. C. de viuris. sic etiam paria sunt, scire & scire posse. l. pen. §. ad Maced. no. Bal. per illum tex. in l. si duo. de acquiren. h. red. facit tex. in l. qui contra. vt Bar. C. de incest. nup. in c. ij. cum glo. de temp. ord. in vj. Sic etiam paria sunt, habere & habere posse, vt in no. quaest. Ange. dicit in l. ite venunt. §. petitam. §. de per. h. a. e. Sic etiam paria sunt, habere & habere debere vt not. Bart. in pulchra quaestione in l. pen. §. cum ita. de aur. & arg. leg. ¶ Secundo not. t quod sponte non dicitur quis contrahere & se obligare qui ex quasi contractu per interpretationem iuris obligatur. Et sponte dicitur fieri illud quod fit principaliter & immediate ex propria voluntate: adeo quod not dicit Pet. de Ancha. in cle. praesentia. not. de censu. quod non dicitur sponte factum illud quod fit ad petentem: sed videtur tex. in contrarium in l. j. C. de pact. & ibi dxi.

In §. Non solet. Argumenta.

- 1 Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit.
- 2 Exceptio doli repellit petentem debitum, quod exceptione elidi potest.
- 3 Testamentum primum reuocatur, si testator secundum incidit.

§. Non solet.

NON solet doli exceptio nocere his quibus voluntas testatoris non resistitur.

¶ Vltra glo. hic iste §. exemplificari potest, vt statim dicam in tex. ibi doli exceptio Nam t exceptione doli generaliter repellitur qui debitum petit quod exceptione elidi potest. l. ij. §. generaliter. §. de cept. do. vnde petens cōsultō deleta exceptione repellitur. l. j. §. sed cōsultō. ff. de his quae in testa. delent. sed si inconsultō deleta sint, non repellitur. d. l. j. versu. inconsultō verō. quia voluntas testatoris non resistitur, vt hic dicitur. Et aliud etiam exemplum colligitur in l. pen. §. §. de secun. tab. t vbi si testator vltimum testamentum incidit vt primum habeat locum, praeualeat primum.

In l. Quoties dubia. Argumenta.

- 1 Libertati in dubio fauendum est.
- 2 Libertas inter causas pias annumeratur.
- 3 Libertati plus fauetur, quam liberorum legitimis.
- 4 Libertatis causa publica censetur, non priuata.

REGVLA XXI.

QUOTIES dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit.

¶ **N**OTA quod in dubio t pro libertate iudicandum est. faciunt iura allegata in glo. ad idem tex. in l. lege Iulia. §. de manumiss. inter pares. §. de re iudic. & in l. in obscura. & in l. libertas. in eadem. t causa enim libertatis dicitur pia. l. j. circa fin. C. de communi seruo manu. not. Bart. in l. proxime. ff. de his quae in testa. delentur. in l. si vnus. C. de testa. Bald. in l. ij. & pen. C. de fideicom. lib. Et libertati magis quam reo fauendum est. c. fina. de re iudic. d. l. inter pares. & d. l. Iulia. ¶ Et fauorabilior est causa libertatis, quam sit legitima liberorum: vt not. dicit Pau. de Cast. per illum tex. in l. Papinianus. §. quarta autem. de inoffic. testa. Et causa libertatis dicitur publica, t non priuata. l. si quis rogatus. §. de fideicommiss. libert.

In l. Non debet. Argumenta.

- 1 Occidere qui potest licite, verberare poterit non illicite.
- 2 Argumentum a maiori, in statutis locum habere potest.
- 3 Mulier quae licite occiditur, impune violari poterit.
- 4 Argumentum a maiori rationis, in materia correctoria no probat.
- 5 Plus & minus si sint eiusdem speciei, cui quod licet plus, non licebit minus.
- 6 Dispensatio ratione maioris rationis non extenditur.
- 7 Mandatum de maiori, non extenditur ad id, quod minus est.
- 8 Argumentum a maiori ad minus valet, si vtroque sit ratio eadem.

REGVLA XXI.

NON debet cui quod plus est, licet: quod minus est, non licere.

¶ **C**VM ista regula concordat reg. cui licet. eod. titu. in vj. & istam regu. etiam colligit Alexand. a per illum tex. in l. in actionibus. §. j. ff. de in lit. iur. Et ideo

2 Alex Et ibi las. col. iij. Dy. d. cap. cui licet. Nicol. Euerah. in 10. leg. 102. a minori. C. M.

H † †

† si quis potest aliquem occidere, à fortiori illum poterit verberare & contumeliis afficere. l. nec in ea. ff. de adult. vbi Barto. facit tex. in l. in suis. in fin. §. de libe. & posthu. l. j. C. ne fideius. dentur. c. ex parte. de deci. c. per venerabilem. qui filij sint legit.

¶ Et istud argumentum à maiori etiam habet locum in statutis: vt not. Bald. in l. quod vero. veru. sed pone. ff. de legi. in l. si verò. §. de viro. s. sol. mat. l. ij. C. de in ius voc. & l. affinitatis. ver. pone statutum. C. commu. de success.

¶ Et ex his sumitur argumentum à maiori affirmatiue, quod valet auth. multo magis. C. de sacrosanc. eccl. c. cum in cunctis. in princi. de elect. cum simi. vt dixi ibi.

¶ Et e contra etiam regula negatiue procedit: quia cui denegatur quod minus est, etiam quod plus est videtur prohiberi. l. relocatorum. §. potest. s. de interdic. & releg. l. qui indignus. s. de senat. l. cui pacto. s. de ser. expor. & in c. cum illorum. de senten. excom. a. n.unica.

¶ Et per ista regu. hic arguit glo. in d. l. ij. C. de patri. qui filios distra. quòd si pater potest filiu vendere, à fortiori potest illum pignoraré. Et hoc tenet Azo ibi in summa.

¶ Et per istam reg. infert Nellus in tract. bannitorum, in ij. parte secundæ temporis. q. xlvi. † quòd si mulier bannita potest occidi, à fortiori poterit adulterari: cū maius sit homicidium, quàm adulterium. xxxiiij. q. ij. c. si quid verius. ibi, si enim facturus est quod non licet, prius faciat adulterium, quàm homicidium. aliter tamen in hoc expresse voluit Bal. in l. si. C. si contra ius vel util. public. vbi inquit, quòd licet mulier occidi possit, non tamè poterit adulterari. de quo dicendum est, vt scripsi in ca. quæ in ecclesiis. col. vj. de constit.

¶ Nunc regula ista limitatur non habere locum in casibus notatis in glo. hic. Et vterius † primo fallit in materia correctoria, in qua non valet argumentum à maiori: tebrationis: secundum glo. quæ approbat communiter in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccl. & glo. si. & ibi Bart. in l. ancimus. C. de testa. & l. p. r. cipimus. C. de appi.

¶ Et idem Barto. in l. si constante. in princi. in ix. q. j. part. principalis. s. sol. matri. & est bonus text. in authen. de admini. sacri. palat. col. iij.

¶ † Secundo, regula habet locum quando plus & minus sunt eiusdem speciei: secus est in diuersis speciebus: quia regula non procedit: vt per Dy. in d. reg. cui licet. per tex. in l.

a Statutis. An hoc procedat quando statuta sunt contra ius commune vel ne. vide Lanfr. in tract. de interpreta. statu. in vj. col. Hier. Chuc.

b Maioritate. Nicol. Eueral. in loc. leg. 101. ratione. l. larza. colum. iij. C. M.

in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iud. vbi latrunculator hominem interdicere potest. Et tamen de causa pecuniaria cognoscere non potest.

¶ Contra ista tamen limitatione facit tex. in d. l. in suis. de lib. & posthu. & d. l. nec in ea. & d. l. j. ne fideius. den. vbi arg. fit à maiori etiam in diuersis speciebus. non obstat. text. in d. §. latrunculator. quia responderetur, vt statim dicam.

¶ Tertio, regula fallit quando est facta diuisio potestatis secundum plus & minus: quia tunc ille qui habet potestatem in eo quod plus est, non potest quod minus est, cum alteri illud specialiter sit attributum. not. Bal. in reg. cui licet. vbi Perus. sequitur. Et hoc modo potest procedere tex. in l. solemus. §. latrunculator.

¶ Quarto, regula non procedit in materia dispensationis in qua non fit extensio ad casum etiam habentem maiorem rationem. & est dictum Hosti. in c. postulasti. de resc. vbi ad hoc alleg. c. j. & ij. de si. presby. & sequitur Abb. in c. ar. si clerici. §. de adult. de iudi.

¶ Et hoc pro regula ponit Fely. in c. postulasti. Et comprobatur per tex. in c. si. de postul. præla. vbi dispensatio facta cum aliquo q. possit trahere ad archiepiscopatum, non habet locum in episcopatu.

¶ Et quia licet sit dispensatum cum monacho in curato beneficio, dispensatio non habet locum in simplici beneficio.

¶ Sed vt dixi in d. §. de adulteriis. col. vj. ista conclusio non probatur iure. nam in tex. d. c. j. & ij. de fil. presby. simpliciter dicitur, quòd materia dispensationis odiosa est: ergo non debet dispensatio magis strictè interpretari, quàm alia materia odiosa. Sed in alia materia odiosa habet locum argumentum à maiori. d. l. nec in ea. & d. l. in suis. & d. ca. cum illorum. de senten. excom. cum simi. s. alleg. ergo idem videtur in dispensatione. & in terminis est text. in ca. per venerabilem. qui filij sint legitimi.

¶ Non obstat quòd sit dispensatio gratiosa: imo est odiosa, quia contra ius commune.

¶ Non obstat. c. fin. de postul. prælat. quia ibi non trahitur ad id quod minus est: quia non est eadem ratio, cum facilius debeat dispensari in maiori beneficio, quàm in minori, propter maiorem utilitatem, vt ibi colligitur. Et ista ratione facilius dispensatum monacho in beneficio curato: quia in eo maior est utilitas & necessitas, quàm in simplici: vt latius dixi in d. §. de adulte.

¶ Quinto fallit in mandato. vt tex. not. in c. ei cui. §. fin. de præben. in vj. vbi si mandatur prouideri de præbenda certi valoris, de minori valore prouideri non potest: quia huiusmodi mandata quorum fines obseruari diligenter oportet, non debent ad alios casus quam expressos extendi: vt ibi dicitur. & facit tex. in c. si. de verbo. signi.

a Maiori. Adde Philip. Dec. l. & multibus. nume. 12. C. de testa. mili. consil. lxxvj. Vbi in annotat. dixi Hier. grat. cõs. xxvj. nume. 34. lib. j. C. M.

¶ Sexto fallit in decreto: vt est tex. in l. si pupillorū. §. si prator. ff. de rebus corū. ibi. cū quis aliud facit quā a pratore decretū sit. nihil agit. & no. per glo. hic. & sequitur Alex. in d. l. in actionibus. de in liti iuran.

¶ Vltimo fallit quando non est eadem ratio in eo quod minus est. prout colligitur ex supra dictis: & faciunt iura alleg. in glo. hic. Et eodem modo limitatur reg. l. quā de tota. ff. de rei vendic. vbi arguitur de toto ad partem. † Nam argumentum procedit vbi est eadem ratio. vt Abb. declarat in c. pastoralis. §. item cum in totum. in fin. de offic. lega. & no. Are. in consil. clxiiij. diligenter. col. iij. ver. non obstat argumentum. & hoc idem Bart. dicit in l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pact. adde quā dixi in regu. in eo. in princ. j. eo.

In l. in personam. Argumenta.

- 1 Seruus nec obligare, nec obligari potest.
- 2 Seruus quando naturaliter obligari possit.
- 3 Seruus an possit fideiubendo obligari.
- 4 Seruus in delictis obligari potest, in contractibus non item.

REGVLA LII.

IN PERSONAM seruilem nulla cadit obligatio.

¶ Ista regula intelligitur de obligatione ciuili: quā nec actiue nec passiuē cadit in seruum. l. serui. §. de actio. & obli. l. nec seruus. de pecu. vbi tex. notabilis quā m glo. hic adducit.

¶ Secus est in naturali obligatione ad quam seruus obligatur. l. serui. §. l. hāres à debitore. §. seruo. §. de fideiuf. ad idem tex. in l. naturaliter. ff. de condit. indeb. & l. si id quod. eo. tit. ibi Barto. declarat quomodo naturalis obligatio cadat in seruo.

¶ Et hoc quod dictum est seruum obligari naturaliter, † verum est nisi ex causa fideiusionis promitteret: quia tunc etiam naturaliter seruus non obligatur. l. sed & si serui. in princ. §. de fideiuf. ibi. cum seruus fideiusionis nomine obligari non possit. & glo. ibi. & in l. in personam. §. qui pecunia. in ver. à Titio. §. de pact. & no. Bart. in l. seruus in scio. de fideiuf. vbi rationem adducit, quia lex resistit. d. l. sed serui. & l. licet. §. si filius. §. de pecu. ergo non oritur naturalis obligatio ex quo lex resistit. l. cum lex. de fideiuf. & sequitur Pau. de Cast. in d. l. seruus in scio.

¶ † Sed tamen considerandum est, quia imo seruus etiam fideiubendo naturaliter obligari videtur, quia consensit d. l. naturaliter. cum d. mil. §. allegat.

¶ Non obstat, quod iura resisterent: quia illa prohibitio est respectu domini, vt de peculio nō teneatur, prout iura prædicta loquuntur: non autem quo ad ipsum seruum procedere videatur.

¶ Secundo, quod dictum est, seruum obligari naturaliter actiue & passiuē, procedit quādo ista naturalis obligatio prouenit ex promissione.

secundum quam graue erat fidem fallere. l. j. §. de pactis. l. j. in prin. §. de constit. pecu.

¶ Secus si ex contractu mutui, vel alio cōtractu, qui sit de iure gentium. quo iure status serui erat annihilatus: quia tunc etiā naturalis obligatio seruo acquiri non potest: vt not. Bart. in l. frater à fratre. in j. q. extra gl. §. de cōdit. indeb.

¶ † Secundo principaliter regula habet locum in contractibus: secus est in delictis in quibus etiam serui obligantur. prout. tex. distinguit in d. l. serui. de actio. & obli. & no. hic quā dicit idem esse in quasi maleficio. al leg. l. j. §. cum seruus. de his qui deiece. vel effude. facit tex. in l. si vnus. §. cum seruus. §. de iniur. & l. si minor. §. si seruus. §. de minor. & instit. de noxa. in princ. & generaliter vbi de pœna corporali agitur, seruus tenetur. l. hos accusare. §. omnibus. §. de accusationibus.

In §. Generaliter. Argumenta.

- 1 Arbitrium boni viri intelligitur, si quid in domini vel procuratoris arbitrium conferatur.
- 2 Arbitrium liberum differt ab arbitrio simpliciter dicto.
- 3 Arbitrium boni viri, quale debeat intelligi.

§. Generaliter.

GENERALITER probandum est, vbi cūque in bonis fidei iudicij confertur in arbitrium domini vel procuratoris eius conditio: pro boni viri arbitrio hoc habendum esse.

¶ NOTO † quod illud quod confertur in arbitrio domini vel procuratoris, de arbitrio boni viri intelligitur. facit tex. in l. hęc venditio. in prin. §. de contrahen. emp. & l. si in lege. in prin. ff. loca. l. si cum ea. C. de dot. promif. Et not. Barto. in tract. ad reprimen. in vers. videtur.

¶ † Et hoc intelligitur quando simpliciter dicitur de arbitrio: secus si de libero arbitrio dicatur, quia tunc delibera voluntate intelligitur. vt no. Bar. in l. si sic. de leg. j. in l. alio col. iij. in vers. ex prædictis. de alimē. & cib. leg. in l. fideicommissa. §. si sic. de leg. iij. Bal. in l. j. §. de testa. mili. & Rom. in l. filius fa. col. iij. in iij. casu principali. §. de donatio.

¶ Secundo regula ista limitatur, nisi arbitrium concedatur illi qui aliās arbitrium boni viri habuisset: † quia tūc Imo idē, quia vt verba aliquid operentur de voluntate, & libero arbitrio intelligitur: vt not. Imo. in dicta l. si filius familiās. de donationibus. verba nihil operari, quā contra materiā subiectam: vt infra eodem l. quoties idem sermo. C. M.

¶ Vltimo notandum est, † quod arbitrium boni viri intelligitur illud quod in rebus suis quis faceret, vel quod veller sibi fieri: vt not. Bar. in l. j. ff. de solu. & Roma. in ru bri. de arbit. col. iij.

In I. Contractus. Argumenta.

- 1 Depositarius de dolo solo tenetur.
- 2 Depositum & commodatum eiusdem sunt fermè rationis.
- 3 Depositarius pro custodia pecuniam recipiens, de culpa etiam leui tenebitur.
- 4 Depositarius, qui se obtulit, de culpa leuissima tenetur, quando verum sit.
- 5 Contractus quando gratia eius, qui rogauit, dicatur celebratus.
- 6 Commodatarius de culpa leuissima tenetur solet.
- 7 Culpa leuissima in faciendo, est leui æquiparanda.
- 8 Depositarius de casu tenetur, si depositum in pecunia numeret.
- 9 Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur.
- 10 Precarium constitui dicitur, vbi verbum precario, vel aliud eiusdem significati adicitur.
- 11 Precarium sumens non tenetur de leui aut leuissima culpa.
- 12 Precarium concedens non potest illud ilico reuocare in præiudicium recipientis.
- 13 Commodatarius minus iuris consequitur, quam precario recipientis, & tamen plus obligatur.
- 14 Precarium quando transeat in heredem concedentis.
- 15 Precarium quo differat à constituto.
- 16 Constitutum veram possessionem tradit, licet ficto modo queratur.
- 17 Constitutum quando post mortem constituentis conferri possit. Condicio purificata retro trahi solet.
- 18 Donatio vel venditio, si duobus successiuè facta sit, veri iur queratur.
- 19 Emptor primus non est secundo præferendus, nisi precium aut fidem de pretio dederit.
- 20 Possessio constituitur in absentem facti non transfertur a ratificationem.
- 21 Pax alicubi & suis adherentibus facta, qualiter sit extendenda.
- 22 Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei.
- 23 Pax pro absente per notarium recepta, an post terminum datum possit ratificari.
- 24 Ratificatio secundæ obligationis quando præiudicat primæ obligationi.
- 25 Dolus & culpa in pluribus contractibus simul interuenire possunt.
- 26 Testes deponentes de culpa in contractu, de qua intelligi debeant.
- 27 Indefinita in testibus non equipollet vniuersali.
- 28 Culpa quomodo in contractibus interuenire dicatur.
- 29 Commodatum quo differat à precario.
- 30 Commodatum terminorum data paritate, non differt à depositum.
- 31 Commodatum præsumitur fieri ad petitionem commodatarii.
- 32 Commodatarius pro deterioratione rei non tenetur, si ad usum debitum ea utatur.
- 33 Venditor de dolo, & culpa leui, in re vendita cõtینگēte tenetur.
- 34 Creditor de dolo, lata & leui culpa contingente in re pignori accepta tenetur.

Cui

- 35 Coductor & locator iniucè de dolo, lata, & leui culpa tenentur.
- 36 Equus in itinere moriens, an pereat locatori, an vero conductori.
- 37 Emphyteuta quando pro deterioratione rei emphyt. teneatur.
- 38 Marius pro re dotali tenetur de dolo, lata culpa, & leui.
- 39 Tutor in rebus pupilli, de dolo, lata culpa, & leui, ligatur.
- 40 Gestor negotiorum de dolo, lata culpa, & leui potest quandoque teneri.
- 41 Socius in rebus societatis tenetur de dolo & culpa leui, si quid deperat.
- 42 Dolus & culpa in rerum communione attenditur.
- 43 Conuentio contra contractus naturam, reiicienda est.
- 44 Dolus quare per pactum remitti nequeat.
- 45 Culpa lata pacto remittitur aliquando.
- 46 Minor non restituitur aduersus dolum præsumptum de futuro.
- 47 Dolus de futuro tacite remittitur quandoque.
- 48 Debitor speciei ex contractus natura de casu fortuito non tenetur.
- 49 Debitor tenetur de culpa casum interueniente.
- 50 Obligatus ad casum fortuitum, tenebitur si contigerit.

REGVLA XXIII.

CONTRACTVS quidam dolum malum duntaxat recipiunt, quidam & dolum & culpam. Dolum tantum depositum: & precarium: dolum & culpam, mandatum: commodatum: veditum. pignori acceptum, locatum: item dotis datio, tutela, negotia gesta. In his quidam & diligentiam. Societas & rerum communio, & dolum & culpam recipit: sed hoc ita nisi si quid nominatim conuenit vel plus vel minus in singulis contractibus. nã hoc seruabitur quod ab initio conuenit. Legem enim contractus dedit, excepto eo quod Celsus non putat valere si conuenit ne dolum præsteretur. hoc enim bonæ fidei iudicio contractuum est, & ita vrimur. Animalium verò casus, morsque quæ sine culpa accidunt, fuga seruorum qui custodiri non solent, rapina, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus prædonum, à nullo præstantur.

I PRIMO noto ibi, dolum tantum depositum, & de depositarius duntaxat de dolo tenetur, ad idem text. in l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. cõmo. ibi, solum dolum in deposit

a Dolo. Ita q non de lata, vt tenuit lo. Igne hic, & nimis effusè in l. iij. §. si quisquã. col. v. cum nouem. col. sequentib. ad Silla. sed verior est cõmunis sententia quæ tenet Deci. hic. & tenuit d. Pyrrhus legendo Aurelius, me au diente. Anno 1518.

deposito. & in d. l. j. §. si vestimenta. & §. si ff. eo. tit. & in §. præterea. inst. quib. mod. re contrah. oblig. Et non solum de dolo, sed etiam de lata culpa tenetur. l. j. C. depo. & per gl. in d. §. præterea. in ver. dolo. & c. fi. in ver. de culpa. extra de depo. & tradit Bald. in consi. cxvii. præmittendum est. li. v. Nam distinctio illa tantum, non excludit latam culpam. l. j. §. j. si mens. fal. mod. dix. no. per gl. hic & in d. li. j. §. interdum. §. de neg. gest. vbi Ange. tamen dicit hoc non habere locum in statuto in quo duntaxat dicatur de dolo.

¶ Et cum tantum de dolo & lata culpa teneatur depositarius, infertur quod de leui & leuissima non tenetur. ex quo infert Ang. Are. in d. §. præterea in prin. quod si leui culpa depositarii res deposita furto subtracta sit, quod non tenetur.

¶ Et ista conclusio procedit quando depositum factum sit gratia deponētis, prout regulariter & cōiter fieri solet: quia nulla utilitas eius versatur apud quem deponitur: ideo solus prolus præstat: ut dicit text. in d. l. si vt certo. §. nunc videndum.

¶ Secus ergo si factum sit depositum gratia depositarii: quia tunc de culpa etiam leuissima tenetur. l. si quis nec causam. de prin. ff. si cer. pe. secundum cōem intellec. de quo dixi ibi.

¶ Et tali casu in deposito idem videtur quod in commo. dato: quia data paritate terminorū, non videtur differentia inter commodatum & depositum: vt declarat Bartol. l. quod Nerua. col. fin. vers. duodecimō quæro. §. de pos.

¶ Eodem modo si depositarius obtulit se, de leuissima culpa obligatur: secundum gl. hic per l. j. §. sæpe. §. de po. facit text. in c. ij. extr. de depo. Et ratio videtur, quia gratia eius qui rogauit contractus videtur celebrari. l. si gratia. in §. margaritas. ff. de præscr. verb. si verò depositum factum sit gratia vtriusque, depositarius de dolo, lata, & leui culpa tenetur, secundum distin. quæ habetur in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. & latius ista tradit Bar. in d. l. quod Nerua. col. antepen. vers. octauo principaliter quæro. & Abb. post alios in d. c. ij. col. ij. de de pos.

¶ Et ad prædicta facit: quia si depositarius accipit pecuniā pro custodia rei depositæ, de leui culpa tenetur: quia gratia vtriusque contractus fieri videtur vt cōductor cōueniat. l. j. §. si vestimenta. ff. de po. & d. l. si vt certo. §. nunc videndum. Nam pecunia pro deposito dari potest: vt no. Ang. in l. interesse. §. de acqu. pos. And. Sic. in consi. lxxj. lib. iij. facit quod not. Ro. in consi. ccccc. summaris quæstionis. col. i.

¶ Et quod dictum est, depositarium qui obtulit se, de leuissima

culpa teneri: hoc de plano procedit, si gratia ipsius depositarii depositum factum sit, vel gratia vtriusque vt obligatio aliquid operetur: secus videtur si gratia deponentis depositum factum sit: quia satis obligatio operatur, si de leui culpa obligetur. & ad hoc facit text. in d. c. ij. de depo. vbi æquiparantur isti duo casus, quod se offerat, vel pecuniā accipiat depositarius: sed quando recepit mercedem, tantum de leui tenetur: vt supra dictum fuit. ergo pariter videtur in alio casu quando se obtulit.

¶ Et certè ex quo nullam habet utilitatem depositarius qui se obtulit, non videtur quod ex tali obligatione in tantum debeat obligari.

¶ Non obstat text. in d. l. j. §. sæpe. quia ibi de leuissima culpa nihil dicitur. Sed simpliciter dicitur, quod debet præstare culpam & custodiam: quæ verba videntur potius leuem culpam respicere.

¶ Non obstat, si dicitur dum text. ibi dicit illum teneri de culpa & non de casu fortuito: ergo videtur omnis culpa includi, ex quo tantum casus fortuitus excluditur: quia respondetur hoc non esse verum: nam non sequitur, de casu non tenetur, ergo de omni culpa obligatur. l. quæ fortuitis. C. de pig. act.

¶ Non obstat, quod gratia eius qui rogauit contractus videtur celebratus: quia hoc videtur verum quando agitur de utilitate rogantis: prout loquitur text. in d. l. si gratia. §. si margaritas. Secus videtur vbi constat rogantem nullam habere utilitatem: esset enim absurdum quod ibi tantum agitur de utilitate deponentis, quod ex eo quod depositarius magis liberalem exhibuit. debeat ita gratari vt de culpa leuissima teneatur.

¶ Adde etiam alium casum in quo depositarius de leuissima culpa tenetur, videlicet quando fuit in culpa, quia portauit rem depositam per loca periculosa: vt not. per glo. in d. §. præterea. in ver. dolo. alle. l. in rebus. in prin. & l. si vt certo. §. interdum. ff. commo.

¶ Sed aduertendum est, quia illa iura loquuntur in commo. dato, in quo venit regulariter leuissima culpa. Et non videtur bene inferri ad depositum in quo regulariter quis de dolo & lata culpa tenetur.

¶ Sed responderi potest, quod culpa quæ est in faciēdo prout iura supra allegata loquuntur, etiam si leuissima sit æquiparatur leui & etiam lata culpæ in non faciēdo: vt not.

Bar.

Factum sit. Vide Barba. c. bona fides. de depo. vbi dicit hanc communem opi. tamē in contrarium ponderac ibi tex. in æquiparatione, quæ facit de eo qui se obtulit, & de eo qui pecuniā pro custodia recipit, quem vide ij. col. & vide etiam, quia vult quod quis se obtulit, videatur contractus celebratus gratia recipientis. tamē H.C.

Bart. in l. quod Nerua. col. antep. ver. item quaro. verum culpa. ff. depo. & gl. in l. si maritus. ff. sol. mat. vbi Alex. et alios casus in quib⁹ tenetur depositarius de leuissima culpa & de casu, tradit in glo. in d. §. præterea. in l. j. §. si sepe ver. euenit. §. de posi. & in c. ij. de depo. in verbo, de culpa.

a De casu tenetur. Vide Paul. de Castr. in l. j. §. si euenit. ff. de posi. **b** Periculum. Et hoc verissimum & æquissimum, quãdo solum tenetur in genere generalissimo, secus si tenetur de genere subalterno, puta de certo acervo posito in tali archa, vt patet in l. in naue saupheij. §. loca. quia toto illo genere subalterno perempto, esset liberatus. & ita debet intelligi illa lex non autem debet extendi extra casum suum ad genus generalissimum, & ita intelligit d. l. in naue saupheij. Dec. in l. quod te. colum. j. §. si cert. per. facit Dec. cõsilio vj. C.M.

¶ Et notabilem casum nota in quo depositarius de casu tenetur. ¶ quando fit depositum in numerata pecunia actum est quod tantundem reddatur: tunc enim egreditur terminos depositi: vt dicitur in l. Lucius. la. j. & in sponfaliorum. §. de posi. Et cum tali casu depositarius tenetur ad tantundem in genere: eius est periculum. in incendio. C. si certum pet. Nam de tali depositore quod de mutuo quantum ad hoc iudicatur, vt not. Rom. in consil. cccc. sum. narius quæstionis. col. ij. & in cõm. ccccxx. circa propositam. in prin. Paul. de Castr. in cõm. ibi in præsentia causa & idem tradit Bald. in consil. cccc. præmittendum est. lib. ij. & in consil. ccc. xij. viso in iustamento. eod. lib. ij.

¶ Secundo noto, q^d recipiens rem precario de dolo datur tenetur, & etiam de lata culpa: vt est text. in l. quatum. §. eum quoque. §. de precar. Et vt sit precarium, oportet quod adiciatur verbum precarium vel aliud idem importans: puta si dicatur, promitto tibi vt volutate meæ ædifices. Nam illud verbum idem importat quod precarium. l. Lucius. cum glo. ff. de dona. ita Ange. dicit in consil. j. porrecta fuit. col. pe. Et differt precarium neutri generis, à præcaria in fœminino genere: quia concessio precaria non potest reuocari ad libitum concedentis: sed precarium, quia ad certum tẽpus conceditur: vt no. Abb. in c. j. in ij. not. & c. fi. in vlt. not. extrã de precar.

¶ Et mirum videtur quod cum præcarium fiat gratia recipientis, quod de culpa leui & leuissima non tenetur: sicut est in commodato. l. si vt certo. §. nunc videndum commod.

¶ Ad hoc text. respondet in d. l. quæsitum. §. eum quoque ita statutum fuisse in precario: quia voluntate concedentis reuocari potest. & not. Bart. in l. quod Nerua. col. v. §. o. §. quaro. ff. de posi.

¶ Et ex hoc videtur stubitandũ de eo q^d Abb. voluit in l. iij. col. de preca. dicẽs, q^d si concedẽs velit reuocare precarium statim in præiudicium recipientis, non videtur q^d possit: quia secundum eum, iura quæ simpliciter dantur

precariũ posse reuocari ad libitũ concedentis, intelligitur dato aliquo interuallo. ar. l. quod dicimus. §. de sol.

1 Nam hoc videtur contra text. in d. l. quæsitum. §. eũ quoque: vbi videtur præciẽ statim posse reuocari, ex quo propter hoc solum de dolo & lata culpa tenetur: nec potest allegare se deceptũ, ex quo ista est natura precarij de qua à principio cogitare potuit: vt dixi etiã l. in omnibus. §. eo.

2 ¶ Mirum etiam videtur quod commodatarius, qui plus obligatur, minus iuris consequatur, quã mille qui precario rem accipit. Nam commodatarius non possidet, sed simplicem habet reantam. l. oficiam. §. de rei vend. l. rei commodatæ. §. cõmo. Et per precarium possessio transfertur. l. & habet. §. eam qui. de precar.

¶ Sed ratio à quibusdam assignatur: quia in comodato vltus est limitatus, in precario verò vltus est latior ad voluntatem concedentis: & hoc incertum est, quo casu dubium perpetuum reputatur. l. sufficit. §. de condi. in deb. l. iuris peritos. in prin. vbi Bart. ff. de excu. tuto.

¶ Et licet precarium reuocari possit ad voluntatem concedentis. vt §. dictum est, non tamen per mortem concedentis reuocatum intelligitur: vt no. Abb. per illum text. in d. l. iij. no. de precar. ¶ Transit enim precariũ ad heredem concedentis b. l. quæsitum. §. j. l. cum precario. §. si §. de precar. Et hoc verum est quando precarium conceditur simpliciter: secus si concedatur ad beneplacitum concedentis: quia tunc per mortem beneplacitum expirato. si gratiose. de rescrip. & ita Abb. dicit in d. ca. fi. Et hoc de beneplacito in pulchra quæstione tradit Ange. in consil. ccc. vij. in causa accusationis. col. ix.

3 ¶ Et eodem modo videtur, si concedatur precarium ad voluntatem concedentis, videtur precarium extinguĩ mortuo concedente: quia per mortem cessat voluntas. l. iij. vbi text. ff. locat.

4 ¶ In contrarium tamẽ facit text. in l. j. §. de preca. vbi precarium concessum videtur quandiu patitur qui concessit. Et idem dicitur in d. c. fi. de preca. Ergo ista patientia videtur cessare per mortem. d. l. iij. §. loca.

¶ Sed potest responderi, q^d illa verba quãdiu patitur qui concessit, sunt declarata in l. iij. §. j. §. de precar. vt dicatur patitur ille qui concessit, donec reuocauerit, & voluntatem mutauerit, vt colligitur ibi: vt possum reuocare cũ mutauero voluntatem. & no. Bar. in l. centesimis. §. si. de ver.

¶ Et hoc verum est quando precarium conceditur ad beneplacitum concedentis: quia tunc per mortem concedentis reuocatum intelligitur: vt no. Abb. per illum text. in d. l. iij. no. de precar. ¶ Transit enim precariũ ad heredem concedentis b. l. quæsitum. §. j. l. cum precario. §. si §. de precar. Et hoc verum est quando precarium conceditur simpliciter: secus si concedatur ad beneplacitum concedentis: quia tunc per mortem beneplacitum expirato. si gratiose. de rescrip. & ita Abb. dicit in d. ca. fi. Et hoc de beneplacito in pulchra quæstione tradit Ange. in consil. ccc. vij. in causa accusationis. col. ix.

a Contra Barba. ca. fin. tenet contra Abb. ad leg. l. Lucius. de dona. supra.

b Concedẽtis. Est bonus text. in l. Lucius. de dona. §. vbi ratiã probatur, quod si concessum sit ad voluntatem quod mortem concedentis non extinguitur. H. C. guarat. H. C.

oblig. Merito per mortem non extinguitur precarium quia licet per mortē cesset voluntas, non tamen dicitur facta reuocatio: vt not. declarat Bar. in l. 1. & quia. col. fi. de iur. om. iud. & bonus text. in c. si delegatus. ff. de offic. deleg. in vj. Et idem no. Bar. in l. centesimis. §. si. de verb. oblig. cum siml. vt Alexan. ibi prosequitur.

¶ Et nota differentiam esse inter precarium & constitutum. Nam in precario transit naturalis possessio in ipsam rogantem & cuius remanet apud concedentem. l. & habet. §. cum qui. §. de preca. Sed in constituto si constitutus simpliciter nomine tuo possidere, omnis possessio transfertur: quia ille possidet cuius nomine possidetur. q. meo. §. de acqui. pos. & no. Bar. in l. interdum. in prin. §. de acqui. pos. & in l. creditores. in ij. q. versu. item quero. C. de pign. cum si. vt tradit Alex. in d. l. interdum. Et hoc videtur procedere in dubio: aliās etiā in precario agi potest: q. omnis possessio trāferatur, vel quod nulla transeat vt per gl. in d. l. & habet. §. cum qui. in verbo, in possessione, & in l. de interd. §. hodie tamen. ver. nec clam.

¶ Et notandum est, quod per constitutum vera possessio acquiritur: licet modus acquirēdi sit fictus: vt no. Bar. in l. ab emptore. circa fi. ver. vltimo aduertas. §. de pac. & probat in l. certē. §. j. ibi, proprie habere dicor. & Bar. ibi not. illum tex. §. de precar. Et idem tradit Bart. in l. is qui pro emptore. col. pen. ff. de vsucap. cum siml.

¶ Et hoc fallit vbi corporalis traditio præcisē requiritur, quia tunc non sufficit constitutum: vt not. Bar. dicit in l. Titia. circa fi. ver. quid si do tibi fundum. §. de verb. obli.

¶ Secundo, ista cōclusio procedit quando constitutum apponitur in cōtractu vero: secus si sit simulatus, vel sit inspicio fraudis, quia tūc vera & corporalis traditio requiritur: vt no. Bar. in l. post contractum. col. ij. ver. sed quid si venditor. §. de dona. & in l. emptor. §. de aqua plu. arce.

¶ Item notandum est, quod tale constitutum non potest cōferri post mortē constituentis: vt nota. Ange. dicit in l. quāuis. §. j. ver. sed ex hoc dico. §. de acqui. pos. Nam talis casu, dicit ipse, constitutio precarij nihil operatur, quia confertur in tempus quo possessio defuncti erat penitus interrupta, l. cū heredes. in prin. de acq. pos. & sequitur

Col. iii. nu. 9. vbi dixi. Antho. Negulan. trac. pig. fo. v. C. M.

Alex. in d. l. quāuis. §. j. versu. item per istum tex. & idem Alex. in cōsi. lxxij. per spectis his. col. ij. b lib. ij. §. secus si men est si conferatur in tēpus mortis: vt in notabili casu

tradit Old. in cōsi. cxxix. ad habendam aliqualem notitiam. in v. dubio. Et sequitur Alex. in cōsi. lxxij. vbi a Non potest, infra. eo. l. femper in stipulationibus. nu. 5. C. M. b Penes. Dixi ad Alexan. cōsi. cxi. nu. i. lib. vi. C. M.

¶ Et supradicta habent locum quando apparet de constituto in ipso instrumento: si non apparet, non potest illuc notarius apponere virtute dictionis, &c. vt notabiliter concludit Alexan. in cōsi. xxvij. viso & prahabito. lib. ij.

¶ Ex suprascriptis infertur ad quotidianam quæstionē, quod si res sit vendita vel donata duobus successiue diuersis tēporibus, quo casu præferatur ille, cui prius rei traditio facta sit. l. quories. C. de rei vendi. Nam sufficit quod traditio facta sit per constitutum: vnde primus emptor vel donatarius cui factum fuit constitutum, præferatur secundo cui postea realis traditio facta sit: vt tenet Guli. de Cug. in d. l. quories. quæ refert, & sequitur Ioā. And. in addi. ad Spe. in tit. de empr. & ven. §. sciendum. col. x. ver. quod si res tradita non est in præsentia. in addit. incip. dubitatur. Et idem sequitur Bal. in rub. de contrahen. empr. in xvj. q. Abb. in c. ij. col. fi. de consue. & in cōsi. xcj. quo ad primum dubium. col. pen. lib. j. & idem Alex. in cōsi. xliij. circa primum dubium. in fi. lib. j. & in cōsilio xxv. viso testamento. lib. ij. & idem Bal. in cōsi. ccclxix. venditor constituit. lib. v. & Ange. in cōsi. cvj. quædam mulier. Et ista conclusio est satis nota. sed pluribus modis vtiliter limitatur.

¶ Primo, quando possessio tempore constituti erat penes constituentem: aliās secus, vt no. Ang. in d. l. quamuis. §. si conductor. & Alexan. ibi in fin. sequitur. & post Ange. admonet aduocatam eius qui agit virtute constituti, vt debeat probare constituentem possidere tempore constituti: & idem Ange. dicit in l. ij. circa fi. C. de acqui. pos. & in l. quædam mulier. col. j. versu. attende tamen. de rei vend. & Bal. in l. j. col. j. quando lic. ab emptio. discedere. & idem Alex. cōsi. x. viso processu. lib. ij. hoc fallit in antiquis, vt Socinus scribit in consilio clxxxvij. in controuersia. col. iij. versu. tertio probatur. Et non sufficit quod constituens detineret: vt not. Bal. in rub. de contrahen. empr. q. xvj.

¶ Secundo fallit, quando primus emptor non soluisset pretiū, nec habitus fuisset fides de pretio: quia tali casu vera traditio nō trāsfert dominiam. §. venditor. in l. de rerū diuis. A fortiori ergo nec ista, quæ inducitur per constitutum: vt no. Bal. in d. rub. de contrahen. empr. in xvj. quæst.

¶ Tertio, cōclusio prædicta intelligitur quando res certa sit, quā quis constituat se possidere: secus si incerta sit: quia propter incertitudinē constitutum nihil operatur. vt no. Bar. in l. ij. §. incertam. §. de acqui. pos. &

a Tamen Fa. biō. Tamen ^a si ante euentum conditionis res pro qua
Alexan. in consil. fuit factum constitutum alteri vendita sit, & donata, &
clij. nu. j. consi. tradita, illi ius quaesitum videtur quod tolli nō potest, li-
ccxxviii. nu. 4. cer prima conditio cōstituti primi emptoris vel donata-
lib. vj. Sic non rij purificata sit: quia illa conditio non trahitur retro in
valet quando prauidicium secundi emptoris vel donatarij: quia extre-
confertur in tē mum à quo, nō est habile: iuxta not. per Bar. in l. i. s. qui
pus quo consti- tuiens non pro emptore. col. iij. ver. idem si astimabile extremum
sit uens non possidebit, pu- à quo. s. de vsu. alleg. l. bonorum. s. rem rat. habe. vbi si il-
ta post mor- le actus qui ratificatur nō potest secundum ueritatē fieri
tem. Alex. con- tempore ratificationis, illa ratificatio nō trahitur retro:
sil lxxxj. col. quia extremum à quo, nō est habile. Et idem probatur
iij. lib. ij. Ber- in l. necessario. §. quōd si pendēte. s. de peri. & commo. rei
tra. cō. si. ccxxv. vend. vbi si conditio venditionis extirrit re perempta. con-
quoniam An- ditio non retrotrahitur: quia extremum à quo, nō est ha-
dreas. lib. ii. li- bile, & ita in proposito uidetur: quia tempore purificatē
cet contra fa- tionis illa clausula constituti non potuisset possessi-
cie Mauh. Af- sionem transferre: quia nō erat apud venditorem, & hoc
stict. deci. Ne idem notat Barto. in l. quoties. in fi. s. de noua. & Alex. in
pol. l. iij. col. iij. C. M. consil. xxv. viso testamento. col. ij. lib. ij. & quia ad hoc ut
C. M. b Habile. Cor- rati habitio vel conditio trahatur retro, requiritur quōd
neus consil. clx- res sit in eodē statu: ut no. tradit Bar. in l. si vxor. §. si quis
xiii. col. penul. vxorem. verū. vel aliter. s. de adult. & Alexan. in d. l. quod
lib. ii. Dec. con- meo. in prin. col. ij. & in consil. lxxvij. viso. col. penul. lib.
sil. cccclx. in fi. v. & Corn. in consil. cx. in iudicio dimisorio. col. penul. lib.
licet Soci. l. fi. ij. & ad idem facit quod no. Bar. in l. res aliena. in princi-
nume. 6. s. si ex §. de pign. actio. vbi concludit, quod ratificatio domini
noxali cau. aga. facta de obligatione rei suae per alium facta. eius nomi-
C. M. ne non prauidicat illi cui dominus ante ratificationem
rem vendidit vel obligauit. & facit quod not. Abb. post
Anto. de But. in d. c. cum uenissent. col. ij. de restit. spol. &
quod not. Pau. de Cast. in consil. cxvij. cum similib. in pra-
senti limitatione. s. alleg. Et ita alias consilui in ciuitate
Auiuionensi pro magnifico barono Dales.

¶ Ultimo, cōclusio supradicta limitatur procedere stan-
te primo cōtractu venditionis valido: secus si nullus fuis-
set: quia constitutum in cōtractu nullo nihil operatur. ut
not. Bal. in l. ex testamento. C. de fideicommissis. dicens, quod
si nō ualeat principale, cōsequenter non ualeat pericarium
eius accessionum. Et idem not. Bald. in c. ij. de seu. dato in
vic. legis commissis. & sequitur Alexan. in l. j. §. si vir. & l.
quod meo. in princi. s. de acquir. possess. & latius idem

Alexan.

Alexan. in consil. lxxxj. lecto & discusso. col. iij. lib. iij. Et
hoc bene procedit in ista possessione qua à iure per cō-
stitutum transfertur: quia pariter potest à iure annulla-
ri: secus est in possessione reali, quae in facto consistit;
quia illa transfertur: licet cōtractus principalis sit nul-
lus. l. j. §. si vir. s. de acquir. possess. vbi Paul. de Cast. ita di-
cit & declarat. Et haec satis sint de constituto:

a ¶ Tertio, noto ibi dolum, & culpam, quod in pluribus
contractibus hic enumeratis uenit non solum dolum, sed
etiam culpa. Et de leui intelligitur: quia sub nomine cul-
pae, quando profertur à lege, de leui intelligitur: ut not.
Bal. in authen. quod locū. in ij. quaestio. j. de collat. alleg.
l. si cum uenderet. §. fin. s. de pignor. actio. & not. per glof.
l. in uenditione. §. de tempore. in uerbo, ex culpa. & Bart.
ibi in ultimo notabili. s. de bonis autorit. iudic. poss. &
facit glo. in §. praeterea. in uerbi. culpae. instit. quibus mo-
dis re contrahitur oblig. & in l. si filius familiae. §. mari-
to. in uer. culpa. ff. soluto matri. & not. Bal. in l. acceptam.
in vj. C. de vsu. Et hoc intelligitur nisi secundum subie-
ctam materiam esset aliud dicendum; quia tunc culpa
intelligitur secundum subiectam materiam: ut not. Bal.
in l. quae fortuitis. colum. ij. uerfic. sed dubitatur. C. de pi-
gno. actio. cum similib. ut per Alexan. in l. si mora. colum.
v. s. soluto matrimo.

b ¶ Hoc tamen non haberet locum in testibus: quia si
deponunt de culpa in cōtractu gratia utriusque cele-
brato, non intelligitur de culpa leui secundum subiectam
materiam: quia probatio non concludit, cum possit in-
telligi de leuissima culpa: ut not. Corn. Perus. in consil.
c. viij. uidetur prima facie. colum. iij. lib. j. Et hoc ex eo
uidetur, quia probatio debet de necessitate concludere. c.
in praesentia. de probatio. l. non hoc. j. unde leg. Et ideo in
testibus indefinita non aequipollent uniuersali: ut notat
Abb. post Innoc. in c. auditis. de praescrip. Alexan. in consil.
cx. uisus acutissimis. ltb. j.

c ¶ Et discurrendo breuiter quomodo ueniat culpa in
contractibus hic enumeratis. Primo in mandato. Con-
clusio sit quod regulariter in mandato mandatarius
neatur de dolo, lata, & leui culpa. tex. hic declarando ut
dixi. facit tex. in l. si procuratorem. §. si s. mand. in l. in re
mandata. in fi. C. manda. Et ista conclusio uidetur proce-
dere in mandato quod mediocre diligentiam uidetur

a Intelligitur.
Deci. l. in actio-
nibus. col. vii.
s. de in lit. iu-
ran. Ias. l. si mo-
ra. col. ii. solu-
matri. Alexan.
consil. lxxxiii. nu-
me. i. li. vi. c. M.

b In cōtra-
ctibus. uide Ias.
domus. ii. col. i.
de lega. i.

c Mandata-
rius. Quando
mandatarius te-
neatur de le-
uissima culpa:
& quae dicatur
leuissima: &
quando de do-
lo uel lata cul-
pa, uide Paul.
de Cast. in l. in
rebus. ff. como-
dati. Bart. in l.
eum qui. s. si
culpa. ff. de fur-

I 4 requirere:

2 Lites. Lan- require: vt emere aliquid, vel negotia gerere. Secus est
celo. Deci. l. cū in mandato in quo maxima diligentia requiritur, vt in
res legata. §. ita mandato ad lites: quia tunc procurator de culpa etiam a
que si Strichus. leuissima tenetur. l. a procuratore. C. mand. & not. Dy. in
col. fi. de lega. reg. contractus: cum simi. vt tractat Alex. in consi. d. j. viso
iii. ratio pro- puncto. col. ij. lib. ij. Et ex hoc ibi inferit, quod capita-
pter perniciam neus galearius de leuissima culpa teneatur, quia tale ne-
asseram ex co- gotium videtur exactissimam industriam requirere. Si
quod idoneū verò in mandato continetur illud quod modicè aut nul-
se proficitur lam requirit industriam, vt in mandato facto fideiussori
ad id quod quod soluat vel alicui portet literas: tunc solum manda-
summam dili- gentiam requi- tarius de dolo & lata culpa tenetur. l. si fideiussor. in prin.
gentiam requi- rit. dixi in trac. & §. j. s. mandati. Et ita adaptando iura s. alleg. cōcludit
de eo quod Barto. in l. quod Nerua. col. penul. ver. ix. quæro. s. mand.
interest. nume. & in l. eum qui. §. si. s. de fur. & sequitur Bal. in l. quæ for-
142. cum seq. tuitis. in pen. col. versu. iuxta hoc reuoco in dubium. C. de
C. M.

pigno. act. Pau. de Cass. in l. in rebus. in princip. s. comoda. & Ange. Aret. in §. mandatum. in fin. instit. mand. glo. tamen in l. in re mandata. C. manda. in verbo, exactio. aliter distinguit, considerando cuius gratia factum sit mandatum. Sed glo. institu. mand. in §. mandatum. in versu. iusta causa. non approbat dictam opinio. dicens, quod contractus mandati multum distat ab aliis contractibus. Et hoc patet ex eo quod supra dictum est de procuratore ad iudicia qui etiam de leuissima culpa tenetur, & tamen mandatum factum videtur gratia mandantis. Et supradicta habent locum in actione mandati directa: secus in contraria in qua venit leuissima culpa. l. si seruus cōmunis. §. quod verò. in prin. & ibi Barto. s. de furtis. Et hoc limitatur & declaratur vt per Bald. in l. quæ fortuitis. colum. penul. C. de pigno. actio.

¶ Secundo dicitur hic de commodato: nam cōmodatum differt à precario: quia precarium conceditur ad voluntatem concedentis l. j. s. de precario. c. fin. de precar. & s. dictum fuit. Sed commodatum fit ad certum vsum: & debet esse gratuitum. l. si rem tibi inspiciendam. s. de præscriptis verbūtem debet fieri cum certo tempore expresso vel tacito: secus si concessio facta sit ad certum vsum indeterminatum, quia esset precarium: vt not. Bart. in l. j. in prin. s. de preca. & in l. in commodato. §. sicut. s. commodati. per l. Lucius. ff. de donat. & idem not. Bal. in l. Aquilius in j. oppo. s. de donat. & idem not. Bal. in l. ij. C. commod. & Ange. Aret. sequitur in §. sequens. col. iij. instit. de actionib.

¶ Et commodatum non potest reuocari nisi vsu finito d. l. in commodato. §. sicut. in c. j. in fine. tit. de commod. sufficit tamen quod tantum temporis elapsum sit quod potuerit cōmodatarius perficere vsum ad quem res fuit cōmodata. Et si non sit vsus etiam propter aliquod impedimentum,

pedimentum, reuocatio non impeditur: vt not. Bart. post glo. in d. l. in commodato. §. sicut. Et in commodato quia gratia cōmodatarij communiter fieri solet. ideo de leuissima culpa regulariter cōmodatarius tenetur. §. item is cui. instit. quibus mod. re contrahi. oblig. & l. j. §. is quoque. ff. de actio. & oblig. l. in rebus. in prin. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commo. c. j. in prin. de commo. Secus si gratia vtriusq; dantis & recipientis factum sit commodatum: quia tūc solum de leui culpa obligatur. l. in rebus. §. hoc ita. s. commo. l. si cum venderet. §. fin. & ibi glo. s. de pigno. acti. si verò tantum gratia commodantis factum sit commodatum: commodatarius solum de dolo & lata culpa tenetur. d. l. si vt certo. §. interdum. s. commodati. & glo. ibi ita distinguit, & latius tradit Bar. in d. l. quod Nerua. col. fin. in versu. xij. quæro. & Bal. in l. quæ fortuitis. col. penul. C. de pigno. actio. Abb. in d. c. j. col. ij. Et ex prædictis inferit Barto. in d. l. quod Nerua. in loco præalleg. non esse differentiam inter commodatum & depositum, data paritate terminorum: sed differentiam quam facit tex. & in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. videtur procedere, considerato eo quod plerumque contingit: quia commodatum gratia cōmodatarij, & depositum communiter gratia deponentis fieri solet. Et propter hoc in dubio præsumitur quod rogatu commodatarij sit factum cōmodatum: vt not. Bart. in d. l. si vt certo. §. interdum. & sequitur Angel. Aret. in d. §. item is cui. instit. quib. mod. re contrahi. oblig. vbi dicit, quod cautus sit ille qui agit contra commodatarium, vt dicat quod ipse commodatarius rogauit & petiit. Ista tamen cautela non videtur necessaria ex eo quod dictum est, quod rogatu commodatarij præsumitur factum commodatum. Et ad iudicandum cuius gratia contractus sit celebratus, debemus inspicere principale propositum: vt not. Bart. in l. rogasti. s. si cer. peta.

¶ Et ex supradictis inferitur, quod si commodatarius vtatur re commodata ad vsum pro quo fuit commodata, & res deteriorata sit: non tenetur. l. fin. ff. commoda. Et si res commodata remittatur per nuntium idoneum communi opi. & à casu perdita sit. non tenetur commodatarius. l. argentum. s. commodat. Qui tex. limitatur, & declaratur, vt dixi in capit. significante. de appellatio. & tradunt Moder. in l. j. ff. de eo per quem factum est.

¶ Tertio dicitur hic de venditore: qui etiā ipse de dolo & culpa tenetur: vt hic dicitur. Et de culpa leui intelligitur, cum gratia vtriusq; contractus celebratur: vt concludit glo. per illū tex. in §. cum autem. instit. de contrahen. emp. in versu. neque culpa. & in l. custodiam. ff. de peric. & commodo rei vend. & tex. in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. ver. sed vbi. Nam licet in re vendita periculum pertineat ad emptorē. d. §. cū autem. & in l. j. C. de peri. & cōmod. rei vend. debet tamen venditor custodiam in re vendita præstare qualē bonus paterfamilias in rebus suis adhiberet. l.

beret. l. quo l. saepe. §. si res vendita. §. de contrahen. emp.
 ¶ Quarto, idem est id contractu pignoris: ut hic dicitur. Gratia enim vtriusque contractus pignoris celebratur: & ideo de dolo, lata, & leui culpa creditor tenetur. §. creditor quoque. in iur. quib. mod. re contrahi. oblig. & dicta l. si ut certo. §. nunc videndum. versic. sed vbi. & l. si cut. ibi glo. Bal. C. de pigno. & l. si cum venieret. §. fin. & ibi gloss. ff. de pignorat. actio. Et ista conclusio procedit in pignore conuentionali prout textus hic dicit, & iura supra allegata loquuntur. Secus est in pignore pratorio vel iudiciali in quo creditor solum de lata culpa tenetur. l. prator ait. §. est prater ea. §. de bonis author. iud.

a Creditor. Caue ut intelligas secundum hanc iura, vide licet in creditore misso non ad ministrandum, sed inquietandum. Secus si creditori ipsi vel cuius committatur administratio vel custodia totalis rei, quia tunc etiam de leui culpa tenetur, ut noue declarauit in consue. Paris. c. vi. gloss. vii. questio. ii. C. M.

¶ Quinto, dicitur hic de contractu locationis & conductionis, in quo vterque ad inuicem tenetur de dolo, lata, & leui culpa, ut hic, quia gratia vtriusque celebratur, d. l. si ut certo. §. nunc videndum. versic. sed vbi. Ad idem text. in l. in iudicio. C. loca. vbi gloss. & §. qui pro vsu. vbi glo. in iur. loca.

¶ Hoc fallit in rebus quae leuiter franguntur, in quibus venit etiam culpa leuissima. l. si merces. §. qui colunam vbi glo. §. loca. & no. per glo. in d. §. qui pro vsu.

¶ Et ex praedictis infertur ad quaestionem, quam ponit Bald. in consi. cxix. incipien. Vannutius. lib. j. quod pro equo quem quis accepit ad vecturam, si in itinere infirmatus sit, & conductor apud hospitem dimisit, & mortuus sit, non tenetur: quia de vitio naturali, nec de casu fortuito, nec etiam de leuissima culpa conductor tenetur, per supra dicta.

¶ Et similiter infertur ad gloss. in authen. de non alienan. §. scire autem. versic. fecit quae dicit, quod emphyteuta qui rem deteriore facit, tenetur quando talis deterioratio proueniat ex lata, vel leui culpa: quia contractus gratia vtriusque celebratur. Et not. Bald. in authen. qui rem. de sacrosanc. eccle. C. in j. col. versic. tertio requiritur & tradit Alexan. in consi. cxviii. in casu de quo quaeritur. colum. pen. lib. v.

¶ Similiter infertur ad quaestionem quam ponit Corneus Perus. in consi. cxviii. pro dicto victurali. lib. iiii. ibi. de victurali qui perdidit sacculum in quo erat argentum.

¶ Sexto dicitur hic de dotis datione. Nam etiam contractus

¶ Stus dotis gratia vtriusque celebratur: ideo maritus de dolo, lata, & leui culpa tenetur, ut hic. & in d. l. si ut certo. §. nunc videndum. versic. sed vbi. & not. per gloss. in l. si constante. §. si maritus. in verbo culpanda. in fine. & in l. si mora. in ver. culpa. supra sol. matrim. Illo tamen casu tenetur de leuissima culpa: videlicet quando in rebus suis esset diligentissimus. ut per gloss. notab. in l. in rebus. C. de iure dot. in gloss. j. in fi. & Alexan. in l. etiam. §. licet. in prin. ff. solut. matrimo. & ibi post Nicolaum de Neapoli dicit hoc modo posse limitari omnia iura dictionem quem teneri de dolo, lata, & leui culpa. Et ibi infert ad quaestionem de boue, quam ponit Bal. in l. pignus. sed voluit allegare l. quae fortuitis. col. iiii. versic. sed iuxta praedicta quaeritur. C. de pigno. actio. Eodem modo si esset leuissima culpa in faciendo, maritus tenetur: quia cum de leui teneatur, ut supra dictum est, leuissima culpa in faciendo aequiparatur leui in faciendo: ut per Bart. in l. quod Neru. in vj. quae. princ. versic. item quae vtrum. supra depositi. Et ad hoc est gl. not. in l. si mora. & Alexan. ibi. ff. solu. matrimo.

¶ Septimo etiam in tutela obligatur tutor de dolo, lata, & leui culpa, ut hic: & est tex. in l. quicquid. C. arbitrate. & in l. tutori. C. de negot. gest. in l. iiii. §. tutores. vbi gloss. in versic. inconsideranter. supra de susp. tut. vt no. Bartol. in l. quod Neru. colum. penult. in x. quaestione. Et ibi excipit duos casus in quibus tantum de lata culpa tenetur. & tradit Bald. in l. quae fortuitis colum. penulti. C. de pigno. actio. Ange. Arret. in §. actionum. colum. xxiii. in iur. de actio. & vide tex. in l. j. C. arbi. tut. in l. si tutor. supra de admini. tuto. & Fulgo. in consilio xxv. spectabilis miles. in fine. Et faciunt quae dixi in consilio clxxvii. & in consilio cxcij. & in consilio cx. colum. final. Et licet tutor de leui culpa teneatur: haeredes tamen tutorum solum de lata culpa conueniri possunt. l. j. & per totum. C. de haered. tuto.

¶ Successiue octauo dicitur de actione negotiorum gestorum, in qua etiam regulariter venit dolus, lata, & leui culpa. l. tutori. C. de negotiis gestis. Et per illum textum hanc regulam facit gloss. in lege tertia. §. interdu. supra de negotiis gestis. & §. sunt autem. in iur. de obliga. quae ex quasi contrac. Et licet iste qui alterius negotia gerit videatur se ingerere, tamen regulariter de leui

Teneat. Adde Bal. in l. quae fortuitis. fi. co. loc. l. si mora. solut. matrim.

Faciendo Ancha. Phil. Frac. c. inquisitionis. in fi. de hered. Cur. iunior. l. v. nica. col. viii. num. 23. C. de sent. quae pro eo quod inter. taf. Deci. auth. quire. C. de sac. san. eccl. Dec. l. si. col. iiii. C. de pact. l. actione in fi. C. de rrafa col. cxvii. C. M.

Actio. Vide Bal. in d. l. quae fortuitis. pca. colum.

leuissima culpa non tenetur: vt facilius homines inducantur ad gerendum negotia absentium quæ perirent: vt not. Bart. in d. l. quod Nerua. col. fina. in ix. col.

¶ Et considerandum est, quod ista actio negotiorum gestorum numeratur inter contractus, qui gratia vtriusque celebrantur, quod ex eo fieri videtur, quia cum sponte quis veniat ad negotia alterius, illa oblatio facit quod etiam eius gratia contractus videtur celebrari. arg. l. j. §. tæpe. s. depositi. Merito ergo tenetur de leui culpa: quia in contractibus bonæ fidei qui gratia vtriusque celebrantur, quis tantum de leui tenetur. l. si seruus. §. cum quid. de legat. j. limitatur tamen ista conclusio, vt per glo. in d. l. iij. §. interdum. de neg. gest. & Bart. ibi sequitur. & in d. l. quod Nerua. col. fin. Et Ang. Aret. in §. actionum. col. xvij. vers. quarto de quo tenetur gestor. in sit. de actionibus.

¶ Nono dicitur hic de societate^a. ¶ Nam in tali contractu etiam dolus & culpa præstatur, vt hic dicitur: & de leui culpa intelligitur, quia gratia vtriusque celebratur. l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. & ad idem text. in §. fin. instituit. pro socio. & in l. socius socio. & in l. cum duobus. §. j. supra pro socio. & tradit Alexand. in consilio xlvij. circa primum. col. v. libro j. Et prædicta conclusio procedit, nisi socius in suis rebus negligens esset: quia sufficit illam adhibere diligentiam quam in rebus propriis præstare solet: vt dicitur in d. l. socius socio. & d. §. finali. instituit. pro socio. Et notat Alexand. in consil. cij. super primo colum. v. lib. ij. Et hoc declaratur vt per gloss. in dicta l. cum duobus. §. j. in vers. venit. quam pro notabili sequitur Angel. Aret. in §. fin. instituit. pro socio.

¶ Et ex prædictis infertur, quod cum socius teneatur de leui culpa, tenetur de furto. l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio. not. Bal. in l. si creditor. C. de pigno. actio. & Corneus Perus. in consil. cccvij. pro dicto futurali. col. iij. lib. iij.

¶ Decimo & vltimo dicitur hic de rerum communione, in qua etiam dolus lata & leuis culpa consideratur, vt hic, & in l. hæres. §. non tantum. in l. & puto. §. sed & si supra fam. l. eriscun. Et tamen notandum quod leuis culpa in rebus communibus aliter consideratur, quam in rebus alienis: quia in alienis diligentia requiritur quam diligens paterfamilias præstare solet. l. si cum vendere. §. si cum l. sequenti. s. de pigno. actio. & l. si procurator. ff. ad l. Aquil. sed in rebus communibus sufficit talem præstare diligentiam qualem in suis rebus adhibet.

^a Societate, re solet. d. l. hæres. §. non tantum. & ita declarat Barto. Adde Baldum in l. quod Nerua. col. ix. vers. ad primum. & ver. ad secundum. Et idem in l. j. ff. de sol. col. ij. vbi etiam limitat quod dictum est de rebus alienis, nisi committatur res arbitrio recipientis: quia tunc illa verba important vt faciat

ciar illud quod in rebus suis faceret, per illum text. ibi cum gl. & no. Bal. in l. j. in ij. opp. C. de his quæ pœnæ. no. cum similit. vt tradit Alex. in consil. cij. super j. col. iij. lib. ij.

¶ Quarto principaliter noto, valere conventionem contra naturam contractus, vt quis in plus vel minus teneatur, quam de iure obligatus sit: quia contractus ex conventionem legem accipiunt, vt hic dicitur, & in regula contractus. eod. tit. in vj. l. j. §. si conuenerit. & §. tæpe. s. depositi. in l. pacifici. s. de pact.

¶ Et ista conclusio procedit quando natura contractus solum alteratur: secus si mutetur illud, quod esset de substantia contractus, quia tunc conuentio non valet. l. cum precario. s. de prec. facit text. in l. j. s. de vsu. earum rerum quæ vsu consu. & l. per seruum. §. deniq. C. de vsu. & hab. & in l. pacta conuenta. ff. de cotrahen. emp. in l. cum man sueta. eod. tit. Et hoc intelligitur, nisi conuentio posset in aliam dispositionem transire: quia tunc illa conuentio que non valet prout agi videbatur, in aliam dispositionem transfertur, quando verba conueniunt & hoc patiuntur. l. vbi ita donatur. s. de don. causa mort. vbi Bart. declarat.

¶ Quinto noto quod dolus per pactum remitti non potest. idem dicitur in l. j. §. si conueniatur. vers. illud. s. depositi. in l. si vnus. §. illud. s. de pactis. l. in commodato. in prin. s. commod. & rationem text. hic adducit: quia hoc bonæ fidei iudicio contrarium est: ista tamen ratio non videtur generalis: quia idem videtur in contractu stricti iuris. l. si quis cum aliter. de verb. obli. l. dolo. C. de inur. stipul. Et ideo illa ratio esse videtur, ne detur occasio delinquendi^a. l. conuenire. s. de pact. dotal. Et ista ratio, quia dolus remitti non potest, in generali remissione vel liberatione facta alicui, non venit dolus b. l. non solum. la. ij. §. in l. si. de contrahend. empt. H. C.

^a Delinquendi. Vide Bal. in l. sic cum antea. C. de arbit. & in l. si. de contrahend. empt. H. C. ^b Dolus. Vide gloss. & doct. l. tractatio. C. de transact. & in l. si vnus. §. illud. de pact. Bal. in l. aduersus. C. de excep. Bart. in l. Pompe. in ix. col. de neg. gest. H. C.

¶ Et in consil. cxlij. præsupposito primo. lib. v. & idem Ang. in consil. cxliij. reuocatur in dubium. & in consil. cxliij. filius Iugonis, & Bal. in consil. 50. in causa præsentis. in prin. lib. j. secundum formam nouam. vbi inquit quod in nulla latitudine potestatis dolus includitur. l. creditor. §. Lucius. s. mand. Et idem no. Fulg. in consil. cij. nobilis vir. Et de hoc latè dixi in consil. cxlvij. vbi hoc limitatur & declaratur, & consil. cxcij. vbi videndum est.

¶ Et licet dolus remitti non possit, lata culpa tamen remitti potest: vt no. in d. regula, contractus. eo. tit. in vj. facit text. in l. si vt certo. §. interdum. ff. de commod. Et not. Alexand. in l. si mora. col. j. §. solut. matr. Et idem Fulg. dicit in consi. xxv. spectabilis miles. col. penult. alleg. istum text. qui de dolo loquitur.

¶ Possit tamen responderi, quod idem sit in lata culpa quæ dolo æquiparatur, adeo quod si dicatur de dolo tantum, lata culpa non excluditur. l. j. §. ff. si mens. fal. mo. dix. nisi dicamus quod remissio doli est contra bonam fidem. vt dicitur in l. j. §. si conueniatur. ff. de positi. Et ista ratio non videtur habere locum in lata culpa quæ simplicitate & quadam fatuitate procedit: vt not. Bart. in l. quod Nerua. in diffinitione latæ culpæ. Et per glo. §. pen. in sit. quib. mod. re. contrahi. obligat. Et ad hoc facit: quia lata culpa videtur dolus præsumptus. l. quod Nerua. §. de positi.

a Dolo. Vide istam regulam per Soci. in suo tract. fallen. in reg. cxv. H. C.

b Remitti. Tacite non expressam regulam per Soci. in suo tract. fallen. in reg. cxv. H. C.

c All. & consi. ccccxvij. col. si.

d Potest. vide Bald. in l. cum necessitate. C. de fideicom.

Ant. de Buttr. in c. fraternitatis. col. ij. ver. fallit quarto. de se. Bal. l. j. in fi. testi. Et Fel. ibi sequitur. col. ij. Contrarium tamen voluit Pau. de Cast. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pactis. per text. in l. quod Nerua. ¶ Et ad hoc facit. quia licet minor restituatur aduersus dolum præsumptum, vt per glossam in adde Hippol. l. vbi exigitur. ff. de edendo. hoc non habet locum in dolo præsumpto de futuro. vt no. Bar. in d. l. vbi per l. auxilium. in prin. §. de minor. vbi Bart. & idem Bart. in l. j. §. nuntio. de ope. no. nun. cum si. vt tradit ibi Alex. Concordari possunt, si dicamus quod dolus præsumptus de futuro remitti possit, quando in non faciendo consistit, vt in tutore qui non fecit inuentarium: vt dixi in consi. l. cxxvij. §. al.

leg. Et ista opin. Ant. de Buttr. intelligitur: si verò dolus præsumptus in faciendo consistat, remitti non possit. Et tali casu dictum Paul. de Cast. proce. dat per rationes quæ habentur in consi. præalleg.

¶ Item quod dicitur hic de dolo, intelligitur de dolo futuro: secus est in dolo præterito, qui remitti potest. vt per glo. & doct. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pact. Et no. Bar. in l. quidam decedens. in prin. §. de admit. tut.

¶ Vltimo, conclusio supra facta procedit si dolus expressè remittatur, prout iura §. all. loquuntur. ¶ Tacite vero etiam dolus de futuro remitti potest, secundum gl. in d. l. si vnus. §. illud. per illum text. in ver. quamuis. Et idè gl. in l. iuris gentium. §. sed & si quis paciscatur. §. de pactis. Paul. de Cast.

de Cast. & Mod. in d. §. illud. reprobant istum intellectum. Et dicitur, quod nec etiam tacite remitti potest: quia text. dicit, nulla pactio, & sic expressa nec tacita. Et quia subest eadè ratio, ne detur materia delinquendi, ad §. quamuis. respondetur, quod in dolo de præterito intelligitur.

¶ Sed certe opin. glo. videtur aperte probari in d. §. illud quamuis. vbi text. aduersariuè loquitur ad illud quod supra proxime dixit de dolo. vnde in eodem casu intelligitur, & sic in dolo de futuro vt bene aduersetur. Et non est nouum, quod aliquid permittatur tacite fieri quod expressè prohibetur, vt patet in iuramento calumniæ quod tacite remitti potest, quamuis expresse non possit. c. j. de iura. cal. in vj. l. ij. §. sed quia veremur. C. de iura. cal.

¶ Non obs. text. qui dicit, nulla pactio, quia de pacto expresse intelligitur: quia tacitum pactum non est pactum proprie: vt not. Host. de pact. in prin. in diffinitione. & dixi in rubr. C. de pact.

46 ¶ Vltimo noto regulam, quod debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non tenetur. ad idem text. in l. in rebus. in prin. §. de commod. in l. que fortuitis. C. de pig. act. in l. j. C. de positi. in l. ij. §. si eo tempore. §. de adm. rer. ad cui. perti. & l. si res pupillaris. §. de adm. tut. vbi gloss. limitat hoc tripliciter. Et pro illa glo. est text. in c. ij. de depo.

¶ Primo, enim limitatur, nisi debitor sit in mora: quia tunc periculum casus fortuiti ad eum pertinet. l. quod te. §. si cert. per. l. si ex legati causa. de verb. oblig. cum similibus. Et hoc etiam habet locum in mora irregularem. l. merito. la. j. §. certissimè. §. de vi & vi arm. & not. Bald. in consi. lxxij. sunt quidam. lib. j.

47 ¶ Secundo fallit, quando culpa præcedit casum: quia tunc etiam debitor de casu tenetur. §. item is cui. in fi. in sit. quib. mod. re. contrah. oblig. ibi, si modo non ipsius culpa is casus interuenit. Et text. in l. in rebus. §. de commod. cum simi. vt tradit Roma. in consi. ix. quod pars condemnata. Et hoc procedit, quando culpa est ordinata ad casum: vt in iurib. præallegat. secus si culpa non fuit ordinata ad casum: quia tunc de casu is non tenetur, licet in culpa fuerit. l. si is qui. §. de act. & oblig. l. fin. §. si ea conditione. §. ad legem Rhod. de iact. & l. si alius. §. etiam autem. §. quod vi aut clam. & not. Bar. l. si vt certo. §. interdum. vbi latius hoc declarat, supra commo.

48 ¶ Tertio fallit, quando quis pro casu fortuito se obligauit. l. j. C. de negotium. C. de neg. gest. & in c. ij. de depo. & no. Bar. in l. sed & si quis. §. quantum. col. fin. §. si quis caut. vbi post gloss. ibi tenet, quod sufficit si quis dicat in se suscipere periculum casus fortuiti, & tenetur de omnibus casibus. l. que fortuitis. C. de pig. act. & l. si quis fundum. in prin. ff. loca. & d. c. ij. de depositi. vbi Abb.

¶ Et idè Bar. per illum text. in l. Titius. in prin. §. de lib. & posth. cum simi. vt tradit ibi Alex. qui dicit illam esse communem opi. ista tamè altiorè post

postularent indaginem: ideo videndum est in d.l. sed si quis §. quæsitū, quia id singulis in iustre longum esset. Et ex his lex ista expedita sit.

In l. Quatenus. Argumenta.

- 1 Interesse quod duplex, & quale vnumquodque.
- 2 Interesse alicuius quantum sit, non in iure, sed in facto consistit.
- 3 Statuta & consuetudines loci particularis, facti sunt, & in facto consistunt.
- 4 Interesse non in iustre tunc pectur, cum factum fieri denegatur.
- 5 Interesse qualiter probari possit.
- 6 Testis interesse probando adhibitus, rationem dicti adducere debet, etiam non rogatus.
- 7 Testis dicens quem in sui defensionem fecisse, non tenetur dicti suam rationem allegare.
- 8 Testis quando dicatur affectione moueri, & quando non. Probatio concludens esse debet.

REGVLA XXIII.

QVATENVS cuiusque interest, in facto, non in iure consistit.

QVATENVS, id est quantum l. si vnus §. pacta. l. si quis crediderit. §. de pact. & in l. grege §. pignori. §. de pig. & c. placet. §. de cōuer. cōiug. ¶ Et cum interesse secundum communem opi. sit triplex, Comune, singulare, & cōuentū, vt per gl. in l. j. §. de act. emp. in ver. interest & libertas. j. eo in fi. & l. j. in gl. j. C. de sen. quæ pro eo quod interest profer. dictum huius regulæ in qualibet specie videtur procedere. Nā si agatur de interesse singulari quod cōsideratur ex eo quod fundus sit vicinus. l. si cui. in fi. de leg. ij. vel ex eo quod res fuerit maiorū suorū. l. si in emptio. ne. ff. de mino. in facto hoc consistit, vt hic dicitur. Eodē modo si agatur de interesse cōmuni, quod est cōmuniter æstimatum, ita quod vnicuique tantū valet. l. pretia rerū. §. ad leg. Falc. l. si seruū. §. ad l. Aquil. hoc etiam in facto consistit: si mulier si agatur de interesse cōuenio; quia pender à cōuenitione & contractu. l. si §. de præ. stip. etiam illud dicitur in facto consistere, quia contractus facti sunt. l. cōsilio. in fi. §. de cura furio. ¶ Sic ergo quantum sit alicuius interesse, in facto & non in iure consistit. Sic etiam quæstio facti est si queratur quousque vi deatur permissam administrare peculium: vt dicitur in l. j. §. j. §. quæ res pigno. Et quæstio facti etiam dicitur in l. insulam. quæ res pig. oblig. pos. Et quæstio facti est potius quam iuris, quis prior natus sit. l. idem Mæuius. in fi. §. de statu homi. l. Herennius. j. de verb. signific. ¶ Sic etiam statutū vel cōsuetudo loci particularis dicitur esse facti, & in facto consistit, vt dicitur in c. j. de consti. in vj. & etiam quæ pendent ab animo in facto consistunt. l. bonæ fidei. §. de acqu. rer. dom. Et ista quæ in facto consistunt debent probari, quia nō præsumuntur. l. in bello. §. facte. §. de capt. c. cū in iure. de off. deleg. l. j. C. de prob. l. asseueratio. C. de non nume. pec. Et hoc modo arguit Bal. in rub. C. de fid. instru. col. iij. &

Abb

Abb. in cōs. xxxvij. circa primū. col. j. lib. ij. & cōs. lxxix. super eo. lib. ij. cum si. vnde videndum est de duobus. Primo, qualiter interesse petatur. Secundo, qualiter probeat.

¶ Circa primū rutiōr modus, quod petatur factū fieri. Et si factū non fuerit, petat interesse successiue: vt Bar. concludit in l. stipulationes nō diuiduntur. col. pe. ver. tertius modus est. & glo. quæ hoc dicit in l. ij. §. item si in facto. in gl. j. de verb. obli. Et no. Bal. in l. si pacto quo pōnā. in fi. ver. vltimo quæro. §. de pac. vbi dicit aptissimi me formari libellū si dicatur, peto quod principaliter promissisti: & si non solues, peto pōnā. & idem Bal. in l. j. col. fi. C. de sen. quæ pro eo quod interest. & in cōs. cxc. allegationes. in iij. lib. & idē gl. in l. j. §. de act. emp. in gl. magna. & Bar. ibi idē sequitur, verū. tertia practica est. Et idē tenet Cy. in l. si traditio. ver. secūdo queritur. C. de act. emp. & Bal. ibi in prin. ver. itē potest. col. j. & sequitur Pet. de Ferr. in eius practica Papiensi, in libello de actioe reali. ver. pro florenis decem pro omni damno & interesse. col. iij.

¶ Circa secūdū de pbatōne interesse, dicit Bar. in l. ij. circa fi. C. de rescin. ven. quod talis pbatōne interesse est difficilis: & in tali pbatōne interesse debet iudex habere

æquitatē ante oculos, & etiā ex cōiecturis pbari pōt: vt dicit Bal. in cōs. clxx. ad euidētiā col. ij. lib. j. Et in pbatōne interesse nō deferēt iuramētū bin defectū pbatōnis, secūdū Bal. in l. j. in fi. de sen. quæ pro eo quod inter. Et primo de interesse cōmuni videndū est quomodo pbeatur testibus. Secūdo de singulari. Tertio de cōuenio.

¶ Circa primū, interesse cōmune referri videtur ad cōmunem rei æstimationē & ad cōmunem rei valorem: vt no. Bal. in d. l. j. col. ij. de sen. quæ pro eo quod interest. & facit tex in l. pe. ex qui. cau. in pos. eatur. in l. si vendidero. §. j. ff. de furt. in l. j. ff. de his qui à non domino manu.

¶ Et testis in probādo interesse debet rationē dicti sui allegare etiā nō interrogatus: vt no. Bar. in tract. de testi. col. i. ver. testis dixit aliquē esse dñm. in fi. vbi inquit, quod si testis dicat fundū valere decē, nō probat, nisi rationē

adducat, quāuis nō sit interrogatus. Et no. Abb. post alios quos ibi refert in c. cum causa. col. ij. ver. sed dubitat. de testib. & idē Bald. in l. fi. C. de iur. do. impe. & l. j. col. viij. ver. vij. quæro. de sen. quæ pro eo quod interest profer. Alex. post Pau. de Cast. in l. pretia rerū. col. fi. §. ad legem Falc. Et idem Alex. in l. j. in prin. ad fi. §. de ope. no. nun.

K facit

a Coniecturis. Bald. l. si traditio. C. de actio. emp. dixi ad Alex. cōs. lxxvii. nu. 13. lib. vi. C. M.

b Iuramentū. Idē l. §. cura re. col. fi. nu. 59. in fit. de act. sed cōtrarium verius, vt expressim Bal. cōs. incipiē. proponitur. ad fin. quod est cōs. fil. ccxii. lib. i. secundum veterē, & cōs. ccc. xlv. lib. ii. secundum nouā impressionem. & Pyrrhus hic columna v. C. M. c. Rationem. Ber. cōs. cclvi. multa sunt col. fi. lib. iii. C. M.

facit qd no. Inno. in c. cū causam. de testi. Bar. in l. solā. C. de testa. cum si. Et ista cōclusio procedit in æstimatione domus vel fundi: quia talis æstimatio intellectu potius quàm sensu corporis colligitur. Secus in æstimatione frumenti & victualiu, & in similibus rebus in quibus nō est opus magno discursu: ideo dictū testis bene probat absq; alia ratione si nō fuit interrogatus: vt no. Bar. in d. triact. in loco s, alleg. & idem Bal. dicit in l. solā. col. si. ver. quæro nunquid. C. de test. Et ad hoc facit quod no. Bal. in d. l. solam. col. si. ver. solū hic quæritur. vbi tener ¶ qd testis 7 qui deponit aliquem fecisse ad sui defensionē^a: probat: A licet rationē non adducat: quia modico discursu intellectu hoc percipi nō potest per coactionē loci, & tēporis. alleg. Bart. in cōsi. lvij. sed reperitur. in consi. cvij. quidā Manolus. vbi Bar. hoc dicit, & sequitur Alex. in cōsi. cxix. visis. col. si. lib. j. Et ratio in testibus deponentibus de valore rei vt cōgruē sit & probeat, debet ad cōmunem æstimationē referri: videlicet qd cōmuni æstimatione tantū valet, & qd tantum cōmuniter venderetur: vt no. Bar. per illum tex. in l. pretia rerū. s. ad leg. Fal. & in l. filiusfamilias. s. si quid alicui. de leg. j. & l. si. C. de prædi. nau. li. xj. vnde non sufficit qd testis dicat qd ipse tantū daret: quia posset moueri aliqua particulari affectione. & ita tenet gl. in l. ij. in gl. mag. C. de rescin. ven. Et pari ratione non sufficit probare quantum res vēdita fuit: vt no. Bar. in l. cum emptor. s. si. s. de dam. infe. cum si. vt tradit Alex. in cōsi. xxvij. in causa & lite. col. ij. li. v. & Maria. in cōsi. viij. visis. col. j. Ang. Aret. in s. si quis agēs. col. iij. in sti. de act.

¶ Non omitto tamen quod contra gl. in d. l. ij. de rescin. vend. tenet Bal. bin d. l. ij. col. pe. vbi post Nico. de Maris. dicit, ¶ qd si non apparet de speciali affectione, non præsumitur quod testis qui dicit quod ipse tantū daret, moueatur particulari affectione, sed potius cōmuni æstimatione: quia præsumitur quis facere illud quod sit cōmuniter. l. si pactum. de proba. Imo. & Alexā. in d. l. pretia rerum. sequuntur opin. glo. & Bar. quia probatio debet esse concludens. ca. in præsentia. de proba. & iura al. lega. per Bal. non loquuntur in materia probationis.

¶ Sed replicari potest, qd imō etiam in materia probationis sufficit qd præsumptiuē probatio cōcludat: vt per gl. in l. neq; natales. C. de proba. cum si. vt dixi in d. e. in præsentia. Et hoc in proposito dicunt ipse Imo. & Alexā. in l. j. s.

^a Defensionē.
Facit Hyppol.
Marf. sing. xix.
Alex. cōsi. lxxvi.
cōsi. lxxvi. vbi
dixi. C. M.

^a Bal. sequitur
Pātha. de Cre.
Rep. d. l. ii. col.
lxxiii. C. M.

l. j. s. hæres percepto fundo. s. ad Trebel. vbi dicunt per illum tex. quod res tantum valet quantum vendi potest: intelligitur scienti qualitatem rei. Et dicunt hoc non esse opus exprimere: quia sufficit quod ita præsumatur. Et ista opin. Bal. esset sustentabilis, & verior videretur de iure: & pleriq; illam tenēt quos refert Alex. in d. l. pretia rerum. Et saltem videretur procedere quando in capitulo super quo testes deponunt, dicitur quod res tantum valet communiter vel cōmuni æstimatione: quia dictum testis videretur habere relationē ad capitulum, vt not. Bart. in l. Labeo. s. de supel. leg. Et hoc modo opin. concordari possunt. & in probatione interesse, aduertendum est: quia debet esse in potentia propinqua. & no. declarat Pau. de Cast. in l. non vtrique. s. nunc de officio. ff. de eo quod cert. loco. Et de ista materia vltcrius non insisto hic, quia latē videbimus in l. j. C. de sen. quæ pro eo.

In l. Plus cautionis, Argumenta.

- 1 Pignori incumbere satius est, quàm in personam agere.
- 2 Actio in rem vtilior est ea, quæ intentatur in personam.
- 3 Fideiussores qui dare tenentur, dando pignora liberabuntur.
- 4 Creditori inuito non soluitur aliud pro alio.
- 5 Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignoris datio.

REGVLA XXV.

PLVS cautionis in rem est, quàm in personam.

¶ Ibi, cautionis, id est securitatis & cautelæ: vt glo. hic dicit & facit text. in s. neque autem. in authen. de manda. prin. & in l. sancimus. C. de verb. sig. Sic ergo plus securitatis est in rem, quàm in personam. Et hoc exemplificari potest in eo quod dici solet, ¶ quod melius est pignori incumbere, quàm in personā agere. s. furti. in sti. de oblig. quæ ex deli. nascunt. & litaq; s. si. s. de fur. Et hoc etiam patet in actionibus realibus quæ firmiores sunt: quia dantur contra quemlibet possidentem. s. j. in sti. de actio. secus est in personalibus: nam actio personalis: contra singularem successorem non dirigitur. l. j. s. si hæres percepto fundo. s. ad Trebel. l. si. s. de cōtrahe. empr. l. cum fundus. vbi Bal. s. de ser. rustico. præd. secus est in reali actione. l. si fundus. s. in venditione. ff. de pigno. facit text. in l. pignoris. eo. tit.

¶ Et quod vtilior sit actio in rem, quàm in personam, probatur in d. l. si fundus. in d. s. in venditione. in fi. Et plenius prouider dispositio realis, quàm personalis. l. si necessarias. s. de vendendo. s. de pig. act. & l. iurisgēzium. s. pactorum. s. de pact. & not. in l. si pactum. s. de proba. Et personis data immunitas, cum personis extinguitur, & rebus, nunquā extinguitur. l. iij. s. si. l. forma. s. quanquam. s. de censu. Et ex supradictis dicitur Guli. de Cug. Ang. Pau. de Cast. & Alexā. & Moder. in rubr. supra si cert. per. quod actiones reales digniores sunt: de quo dicendum est vt dixi ibi.

¶ Et per istum tex. infert Bar. hic ¶ quòd ille qui tenetur dare fideiussorē, liberatur dando pignora; quia plus cautionis est in rem, quàm in personam, Et idem Bart. dicit in l. pratoria. la. ij. §. de praeo. stipu. l. j. §. qui satisd. cog. cum simi. vt ibi tradunt Alex. & Moder. idem Alex. in l. j. C. de procu. Et hoc verū videtur, nisi à lege aliud praecise disponatur. d. l. pratoria. Non obst. regula quam in contrarium adducunt Alex. & Moder. in d. l. j. qui satisd. cogan. ¶ quòd aliud pro alio inuito creditore solui non potest. l. ij. §. j. §. si cert. pet. i deo non videtur quòd pro fideiussore pignus dari possit: quia respondetur^a, quòd hic nō agitur de solutione, sed de cautione: quo casu qui promissit dare vnum pignus, potest dare aliud æquè bonum; vt per glo. in l. si Titio. §. de pig. Et pro fideiussore dato aliud æquè idoneus praestari potest. l. Labeo ait. §. si. §. de arbit. & l. qui autem. §. sed & si quis certā. §. de con. s. titu. pecu. Et quia tenetur quis facere quod sibi non nocet, & alteri prodest, l. in creditore. & ibi glo. §. de eiusd. & l. ij. §. item Varus. §. de aqua plu. arcen.

¶ Vltimo notandum est, ¶ quòd licet quis liberetur à satisfactione quam praestare tenetur, si sit valde idoneus: vt not. Bar. in l. quicumque. la. ij. C. de fund. patrimo. libr. xj. cum si, vt tradunt Alex. & Moder. in d. l. j. qui satisd. cog. non tamen videtur liberari si tenetur dare pignora. ita videtur dicendum per istum text. quia plus cautionis est in re, quàm in persona.

In l. Qui potest inuitis, Argumenta.

- 1 Filius possessionem bonorum patre inuito, & ignorante potest agnoscere.
- 2 Citare non debet is, quo etiam inuito potest actus transigi.
- 3 Inuito aliquo si quid fieri possit, & eo ignorante poterit.
- 4 Iudicia in inuitum etiam reddi solent.

REGVLA XXVI.

QVI potest inuitis alienare, multo magis & ignorantibus & absentibus potest.

¶ Ad hoc facit text. in l. ne non ignorante & inuito. §. de tur. & cur. da. ab his, & in l. iij. §. j. §. de fideicom. lib. Et per istā regu. b arguit gl. in l. j. C. qui admitt. in ver. r. a. tam. ¶ quòd si filius agnosceret posse, inuito patre, à for. tiori posset ignorante,

^a Responderetur opin. Barto. est magis cōmuniter approbata, vt dicit Jac. in d. l. i. qui satisd. cogan. in princ. iii. col. v. versic. ex secunda.

^b Reg. Alexan. cōfil. cxxx. lib. i. la. l. ii. §. si. na. nu. 19. solu. mat.

¶ Et

¶ Et Alex. ibi in d. l. j. ampliando istam regulam. dicit illam etiam procedere in materia correctoria, quia est interpretatio pasciua: per nota. in l. ij. de lega. ij. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. Falc. Et hoc idem prius voluit Imol. in l. si quis mihi bona. §. iustum. §. de acquir. hæred.

¶ Et per istam regulam infertur, ¶ quòd nunquam debet citari ille quo inuito actus expediri potest. ¶ Et hoc modo arguit Oldra. in consil. xcv. in fin. ex forma istius statuti & eodem modo arguit Paul. de Cast. in consil. xxx. iij. super primo dubio col. pen. in nouis, aliàs in consil. cccxxvij. vbi etiam alleg. tex. in d. l. iij. §. j. de fideicom. mis. liber. & ita etiam arguit Roma. in consil. ccij. quo ad primum & idem Rom. in consil. ccclix. circa primum. in quinto dubio. & idem Alexan. in l. si pacto quo pœnam. in vlt. not. C. de pact. & in consil. ij. vltis codicillis. col. vj. lib. j. & idem Alexan. in consil. cxxx. difficultas. in eod. lib. j. & in consil. vj. circa processum causæ vertentis. col. fina. lib. iij.

^a Potest. Nisi debeat esse pars iudicis. C. M.

¶ Ista regula limitatur pluribus modis: vt per gloss. hic & in l. si in tres. ff. de arbi. & Bar. hic resoluendo considerat hic plures casus: vt ex eius distinctione colligitur.

^b Modis. la. f. qui in aliena. col. iij. de acq. hæ. §. l. i. col. v. C. qui admitt.

¶ Sed magis breuiter concludi potest, quòd regula intelligitur & procedat vbi sit eadem ratio, prout regulariter videtur: quia si possum facere aliquid te inuito & contradicente, pari ratione te absente & ignorante: quia nō debet expectari praesentia & scientia, quæ nihil operatur. argu. l. aliquando. §. si. §. ad Veileia.

¶ Secus vbi sit diuersa ratio, prout est in casu l. duo ex tribus arbitris vel iudicibus. §. de re iudic. & in l. si in tres. ff. de arbit. ibi, duo ex tribus arbitris vel iudicibus iudicare possunt, tertio contradicente & inuito non autem eo absente vel ignorante. facit text. in d. l. si in tres. qui rationē adducit: quia tertius si esset praesens, posset alios in suam sententiam trahere. Bart. tamen hic videtur istam rationem impugnare: quia talis ratio semper videretur habere locum. Et in omnibus casibus regulæ procederet, quòd absens posset alios praesentes trahere in eius sententiam: sed cum ista sit ratio Iuriconsulti, impugnari non potest. Et ideo dicendum est, quòd illa ratio solum attendatur in arbitris vel iudicibus qui ratione officij habent potestatem iudicandi: secus videtur in priuatis, prout regula loquitur.

K 3

¶ Et

¶ Et eodẽ modo regula nõ procedit in iudicialibus: quia iudicia redduntur in iurum. l. inter stipulantem. §. de verb. obli. & tamen nõ procedit iudiciũ contra absentem: quia citatio requiritur. l. de vnoquoque. in princi. s. de re iudi. Et similiter in electionibus prælatorum & in actibus capituli vel collegij in quibus attenditur quod fit à maiori parte: & cõrãdictio minoris partis non attenditur. l. quod maior. s. ad municip. cap. cum omnes. de constituto. Et tamen factũ à maiori parte non valet aliquibus absentibus & ignorantibus: quia plus nocet vnus contemptus. quàm cõrãdictio multorum. c. per venerabilem. de

a Partium. sed electio. in prædictis enim casibus regula non procedit quia data est forma à iure, quod absentes requiruntur.

In l. Nec ex prætorio. Argumenta.

- 1 Conuentio priuatorum non potest publico iuri derogare.
- 2 Delicta puniri Reipublice interest.
- 3 Pactum iudiciorum ordinis derogatorium est inualidum.
- 4 Statuto potest iuri publico derogari.
- 5 Statuto plura introduci possunt, quæ pacta inducere nequeunt.
- 6 Testamenti factio potest tolli statuto. non autem pacto.
- 7 Statuto fieri potest vt quis partim testatus decedat, & partim intestatus.
- 8 Statutum facultatem testandi auferre potest. pactum tollere non potest.
- 9 Argumentum de pacto ad statutum nullius est vigor, si extortum fuerit: si affirmatiue, poterit valere. & nu. c.

REGVLA XXVII.

NEC ex prætorio, nec ex solenni iure priuatorum conuentione quicquam immutandum est: quãnis obligationum cause & pactione possunt immutari, & ipso iure, & per pacti conuenti exceptionem: quia actionum modus vel lege, vel per Prætozem introductus. priuatorũ pactionibus nõ infirmatur: nisi tunc cum inchoatur actio, inter eos conuenitur.

¶ NOTANDVM est, quod partium a conuentione iuri publico derogari non potest. ad idem text. in l. ius gentium. §. pacificæ. l. ius publicum. §. de pact. in l. ij. §. ius reipublicæ. ff. de administ. rerum ad ciui. perti. & in c. si diligenti. de foro compe.

¶ Et ius publicum intelligitur, quando respicit formam & solennitatem à iure publico introductam, cui etiam testate

a Partium. sed an pacto publico populi vel alicuius villæ. vel alterius vniuersitatis possit derogari iuri publico. Bar. col. in l. omnes populi. de iust. & iur. in iij. col. tener quod sic. tu tamen vide Barb. d. c. si diligenti. v. col. u. versu. quia. zozopõdero. vbi reprobant hanc opi. Bart. H. C. b. publico. Et ideo pactum quod faciunt debitoribus suis creditoribus non probanda solutione, non valet, per Barba. in d. c. si diligenti. ij. col. u. per Bal. in sua margar. in ver. pactum. Pau. in l. pactum inter hæredes. ff. de pact. Bart. in l. si. ff. de præto. stip. Hier. Chu.

testator derogare non potest. l. nemo potest. de leg. j. l. testandi. C. de testib.

¶ Similiter iustitiam publicam respicit, quod delicta puniantur. l. ita vulneratus. §. ad leg. Aquilianam. l. si citatio. §. quod illicite. §. de publica. cap. vt famæ. de sentent. excom. ideo non valet pactum, quod nõ agatur actione iniuriarum, vel furti si committatur. l. si vnus. §. pacta. §. de pact.

¶ Et non valet pactum propter quod ordo iudiciorum tollatur: vt per glo. in c. de cautis. de offic. de leg. quod declaratur, vt dixi ibi. Et tradit Alexan. in l. si conuenerit. col. vij. de re iudic.

¶ Et quod dictum est bene procedit in pacto. ¶ Secus est in statuto quod iuri publico derogare potest: vt not. per glo. hic, & not. l. neque pignus. §. priuatorum. j. eod. vbi glo. tenet, quod etiam vniuersitas potest statuere contra ius publicum. & per illam glo. notat. Abb. consil. ciij. videtur primo. colum. ij. lib. ij. & in c. si diligenti. in iij. notat. de foro compe.

¶ Et ideo dicit Barto. in l. alia. §. eleganter. §. solu. marri. quod multa possunt fieri per statutum quæ non possunt per pactum. allegat glo. in locis præallegat. & not. Dominic. in consil. cxxxix. in causa. col. iii. & idem Barto. in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij. §. de condit. & demonstrat. ¶ vnde facultas testandi per statutum auferri potest, licet pacto tolli non possit: vt no. Ange. in consil. lxvj. vlt. colum. fin. Et licet pacto quis non possit se obligare ad penam mortis b, vel mutilatione membri: quia non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. la. j. §. ad l. Aquil. & Barto. in l. si quis rerum. in princi. ff. de custo. reo. à statuto tamen obligari potest: vt no. Barto. in l. Titio centum. d. §. Titio centum. versu. tertia ratio est.

¶ Et solennitas testandi à statuto potest tolli. l. si non specialia. C. de testamen. licet à priuatis derogari nõ possit. d. l. nemo potest ¶ Et licet non possit quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. l. ius nostrum. j. eo. à statuto tamen hoc induci potest: vt not. Ange. & Imol. per illum tex. in l. ij. & ibi Alex. in ij. not. de vulg. & pup. Et dictum fuit in d. l. ius nostrum.

¶ Similiter licet non valeat pactum per quod tollitur facultas testandi. l. pactum quod dotali. C. de pact. ¶ valet tamen statutum: vt not. Bal. in l. Archimedoram. col. fin. ver. sed nunquid. C. vt in pos. leg.

a Possunt. De cius in rubr. de consil. ij. lectu. iij. col. ver. potentius. & in c. j. eo. tit. in ij. lectu. iij. col. ver. vltimus.

b Mortis. In criminalibus non potest renuntiare defensionem per pactum, de quo vide Felyn. in d. c. si diligenti. in princi. & eiusd. add. super litera b. H. Chuc.

^a Bonos mo-
res. Adde quod
pactum quod
debitor bonis
cedere nō pos-
sit, est inuali-
dum quia con-
tra bonos mo-
res. Soci. in tra-
ctat. fallent. in
regul. cclxxx.
idem in pacto.
de hered. per-
denda, in re-
gul. cclxxx. &
quot modis di-
catur pactum
contra bonos
mores, vide
Bal. in l. pactū.
C. de colla. &
Bar. in l. si quis
pro eo. de fide-
iuf. hic. Chuc.

¶ Hoc tamen dictum Bald. reprobatur Alex. in l. pactum.
& in d. l. si. de pact. quia tale pactum videtur contra bo-
nos mores. ^a l. pactum. & l. stipulatio hoc modo conce-
pra. de verb. obli. quo casu si non valet pactum, quia con-
tra bonos mores, etiam tali casu nō valet statutum: vt no.
Bal. in l. non impossibile. §. de pact. & j. statim dicam.

¶ Sed potest responderi quod ratio Alexan. procedit in-
specto iure communi. Sed ex quo à statuto in loco hoc
permittitur, non videtur contra bonos mores, quia ad iu-
dicandum aliquid esse contra bonos mores, mores ciui-
tatis de qua agitur debent considerari. Lirem apud La-
beonem. in princip. vers. sed quod adicitur. ff. de iniur. Et
quod valet statutum, tenet Ange. in consil. lxxvij. §. alleg.
Et quod supra dictum est de validitate statuti, à fortiori
haberet locum si cum statuto pactum concurreret: quia
plus potest fieri per statutum vallatum pacto, quam per
statutum simpliciter: vt tradit Bal. in c. venientes. col. fin.
ver. sed nunquid. de iureiuran.

¶ Et ex prædictis inferitur, quod negatiue nō valet ar-
gumentum de pacto ad statutum: vt dicamus, si non po-
test fieri per pactum, ergo nec per statutum: vt not. Bart.
& Doct. in locis §. alleg. Et idem Socinus in consil. liij. su-
per hac difficultate. in principi. nouif.

¶ Et hoc intelligitur & procedit vbi agitur simpliciter
de derogatione iuris publici, per supra dicta.

¶ Secus si sit aliquid turpe & contra bonos mores: quia
tunc etiam negatiue valet argumentum: quia si non va-
let pactum, non valet statutum: vt no. Barto. in d. l. non
impossibile. §. de pact. l. omnes populi. in iij. q. principa-
li. §. de iustitia & iure & in l. Titio centum. §. Titio cen-
tum. de conditio. & demonstra.

¶ Et hoc modo intelligitur gloss. in rubri. C. de decre. ab
ord. fac. lib. x. quæ dicit non valere statutum si pactum
non valet. ¶ Affirmatiue verò valet argumentum, si potest
fieri per pactum: ergo per statutum. Et ita arguit text. in l.
si. vbi Bar. C. de fidei iuf. & idem Alex. bin. consil. l. in causa
& lit. lib. v. Bar. in consil. clxxij. dubia occurrentia. in prin-
cip. Et ad hoc facit: quia dispositio legis contrahentium & te-
statoris æquiparatur. l. fin. §. de reb. alie. non alie. vbi Bal.
Et ampliatur ista conclusio: quia si potest fieri per pa-
ctum iuramento firmatum, potest fieri per statutum, vt
not. Barto. in l. si. col. iij. vers. quod casu. §. de pact.

b Alex. consil.
cxx. in fina. lib.
vj. Fracif. Cur.
tract. de seque-
stris. qua. xxij.
in fin. C. M.

¶ Et

¶ Et ista conclusio affirmatiua procedit vbi sit eadem ratio, secus si di-
uersa, quia quandoque aliquid potest fieri per pactum, & non per statu-
tum. Nam per pactum princeps obligatur. c. j. de proba. & tamen lege
vel statuto non obligatur. l. princeps. §. de legibus. l. digna vox. C. de le-
gib. Et per pactum potest remitti iuramentum ab eo in cuius fauorem
præstitum fuit. c. ij. de sponsa. Et tamen iuramentum à statuto tolli
non potest: vt per Alexan. in consil. lix. viso instrumento. col. iij. ver. non
obstat. ter. lib. j. Et ex his expedita sit ista lex.

In l. Diuus Pius. Argumenta.

- 1 Conuenti ex causa donationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt.
- 2 Vsufructuarius quo casu cautionem de vtro arbitrio boni viri præstare non
teneatur.
- 3 Donatio ob causam, quare insinuationem non requirit.
- 4 Donatio simplex dicitur, qua quid in presentem emancipationis à patre donatur.
- 5 Conuentus ob donationem à se factam, retinere potest, ne in solidum exigatur.
- 6 Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit privilegio.
- 7 Conuentus ob liberalitatem suam actione personalis, tenetur tantum in id quod
potest.
- 8 Privilegio originem ex contractu trahente potest renunciari.
- 9 Donans conuentus ob donationem, æs alienum deducere potest.

REGULA XXVIII.

Diuus Pius rescripsit, eos qui ex liberalitate sua conue-
niantur, in id quod facere possunt condemnandos.

- 1 ¶ NOTO quod si illi qui ex causa donationis conueniuntur, in id
quod facere possunt debent condemnari. ad idē tex. in §. sicut prætere-
a. ver. idem est si quis ex donatione. instit. de acti. l. inter eos. §. hic quoq;
§. de re iudi. Et hoc habet locum etiā si ex alia actione donatarius con-
ueniatur, quæ originem habuerit ex donatione: vt not. per gloss. hic &
est tex. in l. si quis id quod. in principi. §. de don. ad idem bene facit tex. in
l. ij. §. parui quoque. §. de priuileg. credi.
- ¶ Et quod hic dicitur, iusta ratione statutum fuit, ne quis ex sua libera-
litate periclitetur: vt tex. dicit in l. ne liberalitate sua. §. de re iudica. Et
ista ratione singulariter dicit Bartholomæus Soci. in l. omnes. §. de ex-
cep. quod licet si usufructuarius teneatur præstare cautionem idoneam
de vtro arbitrio boni viri. l. j. §. usufruct. quem admodum ca. hoc secun-
dum eum nō habet locum in eo qui donasset eius bona retento usufruc-
tu: quia cum ex sua liberalitate conueniatur cum eo mitius agendum est
arg. ad res donatas. §. de ædil. edic. Et ideo satis ^a erit, quod tali casu
usufructuarius solū promittat cū hypothecca bonorum.
- ¶ & ad hoc inducit tex. not. in l. filio §. vt leg. not. caueatur. ^a Satis. Deci.
Et latius hoc idem consulendo deducit Cor. Perus. in con-
sili. cclxv. fil. cclxij. in hac consultatione. colum. iij. lib. iij. Et hoc col. fi. C. M.

K 5 idem

idem prius voluit Ioan. de Plat. in d. §. sed præterea. in versic. si quis. in-
stitur. de actio.

¶ Et ista regula procedit in donatione simplici, quæ ex mera libera-
litate procedit. d. l. ne liberalitate sua. de re iudic. secus est in donatione
ob causam. vt not. Ange. in l. sed hoc ita. §. de re iudic. & ibi Alex. sequi-
tur, & inducit glo. ibi in ver. matrimonio. Et idem Alex. in l. quini. il.
col. ij. eo. tit. §. de re iudi. & idem tenet Ioan. de Platea in d. §. præterea,
versicu. sed & si quis. ¶ Et ratio manifesta videtur, quia donatio ob cau-
sam non est propriè donatio: ideo non requirit insinuationem: vt not.
per glo. & ibi Barto. in l. Aquilius Regulus. per illum tex. C. de dona. &
facit tex. in l. si pater. §. j. §. de dona. & not. Oldra in consil. cxxxii. ad ha-
bendam. cum simili. vt tradit Alex. in consil. xij. viso instrumento. col. ij.
lib. j. Et donatio ob causam quatum ad propositum, dicitur, quado cau-
sa respicit fauorè donantis quæ excludit liberalitatem:

a Secus. Idè secus est in alia causa extrinseca, quæ nõ impediret quo-
minus dicatur donatio ex liberalitate procedere. vt not. **a**
Angel. consil. cxxij. totius. Ange. in d. l. sed hoc ita. & Ioan. Faber. & Ioan. de Platina
Cor. consil. c. j. d. §. præterea. versic. sed & si quis. & facit quod not. Pau. de
eolum. pe. lib. j. Dec. consil. cxx-
xvii. ad finè. Aymo. consil.
xv. nu. 2. licet
aliter velle vi-
deatur Bertra.
consil. lxxxv. vi
instrumento. co-
lù. j. sed sibi
contradicit cõ-
sil. clxxij. quia
difficultas. co-
lum. j. C. M.

¶ **f**us. §. circa venditionem. ibi, quatenus locupletior facta est. §. de dona.
inter virum & vxo. & in c. relatum. de testib. ibi, iuxta seruitij meritum.
& not. Oldra. in consil. cxxvij. quidam episcopus. col. penul. Alex. in con-
sil. lv. consideratis verbis. col. ij. lib. j. & in consil. c. j. visis instrumentis. col.
ij. eod. lib. j. & Aret. in consil. xvij. §. allegato.

¶ **¶** Secundo regula procedit, quando illi qui donatione fecerunt conue-
niuntur, quia retinere possunt vt in solidum non exigatur. Sed si soluit
sent petendo, nõ haberent tale priuilegiu: vt no. Bal. dicit in c. j. in prin.
ad fin. in titu. de notis feud. Et ad hoc bene facit in l. nam & maritus. ff. de
cõdi. in deb. Et no. Alex. in l. maritu. ver. xvj. fallit. §. sol. matr. Et ad idem
facit: quia facilius retentio permittitur, quàm petitio. l. ij. vbi Bal. in ij.
notab. C. de fideicõ. facit tex. in l. per retentione. C. de vsuris. in c. intel-
leximus;

leximus. de iudic. iuncto cap. cum inter. de excepti. Et in
notabili casu tradit Benedic. Capra in consil. xix. & si vi-
so & considerato. Et in alia simili quæstione notat Alex.
post alios quos refert in l. precibus. in gl. fi. de impub. &
aliis substit.

6 ¶ **¶** Tercio regula habet locum in eo qui ex propria do-
natione conuenitur. d. l. ne liberalitate. de re iudi. cum si-
mil. §. alleg. secus est in alio, qui ex donatione alterius te-
netur cui non competeret tale priuilegium: quia est per-
sonale, & ad alium qui non dotauit non porrigitur: vt
de non datur hæredi. l. sciendum est. §. de re iudic. nec fi-
deiuflori. & l. si fideiuflor. in princip. eo. titu. §. de re iudi.
& no. per gl. hic. & ad idem tex. in l. verum. in princip. ff.
pro soc. Cautela tamen est, quod si conueniatur fideiuf-
sor principalis, compareat & suscipiat iudicium in se: &
tunc ex persona sua habebit priuilegium vt docet Bart.
in d. l. & si fideiuflor. per l. idem q. §. & generaliter. in fi.
ff. mand. Et idem not. Bar. in d. l. rerum. in princip. §. pro
soc. cum simili. vt tradit Alex. in d. l. sed hæc ita. §. quod
autem. in fin. ff. de re iudic. & ibi dicit not. hoc procedere
quando fideiuflor qui conuenitur esset habiturus regres-
sum contra principalem: quia tunc principalis compare-
ret pro suo interesse: aliàs secus. vt not. Bar. in l. Marce-
lus. in fi. §. de fideiufl.

7 ¶ **¶** Quarto regula procedit in actione personali: secus
est in actione reali: vt probatur in l. Neseñnius. §. fundu
§. de re iudic. & not. Bar. in l. maritum. & in l. si constante.
col. ii. §. solu. matr. & hoc intelligitur quando conueni-
tur actione reali prout loquitur tex. in d. §. fundum. vi-
delicet quando res donata tradita fuit donatario: & post-
ea aliquo casu ad donantem perueneret. aliàs secus: vt
no. Bar. in l. si filiusfamilias. la. ij. §. solu. matr. cum simi. vt
Alexan. tradit in d. §. fundum.

8 ¶ **¶** Quinto **a** limitatur, nisi tali priuilegio sit renuntia-
tum: quia cum habeat originem ex contractu, potest re-
nuntiar: vt Alex. concludit in l. alia. §. eleganter. col. pe.
§. solu. matr. & videtur renuntiatum ab illo qui integrè
promisit soluere quantitatem: vt not. Alex. trad. in consil.
cxxxij. super quæstis. in princip. lib. v. b.

9 ¶ **¶** Vltimo ad declaratione huius beneficij notandū est,
quod in tali beneficio donans, deducit æs alienu. l. inter
eos. versic. & quidem. §. de re iudica. Et vltierius deducitur,
ne do

a Quinto. Sex-
to credere esse
limitandū quã-
do iste qui ex
causa dona. cõ-
uenitur, negat
donatione,
quia per men-
daciū perdit
priuilegiu: si-
cut dicitur de
marito negan-
te matrim. qui
habet simile pri-
uilegium: nam
conuenitur in-
solidu. ita Bar.
leuiam. §. j. cir-
ca fi. §. sol. ma-
tri. & Alex. in l.
maritum ii. col.
eo. tit. ratio est,
quia mendaciū
circa id quod
est fundamen-
tū & causa pri-
uilegii, facit
perdere priui-
legium. ita Bar.
in l. si dubitetur
§. ita demu. per
tex. ibi. §. de fi-
deiu. H. C.
b Libro. Vbi
contrarium ten-
nu. C. M.

a Egeat. Quæ ne donans egeat. ad l. inter eos. §. fi. & l. condemnatione. a perfonæ gaude in prin. j. eo. Et illa verba in quantum facere potest, intel-
ant hoc bene- liguntur commode b & honeste: vt per glo. in d. l. in con-
ficio, & quali- demnatione. Et hoc debet considerari secundum qualita-
ter intelligatur tem perfonæ: vt notat Bal. in l. ij. in prin. C. quod cum eo,
vide Fabr. & cum simil. vt Alex. tradit in l. si maritus in id. in fl. s. solu.
post eū Mod. matr. nec tali casu videtur quod donans teneatur vende-
in §. sunt præ- re proprietatem, si res aliqua sit magni valoris & parui
terea. ver. item reditus. argumen. l. qui bonis. §. de cessione bonorum,
fi de dote. inst. Nam proprietas vendi non debet, sed alimenta debent
de actio. vbi la præstari secundum quantitatem fructuum: vt notat Bar.
eè per la. H. C. in l. pen. §. de alim. & ciba. leg. per l. imperator. §. ad Tre-
bel. vbi Bar. in l. si. cum simil. vt scribit ibi Alexand. Bald.

b Commodè. Albe. Bru. con-
si. lxxxix. C. M.

e Consilij iij. Nunc habetur
in lib. j. consi. c.
in fi. C. M.

tamen in casu nostro, videtur velle contrarium, quod
imo debeat vendi proprietas, vt ipse tenet in d. l. ij. verfi.
iuxta prædicta quæro. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. si
maritus. Et idem Alex. in l. maritum. in fin. §. sol. matr.
concludit, quod si alimenta debentur ex titulo lucratiuo,
non debet vendi proprietas: secus si ex titulo oneroso.
Et quod non vendatur proprietas, tradit Alex. in con-
sil. iij. §. super processu causæ. in lib. iij. & facit text. not. & c.
quod sibi Bald. in l. fin. §. ipsum autem. in fin. C. de bonis
quæ liber. vbi filius non dicitur posse alere se, si non ha-
bet tot reditus quod viuere possit: nec tenetur vendere
proprietaem.

In l. Quod initio. Argumenta.

- 1 Acquisitio facta per forensē initio nulla, non conualefcit eo
ciue factō.
- 2 Laudum à principio nullum, nullo pacto ratificari potest.
- 3 Liberatio facta à filio patris viui debitoribus, non conuale-
fcit patre mortuo.
- 4 Confessio in quæstione nullis iudiciis illata, non validatur su-
peruenientibus iudiciis.
- 5 Actus perfonæ illegitimus & inualidus, non fit validus ea effe-
ctū legitima.
- 6 Electio facta de bannito, non roboratur eo rebannito.
- 7 Testamentum filij à principio nullum, non capit vires patris
accedente consensu.
- 8 Vitiosum à principio quando vires expofacto assumere pos-
sit.
- 9 Actus initio nullus non potest validari, validus autem qui
potest annullari, poterit etiam confirmari.
- 10 Causa confirmans, superueniens actui inualido robor mini-
strat.

Alien

- 11 Alienatio rei minoris, inualida, accedente ætate confirmari
potest.
- 12 Testamentum vsurarij nullum, præstita demum cautione ef-
ficatur validum.
- 13 Actus à principio nullus potest ratificatione roborari.

REGVLA XXIX.

QVOD initio vitiosum est, non potest tractu
temporis conualefcere.

¶ Ista regula etiam habetur in regula pen. j. eod.
A & in regula non firmatur. eod. titu. in vj. plura exempla
in gloss. hic ponuntur ad idem text. in §. j. in titu. de ex-
her. lib. in c. j. de despon. impu. in vj. & in c. j. de prohib.
feud. alien.

¶ Et per istam regulam infertur ad q. quam tradit Rom.
in consi. cccccc. circa propositam consultationem. in v.
dubio, col. pen. vbi plura iura inducit ad probandum, qd

1 Acquisitio quæ à principio fuit nulla, quia facta per fo-
rensem contra formam statuti, non reconualefcit, licet
post acquisitionem nulliter facta ciuis efficiatur. de quo
tamen aliter loquitur And. Sicu. in consi. lxx. col. ij. lib. iij.

2 ¶ Similiter laudum quod à principio fuit nullum, rati-
ficari non potest: vt not. Bald. in titu. de pace Constant. in
ver. sententiæ quoque. Roman. in consi. clx. præmissum
laudum. & idem Angel. in consi. ccxviii. visa narratione.
col. pen. De quo videndum est quod tradit Pet. de Anch.
in consi. cxxij. vnus ex procuratoribus.

3 ¶ Similiter liberatio facta à filio debitoribus pater-
nis viuente patre, quia à principio fuit nulla, non recon-
ualefcit si postea filius patri succedat. ita arguit Bal. in l.
filiusfamilij. la. ij. §. de solur. de quo dixi post Mod. in l.
filius. C. de pact.

4 ¶ Et confessio facta in tormentis non præcedentibus
iudiciis, quia non valer à principio, non confirmatur post-
ea superuenientibus iudiciis: vt not. Bar. in l. maritus. col.
ij. §. de quæstionib. cum simi. vt tradit Alex. in consi. clxxxix.
in causa angelorum. col. pen. verfi. quini mo. lib. ij. Ro. b
in consi. clxxvij. Antonij. col. ij.

5 ¶ Et actus qui à principio fuit nullus, quia persona non
erat legitima, non confirmatur, licet postea persona legi-
timitur: vt tradit Alex. in consi. clxxj. viso processu causæ.
lib. ij. & facit quod not. per gl. in c. dilectus. el. ij. de præb.
de impetratione iudicis excommunicati, quæ fuit nulla
à prin

a Exempla Dy.
in d. reg. nō fit
maf. ponit plu-
ra exempla tam
in testa. quā
legatis, quā
eniam in cōtra-
ctibus & matri-
monij. glo. &
Io. Imo. in l. fi.
§. si de ver. obi.
& doct. in reg-
j. de regul. iu-
ris. lib. vj. H. C.
b Rom. Idem
etiam in singu.
cxxxj. fo. v. fel.
in c. ad nostrā.
de proba. j. col.
vbi satis remis-
siuē. & quid in
minore qui cō-
fess⁹ est in tor-
mentis sine au-
toritate iurorū.
& postea rati-
ficauit. vide Ab.
c. fi. de confess.
iij. col. & qd cō-
fessio in tormē-
tis non præce-
dentibus indi-
ciis fit nulla, et-
iam si perseue-
ret, vide laf. v-
bi plura de cō-
fessione in ma-
teria delictorū,
in l. qui aliena.
§. Celsus de ac-
quir. hær. Hip-
pol. de Marfi.
in tit. de queff.
in l. j. vj. colum.
verfi. primo e-
nim. & in l. pe-
eo. ti. col. ij. ver.
modo redeun-
do &c. Lanfr.

In c. quoniam con à principio, & non confirmatur, licet postea absolutus sit, tra. de prob. in Et in simili not. per gl. in c. statutum. in prin. in ver. cano. verū. confessio n. & per Ma. thesilla. sing. ¶ Et electio facta de bannito qui non potest esse de lv. fo. iij. & Ra. pha. in consil. cxxxvij. col. j. firmatur, licet postea rebannitus sit: vt not. Bald. in rubr. in prin. & Bal. in sua Marg. in ver. confessio. col. iij. in princ. & Alex. conf. v. incip. in causa inquisitionis. in i. vol. & in cōs. i. inci. viso processu. in iii. vol. propinquorum not. Bal. in l. j. col. penul. vers. extrā quæritur. C. qui admittit. ¶ Et ista regula videtur procedere maxime vbi consideratur principium: vt glo. dicit in dicta regula. non firmatur. in fin. facit text. in d. c. si eo tempore. de rescript. in vj. cum simi. supra alleg.

a Excedit. ita declarant hanc reg. lo. And. & doct. in d. reg. non firmat. in prin. & addeq. si possessio est per violentia à principio, non possit talis rescripto principis confirmari. ita Ias. in l. iustitiam possidet. i. col. vers. secundum limita. de acquir. possess. & quando confirmatio superioris firmet ad nullū. vide latissime Fel. in c. inter dilectos de si. instr. in v. col. post prin. & ca. qualiter & quando de acc.

¶ Et prædicta regula habet locum quando à principio fuit initium virtuosum, & constet: secus si non constaret, vt patet in eo quod memoriam hominum excedit, quia illud valet & habet vim privilegij. l. hoc iure. §. ductus a quæ. s. de aqua quoti. & testi. & cap. super quibusdam. §. præterea. de verb. sign. cum si, vt tradit Alex. in consil. vj. viso themate. in princ. libr. j. vel dici potest, quod illa verba tractu temporis non videntur excludere tempus cuius initij memoria non sit in contrarium. facit quod no. Ang. per gl. libi. in auth. vt de cætero. commu. ecclesiast. col. v. cum simi. vt tradunt Moder. in rub. de præscript. in fine.

¶ Secundo regula limitatur procedere prout loquitur quando ab initio actus fuit nullus: secus si validus sit, licet annullari possit: quia tunc confirmatur. c. quod firmet in si. de elect. & no. per gl. in d. reg. non firmatur. & in not. Abb. in cap. iij. col. ij. de his quæ sunt à prælat. Et hoc

hæc ampliatur etiam si aliquo respectu actus valet, vt no. Inno. in c. cum consuetudinis. de consue. per l. per fundum. supra de seruit. rustic. præd. vbi Paul. de Cast. refert Inno. & dicit quod ideo in d. l. per fundum. confirmatur illa concessio seruitutis, quia non erat ex toto nulla: quia ille qui prius consensit, non poterat contravenire. Et hoc idem tradit Per. de Anch. in consil. cxxij. ex narratis. in fin.

¶ Tertio, regula limitatur non procedere si causa firmata superueniat: quia tunc confirmatur quod ab initio fuit nullū. Et Dy. concludit in d. regula, non firmatur. per d. l. fundū. vbi Bart. approbat quod Dy. dicit. Et idem sequitur ibi Bald. Ang. & Domin. in consil. xxxij. pro examinatione. col. fi. & idem gl. hic in effectu dicit. & idem glo. in d. reg. non firmatur. Et hoc facit, quia iudicium quod à principio erat nullum, ex iure superuenienti confirmatur. l. si rem alienā. §. si. s. de pig. act. no. Alex. in consil. xxvij. viso libello. col. ij. lib. j. & in consil. lxxvij. in causa & lire. in si. eo lib. j. & in consil. cxxvij. viso instrumento. col. ij. lib. v.

¶ Et similiter in casu l. fi. C. si maior fac. alien. rat. habue. vbi alienatio rei minoris facta sine decreto que non valet, confirmatur superueniente maiore aetate: prout ibi distinguitur. de cuius intellectu no. Alex. in consil. cxvij. viso processu. li. v. Bal. in cōs. xlv. incip. quandoque contra actus. & consil. lxxxiij. ad intelligentiā. li. ij. & Cor. Peru. in consil. xxxvj. in hac consultatione. lib. ij. & in consil. ccvij. videtur prima facie. lib. ij. Et quando actus à principio nullus ex consensu vel ratificatione superuenienti confirmetur. Ro. tradit in cōs. liiij. visis circa id de quo queritur & And. Sic. plene in consil. lxx. lib. ij. Et ad prædicta facit text. in l. j. in si. C. si quac. præd. pote. l. si quis in senatorio. s. de rit. nupt. & quod no. Bart. in l. filio præterito. col. fi. s. de iniust. rup. test. vbi ponit questionem de vsurario qui fecit testamentum non præstita cautione. iuxta c. quanquam. de vsu. in vj. regul. iur. in vi. consil. cxi. col. ii. Alb. i. parte stat. tur. quæsti. cli. Bal. Pau. l. vniuersa. col. i. C. de prec. imper. of. Pau. l. filius fam. s. de test. Phi. Fran. in rubr. de test. col. xxi. li. vi. C. M. in l.

a Præstita. An gel. disp. incip. Astensis miles. & disp. vsurarius. Anehar. in rubr. col. ii. de regul. iur. in vi. consil. cxi. col. ii. Alb. i. parte stat. tur. quæsti. cli. Bal. Pau. l. vniuersa. col. i. C. de prec. imper. of. Pau. l. filius fam. s. de test. Phi. Fran. in rubr. de test. col. xxi. li. vi. C. M. in l.

in l. obseruare. in fi. supra. de off. procon. Et ideo si matrimonium fuit nullum, a filij non legitimatur per dispensationem postea factam: quia dispensatio videtur coualidare matrimonium, vt tuc. vt no. Bar. in l. Paulus. 5. de sta. homi. ¶ Et quod dictum est, limitatur, nisi actus cofirmetur per ratificationem, quia trahitur retro: & perinde habetur ac si ab initio cofensisset. l. fi. C. ad Maced. vbi Bar. cu. si. vt tradit. Alex. in conf. cxvij. viso processu. col. ij. li. v. Et hoc intelligitur quando actus qui ratificatur fuit aliquo respectu validus: secus si omnino fuit nullus: quia tunc ratificatio retro non trahitur: vt no. Bar. in d. l. obseruare. supr. de off. proconf. Alex. in conf. lxxvij. viso & diligenter ponderato. col. vj. ver. quarto respondeo. lib. v. Et Aretin. in conf. cxvij. ex mie domine. col. ij. & de ista ratificatione vidimus in regula, semper qui non prohibet. j. cod.

In l. Nuptias. Argumenta.

- 1 Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu.
- 2 Matrimonium per verba de presenti contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est preferendum.
- 3 Matrimonium presumitur ex consuetudine cum muliere habita.
- 4 Matrimonium presumitur in fauorem filiorum, vt scilicet legumi credatur.
- 5 Consensus matrimonium perficit, non carnalis copula.
- 6 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando deberi incipiat.
- 7 Vxor nondum cognita, non prohibetur religionem ingredi.
- 8 Filius familias an possit citra patris assensum vxorem ducere.
- 9 Statuto induci nequit, vt filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat.
- 10 Pater ad tempus filio sub poena matrimonium prohibere potest.
- 11 Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exheredari.
- 12 Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere.
- 13 Statutum poenam imponens filiis vxorem ducentibus sine patris assensu, spernendum.
- 14 Poena exheredationis a iure ciuili imposta contrahentibus matrimonium, et nonibus reprobatur.
- 15 Filia sine consensu patris matrimonium contrahens, quando possit exheredari.
- 16 Exheredatio a pari procedit cum priuatione alimentorum.

REGVLA XXX. N VPTIAS non concubitus, sed consensus facit.

¶ N O T A quod consensus facit matrimonium, & non concubitus. ad idem tex. in §. nuptia si itaque. auth. de nup. col. iij. & in §. illud in arthen. quib. mod. nat. eff. leg. & in l. fi. in prin. C. de repud. nam solo consensu matrimonium contrahitur, cum locum de spon. in c. sufficit. & c. matrimonium. xxvij. q. ij. sic etiam nudo consensu sponsalia contrahuntur. l. ij. ff. de sponsal. in c. tua. de sponsal.

¶ Et matrimonium per verba de presenti contractum presertur secundo matrimonio postea contracto etiam sequuta copula. c. fi. de sponsal. duorum. Er ex isto text. duz conclusiones colliguntur. ¶ Prima est, quod concubitus non facit matrimonium. Et idem dicitur in c. matrimonium. 5. allega. xxvij. q. ij. & hoc videtur intelligendum ex vno coitu. ¶ Secus videtur si quis haberet consuetudinem cum muliere: quia ex tali consuetudine matrimonium presumitur. l. in libera. ff. de ritu nuptiarum. ¶ Et hoc procedit de iure ciuili: secus est de iure canonico: quia fornicatio presumitur: vt no. per gl. in c. illud. in verb. vxorem. de presump. & ibi Abb. in fin. Et hoc verum intelligitur respectu ipsorum cohabitantium, ¶ sed respectu filiorum vt legitur a Filiorum. Pul mi sunt, matrimonium presumitur: vt no. Abb. in c. la. clare Dec. cofi. tor. qui fil. sunt leg. cum si mil. vt dixi in c. ecclesia sancta. ¶ Et iij. cu. duobus Maria. le. constit. col. xv. veru. in septimo casu. ¶ Secundo limitatur ista conclusio, nisi precedant sponsalia de futuro: quia tunc copula que sequitur, matrimonium inducit, & recipiens. el. ij. de sponsa. c. is qui. & no. in c. fi. eo. tit. ¶ Secunda conclusio est, quod consensus facit matrimonium. glo. hic intelligitur, quod consensus perficiat matrimonium: sed resolutur negatiue, & sine consensu non possit esse matrimonium. & ista conclusio gl. negatiua indubitata est, adeo quod etiam si quis expresse cofenset per verba de presenti: si tamen animo non consenseret, no esset matrimonium, saltem in foro conscientie: vt est text. in c. tua nos. de sponsa. de quo late Marian. scribit in conf. xxvij. ¶ Sed dubitatio est in conclusione affirmatiua. Et affirmatiua etiam non videtur probari concludenter per istum text. quia dum dicitur, & concubitus non facit matrimonium. sed consensus: potest intelligi, & concubitus solus non facit matrimonium, sed consensus requiritur. Et per hoc inferri non potest, & solus consensus faciat matrimonium. & istum sensum forte habuit gl. dum inquit, quod consensus perficiat matrimonium. Et licet iste text. cauillari possit: tamen contra gl. sunt plura iura in quibus dicitur expresse, & solus consensus facit matrimonium. in c. cum locum. de sponsa. & in c. sufficit. & in c. matrimonium. xxvij. q. ij. cum si. 5. alleg. Et per solum consensum quo ad essentiam eius, dicitur matrimonium: vt no. per gl. in c. ex publico. de conuer. coniu. Et tale matrimonium impedit secundum matrimonium postea contractum, etiam copula sequuta c. fi. extra de sponsal. duorum. Et ideo ¶ legatum factum alicui, si nuptias contrahat, statim contracto matrimonio solo consensu conditio impleta videtur absq. copula carnali: quia nuptias non concubitus, sed consensus facit l. cui fuerit. 5. de cond. & demon. Er quia talia sponsalia de presenti non possunt dissolui a partibus. c. si inter. de sponsa

E

L

a Consummato. Sed q̄ contrahū licet nō consummātū Papa nequeat dissoluere, nec ip̄ eo dispensare, sicut Panor. (& bene) in d. c. ex publico. in fi. & expresse firmat Io. Lup. in tract. de matr. & leg. col. viij. sicut lac. Almain in iij. sen. dist. xxx. q. ij. forcius Eras. j. Corin. vij. in Annot. reprobat vulgatā illam canonitārū differentiam de matrimonio consummato vel non consummato. sentiens quod etiā ante congressum est legitimū & perfectū matrimonium, & in dissolubile ab homine, etiā per professionē monasticā. Dixi etiā apud Dec. in c. quæ in ecclesiis. nu. 21. de consuet. vbi videtur. vbi etiam dixi iustam. esse causam dissoluedi re integra, si contrahū sit sine auctoritate parentum vel tutorum, qui etiam consummationem impedire possunt. C. M. b. Inactare. vide tex. & ibi doct. in c. cōmissum. de spōs. & Abb. in d. c. ex publico. vbi ponit an ad essentiā matrimonij requiratur copula. & ponit q̄nē, si statutum sit q̄ maritus lucretorē muliere decedente sine liberis, an si decedat ante copulā, si lucrabitur dotē. Et adde. q̄ si vxor, vel sponsa sit cognita per vim à sponso: nihilominus potest contra voluntatem sponsi religionem intrare. ita Ang. in l. j. §. monet. ff. de possi. quæ sequitur Hipp. de Marf. in l. j. §. præterea. in iij. col. §. de quæstio. H. C.

præcip

præcipit in matrimonij sacros canones sequi nō dedignantur. & do. Fed. in consi. xxxvj. casus talis est. Ange. in consi. xxix. ex themate. in j. dub. & in consi. cxcij. super primo quæstio. in v. dub. Anto. de But. in consi. xxxv. vifa forma. in prin. Abb. in c. j. col. ij. de sponsa. & in c. j. col. j. de desponsa. impub. & in consi. lxx. ad decisionem. col. j. lib. ij. Et ideo in terminis in casu nostro inferitur, q̄ iura §. alleg. de iure cano. correctā sint: quia secundum canones filius familiā absque consensu patris matrimonium contrahere potest: vt no. per glo. in c. fi. xxij. q. ij. quæ expresse hoc dicit. idem gl. pen. in c. j. de despon. impu. vbi Abb. & idem cōcludit gl. in l. Paulus. de statu ho. De honestate bene requiritur consensus patris: vt no. per gl. in c. eum virū. de regul. in verbo. paterna. & in c. iusticiat. in verbo. solus. xxvij. q. j. sed. vt dixi, nō est necessarius consensus patris, nec impedit validitatem matrimonij. Et secundum istam conclusionem consulit Abb. in c. lxx. in prin. in ij. lib. §. allega. & idem Abb. in consi. xij. vt clarē materia. in j. dub. lib. j. & idem Per. de Anch. in consi. xxj. pro solutione dubiorū. in ij. dubio. Et Ang. in consi. xxx. ex themate. in prin. §. alleg. Et ad cōfirmationem huius conclusionis facit: ¶ quia non valet^a statutum, quod filius non possit contrahere matrimonium sine consensu patris: vt concludit Io. And. in c. statutū. el. j. in ver. & facit decretalis ad quæst. in fi. de here. in vj. dicens, q̄ correctæ sunt leges quæ requirunt consensum patris & matris filiorum: vnde à foriori non debet valere statutum. & sequitur Dñi. ibi, & alij. Abb. in c. ecclesia S. Marię. col. viij. in verfi. ad prædicta adde. de constit. & in c. j. de sponsa. & in consi. xij. lib. j. §. alleg. cum si. vt tradit Alex. in consi. j. col. vij. lib. ij. & in rub. §. solu. mari. col. fi. & in l. Seius, & Augerius. col. j. §. ad leg. Falcid. vbi refert se ita consuluisse: & ita consuluit in consi. xcvij. principalis dubitatio. lib. j. Et licet statutum videatur esse rationale: vt no. Bald. in rub. de constit. col. fi. & in c. clericis. col. j. de iudiciis. in c. tenor. in fi. de re iudica. & in l. omnem matris suæ. C. ad Tertullian. in l. j. §. ius naturale. §. de iustit. & iure. Andr. Sicu. in consi. vlt. in iij. lib. Tamen non sufficit rationem subesse ex quo deficit potestas: quia in quolibet actu voluntas, & potestas requiritur. c. cum super. de offic. deleg. l. cum in re. vbi Bal. C. de dona. ante nupt. & in l. nolle. vbi Bal. §. de acqui. here. cum simi. & commu-

L 2 nem

^a Non valet. Imo, vt dixi §. eod. l. ij. nu. 40. C. M.

a Communem opinionem. Hanc etiam dicit communem Felin. in d.c. ecclesia sancta: Maria. col. xix. vers. sed contra. & in c. j. de spon. vj. & vij. col. vbi Alexan. dicit eam magis communem. & idem dicit Fran. Cur. in consil. hic allega. de quo etiam per Moder. Hisp. in repet. c. per vestras. de donatio. inter virum, & uxorem. fo. 75. vers. sunt tamen qui has. col. iij. vbi refert quasi omnes tenentes hanc opinio. de quo etiam vide

de lasin. l. j. §.

fin. §. de iusti.

& iure. & sic

patet hanc esse

magis commu-

ne, i. quoniam est

recedendum, vt

per gloss. in l. o-

mnis diffinitio.

infra, eodē &

Bald. in l. preci-

bus. C. de im-

pube. & aliis.

dicentes adhuc

reas Carrochio.

& Abb. ca. ii.

de cogn. spiri-

tua. & in c. tua

nos. de viuris.

vnde patet cla-

re an valeat le-

ges regni Ca-

stelle disponē-

tes, quod si fi-

lia contraxerit

matrimonium si

ne patris, & ma-

tris consensu,

quod nihil ex

bonis parentū

possit habere.

de quibus, &

nostro: quia honestas maxime suadet. quod consensu patris

aliis simile di-

sponētibus, vi-

de Moder. His-

pa. vbi supra,

fo. 74. & fo. 75. vbi multa adducit ad earum corroboracionem, dieendo eas iustis-

simas & rationabiles, quod admitto, tamen quod dictae leges non tollant libertatem contrahendi matrimonium. & quod causa matrimonij non spectet ad ecclesiam, hoc non est admittendum, per ea quae omnes doctores §. allegati dicunt. de quo adde eundem do. Philip. in dicto cap. ecclesia sanctae Mariae. col. xvj. idem etiam est dicendum de prius in dictis legibus depositis: vt subtiliter more suo concludit dominus Philip. infra in vers. venio ad secundum. & Franc. Curt. in dicto consil. xxvj. Hieronymus Chuchalon.

nem opinionem a ipse Bald. sequitur in l. nemini. C. de a iud. in c. pen. in fi. de consti. cum si. vt nouissimē late scribit Fran. de Cur. in consil. xxvij. magnificus vir in j. dubio. Et ita ex omnibus supradictis is concludendum est, indubitanter valere matrimonium quod absque consensu patris contractum fuit. Illud tamen non quod pater potest ad tempus sub poena filio matrimonium prohibere. l. sed si hoc specialiter. §. si. de condi. & demonstra. vbi Bart. & Imo. & Arct. in consil. lxvij. diligenter & mature. col. ij.

¶ Venio ad secundum: an filius exheredari possit ex eo quod sine consensu patris matrimonium contraxit. Et prima facie videbatur dicendum sic: quia ita decidit Pau. de Cast. in l. si filium. C. de inof. testa. vbi per illum text. dicit, quod filia quae nubit sine consensu patris, exheredari potest. Ita a contrario sensu ibi colligitur. Et idem dicit Pau. de Cast. ibi, etiam in filio: argu. l. iij. §. si emancipatus. el. j. §. de contratab. quia licet valeat matrimonium contractum sine consensu patris, prout canones dicunt: vt §. proxime dictum est, ius canonicum solum disponit de facere matrimonij, & non de iniuria quae patri illata videtur. Et ad hoc quod not. Bar. in l. adiciimus. C. de iur. leg. lib. xj. in fi. vbi inquit, quod licet statutum non possit prohibere matrimonium, quia est res spiritalis, & de iurisdictione ecclesiae: tamen valet statutum quo ad hoc vt contrafacientes puniatur. Et ita videtur esse in casu nostro: quia honestas maxime suadet. quod consensu patris matrimonium contrahatur: vt not. per glo. in c. cum virum. de reg. cum similibus. §. alleg. Et facit quod not. Bald. in

rub.

rub. extra de consue. col. pen. dicens quod consuetudo potest poenam imponere rei licite, puta matrimonio, si ex eo sequatur illicitum. Et idem tradit Bal. in l. omnes. C. ad Terrul. vbi tenet valere statutum quod poenam imponit filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia non vetat substantiam matrimonij, sed punit malos mores.

¶ Sed praedictis, & similibus quae adduci possunt non obstantibus, contrarium de iure videtur, quod propter tale matrimonium filius nullo modo exheredari possit: quia cum matrimonium permissum sit de iure canonico, vt §. conclusum fuit: quod sit leges permittere, poenam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. xxiii. q. iij. in c. qui peccat. & in terminis Abb. consuluit in conu. xij. vt late materia. col. ij. vers. sed dubium in ineta. lib. j. vbi dicit istam non esse iustam causam exheredationis: quia cum de iure canonico matrimonium debeat esse liberum, non debet per istam poenam exheredationis restringi. & inducit decisionem Ioan. And. in d.c. statuto de haere. in vj. & idem Abb. in c. j. de spons. col. ij. sicut enim poena conuentionalis in matrimonio reprobatur, ne libertas canonico permittatur matrimonium absque consensu patris, quia a iure canonico permittatur matrimonium absque consensu patris, quia vult matrimonium gaudere omnimoda libertate. c. cum locum. c. gemina. de sponsa. & eadem ratione poena exheredationis remota videtur: quia cessante prohibitione matrimonij, cessat effectus, & tollitur poena quae in casu prohibitionis erat statuta: vt dicit text. in ca. non debet. de consing. & affini. Et vbi non est delictum, poena cessare debet. l. fancimus. C. de poenis.

¶ Et ideo filia quae contraxit matrimonium absque consensu patris prout canones permittunt, non prohibetur petere. vt not. per gloss. in c. si. xxxij. q. ij. in gloss. j. Car. Molina. vers. sed nunquid. & xxxvj. q. j. in c. de raptoribus. in glo. in verbo. excusata. & pari ratione videtur quod filius nullo modo exheredari possit: vt §. dictum est secundum Abb. in consil. xij. lib. j. §. allega. Et hoc idem in terminis tradit Petr. de Anchara. in consil. xxj. pro solutione dubiorum in secundo dubio, dum inquit, quod poena quam canones concedunt filiis & filiabus liberam facultatem contrahendi matrimonium absque consensu patris, non videtur quod talis facultas metu poenae per leges coartari possit. Et propter hoc concludit, quod filij tali casu non debet priuari hereditate patris naturali iure illis debita: vt latius ipse. ibi prosequitur. Et decisionem Petr. de Ancha. late comprobatur Alexand. qui in simili casu consuluit in consilio xxvij. principalis dubitatio. lib. j. ¶ non valere statutum quod imponit poenam filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia a tali statuto auferitur libera facultas contrahendi matrimonium. l. cum tale. §. rescriptum est. §. conditionibus & demonstratio. vnde sicut non valet sta-

L. 3

tutum

tutum quod tali casu prohiberet matrimonium: pariter non debet valere statutum quod pœnam imponit contrahentibus matrimonium: quia ubi nō potest aliquid directo & principaliter prohiberi, nō potest etiam conditionaliter, & per indirecū prohiberi: vt not. Bar. per illum tex. in l. eius & Augerius. s. ad leg. Falcid. & per illum tex. dicit Bal. in l. j. C. de indic. vi. iur. tol. quod si non valet statutum prohibitorium, ergo nec pœnale: quia pœna legis nunquam potest incipere a permisistis, arg. l. ab administratione. C. de legib. Et not. etiam Bal. in l. omnes populi. col. vj. verū. sed nuaquid statutum inualidum. s. de iusti. & iur. dicens, quod qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœnaliter. Et quod in adiectione pœnæ maior potestas requiritur, quàm in dispositione principali. Et in proposito bene facit glos. not. in c. de tutel. xxxvj. q. ij. in glo. si quæ voluit quod sicut non valet prohibitio legis ciuilibis quæ prohibet mulierem raptam matrimonium contrahere cum raptoribus. c. pen. de rapt. ita pariter non valet dispositio iuris ciuilibis quæ pœnam imponit mulieri contrahenti matrimonium cum rapto: quia cum prohibitio cessat, etiam pœna cessare debet: vt glo. ibi dicit. Et ista ratio pariter in casu nostro concludit.

¶ Vnde concludendum est, quod pœna exheredationis imposita à iure ciuili non habeat locum.

¶ Non obstant allegata supra in contrarium: quia responsio ex supradictis colligitur. Nam dictum Pau. de Cast. in d. l. si filia. non est verum, & contrarium tenent Pet. de Ancha. & Abb. in consil. s. alleg. Et rationes contra Pau. sunt efficaces, vt patet ex prædictis.

¶ Non obstat. tex. in l. iij. s. si emancipatus. de cōtratab. quia vt dicit Bar. ibi, ille tex. hodie non habet locum. & not. Imo. in c. accedēs. col. si. ver. & per prædicta. de procurat. Alexan. in l. j. col. x. s. solu. mati.

¶ Et quamuis plerique dicant, quod filia etiam hodie possit exheredari duobus concurrentibus: videlicet quod sine consensu patris contrahat matrimonium, & cum turpi persona. vt glo. sentit in c. de raptoribus. xxxvj. q. j. ver. excusata. in fi. & vt not. Bald. in l. nec filium. C. de nup. & in l. si pater. C. de sponsu. Anto. de But. in d. c. accedens. de procur. Et Pet. de Ancha. in consil. xxj. s. alleg. col. ij. hoc haberet locum secundum iura antiqua: & ita Docto loquuntur in locis præalleg. qui allegant tex. in d. l. iij. s. si emancipatus. sed hodie ille s. est correctus vt s. dictum est. Et quia secundum iura canonica quæ attenduntur hoc non videtur verum: quia matrimonium à iure ciuili prohiberi non potest, nec pœna imponi potest, per ea quæ supradicta sunt. quæ omnia habent locum etiam sic tū turpi persona contractum sit matrimonium: quia est defectus potestatis,

vt s.

vt s. dictum est. Et ista etiam ratio militat concurrenti bus his duobus cum iura ciuilia in tali materia non habeant potestatem.

¶ Non obstat. dictum Bart. in d. l. adiciamus. de iur. lib. xj. quia non est verum per supradicta. & contra Bar. tenet Ioan. de Pla. in d. l. adiciamus. vbi allegat Ioan. And. in d. c. statutum. de heretic. in vj. cuius opi. communiter tenetur, vt Alex. concludit in d. consil. xcviij. lib. j. vbi alios plene refert in iij. col. & latius scribit Francisc. de Curte in consil. xxvij. in j. dubio. s. alleg. Et hoc modo etiam respōdetur ad alia suprà. alleg. in contrarium.

¶ Et sic ex omnibus supradictis conclusio est, quod filius qui accepit uxorem sine consensu patris, propter hoc nō potest exheredari. Et pariter ratio non potest priuari alimentis: quia rationes superius alleg. etiam militat in alimentis: & quia à pari procedunt,

¶ Exheredatio & priuatio alimentorum, vt not. Bart. in l. si a Pari. Idem quis ex liberis. s. si quis ex his, ver. idem iudex. in ver. de Alexan. consil. tuleras. s. de liberis agnoscent. Et idem Barro. in l. diuus. s. c. iij. lib. ij. vbi de parricid. in l. fi. C. de alen. lib. in princ. & per glo. in s. dixi. Ca. Mol. siue igitur. in verbo, habere. in authen. vt cum de appel. cog. & idem Bar. in tract. de alim. col. ij. ver. quæro an ex causis. & Abb. in c. cum haberet. col. si. de eo qui duxit in mat. quam polluit per adult. Et his expedita sit ista l.

In l. Verum est. Argumenta.

- 1 Factum non potest non esse factum.
- 2 Virginitas amissa semel, nunquam recuperari potest.
- 3 Facta per fictionem, infecta iudicari possunt.
- 4 Mortuus potest quandoque fingi viuus.

REGVLA XXXI.

VERVM est neque pacta, neque stipulationes factum posse tollere. quod enim impossibile est, neque pacto, neque stipulatione potest comprehendere, vt vtilem actionem, aut factum efficere possit.

¶ NOTA ¶ quod impossibile est factum nō esse factum. ad idē tex. in l. in bello. s. facto. in princ. s. de capt. in l. si ita quis. s. de euit. & in l. j. s. si vir. s. de acqui. pos. & in auth. de æqual. dot. s. j. ver. quæ igitur. vbi dicitur: quod enim factum est, infectum manere impossibile est: adeo quod nec Deus ipse facere potest, quod illud quod sit factū, non sit factum, vt not. Bart. in l. non dubium. col. iij. C. de legi. vbi alleg. text. not. strum hic. & idem not. Bal. in l. fin. ver. his autem factis. C. de leg. & in l. ex his. in fin. C. de testa. mil. latè tradit Soci. inferendo ad pulchrā questionem in consil. c. ij. in præfenti consultatione. Et facit quod not. Bal. in l. eam quam. col. x. ver. circa quintum. C. de fideicom. Et ideo dicit rex.

in l. j. in princi. C. de rap. virg. † quòd mulier corrupta & violata restitui non potest. Et glo. ibi in ver. non potest. dicit quòd etiam Deus facere non potest quòd illa quæ fuit corrupta non sit corrupta: licet enim omnia Deus possit, suscitare tamen virginem non potest post ruinam: vt dicitur in c. si Paulus. xxxij. quaestio. v.

a Infectis. Sci licet illis quæ sunt iuris positiui, vt dixi super cle. vnica de immunit. eccliesia. ad marginem glo.

† Et istud verū est veritate inspecta: sed per viā fictionis facta pro infectis haberi possunt, quantum ad effectū iuris: vt not. Bar. in l. non dubiū. col. iij. & est glo. notabilis in clem. j. de immuni. ecclie. in ver. pro infectis. cū simi. vt dixi in c. si. col. fi. in fi. de consti. Et ad idē tex. in l. non dubiū. C. de legi. vbi pacta cōtra leges pro infectis habētur.

¶ Nec obstat, quòd est impossibile est cū simi s. alleg. factum: vt hic dicitur ibi, impossibile est cū simi s. alleg. non videtur quòd per fictionem contrarium induci possit: quia fictio non habet locum super impossibili. l. qui ad certum. vbi Bar. s. loca. l. certe. in princ. s. de precar.

¶ Quia responderetur. vt declarat Bart. in l. sub conditione. s. de sol. col. j. lex nō potest fingere illud quod est impossibile in suo genere: vt, quòd filius sit maior patre, vel quòd furiosus consentiat: sed bene fictio habet locum in eo quod est impossibile in aliquo casu particulari. Et factus est quòd possibile sit in suo genere.

¶ Vnde fingitur quandoque, quòd ille qui mortuus est, viuat. l. si. s. de vaca. muner. in princi. l. bello admisi. s. de excu. tut. Et licet impossibile sit quòd mortuus viuat, factus est quòd possibile sit in genere quòd homo similis uiueret: vt latius declarat Bart. in l. si is qui pro emptor. col. xv. versu. tertio principaliter quæro. s. de vsucap. Et Alex. refert in d. l. j. s. si vir. de acquir. possess.

In l. Quod attinet. Argumenta.

- 1 Seruus, tabellionatus officio fungi nequit.
- 2 Argentarij officium publicam causam habet.

REGVLA XXXII.

QUOD attinet ad ius civile. serui pro nullis habentur. non tamen iure naturali: quia quod ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

¶ De ista regula dictum fuit in l. in personam. s. eodem. solum adde, quòd seruus non potest esse tabellio. l. generali.

a generali. C. de tabu. lib. x. ob stare tamen videtur, quia seruus potest esse argentarius. l. prætor ait. §. sed & si seruus. s. de eden. † Et tamen officium argentarij publicam habet causam: vt dicitur in l. argentarius in princ. s. de eden. potest dici quòd tex. in d. l. generali. procedat ex noua prouisione illius legis: quia textus dicit, deinceps, & sic de cætero. vnde videtur præsupponere quòd secundum iura Digestorum potuisset seruus esse tabellio. & ad istam regulam, vide aliam regulam quæ habetur j. eo. in l. in omnibus officiis.

a Gen. vbi latissim. Joā. de Plat. & qua pœna puniatur dominus qui permittit seruum sumere tabellionis officium, ibi in princ. l. Hie Chuc.

In l. In eo quod. Argumenta.

- 1 Damni & lucri alia & alia est ratio habenda.
- 2 Hereditatis utulus, censetur lucratiuus.
- 3 Hereditas tunc lucratiua causam habet quando soluendo est.
- 4 Lucratiua causa dicitur à lucro originem trahens, licet damnum afferat.
- 5 Lucrum dotis factū à marito, an dicatur ex causa lucratiua.
- 6 Lucrum vt verè dicatur causa immediata attenditur.
- 7 Donatio quare inter virum & uxorem prohibeatur.
- 8 Causa lucratiua, vel onerosa, qualiter ab origine sit iudicanda.

REGVLA XXXIII.

IN EO quod vel is qui petit, vel is à quo petitur lucri potiturus est, durior causa est petitoris.

¶ De ista regula videbimus j. eo. in reg. l. in pari. vbi melius cadit.

¶ Sed quantum ad causam lucratiuam, de qua loquitur iste tex sciendum est, quòd † sæpenumero alia ratio damni, & alia ratio lucri habetur in l. Proculus. in fi. s. de dā. infec. l. si is cui. §. fin. s. de fur. l. si. §. licentia. C. de iure deliber. l. si. C. de codicil. l. qui autē. in princ. s. de his quæ in fraud. cred. l. cū hic status. §. si maritus. s. de donat. inter virum.

¶ Et hoc intelligitur nisi lucrū radicum sit: quia de tali lucro idem quod de damno iudicatur: vt per glo. in l. j. §. si quis propter. in ver. in integrum restitutione. s. de itin. actūq; priua. & not. Bal. post Cy. in l. cū te. C. de don. ante nup. Bal. Ang. & Imo. in l. non amplius. §. j. s. de leg. j. cū simi. vt tradit ibi Alex. & in l. iij. s. de dam. infec. in princ. in l. ij. §. fina. s. qui fatid. cog. & in l. cum emptor. s. ad legem Fal. & in consti. lxxxix. viso puncto. col. penul. lib. ij.

¶ Et de lucro agitur, & causa lucratiua. dicitur quod agitur de hereditate & donatione causa mortis, vel inter vivos, vel de relictis in vltima voluntate. l. j. §. lucratiuas

tiquas verò. C. de impo. lucr. descript. lib. x. facit text. in l. i. hæreditatem. §. mand.

¶ Et quòd titulus hæreditatis dicatur lucratiuus, probatur in l. inter stipulantem. §. si rem. de verbo. oblig. in l. si. §. pen. C. de codicil. in §. si verò expectet. vbi Ange. in athen. de nup. & no. Alexan. in consi. cij. super eo de qua queritur. col. pen. lib. iij.

¶ Et hoc habet locum non solum in hæreditate extranei, sed etiam in hæreditate ascendentis. tex. cum glos. in l. si emancipata. C. de iuris & fac. igno. Et ita hoc amplian. do Alex. dicit in d. l. inter stipulantem. §. si rem.

¶ Et de hæreditate intelligitur, ¶ quando hæreditas est soluendo, tunc habet causam lucratiuam: aliàs fecus. vt not. Alexā. post Dy. & Ange. in d. l. inter stipulantem. §. si rem. per l. si seruus legatus. §. item si domino. de leg. j.

a Originem. Vide infra. num. 8.

¶ Et hoc videtur verum quando à principio constat hæreditatem non esse soluendo, prout loquitur text. in d. §. item si domino. aliàs fecus videtur: ¶ quia quando causa trahit originem à lucro, licet quãdoque damnum afferat, lucratiua dicitur. gl. no. vbi Imo. in l. si duo. de acqui. hered. in glo. pen.

b Pœnæ. l. a. apud Celsum. §. autoris. iun. Quia gl. in verb. noxa. §. de dol. excep. Alexan. l. cum mulier. col. ij. in fin. §. fol. matr. C. M.

¶ Similiter quòd acquiritur ex causa pœnæ, b acquiritur dicitur ex causa lucratiua: vt not. Bartā. in l. Mæsius. §. duobus. col. pe. de leg. ij. idem Bal. in l. nec damnosam. in ij. opp. C. de preci. imp. offe. facit text. in l. seruus ea lege. in fi. §. de ser. expo. & quod not. Bal. per illum tex. in l. milites. in fi. C. de testa. mil.

c Ludo. And. Tiraqu. rep. l. si vnquam. in verb. donatio. ne largitus. num. 272. C. de reuocã. donat.

¶ Similiter acquisitum in ludo dicitur ex causa lucratiua acquisitum: vt not. Bald. in d. l. j. circa fi. in vers. extra quæro. C. si quid in fraud. patro.

¶ Et acquisitum mōdico pretio, dicitur acquisitum ex causa quasi lucratiua. glo. not. in l. apud Celsum. §. de autoris. in vers. causa. §. de excep. doli.

d Quòd non. Dec. consil. cc. cliij. nu. 4. And. Tiraqu. repetitio. d. l. si vnquam. ver. donatione largitus. num. 187. C. M.

¶ An autem lucrum dotis quòd facit maritus ex forma statuti dicatur ex causa lucratiua? glo. not. in l. si donatarius. §. j. in vers. duntaxat. §. de condic. ob. caus. tenet quod nō d. Sed ex causa operosa acquisitum dicitur, quia propter onera matrimonij acquiritur. & Bal. ibi & Dost. alij communiter sequuntur: vt Alex. ibi dicit.

¶ Et idem Bal. in l. cum multa. C. de donat. ante. nup. col. ij. in auth. præterea. col. pen. vers. præterea non est verum. C. vnde vir & vxor. & in l. hac edictali. col. iij. C. de fecun.

secun. nupt. & idem Bal. in con. l. xij. duo sunt. lib. iij. in fin. & est bonus tex. in l. j. §. lucratiuas. versic. si verò. de impo. lucra. descript. lib. x.

¶ Sed tamen aduertendū est, quòd prædicta videtur procedere inspecta causa remota. Sed causa proxima & immediata huius lucri est vir ipse & matrimonium: vt not. Bal. in Auth. ex testamento. col. x. ver. xij. in fi. C. de col. lar. Et p. dicto Bal. est tex. in l. cū quis. §. de dō. præleg. in §. j. vbi dicitur, quòd matrimonij causa id lucratus est. & per illū tex. hoc trad. Bal. nouellus in trac. de dote, in vj. parte. in xxxvij. priuilegio. col. iij. Et ista causa proxima attenditur: vt no. Bal. in d. auth. ex testamento. in loco præalleg. alleg. l. fed. & si plures. §. in arrogato. §. de vulgari.

¶ Et ista ratione, quia causa immediata attenditur, tale lucrum dotis aduentitium dicitur: vt not. Bar. in l. si cum dorem. §. transgrediamur. in fi. §. solu. mari. per tex. in l. j. vbi Bal. in fi. C. de bon. quæ lib. idem Bal. in l. si donatarius. §. j. in prin. ff. de condi. ob. caus.

¶ Et certè cum tale lucrum marito acquiratur, immediate absque aliquo onere ex causa lucratiua acquisitum videtur: quia causa onerosa dicitur, quando onus est causa acquisitionis: vt in emptione cōtingit. l. apud Celsum. §. de autoris. vers. si quis autem. ff. de excep. doli. Et ideo in dote dicitur causa onerosa. l. ex promissioe. §. de acti. & oblig. quia dos datur pro oneribus. C. de iure dot. l. dotis fructus. §. de iure dor. l. dorem. §. de cast. pecu.

a Marito. Dicendum vt scripsi in trac. de donatio. factis in cōtra. u. matrimonio. nu. 9. nu. 18. C. M.

¶ Non sic videtur in tali lucro statuti quòd marito deferatur: quia ipse etiã absq; tali lucro cogebat onera matrimonij subire: & videmus quòd tale lucrū acquiratur etiã marito qui onera matrimonij non sustinuit: vt not. Bar. in l. nihil. ff. re. amor. Bal. in l. Deo nobis. per illū tex. C. de epis. & cler. in l. non sine. C. de bonis quæ lib. cū simi.

¶ Et quòd tale lucrū ex causa lucratiua dicatur procedere: expresse tenet Ang. in athen. de nup. §. adscriptio. Et ad hoc facit, ¶ quia donatio est prohibita inter vir. & vxorem, quãdo donas pauperior efficitur, non autē si lucrū remittitur. l. fed. & si vir. §. quod legaturus. l. cum hic status. §. si maritus. el. ij. ver. similes. §. de dona. inter virum.

¶ Et ideo tale lucrum remitti potest vxori per maritum: quia causam habet lucratiua: vt no. cōcludit Andr. Sicul. in cōf. lix. illud in medio. col. ix. lib. ij. idē dicit Alexā. in l. si focer. §. Lucius. §. fol. matr. & idem concludit Socinus in consi

in confi. cxliij. viso testamento. col. ij. versi. ad secundam rationem.

¶ Et ex decisione istorum concludendum est, tale iurum statuti procedere ex causa lucratiua, attendenda causa proxima quæ inspicitur, vt dixi. Et alleg. s. in contrarium possunt habere locum considerando causam remotam quæ non attenditur. l. socium qui in eo. supra pro socio.

¶ Non obstat q. causa lucratiua vel onerosa debet iudicari ab origine, & secundum glo. in d. l. i. duo. s. de acqui. hære. Quia illud procedit quando causa de sui origine & natura habeat causam lucratiuam. Nam licet accidenti aliter damnum occurrat, non attenditur prout est in hæreditate, de qua illa gl. loquitur: nõ sic videtur in lucro statuti quod de sui natura causam habet lucratiuam per supradicta. Et ideo secundum principalem eius naturam iudicari debet: arg. l. si quis nec causam. s. si cert. pet.

In l. Semper in stipulationibus. Argumenta.

- 1 Acta à partibus attendi debent in contractibus.
- 2 Propositum nihil operatur, si in mente retineatur.
- 3 Verba non sunt curanda, vbi mens disponentis est aperta.
- 4 Animus hominis ex ipsius cognoscitur loquela.
- 5 Actum id præsumitur, quod tacite subintelligitur.
- 6 Actum etiam esse dicitur, quod ex rei qualitate colligitur.
- 7 Consuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur.
- 8 Contractus secundum loci consuetudinem attenditur, si contractantis mens ignoretur.
- 9 Doctor secundum consuetudinem studij præsumitur concludi. Notarius præsumitur rogatus ad clausulas consuetas.
- 10 Consuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet.
- 11 Clausula codicillaris præsumitur apposta de voluntate testatoris. Notarius in instrumento dotis hypothecam apponere potest.
- 12 Pœna quando contractui potest adici.
- 13 Iuramentum quare possit in contractu apponi.
- 14 Contractus secundum quam consuetudinem extendi possit.

REGVLA XXIX.

SEMPER in stipulationibus & in ceteris contractibus id sequitur quod actum est. Unde si non appareat quid actum est, consequens erit vt id sequamur quod in regione in qua id actum est, frequentatur. Quid ergo si neque regionis mos appareat, quia varius fuit? Ad id quod minimum est redigenda summa est.

¶ **N**O T A ¶ quod in contractibus primo attenditur id actum est. quod actum est à partibus. ad idem tex. in l. si Cellus. s. si fundus. de contrahen. empt. vbi dicitur, q. in contractu potius id quod actum est, quam id quod dictum est. ¶ **S**e- ¶ qui debet. Et in contractibus veritas rei potius quam scriptura perspicui debet: vt dicitur in l. j. C. plus val. quod agi. & in

& in l. iij. eod. titu. vbi dicitur, non quod scriptum est, sed quod gestum est inspicitur. Iustum est enim voluntates contrahentium magis, quam verborum conceptionem inspiciere, vt dicitur in l. si in prin. C. quæ res pig. oblig. poss. ad idem tex. in l. in conuentionibus. s. de verb. sign. in l. promittendo. in prin. s. de iur. dot.

¶ Et prædicta procedunt quando constat de voluntate, & apparet quod actum est, vt hic dicitur. Secus si non apparet: quia tunc plus valet scriptura, quam quod actum est. l. si alij. in fine. s. de usufruct. legat. qui tex. ita intelligitur, vt declarat Bart. post gloss. in l. in ambiguo. s. de rebus dubiis.

- 2 ¶ Et ratio est, quia propositum in mente retentum nihil operatur. l. si reperendi. C. de condict. ob caus. Et non sufficit testatorem ita voluisse nisi disponat. l. quidam cum filium. vbi Bal. & Imol. s. de hæred. instit.
- 3 ¶ Et est communis doctrina, quod receditur à verbis quando aliter constat de mente disponentis: vt not. in l. non aliter. in prin. de legat. iij. & late tradit Bart. in l. non dubium. col. ij. versi. secundum dubium est. C. de legi. Bald. in Liurigentium. s. pactorum. s. de pact. Ang. in confi. ij. prin. to. primo. col. ij. Are. in confi. lxxvj. viso puncto. col. j. in singu. Alexan. in confi. cxvj. animaduertis statutis. col. ij. lib. ij. Sic ergo si non apparet quod actum est, non est recedendum à verbis: & actum videtur quod ex verbis colligitur: quia videtur quis habere voluntatem prout verba sonant. l. Labeo. s. item Tubero. de supel. legat. & in l. nepos Proculo. de verb. sign. & id loquitur quod ex his quæ significantur sensu. & ideo à verbis contractus non est recedendum. l. si quis stipulatus sit Stichum. de verb. oblig. l. fideiussores magistratum. s. de fideiuss. quæ iura ad hoc alleg. Paul. de Castran. confi. cccxxvij. super primo. & in confi. lxxj. in præsentia causa: ad idem tex. in l. si. C. communia vtriusque iud. vbi tenor stipulationis inspicitur. Et in stipulationibus verba ex quibus obligatio oritur, inspicienda sunt l. si ita stipulatus. s. Chrysgonus. in fin. ff. de verb. oblig.
- 4 ¶ Et ex loquela hominis eius animus iudicatur: vt not. Bal. in l. sed & reprobati. in prin. s. de excu. ruto. Et verba contractus sunt forma contractus quæ forma dat esse rei: vt not. Bal. in l. quoties. col. ij. C. de suis & legit. & nullum est magis nostræ mentis testimonium, quam qualitas inspecta verborum, vt not. Bald. dicit in c. j. de test. cum similib. vt tradit And. Sicul. in confi. lxxj. lib. ij. in confi. ix. col. pen. libr. iij. in confi. xx. col. pen. eod. lib. ij. & in confi. xliij. col. iij. in eod. lib.
- 5 ¶ Similiter actum videtur etiam illud quod tacite intelligitur: vt not. Bar. hic per l. cum quid. ff. si cer. pet. vbi hoc probatur in his quæ sunt de natura contractus, illud tamen non videtur proprie ex cõuentione contrahentiũ, sed potius ex prouisione legis: quia tex. ibi dicit, agi intelligitur. & pro cauto habetur. & declarat illum tex. Are. in l. iij. s. Cato. col. xiiij. de

xij. de verb. oblig. facit quod not. Bar. in l. cum stipulatus. de verb. obl. vbi concludit quod oblig. ad interesse qua tacite in obligatione facti intelligitur, non dicitur ex dispositione hominis, sed legis.

¶ Item actum videtur illud quod ex qualitate rei colligitur, vt notat Bart. hic post glo. nor. ad idem glo. & ibi Bart. in l. j. §. qui superficiem, ff. de superficie. in verbo, agendo. qua dicit quod ex qualitate prax colligitur an fuerit venditio vel locatio, vt not. Barto. in l. patronus. §. j. col. ij. de leg. iij. Pet. de Anchar. in consi. cccij. pluribus rationibus. col. ij. Alexand. in consi. xxvj. consideratis verbis. lib. iij. & Aret. in consi. vj. viso instrumento visionis. colum. penul. Et quando in fine instrumenti dicitur, Actum in tali loco. verbum illud, actum, rem perfectam significat. Paul. de Cast. in consi. cccij. ad primum quaesitam. Bald. in l. quod sine. C. de testam.

¶ Secundo colligitur hic, quod in contractibus si non apparet quod actus sit secundum supradicta, recurritur ad consuetudinem: videtur tamen quod in primis consuetudo ipsius contrahentis inspicatur. l. vt vniuersorum. §. de pign. act. l. qui semisses. §. de vsur. & in l. haeredes palam. §. si quid post. in sine. ibi, ex consuetudine patrisfamilias vel regionis. §. de rest. & in l. si feruus plurium. §. si. de leg. j. ibi, ante omnia ipsius patrisfamilias consuetudo, deinde regionis.

¶ Vnde concessio facta ab ecclesia, videtur facta secundum consuetudinem ecclesiae concedentis: vt not. Alex. in consi. cxxij. consideratis his. col. ij. libro quinto.

¶ Et consuetudo vltima attenditur. l. Mela. §. quid ergo. de aliment. & cib; lega. & tradit Alex. in consi. v. si vera sunt. col. fi. lib. v.

¶ Sed cessante consuetudine contrahentis, secundum consuetudinem loci contractus interpretatur: vt hic dicitur: ad idem tex. in l. q. si nolit. §. qui assidua. §. de adil. edict. & in l. si fundus. §. de euct. in l. si prius. §. placuit. §. de aqua pluua arc. & in c. ceterum. de dona. & not. Bart. in l. si in princ. §. de his qua in fraud. credit. & in l. si procurator. in princ. §. de iure fisci.

¶ Et ideo doctor conductus videtur conductus secundum consuetudinem studij: vt not. Bar. in l. nemo est qui nesciat. §. de duobus reis. Et magistrarus etiam videtur creati secundum consuetudinem: vt not. Bart. in l. magisteratus. in prin §. ad municip.

¶ Et notarius rogatus videtur vt apponat clausulas consuetas: vt not. Bar. per illum tex. in l. fin. C. de fideiussor.

¶ Et generaliter quaelibet dispositio recipit dispositionem a consuetudine, vt est dictum Inn. in c. olim. de verb. sig. & sequitur Abb. in c. certificari. de sepul. cum si. vt late

a Consuetas. Vide Paulu de Cast. in l. ff. de iur. om. iud. & latissime per Alex. in l. si finia. de dam in fec. Barb. in c. silix. col. pe. in iij. volu. & lat. in l. Gallus. §. idem credendum de lib. & posth. & d. Philip. in c. cum M. hic allegato. col. ij. in v. not. H. C.

cong

congerit Felin. in cap. cum M. col. iij. & iij. de consti.

¶ Et prius Alex. in l. huiusmodi. in prin. de leg. j. & in c. xxvij. in causa & lire. lib. ij. & in consi. cvij. pro inuestigatione. col. pe. eo. lib. ij. & in consi. xxxvij. viso dicto instrumento. col. ij. lib. j. Et do. And. Sici. in c. quo ad translationem. char. ij. de off. leg. & in consi. v. col. pe. li. j. & in consi. vij. col. ix. & in consi. xiiij. col. pe. & in consi. xxxvij. col. v. in consi. lj. col. iij. in ij. li. Et adde tex. in litem eorum. §. de curiones. ibi, secundum consuetudine locorum. & idem notat Bart. in l. Paulus. la. j. in prin. §. de sol. & not. Ang. in consi. lxxxv. ex themate. Bal. in l. ita demum. §. si. §. de arb. in l. si certis annis. col. iij. vers. credo autē. col. fi. C. de pac. Ro. in consi. xciiij. vitis his. col. fi. & Ang. in consi. clxxxiiij. ex forma & serie. col. j. in si. vbi alle. tex. nostru hic, & Bal. in consi. cxvj. tres sententia. lib. j. Cum a. in consi. j. proponitur. col. ij. & Soc. in consi. xciiij. praestanti simi. col. iij.

¶ Ex praedictis inferitur, quod clausula codicillaris videatur apponita de voluntate testatoris, ex quo consuetum est quod apponatur contra Bar. in l. j. in vj. q. §. de iur. cod. ita And. Sici. concludit in d. c. quo ad translatione. de off. deleg. & Alex. in consi. col. ix. in prin. li. v. & facit quod not. Bal. in l. j. col. fi. §. sol. ma. in ver sed ponamus cotrahentes. vbi dicit, quod notarius potest in instrumento dotis apponere hypothecam de qua cotrahentes nihil dixerunt: quia videtur rogatus vt apponat clausulas qua sunt de natura cotrahtus.

¶ Et pari ratione videtur, quod pena apponi possit in contractu: quia consuetum est quod pro obseruatione contractus pena apponatur.

¶ Contrarium tamen decidit Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. de iureiur. in prin. in vers. non tamen praesumam poenam. vbi dicit, quod poena non praesumitur etiam sub dictione, & cetera: quia non est vniformis. & Socin. sequitur in l. Gallus. §. item credendum. colum. secunda. de liber. & posthum. Adde quod contrarium Angelus dicit in l. ij. supra de iurisdic. omnium iudicum. in principio versicul. potest & aliter exemplificari. vbi inquit, quod ille qui habet potestatem vendendi bona fiscalia, potest apponere omnia pacta poenalia secundum mores regionis. & idem Abbas dicit in capit. secundo de precar. vbi loquitur in mandato ad pacem faciendam. Et hoc potest procedere quando esset consuetudo vniformis circa poenam.

a Contrarium, & bene vt plene dixi ad Ale. c. si. xxviii. lib. ii. facit, §. eo. l. contractus. nu. 13. C. M.

¶ Et

¶ Et pari ratione iuramentum videtur, q̄ ratione consuetudinis apponi possit in contractu.

¶ Sed non est verum: quia iuramentum requirit formalitatem verborum, & specificam expressionem: vt not. Abb. post Ant. de Butr. in c. pen. de iureiur. & prosequitur Socin. in d. s. idem credendum.

¶ Et pari ratione idem videtur quod ratione consuetudinis in contractu venditionis apponi possit constitutum. Sed contrarium in hoc Alex. concludit in consi. xxviii. v. fo & præhabito. lib. ij.

¶ Et in effectu videtur quod supradicta intelligantur in his, quæ sunt de natura contractus: secus videtur in aliis, vt not. Alex. in consi. præalle. vnde in substantialibus non fit supplementum à consuetudine: vt no. Ioan. And. in tit. de instru. ed. §. instrumentum. col. iij. ver. q̄ si à contractibus. & Ang. in l. licet. C. loca.

¶ Et vterius notandum est, quod illa facultas extendendi contractum secundum consuetudinem loci, habet locum in notario qui rogatus fuit. Secus est in eo cui alterius rogatus committuntur: quia ille nihil potest exprimere, nec declarare: cum officium eius sit transcribere, & non addere, nec interpretari: vt not. Bal. dicit in rub. C. de fide instru. in col. vj. in ver. quarto queritur. Quod tamen non videtur procedere sine dubio: quia ista interpretatio que fundatur in consuetudine non adhaeret personæ notarij qui rogatus fuit: & ideo videtur quod etiam per alium notarium fieri possit: b ex eo quod no. Bar. in l. argentarius. in princ. s. de edem. & Alex. ibi specialiter hoc dicit.

¶ Vltimo notandum est ad supradicta q̄ ista consuetudo interpretatiue non requiritur q̄ scripta sit: vt not. Aret. in consi. xj. procedendum. & in d. c. cum M. vbi all. Anna. de Butr. qui hoc dicit in c. suo, de consuet. in v. char. in ver. ex his dicit Nicolaus de Mata. Et idem Alexand. in consi. cvij. pro inuestigatione. col. pen. l. ij.

In l. Nihil tam naturale. Argumenta.

1. Consensus in dissolueno requiritur, cuius & in contrahendo.
2. Testes tot in reprobando testamento, requiruntur, quot in probando.
3. Solutio debiti, si citra instrumentum probari nequeat, nec ipsum debitum.
4. Donatio hodie fieri potest pacto nudo.
5. Actus si quid cum sit, requirit, idem cum dissoluitur nec ratio exigit.

Testi

6. Testamentum primum ad pias causas factum coram septem testibus an tollatur per secundum coram duobus factum.
7. Spiritualia facilius construuntur, quam destruuntur.
8. Matrimonium facilius contrahitur, quam dissoluatur.

REGVLA XXXV.

Nihil tam naturale est, quam eodem genere quoadq̄ dissoluiere, quo colligatum est. Ideo q̄ verborum obligatio verbis tollitur: nudi consensus obligatio contrario consensu dissoluitur.

¶ Ista regula etiam habetur in c. j. extra eo. tit. vbi dicitur quod omnis res^a per quascunque causas nascitur, per easdem dissoluitur. facit tex. in §. si instit. quib. mod. tol. obli. & in l. j. C. quan. lic. ab empt. disce. & in l. prout quisq̄. §. de sol. ¶ Et ideo i cuius consensus in contrahendo requiritur, eiusdem etiam in dissolueno interuenire debet. b. authen. contra si filij. C. de repud. in fi. & ibi Bar. ¶ Et quot testes requiruntur in probando testamentum, pariter tot requiruntur in reuocatione testamenti: vt no. per glo. in l. cum proponeretur. de leg. ij. vnde si ex forma statuti legati potest probari duobus testibus: eodem modo reuocatio legati poterit duobus testibus probari: vt not. Bal. in l. si. col. si. ver. ex hoc infero. C. de fideicom. & sicut collatio beneficij potest probari testibus: pariter renunciatio beneficij testibus probari poterit: vt not. Bal. in l. ij. in fi. de restit. spol.

¶ Et si solutio debiti non potest probari nisi per instrumentum ex forma statuti, pariter idem erit in contrario, videlicet in debito quod non poterit testibus probari, secundum Pet. de Ancha. in consi. ccclj. in questione.

¶ Et si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit bonæ fidei. l. ab emptione. vbi Bart. §. de pactis. Et sicut ¶ hodie pacto nudo donatio fieri potest. l. si quis argentum. C. de dona. sic etiam nudo pacto resolui potest: vt no. per glo. & doct. in d. l. ab emptione.

¶ Et sicut pignus solo consensu contrahitur. l. j. §. de pig. actio ita etiam solo consensu resoluitur. l. pen. C. de pig. not. per glo. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pactis.

¶ Et si teputa data fuit de facto parte non citata, pariter non citata parte potest reuocari: vt not. Bar. in l. si pacto quo pœnam. C. de pact. facit quod no. per gl. in l. minor.

M in ver.

a Secus. Idem Ale. c. si. c. xij. col. fin. (vbi dixi lib. vj. Hip. pol. Marf. sing. cxxiii. Dec. l. vt liberis. col. iij. C. de colla. C. M.

b Fieri possit. Vide latissimè per do. Bart. in consi. ix. in pen. col. in iiii. volu. & Ias. in f. Galus. §. idem credendum. de lib. & posthu. H. C.

a Res. Vide Ias. fo. in l. quæadmodum. de acqui. poss. in ii. nor. & Bart. in l. actor. §. rera. hab. pe. col. & Ias. l. i. C. quando non per. par. col. v. ver. quin to no. & c. H. C. b Deber. Hip. pol. Marf. sing. dclx. C. M.

c Poterit. Decius. l. cum potest. aqua. in f. C. de pact. C.

a Alex. conf. v. in ver. Seius, s. de euictio. cum simi. vt tradit Alexan. ² in A
 colum. j. lib. ij. d. l. si pacto quo pœnam. in vlt. not.
 Hipp. Marf. fin. ¶ Et omnia supradicta procedunt quādo in conscien-
 gula. cxcv. fin. do actum de necessitate aliquid requiritur s. nam tunc
 cccxx. C. M. eriam in reuocatione illud adhiberi debet. Secus si vltra
 b Requiritur. necessitatem ex abūdanti aliqua solennitas adhibita sit:
 Vide Iaf. post. quia tunc illa solennitas non est necessaria in reuocatio-
 Bald. & Mod. ne: vt not. declarat Bar. in l. hæredes palam. §. si quis post.
 in l. siue apud supra de testa. vbi inquit, quod dum ibi dicitur, quod in
 acta. C. de trā- mutatione testamenti omnia ex integro faciendā sunt,
 fa. col. ii. & eun- de post Bar. in intelligitur omnia quæ de necessitate fieri debuerint.
 dē post Bar. in l. si vnus. §. pa- Quid enim si in primō testamento fuerūt. decem testes:
 tus. viij. colū. nam scitis erit reuocare testamentum coram se ptem. Et
 de pac. & in l. ideo consuluit Pau. de Cast. in consi. cclxij. dubium facit
 more. de acqui. in supradicto puncto. quod ¶ primum testamentum ad
 hæ. & in l. q. ius sit. colū. ij. ver. secundo piās causas factum coram septem testibus, tollatur per
 ver. secundo secundum factum. coram duobus testibus. Et sequitur
 de re iud. H. C. Alexan. in l. hac consultissimā. §. si quis autem. col. fi. per
 l. ij. s. de iniust. rup. test. Et idem Alex. concludit in consi.
 cxlvj. vlt. rōhemate. col. fi. lib. ij. quia non sunt in cōside-
 ratione quæ abundant. l. iij. C. de test. & idem Alexan. in
 consi. cvj. quæ & diligenter considerato themate. col. ij.
 ver. quinto adducto quod dicit da. Anr. in iij. lib. & idem
 Andr. Sicu. in consi. xliij. col. iij. lib. iij.
 ¶ Item ista regula non habet locum in spiritualibus 7
 quæ facilius construuntur quā destruantur. & dicit tex.
 in c. inter corporalia. in prin. de tranſla. p. gla. vnde & ibi
 dicitur, solus episcopus honorem dare potest: solus au-
 ferre non potest.
 ¶ Et ideo matrimonium facilius cōtrahitur, quā dif-
 foluatur. vt dicit tex. in l. consensu. in prin. C. de repud.
 nam solo consensu cōtrahitur. c. cum locum. de sponsa.
 l. sufficit. xxvij. q. ij. cum simi. vt supra dictum fuit in re-
 gula, nuptias. supra eod. & tamen solo consensu dissolui
 non potest. imo nullo modo: quia quos Deus coniunxit
 homo nō separet. c. ij. de tranſla. p. gla. c. an quod. xxiiij.
 q. ij. & in c. ex parte. de conuer. coniug.
 ¶ Et idē est in baptismo & in ordine, vt no. per gl. in c. j.
 de re. iur. quia in istis in quibus imprimis charact̄er spiri-
 tualis, cōtrarius actus proprie interuenire nō potest: vt
 Abb. dicit in d. c. j. sicut in virginitate, quæ semel amissa
 recuperari non potest: vt dictū est s. in reg. verum. s. eo.
 In l.

In l. Culpa est. Argumenta.

- 1 Assessor se peritum asserens, de impericia tenerur.
- 2 Officialis, quæ ad alterius spectant officium attentare non debet.
- 3 Procurator vel negotiorum gestor quare non dicatur facere quæ ad se pertinent.

REGULA XXXVI.

CULPA est, immiscere se rei ad se nō pertinenti.

A SIMILIS regula habetur eo. tit. in vj. in regula,
 non est sine culpa ². ¶ Et exemplificari potest in assessor-
 re qui videtur asserere se peritum: ideo propter imperi-
 am tenerur. l. j. §. quod quisque iuris.
 ¶ Et pari ratione medico impericia imputat. l. illicitas.
 §. sicuti. ff. de offi. præsi. Deliquit enim quis officium al-
 terius vsurpando, c. rna nos. de homicid. Ideo debet quis
 abstinere ab officio cuius se idoneū non esse cognoscit.
 c. non puniendā. §. si. j. q. j. & facit tex. in l. doli mali, §. si.
 §. de noua. vbi quis non debet esse curiosus, de reb. alien.
 ¶ Et vnus officialis non debet se de officio alterius in-
 tronittere: vt no. Bar. per illum tex. in l. prouinciis. C. de
 numer. actuar. & chartul. lib. xij. & not. Bal. in l. repetita.
 C. de episc. & cler. cum simi. vt tradit Andr. Sicu. in consi.
 xlv. col. iij. lib. iij.
 ¶ Et verbum illud, ad se non pertinenti, tollit contraria
 de quibus gl. opponit: quia verbum pertinere, latam ha-
 bet significationem. l. verbum pertinere. de verb. sig.
 ¶ Vnde illud quod quis facit tanquam negotiorū ge-
 stor, vel procurator, vel intuitu pietatis dicitur ad eum
 pertinere: quia facultas sibi datur à iure: ideo pertinet ra-
 tione officij, vt in tutore & procuratore: & ratione ami-
 citiæ, vt in eū qui alterius negotia gerit: vel ratione hu-
 manitatis l. non tantum. ff. de appel. Nam hominem af-
 fici beneficio hominis interest. l. seruus ea lege. §. de ser-
 expor. & no. per Dyn. in d. regu. non est sine culpa & ibi
 prosequitur an quis teneatur alium defendere. de quo
 dixi in c. j. de offic. deleg.

a Culpa. Vbi
 videas plura
 exempla per
 Dy. & latissi-
 me per eius
 add. & per. lo.
 And. in mercur.
 vbi ponit q. an
 testis qui nō iu-
 ratus se immi-
 scuit ferendo
 testimoniū, &
 falsum dixit,
 quod teneatur
 pœna falsi. H.
 C.

In l. Nemo qui. Argumenta.

- 1 Absoluere nequit, qui damnare non potuit.
- 2 Absoluere quādo possit, qui damnare nequiuit & nu. 3.
- 3 Absoluere qui pōt ex priuilegio, non statim dānare poterit.

NEMO. qui condemnare non potest, absolueri potest.

¶ **N**oto Caue, quia Haloader legit: nemo qui condemnare potest, absolueri non potest. qd de se magis aridet, & congruit cu l. qui condemnare. s. de re iud. tamē oēs codices habent: vt hic legie Deci & oēs ita legunt, non ausus sum mutare. C. M. b Correctoria. Vide lausimē lasin l. qui condemnare, de re iudica. in princ. ii. col. ver. ultra scribentes, &c. & in prin. l. vbi ponit plurā exēpla ad regulā nostram.

¶ **N**oto regulam negatiuā. ¶ qd qui non potest condemnare, non potest absolueri, & isto modo arguit Iurisconsultus in l. solent. in prin. s. de offi. procon. & lega. Et ibi Bal. in ij. no. dicit, quod qui non potest condemnare condemnando, non potest absolueri absoluendo. Et à contrarij sensu, qui potest condemnare, potest absolueri: vt dicitur in l. qui condemnare. s. de re iudic.

¶ Et à regula nostra hic bene procedit, quando quis non potest condemnare ex defectu iurisdictionis. Secus si non possit condemnare ex priuilegio personar: quia tunc absolueri potest. l. quoties. C. vbi senar. vel clarif. & Bald. ibi rationem adducit: quia priuilegium non debet nocere priuilegiato.

¶ Secundo fallit in materia correctoria b, quia si tollitur potestas condemnandi, non videtur adempta potestas absoluedi. glo. not. in cle. j. in verfi. contra eos. de hære. quam ibi Card. Imo. & Abb. sequuntur, licet Soci. & Aret. in rub. de acqui. poss. videtur illam impugnare.

¶ Sed pro illa facit: quia absolutio fauorabilior est. l. fauorabiliores. j. eo. l. cum Arrianus. s. de actio. & ablig.

¶ Vnde licet tollatur potestas condemnandi, non videtur eadē ratio quod tollatur potestas absoluedi. Et ad hoc facit: quia licet absens non possit condemnari. l. absentē. ff. de pœnis. l. absentem. C. de accusa. Si tamen de innocentia constat, absens absolui potest: quia officium iudicis magis exuberat in absoluedo: vt not. Anto. de But. post Ioan. And. in c. veniens. de accusa. & Barth. Veronen. in consi. xlj. incip. licet inuitus. col. fi.

¶ Et pari ratione videmus quod ille qui habet potestatem absoluedi ex priuilegio, non habet potestatem condemnandi: vt not. Ioan. And. in c. canonica. de senten. excommu. Domini. in d. cum inferior. xxj. dist. Felin. c. c

¶ Felin. Quem vide vbi ponit tres fallentias ad reg. nostrā.

¶ Et secundum superius dicta regula hic declaratur: quia dum hic dicitur, quod qui non potest condemnare, non potest absolueri, procedit vbi sit eadem ratio: prout est quando est defectus iurisdictionis: quia tunc, qua ratione non potest condemnare ex defectu iurisdictionis, pari ratione

tionē non potest absolueri: quia absolueri & condemnare sunt in eadē specie iurisdictionis: vt not. Bald. in l. imperium. col. ij. verfi. circa tertiu punctum. s. de iurisd. om. iud. alleg. et at. in l. solent. Et ideo præscripta potestate absoluedi, est præscripta potestas condemnandi, secundum Inno in c. dilecto. de offic. archid. sequitur Bal. in l. imperium. col. iij. ver. circa vltimum. quia sunt eiusdem speciei, vt dictum est.

¶ Secus vbi potestas condemnandi tollitur in priuilegium, & potestas absoluedi datur in priuilegium: quia tunc non est eadem ratio, quod dicitur potest absolueri quod possit condemnare: vel si non potest condemnare, non potest absolueri: quia priuilegium noceret priuilegiato vt dicit Bald. in d. l. quoties. Et quia inducta in fauorem resulerent in odium, contra l. quod fauore. C. de legib.

¶ Et ideo in casu glo. in d. cle. j. de hæret. considerandum est, quod dum ibi dicitur in te. quod tollitur potestas condemnandi, glossa dicit, quod remanet potestas absoluedi: quia non mutatur ibi, episcopus habebat potestatem condemnandi id est soluendi.

¶ Si ergo tollitur potestas condemnandi, remanet potestas absoluedi: quia illa potestas condemnandi quæ tollitur, respicit fauorē rei vt condemnari non possit: vnde non extendatur vt absolui non possit: quia non est eadem ratio. Et tali casu glo. bene dicit.

¶ Si vero ibi sublatā esset potestas absoluedi, an remaneret potestas condemnandi? glossa ibi sentit, quod sic, attenda ratione sua, quia mutatio fuit limitata.

¶ Et hoc non videtur verum: quia si tollitur potestas absoluedi, videtur tolli potestas condemnandi: quia eadem ratio videtur in vtroque per supradicta.

¶ Et isto casu potest saluari opinio Pet. de Anch. qui tenet contra illam glossa in d. clem. j. & Aret. & Soc. in rub. de acqui. poss.

In l. Sicuti pœna. Argumenta.

- 1 Hæres nec ex delicto defuncti potest lucrari, nec pœna teneri.
- 2 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, circa tutoris auctoritatem.
- 3 Ecclesia in eo, in quo sit locupletior, teneri potest.
- 4 Possessor bonæ fidei non ad damni estimationem, sed quo locupletior factus est, tenetur.

SICVTI pœna ex delicto defuncti hæres teneri non debet: Ita nec lucrum facere, si quid ex ea re ad eum peruenisset.

¶ **N**ota quod sicut hæres non obligatur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex delicto defuncti lucrari non debet: & ideo tenetur de eo quod ad eum peruenit, vt hic, & in l. in hæredem. s. de ca-

lum. & in l. heredem. supra de dolo. cum simil. alleg. in gloss. hic. & ad idem tex. in l. quod diximus. §. fin. in l. quod autē. supra quod met. cau. in l. j. §. si. §. de vi & vi arma. in l. vi. pullos. C. vnde vi. l. iij. §. ex re furta. ff. de pecul. in l. si cum exceptione. §. Pedius. cum simil. ibi in gloss. alleg. ff. quod met. caus.

¶ Similiter est in pupillo. t̄ qui sicut non obligatur absque auctoritate tutoris. ita pariter lucrari non debet. vnde tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. si feruus. ff. de tribu. l. j. §. j. §. de auto. tut. l. fin. C. de vscap. pro emptore. & in §. si autem. in sti. quibus alien. lic.

¶ Idem est t̄ in ecclesia quae tenetur in eo in quo sit locupletior: vt not. 3 per glo. & Bar. in authen. qui res. C. de sacrosanct. eccle. Bald. in l. iubeamus. §. sanē. in princi. de sacrosanct. eccle. in l. si praedium. in princ. C. de praediis mino. Abb. in c. si quis presbyterorum. in fi. de reb. ecclesi. non alien. Alex. in consi. iij. viso processu. colum. j. in fi. lib. iij. And. Sicul. in consi. xl. colum. x. lib. j.

¶ Idem est in bonafidei possessore t̄ qui non tenetur ad aestimationem damni. sed duntaxat in eo quo sit locupletior. l. item veniunt. §. eos aures. l. sed & si lege. §. consuluit. §. de peti. here. & facit tex. in l. idemq. §. si mandauero. §. mand. vbi quis non debet lucrari ex actu pro quo ad damnum noluit obligari. Et in notab. q̄. tradit Bart. in l. quia poterat. §. ad Trebel. vbi in fin. concludit. quod socius non debet aliquid lucrari ex negotio pro quo noluit ad periculum teneri. cū simil. vt tradit Alex. in vlt. not. Et Ange. Are. in §. illud. in fin. institui. pro socio. Adde tamen quod quandoque quis lucratur ex actu pro quo de damno non tenetur: vt est tex. in l. si negotia. ff. de nego. gest. & illud contingit propter culpam eius qui negotia insolita aggreditur. vt ibi habetur. Et ad supra dicta faciunt quae dicta sunt in l. secundum naturam. §. eo. titu.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Factum reputatur. quod metus causa fuit ne efficeretur.
- 2 Metus iustus quis. & quare dicatur.
- 3 Metus minor in muliere quam in masculo attenditur.
- 4 Timor iustus putatur. quod ex praeco regis oritur.
- 5 Metus iustus inuenitur. quum regius officialis alicui minatur.
- 6 Metus iustus etiam dicitur. quod ab excommunicatione inferitur.
- 7 Metus indicis probatur & praesumptionibus.
- 8 Metus facilius probatur duobus testibus. quam libera voluntas centū testibus.
- 9 Metus non praesumitur. si in conspectu iudicis quid efficiatur.
- 10 Testibus affirmantibus plus creditur. quam negantibus.
- 11 Metus etiam iuramento probari potest.
- 12 Protestatio an in metu sit necessaria.
- 13 Protestatio clandestina facta quando profit.
- 14 Metus libera superueniente voluntate purgari potest.
- 15 Vxor consentiens marito contrahenti. metu acta creditur.

R 56

In omnibus causis pro facto accipitur id. in quo quis alium perhorrescit quo minus fiat.

1 ¶ **N**OTA quod t̄ pro facto habetur illud quod factū non fuit propter metum. ad idem text. in l. j. si propter metum. non app. ¶ Et notatur per glo. hic. & adde text. in c. fin. de appell. Et ad declarationem istius regulae primo videndum est qualis metus requiratur.

¶ Secundo. qualiter metus probetur. ¶ Tertio. an protestatio necessaria sit: & qualiter fieri debeat.

¶ Quarto. quando metus purgari videatur.

2 ¶ **T**ercio. ¶ Circa primum. metus debet esse iustus. vt dicitur in c. si. de app. & non intelligitur iustus. ita quod iuste inferatur: quia pro tali metu iuste illato quis conqueri non potest. l. si mulier. in princi. vbi Bart. §. quod met. cau. not. per glo. in l. qui aliena. §. fin. in ver. non fieri. in fin. C. de acquir. hered. cum simi. vt tradit Alex. post Pau. de Cast. in l. cum aliquis. C. de iure deli. & dixi in d. c. fin. de appell.

3 ¶ **S**ed iustus metus intelligitur quod sit probabilis & non vanus: vt Abb. dicit post Ioan. And. in d. c. si. quia vani timoris nulla est excusatio. vt in reg. vani timoris. j. eod. in l. metum autem. §. quod met. caus. Et ideo requiritur metus mortis vel cruciatus corporis. l. continet. §. quod metus causa. l. interposita. C. de transact.

4 ¶ **E**t generaliter debet esse talis metus qui cadat in constantem virū. c. cum dilectus. quod met. caus. in c. veniens. & in c. consultationi. de sponsa. Et licet tex. in l. metū autē. dicat de homine constantissimo. illud superlatiuū propositiuo ponitur. vt no. Abb. in c. cū dilectus. in secundo no.

5 ¶ **E**t aduertendum est in iuribus praescriptis quasi esset homo qui etiam ex leui metu terreretur. licet nō caderet in constantem virū: videtur tamen. quod inspecta qualitate personae debet excusari. arg. l. plenum. §. equitij. §. de vsu & hab. Et ad hoc facit gloss. not. in c. quod locum.

6 ¶ **R**esponsi. quae dicit. quod t̄ minor metus consideratur in muliere b. quam in masculo. Et sic videtur quod metus debet considerari secundum conditionem personae. Et not. hoc Inno. in d. c. cum dilectus. col. penul. vers. aduerte tamen & facit quod no. per glo. in l. j. C. vnde vi.

7 ¶ **N**on obstant iura §. allega. in quibus consideratur metus qui cadat in constantem virum: quia locum habent

a Iustus. Adde quod iustus metus dicitur. qui ex factis & non ex verbis inferitur. Bald. in l. metū. per illū text. quod met. causa. sed tu vide Baro. & Angel. in l. ad iniuriā. C. quod met. caus. vbi dicunt quod etiam ex verbis inferitur iustus metus. & per Cao. in c. causam matrimonij. de offic. deleg. h. c. b Muliere. Ad de Rom. in fin. gul. cccxvj. incipit. tu scis. & Ia. l. interpositas. de transact.

M 4

quantum

2 Regis. Dixi quantum ad probationem & ad fundandum intentionem ad Alex. consil. eius qui allegauit metum: quia ex leui metu quis excusari non videtur: nec coactus presumitur. l. non est veri. j. Car. Mol. simile. in princi. §. quod met. cau. Sed tamen quando conde quod iustus staret aliquem fecisse vel non fecisse aliquid propter metum dicitur etiam leuem, idem esset dicendum propter qualitatem personae: quia eadem ratio videtur: vt §. dictum est de iniuria illata meo domestico. ita Card. in cle. j. de excep. prel. & metus mortis dicitur iustus. l. si quis. §. pe. ad l. Aquilia. metus iustus inferitur etiam ex vultu superior. Alex. in l. j. quod metus caus. & not. q. iustus metus excusat. siue sequetur eius effectus. siue non. Alex. consil. xlv. in iij. vol. vbi etiam dicit, quod metus violentiae est iustus metus: est etiam metus iustus, vbi est iusta suspicio. Bal. in l. si in j. col. de iur. deli. Itē etiam quādo propter se male tractantur consanguinei. Feli. c. ecclesia sanctae Mariae. de consue. ver. c. xii. quāro & c. Hier. Chuc. Officiali. Vidē Bald. in sua Margar. in ver. ap. in ver. xlvj. d. Et praesumptionibus. Ad-

quantum ad probationem & ad fundandum intentionem eius qui allegauit metum: quia ex leui metu quis excusari non videtur: nec coactus presumitur. l. non est veri. j. Car. Mol. simile. in princi. §. quod met. cau. Sed tamen quando conde quod iustus staret aliquem fecisse vel non fecisse aliquid propter metum dicitur etiam leuem, idem esset dicendum propter qualitatem personae: quia eadem ratio videtur: vt §. dictum est de iniuria illata meo domestico. ita Card. in cle. j. de excep. prel. & metus mortis dicitur iustus. l. si quis. §. pe. ad l. Aquilia. metus iustus inferitur etiam ex vultu superior. Alex. in l. j. quod metus caus. & not. q. iustus metus excusat. siue sequetur eius effectus. siue non. Alex. consil. xlv. in iij. vol. vbi etiam dicit, quod metus violentiae est iustus metus: est etiam metus iustus, vbi est iusta suspicio. Bal. in l. si in j. col. de iur. deli. Itē etiam quādo propter se male tractantur consanguinei. Feli. c. ecclesia sanctae Mariae. de consue. ver. c. xii. quāro & c. Hier. Chuc. Officiali. Vidē Bald. in sua Margar. in ver. ap. in ver. xlvj. d. Et praesumptionibus. Ad-

¶ Et ex praedictis inferitur, quod praecipuum ¶ regis fit iusta causa timoris b. vt not. per gloss. in ca. conuenior. in verbo, morere. xxij. q. viij.

¶ Contrarium tener glo. per illum tex. in c. fin. in verbo, metu regio. qui cler. vel vouentes. Et conclusio breuiter est, quod si praecipuum cominatorium sit, iniustum metum inducat, saltem quando est solitus sauire contra obedientes. vt not. Abb. post Ioan. And. in d. c. fin. qui cler. vel vouentes. cum simil. vt tradit Alex. in consil. xvj. ponderatis narratis in themate. colum. penul. lib. iij. & Petr. de Anchar. in consil. cxc. alijs ccc. v. isa. supra dicta facti narratione. vbi loquitur de praecipuo domini Orthonis qui erat dominus Parmae. Et Angel. in consil. ccxv. themate tale propositum est. col. fin. & Dominic. in consil. xv. super primo dubio. in secundo dubio.

¶ Sic etiam in officiali praecipuum cominatorium iniustum metum inducit, saltem quando consuevit facere illud quod dicit. vt no. Bar. in l. metum. C. quod met. cau. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. colum. ij. ver. quinto quāro. §. de oper. noui nuntia. in l. iij. §. ex quib. caus. maior. Abb. post alios in d. c. fin. de app. Eodem modo praecipuum personale ciuitatis iniustum metum facit: vt not. Bart. in l. creditor. in fi. §. de solu. Bal. in l. falsus. in fi. C. de fur. in l. omnem in fi. C. ad Tertul. Abb. in consil. lx. quoniam satis. col. ij. lib. j. And. Sicul. in consil. xlij. col. iij. lib. j.

¶ Et ad supra dicta notandum est, quod timor excommunicationis iniustum metum facit: vt not. per gloss. in ca. cum olim. el. iij. in glo. fi. de resti. spol. & late tradit And. Sicul. in consil. xxx. bene enim cuncta geruntur. lib. iij.

¶ Venio ad secundum, qualiter metus probetur. Et ex supra dictis aliquāter colligitur. ¶ Et generaliter concludendum est, quod probatur ex indicijs & praesumptionibus. Et ideo totum hoc arbitrio iudicis relinquitur: vt not. Bal. in l. si quis nec genus. C. de episc. & cle. ver. adde tamen

tamen vnum. & idē Bald. in consil. xxvj. punctus. li. iij. Pe. de Ancha. in consil. cxc. §. alleg. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. in viij. q. §. de oper. noui nunt. Alex. in consil. xlvij. quoniam per excellentissimum. lib. iij. Et quod si verum quod sit in arbitrio iudicis, probatur in l. iij. §. quārum res actio non datur per glo. Inno. & Doct. in c. cum dilectis. in verbo. mortis. quod metus causa. & Bald. post gloss. in l. interpositas. in ver. ciuitatum. C. de transact. & idem Bald. in l. ij. C. de his qui propter metum iudi. nō appel. & in cōs. ccc. lxxij. quia quaestio. lib. iij.

¶ Et in ista probatione metus notandum est, quod plus creditur duobus testibus deponentibus de metu & violentia, quā centum deponentibus de libera voluntate. vt not. dicit Inno. in c. super hoc. col. j. de renun. sequitur Bal. in consilio schismatis col. vij. in l. obseruare. §. proficisci. in xij. q. §. de offic. proconsul. & leg. Ange. in l. j. in fin. §. quod met. cau. in l. si quis a se fundum. C. vnde vi. & Abb. in c. j. quod met. caus. vbi rationē adducit: quia deponentes de metu. attestantur de minis. vel tormentis & similibus quae sensu corporis percipiuntur. Sed alij deponunt simpliciter de voluntate secreta. Et fuit ista ratio Innoc. in d. c. super hoc. & idem tradit Alex. in cōs. clvj. viso processu. in princi. lib. v. & And. Sicul. in consil. lv. col. j. lib. j. & in consil. lxj. col. v. eod. lib. j. in consil. lxx. col. vj. lib. ij. & ista conclusio procedit nisi alia praesumptio sit in contrarium: vt not. Ange. in l. fi. §. quod met. causa. ¶ Et hoc potest exemplificari quādo actus esset factus in praesentia iudicis, quo casu metus non praesumitur: vt not. Barto. & Doctores in l. transactiones. C. de transact. Idem Bart. in l. j. de praedijs curial. lib. x. Et ex hac ratione inferendum videtur, quod data paritate terminorum nō sit differentia: quia pariter videtur credendum testibus deponentibus de libera voluntate, sicut de metu. Cum enim vtroque casu agatur de probando voluntatem alterius quae nobis occulta est, de illa praecise non possunt testes deponere. Sed in probando metum arguitur ex medijs extrinsecis: puta ex cruciatu, vel minis quae bene cadunt in sensum testium. Et idē videtur dicendum in probando media ex quibus libera voluntas arguitur: puta quod factum sit in praesentia iudicis. Nā pari modo testes de hoc deponere possunt: ideo ceteris paribus non videtur differentia: & hoc

Bald. in l. interpositas. C. de transact. Ange. in l. j. §. quae onerandae. ff. quarum res actio non datur. probatur etiam probando potentia & malam consuetudinem alicuius. Barto. in l. j. §. quod vi aut clam. Abb. c. fi. de app. metus probatur per duos testes. ita Bald. in l. no. fra. C. de testi. & vide l. asin l. interpositas. C. de transact. vbi ponit requisita ad probationem metus. Hic. Chuc.

a Bal. & idem Bald. in ca. item sacramenta. de pace iur. fir.

b Metu. Iason. Deci. in l. interpositas. C. de transact. Deci. cap. fin. in fi. de appel. dixi ad Alex. cōs. clvj. nume. 3. libr. v. C. M.

a. Duobus. hoc tenet dom. Signo. de Mediolano in consil. lxxiij. in quaestione vertente in fin. & in simili facit: quia plures dicitur duobus^a testibus affirmantibus, quam pluribus negantibus: ut per glo. in l. diem proferre. §. si plures. supra de arbit. Nam hoc intelligitur quando deponunt super negatiuam simpliciter. quae improbabilis est. cap. quoniam contra. de probat. c. bonae. de elect. Secus si negatiua coarctata sit loco & tempore: quia tunc ita negantibus sicut affirmantibus, ut declarat Barto. in l. actor. col. antepen. ver. si item ex delictis. C. de probat.

¶ Ultimo notandum est, quod metus in vno casu per se solum iuramentum probari potest: ut habetur in c. statutum. §. cum verò. de rescrip. in vj.

¶ Tertio quaeritur, an requiratur protestatio. glo. hic concludit quod sic. idem glo. in ca. fin. de appel. l. ij. C. de his qui propter met. iudic. non app. & per illum tex. in d. c. si. ut enim appareat sterisse per iudicem, & non per partem, protestatio utilis est & necessaria: ut Bal. dicit in l. properandum. §. si autem. ver. quaerit hic glo. C. de iudic. & not. glo. in c. cupientes. §. quod si per viginti. in verb. proposita. de elect. in vj. quam not. ibi Domi. dicens, quod impeditur factum in termino statuto, non excusatur, nisi protestetur: Et per hoc dicit Ioan. de Imo. prout Domi. refert se obtinuisse in quadam causa appellationis, in qua non poterat haberi copia iudicis pars quae permittit sibi tempus absq; protestatione, pro illa negligentia, in non protestando succubuit, & sequitur Alex. in d. §. si autem vtraque. & in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. colum. iij. ff. de operis noui nuntia. & in consil. clxxiij. viso processu causarum. colum. fin. lib. ij.

¶ Sed tamen b. ut dixi in d. c. si. de appel. aduertendum est, quia generaliter videtur quod tali casu protestatio non sit praecise necessaria, quia sicut in aliis casibus sufficit probare metum simpliciter, ita in casu isto videtur, quod excusatus sit iste qui non appellauit: dummodo metus probetur. Bene verum est, quod probatio metus ex tali protestatione coadiuuatur: ut dicit Ioan. And. in d. ca. fin. de appel. per c. j. quod metus causa. Nam non praesumitur stare per iudicem, nisi probetur. vt not. Barto. in l. damni infecti. §. Sabin. in fin. §. de dam. infect. Et quod protestatio non sit necessaria, expresse sentit Bart. in l. ij. §. quod diximus. §. si quis caut. dum inquit, hoc esse de consuetudine. & ibi expresse hoc dicit Alexan. & idem Pau. de Cast. in consil. xxj. in causa desertionis. col. antepenul. ver. nec obstare videtur. Et idem Aret. in consil. clxxij. verum est quod Comicus. colum. iij. Abb. post Innoc. in c. ex transmissa. de praescrip. & in c. j. quod metus causa. in glo. & idem Alex. in l. qui aliena. §. fin. col. iij. de acquir. hared. & est glo. j. c. j. quod metus causa. & in

c. nota

ca. notarius. xxxj. q. ij. & ista allegauit in d. c. fin. quod met. cau. quae postea respiciuntur more suo vsu: pauit in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori: vbi ipse in vltima eius aetate scripsit. & prius stabat scripta mea de app. Non obstat iura quae videntur protestationem requirere. d. l. ij. C. de his qui propter met. & in d. c. si. de appel. & in simili in l. ij. §. de nau. sceno. in l. si. de lege com. quia in illi. casibus videtur quod sola protestatione metus probet: quia illa iura nihil aliud videtur regere: & si non esset facta protestatio, non negat illa iura quae probato metu absq; protestatione quae excuset. ¶ Et notandum est, quod talis protestatio si clandestina facta sit, prodest: ut est tex. in ca. j. quod met. caus. Et hoc procedit respectu eius qui infert. metum coram quo quis non audeat prestari: ut not. ibi in gl. in d. c. j. & in c. cum M. col. v. de consil. Barto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. in xj. q. de noui oper. nun. Bal. in l. si repetendi in fi. C. de condict. ob caus. Secus est in praedictum tertij: quia protestatio clandestina & illi tertio non praedicitur: ut not. Bar. in l. qui aliena. §. Celsus. in fi. §. de acquir. hared. & Bal. in l. clari. in fi. C. de fideicō. & in notabili quaestione tradit Alex. in consil. xvj. pōderatis narratis. col. pen. lib. iij. vbi concludit, quod protestatio clandestina facta à patrōno de non presentando alium, & quae si praesentaret quod faceret per metum: talis protestatio non nocet neque praedicitur illi qui postea praesentatus fuit: ut latius ipse ibi prosequitur. ¶ In quarto dubio breuiter considerandum est, quod metus purgetur ex libera voluntate quae postea expresse vel ex aliquo actu deprehendatur, ut metus qui in promittendo interuenit, tollitur & purgatur ex solutione quae postea facta sit. l. ij. quod met. caus. & not. Bal. in consil. ccxl. donatio facta. lib. j. Alex. in consil. cxxvij. viso iustrumento. col. j. in fine. lib. v. & Domini. in consil. xxij. quia diffuse. col. j. Et hoc praesertim videtur procedere accedente intervallo temporis, propter quod metus purgari praesumitur: ut not. Bald. in d. l. ij. cum simil. vbi tradit Alexan. Et ista conclusio sanè intelligitur, & bene procedit cessante causa metus. Sed eadem causa metus durante & subsistente. a. Nūquam Deci. re, nūquam^a etiam cum intervallo metus purgari videtur: ut not. Bald. in dicta l. ij. ver. sic. sed quaero. quem refert & sequitur Alexan. in consil. lxxvij. lib. iij. §. allega. & And. Sicul. in consil. liij. col. xiiij. libro j. & hoc etiam probatur ex eo quod no. Cy. in d. l. ij. col. fi. per istam gl. ad l. pacta nouissima. num. 12. C. de pact. & consil. cxix. col. ii. Addit Hieron. Grat. consil. xl. viii. libro ii. C. Molinæus. metus non videtur purgari. & hoc idem tradit Angelus Molinæus. in l.

in l. qui aliena. §. Celsus. de acquir. hered. ubi concludit quod si sit contractus venditionis celebratus per metum, si postea traditio rei venditæ facta sit ex intervallo durante eadem causa metus, illa traditio videtur facta per metum. & sequitur Alex. ibi, inferendo post Ang. ad confessionem factam ex intervallo post torturam. Et idem comprobatur ex decisione quam ponit Bart. in l. ob turpem. col. fi. ver. & adeo in quaestione de facto. §. de cond. ob turp. cau. de marito † qui verberavit uxorem qua nollebat consentire cui iam instructo: si postea ex intervallo mulier consentit, certe, dicit Bart. videtur consentire metu mariti: quia donec durat matrimonium, durare dicitur metus. Et idem not. Abb. in c. accedens. in ij. not. de procurat. ubi inquit, ille qui tenetur alicui libertatem restituere, non liberatur, illum relaxando simpliciter in suo territorio: quia non dicitur esse in libertate, cum de facili retineri possit. Et no. Bar. in l. qui in carcere. §. quod met. cau. Et idem in simili casu tradit Pet. de Anch. in c. c. ix. §. allegato. col. fi. & in alio simili casu de rege Cypri scribit, Card. in consi. cxxxvij. redemptoris omnium, qui est rex regum. & Cald. in consi. j. in tit. quod met. cau. Et Abb. per illum tex. in c. accedens. circa fi. de conuer. coniug. Are. in consi. xiiij. viso & diligenter considerato. col. x. quod restat nunc videre de quarto dubio. Alex. in consi. viso processu. col. iij. libr. iij. & Andr. Sicul. in consi. liij. col. xiiij. & sequenti. lib. j. & in consi. vlt. col. xj. lib. ij.

In l. Furioli. Argumenta.

- 1 Prodigus quis vere dicendus.
- 2 Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur.
- 3 Testes prodigum afferentes rationem assignare debent.
- 4 Prodigus non petenti datur curator. & nu. 7.
- 5 Prodigus in acquirendo assimilandus est pupillo.
- 6 Prodigus in delictis non tolleratur, sicut in contractibus.

REGVLA XL.

FURIOSI *vel eius cui bonis interdicitur, nulli Fla voluntas a est.*
 DE furioso dictum est in regula in negotiis. §. eod. Hic dicendum est de prodigo. Et de æquiparatione que hic facta videtur.
 ¶ Nam prodigus dicitur, † qui nec tempus nec finem habet expensarum. Sed bona sua dilacerando & dissipando profundit. l. j. §. j. supra de cur. furio. Et prodigus cognoscitur

^a Voluntas. Furiosus tamē obligatur ex contractibus in quibus obligatio contrahitur re ipsa sine cōsensu, per tex. in l. furiosus. §. de actio. & oblig.

scitur † ex factis, non ex sermonibus: vt not. Bart. in l. i. qui. §. diuus. §. de tut. & cur. dat. ab his.
 ¶ Et prodigus dicitur, qui expendit vltra substantiam suam, citra necessitatem: vt no. Ange. post gloss. in §. cum vero. in auth. vt deter. sit num. cler. col. j. Et no. Ang. Aret. in §. furiosi in fi. instit. de curat.
 ¶ Et ad probandum quem esse prodigum, debent testes assignare rationem^a: quia vident quotidie illum dilapidare & exponere valde vltra facultates eius. ita Bald. dicit in l. vbi adduc. col. antep. C. de iur. dor.
 ¶ Et probatur quis furiosus, vel prodigus, si coniuncti habent illum pro furioso vel prodigo. vt not. Bald. in §. item furiosi. inst. quib. non est per. fa. test. Alex. refert. & sequitur in consi. liij. ad quaestum lib. j.
 ¶ Et per dationē curatoris probatur quod quis sit prodigus, vel furiosus: quia pro decreto presumitur: vt no. Bal. Ang. & Sal. in l. cum te. C. de prob. cum si. vt Alex. tradit in consi. lxxvij. viso & opportunē discusso. col. iij. libr. j. & Cor. Perus. in consi. xxj. visa dicta repudiatione. lib. ij.
 ¶ Et ille qui est datus curator, non potest dicere, nec auditur si dicat illū non esse furiosum, vel prodigū cui datus fuit curator: vt tradit Rota in v. deci. in tit. de test. in anti. cum simil. vt prosequitur Feli. in clator. col. ij. de re iud.
 ¶ Et talis prodigus æquiparatur furioso, vt hic dicitur. Ad idem text. in l. Fulcinius. §. adeo. in vers. idēmq; & in prodigo. §. ex quib. cau. in poss. ea. in l. is cui bonis. de ver. oblig. & in l. si prædia. §. de reb. eo. in l. j. C. de cura. fur. & in §. hæc dicimus. in auth. vt qui se res mi. obli. ha. perhi.
 ¶ Et propter istam æquiparationem dicit Bald. in l. qui habet. in prin. vers. quid in prodigo. §. de tute. quod prodigum etiam non petenti dari potest curator: quia furioso æquiparatur vt not. Bart. in l. hæc autem. in prin. §. ex quibus cau. in poss. eatur.
 ¶ Et pari ratione concludit Bar. post antiq. in l. ex facto. col. vj. ver. quero vtrū. de vul. & pup. quod sicut furioso substitui potest, ita etiam in prodigo, cum si. vt ibi tradit Alex.
 ¶ Et an talis æquiparatio de furioso ad prodigum procedat ubi sit eadem ratio, videlicet quantum ad hoc ne prodigus faciat deteriorem eius conditionem, quia illis bonorum diminutio interdicta est. l. Iulianus. in princ. §. de cura. fur. l. si is qui. §. fi. §. de tuto. & cura. da. ab his. & ita regula ista loquitur.

^a Rationem. Alex. cons. col. vij. nu. 16. li. vii. l. as. consi. ii. col. iii. lib. i. consi. lxxxv. cum seq. lib. ii. C. M.

^b Non petenti. Vide l. as. in l. si is cui bonis. de verb. obli. in iii. col. in vi. no. vbi etiam ponit quando æquiparetur furioso, & quando pupillo.

a Mortem. I dem Lancelo. Pol. in traft. fubftit. de exempla. fubftit. num. 14. licet communis contra, vt alibi plene dixi. C. M.
 b Alex. Et Iaf. ibi in ix. col. verfi. feq. quod querit Bart. & c.
 c Nam dixi in confuet. Parifien. §. xxx. q. xiiij. nu. 65. C. M.
 d Curari. hac vera & obferuatur. C. M.
 e Adminiftratione. Adde rationem glof. d. l. is prohibetur fibi acquirere ille cui bonis est interdictum. cui bonis. & ibi Iaf. in iii. col. in fine. vbi dicit quod furiofus potest cotrahe re, obligari, & alienare, ante qua interdictu fit bonis: & comunitur tene tur illa gl. pro ut ibi Ia. i ver. pro clara intel ligentia & pro opin. do. Phil. facit vnu dictu Bar. in l. qui ha ber. §. fi pupil lus. de tut. ff. vbi dicit, quod furiofus & pro digus accipiunt curatores igno rater. per l. Ful cinius. §. adeo. hic alle. ergo fi ignoranter pa ter sine citatio ne, vt dictum fuit in d. reg. u. qui potest. Iaf. rane in repet. l. Gall. §. & qd fi tantum. col. xix. vult repro bare digum Pau. de Care fpondendo ad regul. qui pot tamen nihil fa cit. Item facit pro ifta opin.

¶ Secus ergo videtur quo ad acquirendum sibi: quia non prohibetur fibi acquirere ille cui bonis est interdictum. cui. in prin. de ver. obli. l. certi conditio. §. quoniam. verfi. item quari potest. §. fi cert. pet. & not. Barr. hic.
 ¶ Et respectu acquisitionis prodigus pupillo equipara tur: quia non potest obligari sine tutoris autoritate, & ta men sibi acquirit. §. j. in ftitu. de auto. tuto. l. pupillus. §. de acquir. rer. domi. & not. Alexan. d. l. is cui. in prin. de ver. obli. Nam prodigus in eius fauorem bonis interdictum: & ideo non dicitur propter hoc capite diminutus: nec dicitur condemnatus, licet declaratus fit prodigus: vt notat Bal. in l. fi. col. pen. verfi. hic dubitatur quid de prodigo. C. vnde legit. reputatur tamen prodigus vilis persona. l. nec debet. §. de dolo.
 ¶ Et supradicta habent locum in contraftibus: secus videtur in delictis in quibus punitur sicut quilibet alius: not. Angel. in l. Fulcinius. §. adeo. in fin. §. ex quib. causis poffe. eatur. adeo quod etiam ad mortem a condemnari potest: quia vitium coniunctum vitio non excusat malefictum: vt Bal. dicit in l. furiosum. in fi. C. qui test. fa. pof. & idem Pau. de Cast. in d. l. is cui bonis. cum fim. vt notat ibi Alex. b col. iij. Nam quando alienatio prohibita est fauore alienantis, vt est in prodigo: tunc alienatio que est delinquendo non est prohibita, quia propter delictum perdit fauorem: vt not. Bart. in l. fi quis in tantam. col. ij. verfi. quareo an dominus. C. vnde vi. Et fequitur Alex. in fuita d. reg. u. col. iij. opportune consideratis. col. ij. libr. j. Arden. consil. xiiij. viso & diligenter considerato. col. v.
 ¶ Vltimo notandum est, quod licet §. dictum fit. quod prodigus etiam non petenti curator dari possit: tamen ipse quo prodigus dicitur debet in ipsa datione curatoris curari: vt no. voluit Ang. in d. l. is cui bonis. in ver. an auctore auferatur. Et fequitur Alexand. in d. l. is cui. circa fin. per alios. & Soc. in consil. ccl. xxix. visa dona. col. ij. ver. p. rater. ¶ Sed tamen istud dictum videtur dubitabile: quia propter ista opin. gus equiparatur furioso quantum ad administrationem

& dationem curatoris: vt supra dictum est. Ergo non videtur citatio necessaria sicut in furioso: & quia etiam prodigo datur curator non petenti, vt dictum est. Et non potest prodigus impedire interdictionem administrationis, nec dationem curatoris, ergo citatio non videtur necessaria. l. iij. §. j. §. de fideicom. lib. Et per illum tex. ita arguit Paul. de Castr. in consil. xxiiij. super primo dubio secundum formam nouam. in nouis. in ij. volum. Oldr. in consil. xcv. ex forma ipsius statuti. in fi. & Rom. in consil. cxxij. quo ad primum. cum si, vt dixi in regul. qui potest. §. eod.

id quod tenet Barb. in consil. lxx. in iiii. volu. v. col. in princ. quod vbi est notorium par ti absentis nulli competere defensionem: tunc non requiritur citatio: quod not. H. C.

In l. Non debet actori. Argumenta.

- 1 Actor procuratorem reuocare non potest post litem contestatam, sicut nec reus.
- 2 Reus in idem privilegium utitur, quibus & actor.
- 3 Actor non debet meliori gaudere conditione, quam reus.

REGVLA XLII.

NON debet actori licere, quod reo non per mittitur.

A EADEM regula habetur in reg. a non licet actori. cod. tit. in vj. Et ibi secundum Dy. exemplificatur. ¶ Quod si actor non potest reus post litem contestatam reuocare procuratorem. l. post litem. §. de procur. pariter nec actori licet. l. quare omnia. §. eod. tit.

a Reg. Egidi. Bellem. decifio. dccxxix. Marfil. fin. cccc. lxxxviii.

¶ Et ad hoc facit gloss. in clement. sape. de verb. signific. in verbo, voluerit. quare dicit, quod illud quod non permittitur reo in conuentione, non debet concedi actori in reconuentione.

¶ Et ideo, si actor impetrauit quod causa terminetur appellatione remota: idem erit in casu reconuentionis contra actorem: vt not. glof. per illum tex. in c. ij. de mut. per. & Bal. in c. j. §. quibusdam. in verfi. simile habemus. de confuet. recti feudi. & si actor impetrauit in causa ciuili, quod reus debeat personaliter comparere, etiam actor cogitur personaliter comparere: vt no. Domin. in c. j. col. ij. in verfi. quid si actor. de dol. & contu. in vj. & facit ista regula non debet licere actori quod reo non permittitur.

¶ Vnde si agens pro liquidatione instrumenti quod ex forma statuti paratam habet executionem, habuit dilationem ad liquidandum, pariter in tali dilatione poterit reus

reus articulum facere: & probatur contra liquidationem: vt not. tractat. Bal. in l. si causam. col. fin. versi. apponitur poena. C. de recep. rei iud. ¶ Et in effectu regu. ista videtur vera, q̄ actor non debet esse melior conditionis, quam sit reus, non autem dicit q̄ à pari procedat actor: reus, vt dixi in c. j. de probat. col. xxv. Nam causa rei fauorabilior est: in reg. fauorabiliores. j. eo. c. ibi videbimus quando à pari procedam. actor & reus: & in quibus melioris conditionis sit actor, quam reus.

In §. In re obscura. Argumenta.

- 1 Damnum vitanti plus fauendū, quam lucrū querētī, qualiter intelligendū.
- 2 Priuilegiatus damnus fugiens, in quo vtatur remedio aduersus priuilegiatū querentem lucrum.

IN RE obscura melius est fauere repetitioni, quam adu-
titio lucro.

RECVLA ista intelligitur quando tractatur de damno euitando, vt gl. hic dicit: aliās esset melior conditio possidentis in pari causa, vt in reg. in pari causa. j. eo. l. seruum. §. si j. de minor. in l. si seruum. sequitur. in si. de verb. obl. Sed quando altera tractat de damno, eius causa fauorabilior est contra illum qui tractat de lucro: vt hic dicitur. Ideo ¶ tali casu priuilegiatus qui tractat de damno euitando, vtitur priuilegio contra priuilegiatum qui tractat de lucro. l. si. §. ex quib. causis. & in c. auditus. de resti. in integ. & no. Bal. in auth. perpetua. C. de factis. eccl. Pet. de Anch. in conf. xxxvj. contra Io. Marianū. Pau. de Ca. in conf. cccxiiij. aliās cccxvij. vt bene attingatur. in fin. Roma. in conf. clxxiij. amplissime doctor. col. pe. & Ang. Are. in §. rursus. col. ij. in st. de act. ¶ dixi in c. in presentia. de proba. in vj. charta. in gloss. fin. Nam alia ratio damni alia ratio lucri habetur: vt dictum est supra eod. in regula. eo. in princ. vbi videndum est.

In §. Qui in Alterius. Argumenta.

- 1 Hæres in rebus defuncti iustam ignorantiam prætereundere potest.
- 2 Hæres emphyteutæ non cadit iure, si fundum emphyteuticum vendiderit.
- 3 Hæres, testamenti notitiam habere præsumitur.
- 4 Hæres in damno vitando propter ignorantiam excusatur.
- 5 Hæres quare conuentus ob ignorantiam excusetur, conueniens autē non item.
- 6 Protestans se esse procuratorem vel hæredem, instrumento hoc ipsum probare debet.
- 7 Reus iusta litigandi causa vsus, succumbens ab expensis excusari debet.
- 8 Reus publicato processu, vel instrumento producto desistens, ad expensas damnari non debet.
- 9 Debitor in expensas non damnatur, si citatus absque interpellatione datum fatetur.
- 10 Reus quando ad expensas merito damnatur.
- 11 Dolus actoris quando cum dolo rei veniat compensandus.
- 12 Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest, non item actor.

QVI in alterius locum succedunt, iustā habēt
causā ignorantia, an ad quod peteretur, debe-
retur. Et idem iores quoq; non minus quam hæres
iustā ignorantia possunt allegare. Hæc ita de hære-
de dicta sunt sic cum eo agatur, nō etiam si agat. nā
plani qui agit, certus esse debet: cum sit in potestate
eius quādo velit experiri: & antè debet rem dili-
genter explorare, & tunc ad agendum procedere.

¶ EADEM regula habetur in regula cum quis. eod. tit. in sexto.

¶ Nota quod hæres habet iustam, & probabilem ignorantiam in rebus defuncti. Quia in facto alieno ignorantia probabilis est. l. si. §. pro suo. l. si mulier. §. ad Velleia. Et ideo ex tali ignorantia hæredi datur restitutio: vt no. Bar. in l. ad diem. in l. cum filius. §. in hac. de verb. oblig. Dyn. in regu. cum quis. eo. tit. in vj.

¶ Et de hærede emphyteutæ no. per glo. fi. in l. ij. C. de iure emphy. cum simi. vt latè tradit Alexā. in d. §. in hac. col. ij. Et Card. in conf. xciiij. respondeo quod.

¶ Et per istum text. dicit Bar. in l. non ab re. in fi. C. vnde vi. quod hæres si ignorauit rem conductam à defuncto, non tenetur poena illius legis.

¶ Similiter si hæres emphyteutæ ignoranter vendidit fundum emphyteuticum, non cadit à iure suo. Et dominus volens reuocare, debet probare scientiam: quod est not. signum. ita Bal. in c. j. §. si vafal. feu. in fi. in tit. si de feu. fuer. controuer. inter domi. & agna.

¶ Et quando hæres ex facto suo & propria culpa conuenitur, omnino propter iustam ignorantiam excusatur: vt not. Pau. de Cast. in conf. xx. vltra ea quæ superius alleg. sunt. Et in simili casu tradit Corn. Perus. in conf. cx. videtur in hac consultatione. col. fin. lib. j. vbi in gloss. quod text. in l. j. C. de dona. quæ sub mod. non habet locum in hærede qui ignorauit obligationem de alimentando.

¶ Et prædicta conclusio procedit nisi agatur de his quæ in testamento continentur, de quibus hæres præsumitur habere notitiam. l. non est ferendum. §. de transac. Nam post aditam hæreditatem hæres præsumitur habere notitiam de testamento. vt no. Bal. in l. cætera. §. si. in versi. ¶ N secund.

a Emphyteutæ. Alexā. cōf. xlv. lib. v. Cor. confil. clxv. lib. ii. Idē in vafallo. Bal. confil. cccxxix. lib. i. Pau. cōf. cccxi. in fi. lib. i. Bertrā. cōf. cccclxxi. vifo processu. col. fi. libro. ii. C. M. b Sciēt. Dec. cōf. cccxxviii. las. confil. lxiii. col. iij. lib. iij. di xi in cōfue. Paris. §. i. gloss. vii. nu. 4. §. xiii. glo. v. nu. 6. C. M.

a Suus. Dūmo do fit maior, Aymo. consilio exciij. nu. 7. vel repertum fit apud eum testamentum. l. non est ferendus. 5. de transac. Ancha. consil. clx. pau. cōf. xix. & xciiij. li. ii. Aret. consil. xv. ad fi. C. M.

secundo noto. de lega. j. & in l. si tutor peritus. in versicu. sexto fallit. supra de peri. tuto. & dicit Bald. in l. eius qui. col. penult. §. si cert. peta. quod veritas est, quod quilibet hæres etiam suus^a post immisionem factam præsumitur scire, & vidisse testamentum. & idem Pau. de Castro in consilio x. clarum est in iure. cum similibus. vt tradit Alexan. in l. qui Roma. §. duo fratres. charta antepenult. de verb. obliga. & secundum istam conclusionem consuluit Alexan. in consil. iij. videretur inspectis his. columna penult. lib. ij. & not. Abbas in consilio xix. facti contingentia. lib. ij. & in consilio liij. videtur primo. circa fin. eod. libro ij.

¶ Secundo ista regula intelligitur vbi agitur de damno vitando: quia hæres excusatur propter ignorantiam, vt hic dicitur, cum similibus. Ad idem text. in l. in summa. §. si seruum. 5. de condic. indeb.

¶ Secus si agatur de causa lucratiua: quia hæres ex iusta causa ignorantia non excusatur: vt not. per glo. in d. §. si seruum. per tex. in §. res legata. vers. si verò. insti. de leg. vbi hæres tenetur ad æstimationem serui legati, quem ignoranter manumisit: & non excusatur hæres quominus ad æstimationem serui manumisi teneatur, licet legatum serui relictum fuisset in codicillis: vt est text. in l. si seruum. §. de illo quæritur. de verb. obliga. & ad idem text. in l. quidam ita. §. qui filium. in fi. §. ad Trebellia. vt colligitur ibi. Hoc amplius, & si ignorasset filius codicillos à patre factos, nihilominus hæredes eius seruū præstare debebūt. ne factum eius alteri damnum afferat. ad idem text. in l. si quis inquilinos. §. j. de leg. j. & facit text. in l. si. de leg. ij. Et ratio in iuribus præalleg. videtur: quia hæres præstandit causam lucratiuam. vt glo. dicit in d. §. si seruum. vbi Bart. sequitur. & in d. l. si seruum. §. de illo quæritur. & ibi Alexan. post alios. & idem Ange. Aret. in dicto §. si res legata. in fi. post alios quos ibi refert. & in dictis legibus duo concurrunt: causa lucratiua hæredis, & regula quæ dicit quod factum vnius alteri nocere non debet: vt dicitur in dicto §. si quis filium. in regu. non debet. infra eodem.

¶ Tertio, ista regula habet locū in hærede qui conuenitur, secus si agatur, quia ignorantia probabili non excusatur: quia debet inuestigare, cum in potestate sua sit quando agere velit: vt in tex. hic dicitur. & facit tex. in l. si quando. C.

do. C. de dilat. cum simi. alleg. in glo. & inter alia allegat l. pure. §. si. 5. de doli except. De cuius intellectu dixi in c. si aut. m. de rescript.

¶ Et istam l. in ista parte limitat Card. dupliciter in consil. xciiij. alleg. vbi primò dicit, quod dicitur hic de actore, licet non debeat excusari sicut reus, per hoc non tollitur quin etiam ipse actor ex aliqua causa probabili possit excusari. alleg. not. per glo. in c. ij. in versicu. non fecissent. de oper. noui nun. & xi. quæst. j. in c. expedit. in gl. fi. & de hoc inferius dicam.

¶ Secundo limitatur procedere quando probatio est facienda ab ipso actore: secus si probatio fieri debet per libros qui non sunt in potestate actoris, sed alterius. & sic pendet ex facto alieno in quo probabilis est ignorantia. l. si. 5. pro suo. & not. in c. ab excommunicato. de rescript. Ista tamen secunda limitatio satis videtur includi sub prima.

¶ Circa ea quæ dicit Bar. hic, primò notandum est, quod de protestatione dicit & idem Bar. in l. si quis inficiatus. §. de deposi. vbi inquit, quod si tu protesteris mihi quod tibi soluum, quia sis procurator vel hæres, debes facere fidem^a per instrumentum: aliàs ego non sum in mora. & idem in l. grege. §. cum pignori. in vers. aduertè quod si denuntiatio. 5. de pig. cum similibus. vt tradit Alexan. in l. de pupillo. §. qui procuratorio. in prin. 5. de noui oper. nuncia & in consil. xc. visis processibus. col. penult. libro ij. & in consil. clxxij. visis & opportunè discussis. col. j. in fi. eod. lib. ij.

¶ Secundo nota, quod reus qui succubuit, excusatur ab expensis^b si habuit iustam causam litigandi. & idem no. Bart. in l. qui solidum. §. etiam. in j. nota. de lega. ij. in l. properandum. §. si autem alterutra. in prin. C. de iudi. & in liij. post. glo. ibi. §. si rem. de leg. ij.

¶ Et iusta causa exemplificatur per Bar. hic, quando reus destitit: à lite post productionem instrumenti in quo apparet de iure actoris: vel post publicationem testium, ex quibus apparet de meritis cause in fauore actoris: nam excusatur ab expensis, si à lite destitit. Si verò prosequatur litem post productionem instrumenti, vel post publicationem testium. debet condemnari in expensis postea factis: sed excusatur ab expensis quas actor prius fecit. vt Bar. hic concludit, & clarius idem tradit in l. si quis

a Fidem. And. Tiraq. in tract. Rera & cōuē. §. ii. glo. vj. nu. 5. C. M. b Expensis. In hac materia expensarū quando excusetur quis vide latè a postil. Dyn. in regu. cum quis. de regu. iur. li. vj. in nouis impressionibus. super litera b. & Lāfrande oria. in repper. c. quoniam contra. de probatio. in versicu. expēsa. latifimè per Mod. in l. properandū. §. si autem: de iud. & Socin. in tract. falen. in regu. cxxxix. H. C.

a Vt Alexan. Idem ibi Ias. in v. col. vers. secundo quero.
 b Roma. Adde Felin. in c. nouit. de iudiciis. ff. col. vers. monitio. vbi refert omnes tenentes hanc opin. Guli. de Cug. & Barb. in add. ad Abb. c. ii. hic allega. & Pau. de Cast. in l. quidam l. berus. de seruitu. vrb. prædio. & Felin. in c. quoniam contra. de proba. in ix. col. in ver. hanc limitationem. vbi vult quod etiam si confitear coram iudice præcedente interpellatione, & nihilominus concedetur in expensis citationis & idè colligitur ex mente Roma. ind. singu. sed aduerte ad vnū quod Rom. in sequenti sing. nu. 397. & Felin. vbi s. voluit quod in dubio præsumatur præcessisse extraiud. monitio, per argu. à communiter accidētibus, vt ibi per eos. Ex quo sequitur, quod reus qui confessus est coram iudice, venit condemnandus in expensis libelli & citat. quia præsumitur præcessisse dicta monitio extraiud. cuius contrarium volunt rationes naturales, de quibus per eum in d. singulari. cccxvi. vbi dicit, quod qui confessus est coram iudice debitum quod ita interpellatus de his similiter confessus fuisset. & hic quod non est condemnandus in expensis. cogita si potest dici quod ista præsumpta interpellatio quæ causatur à communiter accidētibus, tollatur per confessionem factam coram iudice, & per consequens hoc casu non veniat condemnandus in dictis expensis: & inquantū dixi de argu. à communiter accidētibus, an sit validum in iure tam in criminalibus quam in civilibus, vide latissimè Hippolyt. de Marfil. in singu. primo. incipien. argumen. à communiter, &c. & per do. Philip. in consi. clxxxiii. incipien. & pro tenui facultate. in iij. col. vers. & communiter fieri, &c. H. C.

militer

militer confessus fuisset: Secus dicit Rom. si debitor cōuentus debitum negauit: quia tunc debet in expensis condemnari, licet extraiudicialiter interpellatus non fuerit: quia verisimiliter sicut debitum in iudicio negauit, ita etiam interpellatus negasset. & ita Rom. consuluit in loco supra alleg. Et fuit distinctio Guli. de Cu. in l. edita. C. de eden. vt Ange. refert in l. debitores. C. de pig. & Abb. in c. ij. de accusa.
 ¶ Et similiter in casu nostro videtur dicendum. Nam quia producto instrumento vel publicato processu reus cessat à lite, excusatur ab expensis. Quia verisimiliter si talè notitiā à principio habuisset, non litigasset ex quo nunc desistit. Secus videtur quia totā litē prosequitur, non obliuiscit productione instrumenti, vel publicatione processus: quia tunc verisimiliter si à principio litis talè notitiā habuisset, voluisset litigare: & cessat ratio quæ consideratur quādo desistit: & ideo semper videtur malam litē prosequutus, merito succumbens in expensis totius litis debet condemnari.
 ¶ Et ista declaratio optimè applicari potest ad illud quod dicitur in c. exceptionem. de excep. ¶ quod reus qui malitiose distulit opponere exceptionem excōmunicationis, vt actor vexaretur litibus & expensis debet condemnari in expensis factis per actorem. & idè dicit Bal. in d. c. exceptionē. de illo qui calūniose distulit producere instrumentū, vt non audiatur postea nisi refectis expensis. Nam hoc videtur intelligendum quādo aduersarius cui expensæ solui debent, à lite desistit. Secus videtur si postea etiam litem iniustam prosequatur. Quia verisimiliter etiam à principio opposita exceptione excōmunicationis, vel productio instrumento non desistit à lite. vnde tali casu patet quod malitia rei in non opponendo exceptionem, vel non producendo instrumentū, non fecit actori præiudiciū: & sic videtur cessare ratio. d. c. exceptionem. ideo debet cessare eius dispositio. c. cū cessante. de appel. l. adigere. §. quāuis. s. de iure patro. ¶ Nam licet reus qui distulit opponere exceptionē, vel producere instrumentū, videatur esse in culpa vel dolo: pariter etiam aduersarius qui postea etiā litem iniustā prosequitur, videtur esse in dolo. & ideo dolus cū dolo debet compensari. l. si duo s. de dolo. l. si ambo s. de cōpensa. Et in simili no. Abb. in d. c. exceptione. col. antepe. post alios quos ibi refert. Et fit ista compensatio, vt reus qui distulit opponere exceptionem vel producere instrumentum, non teneatur in expensis. Actor tamen qui fuit prosecutus litē iniquam, post exceptionē oppositā vel productionē instrumenti, si succubuit debet condemnari in expensis. cū d. regulā l. properandū. §. siue autē alterutra. C. de iud.

N 3 Tertio

¶ Tertio & ultimo not. quod licet reus iustus ab expensis ex iusta causa excusetur, vt s. dicitur est. Secus videtur in actore. vt Bart. dicit per istum tex. non tamen in practice intelligaris quod actor non possit excusari. Sed in actore requiritur causa magis iusta, quam in reo. idem Bart. dicit in l. cum que temere. s. de iudic. in ver. ad vnum tamen aduerte. alleg. ista l. & fatetur Bart. hic quod etiam ex parte actoris potest esse iusta causa: videlicet quando actor desistit cognito quod debebat desistere: & tunc releuatur ab expensis. l. desistisse. s. de iudi. Et hoc intelligendum videtur quando a principio habebat euidenter iustam causam litigandi, & contrarium ab eo percurtari non potuit: & sic cessat ratio quae in text. allegatur. & de iusta causa in persona actoris no. Cardin. in consil. xciiij. s. alleg.

a Potuit. Imo adhuc obseruamus quod non releuatur, nisi eo casu, & ab eo tempore, quo reus malitiose distulit excipere & producere. vt s. ea. l. nume. 9. C. M.

In l. Nemo ex his. Argumenta.

- 1 Homicidium negans, si conuincatur, potest de defensione excipere.
- 2 Sententia quandoque a reo potest dici nulla, & si qua sit, ab eadem appellare potest.
- 3 Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui petit.
- 4 Reus praescriptionem vel priuilegium disfunctione potest opponere.
- 5 Reus exceptiones, quas obicit, probare tenetur.
- 6 Negans quibus casibus puniri possit.
- 7 Exceptiones plures falso opponens, a iure de mendacio puniri solet.
- 8 Negans quali defensione uti dicatur.
- 9 Exceptio tolli potest statuto, sed non defensio.

REGULA XLIII.

NEMO ex his qui negat se debere prohibetur etiam alia defensione b uti, nisi lex impediatur. c
 ¶ EADEM regula habetur in regula, nullus pluribus eo. titu. in vj. & idem dicitur in l. nemo prohibetur. s. de exceptio. vbi glo. dixit hoc etiam procedere in exceptionibus contrariis c. Et hoc clarum est si conditionaliter proponatur vt not. per glo. in l. si quidem C. de except. & tradit Dy. in dicta regul. nullus. col. ij. versu. vnde videtur mihi. vbi exemplum ponit in eo qui negat debitum: & si contingat probari, opponit exceptionem facti de non petendo, vel solutionis. Et ista cautela vtriusque aduocati. Quia primo negant, deinde sub conditione exceptiones opponunt: vt dicunt Bal. Ange. & Salic. in d. l. si quidem. & idem Bald. in l.

b Defensione. vide late addi. Dy. in d. regu. nullus. super litera, a. in exceptionibus. H. C. c. Adde late addi. Dy. in d. regu. nullus. in addi. super litera, a. la. ij.

in l. j. colum. v. versu. circa secundum. C. de furt. 1 ¶ Et ideo accusatus de homicidio a, potest opponere ne quando se commisisse homicidium: & si probetur, potest dicere se illud fecisse ad defensionem: vt no. Bart. in l. cum de indebito. s. de probat. in authen. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. vt etiam Bal. col. pen. ver. iuxta praedicta. C. de non nu. pecu. in prin. per illum tex. de solu. eta. quero. Abb. in c. is qui. in prin. per illum tex. de solu. & hoc not. Pau. de Cast. in consil. xxxvj. in praesenti casu. Et istam communem opi. dicit Soci. in d. l. nemo in fin. 2 ¶ Et in simili procedit libellus in quo reus condemnatus dicit sententiam nullam: & si qua sit, appellat: vt not. Barto. in l. si expressum. in iij. q. s. de appel. glof. & Bart. in l. j. C. quando prouo. & Bald. ibi in vertic. quinto quero. idem Bal. in tale pactum. s. qui prouocauit. in xvij. q. s. de pac. Specul. in tit. de senten. s. iusta. versu. sed nunquid. & Cuma. in consil. xxxvj. proponitur. Abb. post Hostien. & alios in c. dilecto. de appel. & dixi ibi post Perusinum. 3 ¶ Sic etiam admittitur libellus in quo quis dicit sententiam nullam: vel petat restitutionem in integrum. c. con. Abb. in c. cum olim. col. ij. de priuileg. Et non solum conditionaliter, vt s. dictum est, sed etiam simpliciter exceptiones contrariae opponi possunt. Quia in dubio oppositae videntur disfunctione: vt not. Inno. in c. auditis. de praescrip. vbi Abb. col. vij. tertio opponitur. Et ideo potest reus excipere, quod soluit, & quod in testamento liberatus sit: vt not. Bart. in l. j. C. de fal. causa adiect. leg. in ij. opposi. 4 ¶ Similiter reus potest se tueri ratione praescriptionis & priuilegij disfunctione: quia de vna exceptione transit ad aliam: vt not. per glo. in d. c. auditis. in versu. praescriptis. de praescrip. & bene facit text. in c. cum personae. s. quod si tales. de priuileg. in vj. & Abb. declarat in c. abbate. col. ij. de verbo. signi. Et praedicta procedunt in pluribus actionibus contrariis: secus esset vna exceptione contraria in qua reus non auditur si contrarietatem continet. l. ij. versu. sed si alius. & ibi Ange. s. quando appel. sit. & not. Barto. in d. l. nemo. facit text. in c. sollicitudinem. de appel. in l. j. C. de fur. & in regula, vbi repugnantia. j. eo. cum simi. declarando, vt ibi dicam. 5 ¶ Secundo regula procedit in pluribus exceptionibus quae per reum probari debent: & actor non grauatur onere probandi, vt in exceptione praescriptionis, & priuilegij: &

a Homicidio; Adde laus. l. as. in l. j. C. de furtis. si. col. versu. quid in criminalibus. & eundem in l. vt vim. s. de iustit. & iur. & qualiter hoc probabitur? dic q potest probari per testes deponentes de credulitate. ita Hippol. de Marfil. in singu. xix incip. tu scis. vbi alle. quamplures. item potest etiam probari per coniecturas. vt in eodem singula. in fin. Hic. Chuc.

gij. & pacti de non petendo. Secus si actor grauatus sit onere probandi; vt quia reus negat numeratam esse pecuniam: & etiã se soluisse dicit. Nã ista exceptiones simul opponi non possunt: vt no. Bar. in d. l. nemo. ¶ Sed talis differentia non videtur procedere: quia, vt s. dictũ est, exceptiones contrariæ in dubio disiunctiue oppositæ videntur: vt no. Innoc. in d. c. auditis. ergo nihil ob stare videtur quominus simul proponi possint: & quia non videtur subesse ratio diuersitatis. Nã quando reus opponit exceptionem priuilegij & prescriptionis: vt in d. c. auditis. ipse reus probat vtranq; exceptionem, quia habet actor fundatã intentionẽ de iure cõmuni: & ita hoc procedit secundũ regulas iuris cõmuni. Et eodem modo videtur quãdo reus negat quod petitur, & etiã dicit se soluisse, secundũ regulã iuris nõ tenetur probare negatiuam. l. actor. C. de probat. ideo actori onus probandi incumbit secundũ ordinẽ iuris. Et propter hoc non debet magis in isto casu quam in alio reus repelli: ¶ quia negans regulariter non punitur, nisi in quibusdam casibus specialiter in iure expressis. l. si. s. de rei vendi. in auth. cõtra qui propriam. C. de non nu. pecu. cum similibus. ideo quod fit lege permittẽte, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. vnde sicut in casu precedenti contraria proponi possunt, ita videtur in casu isto: quia in vtroq; casu videtur eadem contrarietas quæ excipiẽdo admittitur: vt latius dixi in c. pastoralis. colum. vj. de exceptio.

¶ Tertio, regula fallit si lex impediat vt hic dicitur: & exempla sunt in glo. ¶ in omnibus casibus in quibus mendacium ponitur: nam non licet vt pluribus exceptionibus, absque pœna mendacij imposita à iure: vt not. Bart. in d. l. nemo. & Ange. in §. illud. el. ij. in authen. de trien. & semif. Et per istam regulam videtur dubitabilis decisio^a, quam tradit Ange. Aret. in §. si. col. iij. vers. quæro quid sit à princi.

a Decisio.

Quæ falsa est, quia iure non probatur. adde quæ dixi in cõsu. Paris. s. xxx. nu. 5. Sed bene perdet. & etiã carcera bitur, si interrim bona sua in fraudẽ dilapidauit. l. fin. in si. quæ in fraudẽ cred. dixi in cõsuetu. Paris. s. excvj. Caro. Moli.

inst. de actio. vbi cõcludit quod debitor qui negauit debitum. si postea conuictus confiteatur, perdit beneficium cessionis propter mendacium. & ibi reprobat Salic. qui tenet contrarium in l. j. C. qui bo. ced. poss. nam pro opinione Salic. facit ista regula.

¶ Non obstat quod dicitur de mendacio quod ponitur, quia illud habet locum solum in casibus in iure expressis: quia iure suo quis priuari non debet, nisi expressum sit not. Bald. in authen. ex testamento. col. penult. C. de collat. per text. §. cum igitur. in authen. de non elig. secund. nuben. & not. per glo. in c. fin. de iure patron. Et ita arguit Alex. in consil. cij. videtur prima consideratione. col. pen. lib. j. Et de ista quæstione not. Bald. in d. l. j. C. qui bon. ced. poss. colum. j. vbi distinguit.

¶ Similiter ista regula facit pro eo quod Alex. tenet in l. vinum.

vinum. col. iij. s. si cert. peta. vbi tenet contra Roman. & concludit quod difficultas excusat à mora etiã post negationem factam: & ad hoc bene facit iste tex.

¶ Ultimo not. istum text. ibi alia defensione vt. ¶ quod negans dicitur vt defensione. vt colligitur ex illa dictione alia, quæ denotat similitudinem: vt not. in l. si fugitiu. C. de ser. fug. & in l. si. vbi Bal. C. de his qui à nõ domino. Et licet negatio dicatur defensio, non tamen propriè dicitur exceptio: vt not. Bald. in rub. extrã de exceptio. & idem Bald. in l. j. col. xv. ver. restat. C. qui accu. & in l. pemptorias. col. v. ver. quæro, dicit statutum. C. sen. rescin. non pos. declarando vt dixi in d. rub. extrã de except. ¶ Et ideo licet per statutum tollatur exceptio, non tollitur defensio: vt not. Domin. c. j. in glo. iij. de lit. contest. in vj. cum similibus. vt dixi in ca. ex parte. col. pe. de offic. deleg.

In §. Quoties. Argumenta.

- 1 Actio certa ex pluribus, quæ competunt, est eligenda.
- 2 Reus sese tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus.
- 3 Legitimari pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimantibus.

QUOTIES concurrunt plures actiones eiusdem rei nomine, vna tantum quis experiri debet.

1 ¶ NOTA ¶ ex pluribus actionibus ad idẽ cõpetentibus, vna tantũ eligi debet. ad idẽ text. in l. quod in hærede. §. eligere. s. de trib. in l. cum filius. §. variis. de leg. ij. cum sim. & facit tex. in c. & qui duas. ^a de elec. in vj. Et ista regula bene procedit in actore prout loquitur: secus est in reo qui potest se defendere pluribus exceptionibus: vt s. ea. l. in princi. & not. per glo. in d. §. eligere. Et similiter ¶ tex. in d. c. & qui duas. procedit in actore: ¶ secus est in reo qui potest se tueri ex pluribus collationibus b vel electionibus vt no. Card. in c. post electionem. per illum text. de concess. præben. & Abb. ibi in tertio notabili. & idẽ Abb. in c. cum olim. el. secundo, circa fi. de priuilegiis. Lapsus in allegatione elij. & est vltima in ver. ad secundã quæstionem. Cal. in cõs. vij. de elect. Ro. in cons. cccxxxij. quo ad primum. in secundo dubio. Domin. in d. c. & qui duas. Et hoc declaratur per Ro. in cons. ccl. in casu propositæ consultationis. in secundo dubio. & per Abb. in c. cũ olim.

a Duas. vbi vide Anch. qui singulariter loquitur. Hic. C.

b Collationibus. Adde Felij. ca. cũ olim. de re iudica. & latif. in reper. ca. in nostra. de rescriptis. in ij. col. in vers. titulus multiplicatur. & c. Hic. Chuc.

in glo. in verbo, elusionem, de re iudic. † Et ad prædicta facit: quia plures quis se legitimiari potest, & ex utraque legitimatione poterit se queri: ut tradit Pau. de Cast. in consil. c. xxvij. viso testamento, circa fi.
 ¶ Item regula, ut dixi, procedit in actore qui à seipso certificari debet. Secus si factio aduersarij impediatur: quia tunc libellus incertus admittitur: ut dicit Bar. hic per illum text. alleg. in glo. in l. j. §. qui autē. s. quorum leg. vbi Bar. idem dicit cum si u. ut trahit Aiaz. in l. vbi autē. §. qui illud. de verb. oblig. & in consil. cl. xxij. le. fis. & ponderatis. lib. ij. & dixit in l. editi. in secundo genere cumulationis. C. de sen. & etiam dixit ibi de intellectu. §. sed neque. in authentic. de filiis null. alleg. in glo. hic.

In l. Toties. Argumenta.

- 1 Hæres in solidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur.
- 2 Hæres de dolo defuncti non tenetur.
- 3 Hæres quâdo de dolo defuncti tenetur, etiâ de eo quod ad eum nō peruenit.

REGVLA XLIIII.

TOTIES in hæredē damus actionē de eo quod ad eū peruenit, quoties ex dolo defuncti cōuenitur non quoties ex suo.

¶ **N**OTA quod hæres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur in solidum. Sed quando ex dolo defuncti, tunc tenetur solum de eo quod ad eum peruenit. ad idem tex quem glo. hic adducit in l. quod in hæredem. §. si seruum. ver. toties. s. de ser. corrup. vbi glof. Et ratio manifesta videtur: quia in primo casu quando ex proprio delicto conuenitur, ipse est autor principalis delicti: ideo etiam pro eo quod non habuit tenetur. l. in hoc iudicio. s. de ser. corrup. & facit tex. in l. j. §. restitissimē. s. de vi & vi arma. in l. j. §. interdum. s. si quadru. pauper. fec. dicatur. & quia pœna sequitur suos autores. l. sancimus. C. de pœnis. † Sed pro dolo defuncti hæres non tenetur, nisi pro eo quod ad eum peruenit. & facit tex. in regula, sicuti. s. eo. c. cum simi. ibi alleg.

¶ Et quandoque etiam hæres tenetur ex dolo defuncti pro eo quod ad eum non peruenit, videlicet in conditione furtiua: ut not. Bart. in l. si pro fure. per illum tex. §. fin. s. de condit. furt. Et hoc est speciale, propter frequentiam furtorum: ut notat Bart. in l. j. de priuat. delictis. col. j. cum simi. ut tradit Corn. Perusin. in consil. c. cxliij. licet hac consultatione. col. ij. lib. j. Et quandoque etiam hæres non tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. si s. vi bono. rapt. declarando vt not. Bart. in l. j. s. de priua. delict. & per glo. & Doct. in l. j. C. ne ex delicto defuncti. Et de his latius videbimus in regula pœnalia. j. eo.

In l. Neque pignus. Argumenta.

- 1 Pignori dari sua res potest nemini.
- 2 Pignoris vel seruitutis ius in re sua nemini potest dari. & nu. 3.
- 4 Acquisitio quando possit alicui res sua acquisitione noua.

Depositum

- 1 Depositum in re propria fieri non potest, sicut nec precariū.
- 2 Empio rei propriæ quare non valeat.
- 3 Emere rem suam per aliu quis potest, quod per se nō potuit.

REGVLA XLV.

NEQUE pignus, neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio rei sue consistere potest.

¶ **P**RIMO noto quod res propria pignori non potest. ad idem tex. in l. ii. rem alienam. la. ij. ff. de pigno. actio. sicutiam in re propria non constituitur vsus fructus. l. ut frui. in princip. ff. si. vsus fruct. peta.

¶ **N**ec res propria alicui seruit. l. in re communi. s. de ser. uis. vrb. præd. l. cū in fundo. in prin. ff. de iure dot. l. si qui ædes. s. serui. vrb. præd. l. quicquid. s. communia prædio. Nam sicut res mea non potest ulterius mea fieri. l. sequitur. §. lana. s. de vsucap. §. item nemo rem suam. instit. de iuril. stipul. Ita videtur quod aliquod ius habenti, plenum dominium acquiri non possit. a † Et ideo ius pignoris vel seruitutis non acquiritur: & hoc intelligitur quando res perfectæ & irreuocabiliter acquisita sit. Secus si reuocabiliter: b quia tunc res propria iure pignoris retineri potest: ut not. Bar. in l. ex sextante. §. Latinus. de excep. rei iud. vbi etiam allegat tex. in l. in rebus. vbi Bal. colū. penul. C. de iure dot. & in l. debitor. ff. ad Trebel. vbi Bar. idem dicit. & facit tex. in l. non quocunq. in prin. de leg. j. & idem not. Bar. in l. in bello. §. si quis serui. per illum tex. s. de capti. & postlim. reuer. & Ang. hoc idem scribit in consil. c. iij. viso dicto puncto ad fidem.

¶ **I**tem regula procedit quando quis habet dominium de iure communi: secus si de iure speciali: ut not. Bartol. in l. fina. colum. ij. C. de sacrosanct. eccle. & in l. j. C. commu. de lega. & in l. idem que. in princip. ad fin. s. qui pot. in pign. hab. cum simi. ut Alex. tradit in l. j. colum. fin. de leg. j. Aret. in consil. clx. longa est col. ix. & in l. existimo. de verb. obl. col. ij.

¶ **E**t ad prædicta facit quia res mea potest mihi acquiri ex noua acquisitione, quando prima causa acquisitionis est dubia: vel quando per secundam pinguior acquisitione fit. ut not. Dom. post. Io. Mo. & Io. And. in c. cum perso. næ. §. quod si talis. de priuileg. in vj.

¶ **S**ecundo noto, quod depositum nec precariū in re propria

a Possit. vide latissi. la. in §. sic itaque. colū. iiii. verbi. glo. in verbo, magis; & que de verbo ad verbum refer. Benedic. de Vadi. in addi. ad Socinum in tracta. falsa. in reg. c. & late etiam per Fely. in c. inter dactos. de fid. instrum. Hie. Chuc.

b Reuocabiliter. Alex. consil. c. nu. 6. lib. vii. late And. Tira. in trac. retrac. prox. §. i. glo. vii. nu. 69. cum seq. Dixi in nouis intellectū l. si communi. l. v. nus deseruit ru. sic. prædio. nu. 24. quos habes cum trac. meo diuidi & indi. nid. C. M.

pria fieri potest: & idem in comodato. l. qui rem. supra de poss. & idem in locatione, vt hic dicitur: & in l. qui rem. C. loca. Et ista conclusio intelligitur & procedit si agatur actione depositi, comodatii, vel locati, nam repellitur actor, quia contractus non valet. Secus si agatur conditione legis. l. si quis conductionis. C. loca. quia tali casu actor non repellitur exceptione proprietatis: vt notat Alexand. dicit in l. si aliquam rem. col. pen. s. de acqu. poss. & idem prius voluit Paul. de Castr. in d. l. qui rem. supra de depositi.

¶ Sed ista limitatio videtur dubitabilis: quia ex quo a Dubitabilis. contractus non valet, non videtur habere locum, quod di- lmo est vera, citur in d. l. si quis conductionis, vel saltem dictum Alex. ex quo con- & Paul. de Ca. videretur intelligendum, quando scienter ductor vult sic in- tercipere pos- ab ipso domino facta conductione fuisse: secus si ignoran- tentione quam ter, vt declarat Franc. de Curt. consi. lxx. super controuer- non habebat. fia. col. vj. versu. non obstant. C. M.

¶ Item regula procedit, quando fuit factus contractus res- pectu proprietatis: secus si respectu possessionis quem non habebam quia tunc tenet locatio & comodatum. l. si quis aliquam rem de acqu. posses. & ita Paul. de Cast. dicit in d. l. qui rem in fi.

¶ Tertio & vltimo noto, quod emptio rei proprie non valet. ad idem text. in l. cum res. C. de contrahen. emp. & in l. sua rei. s. de contrahen. empr. vbi dicitur hoc procedere, siue sciens, siue ignorans quod facit. & in l. si seruum. s. de condic. indeb. l. debitor. s. de pigno. actio. Et ratio videtur: quia emptor emit ad istum finem vt dominium acquirat. l. cum manu lata. §. si. s. de contrahen. empr.

¶ Sed cum sit dominus, vltius effici non potest. l. sequitur. §. Jana. de vsucap. Et ista conclusio intelligitur, quando quis ratione proprietatis emit rem suam. secus si ratione possessionis, que apud venditorem repe- riatur, quia emptio valeret. l. si in emptione. §. rei suae. s. de contrahen. emp. Et tali casu pretium possessionis erit minus, quam pretium rei. l. si mulier. §. qui possessionem. s. quod met. cau. l. si duo. in fi. s. vti possi- de. Et quod dictum est ratione possessionis, idem est ratione alterius iuris deficientis: vt not. per glo. & Bald. in d. l. cum res. Ista tamen non sunt proprie fallentia: quia emptio fit de iure, cum non est apud em- ptorem: & regula loquitur de re propria emptoris.

¶ Vltimo regula habet locum in emptore qui rem suam emeret: se- cus si alteri mandaret emendam: quia potest per alium quod per seipsum non potest. l. si tibi mandauero. §. si hi quorum. ff. manda. vbi Paul. de Cast. dicit, quod intelligitur ibi quod facit mandatum illi qui emit nomine suo, non nomine mandatis. Sed tex. ibi facit in contrarium, dum dicit, quod rei propria non valet emptio: ergo videtur quod emptio ibi esset fa- cta nomine domini. Sed toleratur ex aequitate duobus concurrentibus.

Primo

Primo, quia res erat venalis. Secundo ne priuatur domi- nio rei suae: & etiam dici potest quod ibi esset sua reuoca- biliter secundum resolutionem factam.

¶ Et ad illum text. de re venali notandum est singulari- ter, quod si post certum tempus ex conventionem res ven- di potest, & elapso illo tempore res non sit vendita, quod venditio impediri potest si debitor debitum offerat: vt notabiliter tradit Cardin. in clement. j. nos itaque. in vij. quaest. de iureiurand.

§. Priuatorum.

PRIVATORVM conuentio iuri publico non derogat.

¶ De quo dictum fuit in l. nec ex pratorio. s. eod. In l. Quod a quoquam. Argumenta.

- 1 Solutum nomine poenae, non repetitur iure.
- 2 Poena an possit retineri in foro conscientiae.
- 3 Poena delicto est commensuranda.
- 4 Obligatio qua delictum punitur, de iure naturali esse dicitur.

REGVLA XLVI.

QVOD a quoquam poena nomine exactum est, id idem restituere nemo cogitur.

- 1 ¶ Nota quod solutum nomine poenae repeti non potest: ad idem tex. in l. id quod. s. de solut. cum simil. allegatis in glo. ad idem tex. in l. poenae s. de cond. indeb.
- 2 ¶ Et ista regula procedit in foro contentioso. Sed in foro conscientiae poena retineri non potest: quia non debetur in foro conscientiae: vt tenet glo. xij. q. ij. fraternitas, in gl. fi. & no. Bal. in l. post decisionem. in fi. C. de fur. in l. iube- mus. §. sane col. j. versu. sed nunquid in foro conscientiae. C. de sacrosanct. eccle. & in auth. ad haec. col. v. versu. sed dubitatur. C. de vsur. cum sim. vt late prosequitur Feli. in c. j. char. antep. de constit. & Alex. in consi. ix. viso proces- su. col. iij. lib. v.

a Poena. Cor- se. in sing. vers. poena. vide De- cium. c. j. de co- stitu. vbi etiam ad Decium te- nigi. C. M.

- 3 ¶ Sed ad declarationem dictae gl. quae communiter ap- probatur considerandum est, vt dixi in d. c. j. col. antepen. Quia si poena sit commensurata ad delictum, non vide- tur quod gl. bene dicat: debet enim poena delicto commen- surari. c. quae sunt. de his quae fiunt a ma. par. cap. c. felicis. §. illud. in fi. de poe. in vj. xxiiij. q. j. c. non afferamus stateras. & tali casu lex videtur iniusta quae fundata est in vti- litate publica, quae est vt delicta puniantur. l. ita vulnera- tus. ff.

2 **Consentientia.** ¶ Etcum lex iusta sit, etiam obligat in foro conscientia: vt not. per gl. in c. quaz in ecclesiariu. vbi Bal. de constit. & consil. c. ix. nu. 16. libr. vj. Jaco do. Andr. Tira. in prefat. tra. & Retrac. nu. 7j. C. M.

3 **Iuste.** Secus si iniuste. And. Tiraq. in prefat. Retrac. nu. 68. vltra quem adde Bal. conf. cxv. consil. ccv. li. j. Ias. l. si duo patroni. in fi. 3. de iureiu. dec. conf. ccccxcxj. C. M.

4 **Dist. in c. ius gentium.** in ver. seruitutes. & in clem. pastora lis. in ver. per violentiam. de re iud. Et quod dixi comprobatur, quia obligatio ad pœnam delicti, est de iure naturali. vt not. Bar. in l. ex hoc iure. col. fi. s. de iustit. & iu. glo. in l. feruus. s. de his qui nor. infa. facit. tex. in l. fin. vbi Ang. C. de collat. fund. patri. lib. xj. in l. eius qui delator e. s. de iure fisci. ergo pariter in foro conscientia: videtur obligari: quia conscientia secundum ius naturale iudicatur. Nam conscientia non ligat, quos natura non obligat: vt dicit Bal. in l. j. in fin. C. de veftig. & commissi. not. Abb. in c. j. in fi. de restit. in integ. glo. in d. c. fraternitas. potest saluari, quando pœna delicti esset excessiua. Et tali casu lex esset iniusta quæ in foro conscientia: non obligat vt not. Abb. in d. c. j. de constit. cum simi. vt dixi ibi. Ex quo infert, quod lex quæ pœnam imponit ratione pœnæ, non plus vel minus conscientia: astringit. Sed vis tota in hoc consistit an lex iusta sit, vel iniusta: & secundum hoc regula hic procedit etiam in foro conscientia: quando pœna iuste imponitur. Secus si iniuste imposita est. & de hoc latius dixi in d. c. j. de constit. vbi videndum est.

In l. Consilij. Argumenta.

- 1 Consilium, modo non fraudulenter, non ligat consulentem.
- 2 Assessor, & qui pro officij ratione constituitur, de malo consilio tenetur.
- 3 Doctor qui imperite consuluit, damnum passio satisfacere tenetur.
- 4 Consilium præbens quando teneatur, & quando non.
- 5 Consulens, in atrocioribus pari pœna punitur.
- 6 Consulens, quando pœna speciali plectatur.
- 7 Consulens non tenetur, si de interdico vnde vi agatur.
- 8 Consulens indistincte punitur, si eius nomine delinqueret.
- 9 Consulens alicui, præsumitur causa mouens principaliter, & quare merito punitur.
- 10 Consulens tunc punitur, si ex consilio delictum sequatur.
- 11 Consulens ex consilio non punitur, ni consilium præcessisse delictum probetur.

Consil

- 12 Consilium non punitur, nisi ad malum tendere proberur.
- 13 Consulens non damnatur, si principalis absoluat.
- 14 Consulens non tenetur, consilio in tempore reuocato.
- 15 Consulens non punitur staturo pœnam facienti imponente.
- 16 Consulens, quadoq; mitius punitur, qualitate acta facientis.
- 17 Consilium præstare quando quis dicatur.

REGVLA XLVII.

CONSILII non fraudulenti nulla obligatio est, ceterum si dolus & calliditas intercesserit, de dolo actio competit.

¶ Ex ista regula sumitur illa quæ habetur eod. tit. in vj. quæ idè dicit, ¶ nullus ex consilio dum modo fraudulenter non fuerit, obligatur. Et huius conclusionis glo. ibi rationem adducit: quia consilium non necessitat. xiiij. q. j. in c. quod præcipitur. & in c. cum olim. de arbitris. Et explorare quis apud seipsum debet an consilium sibi expedit. l. i. §. fin. s. mandat. Exhortatur enim ille qui dat consilium, & exhortatio liberam voluntatem excitat: vt dicitur iij. dist. in fi.

¶ Et ex ista ratione inferri videtur, quod regula habeat locum, dato quod ille cui datur consilium non fuisset aliàs facturus: quia militat eadem ratio, quod consilium non imponit necessitatem. & confirmatur opin. glo. hic quæ ita tenet. & idem concludit Perus. post Ioan. Andr. in d. reg. nullus.

¶ Secundo ex ratione prædicta inferri videtur, quod si consilium necessitaret, quod ex tali consilio consulens obligetur: quod tamen non videtur verum: quia si bona fide dedit consilium, non debet obligari.

¶ Et hoc in contractibus, prout regula loquitur & intelligitur. ¶ Secus est in consilio quod præstatur ratione officij, puta in assessore: quia ipse de malo consilio tenetur. idem est in aduocato, saltem quando consilium dedit ei qui aliàs facturus non fuisset, vt concludit Perus. in d. regul. nullus.

¶ Et notandum est, quod ille doctor qui consuluit per imperitiam si lata sit sententia, tenetur satisfacere illi contra quem lata fuit sententia: vt not. Abb. in c. tua nos, de homic. in prin. post Ant. de Burr. ibi. & Io. de Ana. ibi dicit illud esse verum, quando iudex qui iudicauit tenebatur seq

a Perus. Vbi dicit, quod in contractibus vel quasi quis non tenetur de consilio, siue ille cui præstatur consilium fuisset illud aliàs facturus, siue non: licet Dy. ibi contra. & per Ias. vbi coram ore suum tantum remissionibus fuit contentus. in s. omnes. in fi. de ac. ij. col. vers. vi. no. & d. Philip. Dec. in c. fi. de off. dele. col. vij. vers. xij. & vi. & c. Rom. singul. dclxij. H. C.

b Assessore. vbi de Ias. in d. s. omnes. de act. inst. ij. col. & in l. j. C. de ser. fu. iij. col. & latiff. eundem dom. Philip. in conf. viij. incip. viso pundo. & diligenter examinatis. H. C.

c Aduocato. Tho. Parpad. rep. l. exigendi. col. iij. C. de procurat. Hier. Cag. rep. l. die functo. col. ij. de off. assesso. C. M.

d Iudex. vide Roma. in conf. cccxviii. vbi dicitur seq

cit, q̄ iudex non tenetur sequi consiliū sapiētis electi de consensu partiū si videat
 illud esse iniustū & per Abb. c. cū in veteri. de elect. vii. col. & an talis sentētia da
 ta secūdu prādictū trāseat in rē iud. vide. Abb. c. causamque. ii. col. de re. iud. H. C.
a Delictis, Vide eundē c. i. de off. dele. col. v. in fi. ver. in secūdo mēbro & c. & Fel.
 c. sicut dignum de homi. in iii. col. vers. nota ibi animum, vbi etiam dicit hanc
 communem. &
 in dic. j. col. iij. tur sequi consiliū, aliās secus.
 ver. secundum membrū. H. C.
b Mitius. vñū teneas perpetuo mēti, q̄ vbi p̄na delicti ex aliqua causa venit alleuanda, quē tamē erat mortis, q̄ tali p̄na non pōt puniri delinquens: sed alia mitiori quē nō sit p̄na mortis. ita Rochus de Cur. in rep. c. fi. de consuet. col. ij. vers. contra tamen. vbi dicit hic singulare pro liberādo amico à p̄na mortis. ex quo inferit q̄ tunc iudex non poterit arbitriū suū extēdere vsque ad mortem, & sic limitabitur gl. in s. in sum. in fit. de iniur. de qua vide latissimē do. Phil. principem subtilitatis in c. ex literis. de cōsti. vbi ponit plures lim. ad d. gl. inter quas sentit istā iij. lim. pe. & fi. col. lum. H. C.

¶ Sed tamen idem videtur in consilio q̄ non fit sequendum, dum modo ille qui iudicauit motus sit ex consilio, aliās non facturus: vt not. Perus. in d. reg. nullus.
 ¶ Et de consiliariis dominorum quomodo teneantur, not. Abb. in c. sicut dignum. col. fi. de homic.
 ¶ Secundo ista regula non habet locum in consilio dolo, vt expresse hic dicitur. Et tali casu quis ex dolo obligatur, licet dolus sit causa impulsiva, vt Bal. dicit in d. regul. nullus. & sequitur ibi Perus. in princ. Et de consilio dolo exemplum habetur in l. quod si cum scires. & in l. si quis affirmauerit. §. de dolo.
 ¶ Tertio regula non habet locum in delictis a simpliciter. Sed secundum communem opinionem distinguitur, quod si is cui cōsultitur non erat aliās facturus, consulens pari p̄na tenetur. Sed si erat facturus absque cōsilio, mitius b̄ punitur. vt probatur in c. sicut dignum. §. qui verō. de homic. in l. non solum §. si mandato. in ver. & Attilicinus. j. de iniur. & ita tenet gl. in §. ope. in verb. certe. institut. de oblig. quā ex delicto. & in l. j. §. persuadere. in ver. facturus. §. de ser. corrup. & in l. sepe. in vers. etiam, vbi Bart. de verb. signif.
 ¶ Et dicit Alber. in l. ob hęc verba. §. de his qui not. infā. q̄ doctores communiter ita tenent. & Bald. ibi idem sequitur col. ij. & in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. in l. j. col. ij. C. de ser. fugit. Salic. in l. j. col. viij. C. de rapt. virg. Abb. in c. j. de off. deleg. I mol. in c. querelam, in fi. de elec. & Matheslanus in notabili xcvij. nota quod is cuius consilio. vbi propter hoc reprehendit Barto in l. non solum §. si mandato. col. ij. §. de iniur. vbi indistinctē tenet quod consulens teneatur sicut principalis, & dictum Bar. sequitur I mol. in clement. j. col. v. de p̄nis, & Aug. Aret in tract. Malefic. in vers. mandatore. col. fi. in vers. vigesimo secundo queritur.
 ¶ Sed dictum Bar. saluari & concordari potest, vt intelligatur secundum distinctionem supradictā quā cōmuniter approbatur. facit quod no. Ang. in l. is qui opē. co. j. §. de furt

de furt. dum alleg. Ioan. And. in c. foelicis. de p̄nis. in vj. & idē Ang. in l. in furti. §. ope. eo. tit. de furt. Bar. Veronā. in consi. xxvij. requisitus. col. pen. Et secundū prādictam distinctionem intelligitur text. in §. ope. dum absolute dicit quod furti non tenetur. Nam intelligitur eadē p̄na: minorī tamen p̄na puniri potest arbitrio iudicis: vt no. Ang. in locis §. proximē alleg. & ita etiam declaratur quod no. Bar. in consi. cl. xv. in q. quaz vertitur.

5 ¶ Prādicta distinctio non habet locum in atrocioribus, in quibus consulens indistinctē pari p̄na punitur d. c. foelicis. de p̄na. & in cle. j. eo. tit. Dicit tamen Feli. in c. j. de offic. deleg. q̄ forte dicta iura debent restringi secundum distinctionem supra factam, per tex. in d. c. sicut dignum. vbi ita distinguitur in homicidio quod videtur esse de grauioribus. & ad hoc videtur text. in d. c. foelicis. iuncto §. illud. vbi nudo consilio p̄na mitigatur. Sed tamen limitatio prādicta defendi potest per dicta iura quā loquuntur in homicidio qualificato cardinalis vel archiepiscopi. & facit tex. in l. vtrū. §. de parric. in l. quisquis. C. ad leg. Jul. Et hoc videtur velle Bald. in l. j. col. ij. C. de ser. fu. vbi inquit, quod in atrocissimis consulens punitur, licet principalis fuisset aliās facturus.
 ¶ Non obstat text. in c. sicut dignū. quia loquitur in homicidio simplici. Non obstat illud. quia loquitur de cōsilio nudo quod nihil addit, & glo. ibi dicit. Secus videtur in cōsilio quod augeret malitiam: licet aliās esset facturus. & de duplici consi. no. per glo. in cle. in ver. consiliarios. de foro compe.

6 ¶ Secundo prādicta distinctio non habet locum quādo specialis b̄ p̄na consulenti imponitur: quia tunc dispositio legis de qua cōstat, attenditur. l. j. C. de rapt. virg. vbi Sali. in viij. col. vers. secundo quæro. & no. Bar. in l. is qui opem. §. de furt. vbi allegat text. in l. j. C. de nili agger. non rump. & hoc modo procedit text. in l. j. §. persuadere. §. de ser. corrupr. secundum Sali. in l. j. col. ix. de raptu virginum.

7 ¶ Tertio prādicta distinctio non procedit in interdicto vnde vi. §. in quo ex consilio quis non tenetur: vt no. Inno. in c. querelam. de elec. per c. cum ad sedem. de resti. spol. sequitur Ang. in d. l. is qui opē. circa fi §. de fur. Bal. in l. ij. col. x. ver. sexto queritur. C. de serui. & aqua. Abb. in c. sicut dignum. col. fi. de homi. vide tamen Ro. in singi. iij. col. H. C.

gulari dclxiij. in contractibus. vbi dicit contra Inno. fuff. se determinatum per dominos de Rotā, per ca. sicut dignum. de homicid.

a Nonine. Idē tenet vbi supra in vj. fallen.

b In dubio. vbi de eadem. vbi §. col. vij. verific. & est notādū. & Felin. c. sicut dignum. in j. col. vers. tercia conclusio. & vide Bal. in sua Margar. in vers. consilium. vbi dicit quod quando quis locutus est alitui. & iuit & commisi delictum in breui spatio. q̄ praesumitur recessisse de consilio illius. quod not. H.C.

c Sequitur sit. Idem in d. ca. i. col. vj. vers. in j. ad hoc. &c.

¶ Quarto non procedit quando ille cui fuit datū consilium nomine consulentis deliquit: quia tūc consulens indistincte tenetur: vt not. Bal. in l. metum. in fi. C. quod met. cau. allegat. c. cum quis. de resti. spo. Et licet ipse loquatur in mandante. idem videtur in consulente. quia apparet quod sit motus ex consilio.

¶ Et ad praedicta notandum est. quod in dubio b praesumitur quod principalis motus sit ex consilio. & quod non fuisset aliis factururus: quia in dubio non praesumitur delictum. l. merito. §. pro soc. c. j. de scrutinio. ita Felin. dicit in c. j. col. v. ver. vtrum autem. de offi. deleg. Sed ratio praalleg. videtur facere in contrarium: quia hoc modo consulens plus punitur. & principalis non propter hoc magis excusatur. Idem tamen quod dicit Felin. tenet Bal. in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. vbi allega. l. j. C. de rap. virg. & idē e. presse dicit Ang. in l. j. in prin. in vers. ultimo est videre. §. de eo per quem factum erit & Ioan. de Ana. post Cardin. c. ad audientiam. in v. col. in fin. de homici. & dicit Bal. in l. j. col. ij. C. de ser. fug. quod an esset aliis quis factururus. in probatione facti consistit. Ex coniecturis tamen potest probari: vt no. Bal. in d. l. j. col. iij. sicut quod not. Bar. in l. si veneri. §. si supra de privileg. credi. Bal. in c. j. §. iniuria. col. viij. verific. quarto si Titius. de pace. iur. firm. & in l. multum interest. col. iij. C. si quis alre. vel sibi. cum simil. Sed cessantibus coniecturis praesumendum est in dubio quod no fuisset aliis factururus: vt supra dictum est.

¶ Et ulterius ad declarationem supradictorū notandum est primo. quod ad hoc vt ex consilio quis teneatur requiritur quod delictum sequatur: vt no. Card. in clē. j. in prin. in q. xi. de poenis. Et in ipso actu debet consilium praestari: vt tradit Signorolus in consi. c. xxv. in q. circa fi. Et hoc quod dictum est intelligitur nisi consilium per se consideretur: quia etiam per se est titulus criminis. & indistincte punitur: vt not. Bald. in l. data opera. col. xvij. in prin. C. qui accus. vbi alleg. l. j. §. persuadere. §. de ser. corrupte. & idem dicit Bart. in l. non solum. §. si mandato. §. de iniur. & sequitur Ang. Aret. in d. vers. mandatore. §. de iniur. & tali casu punitur etiam facto non securo. vt no. Sali. in l.

in l. j. col. iij. in j. quazst. C. de rap. virg. ¶ Secundo notandum est. quod ad hoc vt quis ex consilio obligetur. probādum videtur quod consilium praecesserit delictum. vt no. Bal. in l. j. col. iij. C. de ser. fug. & in l. ob hac verba. col. ij. de his qui notan. in fa. vbi allegat glos. in l. si verō non remunerandi. §. si verō post creditum. §. mandati. sequitur Alexan. in consi. cxcvj. circa columnam j. lib. ij.

a Delictū. idē vbi §. colum. vi. verific. tercio limitatur. & Ias. in d. l. j. in v. col. vers. si. diligenter not. & c. b Malū Idem tenet vbi §. ver. ij. conclu. in vj. col. & Ias. in d. l. j. col. v. verific. iij. multum no. & cetera.

¶ Tertio requiritur. quod consilium sit ad malum b. & quod constet de malo consilio: aliās in dubio debet interpretari quod bonum sit consilium. vt consulens non teneatur: vt no. Bal. in l. j. col. iij. vers. & not. quod consilium. C. de ser. fugi. & sequitur Alexan. in consi. cxxvij. quoniam abundē. lib. iij. facit tex. in l. merito. §. pro socio. facit quod no. in l. j. C. de his quib. vt indig. de verbo. vindicta. & ibi Pau. de Cast. & Alex. Et de verbo. auferri. not. Ang. in l. postquam. circa fi. de pet. here. cum simi. vt dixi in ca. in praesentia. de proba.

¶ Quarto consulens non potest condemnari si principalis fuit absolutus: vt not. Inno. c. in c. sicut dignum. de homici. vbi Abbas & Ioan. de Ana. sequuntur. & Pet. de Ancha in regula. accessorium in xj. char. colum. j. verific. iuxta praedicta quare. de regu. iur. in vj. & dixi in consi. viij. col. iij. in fine.

c Inno. Caue. quia Innocen. ibi no loquitur de absolutio. ne iudicis. sed partis. Idem tamen vult Dec. in c. j. col. vij. de offic. delega. vbi hoc reprobauit. Car. Molin. d. Reuocauit. Vide Felin. in d. c. i. vers. limita quinto. & ibi domi. Philip. in xi. fallen. vii. e Haberet. idē tenet Felin. d. c. i. in fi. iii. col. f. Pena. Idem tenet vbi §. in vii. col. verific. cu. octavo fallit.

¶ Quinto consulens non tenetur si consilium reuocauerit. vt no. Inno. in c. ad audientiam. de homici. cum simi. vt tradit ibi Ioan. de Ana. col. iij. & declarat vt per Ang. Aret. in d. verbo. mandatore. in fi. Et dictum Inno. sequitur Bal. in d. l. non solum. §. si mandato. col. iij. de iniur. cum simi. vt tradit Alexan. in consi. lxx. vifa. col. iij. lib. iij. Felin. in d. c. ad audientiam. in fi.

¶ Sexto. statutum quod imponeret poenam. facienti non haberet locum in consulente. Et hoc in simili in mandante tradit Bal. in l. non ideo minus. col. vj. ver. ego reuertor. C. de accusa. & late Alexan. in d. consi. lxx. lib. iij. §. allegato. facit quod no. Bar. in l. j. §. de figar. Abb. in c. inter sollicitudinem. de purga. vulga. no. in c. mulieres. de senten. excommu.

¶ Septimo. propter diuersam qualitatem facientis consulens quādoq. in minori poena punitur. l. qui seruo. §. idem placuit. & q̄ ibi Bar. §. de fur. §. hi qui. vers. si verō ope. in sit. de oblig. quae ex delicto. Sali. in d. l. j. col. viij. in ij. q.

in ij. q. C. de rapt. virg. facit text. cum glo. si. in c. tanta. lxxxvj. dist. & no. Io. de Ana. in d. c. sicut dignum. §. ille etiam. de homi. & facit quod not. Bar. per illum text. in l. huius actionis. §. quod falso tuto. ¶ Vltimo est videndum ¶ quando quis dicitur a consiliarius prestare. de quo not. Bald. in l. j. in iii. oppo. C. de a. ser. fugi. Bar. in d. l. non solum. §. mandato. in fi. Ang. Aret. in d. ver. mandatorum. in fi. & in no. quæst. tradit Ang. in consi. xxij. pro decisione quæstionis. Bal. in consi. cxx. in quæstione. lib. iij. Bartholomæus Veron. in cōsi. xxvij. col. j. Et plura de materia consilij scribit Lucas de Penna in rub. C. de silentia. lib. xij.

In §. Socij mei socius. Argumenta.

1. Vassallus vassalli mei an sit mihi vassallus.
2. Baronis regis homines, non dicuntur regis homines.
3. Amicus inimici mei, non statim mihi est inimicus. & nu. 4.

SOCIJ mei socius, meus socius non est.

¶ Et glo. hic dicit. Regula ista colligitur in l. qui admittitur. ff. pro socio. cum l. sequen. vbi ista duo verba ad literam habentur. & facit text. in l. Modestinus. §. de verbo. signi. vbi dicitur quod libertus liberti mei non est libertus meus. glo. ibi per ista iura arguit, quod et vassallus vassalli mei non dicitur vassallus meus. & idem not. per glo. in l. de accessio. nibus. in glo. mag. §. de diuer. & tempo. præscript. & glo. per illum text. in c. legitur. lxxxj. diffin. & rationem adducit Bal. in c. j. §. rursus. in fine. de controuer. inuest.

¶ Et de hoc vassallo intelligitur quando est vassallus vassalli mei ratione alterius rei. Secus si pro eadem re. vt no. in c. j. §. illud. in tit. de prohib. alie. feu. per Fede. & ita Bar. concludit in d. l. de accessio. nibus. in prin. & in l. Claudius. col. fi. §. qui por. in pig. hab. & idem Bar. in l. j. col. ij. vers. quarto restator. C. commu. de lega. vbi inquit, quod vassallus vassalli mei non est vassallus meus inspecta obligatione conuentionis: sicut & colonus coloni mei non est colonus meus. Sed inspecta re mea quæ ad ipsum pertinet, vassallus meus dici potest.

¶ Et ex prædictis infert Spec. in tit. de feud. §. j. col. xij. in vers. xij. quæritur, quod homo hominis mei non est homo meus; ex quo patet secundum eum, ¶ quod homines alicuius Baronis regis non dicuntur homines regis, & dictum Spec. sequitur gl. in cle. j. in verb. existere. de iureiu. facit quod no. Bal. in l. j. in fi. C. vnde legit. cum simi. vt dixi ibi.

¶ Infertur etiam secundum And. de Pis. in l. qui admittitur. prout Fulg. ibi refert, ¶ quod amicus inimici mei non est meus inimicus. licet de fide de trahatur. Bar. tamen in l. sciendū. §. si accusatio. §. de leg. dicit, quod non solum

solum inimicus, sed etiam amicus vel domesticus inimici mei est mihi suspectus. Et de hoc est glossa in cap. si inimicus. in verbo, nolite. xcij. dist. facit text. in l. liberi. C. de inoffic. testam. & in c. repellantur. de accusatione. Et concludendū est, si sit copulata amicitia cum inimico meo in perniciem meam dicitur inimicus, adeo quod feudo priuari potest: vt per glo. in l. j. §. cum patronus. in versic. cum inimicis. §. de offic. præfect. vt in d. l. liberi. in verbo, amicitias. & in cap. j. §. porro. in verbo, affaliuerit. dum loquitur de conspiratione facta contra dominum. & in cap. j. §. j. in versic. concubuerit. quibus modis feud. amittit. ¶ Alias verò propter amicitiam priorem, vel postea simpliciter contractam non reputatur inimicus, ita quod repellatur à testimonio, sed bene detrahitur de fide: vt concludit Cyn. in l. si quis testibus. colum. fin. versic. octauo quæritur. de testibus. & Bal. ibi sequitur. col. fina. versic. quærit Cyn.

In l. Quicquid calore. Argumenta.

1. Contractus calore iracundiæ initus, quando effectum sortiri dicitur.
2. Verū, nullum præsumitur, quod calore iracundiæ emittitur.
3. Votum, deliberationem non modicam requirit.
4. Iuramentum iracundiæ præstitum, non ligat iuramentem.
5. Confessio per iracundiā facta, reuocari potest ex iusta causa. Excōmunicatio calore iracundiæ lata, timeri debet vt valida.
6. Ira non excusat delictum.
7. Delinquens quando propter iram excusetur.
8. Delinquens per iracundiam prouocatus, puniri debet mitius.
9. Delictum per iram commissum, intra quantum tempus excusari debeat.

REGVLA XLVIII.

QVICQUID calore iracundiæ vel sit, vel dicitur, non prius ratū est, quam si per seuerantia apparuerit, iudicium animi fuisse: ideoq. in breui reuersa vxor nec diuertisse videtur.

¶ REGVLA ista colligitur in l. diuortium. §. de diuor. quā glossa hic adducit: & ibi verba regulæ formaliter leguntur. ad idem tex. ij. q. iij. in c. si quis iratus.

¶ Et ista reg. habet locum ¶ primo in contractibus, prout loqui videtur. & tenet Bar. hic. & gl. in d. c. si quis iratus. per tex. in l. licitatione. in prin. §. de polli. Et limitatur

a Inimico. ad de Feli. in cap. accedens. lo. ii. in prin. & Phi. in c. postremo. ii. col. de appel. vbi late ponit ex quibus præsumitur quis inimicus. & Abbas in cap. ad hęc. lo. i. de ap. & Felin. c. cum super. de offic. delega. vbi dicunt quod ille qui non salutat me, præsumitur inimicus: qualiter intelligatur, vbi de per eos. etiā do. Aret. in ca. repellant ar. de accusat. i. colū. H. C.

a *Yr. Fel. Idē*
eciam Fely. c.
matthaus. de
simō. & remis-
sive in ca. dile-
cti filii. de ex-
cep. pe. colum.
Anto. Corfe. in
reperit. vers. ca-
lore.
b *Confessio-*
ne. Fely. in
proc. Gregor.
coli. Car. Mol.
c *Calore. Ad-*
de Iac. in l. si si
liam. ii. col. C.
de inoffic. te-
sta. vbi ponit
quid in ex ha-
redatione. & in
voto. & in iura-
mento. confes-
sione. accepta-
tione beneficii:
in accusatio-
ne. & in dicto
vel facto calo-
re iracundiæ:
& in omnibus
concludit non
valere. nisi po-
stea persevera-
ret in eadē vo-
luntate. & in da-
natione facta
ecclesiæ. tenet
idē quod do.
Philp. & idē
etiam in deli-
ctis & in bla-
phemia. H. C.

non habere locum in contractu facto cum ecclesia, vel ad alias causas: quia valet & retractari non debet. xvij. q. iij. sunt qui opes. quem tex. ad hoc alleg. Rom. in singu. ccccvij. incip. volo commentare. sed ille text. intelligitur in eo qui fuisset aliquantulum concitatus: secus si alienatus à mente fuisset propter iracundiam: quia talis contractus non debet seruari: vt not. Ioan. And. & Anto. de Butr. in ca. dudum. de conuer. coniug. cum simi. vt Fely. tradit in c. sicut ex literis. de iure iur. Et hoc idem dicendum videtur in aliis contractibus.

¶ Aduertendum tamen est. quia tex. in d. c. sunt qui opes. ita legi & punctuari potest. quod nihil facit: vt dicamus. si illa verba tumultuario mentis impulsu. referantur ad reuocationem donationis. non autem ad donationem prius factam: & ita dicit Io. And. in d. c. dudum. circa fi. in vers. item sciendum. Sed iste intellectus est contra illum textum dicit. quod prima donatio non habuit iudicium ibi nec prima iudicium habuit. & ideo tenendum est quod s. dixi.

¶ Secundo etiam regula habet locum in voto: vt voluit glo. not. in d. c. dudum. in ver. calore iracundiæ. in fin. Et hoc intelligitur quando est talis iracundiæ quæ alienationem mentis inducit: aliàs secus. vt Doct. ibi dicunt. vt s. retuli. & idem Abb. ibi concludit: quia Deus vult voluntarium militem. xv. q. j. c. non est. & facit tex. in c. sicut. de reg. Et quia inter alia in voto præcipue deliberatio requiritur. vt no. Io. And. post sanctum Thomam quem ibi refert in ca. literaturam. de voto. vbi Abb. & idem Abb. in c. sicut ex literis. de iure iur. Roma. in loco præ alleg.

¶ Tertio idem dicendum est in iuramento quod si præstitum fuit calore iracundiæ. non obligat: vt tenet Rom. in no. supra alleg. per l. ij. C. ad leg. Iuliam maie. & per tex. in d. c. sicut ex literis. de iure iur. vbi Ioan. And. idem tenet. & hoc intelligitur. vt supra dictum est de voto: quia in hoc votum & iuramentum à pari procedunt: vt Abb. concludit in d. c. sicut.

¶ Quarto. idem est in confessione. b. quæ si facta sit calore iracundiæ. potest reuocari glo. no. in c. ex literis. in verbo admonita. de diuor. vbi Abb. & no. Abb. in ca. cum venerabilis. in gloss. ij. de exceptio. cum simi. vt Fely. scribit in dicto capitulo. sicut ex literis. de iure iurando. Et de acceptatione secundi beneficii facta per iracundiam. quod non noceat. notat Abbas post alios. quos refert in c.

in c. de multa. colum. v. vers. extra casum gloss. de præben.
¶ Nota tamen. quod sententia excommunicationis lata per iracundiam. valet. c. si episcopus forte iracundus. xj. q. ij.
¶ Prædicta regula non habet locum in delictis in quibus quis calore iracundiæ non excusatur. l. si non conuicti. C. de iniur. & Bal. ibi declarando istam materiam. dicit. quod sunt quedam quæ iuris effectum sortiuntur vt repudium. & votum. & alia de quibus s. dictum est. Et in istis non valet quod factum est calore iracundiæ. per prædicta. ¶ Quedam sunt quæ non sortiuntur iuris effectum. prout sunt maleficia: & in illis non excusatur delinquens. propter calorem iracundiæ quoniam puniatur. d. l. si non conuicti. Aliàs raro propter homicidium esset quis puniendus: quia plerumque cum iracundia committitur. Et vt ista differentia inter dicta & alia. de quibus s. dictum est. habeat locum. dicendum est quod in delictis non excusatur delinquens ex calore iracundiæ. dato quod maxima sit iracundia propter quam alienatus sit à mente per ea quæ s. dicta sunt. & quæuis ex toto non excusetur ille qui delinquit. pœna tamē mitigari debet in delicto commisso cum iracundia. vt Ro. concludit in notabili s. alleg. facit tex. in l. j. C. si quis imperat. male dixi. in l. famosi. s. ad l. Iul. maie. & idem Abb. concludit in c. j. de iniur. col. j. ver. puto tamen. vbi concludit. quod ille qui prouocatus ad iracundiam delinquit. mirius debet puniri. arg. l. si adulterium cum incestu. s. imperatores. s. de adult. vbi dicitur. difficillimum est iustum dolorem temperare. & idem Abb. dicit in c. dilecti. col. fi. ver. credo tamen. de excep. cum simi. vt ibi Fely. tradit. & quantum ad istam mitigationem pœnæ quæ debet fieri ratione iracundiæ de qua agitur. debet probari quod talis fuerit iracundia quæ ipsum delinquentem à mente alienauerit: quia aliàs nullam haberet excusationem. sed ordinaria pœna est puniendus. d. l. non conuicti. & idem no. Abb. in c. j. in ij. not. de his qui fil. occid. Et difficile est probare talem iracundiam: vt Abb. dicit in d. c. dudum. de conuer. coniug.
¶ Et infra quantum tempus ille qui dicit alicui vel fecit iniuriam possit se excusare. allegando illud dictum vel factum fuisse per iracundiam. not. Luc. de Penna in l. omnes omnino curiales. de decur. lib. x. col. ij. vers. sed pone. Titius vbi varias refert opi. & videtur residere quod in infra triginta dies hoc allegari possit. & alleg. bonum tex. xj. q. xz. ff. in c. cum apud. & in l. i. vendicari. C. de pecul.

In l. Alterius circumuentio. Argumenta.

- 1 Actio non queritur domino ex serui maleficio.
- 2 Actio non queritur non consentienti.

REGULA XLIX.

ALTERIUS circumuentio. alij non præbet actionem.

¶ **U**TRA gloss. exemplificari potest in l. quod seruus. s. de acquir. i. posses. in fi. ¶ vbi ex maleficio serui domino actio non acquiritur. Et ratio

tio regulæ videtur: quia ille cui actio acquiri debet, non videtur consentire in illicitis. ar. l. procurator. vers. quod si indebitum. §. de condit. indeb. l. ij. §. si procurator. §. quod quisque iur. in l. si pater. de his quæ in fraud. cred. & idem videtur in acquisitione quæ fit ex dispositione legis per prædicta iura.

In l. Culpa caret. Argumenta.

- 1 Seruus excusari debet, qui domino subuenire non potest.
- 2 Communitas quando ob ciuium delicta teneatur.
- 3 Delictum non impediens, quando ipsum perpetrare dicatur.
- 4 Procurator dominum in penam cadere facit quandoque.
- 5 Delicto obuiare an teneatur quis ciuili iure.
- 6 Pecunia quando licite recipiatur pro defensione alterius.
- 7 Periculum incurrere nemo tenetur.
- 8 Benefacere alteri nemo compellitur.
- 9 Offensum iuuare valens, saltem clamando, non tenetur si non fecerit.
- 10 Maiestatis læsæ conscius punitur, si non reuelauerit.
- 11 Delicto obuiare tenetur quis Canonum iure.
- 12 Canones si à legibus diuersum sentiunt, hoc ipsum exprimunt.
- 13 Veritas sola in foro conscientie est attendenda.
- 14 Ius ciuile creditur iuri Canonico inhæreret, vbi non discordat expresse.

REGVLA L.

CVLPA caret qui scit, sed prohibere non potest.

¶ FACIT alia regula quæ habetur in l. nullum crimen. §. eod. vltra glo. exemplificari potest in l. j. §. occisorum. ver. hoc ideo. §. ad Sillan. vbi excusatur seruus qui domino opem ferre non potuit. & ad idem tex. in l. si quis in graui. in princ. eo. titu. & in l. item quaeritur. §. exercitium. ver. Labeo ait. in l. si fundus. §. fin. §. locati. ibi, à te aut ab eo prohibeatur, quem tu prohibere ne id fiat possis. & ad idem bonus tex. in l. adigere in prin. §. de iurepa. ibi, etiã is qui libertum iurare patiat: & quod not. Bar. in in d. §. occisori. & plura similia ad hoc tradit Ro. in cõsil. vij. visis necessariis. col. si. cū. si. vt dixi in cõsil. lxxiij. col. iij.

¶ Et de communitate quando teneatur ex delicto ciuium, quos prohibere potuit not. Pau. ^a de Cast. in consil. cccxxiij. quia scio. colum. ij. & adde quod nor. Bald. in l. ij. quæ incip. qui seruus. §. de noxali. vbi inquit, quod ille qui non impedit maleficium, quando ad eum spectat prohibere, videtur ipsum perpetrare. Et ideo infert, quod procurator facit incidere dominum in pœnam

^a Pau. consil. cccxxiij. col. iij. pen. libr. ii. ad de Ang. consil. cxxlvj. Cõrne. consil. cccxxiij. lib. iij. l. consil. cxxxix. libr. iij. Alber. Bru. cõsil. xxviii. col. fi. Car. Mol.

^a Teneatur. Quod sic. latè Io. Igne. in l. j. §. serui appellatione. nu. 132. cum sequen. §. ad Sillan. diel ad Deci. c. j. de offic. deleg. Idem Alber. in d. l. merum autem. §. sed licet. Carolus Mol.

^b Tenet. Vide eundem in c. j. de offic. deleg. in iij. col. ver. in glo. ij. & c. vide de verbo ad verbum dicit omnia quæ hic, & ibi Fely. ij. col. ver. cõclude ergo, & c. & Abb. ij. colum. ver. aduerte. & Barb. viij. col. vers. capio. & idem las. in l. vt vim. pe. col. in princ. ff. de iust. & iur. & Ancha. ca. dilecto. de sentent. excom. lib. vj. ij. col. vers. si quis tamen. idè Arctin. §. iuris præcept. in fit. de iust. & iure. in fin. & Fely. in ca. qui alios. de hæret. & sic patet hanc esse communè opi. quod de iure ciuili quis non tenetur alium defendere, nisi in casibus traditis per Barr. & alios in d. l. vt vim. & per Ancha. vbi supra, tamè vbi cunq; quis defenderet extraneum & eū de fendendo aliū occideret, non veniret puniendus. ita lason vbi §. col. antepe. vers. sed pulchrum dubium, vbi dicit hanc esse communem opi. & vide de Phil.

nam: licet non habet speciale mandatum si dominus scit & patitur. alleg. l. semper qui non prohibet. §. eod. Et non caret scrupulo societatis occultæ, qui cum possit, manifeste facinori definit obuiare. xxiiij. q. iij. in canon. inferenda. & c. qui potest. & in c. quæta. in fi. de sent. excom.

¶ Et ad declarationem huius regulæ, videndum est de duobus quæ in glo. habentur. Primo, tan de iure ciuili quis teneatur ad delicto obuiare, & alium defendere si potest.

Secundo, quid de iure canonico. Circa primū glo. cõcludit quod non. & hoc tenet b Bar. in l. j. §. sed in eo. §. ad Sillan. & in l. merum. §. sed licet. §. quod met. caula per illu. tex. vbi quis licite potest pecuniam accipere vt alium defendat: ergo datur intelligi quod non tenetur, quia turpiter acciperet. l. penul. §. de condi. ob tur. cau. & ita per ista rationem tenet gloss. in ca. quanto. de sent. excom. Et isto fundamento vtitur Jac. But. quem Bar. refert in l. vt vim. col. j. §. de iust. & iur. Salice. in l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. Iul. maiest. & Rom. in consil. cxvij. ex præmissa. Et prædictam rationem omnes Moder. vbi que sequuntur.

¶ Sed tamen rationi prædictæ dupliciter responderi potest. Primo, quod text. in d. l. merum. §. sed licet. loquitur quando quis suscipit defensionem alterius generaliter vt liberetur à vi hostium vel latronum: tunc enim licite accepit pecuniam: quia videtur locare operas suas, vt colligitur ibi, mercedem accepisse videtur. Et tali casu tractum habet successuum: secus videtur quando agitur de aliquo casu particulari & momentaneo occurrenti, prout Doct. loquuntur: quia videtur quod alium quis teneatur iuuare, si potest. vt hic in regula à contrario sensu probatur.

¶ Secundo, responderetur, quod tex. in d. §. sed licet. loquitur quando quis non poterat alium iuuare & defendere sine periculo eius: quia agebatur quod illum defenderet à vi hostium & latronum: & hoc gratis facere non debet:

¶ quia quis non tenetur subiicere se periculo. c. ex parte. l. ij. de appel. secus videtur quado absque periculo hoc fieri possit: prout Doc. loquuntur. & ita Alber. dicit in d. §. sed licet.

vbi s in vol. in ver. & subicit in isto primo membro, &c. Hieron. Chuc. a Occidere. las. sequitur ubi Bal. in vij. col. ver. & ex hoc vltimo, &c. dicdo quod est speciale in crimine lasa maieft. quod quis teneatur reuelare: & sic quod in alijs quis non teneatur.

b Teneor. Fallit in eo qui aliquo iure ciuili est obligatus ad defensionem vel amolitione pecculi, vt filius seruus, vafal- lus. vide Ioan- nem Igneum, in l. j. s. quod si quis puta ve- neno. nu. 22. cu sequen. ad Sil- Jan. C. M.

c Lasa. Idem tenent omnes quos allegauit, in j. apostil. su- per litera a, & vide Felyn. in c. quanto. de sen- tent. excōi. vbi refert omnes tenentes con- tra dictū Bart. & in cap. qui alios. vbi dicit quod non ser- uatur in practi- ca: licet in c. j. de offic. deleg. in tract. male- flicorum, hic alleg. & dictū cōsi. nunquam potui reperire. & adde, quod coniunctio san- guinis excusa- ret aliquo iure non reuelantem, de quo & alijs dictis hic vide latissime Hippol. de Marfilis in singula. c. liij. incip. nemo debet se submittere. & per Berrach. in suo reperto. in ver. s. iur. in ver. xliij. vbi dicit se fecisse decapitari quosdam ex sola sententia tra- ctatus non reuelati contra papam. vbi refert plures qui secuti sunt dictum Bart. in d. l. vtrum. hic alleg. Hie. Chuc.

d Probare. Albert. ij. par. stat. q. clxxv. Thom. Aqu. in iij. sentent. distin. xix. & problem. j. artic. xvi. dixi ad Alex. consil. lv. nu. 4. lib. iiii. C. M.

licet. & not. Bal. in l. j. col. iij. C. de ser. fug. vbi istam reg. intelligit, quando quis commode potest alium defendere. Pro communi tamen opin. facit, † quia non com- pellitur quis alteri benefacere: vt per gloss. in c. ad reprimendum. de offic. ordi. Sed responderi potest hoc non habere locum in delictis in quibus quis obuiare debet si potest. vt in regul. hic à contrario sensu.

¶ Et retenta communi opi. Bald. in d. l. vt vim. in viij. q. s. de instir. & iure. infert, † quod si potui offensum iuuare clamando, & non feci, non teneor: & si scio quod Tirijs vel it occidere. Seium, si ricius, non teneor: licet esse ho- nestum reuelare. & idem Pau. de Cast. in l. j. C. de his quibus vt indig. & facit quod not. Bar. in l. vtrum. in fi. de par- ricid. & in l. j. s. occisorum. s. ad Sillan.

¶ Et praedicta communis opi. limitatur secundum Bal. in c. j. de offic. deleg. non habere locum in delicto parricidij. per d. l. vtrum. & idem Bart. in d. l. j. s. occisorum, de quo dicendum est, vt dixi in d. ca. j. col. iij. de offic. deleg.

¶ Similiter in crimine lasa^c maieftatis punitur sciens, qui non reuelauit. l. quisquis. §. id quod. C. ad legem Iul. c. maieft. & not. Bart. in d. l. j. s. occisorum. in d. l. vtrum. in fi. vbi ex hoc infert, quod subditus qui sciens non reuelauit tractatum contra principem, vel contra suā rempu- blicam, quod puniatur. & sequitur Abb. in d. c. j. de offic. deleg. & in c. j. de restit. spol.

¶ Et hoc sane intelligitur, quando sciens tale delictum committendum, illud probare d potest: aliàs scem. vnde vt not. voluit Bal. in consil. incip. inquam. quem Ange. Aret. refert in tract. maleflicorum. in ver. che hai tradito la tua patria. col. iij. vers. quod crimen lasa, &c. Et pro- batur aliquo iure

dicto

dicto Bal. facit in l. nostris. in fi. C. de calū. & ij. q. vij. qua- propter. & not. Ioā de Ana. in rub. de his qui fil. occid. cum simi. l. vtradi. Fely. in c. quantā. de senten. excommu. & in ca. de cetero. col. fin. de re iudic. & nouis. scribit Socia. in consil. clxxv. in causa fratris.

10 ¶ † Venio ad secundum, in quo gloss. hic cōcludit, quod de iure canonico teneatur quis obuiare delicto. & ad hoc facit text. in cap. quantā. in fin. de senten. excommu. ubi eos delinquentibus fauere interpretans, qui cum possint. manifesto facinori desinunt obuiare. Ad idem text. in c. sicut dignum. §. illi etiam. de homic. in capitu. delicto. de senten. ex commu. in vj. cum simi. s. alleg. Andr. Sicul. in c. j. extrā de offic. de leg. tenet quod glo. ista non sit vera: quia etiam de iure canonico quis non teneatur alium iuuare.

A re. & hoc in foro cōtentioso: & secus in foro conscientie esse dicit. Et hoc modo iura praalleg. secundum eum intelliguntur & ista non est noua eius opi. Nam ita etiam expresse dicit Ant. de But. in d. c. quantā. quod ista gloss. intelligitur in foro conscientie. & idem Abb. in c. j. col. fin. vers. ad tertium. in fi. §. de restit. spol. Salic. in l. quisquis. vers. ad id quod. C. ad legem Iul. maieft. Bald. in l. j. col. iij. C. de seruus fugi. Ioan. de Ana. in cap. ij. de hæret. & Moderni sequuntur in d. cap. quantā. & in l. vt vim. de iusti. & iure. Sed tamen diligenter considerandum est pro defensione gl. hic: quia non consonat quod iura praallegata restringantur in foro conscientie: quia simpliciter loquitur: ergo intelliguntur simpliciter de iure canonico in foro contentioso, prout communiter iura canonica loquuntur: † & quia quando iura Canonica aliter in foro conscientie volunt disponere quam in foro contentioso, solent hoc exprimere. cap. quicumque. xvij. q. iij. c. inquisitioni. de senten. excommu. c. rua nos. de sponsa. & quia si in foro conscientie quis teneatur aliū iuuare. idem videtur esse de iure canonico: quia etiam de iure canon. bonum animæ consideratur: vt per glo. in c. cum contingat. de iure iur. & facit text. in d. c. quantā. dum dicit quod catholica autoritas condemnat facientes & consentientes: & certè hoc primum dictū videtur habere locū de iure canonico in foro contentioso. vt etiā probat in c. j. de offic. deleg. Deinde in d. c. j. primū dictum de consentientibus papa interpretatur: vt dicit eos fauere delinquentibus, qui cum possint, desinunt, manifesto facinori obuiare

hæc c. quæ te de se exco.

a Iuuare Hæc opin. dicit esse communē Morder. do. Philipp. in ca. i. de offic. deleg. in v. col. lym. vers. & licet ista videatur communis, &c. hanc etiam dicit la. communem l. vt vim. col. pe. ver. tene corariū prout tenet, &c.

11 ¶ Et hoc sane intelligitur, quando sciens tale delictum committendum, illud probare d potest: aliàs scem. vnde vt not. voluit Bal. in consil. incip. inquam. quem Ange. Aret. refert in tract. maleflicorum. in ver. che hai tradito la tua patria. col. iij. vers. quod crimen lasa, & c. Et probatur aliquo iure non reuelantem, de quo & alijs dictis hic vide latissime Hippol. de Marfilis in singula. c. liij. incip. nemo debet se submittere. & per Berrach. in suo reperto. in ver. s. iur. in ver. xliij. vbi dicit se fecisse decapitari quosdam ex sola sententia tractatus non reuelati contra papam. vbi refert plures qui secuti sunt dictum Bart. in d. l. vtrum. hic alleg. Hie. Chuc.

Vnde

Vnde sicut primum dictum in foro contentioso intelligitur: & ita etiam in secundo dicto dicendum videtur. Quia lex interpretans, secundum legem interpretatam intelligitur. §. j. in auth. de fil. ante dor. instru. nat. Comprobatur hoc: quia text. in d. c. quantæ. loquitur de manifesto facinore: ergo videtur loqui in foro contentioso: quia in foro conscientiarum, idem esset in facinore non manifeste, de quo quis haberet notitiam.

¶ Quia in foro conscientiarum sola veritas inspicitur ut per Innoc. in c. quia plerique. de immu. eccl. & eodem modo loquitur text. in d. c. sicut dignum. & ij. q. vij. in c. negligere. & facit etiam text. in d. c. difecto. ver. & quidem. vbi primo dicitur: quod quis potest vicinum vel proximum defendere. & hoc clarum est etiam in foro contentioso: ut not. in l. vt vim. de iusti. & iur. Deinde ampliando in eod. casu text. dicit, imo si potest, & negligat, videtur iniuriam fouere: ergo hoc secundum dictum pariter in foro contentioso intelligitur. & ita glo. hic defenditur.

*incapax in
immunitatem
interiorum
3.*

¶ Et retenta conclusione gl. inferri potest, idem esse de iure ciuili, ex quo contrarium non est cautum. de iure ciuili. iuxta no. in c. j. de nou. oper. nunt. imo idem probatur de iure ciuili a contrario sensu hic. Et hoc quando potest abique eius periculo: aliàs secus, ut supra dictum est. Et ideo quod dicit Bal. in d. l. vt vim. non videtur verum: quia clamando, & reuelando, bono modo alium iuuare potest, & debet, si commode fieri possit.

In l. Non videtur. Argumenta.

- a Incapax. 1 Capere pro se qui non valet, ut alij reddat accipere potest.
- Quoc modis 2 Capere quando non dicitur, qui alij restituere tenetur.
- dicatur, vide 3 Capere verbum, cum effectu intelligi debet.
- Bald. in l. eam 4 Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.
- quã. vii. col. C. 5 Accipere non dicitur, qui aliena autoritate quid sortitur.
- de fideicõ. vbi 6 Accipiat, verbum an sit directum, vel obliquum.

REGVLA LI.

NON videtur quisquam id capere, quod ei necesse est alij restituere.

¶ Vltra gl. exẽplũ habetur in l. cogi. §. hi qui solidum. §. ad Treb. vbi incapax^a qui pro se restituere non potest, accipere potest ut alij restituat: quia capere non videtur ut hic dicitur. ad idem text. in l. sed si mortis. §. itẽ si in l. errore. C. quis. ver. sed si opponas. §. de leg. præst. & in l. Sulpitius. §. de don. inter virũ & vxõ. & in l. si. §. fi. C. de bon. que lib. & facit

1 Capere pro se qui non valet, ut alij reddat accipere potest.
2 Capere quando non dicitur, qui alij restituere tenetur.
3 Capere verbum, cum effectu intelligi debet.
4 Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.
5 Accipere non dicitur, qui aliena autoritate quid sortitur.
6 Accipiat, verbum an sit directum, vel obliquum.

facit text. in l. si quis mandato. & quod ibi Bart. §. de neg. a Centurio. & gest. vbi abesse dicitur illud in quo quis alteri obligatus ibi per Lanceolotum in sua res. fol. 17. est: & abesse dicitur ille, qui pro modico tempore præfens sit: vt in notab. q. tradit Pau. de Ca. in l. sed & si pupillus. §. conditio. §. de inst. & dixi in c. quoniam abbas. in glo. j. de off. deleg.

2 ¶ Et regula ista intelligitur, quando quis statim & incontinenti tenetur alij restituere: secus videtur si cum interuallo, ita qd in medio tempore haberet vtilitatem. Quia istud interuersum medij temporis consideratur, vt probatur in d. l. Sulpitius. ibi, si id egit vxor vt aliquid de ea re interim commodi sentiret maritus. & ad idem text. l. in lege Falcidia non habetur. ibi, medij temporis enim commodum computatur. & in l. quantitate. §. magna dubitatio. ver. in die m. §. ad leg. Falcid. & in l. mulier. §. si hæres. ver. alia causa est. §. ad Trebel.

3 ¶ Et no. qd in regula dicitur capere: quia tale verbũ cum effectu intelligitur vt habeat & retineat ad vtilitatem eius. l. aliud est capere. §. de ver. sig. l. ex facto. §. Iulianus. in prin. §. de vul. & pu. facit text. in l. ciuitaribus. §. fi. de leg. j. vbi nõ videt capere, qui tantũ erogat quantum accipit.

4 ¶ Sed verbum accipere, etiam sine effectu intelligitur. d. l. aliud est. & ideo de necessitate verbum accipere non importat dominij translationem: vt not. Bar. in l. naturalis. §. j. in prin. in ver. & sic apud. §. de præsc. verb. in l. fin. in princ. §. de cond. ob cau. & in l. cum mora. C. de transact.

5 ¶ Et notandum est, quod accipere non est propria autoritate, sed de manu alterius: vt tradit Luc. de penna in l. domini. in princ. C. de agricol. & cens. lib. xi. vbi ad hoc plura iura inducit. Et præfertim text. in c. lector. xxij. dist. ibi, accipe & esto relator verbi Dei. Sed tamen ille text. & alia iura quæ adducit non negant quin etiam accipere intelligi possit a se ipso. & Bart. in l. Centurio^a, in ij. col. in ver. tertio quæro. ¶ concludit, qd

6 verbum accipiat, sit directum. §. de vulg. & pup. & idem Bal. in c. si pater. de testa. in vj. prout refert ibi, & sequitur Perusin. in ver. xvij. & facit text. in l. Titia cum testamento. §. j. ibi, a seipsa acciperet vllam. de leg. ij. nisi dicitur quod ibi ita expressum sit a testatore.

In l. Non videtur defendere. Argumenta.

- 1 Defendere non dicitur quis duobus modis.
- 2 Absens ex iusta causa, latitare non dicitur.
- 3 Defendere non dicitur, qui defensionem suscipere recusat.
- 4 Defensionem suscipiens, sed non perseverans, defendere non dicitur.
- 5 Defendere qui tenetur, iure & facto teneri ad defendendum intelligitur. & num. 6.
- 7 Princeps aut dominus defensionem alicuius qualem suscipere præsumatur.

REGVLA LII.

NON videtur defendere nõ tantũ qui latitat: sed & is qui præfens negat se defendere, aut nõ vult suscipere actiones.

a Defendere. **¶** **T**EXEMPLUM secundum glo. ad istam regulam hanc. Vide Doc. in l. beatur in l. ij. in prin. in l. hac autem. §. recte defendi. §. ex supulatio ista. de verb. obl. & ibi las. ff. col. in prin. & Fel. ca. mai. & sic colligitur hic, quod duobus modis dicitur non defendere.

¶ Primo, si latitatur: latitatio est turpis occultatio sui. l. Pulcinus. §. quid sit latitare. ff. ex quibus causis in possess. eatur. not. per gloss. in l. satis. §. de in ius voc. Et in effectu latitatur est sui copiam non facere, siue occultet se post columnas ut creditorem euitet, siue subterfugiat ne fecum aliqua actio moueatur. Et qui ab urbe aufugit causa fraudandi: ut tex. declarat in l. eum qui. de priuileg. cred. §. Et non dicitur latitare, qui ex iusta causa abest. l. j. & l. i. pater. §. si studio. §. de fideicom. lib. Nec dicitur latitare, qui praesens iudicium suscipere non cogitur. l. non videtur. la. j. de iud.

¶ Secundo modo dicitur non defendere etiam qui recusat defensionem suscipere, ut hic dicitur. & ad hoc facit tex. in l. de arte. §. qui tacuit. §. de interrog. act. ubi qui est praesens & non respondet, dicitur praxorem contumere: & in c. certum. xj. q. ij. ubi etiam contumax ille dicitur qui est praesens & parere noluit: & propter hoc excommunicari potest.

¶ Tertio etiam dicitur non defendere ille qui suscipit defensionem, & non perseverat. l. ij. §. si. §. ex quibus causis in possess. eatur. & in d. ceterum est. x. questio. ij. in dista l. recte. in fin. de iudic. Verbum enim defendere generale est. unde qui tenetur defendere, intelligitur de defensione iuris & facti: quia defensio utranque defensionem completitur. De defensione iuris, probatur in l. sed & si damnum. §. sed & creditor. §. de peculio. ibi, ad defensionem sententiae suae: & in l. cum hic status. §. si ambo. §. de donationibus inter virum & uxorem. ibi, ex verbis orationis defendimus: Et de utraque defensione colligitur in l. j. C. de iuris & facti ignorantia. l. consentaneum. C. quomodo & quando iudicet in l. si quidem, & l. defensiones. in l. cum modum. C. de except. in l. seruum quoque. §. publice. in l. sed & he. §. defendere. §. de procur. & in l. ij. & per totum. §. ex quibus causis in possess. eatur. & no. Luc. de Penna in l. apud eum. col. j. C. de agric. & cens. lib. xj. & idem Alexan. b tradit in cons. clxij. alias consultus. lib. v.

¶ Et ideo qui promittit aliquid defendere, intelligitur de facto & de iure: & de facto intelligitur, ut faciat in iudicio, ea que sunt facti, videlicet assistere apud tribunal, testes producere, soluere expensas, & alia que in facto consistunt: non autem intelligitur quod armata manu defendat. Quia etiam si quis expresse promittat aliquid de iure & de facto defendere, intelligitur in iudicio, & non armata manu: ut not. Bart. in l. stipulatio ista. in prin.

b Alex. cons. cxi. in fi. libro sexto.

in prin. circa fin. de verb. obl. Quia verba intelliguntur secundum naturam contractus. l. fin. C. de actio. emp. ubi Bald. hoc idem dicit in ver. quarunt Docto. cum similib. ut tradit Alexan. d. l. stipulatio ista. in prin. & in cons. cxvij. viso instrumento. col. ij. lib. v. Et hoc intelligitur in privato, secus est in domino & in principe qui acciperet alium quem sub eius protectione & defensione: quia intelligitur quod de facto armata manu illum defendat: ut tradit Pet. de Anch. in cons. lxxvij. omisso primo dub. Et ad praedicta facit questio quam ponit Bart. in l. quidam cum filiis. col. ij. de ver. obl. de illo qui mihi promissit castrum defendere. Nam intelligitur quando bellum iniuste inferatur, cum si ut Alex. scribit in cons. cxv. super eo de quo quaritur. lib. iij.

In l. Cuius per errorem. Argumenta.
 1 Donatio censetur, quando recipiens scienter indebitum recipit.
 2 Vtutis repetere potest, qui scienter soluit indebitas.
 3 Donatio non praesumitur in dubio.
 4 Donare quando is praesumatur, qui indebitum soluit.

REGVLA L. I. I.

Cuius per errorem dati repetitio est: eius consulto dati donatio est.

¶ A d. id. tex. in l. j. in fi. §. de cond. inde. in l. indebitum. C. eo. ti. Et ideo talis donatio requirit inuentionem: ut no. Bar. in l. j. ff. de dona. Et quod dicitur de donatione hanc, intelligitur quoniam recipiens scienter recipit indebitum: quia tunc cooccurrit consensus utriusque, & est donatio. Sicut si recipiens ignoraret, quia tunc non esset donatio: ut Bar. dicit in d. l. j. per l. absentis. §. de dona. cum si. ut tradit Alex. in l. u. ergo. si cer. pe. col. fi. Et licet non sit donatio, tamen repetitio non potest quod datum est, quia reuocatur donatio: ut no. per gloss. in d. l. si ego. in ver. consumpsit. ubi Pau. de Ca. reprehendit Ang. qui aliter videtur voluisse, ut Alex. ibi refert.

¶ Secundo, regula ista intelligitur in eo quod sponte dedit: scilicet si ex necessitate: ut per Bar. i. c. de iur. de iure iuri. ubi ille qui soluit scienter vsuras indebitas, potest illas repetere: quia ex necessitate cogit soluere propter vinculum iuramenti.

¶ Tertio, regula habet locum quando alia coniectura capi non potest: secus ubi alia coniectura haberi potest. Exemplum in l. si cum aurum. §. de sol. & ibi Bar. in dubio enim donatio non praesumitur. l. campanus. §. de ope. lib. i. cum de indebito. §. de prob. c. super hoc. de renun. Et ubi cadit alia coniectura, etiam leuis donatio non praesumitur: ut not.

a Principe. Al ber. Brun. cons. lxxvi. col. i. vi. de Iaso. d. l. stipulatio ista. col. lum. fi. C. M.

b Alia. Dixi ad Alex. cons. cxiii. in fin. lib. iii. C. M.

not. Bal. in l. j. C. ad Treb. alleg. l. dispensatorem. s. de solu. & potius praesumitur error, quam donatio. vt not. per gl. in l. generaliter. in ver. causa. C. de non nu. pe. vbi Bal. in iij. op. & Ang. ibi in ij. col. dicit se ita consuluisse. Imo. not. in l. a. Titio. col. ij. de ver. obl. cum fini. vt Alex. tradit in consl. xij. ex his quae in themate. col. ij. lib. j. & in consl. xix. in his quae in themate. col. ij. lib. iij. Et ideo vbi potest cadere alia praesumptio quam renuntiationis, nunquam videtur quis privilegio renuntiare: vt no. Io. And. & Ant. de But. in c. accedentibus. de priuil. Alex. in consl. xxxij. ponderatis his. col. ij. lib. v. & idem Alex. in consl. xxvij. attentis narratis lib. iij.

¶ Quarto regula procedit in eo qui soluit scienter in debitum principale, tunc videtur donare: quia alia coniectura non cadit. Secus est in eo qui soluit vsuras quae accessoriae sunt ad debitum: quia licet ipsae indebitae sint & scienter soluta, non inducitur donatio: vt no. Bar. per illi. tex. in l. si non sorte. §. si quis falso. s. de cond. ind. Quia videtur soluisse ne molestet super debito principali ad quod pertabat se teneri: & sic potest capi alia coniectura, quam donationis: ideo donatio non praesumitur, vt s. proxime dictum fuit. Et sic ista limitatio satis concluditur in praedictis.

¶ Et hoc idem tradit Alex. in consl. lxxx. circa primum dubium. col. fi. lib. iij. & limito vt per Bar. in l. si certis annis. C. de pact. Et quia materia ista altiore postulari indagine, & satis not. est: vt latius habetur in d. l. j. de cond. indeb.

In l. Nemo plus iuris. Argumenta.

1. Donatum non dicitur, quod ab eo, qui donare non potest, datur.
2. Dare nemo potest, quod non habet.
3. Creditor rem debitoris alienare potest.
4. Iudex rem non suam in alium transferre potest.
5. Dare, quot modis in iure capiatur.
6. Transferre non potest quis, quod nec actu habet, nec potentia.

R E G U L A L I I I I

NEMO plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet.

¶ EADEM regula ponitur in reg. nemo, de reg. iur. in vi. Ad idem rex. in l. traditio. s. de acq. rer. do. in c. nuper. de do. inter vi. & vxor. ¶ Et pro non dato habetur quod dat ab eo qui donare non potest. c. q. autem. in fi. de iur. pat. & qui nihil habet, nihil dare potest. j. q. vij. in c. Diabertum. & nemo dat quod non habet: vt dicitur de consecr. dist. iij. in c.

quo

quomodo. & in l. si filius. C. de don. facit text. in l. ij. C. de pœn. in l. j. C. qui pro sua iurisd. & l. xij. dist. in c. nulla ratio. & in l. obseruare. s. de offi. proconsul. circa fi. & ibi Bar. & in l. si vniuersa. vbi Bal. C. de leg. secundum istam reg. arguit Fulg. in consl. l. xij. Classius. col. iij.

- ¶ Et limitatur regula non habere locum in pluribus casibus. vt no. per gl. hic. & in d. reg. nemo. & in l. traditio. & in c. j. de sup. neg. prael. Nam primo in creditore non habet locum qui potest alienare rem debitoris. in tit. quibus alien. lic. in prin. & in l. non est nouum. s. de acq. rer. do. vbi dicitur, non est nouum, quod qui dominium non habet, alij dominium prebeat. & exemplum ponit in creditore: & idem in tutore & curatore, qui ex causa potest bona pupilli vel adulti alienare. l. lex quae tutores. l. fi. C. de admi. tut. idem in procuratore. §. nihil autem. in tit. de rer. diuis. Idem in iudice qui adiudicando rem alicui, dominium transfert quod ipse non habet. §. si in tit. de of. iudi. cum fi. vt per gl. hic. & in locis praedictis. & in d. reg. nemo. vbi Dy. ad quem Bar. hic se remittit. Bal. vero in l. manumissiones. circa fi. in ver. item gl. s. de iusti. & iur. declarando istam regulam, dicit, quod dare sumitur dupliciter. Primo, pro conferre: secundo, pro transferre. Primo modo regula non procedit: quia episcopus confert beneficia in quibus non habet dominium, neque possessionem: sed sufficit quod habeat ius conferendi. Secundo modo habet locum regula: quia quis transferre non potest quod non habet. & sequitur Ang. Aret. in tit. de libert. in prin. col. ij. Sed tamen concludi potest, quod regula indistincte procedat: quia creditor qui habuit potestatem alienandi, illud facit nomine domini, & de eius voluntate, ex quo ita semel voluit & se obligauit: vt probatur in §. j. in tit. qui alien. lic. ibi, voluntate debitoris intelligitur pignus alienare. Et idem in procuratore, tutore, & curatore qui nomine domini faciunt. Et sic a domino videtur dominium transferri. In episcopo & iudice qui concedunt quod non habent, illud est ratione officij, & quo ad interpretationem iuris habere videntur. Et sic dicimus, quod quis non potest dare quod non habet, verè vel interpretatiue secundum iuris dispositionem. & Abb. in c. curat. in fi. de iur. par. ¶ dicit, quod illud quod quis habet in actu, nec in potentia, transferri non potest. Sed illud quis habet in potentia, licet non in actu, potest in alium transferri: vt patet in canonicis, qui eligunt episcopum: & cardinalibus, qui eligunt summum Pontificem:

P In l.

a Aedificare. Vide Iaf post Doct. in l. ex hoc iure. col. ii. ff. de iusti. & iur. & p. do. Ph. 7. in regu. domū suā. in si. verbis Hipp. de Marf. in suo sing. c. liii. incip. culliber licitum &c. & per Soci. qui ponit regulā cū fallen. in regu. c. j. fol. xvi. & magis late per Iaf. in reper. l. quominus. 3. de flumi. in v. col. ver. ii. ad idē adde illud. &c. b De dam. infe. per ista iura videt affirmatiue dicendū. ynicuiq; licere in domo

propria contigua domui vicini facere fornellū auralchi causa coquēdi. ex quo magnū damnū sperat inferri vicino ex fumo proeuenturo ex dicto fornello in domū vicini cōiugā. quam parte etiā affir mare videtur Barth. Veronen. in suo elegant tract. de fer. in tit. de fer. vrb. præd. in c. de fornace. si. verbis. vbi dicit. quod ea quæ suprà dixerat de fornace. videlicet quod quis possit in muro proprio iuxta murum vicini facere fornacem. habeat locum in fornello: dum in terminis quæstio inter quandam nobilem mercatorem. & eius vicinum verteretur de facto medio. & adhuc pender. interrogatus sui a dicto mercatore quid tenerem? Respondeo partem negatiuam esse veriorē quam ita firmavi. Respondeo supra dictis iuribus per aduersam partem adductis. & primo per text. in l. sic. 9. Aristo. supra si serui. vendi. in vers. in suo enim alij. qui vult. quod ita liceat cuique in suo facere. quatenus nihil in alienum immittat. & sic supradicta iura disponētia quæ posse in suo aedificare. dato quod vicino nocer. debent limitari nisi in alienum facto hominis aliquid immittatur. vel ex opere facto seu tendo in suo. veniat in necessariam consequentiam in alienum naturaliter immitendū. propter quod magnum damnum inferatur vicino: quia tunc dico vicinum habere ius prohibēdi contra vicinum aedificare volentem. & ita intelligendo d. 9. Aristo. limitabam prædicta iura. Ex cuius. 9. ratione secundo dicebam non procedere quando magnum damnum passurum esset vicinus: quia tunc bene posset prohibere aedificantem. ex cuius aedificio speratur dictum damnum. pro quo etiam est text. in l. cuius aedificium. 3. si fer. vend. Tertio & finaliter limitabam. quando legitimum spatium non esset intermissum inter domum vicini & aedificantis: vt in l. imperatores. 7. de fer. vrb. præd. quod spatium ad hoc vt dicatur legitimum. dico esse debere tantum quod verisimile sit vicinum nullum. aut non graue damnum esse passurum. ita declarat Cepol. questione ista in d. c. de fornace. in ij. que st. & in c. de balneo & stufa. in prin. & in c. de fumo. in prin. qui refert ita tenere Ang. in l. quidam lberus. de serui. vrb. præd. pro qua videtur mihi quod sit regu. in d. l. imperatores. in ver. legitimo. & ita intelligēdo non obstabit text. in l. si. supra fin. regu. per quem videbatur dicendum. quod in

In l. Nullus videtur. Argumenta.

- 1 Aedificare in suo. & altius tollere potest quis liberē.
- 2 Facere tenetur quis quod alij prodest. & sibi non nocet.

REGVLA LV.

NULLVS videtur dolo facere. qui suo iure vitur.

¶VLTRA iura alleg. in gl. est tex. qui ita dicit in l. iij. §. is tamen. 3. de lib. ho. exhib. in l. iniuriarū §. j. de iniur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. 3. de condic. ob cau. ¶ Et ista ratione quis potest in suo aedificare. & altius tollere aedificium vsque ad cœlū. etiā dato qd lumina a vicini obscurerentur. l. altius. l. in aedibus. C. de fer. & aqua. l. cum eo. l. imperatores. 3. de fer. vrb. præd. cum si. vt per glo. in d. l. altius. ad idem tex. in l. Proculus. 3. de dam. in fec. b Et hoc intelligitur & procedit quando quis hoc fa. 2

¶VLTRA iura alleg. in gl. est tex. qui ita dicit in l. iij. §. is tamen. 3. de lib. ho. exhib. in l. iniuriarū §. j. de iniur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. 3. de condic. ob cau. ¶ Et ista ratione quis potest in suo aedificare. & altius tollere aedificium vsque ad cœlū. etiā dato qd lumina a vicini obscurerentur. l. altius. l. in aedibus. C. de fer. & aqua. l. cum eo. l. imperatores. 3. de fer. vrb. præd. cum si. vt per glo. in d. l. altius. ad idem tex. in l. Proculus. 3. de dam. in fec. b Et hoc intelligitur & procedit quando quis hoc fa. 2

vermissio duorum pedum esset legitimum spatium iudicando de fornello. prout de domo: quia d. l. intelligitur habito respectu ad ipsum aedificium: quia ex eius qualitate apparet. quod spatium duorum pedum sit legitimum spatium ne vicini aedificio nocer. sed habito respectu ad ignem. vel fumum. ex altero quorū damificabitur vicinus. dictū spatium nō dicitur legitimum: quia qualitas aedificij propter ignē vel fumū grandē explicit. vt tantum spatium intermitteratur. quod verisimile sit nullum aut modicum damnum vicinum esse passurum: ad cuius confirmationē considerabam quare tex. in d. l. fin. & iura ibi alleg. in glo. di spontueur tam diuersitatem circa intermissionē spatij in casibus ibi positis: nisi quia ex qualitate vniuscuiusque aedificij spatium statutum in vno quoque casu est sufficiens eo intermissio ne damnum patiat vicinus aedificantis. Ergo idem videtur dicendum in casu nostro. cum qualitas aedificij hoc expostuler vt tantum spatium intermitteratur quod verisimile sit quod damnum nullum vel ad minus modicum inferretur vicino. per d. l. quidam lberus. & l. imperatores. quod etiam ratio naturalis hoc exposcit: quæ si lex deficeret. esset seruanda: vt in c. secundo requiris. de appel. in fi. not. Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de constitu. in v. col. in medio. & sic per ista concludo. vicinum posse prohibere vicinum aedificare volentem: vsi quod ita longē aedificet quod damnum non patiat. siue ex igne. siue ex fumo. dato quod fumus non sit morbosus. dum tamen sit grandis. ex quo magnum damnum inferatur vicino: vt in dicto §. Aristo. quia si fortis esset fumus. tunc multo magis posset prohiberi: vt in l. ij. §. idem air. si odore. & ibi glo. supra. ne quid in loco publico pro quo facit quod no. Cepol. in c. de sterquilinio. & in c. de necessariis. vbi vult. quod in suo non est licitum aliquid facere. per quod assidue fœtor veniat in domum vicini. H. C.

In l. Semper in dubiis. Argumenta.

- 1 Interpretatio mitior semper in dubio capi debet.
- 2 Benignitas in sabbitorum correctione attendenda.

REGVLA LVI.

SEMPER in dubiis benigniora preferenda sunt.

- 1 sed in re dubia. 3. de his quæ in test. del. §. i. bi. in re dubia.

a Licet. Adde. Lud. 3. om. cons. l. ij. incipien. in questione magnificorum.
 b Allegata. Vide latissimē Felin. in c. auditis. de præseri. in xx. col. vbi in xx. col. in vers. secundo limita. dicit regulam nostram non habere locum fauore animi. de quo vltra eum qui plura refert. vide Hipp. de Marf. in sing. elj. incip. semper in dubiis. & in x. sing. cccvij. incipien. regula.

benigniorum interpretationem sequi non minus iustius quam tunc facit text. in l. benignus. §. de legi. in l. si fuerit. in fi. de lega. iij. ibi, hoc valere benignum est & in l. cum in testamento. de reb. dub. cum simili. et tradit Rom. in consi. lxij. Florétina constitutio. col. ij. facit etiam text. in l. inter pares. §. de re iudi. l. Iulianus. §. de manumif. in c. si. de re iudi. ¶ Et ista benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia, ne subditos resoluat in malū; vt dicitur xlv. dist. in c. disciplina. Et reg. ista intelligitur seruata prius verborum proprietate, quæ in re dubia in primis attenditur: vt not. per glo. in l. non pot. sunt. §. de legibus & colligitur ex doct. Abb. in c. j. de constit. & dicitur in co. pen. vers. tertia conclusio.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Reo debendi vno solente, liberantur reliqui.
- 2 Executio sententiæ impeditur exceptionis solutione.
- 3 Exceptio solutionis semper opponi potest non obstante statuto, &c.
- 4 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri.
- 5 Accusatio non potest replicari, ab soluto semel accusato.
- 6 Deus non punit bis in idipsum.
- 7 Absolutione facta per dispensationem non debet iterum inquisitio fieri.
- 8 Delicta præterita aggrauant postea commissa.
- 9 Homicida qualiter puniri debeat, statibus statutis diuersam penam indigentibus.
- 10 Delicta alibi commissa, delictum, de quo agitur, grauare solent.
- 10 Bannitum occidens quare puniri non debeat.

REGVLA LVII.

BONA fides non patitur vt bis idem exigatur.

- ¶ Et ista ratione ¶ licet plures rei debendi obligati sint in solidum, vnotamen solente omnes liberantur. §. ex huiusmodi instit. de duob. reis. & in l. iij. §. si. §. eod. tit. Quia solutione eius quod debetur omnis tollitur obligatio. instit. quib. mod. tol. oblig. in prin.
- ¶ Et ex ista ratione ¶ executio sententiæ semper per exceptionem solutionis impeditur: vt not. Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de execu. sententiæ. §. si. qui incipit. postremo. super vers. xvj. in fi. addi. post Guid. de Suz. a. quem ibi refert, quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio, vt dictum est.
- ¶ Et pari ratione dicit Ang. in l. & non tantum. §. quod si pro emptore. §. de per. hære. quod licet præcisè velit statutum, quod cōtra instrumentum nulla exceptio opponatur, ¶ non tamen excluditur exceptio solutionis: quia natura non patitur vt quod semel exactum est, iterum exigatur, & sequitur Alexan. in consi. cxij. col. ij. viso. lib. v.
- ¶ Et cum prædictis concordat Pet. de Ancha. in consi. cclx. alijs cclix. ex verbis circa fi. dicens, quod contra executionem sententiæ semper opponi potest exceptio solutionis, per istū tex. quia bona fides nō patitur vt bis idem

- a Absolutus. Vide Felinum in cap. de his. hic allega. vbi ponit regulam cum suis fallentis.
- b Procedit. Hoc tamen non habet locum de iure canonico. ita Felin. in dicto cap. de his. iij. colū. limita. ratio est, quia de iure canonico regulariter non ponitur eadem pena per viam inquisitionis, quæ per viam accusationis: vt per eum.
- c Soluerit. dominus Francif. de Aret. tenet contra dictum Bal. in d. authentic. qui semel. in c. si. de te sub. col. ii. in fi. vers. in gloss. posita &c. per illam gloss. sed vide ibi Felin. qui tenet cōtra: quia in veritate glo. hoc non bene probat, & ibi satis remissiuè in ist. colū.
- d Cognoscere. De quibus vide Sociam, in tractatu fallen. in regula lxxxviii. col. i. vide lōgam apostillam ad Barro. in dicto §. fina. super litem, b. e Aggrauant, Quia ex perseuerantia ponitur maior pena. text. fin. in l. vnica. §. de su per exacto. lib. xi. & text. in l. iii. fin. verbis. C. de episc. au dien. vbi Bal. per illum text. dicit. quod ille qui geminat delictum, non
- item exigatur. & allegat Cy. in l. j. C. de condi. indebit. & dicit quod ita seruatur Veneris. & in simili casu istum text. alleg. Rom. in consi. xxvij. incip. visa. in ij. dubio.
- ¶ Et ista regula etiam locum habet in oblig. ex maleficio vel quasi: vt dicit glo. ij. instit. quib. mod. tol. obli. in prin. quia sapius de eiusdem hominis facto non queritur, vt dicitur in l. licet. §. fin. ff. nau. cau. stab. & in l. si cui. §. iisdem. de accusa. Et si accusatus fuit absolutus, non potest accusatio replicari. c. de his. de accus. ¶ Et diuina clementia dimissa peccata in ultione ulterius redire nō patitur: vt inquit text. in c. fin. in prin. de pœnit. dist. iij. & xxij. q. iij. in c. si illis. Et hoc procedit siue per viam accusationis, siue per viam inquisitionis semel cognitum fuerit. & not. Bar. in d. l. si cui. §. iisdem. & Io. de Ana. in consilio xvij. visa relatione. col. iij.
- ¶ Et idem ¶ si absolutio facta sit per viam dispensationis. vt no. per gloss. in d. c. de his. & in c. ex tua. per illum text. de filiis presbyt. & in c. si. in gloss. pen. de temp. ordi. & in c. ij. in glo. j. de schisma. cum simil.
- ¶ Bene verum est ¶ quod delicta, pro quibus facta fuit absolutio, aggrauant aliud delictum postea commissum, vt notat Bald. per illum text. in authenti. qui semel. colū. penult. vers. ex ista autem. in fin. sumitur arg. C. quomodo & quando iudex. ¶ vbi decidit, quod stante statuto quod homicida puniatur in centrum: & alio statuto caueatur quod si quis comiserit duo homicidia, decapitetur. Nam si quis commisit duo homicidia, licet pro primo soluerit penam, tamen debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta pecunia, debet computari, vt dicatur duo homicidia comississe, per illum tex. vbi contumacia propter quam soluta fuerunt expensæ, aggrauat aliam contumaciam postea commissam. & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. de constit. in vers. firmiter alibi idem Bald. Et facit quod no. Bar. in l. si cui. §. si. circa fin. in ver. omisi hic vnā questionem. §. de accus. vbi concludit, ¶ quod delicta alibi commissa, de quibus iudex cognoscere non potest, aggrauant delictum postea commissum, de quo iudex

benigniorum interpretationem sequi non minus iustus quam tutius, facit text. in l. benignius. §. de legi. in l. si fuerit. in fi. de lega. ij. ibi, hoc valere benignum est & in l. cum in testa mēto. de reb. dub. cum simi. vt tradit Rom. in consi. lxxij. Florētia constitutio. col. ij. facit etiam text. in l. inter pares. §. de re iudi. l. Iulianus. §. de manumiss. in c. fi. de re iudi. ¶ Et ista benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia, ne subditos resoluat in malū: vt dicitur xlv. dist. in c. disciplina. Et reg. ista intelligitur seruata prius verborum proprietate, quā in re dubia in primis attenditur: vt not. per glo. in l. non possunt. §. de legibus. & colligitur ex doct. Abb. in c. j. de constit. & dixi ibi in co. pen. verū, tertia conclusio.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Reo debendi vno solente, liberantur reliqui.
- 2 Executio sententię impeditur exceptionis solutione.
- 3 Exceptio solutionis semper opponi potest non obstante statuto, &c.
- 4 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri. Accusatio non potest replicari, absolute semel accusato.
- 5 Deus non punit bis in idipsum.
- 6 Absolutione facta per dispensationem non debet iterum inquisitio fieri.
- 7 Delicta pręterita aggrauant postea commissa.
- 8 Homicida qualiter puniri debeat, status statutus diuersam pęnam infligentibus.
- 9 Delicta alibi commissa, delictum, de quo agitur, grauari solent.
- 10 Bannitum occidens quare puniri non debeat.

REGVLA LVII.

BONA fides non patitur vt bis idem exigatur.

¶ Et ista ratione ¶ licet plures rei debendi obligati sint in solidum, vno tamen solente omnes liberantur. §. ex huiusmodi instit. de duob. reis. & in l. iij. §. fi. §. eod. tit. Quia solutione eius quod debetur omnis tollitur obligatio. in instit. quib. mod. tol. oblig. in prin.

¶ Et ex ista ratione ¶ executio sententię semper per exceptionem solutionis impeditur: vt not. Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de execu. sententię. §. fi. qui incipit, postremo super vers. xvj. in fi. addi. post Guid. de Suza. quem ibi refert, quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio, vt dictum est.

¶ Et pari ratione dicit Ang. in l. & non tantum. §. quod si pro emptore. §. de pet. hære. quod licet pręcisē velit statutum, quod cōtra instrumentum nulla exceptio opponatur, ¶ non tamen excluditur exceptio solutionis: quia natura non patitur vt quod semel exactum est, iterum exigatur, & sequitur Alexan. in consi. cxiiij. col. ij. viso. lib. v.

¶ Et cum prędictis concordat Pet. de Ancha. in consi. cclx. aliā cclix. ex verbis circa fi. dicens, q̄ contra executionem sententię semper opponi potest exceptio solutionis, per istū tex. quia bona fides nō patitur vt bis idem

a Absolutus. Vide Felinum in cap. de his. hic allega. vbi ponit regulam cum suis fallentis.

b Procedit. Hoc tamen non habet locum de iure canonico. ita Felin. in dicto cap. de his. iij. col. iij. limita. ratio est, quia de iure canonico regulariter non ponitur eadem pęna per viam inquisitionis, quę ibi per eum.

c Soluerit. dominus Francif. de Arct. tenet contra dictum Bal. in d. aucthē. qui semel. in c. ficur. de testib. col. ii. in fi. vers. in gloss. postea &c. per illam gloss. sed vide ibi Felin. qui tenet cōtra: quia in veritate glo. hoc non bene probat, & ibi satis remissiuē in it. colum.

idem exigatur. & allegat Cy. in l. j. C. de condi. indebit. & dicit q̄ ita seruatur Venetijs. & in simili casu istum text. alleg. Rom. in consi. xxvij. incip. visa. in ij. dubio. ¶ Et ista regula ¶ etiam locum habet in oblig. ex maleficio vel quasi: vt dicit glo. ij. instit. quib. mod. tol. obli. in prin. quia sapius de eiusdem hominis facto non queritur, vt dicitur in l. licet. §. fin. ff. nau. cau. stab. & in l. si cui. §. iij. dem. de accusa. Et si accusatus fuit absolutus, non potest accusatio replicari. c. de his. de accus. ¶ Et diuina clementia dimissa peccata in vltione vltius redire nō patitur: vt inquit text. in c. fin. in prin. de pęnit. dist. iij. & xxij. q. iij. in c. si illis. Et hoc procedit b siue per viam accusationis, siue per viam inquisitionis semel cognitum fuerit. & not. Bar. in d. l. si cui. §. iij. dem. & Io. de Ana. in consilio xvij. visa relatione. col. iij.

d Cognoscere. De quibus vide Sociaum, in tractatu fallen. in regula lxxxvii. fol. 10. vide logam apostilam ad Barro. in dicto §. fina. super litera, b.

e Aggrauant, quia ex perseuerantia ponitur maior pęna. text. fin. in l. vnica. §. de su perexacto. lib. xi. & text. in l. iij. fin. verbis. C. de epifeo. au dien. vbi Bal. per illum text. dicit. quod ille qui geminat delictum, non

aggrauantur delictum postea commissum, de quo iudex

¶ Bene verum est ¶ quod delicta, pro quibus facta fuit absolutio, aggrauant aliud delictum postea commissum, vt notat Bald. per illum text. in authenti. qui semel. colum. penult. vers. ex ista autem. in fin. sumitur arg. C. quo modo & quando iudex. ¶ vbi decidit, quod stante statuto q̄ homicida puniatur in centum: & alio statuto caueatur quod si quis comiserit duo homicidia, decapitetur. Nam si quis commiserit duo homicidia, licet pro primo soluetur pęnam, tamen debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta pecunia, debet computari, vt dicitur duo homicidia comisse, per illum tex. vbi contumacia propter quam soluta fuerunt expensę, aggrauat aliam contumaciam postea commissam. & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. de constit. in vers. firmiter alibi idem Bald. Et facit quod no. Bar. in l. si cui. §. fi. circa fin. in ver. omisi hic vnā questionem. §. de accus. vbi concludit, ¶ quod delicta alibi commissa, de quibus iudex cognoscere d non potest,

aggrauantur delictum postea commissum, de quo iudex

debet sperare
veniam, & sic
si aliquis im-
petrauerit ve-
niam a princi-
pe de secundo
delicto non fa-
cta mentione
de primo, talis
gratia est sur-
repticia, de quo
dicto vide Bar-
ba. c. super lire-
ris. de referip.
col. xxiiij & vi-
de Ange. in d.
liij. vbi dicit,
quod dictum
Bar. in s. si. hic
alleg. & ita ser-
uatur de con-
suetudine, de
quo vide Bar-
ba. in ca. fin. de
fo. coper. xvij.
col. & in c. po-
stulasti. eo. rit.
col. xxxix per
Fely. in c. scisc.
& de test. col.
ij. per do. Fra.
de Aret. in ca.
cum no ab ho-
mine. de iudic.
a Locum. Vi-
de Anch. in re-
gu. peccati. col.
liij. vers. & ista
faciunt isto tit.
lib. vj. quin o-
mnibus concor-
dat cum d. Phi-
lip. Hic. Chuc.

cognoscit. & idem Bal. in authen. se. l. nouo iure. col. liij.
vers. sed dubitatur. C. de ser. fugi. & sequitur. Abb. in c. p.
per glo. j. de cler. perous. & in c. j. in fi. de piznis. & Bar.
Veron. in consi. lxxvij. vis. col. j.

¶ Et ista conclusio procedit quando constat de delicto
alibi commissio: sed non potest pro illo puniri: quia solent
condemnationem vel præscriptum fuit, vel in alio terri-
torio commissum est. Secus si à tali delicto fuisset abso-
lutus, ut notabiliter tradit Romanus in consi. cccxxvj. ut
præmissa consultatio.

¶ Secundo dictum Bal. in d. authen. qui semel. & aliorum
in locis s. alleg. habet locum in homicidio, vel alio de-
licto punibili.

¶ Secus si homicidium esset permissum, ut quia occi-
sus sit bannitus: quia statuto poterat impune occidi, quia
tale homicidium cum factum fuerit statuto permissen-
te, poenam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. vbi Bal.
per illum text. ita dicit.

¶ Et hoc dictum sanè intelligitur, quod non possit pu-
niri qui bannitum interfecerit. Sed tamen non erit habi-
lis ad dignitatem. Quia stante statuto, quod homicida
non possit esse de prioribus, etiam talis qui bannitum in-
terfecerit non poterit esse de prioribus: quia tale homici-
dium, licet tolerabile sit, non est laudabile. ita Bald. dicit
in l. decuriones. circa fin. C. ex quib. caus. infra. irrog. vbi
tamen in si. limitat hoc, nisi statutum dicat quod banni-
tus impune & licite offendi & occidi possit. Quia tunc
per illud verbum, licite, nullo modo est maleficium. de
quo dixi in c. episcopus. de præb. vbi videndum.

In l. Ex pœnalibus. Argumenta.

- 1 Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locupletior. & nu. 4.
- 2 Pater quatenus pro filio teneatur.
- 3 Donatio non creditur filio data in administratione generis concessa.
- 4 Pater pro delicto filij tenetur, ex quo locupletior esse dicitur. & nu. 5.
- 5 Locupletioem alium esse factum quis probare debeat.
- 6 Pater quo casu non teneatur de peculio.
- 7 Pater ratione officij publici pro filio præcipue tenetur.

REGULA LVIII.

Ex pœnalibus causis non solet in patrem de peculio actio dari.

¶ Ista regula intelligitur, nisi quatenus pater
esset factus locupletior: ut dicitur in l. ij. §. ex furtiu. §. de
pecul. & no. per glo. hic. Et sic regula habetur cum li-
mitatione glossi.

¶ Primo circa regulam considerandum est quod pater
pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio.
¶ Quia concedendo illi peculium ex præsumpta eius vol-
untate videtur pater obligari quatenus est in peculio: ut
declarat Barto. in l. j. col. ij. in vers. item ista æquitas. §. de
peculio. ¶ Et sicut in ista generali administratione pecu-
lij data filio non venit donatio. l. filiusfamilias. in princ.
§. de donati. l. contra iuris. §. si. §. de pact. ita etiam non ve-
nic illicitum & à iure prohibitum. l. si procurator. §. de
condict. indeb. ideo si filius ex delicto conueniatur, pater
de peculio non tenetur: ut tex. hic dicit: quia admi. filij li-

mit. fuit in contractu, & non habet locum in delictis. l. j. §. si filiusfam-
ilias. de his qui deieci. vel effude. ibi, in patrem non datur actio: quia
ex contractu non venit. unde publicatis bonis filij propter eius delictum,
non intelligatur publicatum eius peculium. l. iij. vbi Bald. C. de bonis
proscrip. dicit tamen Bal. ibi, quod speciali privilegio referuatur patri
peculium in solatium amissi filij: sicut econtra publicatis bonis patris
peculium filij non publicatur, nor Barto. per illum text. in l. ij. §. sed
vtrum. circa fin. in vers. ultimo noto. §. de minor.

¶ Et ista regula limitatur ut dictum est, nisi pater ex tali delicto
factus sit locupletior: ut ex text. in d. l. j. §. ex furtiu. de pecul. & not. per
glo. in l. cum ancilla. C. quod cum eo in verbo, locupletior. vbi enu-
merat alios plures casus in quibus solum obligatur pater vel dominus de
peculio quatenus factus sit locupletior.

¶ Et locupletior dicitur factus, quando pater esset in lucro cum alte-
nius iactura: ut probatur in l. si quis mancipiis. §. si. ff. de instito. in §.
penult. qui incipit si naurem. in situ. quibus alie. licet, vel non. & in l. ver-
rum. §. sciendum. §. de minorib. & dicit Bald. in l. fin. C. de vsucapi. pro
empr. quod dicitur factus locupletior quando constat de utilitate quæ
in actu permanet, vel prouisum fuit necessitati. allegat l. sed an vltro.
§. si §. de negot. gest.

¶ Et dicit Ange. in l. verum. in glo. j. §. de petit. hæredi. quod ille vide-
tur locupletior ad quem probatur fructus peruenisse: nisi ille probe-
se consumpsisse inutiliter.

¶ Dicit tamen Ange. in consi. clv. pro decisione. in fin. quod non sufficit
probare quod quis fructus in eius utilitatem conuertisset: quia ex hoc
non sequitur quod factus sit locupletior: quia potuit conuertisse in vsus
suos & familie, splendidius viuendo, & sic non remaneret locupletior.

a Satis. Imo ¶ Sed certè satis esse videtur, si probetur fructus vel res ad aliquem peruenisse. Ex hoc enim videtur fundata intentio eius qui dicit illum factum esse locupletiorè, nisi ipse postea probet de mala cõsumptione, per supradicta. ¶ Ex quibus videtur, quòd nõ rectè dicat gl. in sti. quibus aliè. non licet. §. penul. in verbo, locupletior. dum inquit, quòd dicitur quis factus locupletior, si nõ sit pauperior, alleg. tex. qui hoc dicit in l. in pupillo. §. de solut. ubi nam hoc ipso quòd non est pauperior factus, locupletior est. ¶ Sed ad illum text. responderetur, quòd intelligitur quòd non sit pauperior soluendo & faciendo quòd ab eo petitur, quia si non remanet in damno facta solutione: ergo illud quòd habebat, erat sibi in lucro: & ita illum text. declarat Bar. in l. j. §. impuberes. §. commod.

¶ Et quis debeat probare alium esse effectũ locupletiorum, not. Bal. in l. j. C. si aduer. credi. & in l. prædiorum. C. de prædiis min. Et ad supradicta videndũ est quòd scribit Franc. de Cur. in cõsi. lxxij. princeps defunctus in iij. col. ¶ Postremò cõtra istã regulã videtur tex. in l. iij. §. si qui incipit, si filius familiã s. de pecul. vbi si filius familiã fuit in magistratu, & fecit litem suam, quo casu obligatur ex quasi malefici. insti. de obli. quæ ex malefici. §. si filius famil. Et tamen ex tali quasi maleficio datur actio de peculio contra patrẽ. d. l. iij. §. fin. contra tex. hic. Fulg. in d. l. iij. §. ex furtiua. miratur de illo tex. & respondet esse speciale in tali casu: quia secundũ eum talis obligatio est reducta ad similitudinem obligationis ex contractu: quia transit in hæredem. l. magistratus. §. de magi. cõuen. ¶ Et in alia 7 obligatione ex quasi maleficio pater nõ obligatur etiam de peculio: vt probatur in d. §. si filius famil. & d. l. j. §. si filius famil. de his qui deiec. vel effud. Et ratio specialitatis videtur: ¶ quia pater ratione publici officij magis, 8 quàm in aliis, pro filio obligatur. l. quoties. §. ad munici.

In l. Hæredem. Argumenta.

- 1 Hæres eadem cum defuncto persona reputatur.
- 2 Statutum loquens de promissore, nõ habet locum in hærede.
- 3 Hæres raucificare potest quòd defuncti nomine factum est.
- 4 Hæredis factum idem cum facto defuncti creditur.
- 5 Pactum cum aliquo factum, porrigitur ad eius hæredem.
- 6 Promittens pro se, præsumitur pro suis hæredibus promississe.
- 7 Declarandi potestas ad hæredem non transmittitur.
- 8 Hæreditate adita intelliguntur, quæ de hærede dicuntur.

Substitutio

Substitutio de hæredibus facta, intelligitur si adierit hæredem.

- 9 Hæres qualiter executori in testamento dicatur dari.
- 10 Hæres quando tunc demum quis dicatur.

REGVLA LIX.

HAEREDEM eiusdem potestatis iurisque esse, cum sit defunctus constat.

¶ NAM hæres ¶ est quodammodo eadem ¶ persona cum defuncto. §. j. in auth. de iureiur. à mori. præstit. & bene dicit text. ibi, quodammodo, quòd verbum denotat improprietatem. l. in suis. §. de lib. & posthu. Quia verè alia est persona hæredis, & alia defuncti: vt no. Domin. in c. ij. in fin. de iur. cal. in fi. in vj. Et ideo in materia in qua verba propriè & verè accipi debent, hæres non reputatur eadem persona cum defuncto: vt probatur in l. qui Romæ. §. Augerius. de verb. oblig. vbi ille qui promittit soluere illud in quo apparebit patrẽ suum debitorẽ esse: non tenetur, si de tali debito cõtra hæredem constiterit. Ex per illum textum dicit Arer. ibi post Dy. & Imo. quòd debitor post mortem non dicitur debitor, b licet hæredem reliquerit. & facit tex. in l. cum ita datur. §. de condi. & demonst. vbi conditio dandi Titio non potest impleri in hærede Titij. & no. Barto. in l. sub diuersis. §. de condi. & demonstra. vbi concludit, quòd iussus dare alicui sub nomine proprio, nõ potest dare hæredi. bene facit quòd not. Bal. in d. l. j. colum. fin. ver. pone statutum dicit. C. de execu. rei iudi. vbi inquit, quòd si potestas debet habere decem pro executione facta contra condemnatos, non habebit decem si executio facta sit contra hæredẽ condemnati, quia hæres non est condemnatus.

¶ Ex his confirmatur ¶ quòd no. Ang. in l. postulante. §. ad Trebel. vbi voluit, quòd licet si statutum dicit quòd debitor capi possit & carcerari, habeat locum etiam contra hæredem: vt Barto. ibi & Doct. dicunt. Secus tamen est secundum eum si statutum loquatur de promissore. Quia non habet locum in hærede: quia licet hæres sit debitor, non tamen dicitur promissor: quia ipse non promissit. & sequitur Alexan. ibi. col. iij. Et ex prædictis tradit Soci. in cõsi. cccxij. præsens consultatio.

¶ Et prædicta procedunt attentata vi & proprietate verborum. Sed quantum ad iuris interpretationem, hæres eadem

P §

a Eadẽ. Dec. cõsilio cclxã. col. ii.

b Debitor. Et illum tex. dicit ibi vnicum ad hoc Alex. ibi in ii. col. in princ. l. in princ.

a Heredem. eadem persona cum defuncto reputatur: quia regulariter est eiusdem potestatis cuius fuit defunctus: ut rex hereditarius, & not. Per. de Anchor. per istum textum in consil. xxv. in fin. in quaest. 5. dicta. Et ideo factum nomine defuncti ratificari potest per heredem. "I. quo enim in §. ad procuratori. supra rem ratam habe. & not. Barto. in l. bonorum. colum. ij. in versic. quare utrum. §. rem rat. habe. cum siml. ut tradit Alexan. in d. l. si eius. in verbo, negationum. colum. iij. §. si cer. peta. & idem Angel. in consil. clxj. viso. col. fina.

b Heredis Et adde q. quando heres aliquid facit, vel exequitur ex dispositione defuncti, quod heres necesse facere habet, tunc dicitur a defuncto, & non ab herede procedere. l. adoptiva. §. i. ff. de iur. dot. Barb. in reper. rubri. de reb. eccl. nō alien. col. lxxvi. vers. & ex istis sequitur. & in ea. literis. col. ii. de rescrip. Hier. Chuc. **c** Tantū. Adde quod nec heres excludit Deci. consil. cc. xiii. nu. 8. consil. cclxxii. Nicol. Eueral. in loc. leg. loc. a natura dicta. laxatiuam. Andreas Tiracquetra. retrada. cōuen. q. i. glof. vi. nu. 5. Boeri Dec. lxxvj. fed valde errat, v. dudū dixi ad

¶ Et factum heredis reputatur factum defuncti: ut not. Angel. in consil. clxxv. Brunellus notarius. alleg. l. uxorem. §. agri. plagam. de leg. iij. Et testamentum defuncti & heredis vnum & idem reputatur. ut in nō detrahit Pau. de Cast. in consil. lxxij. videtur dicebat. Et heredi nō potest opponi quod non sit nominatus in instrumento: quia nominatus Titio, eius heres, nominatus videtur: ut not. Bal. in l. j. col. j. C. quorum legat. & ideo non potest heres improbare factum defuncti. l. si cum a matre. C. de rei vendica. l. si ad ea. C. de neg. gest. l. si vxor. §. de bono. auct. iudi. pos.

¶ Et in dubio pactum factum ab aliquo ad eius heredem porrigitur. l. si pactum. §. de probat. l. iur. gentium. §. pactorum. §. de pactis.

¶ Et qui promittit pro se etiam pro heredibus promissis videtur. per glo. & Barto. in l. si sic. de verbo. obliga. cum siml. ut tradit Alexan. in consil. xij. per spectis huc. colum. penul. lib. v. Et qui promittit tantum de facto suo, non excludit heredem: ut not. Barto. in l. si seruus. la. e. secunda. supra de condic. firt. Bald. in l. fina. C. de actio. emp. cum siml. ut Alexan. scribit in consil. xvij. attentis narratis. col. si. lib. v.

¶ Et regula quae hic ponitur, limitatur. ut §. dictum est. Et etiam non procedit in quibusdam casibus in quibus potestas quae datur defuncto, ad heredem non porrigitur. l. omnimodo. C. de inoffic. testamen. l. fina. C. de reu. dona. & in l. iij. §. de ser. expor.

¶ Vnde potestas declarandi non transit ad heredem: ut not. Bar. in l. edita. C. de eden in l. inter. stipulante. §. j. de verbo. oblig. cum siml. ut Alexan. ibi tradit, & dixi in d. l. edita. & facit tex. in l. quia personales. solu. mari. & in l. j. C. de priuile. do. cum siml. & facultas insinuandi donationem

tionem

tionem non competit heredi: ut not. Aret. in consil. cxx. in causa quae vertitur. in primo dubio. & ibi in ij. col. limitat. & declarat regulam istius legis. Et adde quod licet heres reputetur eadem persona cum defuncto. ut §. dictum est. Secus tamen est in herede heredis qui non reputatur eadem persona cum defuncto. ut no. voluit Pau. de Cast. in consil. cxxvij. viis dubiis. circa. si. lib. ij.

¶ Postremo notandum est, quod praedicta omnia quae dicitur de herede, intelliguntur adita hereditate. l. iij. §. si quis ita. vbi I mol. de here. insti. facit tex. in l. iij. §. si quis heredi. §. de statu libe. & in l. si in diem. in principi. & quod ibi Bar. §. de con. li. & demon. Et ideo substitutio facta de heredibus, intelligitur si hereditatem adierint. l. si plures. in si. vbi gl. & Bar. §. de vulg. & pupil. Et heres datus executori in testamento, intelligitur si heres sit effectus, ita quod a deat hereditate. l. Lucius. la. j. vbi Bart. C. de fideicom. lib. & no. Bar. in l. codicillis. §. j. §. de ann. leg. Pau. de Castr. in d. l. si plures. & not. Bal. in d. l. fina. in prin. C. si pen. app. mors interue. Et vbi inquit, quod heres quis non dicitur antequam testamentum aditione heredis confirmatum sit. alle. l. si seruus communis. l. xviij. in prin. de stip. seruo.

In l. Semper qui non. Argumenta.

- 1 Mandare quando quis praesumatur.
- 2 Abiens quando consentit dicatur.
- 3 Possessio quando emptori a domino censetur tradita.
- 4 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest, & nu. §.
- 5 Rati habitio trahitur, & equiparatur mandato.
- 6 Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate.
- 7 Delictum an puretur mandare, qui cum possit, noluit prohibere.
- 8 Possessio praesumitur ratificari per fructuum perceptionem.
- 9 Laudum quando censetur ratificatum.
- 10 Ratificare nequit quis, quod non suo nomine gestum est.
- 11 Ratum habere quis potest, quod in sui praesudicium nomine alieno est gestum.
- 12 Ratificatio intra quod tempus fieri debet.
- 13 Homicidium simul commissum licet rursus fieri non possit, ratum tamen haberi poterit.
- 14 Declaratio semper fieri potest.
- 15 Ratum haberi potest, quod homine impeditae fieri non potest.
- 16 Ratificatio nulla est eius, quod nullum est.
- 17 Ratificatio non sufficit, vbi mandatum lex requirit. Ratificatio non est vere idem cum mandato.
- 18 Aequitate cessante ratificatio non facit mandatum valere.

REG

Alex. cōf. xviii. colū. fin. lib. v. & nuper. Ad Phil. Dec. cōf. cclxxi. colum. pen. C. M.

Adita. Alex. consil. xxxvi. nu. ii. lib. iiii. & dixi in consil. Paris. §. iij. nu. c. C. M.

SEMPER *quis non prohibet pro se intervenire, mandare creditur. Sed si quis ratum habuerit quod gestum est, obstringitur mandati actione.*

¶ Duo sunt dicta. circa primum glossa & bene exemplum ponit secundum l. qui patitur. §. mandati. Et ista regula & text. in d. l. qui patitur. intelligitur quando quis est presentis, & non contradicit. vt not. per glossa in d. l. qui patitur. & not. Bart. in l. j. §. de neg. gest. & sequitur Alex. in l. sepe. in char. ix. col. xxxiiij. ver. vij. saluari potest. §. de re iudic. & Barr. hoc idem dicit in l. si pecuniam. C. de neg. gest. Et verba fati conueniunt: quia illud verbum, patitur, arguit presentiam: & eodem modo verbum illud non prohibet.

a Prohibet. pro quo facit text. in l. Sabin. §. communi di. vi. qui text. not. probat etiam conclusionem, quod presentis & tacens quando agitur de eius praedictio, dicitur aliter constare. & sic non in totum. H. C.

¶ Sed tamen considerandum est, quod ista regula, & d. l. qui patitur. intelligitur quando tractatur de utilitate eius qui patitur, & non contradicit: vt not. per glossa in d. l. qui patitur. & not. Bart. in l. j. §. de neg. gest. ¶ Et tali casu idem videtur in absente. Quia si fiat actus in quo agatur de utilitate absentis, statim quod ille absens scit, & non contradicit, consentire videtur: vt not. Bart. in l. qui enim. §. rem ratam hab. allegat. l. si absentis. & quod ibi not. per glossa & Doct. C. si certum petatur. & sequitur Abbas in c. nonne. in fin. de praesumpt. & sic data scientia in utroque non videtur differentia inter absentem & presentem. Nam sicut presentis qui tacet videtur consentire, quia de eius utilitate agitur: eadem ratio videtur in absente postea quam scit, & non contradicit. Et secundum hoc regula videtur generaliter procedere, & ad istam regulam facit text. in l. j. §. magistrum autem. §. de exercit. ibi: si scit, & passus est eum in naue magisterio fungi, ipse eum imposuisse videtur. & ad idem facit text. in l. ij. C. de acquir. possess. vbi ¶ possessio emptori tradita videtur a domino qui scit, & patitur illum esse in possessione.

¶ Et secundum istam regulam in notabili quaestio. consuluit Petrus de Anchar. in consil. lxxij. motiua iudicis in versic. quo ad quartum. & Alexand. in consil. cxx. ponderatis. lib. v. col. ij.

¶ Et per dicta l. qui patitur. concludit Socin. in consilio cxij. multum abunde. columna iij. quod ¶ sola presentia donatarij tacentis facit donationem causa mortis, quae hodie potest fieri pacto nudo. iuxta glossa in l. cum pater. §. m. z.

a Contrarium. Idem Dec. in rub. in. si. C. de pact. & quos late dicit And. Tirac. repet. si vnquam. ver. donauone largitus. nu. 128. licet contra alleget. nu. 139. C. de reuoc. dona. C. M.

b Retrahitur. Vide Fel. in c. sicut. lo. ij. de simo. si. col. vbi ponit regulam cum ix. fallen. & lras remisiones in materia: vltra quae vide Abb. & Fel. in c. nonnulli. §. sunt & alij. de

§. M. z. uo. de leg. ij. quia cum agatur de utilitate sua praesumitur consentire. d. l. qui patitur. & hoc idem voluit Ang. in terminis in consil. clxxxv. ex themate praedicto. col. ij. in hoc tamen contrarium voluit Aret. in l. ij. verii. circa secundum qualitatem & c. de leg. j. Et secundum opinio. Aret. consilium dum essem vltra montes: quia sicut Bart. in l. iurigentium. §. quini mo. col. v. & in l. sicuti. in prin. §. de pact. interpretatur. l. si quis argentum. C. de donat. vt non habeat locum in pacto praesumpto, quia concurrere reat duo specialia: quod fieret donatio pacto modo & praesumpto: sic etiam dicit Aret. in d. l. ij. licet hodie pacto nudo etiam fieri possit donatio causa mortis, secundum glo. in d. §. M. z. uo. hoc intelligitur in pacto nudo expresso, & non in praesumpto, & quia dicit ipse quando quis donat presentis & tacenti, non videtur pactum, sed pollicitatio. Lex pollicitatione. de pollicit. & hoc confirmatur ex his quae dixi in rubr. C. de pact. alleg. Host. in sum. de pact. in prin. ibi, in idem placitus & consensus. & in l. pactum. §. de pollic. ibi: duorum consensus atque conuentio. & licet quoad hoc etiam ex consensu vnus a lege pactum inducatur: vt not. Bart. in l. ij. C. de pact. cum si. vt tradit ibi Alex. illud non est pactum simpliciter, sed secundum quid: sicut distinguitur contractus a quasi contractu: quia in contractu consideratur expressus consensus: in quasi contractu, tacitus. ¶ In d. de obli. ex quasi contractu. in prin. ¶ Et ideo in proposito, licet nudo pacto hodie etiam possit fieri donatio causa mortis: intelligitur de pacto nudo verbis expresso. & non videtur habere locum in isto casu. In quo videtur potius pollicitatio, quam pactum: vel saltem est pactum tacitum & praesumptum, in quo non videtur habere locum quod dicit gl. in d. l. cum pater. §. M. z. uo. de lega. ij. secundum Aret. in d. l. ij. col. ij. & dixi in consil. ccxlv.

¶ Secundum dictum est in quo alia regula continetur, quod ratihabitio retrotrahitur, & mandato equiparatur: vt habetur in regu. ratihabitionem. eod. titu. in vj. Ad idem est text. in l. fin. C. ad Maced. in l. licet. §. de iudic. in l. si pecuniam. C. de neg. gest. & in c. si. de iureiur. in vj.

Et

¶ Et in c. cau. fam. de iudic. col. pe. verfi. sed deueniendo, & vbi ponit quod secundum magis communem opinionem sententia lata contra falsum procuratorem potest ratificari. quod tamen limitat xij. modis. & idem in c. j. col. pe. & vlt. de re iudic. & Anch. & doct. in d. regu. ratihabitionem si. vj. & idem quod Fel. in d. c. cau. fam. dicit la. in l. licet. C. de p. cura. vbi ponit xij. limit. in pe. col. vers. in vlt. parte. gl. & la. in l. qui in aliena. de acquir. hz. col. iij. ver. gl. in vers. rem rata haberi. vbi dicit quod ea quae a principio non possunt explicari per procuratorem, non possunt haberi rata. et eisdem in l. nec is. §. j. de acqui. here. col. ij. vbi dicit, quod ratifica-

tio non extenditur ad ignorata. & quæ sint necessaria ad hoc vt ratificatio teneat, vide Barb. c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. colum. vij. in princip. vbi etiam tractat istam materiam: & quibus modis fiat. vide eundem in c. ex parte decani. de rescriptis. colum. x. & circa id quod dictum fuit de procuratore falso, vide Felin. cap. j. & vt. coi. de re iudic. & in c. post cessionem. vij. col. versic. secundo declarat. &c.

de probat. & ¶ Et ista regula etiam habet locum in requirentibus quando habeat speciale mandatum. vt not. Ang. in d. l. licet in princ. de iud. alleg. Io. And. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de elect. in vj. & text. in c. j. de homi. in vj. & probatur in d. de prudentia. de fin. de iureiur. in vj. & idem tenet Bald. in l. i. maritus. C. penult. versic. manda. per text. in l. quod si de speciali. §. de minor. Alex. in consil. xxvij. viso. col. iij. lib. v.

¶ Similiter ista regula habet locum in delictis b. e. cum ad sedem. de restit. spol. l. j. §. deieci se. versic. sed & si cum quis. §. de vi & vi arma. & ibi glo. & Bar. & glo. in c. quam sit in ver. potere. de elect. in vj. & no. Bald. in d. l. si in si C. ad Maced. & in l. non ideo minus. col. vij. versic. vndeci. no. quaritur. C. de accu. Paul. de Cast. in consil. cccx. xij. qui scio. in iij. col. in antiquis. & Soc. in consil. cxlvij. iudiciali. me iudex. in fi. Et talis ratificatio fieri potest non solum verbis, sed etiam facto: vt text. dicit in l. Paulus respondet. §. rem ra. hab. nam plus est facere, quam pronuntiare. l. si tamen. §. ei qui. §. de ædil. edict. & plus est aliquid facere facto, quam verbo. vt dicit text. in c. dilecti. e. j. de app. Et ideo si vniuersitas soluit expensas factas in lite per syndi cum non legitimè constitutum, videtur gesta per eam ratificari, vt not. Spec. in tit. de synd. in versic. sed pone quod vniuersitas. col. ij. vbi alleg. d. l. Paulus. & l. pen. §. de deci. in fi. & c. quo ad cõsul. de re iud. Et dictum Spec. sequitur Alexan. in consil. cxxvij. viso instrumento. col. j. & in consil. ij. de ord. cogn. clxxv. perspectis verbis. in fin. lib. v.

¶ Et ex perceptione fructuum probatur ratificatio possessionis, vt tradit Alex. in consil. lxxvij. quoniam. col. final. in princip. eod. libr. v. vbi alleg. decisionem Rotz. clxvj. item licet amicus. Et per receptionem census ratificatio contractus inducitur: vt notat Bald. in consilio clxxxij. ad intelligentiam lib. ij. secundum nouam formam. alleg. l. si præteritus. C. de contratab. & l. si proponam. §. primo. vbi bonus text. supra. de inoffic. testament. & respondens alicui de fructibus, videtur ratificare contractum: vt idem Bald. dicit in consil. iij. videtur in princ. in iij. libro. Et agens ex contractu videtur ratificare contractu

tractum: vt not. Bald. in consil. xij. punctus. lib. v. & idem Ang. in consil. cl. viso. col. fi. Et qui exigit rationem administrationis, videtur ratificare gesta per illum qui administravit, vt not. Paul. de Cast. in consil. j. secundum nouam formam. in antiq.

¶ Et quando laudum ratificatum dicatur, tradit Socin. in consil. cccx. viso compromisso. col. pen. & talis ratificatio potest fieri etiam pendente iudicio. vt not. Alexand. in consil. supra alleg. cxxvij. viso instrumento. col. j. libr. v. & talis ratificatio potest fieri etiam parte absente: vt notat Barto. in l. quo enim. in fin. §. rem rat. habe. & in l. Pomponius. col. ij. versic. item ex eodem §. de nego. gest. quia pendet à sola voluntate ratificantis: ideo potest fieri parte absente. & idem Bar. in authen. sacramenta puberum. col. ij. C. si aduers. vend. cum similibus. Alexand. scribit in consilio cxxvj. visis. in fine libr. v. & per ratihibitionem actus attribuitur ratificanti: vt notat Barto. in l. si pecuniam. C. de negot. gest. Socin. in consil. clvii. viso processu. col. iij.

¶ Prædicta regula intelligitur quando fuit gestum nomine ratificantis, aliàs non potest ratificari, vt habetur in alia regula. ratum. eod. tit. in vj. & ad idem text. in l. si pupilli. §. sed si ego. vbi Barto. §. de negot. gest. & in l. si seruus. §. de precar. & in c. cum quis. de sent. excom. in vj. Et ista conclusio procedit, quod ratificatio non potest fieri isto respectu quod negotium ad me trahatur. Secus est in quo ad præiudicium meum: quia in præiudicium meum possum ratum habere quod nomine meo gestum non fuit, vt not. Bart. per illum text. in l. si fundus. §. j. §. de pignorat. & not. per gloss. in d. regula, ratum. Et hoc solum habet locum in casu d. l. si fundus. §. j. quia res non poterat habere effectum sine tali ratificatione, quia erat pignorata res aliena in qua ius pignoris constitui non potest, nisi domino consentiente: secus si res absque ratificatione potuisset fortiri effectum: quia tunc etiam in præiudicium ratificantis non potest ratificari quod non fuit gestum nomine ratificantis: & fuit ista distinctio aliquorum, vt Barto. refert in d. l. j. §. sed & si cum quis. supr. de vi & vi arma. & sequitur Perus. in d. regula, ratum. per text. in dicto c. cum quis. de senten. excommu. in sexto. vbi patet, quod non possum ratificare etiam in præiudicium meum quod nomine meo factum non fuit. Bart. tamen in d.

in d.l.j. §. sed & si quis. breuiorem tradit doctrinam, quod gestum nomine alterius non possum ratificare trahendo ad me negotium, ita quod ego dicar commississe illud delictum, vel illud negotium fecisse. Sed si volo habere ratum in praiudicium alicuius iuris mei, possum d.l. si fundus. §. j. & in l. mater tua. C. de rei vend. vbi si quis vendit rem meam nomine suo, possum ratum habere vt mihi praiudicem in dominio & rei vendicatione: sed non possum agere ex vendito contra emptorem.

¶ Secundo regula principalis limitatur, dum modo fit ratificatio infra tempus infra quod actus qui debet ratificari fieri potuisset: vt est text. in l. bonorum. §. rem rat. hab. ad idem text. in l. j. in princ. §. de app. recip. vbi ratificatio appellationis interposita debet fieri infra tempus datum ad appellandum & no. per glo. in d. regu. ratihibitionem. & in c. quam sit de elect. in vj. & per illum text. c. cum venissent. col. ij. de resti. spol. quod si quis tanquam gestor negotiorum meorum nomine meo accepit possessionem, & sit spoliatus antequam habuerit ratum, illa ratificatio nihil operatur: & sequitur Ale. in l. quod meo iudicio diuisorio. col. pe. in prin. lib. ij. Et facit quod not. Bart. in l. si vxor. §. si quis vxorem. §. de adulte. vbi per illum text. in d.l. bonorum. dicit quod ratificatio potest fieri re existente in eodem statu: alia secus. & not. Salic. in l. fin. post Bal. C. ad Maced. cum similib. vt tradit Alexan. in consi. lxxvij. viso. col. penult. lib. v. & in d.l. quod meo. in princ. col. ij.

¶ Et hoc quod dicitur de re integra, limitatur, vt in notabili casu scribit Corn. Perus. in consi. xxxvij. memini. si col. fin. lib. ij.

¶ Item quod dicitur in d.l. bonorum. habet locum in ratificatione quae respicit fauorem ratificantis: secus vero esset in odium & praiudicium eius: quia ratificatio fieri potest, licet actus principalis fieri non possit: vt patet in homicidio semel commissio quod iterum fieri non potest, & tamen ratificari potest c. j. de homic. in vj. & in d.l. j. §. sed & si cum quis. de vi & vi ar. & not. Ang. in l. bonorum.

¶ Item & secundo d.l. bonorum. non habet locum in declaratione quae semper fieri potest: vt not. Bal. per illum text. in l. sed & si quid. §. interdum. in ver. quod ergo. §. de vfas & ref

& refert & sequitur Aret. in l. j. §. si quis ita colum. iiii. de verb. oblig. & hoc idem dicit Ang. in l. cu proponas. col. j. in glo. fi. C. de bo. auth. iud. poss. vbi simpliciter alleg. l. heredes palam. vers. sed si notam. §. de testa.

¶ Tertio quod dicitur in d.l. bonorum. procedit quando actus non potest fieri propter dispositionem legis prout loquitur: secus autem si factio hominis actus fieri non potest: quia ratificatio tamen non impeditur. l. cum decem. §. si & in l. si quis offerenti. §. si. §. de solu. & ita Bar. dicit in d.l. bonorum.

¶ Quarto limitatur, vt Alexan. tradit in consi. lxxvij. quoniam. col. fi. in prin. lib. v.

¶ Quinto limitatur, vt per Cuma. in consi. cxvj. Innocentius septimus.

¶ Vltimo limitatur, vt per Bart. in l. j. C. qui admit.

¶ Tertio, regula principalis fallit vbi agitur de praiudicio tertij: quia ratificatio fieri non potest, ita quod in alterius praiudicium retrahatur. arg. l. si partem. §. si. §. quem ad. ser. amit. vt Bar. concludit in l. cum indebitum. §. si procurator. & in d.l. bonorum. §. rem rat. hab. ij. no.

Ang. in consi. cclxxvij. tutor. in fi. Alex. in consi. lxxvij. viso. col. iij. lib. v. & idem Bart. in l. aliena res. §. de pig. act. in prin. vbi concludit, quod ratificatio domini facta de obligatione facta per alium eius nomine, non praiudicat illi cui ipse dominus rem vendidit vel obligauit. Et circa hoc notabilem quaestionem ponit Bal. in rubr. extra de sum. Trini. col. pen. ver. sed incidit quaestio de facto.

¶ Quarto, regula principalis intelligitur, quando actus qui debet ratificari validus fuit: secus si nullus fuisset, quia ratificari non potest: vt no. scribit Pet. de Ancha. qui ponit istam regulam in consi. cxxij. vnus ex procuratoribus: & idem not. Bart. in l. quod obseruare. §. de officio proconsu. in j. oppon. vbi inquit: ratificatio non potest fieri de actu nullo, ita quod actus confirmetur a tempore quod nulliter factus fuit: sed actus nullus bene potest ratificari, ita quod ex nunc valeat tempore ratificationis. & sequitur Alexan. in consi. lxxvij. viso. col. penult. lib. v. §. alleg. Et videndum est ad praedicta quod Aret. tradit in consi. cxxvij. eximie domine. col. ij. & ibi de materia & consilio sequenti.

¶ Quinto fallit, quando mandatum pro forma b a lege vel statuto requiritur: quia tunc non sufficit ratificatio: vt

a Alterius. v. de la. in l. filio que patr. col. i de li. & p. si hu. & in l. qui pro emptore. de vfuca. col. xxxviii. vers. terna ro. vbi late tracta: materiam ratihibitionis. & an possit fieri die ferriata in honore Dei ibi col. xxxviii. in fi. H. C.

b Forma. Adde Bartol post Bal. in lex parte decan. de rescript. col. xxx. vers. ut dicit hic Bal. &c.

Q tiorv

tiore Bal. dicit in l. executorum. col. iij. versic. sed si no. carium. C. de execu. rei iudi.

¶ Et similiter regu. non habet locum in materia stricta: quia si statutum velit quod mandatum testibus probari non possit, ratificatio tamen poterit probari: vt no. Bal. in l. obsequere. §. si in xj. q. 3. de offic. proconsul.

¶ Vltimo, regula procedit secundum fictionem: quia in veritate aliud est mandatum, & aliud ratificatio: vt no. Bar. in l. is qui pro emptore. col. iij. §. de vsucap. Et talis fictio fundatur in æquitate. l. postliminium. §. de cap. 7. & ibi cessante æquitate ista regula non habet locum, vt Alex. concludit in consil. lxxvij. col. pen. in y. lib. 5. alleg.

In l. Domum suam. Argumenta.

- 1 Aedificare qui vetatur, reficere domum non prohibetur.
- 2 Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat.
- 3 Nouum non dicitur, quod prius destructum reparatur.
- 4 Aedificare potest quis in suo liberè, modò in alienum non immitat.

REGULA LXI.

DOMUM suam reficere unicuique licet, dum non officiat inuito alteri quo ius non habet.

¶ Ista regula intelligitur in casu in quo quis non habet potestatem aedificandi de nouo: ¶ nam prohibetur aedificare non prohibetur reficere: vt hic dicitur. Et vltimo glo. exemplificari potest in c. consuluit. de Iud. vbi Iudæi qui prohibentur sinagogas de nouo cõstituere, non prohibentur antiquas reficere: quia aliud est facere, & aliud est reficere. l. iij. §. reficere. §. de iuri. act. ¶ prius. Et ideo prohibitus facere de nouo, nõ prohibetur reficere: vt hic, & d. c. consuluit. & in l. iij. C. de ope. publ. & in l. j. §. si quis aedificium. §. de oper. no. nun. facit quod no. per gl. in c. j. in verbo, domum. de relig. do. in vj. in cle. fi. de rescrip. in verbo, creatum. Et ex his comprobatur quod dicit gl. in l. j. §. pen. in verbo, reficere. §. de mor. infer. & sequitur Bar. in d. l. j. §. si quis aedificium, quod propria & stricta differentia est inter verbum facere & reficere.

¶ Et ista conclusio limitatur, ¶ nisi res in totum fuerit destructa: qui tunc reficere rem in totum destructam est proprie facere: quia de totali reparatione iudicatur idem quod de noua constructione: vt notatur per

gl. x. vij.

a Aliud. Alex. 22. consil. cxc. nu. 7. nume. 22. lib. ii. C. M.

gl. xvij. q. ij. in c. de monachis. & in c. ij. de iure patro. & no. Bal. in l. si per proponis. l. ij. C. de nup. Hest. in summa de ecclesiasticis aedifi. in fi. & facit text. in l. qui tamen. in prin. §. quibus. mo. l. vsufr. amit. in l. iura. legatum. §. si de leg. j. c. in 4. ni. vt latè tradit Alexan. in d. l. si quis aedificium. & Fel. 4. in c. cum accessissent. in fi. char. de consti.

¶ Et si tamen considerandum est, quod licet res in totum destructa sit: remaneat tamen vestigia prioris aedificij, ¶ de facilius reparatio permitti debet, ar. l. si. §. de decur. l. quominus. col. pen. de flu. minib. vbi per duas col. tractat materiam nostræ regu. & eundè post alios in l. i. §. si quis aedifici. §. de noui oper. nun. & d. Phil. in d. ca. cum accessissent. col. ij. in fi. ¶ Fel. & idem Fel. in d. c. consiluit. de Iud. & la. in repet. l. quominus. col. pen. de flu. minib. vbi per duas col. tractat materiam nostræ regu. & eundè post alios in l. i. §. si quis aedifici. §. de noui oper. nun. & d. Phil. in d. ca. cum accessissent. col. ij. in fi.

¶ Secundo regula etiam intelligi potest in eo qui haberet potestatem aedificandi b, secundum regulam l. alius. C. de serui. quæ habet locum dummodo ille qui aedificat in suo, non immitat aliquid in alienum: vt glo. hic dicit per l. sicut. §. Aristot. §. si serui. vend. Et aliàs limitationes ad d. l. alius. tradit Barth. Veron. in tracta. de ser. vrb. pra. in tit. de solo & area. Alex. in eont. clxxiii. opportune cõsiderans. lib. ij. & quod no. Bar. in l. fi. in fi. C. de ser. & d. l. alius. ampliat vt per Abb. in consil. lvij. in quæst. col. iij. lib. j. Corneus in consil. xc. vis. col. v. lib. ij. & Soc. in consil. cxlj. cõsiderata. in prin.

a Fel. & idem Fel. in d. c. consiluit. de Iud. & la. in repet. l. quominus. col. pen. de flu. minib. vbi per duas col. tractat materiam nostræ regu. & eundè post alios in l. i. §. si quis aedifici. §. de noui oper. nun. & d. Phil. in d. ca. cum accessissent. col. ij. in fi.

b Aedificandi. Adde Ias. in l. ex hoc iure. col. ii. de iusti. & iure & domi. Phi. in regu. nullius. videntur. & quæ ibi dixi.

In l. Hereditas. Argumenta.

- 1 Hereditas successio dicitur, possessio verò honorum, ius succedendi.
- 2 Hereditas etiam dici potest ante aditionem.
- 3 Adine sola non sufficit, vt hereditas dici possit.
- 4 Testis hereditatis quado heredi vel fideicommissario detur.

Q = Petit

- 5 Petito hæreditatis non datur hæredi, qui possessionem semel apprehendit.
 6 Hæreditas an desinat dici per solam possessionis apprehensionem.
 7 Filia renuncians hæreditati patris, non excluditur ab hæreditate fratris.

REGULA LXII.

HÆREDITAS nihil aliud est, quam successio in universum ius quod defunctus habuerit tempore mortis.

¶ HÆREDITAS ergo est successio, ut hic dicitur, & in l. nihil. §. de verb. sig. Et bonorum possessio est ius succedendi: ut not. Bar. in l. iij. §. bonorum. §. de bono. poss. De quo videndum est quod dixi in rub. C. qui admittit. col. antepen. Et istam distinctionem hæreditatis quam Iurisconsultus hic ponit, declarat Bar. in rub. §. de acqui. hæred. dicēs, quod ista distinctio loquitur de successione iuris: quia mortuo testatore succedit quoddam ius quod hæreditas appellatur, & personam defuncti sustinet in omnibus iuribus quæ habuit defunctus. l. hæreditas in multis. §. de acquir. rer. domi. l. mortuo. §. de fideiuf. & idem Bar. l. nam & tertius. §. qui in negotia. §. de nego. gest. dicit, quod hæreditas representat personam defuncti, & non hæredes futuri.

¶ Et hæreditas dicitur antequam adita sit per hæredem; & adita hæreditas, amplius non dicitur hæreditas, ut not. per gl. in l. j. §. veteres. in glo. mag. §. de acqui. poss. in l. per hæreditarium. §. de acqui. rer. do in l. hæres per seruum. de acqui. hære. in l. eius qui. in verbo, hæreditati. §. si cert. pet. & not. Bar. in l. iij. in prin. ad fi. §. de bono. poss. vbi inquit, quod postea quàm adita est hæreditas confunditur cum patrimonio hæredis. l. sed si plures. §. si filio. §. de vulg. & pupil. & vbi cum quæ post aditionem appellatur hæreditas, est impropria loquutio. vnde in tit. de pet. hæred. dum dicimus petere hæreditatem, intelligitur nos declarari esse hæredes. licet minimè. §. de pet. hære. & idem Bar. dicit in rub. §. de acqui. hære. & in d. l. eius. si cert. pet.

¶ Et ista conclusio intelligitur post aditam hæreditatem, & apprehensam possessionem: secus videtur ante adeptam possessionem: quia sola aditio non facit quominus etiam hæreditas dicatur: ut no. Aret. dicit rub. §. de acquir. hære. vbi ad hoc alleg. Bart. singulariter in l. si. §. de fideicommiss. hære. pet. vbi Bar. sequitur gl. in l. j. eo. tit. in verbo, hæreditas. quæ dicit, quod solum hæredi vel fideicommissario datur petitio hæreditatis antequam sit consecutus possessionem bonorum hæreditatis. Sed post acquisitam possessionem si desinat possidere, habet rei vendicationem, & non petitionem hæreditatis. & Barto. rationem adducit: quia postquam hæres adeptus est possessionem, desinunt esse res hæreditariæ: ut supra dictum est, & sic Barto. videtur hoc intelligere post acquisitam possessionem, ut ista ratio conveniat quæ stioni: & dictum glossæ. & Bart. tenet Alexander in consilio lxxix. viso puncto. in princip.

princ. lib. ij. & in consil. xciii. in causa & lite. in ij. col. lib. 4. ex quo infero vbi concludit, quod petitio hæreditatis, & interdictum quorum bonorum non datur hæredi qui semel apprehendisset possessionem, per illam rationem, quia per apprehensionem desinunt esse res hæreditariæ, & ideo glo. not. in c. j. de confes. in vj. in gloss. mag. circa si. instruit agentem petitio hæreditatis, vel interdictum quorum bonorum, quod non dicat se possessisse post mortem defuncti: quia illa remedia non competere post acquisitam possessionem, & idem sequitur Anto. de Buc. in consil. lxxij. viso libello. in princ. vbi refert rationem Bar. & sequitur. Et sic conclusio prædictorum videtur, quod hæreditas dicatur, & res hæreditariæ dicantur ante possessionem acquisitam: & sic per aditionem solam non defecit esse hæreditas.

¶ Et hoc confirmatur secundum Aret. in d. rub. de acqui. hæred. quia licet per aditionem dominium rerum hæreditatis unitum sit cum patrimonio hæredis. d. l. sed & si plures. §. filio. de vulg. & pup. quia tamen adhuc non est facta incorporatio, retinet nomen hæreditatis: sicut in simili videmus in fisco cui licet bona vacatia ipso iure acquirantur. l. j. §. an bona. §. de iur. fis. tamè ante incorporationem non censetur eodè iure cum aliis bonis incorporari: ut no. Bar. in l. in omnibus. §. de diuer. & tēp. præstip.

¶ Contrarium tamè expresse tenet Pau. de Cast. in d. l. j. §. de fideicom. hered. per. dum inquit, quod ratio Bart. non est bona: quia illud quod ipse dicit, quod per apprehensionem possessionis desinat esse hæreditas, etiam habeat locum ante adeptam possessionem: quia per solam aditionem videntur res desinere esse hæreditariæ, & pariter desinit esse hæreditas. & hoc verius videtur: quia per aditionem dominium & omnia iura transeunt in hæredem. l. cum hæredes. in princ. §. de acqui. poss. & ideo statim desinit esse hæreditas: quia bona sunt hæredis qui admittit. Et non obstat simile de fisco: quia dato quod plus iuris habeat fiscus & etiam hæres in bonis incorporatis & apprehensis ratione possessionis: hoc non tollit quin desinat hæreditas esse per aditionem, ex quo dominium transfertur in hæredem, ut dictum est.

¶ Et retenta ista conclusione, quod post aditionem non dicatur esse hæreditas, consului ultra montes Valætia: in Delphinatu, quod renunciatio quam fecit filia patri de hæred

^a Hæreditas. Hæc opi. tenet Ias. in rubr. de acq. hæred. col. versio. tu dic quod imo &c. & in l. s. vete res. de acq. poss. col. x. ver. circa conclusionē &c. & in lxx. col. ponit quest. d. Phil. Dec. licet loquatur in statuto: & dicit hanc esse cōm opin. & in xiii. colū. ponit qō. de muliere prohibita nūhere extra ciuitatē cū hæreditatē, prout est Mediolani: an post quā est adita hæreditas, si cōtrahat, perdat hæredit. & q. hæreditas post aditionem non dicat propriè hæreditas: tenet Florē. in l. veniunt. ff. fa. ercisc. & Ias. in l. eius. §. quod si stipulatus. si certum per. & per eundē do: Phil. in consil. lxx. col. in visis duobus. H. C.

hereditate patris, non excluderet illam ab hereditate eius fratris, quia mortuus erat ad hunc hereditate paterna: quia post talem additionem non dicitur hereditas patris, sed fratris per supradicta. Et in terminis de renuntiatione consuluit Ang. consilij. do. Gillius. col. ij.

2 Frater. vi. & sequitur Alex. ubi alia familia inducit l. j. §. veteres. de magis late de acquir. pos. col. ix. ver. expressius. Ange. & idem inter eundem d. Philip. in reg. quod dupliciter. in re. in veris. vlt. rursus. ubi magis idem Aret. in consil. cxj. in presenti consulta. & idem Rom. late eam ex consil. cxlvij. circa primum. Bene. Capra. in consil. xij. & minar. infra eoviso. & Cor. Perus. in consil. cccv. in hac consulatione. li. iij. dem.

In l. Qui sine dolo. Argumenta.

- 1 Culpa lata est dolo aequiparanda.
- 2 Moram incurere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur.

REGULA LXIII.

QVI sine dolo malo ad iudicium prouocat, non videtur moram facere.

¶ Ibi, sine dolo malo. subauditur: vel lata culpa. vt not. per glo. & Bar. in l. quod te. col. iij. in verbo, venio ad vltimum §. si cer. peta. & ad hoc facit: quia lata culpa dolo aequiparatur. l. quod Nerua. §. de pos. l. j. §. si mens. fal. mod. dix.

¶ In rex. ibi, non videtur dolo facere, & sic non est in mora. exemplum ponitur per glo. in l. si quis solutioni. §. de vsur. ad idem text. in l. sciendum. eo. ritu. & in l. iij. §. si quis paratus. ff. quod vi aut clam. ¶ Et hoc intelligitur quando iustam habet causam litigandi, vt probatur in iuris praxi allega. Secus si non habet iustam causam, quia tunc per interpellationem in mora constituitur: vt not. Bart. in d. l. quod te. & est tex. qui ita intelligitur in l. nemo. §. j. §. de verbo. obli. dum ibi dicitur moram committi ab eo qui voluit litigare. & not. Barto. in l. si seruum. §. nunc videamus. in l. qui Rom. §. Seia. de verb. oblig.

¶ Secundo regula intelligitur antequam mora sit commissa. Sed post moram commissam mora non purgatur: licet quis velit ad iudicium prouocare. l. si §. de condit. furt. ubi Pau. de Cast. ita concludit.

In l. Ea quæ raro. Argumenta.

- 1 Leges ad ea quæ vt plurimum accidunt, applicari solent.
- 2 Leges etiam sunt de his, quæ naturaliter contingunt.
- 3 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet.
- 4 Matrimonium inter prohibitos, valet, sub conditione, si Papa dispensabit.
- 5 Ratio eius nulla habetur, quod à principis voluntate sola perdere nosetur.

REGULA LXIII.

EA quæ raro accidunt, non temerè agentis negotijs computantur.

¶ Nota quod de his quæ raro accidunt, regulariter nulla ratio habetur apud legislatorē. Ad idem textum in l. nam ad ea. §. de leg. cum simil. vt per glo. in c. per literas. de despons. imp. Nā rarum & nunquam aequiparatur. c. coram. de offic. deleg. Et quod raro contingit, miraculum est: vt dicit tex. in auth. de consulib. col. iij. colla. iij.

¶ Et quod raro fit, sicut etiam vetus sapientia docet, non obseruant leges. Sed quod fit plerunque, & respiciunt & melentur: vt inquit text. in auth. vt sine prohibi. ma. §. quia verò multum col. vij. & in lantiqui. §. si pars hære. peta. Et ideo casus insolitus qui raro contingit de mille annis semel, vt Barto. dicit in l. Seio. §. medico. per illum tex. de ann. leg. non est in consideratione. & idē Bar. in l. si titulus. §. ferramenta. §. de cōtrahen. emp. cum simili.

¶ Et regula ita videtur procedere in his quæ raro accidunt & habet in se miraculum: vt supra dictum est. ¶ Secus est si naturaliter contingat quia à legibus recipiuntur. l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hær. ubi filius qui nascitur ex matre quinquagenaria, legitimus dicitur, licet raro illud contingat: & omnia alia quæ raro contingunt, sunt sub lege & regula communi, nisi exprimentur, vt Christophorus Porcius dicit in §. insulam. per illum text. institut. de rerum diuis.

¶ Et ad prædicta etiā consonat regula quæ dicit quod illud quod de iure speciali conceditur, non debet considerari l. iij. §. j. ubi Bal. §. de fideicom. lib. & not. Barto. in l. ij. col. v. vers. sed circa hoc dubitatur §. de vul. in l. si. col. ij. C. de sent. passis. & in l. quādū. la. j. de acqui. hære. cum simili. Et hoc intelligitur nisi de illo iure speciali expressè dictum sit, quia tunc attenditur. l. quidam relegatus. de reb. dubis. ubi valet legatum si restitutio impetretur à principe. Et ideo valet institutio de filio spurio sub conditione, si legitimeretur à principe: vt not. Bald. in l. j. in vj. quæst. C. de instit. & substit.

¶ Et hoc videtur quod valet matrimonium inter prohibitos sub conditione, si Papa dispensabit. de quo Abb. post alios in c. super eo. de condit. appo. ¶ Secundo, quod dictum est non considerari quod de iure speciali

¶ Papa istam opi. tenent ibi Anton. & Gaspar. & Præpo. qui late ea disputat. licet relinquar cogitandum cōtra rament tenent Innocen. & Abb. & Card. ibi & Cal. in consil. j. sub ritu. de sponsali. & do. Aret. in consil. cxlij. incipit. ex facto proponitur. & c. col. iij. ver. sed est aduertendum. eam etiam tenet idem Aret. quam dicit communem in l. apud Iuli. §. constat eolum. iij. vers. & ad materiam de leg. ubi las. videtur inclinare in aliam partem. de qua etiam vide Ancha. in ca. ex publico. de conuer. con. iu. Hier. Chuc.

speci illi conce. litur: verum non est antequam actus sequatur: secus est eueniente postea illo casu speciali qui ad iuratur. l. non quocumque. §. si ex bonis. de leg. j. cum similib. tradunt Moder. in l. j. colum. viij. de vulg. & pupil. & facit quo l. s. dictum est per l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hære ibi, eueniente casu quo d. raro contingit.

¶ Similiter etiam ad supradicta dicimus, † quod non attenditur quod pender à voluntate solius principis, quia impossibile illud reputatur. l. apud Iulian. §. con. star. de leg. j. nor Barto in l. si quis sub conditione. col. ij. de test. iur. & in l. continuus. §. cum quis. de verb. oblig. & hoc intelligitur nisi consueta sunt concedi. vt not. Alexand. post alios quos refert in d. §. constat. per illum tex. ibi: distrahi non soleant. cum similib. vt per eum ibi. & Modern. & latius tractat Socin. in d. l. quidam relegatus. colum. iij.

In l. Ea est natura. Argumenta.

a Constat. vbi Alex. laf. adde Deci l. i. col. vij. de offi. eius qui manda. est iurisdict. ca. c. elefia col. fi. de cõstit. And. Tiraq. tra. & retrac. tu. proxi. §. xxij. nu. 39. vltra quem Aymo. consil. iij. in fi. 1. consil. cxxj. nu. me. 10. C. M.

- 1 Cauillatio quæ, veluti superuacua, à iure reprobetur.
- 2 Cauillatio quandoque tolerari potest.
- 3 Aduocatus iustam causam fouens, cum malitiâ licetè aduer. sarium conuincit.
- 4 Testes de falso suspecti, sollicitè sunt examinandi.
- 5 Testis suspectus etiam de circumstantiis interrogari debet.
- 6 Iudex inuestigandæ veritatis gratia cauillationibus vti potest.
- 7 Iudex delinquenti impunitatem promittere potest.
- 8 Priuato etiam fides seruari debet.

REGVLA LXV.

EA EST natura cauillationis, quam Greci *εσφισμα* appellant, vt ab eis denter veris per breuissimas mutationes, disputatio ad ea que emidenter falsa sunt, perducatur.

¶ AD idem tex. in l. natura cauillationis. §. titu. proxi. & notat Ioan. And. in c. venerabilis. declarando tex. in versu. cauillationis de iudic. & ad textum, hic bene facit tex. in authen. de tabel. colum. iij. in ver. & non fugant tabelliones. vbi dicitur, quod nihil est inter homines sic indubitatum vt non possit suscipere quandã sollicitam dubitationem, licet illud sit iustissimum: & hoc fit per cauillationem quæ reprobatur & reicitur à iure. d. ca. cum venerabilis

a Subtilitate Abb. in c. dilecti. de iudic. in. col. Deci. l. si quis hæredem. nu. 4. C. de iustu. & subtili. b Malus. Vide Barb. c. fedes. hic alleg. col. iij. in prin. in proem. cle. col. iij. fo. vii. latini cõ proponas. in ii. col. C. de pac. And. Tiraq. in præfat. trac. retra. nu. 70. C. M. c Simulatio. Cautæ & prouida admittuntur, ita Abb. post glo. & Hosti. in c. quod met. cau.

nerabilis. + Et talis cauillatio videtur superuacua, & nimia subtilitas, quæ à iure reprobatur, & à iudice reicitur. l. actio. §. de neg. gest. l. licet. §. si debito. quib. mod. hypo. soluat. Et hoc est quod dicitur, quod nimia subtilitate res subuerti non debet. l. si quis hæredè in fi. de iustit. & substit. & in l. pen. C. ad Treb. & in l. fi. C. de leg. vbi de tali subtilitate ridet imperator. & illam corrigi. ¶ Quandoque tamen etiam † cauillatio toleratur, quia malitiis est obuiandum. l. in fundo. ff. de rei vend. c. fedes. de rescrip. ideo aduersus malitiã quis cum malitiis b resistere potest. vt not. per glo. in ca. cupientes. in princ. in ver. malignantium. de elec. in vj. & pro dicta glo. est tex. in l. cum parer. §. Titio. in fi. de leg. ij. quem ad hoc alleg. Ange. in l. penul. §. de vit. & dicit glo. nor in c. dominus no. ter. in glo. j. in fin. xxij. q. ij. † quod si aduocatus fouet iustam causam, potest etiam cum malitiã aduersarium conuincere, & bene facit quod not. Anto. de But. in c. j. de mut. peti. vbi voluit, quod si in veritate mutuum reddidit, possit etiam cum iuramento affirmare me nihil à te habuisse. & not. Bal. in rub. C. de fide instru. col. vij. in versu. incidenter etiam quæro. in istis enim & similibus cauillatio admittitur ad obuiandum malitiis, & fraudibus. ¶ Et eo. lè modo propter suspicionẽ iudex debet diligenter examinare testes suspectos de falso & eos inuoluere si potest. vt no. Bal. in l. j. §. editiones. in ij. not. C. de eden. ¶ Et quod si testis est suspectus interrogari debet etiam de circumstantiis in quibus substantia rei non consistit, vt not. Azo in sum. col. pen. C. de test. & Spec. in tit. desti. §. iam de interrogatoriis. ver. & not. cum simul. vt dixi in c. licet causam. in viij. not. de probat. ¶ Similiter & iudex ad veritatem inuestigandam potest vti cauillationibus, & etiam simulare, vt probatur in c. asserre. de præsumptio. & xxij. q. ij. c. non enim volebat Deus. Nã propter utilitatẽ publicam ad bonum finẽ permissa est simulatio. c. vt lem. xxij. q. ij. & per illũ tex. dicit Vento & And. & post eos Dom. in c. nos in quenquã. ad fi. ij. q. j. † quod iudex potest delinquenti promittere impunitatem

Deci. l. unica. col. iii. C. de sen. que pro eo quod in ea. Sed cetera Hippo. Marfil. in l. i. quæstion. in fi. de quaest. in l. si quis obrepserit. ad leg. Cor. de fal. & in pract. ver. postquam n. i. & in sing. col. adde Luc. de Penas. l. i. de numer. l. x. C. M. a. Fely. Hanc etiam tenet lmo. in l. i. qui reus fi. col. de pub. iud. & Fely. c. ca. dens lo. ii. vt. lit. non. c. c. ff. que opi. licet sit eõmunis, ego tamen nõ credo venia. per ea quæ hic dicit do. Phil. impunitatẽ & liberationẽ, si confiteretur delictũ, & potest subillime, & tamen iudex ex tali cõfessione postea illum cõdemnare, & iudex excusatur, & refert Ancha. in d. c. vtilem. Alexandrum tertium ita fecisse cum quosdam episcopo simoniaco. & sequitur Fely. 4. in d. c. afferre. de præsumpt. ¶ Adde tamẽ quod cõtrarium in terminis tenet Innocentius. c. i. x. v. i. inquisitione prædicta. vbi cõcludit exploribus, quod i. virtute illius confessionis extorta per delum reus condemnari potest. per no. in c. fan. de reuoc. & per glo. in l. ite. ii. in pretio. §. fin. 3. locati. vt latius ipse aternaz. vt in c. cum dilectus. quod met. cau. & in c. si verõ. de iureiur. vbi late do. do. ergo idem est dicendũ in fi. de qua. quia æquiparatorum à lege, quod statuitur in vno & in alio, & c. glo. & Doct. in l. si quis persuaserit. C. de fur. & in l. quod v. rō contra. ff. de leg. vbi etiã per Bar. eam fides ista nõ possit rumpi sine interitu salutis æternæ, vt fatentur prædicti Doct. dicitis quod in foro conscientie nõ est licitum talẽ fidẽ rumpere, & dato quod prædicta opi. sit vera, quod iudex non teneatur fidẽ seruare, tamen nõ poterit ex tali confessione cõdemnare cõfitemi, nisi eã iterum ratificasset, per ea quæ dicit sin. lmo. in d. c. si. i. in op. v. i. in q. i. p. hic, sequitur etiã Hippo. de Marfil. in l. i. §. quæstion. col. ij. in fi. vt. modo. de deundo. ff. de quæstion. & latissime in sing. clxxvij. in ep. malitis hominibus & in sin. ccj. in ep. in confessum. vbi alle. p. v. tenentes hanc opi. & sic si cõfiteri non fuerit ratificata, iudex non poterit cum punire, cū sit nulla quantã ad punitionem, quia etiã dato quod esset valida, requiretur quod pluries in confessione perseverauerit. no. verbum Cũ in consil. cxxxvij. in j. col. ver. quantum ad primũ quod est comment. requiritur etiã vt præcesserit accusatio ad hoc vt confessio præiudicet in gl. in l. fi. C. de iud. causa quam cõmend. Bar. in sua. Mar. in ver. confessione. ver. xi. sed ego non teneo illã glo. per ea quæ dicit An. in c. de accus. lib. vi. ii. col. ver. solutio regulariter, & c. vbi dicit quod verum est quod regulariter quis nõ est condemnandus sine accusatore. vt in l. ex rescripto. si quis. de mun. & hon. 3. hoc tamẽ fallit in pluribus casibus, de quibus ibi per eum inter quos ponit istum, quãdo crimen est notoriũ quod sit per confessionem factã in iudicio, vt ibi per eum, & adde quod dicunt Doct. post Bar. in l. i. §. nõ fuit. de dolo. & in l. conventionẽ. de pac. quod publica periona teneatur seruare fidẽ etiã hosti, quod ista doctrina est limitanda per dictum sing. Bal. in e. i. §. fi. col. p. in fi. de pact. firman. qui tenet, quod vbi aperitur via ad delinquendũ vel ad impunitatẽ delicti iuramentũ non est seruandũ, quia nõ tenet tale iuramentũ, & sic quod à publica persona non sit seruanda fides, vbi agitur de impunitate delicti, quod facit pro eo quod notatur de falso conducto dato bannito, in fi. seruandũ. de quo per Fel. in d. c. accedens. & per lmo. in d. l. i. qui reus. vbi facit vnã no. distinctionẽ Tamen caueant iudices per ea quæ 3. dicta sunt, ne sint homicidæ animarũ suarum, quia omnes supra dicti Doct. tenent in foro conscientie nõ esse licitũ rumpere fidẽ. H. c. ibi

in iustitia & veritas videtur opinio, quia fides data seruanda est. l. i. in prin. iur. gentium. §. prator ait. §. de pac. l. i. in prin. de consti. pecu. Et etiam hosti fides seruanda est, nisi per hosti estimare. Et ideo iudex presertim quia publicam personam gerit, fides seruare debet, ex eo quod no. Bar. in l. j. §. non fuit. §. de dolo. & in l. conventionum. §. de pact. & facit tex. in epistola inter claras. C. de sum. tri. ¶ Nec obstat quod Bar. in d. l. conventionum. & in l. j. §. non fuit de dolo per illum tex. dicit, quod à priuato non sit fides seruanda hosti: quia in casu nostro agitur de iudice qui publicam personam gerit.

¶ Præterea illud dictũ Bar. nõ videtur verũ. ¶ Quia etiã priuato debet seruari fides, p. iura s. dicta que generaliter applicatur. ¶ Non obstat. tex. in d. l. j. §. nõ fuit. quia non videtur obare illud Bar. dictum: quia ibi de fide data verbũ nullũ. sed solũ dicitur quod quis vti possit solertia & machinatione cõtra hostẽ, iuxta illud Vergilij: Dolus an virtus qs in hoste requiritur. Et ista notanda sunt: quia sepius occurrũt.

In l. Marcellus ait. Argumenta.

- 1. Rebitur quis proprie dicatur.
- 2. Desinere non dicitur is, qui non incipit.

RIGVLA LXVI.

MARCELLVS ait, Desinit debitoris esse, qui nactus est exceptionem iustam, nec ab æquitate naturalis abhorrentem.

¶ Ista regula de plano intelligi potest: quia debitor ille intelligitur à quo inuito pecunia exigi potest. l. debitor. §. i. j. ergo tur' iusta exceptione nõ videtur esse debitor: vt hic dicitur, & facit alia regula, nõ videtur capisse, qui p exceptionem se mouetur à petitione. Ad idẽ reg. nihil interest. §. eo. vbi dicitur nihil interest qs actionẽ nõ habeat, an p exceptionẽ infirmetur. ¶ Et regula ista intelligitur opposita exceptione. Secus videtur ante oppositã exceptionẽ per ea quæ dicta sunt in d. reg. non videtur. §. eo. vbi videndũ est. ¶ Et ideo tex. hic bene dicit desinere: quia ante exceptionẽ oppositam erat debitor. ¶ Quia non videtur desinere ille qui non incipit. l. Titio. §. de condi. & demonstr. l. nulla. de su. & leg. Et in reg. non potest videri desuisse. §. eo. Et de hoc proprie intelligitur: aliã verõ improprie etiã desinere dicitur quod non incipit: vt nor. per gl. in d. reg. nõ potest. per tex. in l. iij. §. desinere. §. vlt. quædam. ca. vbi gl. in l.

Loquatur ideo generaliter sunt intelligenda l. de pretio. ff. de publ. quæ tamen regula fallit multis modis, vt p Socii. in tractat. fallent in regula cccxix. vbi ponit lvi. fallẽs

a Verba Adde quod verba debent intelligi secundum naturam dispositionis super qua ponuntur etiam ea impropriando de quo per latin procm. seu. col. xxviii. vers. ij. quia &c. et in l. is qui putat. de acquir. hered. col. fi. & in l. pro hared. s. si qui. 3. ij. col. eod. tit.

b Subiectam. Deci. in rubr. de iurisdic. omn. iud. l. j. col. vj. l. fi. col. liij. C. quoad. mit. consil. eedl. xxviii. unde reprobaui qd Deci. supra co. l. in personam.

1 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda.
2 Verba secundum naturam actus, de quo agitur accipi debent.
3 Verba potius pro natura actus, quam pro persone qualitate sunt interpretanda.

4 Sermonem proferens, vnicum tantum praesumitur habere intellectum.

In l. Quoties idem sermo. Argumenta.

c Operentur. Vide Socinum in trac. fallent. in regu. cccxl. Cano. in cap. si papa de priuileg. l. vj. las. in l. si legati serui. de leg. j. Fel. c. Rodolphus. de rescript. col. ij. ver. & ob elusione. &c. & in c. j. in l. si stipulatus. C. de vsur. & facit text. in l. insulam. de eo. rit. do. Phil. Dec. in c. pasto. ralis. in prin. de appel. H. C. d. Delicti. Ad de quod verba ambigua in de listis debent capi in mitiorem partem, vt per laso. qui plura accumulauit in l. diuortio. sel. mari. col. ij. vers. ca. ex istis infero.

Q VOTIES idem sermo duas sententias exprimit: ea potissimum accipietur qua rei gerenda aptior est.

1 B I, rei gerendae aptior est. & ideo verba accipiuntur secundum naturam contractus. l. si vno in prin. ff. de cati. vbi Bart. qui ex hoc ibi infert quod verba accipiuntur secundum subiectam materiam, alleg. bonum text. in l. si stipulatus. C. de vsur. & facit text. in l. insulam. de eo. rit. do. Phil. Dec. in c. pasto. ralis. in prin. de appel. H. C. d. Delicti. Ad de quod verba ambigua in de listis debent capi in mitiorem partem, vt per laso. qui plura accumulauit in l. diuortio. sel. mari. col. ij. vers. ca. ex istis infero.

e persone. Ad de quod verba debent intelligi secundum qualitatem personae: adeo quod verba priuilegii interpretantur secundum

1 Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda.
2 Verba secundum naturam actus, de quo agitur accipi debent.
3 Verba potius pro natura actus, quam pro persone qualitate sunt interpretanda.
4 Sermonem proferens, vnicum tantum praesumitur habere intellectum.

REGVLA LXVII.

Q VOTIES idem sermo duas sententias exprimit: ea potissimum accipietur qua rei gerenda aptior est.

1 B I, rei gerendae aptior est. & ideo verba accipiuntur secundum naturam contractus. l. si vno in prin. ff. de cati. vbi Bart. qui ex hoc ibi infert quod verba accipiuntur secundum subiectam materiam, alleg. bonum text. in l. si stipulatus. C. de vsur. & facit text. in l. insulam. de eo. rit. do. Phil. Dec. in c. pasto. ralis. in prin. de appel. H. C. d. Delicti. Ad de quod verba ambigua in de listis debent capi in mitiorem partem, vt per laso. qui plura accumulauit in l. diuortio. sel. mari. col. ij. vers. ca. ex istis infero.

secundum subiectam materiam intelliguntur & restringuntur: vt Alexand. tradit in consil. xxxv. viso processu. col. liij. lib. liij. vers. circa tertium.

¶ Et quod verba accipiuntur secundum subiectam materiam, etiam not. Abb. in c. exhibuit. in ij. nor. de iudic. & Rom. hoc modo arguit in consil. xxxviii. tribus rationibus. in fi. Aret. in consil. xliij. viso. col. ij. & Alex. in consilio lxxv. in causa. col. ij. Perr. de Anch. in consil. cccxxv. prima facie. Ang. in consil. xxxj. viso legato col. fin. Imo. in consil. xxj. in casu praemisso. in princ. & consil. xcvi. in casu praemisso. & in consil. c. in quaestione. col. ij. cum simil.

¶ Et quantum ad text. hic de sermone habente duplicem intellectum. ¶ Notandum est, quod ille qui protulit talem sermonem vnum tantum videtur habere intellectum: vt dicitur in l. in ambiguo. 3. de reb. dub. Et ideo si dupliciter intelligi potest, videtur quod nullus intellectus valeat, arg. l. si duo sunt Titij. ff. de restans. tut. & ita sentit Bar. in d. l. in ambiguo. Nam eius quod multipliciter exponitur, veritas ignoratur: vt dicit Bal. in l. scire leges. 5. de leg. ib.

¶ Et hoc intelligitur nisi probetur per alias leges & rationes de altero intellectu: quia ille preualet: vt Bar. dicit in d. l. in ambiguo. & tali casu procedit ista regula: quia attenditur ille intellectus qui rei gerendae aptior videtur, & secundum subiectam materiam vt dictum est.

¶ Et praevalet ille intellectus in quo maior sit proprietatis verborum. c. Rodolphus. de rescript. Et praefertur ille intellectus in quo maior sit ratio dubitandi: vt not. Abb. in c. cum in iure. in j. no. de elect. Et praevalet ille intellectus per quem minus iuri communi derogatur etiam verba impropriando: vt not. Abb. in c. cum dilectus. col. fi. de consuet. Et praevalet ille intellectus qui conuenit rub. vt not. Ant. de Butr. in proce. Decret. in §. sanè. Alex. in l. j. in ij. not. s. si cer. per. Et praevalet intellectus in materia stricta in stricto significato. d. c. Rodolphus. de rescript. & per Soc. in consil. cxvj. col. vj. Et praevalet ille intellectus qui facit actum valere. l. quoties. de verb. oblig. cum simil.

In l. In omnibus causis. Argumenta.

- 1 Priuilegium personale extinguitur cum persona.
- 2 Priuilegium quod fisco vel ecclesiae de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur.
- 3 Priuilegium, in dubio est censendum personale.
- 4 Priuilegium quando ad haeredes sit extendendum.

Benef

secund

- 6 Beneficium a principe concessum, lata admittit interpretationem.
- 7 Privilegium quod vni personae conceditur, ad alias non potest rigetur.
- 8 Privilegium loquens de filio, non verificatur in filia.
- 9 Privilegium ad alias non porrigi personas, quando verum sit.
- 10 Privilegium scholaribus concessum, ad eorum famulos est extendendum.
- 11 Privilegium patrifamilias concessum, ad familiae res extenditur tam presentes quam futuros.
- 12 Privilegium contra ius speciale, lata recipit interpretationem.
- 13 Interpretatio lata fit, etiam quandoque in materia odiosa.
- 14 Dispensatio lata recipit interpretationem iuxta verborum proprietatem.
- 15 Privilegium datum cause, transit cum causa, sicut actio datur cum actione.
- 16 Privilegium rem sequitur, quod rei conceditur.
- 17 Privilegium loco concessum, non extendatur ad loci personas.
- 18 Privilegium personis concessum, durat aliquando personis deficientibus.
- 19 Privilegium, quod dignitati conceditur, durare potest dignitate cessante.

REGULA LXVIII.

In omnibus causis id observatur, ut ubi persona conditio locum facit beneficio: ibi deficiente ea, beneficium quoque deficiat. ubi vero genus actionis id desiderat: ibi, ad quemvis persecutio eius devenerit, non deficiat ratio auxilij.

a Extinguitur, & quando incipiat competere, ponit las. in l. beneficium. supra de const. prin. col. ii. ver. successiue.

b Soluti. Vide de Alexan. in l. quia tale. solu. mat. col. ii. ver. ex predictis, &c. ubi plures quaestiones ponit in materia privilegiorum.

Ex ista regula duo dicta colliguntur. Primum est, quod privilegium personale cum persona extinguitur. Secundo, quod privilegium datum alicui transiit cum actione. Circa primum idem habetur in regula, privilegium. co. tit. in vj. & in regula, privilegia quedam. j. eo. in l. cum patronus. in fi. de leg. ij. in l. quia personale. fol. mar. & in §. sed quod principi. in fit. de iur. natur. & ideo non transit ad haeredes. d. l. quedam privilegia. & in l. j. in princ. §. de iure immun. Et quandoque adeo personale est quod alteri commodari non potest, & cum eo persona debet separari. ut de pallio dicitur: ut in c. ij. de auto. & vsu pallij. Et ex ista regula verificatur quod no. Dyn. & Bart. in l. licitatio. §. imperatores. §. de publ. quod privilegium non solvendi gabellam datum fisco vel ecclesiae, non competit emptoribus, de quo dixi in cons. xlvij. Et in notabili casu Alex. tradit in cons. xxxvj. in causa dationum vini. lib. j. & ibi declarat, quod dicitur privilegium

gium personale quando conceditur alicui expressio nomine proprio: ut in c. quoniam Abb. de off. delega. in c. si gratiose de rescript. in vj. Et in dubio privilegium videtur personale: ut not. per glo. in c. cum venissent. de instit. & in c. tua. in glo. de his que fiunt a prela. & in glo. xxv. q. ij. in summa. Et ista regula intelligitur quando privilegium conceditur intuitu personae, ita quod persona sit immediata causa privilegij. Secus si persona non sit causa immediata privilegij, ut patet in restit. in integrum quae datur minoribus, nam dicitur privilegium personale: ut not. in l. exceptiones. §. de excep. t. & tamen extenditur ad haeredes. l. non solum. §. de in integ. rest. l. minor aurem. §. si. §. de mino. l. ea quae. C. de temp. in integ. rest. per. Quia minoris persona non est finalis causa privilegij, sed laesio, quia tunc demum tale privilegium competit minori si sit laesus. l. quod si minor. §. non semper. l. non omnia. §. de mi. & ita concludit Dyn. in d. reg. privilegium. Ad quem Bart. remittit in d. l. non solum. Alex. tamen in d. l. quia personale, videtur reprobare istam opin. quia, dicit ipse, non aperit Dy. qualiter persona sit causa immediata privilegij. Sed potest responderi, quod imo aperit per rationem praallegatam. Secundo dicit Alex. quod non facit Dy. differentiam utrum privilegium concedatur a lege, vel a principe. Sed etiam responderi potest, quod non sit differentia, ut etiam Bart. ipse tenere videtur. Et regula ista procedit in privilegio, prout loquitur, quod est contra ius commune. Secus est in beneficio dato a principe: quia late interpretari debet. l. fin. §. de const. prin. Ideo in dubio transit ad haeredes: ut not. Bart. in l. si pater. de servit. leg. Sic etiam in officio quod est personale, l. tutela plerumque. §. de iur. c. quoniam Abb. de off. deleg. & not. Bal. in c. cum venissent. de iud. circa fi. in ver. pone Papa. ubi concludit, quod si papa concedit officium vicariatus per decem annos, non transit ad haeredes: & sequitur Alex. in l. quia tale. Et sic privilegium personale cum persona extinguitur, ita privilegium datum vni personae, ad alias personas non extenditur etiam ex identitate rationis: & sic in privilegio non proceditur de similibus ad similia, sicut de iure communi. ut no. Ant. de But. per illum tex. in c. fano. de privi. Et istam reg. etiam tradit Bal. in l. j. in princ. C. de

a Personale. Qualiter cognoscatur & etiam reale: vide de Anch. in d. regula privilegij. hic alle. col. iii. in med. & ibi per Dy. & eius add. satis remissive.

b Dubio. Vide Phil. Franc. in d. reg. privilegij. l. col. in fin. Anchi. col. verbi in tertio casu.

c Vni. Adde las. in l. de const. prin. col. fin. ubi satis remissive. Et an possit extendi ratione correlat. per eundem in l. non tantum. de re iud. col. i. & Ro. col. ccc. lvi. & an privilegium concessum fratribus minoribus, & predictatibus extendatur ad ipsas sorores, alleg. col. xiiii. incip. visio testamentorum. iii. vol.

a Filia. Adde quod etiam appellatione filiorum in privilegio non comprehenduntur ne potes nec pronepotes: vt in l. f. d. a. milite. ver. h. ac. autem. supra. de exco. tut. vbi Bal. dicit eum meliorem de iure. & idem etiam Barto. in l. i. liberorum. v. col. versic. quaro. supra de verb. signif. H. C.

b Regulariter. Not. vnum dictum singul. q. privilegium quod conceditur communitatib.

Iudex vt possit retinere res furuias donec eis perverto do minus soluat pretiu, tale privilegium non comprehendit forenses & si si res furuias forensis, non tenetur soluere pretiu. Ita tran. c. de Crem. singula. lxxi. incip. pone Iudex. fo. s. Abb. c. quod clericis. de for. compe. vi. col. in princ. & ibi Barba. xliii. col. post medium. H. C. c. Accessorius. then. habita. C. ne fil. pro patre. vbi Bal. per illum textum quinto notabili dicit, quod privilegium datum schol. ribus, etiam ad eorum nuncios & famulos extenditur. Et privilegium datum calceolariis, debetur ciabatteris eorum ministris. vt not. Ange. in pro. emio Digestorum in ver. itaque proculdubio. col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem, id est ad hospitandum, etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in cap. quanto in ii. notab. de censu.

c de leg. dicens, q. privilegium non extenditur ad alias personas, nec ad alium locum: quia est stricti iuris. Ideo privilegium concessum regi, non extenditur ad reginam, vel filios, nisi expr. iatur. vt not. Domini. in c. aliqui. per illum tex. in iij. not. de privileg. in vj. Et privilegium quod loquitur de filio, non habet locum in filia. vt tradit Card. in consi. ccxxv. puro filiam. si sic etiam privilegium datum vni ecclesie, non habet locum in alia: vt not. Bal. per illum text. in l. non tantum §. non omnia. de exco. tut. Et privilegium quod loquitur de vno contra tu non habet locum in alio: vt not. Ange. in consi. cclxxij. quoniam dictum privilegium.

d Et licet regulariter privilegium ad alias personas non porrigatur, hoc limitatur procedere in personis acriboris & familiaribus quibus competit privilegium, quod sine illis posset privilegium remanere inutile: vt not. Domi. per illum text. in c. licet. §. cum conceditur. in princ. eo. tit. in vj. & glo. ibi similia iura adducit. & not. Abb. in c. quod nonnullis. extra de privileg. Bene facit text. in c. then. habita. C. ne fil. pro patre. vbi Bal. per illum textum quinto notabili dicit, quod privilegium datum schol. ribus, etiam ad eorum nuncios & famulos extenditur. Et privilegium datum calceolariis, debetur ciabatteris eorum ministris. vt not. Ange. in pro. emio Digestorum in ver. itaque proculdubio. col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem, id est ad hospitandum, etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in cap. quanto in ii. notab. de censu.

e Et privilegium datum pauperibus hospitalis, porrigitur per Hippolytum de Marfi. qui plura cumulat in singu. clxxi incip. plura. & addit vnum verbum singulare Bald. in l. fin. c. ad leg. Fal. de plagia, per gloss. ibi in verbo orbica. quod privilegia que dantur viduis, dantur etiam mulieribus inuoluntate nuptis. puta si habeat maritum damnatum ad perpetuos carceres: idem dicerem si esset captus ab infidelibus, vel professus secundum not. in c. i. de conuer. coniug. & vide Iaso. qui refert Bald. in l. si is qui pro emptore. de vscap. supra colum. ii. in tertia principali questione. Bartol. in versicu. adde gloss. Heronymus Chuchalon.

admini

a ministros qui seruiunt hospitali: vt pluribus rationibus. Quid tenet in consi. xj. thema tale est.

b Er privilegium datum illis de domo, includit castaldos & factores: vt no. Alex. post Ro. in l. lecta. in gl. in verbo, in domo. §. licet. per. & dicit Abb. in c. quam sit. in prin. de Iuda. q. privilegium datum vni, etiam ex sociis privilegati competit, quado privilegium esset inutile, nisi socij eodem privilegio gauderent. & Moder. ibi alia similia adducunt. Et familiares militum gaudent eodem privilegio: vt no. Bal. post Cyn. in l. j. C. de vxo. mili.

c Er quod dictu est de familiaribus, intelligit non solum de presentibus, sed etiam de futuris: vt tradit Io. And. in regu. qui sentit. de reg. iur. in vj. in Mercu. & Ang. in consi. cels. thema pradiu. col. ij. Et in pradiis notandu est, q. licet privilegium extendat ad familiares, nota ipsi familiaribus dicit datum esse privilegium: quia licet effectus privilegij ad vnu porrigat, non tamen illi dicit datum privilegium. vt no. Dom. in consi. lxxiiij. attento puncto. col. ff. alle. tex. in c. si cui. §. j. & in c. dudum. in prin. de preben. in vj. & in c. sicut nobis. de ver. sig. in vj. & ideo mortuo principali datum est principaliter privilegium, extinguitur etiam in aliis quibus accessorie competebar: vt no. Bal. in l. ij. circa si. ver. vlt. q. ro. C. de epif. & cle. & And. Sicu. in consi. xx. col. iij. lib. ij. & nouissimè Soci. in consi. lxxxiiij. accuratissime in nouis. Et supradicta omnia bene procedunt quia privilegium est contra ius commune: quia strictè debet interpretari: vt s. dictum est. & do. Rom. in consi. clxxx. si ad materiam. col. pe. §. Secus si privilegium sit contra ius speciale: quia tunc tale privilegium debet late interpretari: quia res ad ius commune reducit: vt no. Ant. de But. per illum tex. in c. olim tibi. in fi. de verb. sig. & Abb. in iij. no. Similiter in privilegiis sit lata interpretatio quatenus proprietates verborum significat: quia in materia etiam penali & odiosa sit lata interpretatio secundum proprietatem verborum: vt no. Aret. dicit per illum tex. in l. cum lege. §. de test. Et ideo quod in dispensatione quare odiosa est & solet strictè interpretari. c. j. de fil. presbyt. in vj. Tamen sit lata interpretatio quatenus proprietates verborum videtur requirere: vt no. Cald. in c. j. de consangu. & affi. col. j. Et quantum ad ius concedentis etiam privilegium, late debet interpretari: vt not. Oldr. in consi. cclxvii. q. est. col. ij. vers. praterea.

d Er ad secundum dictu principale quod de privilegio da-

R to act

a *Causa*. Vide Iasini tempus, de re iud. j. col.
 b *Loco*. Vide Aret in c. nullus, de fo. compe. j. col.
 c *Dignitas* de quo vide Bal. in c. sedes de rescript. & Iasini. Hip. de Marfil. in ca. clxxx. incip. v. geter statutum. Et Io. de Plat. in l. eam legem. C. de excus. mil. lib. 2.
 d *Clericus*. Adde vñ verbū singulare circa priuilegiū. c. si quis suadente. xvij. q. iij. quod si quis percussit cōsanguineū clericū respectu ipsius clerici, q̄ incidit in exco. municationē.
 i *Ludo*. Ro. in repe. rub. de arbit. ff. colum. xix. in princ. quem sequitur Hipp. de Marfil. in suis singu. c. ciii. incip. percutiens. vbi alleg. Fel. in c. ecclēsia sanāz. Manz. de consuet. col. xliij. post med. qui nō tenet illud dictū quia text. ille hic nō probat. nā loquitur de noua exco. municatione, vt volūt ibi Doctō. & Felin. vbi s. & dato quod loqueretur de exco. municatione c. si quis suadente. dico quod illa dispositio non esset extendenda, per ea que ibi dicit Ioan. And. in Nouelis super glof. cōsanguineos. H. C.
 e *Clerici*. Falsum, quia pro mero habetur. H. C.
 f *Causa*. Vide latē Felin. c. cū accessissent. de cōsti. col. x. & satis remissiuē per ad di. Dy. in reg. de cōsti. tit. li. vi. super ver. sinitur priuilegiū. & per Bar. in l. beneficiū. de cōsti. prin. vbi Iason lausimē in viij. col. v. g. ii. principaliter querunt. col. iij.

sel. iij. Et ideo mutazione personæ tollitur priuilegium.
 l. Paulus f. de acqui. h. ere. vbi Bar. in si. dicit quod si res ecclesie perueniat ad priuilegium, cessat priuilegium. vt in pulchra q. not. Pal. in rub. C. de vsur. in iij. q. & sequitur Ioā. de Ana. in c. salubriter. col. ij. de vsur. & in alia simili q. tradit Ioan. And. in Addit. Spec. in tit. de cens. §. nunc dicendum. in addit. incipit. tractabat Vbert. de Bob. cum simi. vt Alex. scribit in consi. xxv. viso processu. lib. iij.

In l. Inuito. Argumenta.

- 1 Liberalitas potest in inuitum exerceri.
- 2 Soluere potest quis pro alio inuito.
Impensa vtilis facta pro infirmo, etiam inuito, repeti potest.
- 3 Soluens pro eo, cui manus amputanda est ni soluerit, repetere poterit.
- 4 Reipublice interest, vt conferantur homines.

I N V I T O *beneficium non datur.*
 R E G V L A L X I X.

¶ *Vltima* gl. facit tex. in l. hoc iure. §. non potest. 5. de dona. vbi dicitur, quod non potest exerceri liberaliter: vt quādo dicitur in c. gesta. lxxiiij. dist. Et per hoc est licitum vnicuique fauori suo renuntiare. l. pen. C. de pact. l. pen. C. de epis. & cleri. & in c. ad apostolicam. de regu.
 ¶ Et ista regula intelligitur, quando solū agitur de interesse eius cui beneficium confertur: secus si agatur de interesse alterius priuato vel publico, quia tunc regula non procedit: & ideo quis potest soluere pro alio inuito b: & ille inuitus liberatur, quia agitur etiam de interesse illius qui pecunias recipit: vt declarat Pau. de Castro, in l. soluendo. ff. de nego. gest. Et ista ratione etiam inuitū exerrare possum de domo ruente: vt dicit text. c. xiiij. q. iij. in c. ipsa pietas.
 ¶ Et impensa facta vtiliter pro infirmo, etiam inuito & prohibente, repeti potest. vt glo. not. dicit. lxxiiij. dist. in summa. in istis duobus casibus bona prastatur etiam inuitis: vt dicit text. xlv. dist. & in c. qui emendat. in ff.
 ¶ Et ideo pro condemnato in amputatione manus vel pedis nisi soluerit centū intra mensem, quis soluere potest & repetere, dato q̄ ille prohibeat & protestetur q̄ soluere non velis: vt not. concludit Bar. in l. si Stichus. de pecu.

a Publico. vel etiam secundo rō: vt quādo ex dispositione legis. vt in l. ser uis verante. de verb. obli. & ibi Iasini ii. responsō. ad s. nō potest. l. hoc iure. 5. de dona. b Inuito. Ita declarat Ange. in prin. institut. quib. mod. tolli. obliga. ii. colū. in ver. in glo. solutio fiat, &c.
 c Text. de quo vide Hippo. de Marfil. in sic. gu. clxxxix. incip. tu audiui. ff. & Felin. in c. contingit. de senten. excō. in ii. colū.

pecu.lega.in princip.in venic.& per hanc legem dico.& idem tener Bal.in l.fi.col.ij.verſi.fed ponamus, C. de nego.gest. quia tali casu agitur de interesse publico:vt Bal. ibi dicit. ¶ Nam interest reipublica, quod homines conferuentur.l.cum ratio. §. pen. §. de bon. dam. Et quia quis non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. c. contingit. de senten. excommu.

¶ Sed tamen in cōdemnato prout doct. loquuntur, considerandum est, quod si ipse non solueret pœnam pecuniariam erit corporaliter condemnatus vigore sententiæ: vnde videtur quod secundum tenorem sententiæ ipse habeat potestatem eligendi pœnam successiuè quam velit: quia licet ipse non sit dominus membrorum suorum, tamen respublica habet potestatem in membris suis: vt not. Bar. dicit in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij. in versu. tertia ratio §. de condi. & demon. & iudex ita iudicauit autoritate reipublica, sicut quando quis est condemnatus ad mortem & pars non appellauit à sententia illa, transit in rem iudicatam. l. diui fratres. vbi Bar. ff. de pœn. l. j. §. si. §. de quæstio. nisi dicamus, quod licet sit cōdemnatus autoritate sententiæ: lex tamen quantum potest cogitat illum liberare: quia in tali sententia corporali dat facultatē appellandi omnibus, etiam inuito condemnato. l. non raturum. §. de appella. vnde sicut vnus potest appellare pro illo inuito ita videtur quod soluere b possit pro illo inuito, sed replicari potest quod appellatio permittitur vt appareat de iustitia, ne innocens in effectu condemnetur.

¶ Sed non sic videtur in illa condemnatione, quia constat de delicto, & solum agitur de pœna in qua videtur potestas data cōdemnato eligendi pœnam, finaliter tamen communis cōclusio habet æquitatem maximam, vt homines conferuentur. d. l. cum ratio. §. pen. de bon. dam.

In l. Nemo potest. Argumenta.

- 1 Gladij potestas merum imperium significat.
- 2 Munerario quo differat à membri truncatione.
- 3 Coercio modica, quæ minoribus magistratibus competat.
- 4 Delegari nõ possit quæ in meri imperij gradib' primis sunt.

REGVLA LXX.

NEMO potest gladij potestatem sibi datam vel cui nulli alterius coercionis ad alium transferre.

EADEM

a Membrorū. Vide lausimè Felin qui plura notabilia ponit circa istam regu. in ca. contingit. de sen. excomm. in i. & ii. colum.

b Soluere. Aduerte, quia semper locutus est domi, Phil. per verbum, soluere: nã si vellent dare idoneos fidei iussores, vel etiam ipsa pars quæ cōdemnata est, iudex nõ poterit recipere dictos fidei iussores: quia dādo fidei iussores non liberatur, cum nõ dicatur soluere. ita Bal. in l. i. §. qui satisd. cog. & l. i. qui eum refert, & oēs tenentes hanc conclusionē in l. si se nõ obtulit. §. ait prator in i. no. §. de re iudi. H. C.

¶ **EADEM** verba habentur in l. solent. in prin. §. de offi. procō. & leg. ¶ Gladij potestas significat merum imperium, quod est habere potestatem gladij ad arri aduertendum in facinorosos homines: id est imperium. §. de iuris. om. iudic. Et ista potestas gladij in effectu importat. ¶ Vita adimatur, vt dicit text. in l. aut damnum. §. j. §. de pœnis. facit text. in l. quisquis. in prin. C. ad leg. Iul. maje. in l. cum vir. in l. quātis. in fin. C. de adul. & in §. item lex Iulia. Insti. de pub. iud. Idem tamen est in mutilatione & abscissione membri. vt no. per gl. in d. l. imperiū. in versu. animaduertendum, & est in eodem gradu meri imperij: vt no. Bar. in d. l. imperium, col. iij. in secundo gradu meri imperij, & nõ per gl. in l. ij. C. de offic. eius qui vic. aq. ger. in glo. ff. quæ allegat text. in §. ad hoc prohibemus. in auth. de colla. ibi. nouissimum supplicij, aut membri abscissionē. & idem tradit Bar. in l. ij. col. pen. ver. secundo quæro. in fi. §. de pub. iud. vbi dicit, quod tanta potestas requiritur in abscissione membri sicut in toto corpore. & facit text. in cle. j. de homic. ibi. mutilat vel occidat. ¶ Et differentiam inter truncationem membri & mutilationem tradit. Abb. in c. i. lorum. col. iij. de sen. excomm. & quia text. æquiparat potestatem gladij & aliam coercionem, glo. intelligit text. de alia coercionem quæ adimat libertatem, vel ciuitatem, ita quod capitalem pœnā contineat. iuxta l. ij. §. de pub. iud. & fortè mota sunt glo. quia modica coercio delegari potest, & madata iurisdictione transferretur. l. si. §. de offi. eius cui mand. est iuris. ¶ Et talis modica coercio etiam minoribus magistratibus competit. l. magistratibus. §. de iuris. om. iudi. & propter hoc glossa restringit text. in pœna capitali: & supplet dum dicitur, coercionis: scilicet magnæ. Sed ista est maxima restrictio, & diuinitio videtur ad istum text. & verba legis repugnat, dum dicitur de qualibet alia coercionem: & ideo videtur quod text. intelligatur de alia coercionem & modica corporali vt sit similis, prout verbum illud, alterius inducit. Quæ quidem coercio corporalis est meri imperij vt notat Bal. in l. imperium, in quinto gradu. de iuris. dict. om. iudi. & respondet ad text. in d. l. si. quod de coercionem verbali intelligitur.

¶ Sed dato quod sit meri imperij, est in quinto gradu vt Barro. dicit in dicta l. imperium. Et ideo insurgit difficultas, quia videtur quod possit delegari: quia solum in primis.

a Gladij, quot mod s capiat: vide lafo. in l. imperium. in princ. hic alleg. vbi post barro. per omnes Mod. latissime tractauit materiam huius reg. præximè per laf.

b Potestas. vide lafo. in d. l. imperium. col. xi. versu. secundus gradus, &c.

primis quatuor gradibus ea quæ sunt meri imperij prohibentur delegari: secus si sunt in quinto & sexto gradu vt Barto. concludit in d.l. imperium. col. iij. vers. quæro vtrum merum imperiũ. Et hoc videtur cõtra istum text. qui talem coercionem dicit non posse delegari Pau. de Cast. in l. j. in princi. col. iij. ver. sed quantum. s. de offic. eius. distinguit & dicit quod modica coercio potest delegari specialiter & expresse propter vtilitatẽ publicam, vt delicta puniantur. ^a sed si causa simplicis iurisdictionis delegetur, modica castigatio non transit. Et istam resolutionem Pau. de Cast. sequitur do. Io. Bapt. de facto Seuerino, in rep. l. imperium. in xij. q. in fi. Sed ista distinctio videtur contra istum text. in primo membro: quia hic, vt dixi, expresse dicitur, quod talis coercio non potest delegari: & æquiparatur in hoc merito imperio in quo tractatur de gladij potestate. vnde cõcludendum videtur, quod coercio corporalis, de qua hic text. loquitur, non potest delegari: secus in verbali. d. l. ij. de offic. eius.

In l. Fructus rei. Argumenta.

- 1 Fideiusor non requiritur, vbi pignus habetur.
- 2 Pactum non valet de pignore non vendendo.
- 3 Creditor quando pignus vendere possit & quando non.

REGVLA LXXI.

FRVCTVS rei est vel pignori dare licere.

IDEM dicitur in l. fi. supra de vsur. nam secundum glo. hic nisi debitor haberet pignus, non de facili reperiret pecuniam mutuo. s. fi. institu. quib. mod. re contrahi. obliga. Et ideo pecunia licite dari potest alicui vt fideiubenat. prout not. Barto. in l. hoc iure. s. j. s. de dona. Et habenti pignus non erit opus querere fideiussores: quia melius est pignori incumbere, quam in personam agere. l. plus cautionis. supra eo.

Et propter prædictam rationem dicit glo. in l. si conuenerit. la. j. s. de pigno. act. et non valere pactum, quod pignus vendi non possit: quia esset contra vtilitatem publicam, ex eo quod creditores non mutuarent: vt dicit glo. si. in fi. quam alleg. Ange. Aret in d. s. fi. Et hoc modo secundum glo. hic exponitur fructus, id est vtilitas.

Et ad hoc glo. in d. l. si conuenerit. notandum est, et quod si conuentio facta sit cum creditore vt possit vendere pignus, si ad certum terminum solutio non fiat, & postea

^a Puniantur. De hoc videtur Bald. in c. intelligimus. col. ij. de iud.

^b Pactum. Imo valet: quia creditores possunt mutuare sine rigore, vel sine tali pacto. Car. Mol.

minum creditor non vendat, si debitor offerat solutionem: creditor ulterius vendere non poterit ita not. dicitur a Cardin. post Marthesil. in clem. i. ^a s. nos itaque. in viij. q. de iureiurati.

In l. Omnia quæcunque. Argumenta.

- 1 Delegari nequeunt, quæ causæ cognitionem requirunt.
- 2 Decretum in alienatione rei minoris interponendum, delegari non potest.
- 3 Decretum in alimentorum translatione requisitum, non potest delegari.
- 4 Decretum requirens plenam causæ cognitionem non delegatur.
- 5 Delegari possunt, quæ iudicis mercenario expeditur officio.
- 6 Cognitionem plenam causæ quæ requirunt, delegari nequeunt.
- 7 Restitutio in integrum alij potest delegari.
- 8 Causa requirens, etiam plenam causæ cognitionem, in spiritualibus delegari potest.

REGVLA LXXII.

OMNIA quæcunque causa cognitionem desiderant per libellum expediri non possunt.

ISTA regula secundum communem intellectum, vt glo. hic dicit, intelligitur, et quod ea quæ causæ cognitionem requirunt, delegari non possunt: & idem tenent glo. Barto. & Doct. in l. nec quicquam. s. vbi decretum. s. de offic. proconf. & leg.

Et ad hoc facit text. in l. mandata s. si tutores. s. de offic. eius cui mand. est iurisdic. vbi decretum quod interponitur in alienatione honorum minoris, delegari non potest, quia causa cognita interponi debet. l. magis puro. s. de passim. s. de reb. eorum.

Et pariter et decretum quod in translatione alimentorum requiritur, alteri committi non potest. l. cum hi. s. sed nec mandare. s. de transactionib.

Et similiter inferri videtur, et quod secundum decretum in quo plena causæ cognitio requiritur, delegari non possit vt tenet glo. in l. libere cauere. circa fin. s. de iurisdic. om. iudic. & idem Barto. sequitur in l. imperium. ea. ut. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. iudere. col. penul. vbi dicit, quod communiter omnes ita tenent. Et pro ista regula facit text. in l. j. s. de his. s. de separa. ibi: præfatis notio & nullius alterius. cum simil. vt late prosequitur Alex. in disputat. sua incip. Rex. Aragonum. in iij. dubio. & ista conclusio bene congruit ad text. in d. s. vbi decre

R. * rum.

^a In clem. j. Et Barb. in ix. col. in fi. ver. quærit Card. & c. ra men hoc non firmat.

^b Delegari. Hæc sunt, incepta, dicendum sensum huius esse, quod iudex non debet per se vel per simplicem sub supplicatione patris expedire ea quæ causæ cognitionem requirunt: vt recte intellexit Ioan. Fab. non sicut instituit de pœna teme. litig. s. omnium. Et sentit Gull. Bud. nosser in dic. s. vbi decretum. deinde Alciat. Parad. lib. ij. ca. ij. & Per. Stella sub ipis non citato forsân. nec lecto Ioan. Fab. vèdicare conueniunt. C. Mol.

em qui loquitur de decreto. Sed ista regula loquitur vniuersaliter
dum dicit, omniis: & ideo ista regula restituitur in his quæ officio no-
bili iudicis expediuntur vt in e. exemplis supradictis.

¶ Secus est in his quæ officio iudicis mercenario & iure actionis ex-
pediuntur: quia illa delegari regulariter possunt: licet plenam causæ
cognitionem videantur requirere. l. j. C. qui pro sua iurisdic. & no. Bar.
in l. arbitro. § qui sitis. cog. & idem Barto in d. §. vbi decretū. col. pen.
vbi facit differentiam inter sententiam & decretum. & per glo. hic.

¶ Item & secundo regula procedit in his quæ plenam causæ cog-
nitionem desiderant: vt loquitur tex. hic cum similibus. §. alleg. Secus autem
est vbi semiplena causæ cognitio requiratur: quia illa delegari pos-
sunt: vt not. per gloss. in d. §. vbi decretum. per tex. in l. pen. §. vt bono-
rum. §. de offic. eius. vbi Barto.

¶ Et ibi post glo. Bar. licet hoc procedere quantum ad cognitionem de-
mittendo in possessionem: sed ipsa missio actualis cum sit mixti imperij,
delegari non potest. d. l. i. ubere. §. de iurisdic. om. iudic. l. ea quæ. §. mag-
stratus. §. ad muni. de quo miratur Paul. de Cast. in d. §. vt bonorum.
quia si potest delegari an quis mittendus sit in quo aliqua causæ cog-
nitio requiritur: a fortiori ipsa missio in possessionem in qua nulla causæ
cognitio adhibetur, debet delegari posse: in quo laborat Alexan. in d. l.
i. ubere. col. ij. vbi finaliter dicit, quod maior est coercio realis, quam
personalis: quia delegatus non potest citare re ipsa. vt not. in l. ij. vbi gl.
& Doct. §. de iurisdic. om. iud. & tamen habet cognitionem in causa.

¶ Videtur tamen aduertendum: quia tex. in d. l. bonorum. loqui videtur
non de cognitione, vt doc. dicunt, sed de actuali missione, vt colligitur
ibi: vt bonorum possessio detur. Sed respondetur vt per Alexan. in dis-
put. §. alleg. Rex Aragonum. iij. dubio. colum. v. in versu. non obit. tex.
in l. cognitio. §. vt bonorum. & ibi Alexand. colum. ix. aliter intelligit
& declarat istum text.

¶ Item tertio ista regula retento communi intellectu fallit in restitu-
tione. quia illa delegari potest. l. fin. in fi. C. vbi & apud quos. & licet
glo. in l. j. §. de dam. infect. videatur restringere illum text. in d. l. fin. in
restitu. minorum. & in l. ea quæ. §. j. ad muni. & idem Bar. in d. l. fin. Ta-
men verior est opin. quod etiam habet locum in restitu. maiorum: quia
ille tex. generaliter de restitu. loquitur. & ita tenet Bart. in d. §. vbi decre-
tum. Imo. & Alexan. in d. l. de dam. infect.

¶ Vltimo regula non habet locum in spiritualibus in quibus cau-
sa delegari potest, licet plena causæ cognitio requira-
tur: vt dicit Angel. in dicto. §. vbi decretum. alleg. In-
nocent. in capit. constitutus. de relig. dom. & non so-
lum in spiritualibus: sed generaliter de iure canoni-
co non videtur habere locum: quia omnia delegari
possunt

Decretum
vbi Iaf. fi. co-
lum. ver. sum.
in iij. lecura
gloss.

possunt de iure canonico: vt per glo. pen. in ca. quod se-
des. de offic. ord. cum simi. vt tradunt Moder. ibi. & Ro. in
consil. ix. ad discutiendum. in secundo dubio.

In l. Quo tutela. Argumenta.

- 1 Mulier & minor a pari procedunt.
- 2 Mater ab hereditate exclusā, non statim excluditur à tutela.

REGVLA LXXIII.

QVO tutela redit, eo & hereditas peruenit,
nisi cum femina heredes intercedunt.

REGVLA habetur cum limitatione, & ad idem
text. quem gloss. hic adducit in fin. de leg. patro. in §. fin.

- 1 Et sicut mulier excipitur, idem est in minore: vt in glo.
hic quæ alleg. text. in l. fin. de leg. hære. & ad idem text. in l. j. §. inter-
dum. §. de leg. tut.

¶ Et per istam regulam in qua defertur hereditas illi cui onus tutelæ
imponitur, inferitur secundum Barto. in l. j. in princ. §. de leg. tuto. quod
si agnati à statuto cognatis præferantur in hereditate eodem modo in-
telligitur quod habeant onus tutelæ. & idem Bart. in consil. incip. Ciui-
tas Mediolani. quem refert & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. char. xj. ver-
mod. lex prouider. de constitu. & idem sequatur Salic. in l. fin. in fi. C.
de leg. hæred. & in auth. sicut. circa fi. versic. quæro tertio. C. de leg. tut.
Ang. Are. in §. actionum. in v. chart. vbi tradit materiam tutelæ. in ver-
ex quo sequitur. instit. de actio. & Aret. in rub. de acqui. posses. colum. j.
Alexan. in l. j. in vlti. char. in versic. posset allegare. §. si cer. peta. & late
idem Alex. in consil. cxxj. viso statuto. lib. iij.

- 2 Et ista conclusio non procedit in matre vel in auia: quia licet ma-
ter excludatur ab hereditate, non tamen exclusa videtur à tutela: vt
nota. decidit Salic. in authen. ma. & auia. col. v. in versu. nono. quæro. &
in d. authen. sicut. in fin. & idem voluit Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de
curato. col. vj. vbi ponit instrumentum curæ furiosi. circa fi. in versu. di-
cit vberius de Bobio. & ita aliàs consuluit: vt patet in consil. xvj. & postea
reperi Alexan. ita consuluisse in consil. §. alleg. & rationes dixi in dicto
consil. & in c. ex parte. de appel.

In §. Nemo potest tutorem dare. Argumenta.

- 1 Miles etiam concluditur in dispositione quæ generaliter loquitur.
- 2 Pater filius in potestate, & etiam posthumis tutorem dare potest.
- 3 Curator in testamento dari non potest.
- 4 Curator pupilli differt à curatore furiosi.
- 5 Pater filio etiam exheredato tutorem dare potest.
- 6 Pater filio pupillo exheredato substituere potest.
- 7 Pater filio naturali tantum instituit tutorem dare potest.

NEMO potest tutorem dare cuiquam, nisi ei quem in suis heredibus cum moritur habet, habiturumve esset si vixisset.

PRIMO ibi nemo. Cum glossa colligitur, quod dispositio generaliter loquitur, habet locum etiam in milite, ut hic. Quia ista regula etiam in milite procedit. l. ij. §. de testa. tut. Et probatur ista conclusio in l. in fraude. in si. ibi: quia generalis est ista determinatio. & Valde per illum tex dicit, quod dispositio generalis includit etiam personas privilegatas. ad idem facit tex in l. impuberi. §. de adm. tut. de quo videndum est quod dixi in reg. j. §. eo. & in cons. v. & in lex testamento. C. vnde lib. Et quantum ad regulam, exemplum ponitur secundum glossam in §. promissum est. & in §. cum autem. instit. de tut. ubi filius in potestate dari potest tutor & etiam posthumus. Quia si vivis parentibus naceretur, essent sui heredes: ex quo sequitur, quod mater non habet talis potestatem: quia suos heredes non habet. l. illud. §. ad testam. §. de contrab. §. forma. instit. de adop. Et ideo si datus sit a matre indiget confirmatione. l. ij. in princip. §. de confir. tuto. Et hoc verum intelligitur, quia mater illum institueret, ut in l. pater. §. de testa. tut.

Et regula ista procedit in tutore, prout loquitur. Secus est in curatore qui testamento dari non potest. Ideo si a patre datus sit, confirmatione indiget. §. j. instit. de curato. & ratio videtur: quia tutor datur etiam in iuris pupillis. l. ij. §. de tutel. l. nec non. §. de tut. & cura. dat. ab his. Secus est in curatore qui datur puberibus volentibus. instit. de curato. §. item in iuri. Et quia tutor datur principaliter personae, est ius & potestas in c. libero. l. j. §. de tutel. Et curator datur principaliter rebus. l. in copulandis. C. de nupt. Et ideo in tutela quae respicit personam ratione patriae potestatis, pater habet maiorem potestatem in providendo de tutore. & ad hoc bene facit tex. in d. l. pater heredi. §. de testa. tut. dum ibi dicitur, quod mater potest dare tutorem filio instituto, quia in rem potius, quam in personam datus videtur: & quia pater habet iudicium, cum possit testari. l. qui aetate. §. de testa. & potest sibi providere in petendo curatorem. l. j. C. qui pet. tut. & curator solum datur petenti. l. qui habet. §. si pupillus. §. de tutel.

Et praedicta locum habent in curatoribus adutorum in quibus rationes praedictae procedunt. Secus est in curatore furioso vel mente capti, qui etiam in testamento a patre dari potest. l. si. §. & si quidem. C. de cur. fur. l. de creationibus. C. de episcop. aud. & not. Bartol. in l. j. §. de confir. tut. & talis curator qui datur furioso vel mente capto, datur principaliter personae: ut not. Salic. in d. l. copulandis. Impuberi autem curator dari non potest etiam a milite. l. impuberi. §. de administra. tuto. & not. Bar. in l. j. §. de confir. tut. & sic non solum adulto qui habet intellectum, sed etiam impuberi curator a patre dari potest.

Et regu

Et regula ista ampliatu r ut etiam filio exheredato pater tutorem dare possit. d. l. patri. §. de testa. tut. & not. per gl. in l. naturali. §. de confir. tut. in gl. j. Et ratio videtur: quia talis datus tutoris est in favorem pupilli. Sicut etiam videmus quod pater potest substituere filio suo pupillo exheredato. §. non solum. instit. de pupil. & in hoc constituit prerogativa patris qui habet filium in potestate. alius autem si filius institutus sit, etiam mater tutorem dare potest. l. pater heredi. §. alleg. & tali casu etiam filio naturali tutum instituto, tutor dari potest. l. naturali. vbi glo. in prin. §. de confir. tut. imo etiam extraneo instituto tutor dari potest. l. si patronus. §. de confir. tut. Et de his recurrendum est ad doctrinam Bar. in d. l. naturali. in §. si queratur. §. de confir. tut. quam refert Ang. Aret. in §. promissum. instit. de tutel. & ibi de aliis requisitis ad declarationem huius regulae.

In §. Vi factum Argumenta.

- 1 Vis multis committitur modis.
- 2 Factum quandoque sumitur pro actu, qui in alium inferitur.
- 3 Violentia quando cum armis illata dicitur.

VI FACTUM videtur id esse, quod de re quis cum prohiberetur fecit.

REGULA ista bene declaratur in l. j. §. quod si vis factum. §. quod vi aut clam. ubi dicitur, quod vis a plurius modis committi dicitur. & tradit Lucas de Pena in l. si coloni. col. ix in fine. C. de agrico. & censu. lib. x. Et breviter, vis est maioris rei imperus cui resisti non potest. l. ij. §. quod met. caus. Et hic ut factum accipiarur pro actu illato in alterum: ut in l. stat. supra quod metus caus. & in toto titulo. §. de vi & vi arma. & in l. vt vim. §. de iustit. & iure. Et not. Bar. in l. j. §. de tutel. col. ij. in versicu. pro declaratione. & ibi prosequitur, quod aliis modis vis dicitur. Et pro tali violentia illata quis excusatur. l. si ea res §. de actio. emp. l. si merces. §. vis maior. §. locati. in l. j. C. commod. in l. j. C. depositi. & dicitur violentia ista cum armis quando quis habet arma ad latus, dato quod arma non extraxerit: ut not. Bartol. in l. ij. §. armis deiectum, in versu secundo noto ad statuta. §. de vi & vi arm. & dicit Ang. in l. iij. §. qui armati. eod. tit. quod etiam ille qui habet arma, si illa deposuerit, tamen dicitur vim intulisse cum armis. per glossam ibi, & notat Alexander in cons.

2 Vis. Quot sunt species violentiae, vide l. si in l. si quando. in princ. C. vnde vi. & per Abb. in c. ad audientiam. & in c. saecris. quod met. caus. Alex. in l. Pöponius §. cum quis. de acq. poss. col. x.

rcix.

xxix. quoniam per excellentissimum. colum. j. lib. iij. est repetitum in consi. xlvij. lib. iij.

In §. Clam quod. Argumenta.

- 1 Clam fieri quando quid censendum sit.
- 2 Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum.
- 3 Delictum quando clandestinum sic dicendum.

CLAM, quod quisque cum controuersiam haberet, habiturum se putaret, fecit.

a Clam. Vide Iaso. in l. clam possidere. hic alle. & in §. ite si quis. insti. de actio. ix. col. & Fel. in c. consu luit. ad si. de of sic. deleg. & ibi eius apostil. & Barba. in consi. xlv. & consi. xlvi. in j. vol.

¶ Et quando dicitur clam fieri, latius declaratur in l. iij. §. si. quod vi aut clam, quem gl. hic adducit. & secundum Bart. in l. ij. C. ex his qui de pub. rat. lib. x. clam fieri dicitur quicquid taliter fit quod non possit veniri in notitiam eius cuius interfit. alleg. l. clam possideri. de acquir. poss. & similiter dicit Bart. in d. l. ij. per illum quod clam fieri dicitur, quod fit sine autoritate principis vel iudicis quæ requiritur. & idem Bart. in l. j. C. de praecurria. lib. x.

¶ Et clam dicitur factum matrimonium, quod est factum coram duobus testibus: quia fieri publice consuevit, secundum Bartolum in dicta leg. ij. Et notat plenius per gloss. in cap. j. in ver. clandestina. de clandest. de p. fa. quæ dicit quod tribus modis dicitur clandestinum matrimonium.

¶ Et dicitur clam fieri illud de quo est factum instrumentum, si iniungatur notario & testibus, ut rem secretam neant: vt no. Bart. in l. in fraudem. in princip. supra de his quib. vt indig. Et quando quis facit actum per interpretatam personam, clam facere dicitur, & frans præsumitur vt not. Bart. in l. pupillus. §. si. de auto. tuto.

¶ Et quando dicatur delictum clandestinum, not. Bart. in l. cum fratrem. in prin. C. de his quib. vt indig. Et innot. alia dicit, si de nocte commissum fuerit maleficium. & idem Ang. in l. j. §. occisorum. supra ad Sillan.

In §. Quæ in testamento. Argumenta.

- 1 Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt et intelligantur.
- 2 Exceptio obscura, pro non opposita reputatur.

¶ Quæ in testamento ita scripta sunt, vt intelligi non possint: perinde sunt, ac si scripta non essent.

¶ VTRA gl. hic adde rem in l. ij. §. de his quæ pro non scrip. habentur. vbi dicitur. Quæ in testamento scripta essent, neq; intelligeretur quid significarent, ea perinde sunt, ac si scripta non essent. & facit tex. in l. duo sunt Titij. §. de testa. tur. vbi vitatur dispositio testatoris: quæ licet legatur, intelligi non potest quid senserit testator. Ad idem tex. in l. ita fidei. circa si. §. de iure fisc. & in l. iij. §. in duobus. §. de adim. leg. & per illum tex. Bart. ibi dicit: quod exceptio obscura pro non opposita habetur. & facit tex. in l. Titij. textores. de lega. j. cum similit. vt tradit Alex. & dicit Bal. in c. si. de const. col. si. versi. vlt. vt tradit quod statutum obscurum in causis allegari non debet.

In §. Nec paciscendo. Argumenta.

- 1 Stipulatio valet, quia quis dare quod sua interest stipulatur.
- 2 Stipulari alteri quando quis possit.
- 3 Notarius alteri ratione officij potest stipulari.
- 4 Dominium quando transferatur in donatione facta absentis.
- 5 Stipulari alteri qualiter possit quis indirecte.

NEC paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulando quisquam alteri cauere potest.

¶ In effectu ista regula est quæ habetur in l. stipulatio. §. alteri b. §. de verb. oblig. & in §. si quis alij. insti. de ma. stipu. in l. iij. de inut. stipu. quia debet stipulari quod sua interest. d. §. alteri.

¶ Et ideo valet stipulatio quando quis stipulatur dare alteri quod sua interest. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. vbi plura exempla ponuntur, & in notab. casu tradit Alex. in consi. lxxij. visus. lib. ij. in fi. Et de ista regula cum aliquibus limitationibus scribit Alex. in consi. xcvi. ex his quæ in themate. col. penul. lib. j. & in consi. xix in his quæ. col. iij. lib. iij. Et ista prima limitatio intelligitur quando dicitur, promittis mihi quod dabis Titio.

¶ Secus si dicitur: promittis Titio quod dabis Titio: vt conclusit in d. §. si stipuler. in verb. fieri. & ita communitate approbatur, vt dicit Alex. ibi post Bal. quem ibi refert in l. ij. C. de inut. stip. & idem in libello: quia non debet petere te condemnari Titio, ad dandum illi, sed condemnari mihi ad dandum Titio: vt Bal. dicit in l. si cui. §. si de leg. j. & Alex. in d. §. si stipuler. & in consi. xj. circa primam. lib. v. Et circa conceptionem verborum quando quis alteri stipulatur, late insitit Bart. in d. §. si stipuler. & Romanus in consil. xxj. præfens instrumentum & Alex.

a Potest. Ampliat Alex. cōf. xxii. lib. v. vbi dixi. C. M.

b Alteri. Vbi lausimè p̄do. & per las. qui ponit plures extentiones & limitationes ad istam regulam, & adde quod in dubio stipulatus, pro se intelligitur stipulari. de quo vide Soci. qui ponit regulam & fallit. in traçt. fallen. in regu. cccclxxi.

c Prima. Item fallit in vno ex sociis Bald. l. si absentis. C. si cert. pe. Paul. l. proprius. com. mu. præd. L. ac. Galiau. l. stipulationes nō diui. col. iij. §. de ver. ob. Dixi in nouis intellectu. l. si vnus. nu. r. cū. seq. de ser. ruffi. præd. qui sunt in traçt. meo diuidui & indiuidui. C. M.

Alexand. in d. consil. xl. lib. v.

¶ Secundo regula fallit principaliter propter autoritatem personarum, videlicet in notario... ratione officij, vt not. Bart. in d. l. stipulatio ista. §. si stipulatio. col. ij. veric. tertio fallit. vbi alleg. l. j. §. exigere. i. de magistr. conuen. & l. non aliter, de adop. & idem concludit Bald. in l. nec ei. §. eorum. verfic. quæro nunquid tabellio. §. de adopt. in l. j. §. rem pupil. lat. fore. cum similit. tradit Alexand. in d. §. si stipuler. colum. iij. vbi dicit, quod ista est communis opi. Et debet concipere verba in personam suam nomine eius cui vult acquirere: vt not. in d. l. nec ei. §. eorum. Et t. ali. casu transit actio utilis sine cessione: vt dicit Bart. in d. l. ij. in princ. vbi alleg. text. in l. j. C. de magistr. conuen. & idem not. Bald. in l. Caius. §. de v. fur. cum similib. vt per Alexand. in d. §. si stipuler. Etiam de facto & consuetudine seruatur: vt not. Bald. in d. l. non aliter de adop. & tradit Soc. in consil. cxv. v. i. a. narratione in fi. & Per. Phil. Corn. in consil. jo. videtur in hac consultatione. lib. j. col. iij.

¶ Et de donatione recepta per notarium not. Bald. in l. cum a facere. circa fin. C. de tur. dot. Roman. in consilio ccccxxij. in casu propositæ consultationis. in fine. & facit quod habetur in decisione Delphinali. xlix. in processu vbi concludit, ¶ qd in donatione facta absona mediante notario qui stipulatur, dominium transfertur. Et in tantum ista conclusio procedit, quod ante ratificationem eius cuius nomine notarius stipulatus fuit, non potest illi qui semel donauit vel vendidit constituto appposito, iterum alteri donare vel vendere vt notabiliter tradit Cora. Perus. in consil. jo. alleg. col. v. de quo videndum est quod dixi §. eod. in reg. contractus. in v. limit. constituti vbi tenet contrarium, allegando Pau. de Cast. in consil. cxxj. v. i. his quæ narrantur. in ij. dubio, & in consil. cxxxij. in presentia casu. in nouis. Et ad supradicta notandum est, ¶ quod licet quis alteri directo stipulari non possit, potest tamen sibi quis stipulari nomine alterius, cui postea ratificationem acquiritur vt not. Bar. in d. §. alteri. in prin. Abb. in consil. lxxxvj. v. i. s. lib. ij.

In l. Non debet alteri. Argumenta.

- 1 Odio aliene grauari nemo debet.
- 2 Puniri nemo debet, si nullam admiserit culpam.
- 3 statutum puniens alium pro alio, an sit validum.

a Notario. Dec. consil. lviij. An. Rub. conf. exvij. & not. i. eodem. l. con. & Aus. C. M.

b Nemine. Sed tunc opus est ratificatione & cessione. l. si. hu. in mod. i. prin. col. iiii. nu. 17. de leg. j. scilicet ad agendum, sed exceptio statim queritur sine cessione. Ale. col. xl. nu. 2. lib. v. C. M.

a Testamentum, vbi las ponit quidam habeat locum ista regula in ciuilibus, & qd in criminalibus. & Doct. in reg. no debet. & in reg. sine culpa. de reg. iur. li. vi. vbi Dy. b Puniat. intellige pena pecuniaria, non tamen corporali. ita las in d. l. si quis in suo. §. legis. & do. Phi. in d. c. ii. de cõst. col. ii. ver. & prædicta cõclusio. de quov. l. ita cu. & Mod. ibi vide Fel. in c. ius generalis. i. dist. & Ang. in trac. Malef. i. ver. S. promi. & So in l. Modestini. ff. de exce. vbi hoc declarat quod do esset comisus intra territoriu statuisti alius non & adde, qd tale statutum no pot fieri a mercaoribus. ita Socin. ibi. de quorum vide las, vbi §. q. alleg. plures tenetes contrarium. & Are. in cõst. xi. incip. v. i. a. cõsul. ratiõ. & Flor. in l. nexalli. i. co. §. de noxal. act. Are. in §. actiones. inst. de act. in iiii. col. & latissimè las ibi antep. col. cum duabus seq. & Bar. consil. xvii. in ij. co. in prin. inci. clemensis mi Dei parisi. &c. & Soc. in l. cum filiusfam. de ver. obl. §. & latè lo de Ana. in ca. referente. de delict. puer. col. iiii. verfic. & sic vult &c. & ibi add. Abb. q. ponit an valeat statutum, qd quis puniatur pena pecuniaria pro homicidio, vel pro furto. H. C. c Princeps. Vide remisiuè per add. ad Dy. in reg. sine culpa. in ver. res in litera. a. & do. Philip. in c. ex parte. el. ii. de off. deleg. iiii. col. in fi.

REGVLA LXXIIII.

NON debet alteri per alterum iniqua conditio inferri.

¶ Iura concordantia sunt in glo. facit tex. in l. cohæ. redibus. C. famil. ercise. in l. si vnus. §. ante omnia. §. de pac. & xiiij. q. v. in c. denique. Et ¶ vnus non debet odio alterius prægrauari. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoff. test. §. 2. & in l. fancimus. C. de pœ. cum simi. ibi alleg. in glo. a Et sine culpa non est quis puniendus: vt in reg. sine culpa. de reg. iur. in xj. in c. ij. de const. cum si ad istam regulam vt tradit Andr. Sicul. in consil. xvij. col. vij. lib. ij. & in consil. xxiii. in fin. col. eo. lib. ij.

¶ Et sicut non debet eodem modo non potest ab altero priuato conditio iniqua inferri: secus videtur autoritate publica quia ¶ valet statutum, quod vnus pro alio puniatur. b de quo videndum est quod dixi in d. c. ij. de const. c Et princeps & ciuitas possunt ius alterius auferre: vt dixi in c. quæ in ecclesiarum. de const. & facit text. in l. quid ergo. §. qui hæres. de legat. j. in l. qui seruum. in princ. de verb. oblig. vbi factus debitoris liberatur debitor in præiudicium creditoris: quia ita disponitur à lege.

In l. Nemo potest, Argumenta.

- 1 Consultor quando consilium semel datum mutare nequeat.
- 2 Variatio in consilio iure improbat.
- 3 Variatio & inconstancia est in principe reprobanda maxime.
- 4 Princeps circumuentus præsumitur, à quo factum proprium reuocatur.

REGVLA LXXV.

NEMO potest mutare consilium suum in alterius iniuriam.

statutum, qd quis puniatur pena pecuniaria pro homicidio, vel pro furto. H. C. c Princeps. Vide remisiuè per add. ad Dy. in reg. sine culpa. in ver. res in litera. a. & do. Philip. in c. ex parte. el. ii. de off. deleg. iiii. col. in fi.

Vltra

a Mutare. De materia nostrę regule vide la tismę Dyn. in d. reg. mutare. & in reg. quod semel. & ibi p eius addi. de reg. iur. lib. vi.

¶ **U**LTRA glos hic glos. in reg. mutare + consilium. eod. tit. in vj. exemplificat in l. per fundum. §. de seruitur. rust. præd. & in c. publicato. de elect.

¶ Et per istam reg. dicit Bal. in d. reg. mutare consilium. vt Perus. sibi refert. ¶ q. consultor. cuius consilio causa fuit comissa. si semel dedit eius consilium. non potest postea illud mutare. & facit text. in l. quia arbiter. §. de arbit. vbi arbiter etiam si errauit. non potest errore in suū corrigere. Et hoc dictū videtur procedere in consilio necessario: secus est in voluntario: quia excusatur doctur qui consuluit contrarium eius quod aliā consuluerat: vt not. Bal. in l. de tutela. C. de in integr. rest. & in l. fin. §. cum in secunda. in fi. C. de furt. & in c. ne innitaris. in fin. de cons. vbi refert si nile de August. qui fecit librum Retractionum. Et de doctore not. Ang. in l. Labeo. in fin. de ser. rust. præd. & facit text. in l. diui fratres. §. de iure patr. vbi Iurisc. mutauit opinionem. & hoc quandoque fecit Bart. vt colligitur in l. si pater. C. de inst. & substit. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. in ij. q. de verb. oblig. nam sano vritur consilio qui reuocat quod male fecit. c. cum cessante. de appel. cum sim. l. vt dixi ibi. Et ideo se excusat Andr. Sicul. quod mutauerit opi. in consi. j. char. vi. lib. j. & in cons. x. col. ij. eod. lib. j. & in c. j. col. xxij. de const. Cauendum tamen est doctoribus in consulendo ab ista mutatione opinionis. quantum ab igne: quia ob malignitatem linguarum talis mutatio in malam partem accipitur: vt dicit Ang. in d. l. Labeo. in fi.

b Doctore. Vi de per Fabru & Ang. in his ita. in st. de iust. & iure. in l. Gallus. §. ille casus. col. ii. de lib. & posth. & Fel. ca. ne innitaris. de const. & Bolog. in re. pe. athen habita. C. ne fil. pro patre. col. xxii.

c Cauendum. Dec. l. precib. col. ii. C. de impu. & aliis substitur. consilio ecc. lxxvii. col. iiii. adde Corne. consi. cxlv. libr. i. consi. vii. lib. iiii. C. M.

¶ Et quantum ad regulam hic si capiatur consilium pro voluntate. recidit in idem quod dicitur in regula. quod semel placuit. eod. tit. in vj. & in alia regula quæ dicit. ¶ q. variatio reprobatur l. in causæ. in princ. de proc. c. cum in multis. in fi. de rescr. in vj. cle. j. de renun. de quo not. Bart. in l. de rebus. ff. rer. amot. cum si. vt tradit Alex. in l. si ex toto. §. si. de leg. j. & Fel. in c. cum olim. col. iij. de re iud. in c. præsentata. col. ij. de test. & tradit Ang. in §. his itaq. in glo. tamen verbo aduertit. de iust. & iur.

¶ Illud non videtur prætermittendum. ¶ q. maxime in principe variatio & incōstātia reprobatur Quia in principe. tanquā in frōre. iustitia debet esse constās volūtas: & principibus cōuenit illud verbū. Semel locutus est Deus. & Quod scripsit. scripsit: & ideo princeps debet habere vñ calamum & vnam linguā. & non plures. quia scriptū est

Quæ

Quæ processerunt de labiis meis. non faciā irrita. vnde debet esse im mobilis. sicut l. pis angularis & sicut polus in cælo. verba sunt Bald. in consi. cclxxvij. p. i. de enim consilui. lib. iij. ¶ & ibi concludit. q. quando princeps exit motu proprio reuocat illud quod prius fecit. fingitur cū inuentus. adeo quod contrarium probari non potest: & ita ampliare videtur quod dicitur in c. cum olim. de re iud. Et idem de secunda concessione alteri facta. quod non valeat contra primam. late probat & tenet Rom. in consi. cclxxvij. circa primam. & idem Paul. de Castr. in consi. clvj. viso & examinato puncto. cum sim. vt in simili casu Alex. scribit in consi. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. viso processu. col. iij. eo. lib. v. And. Sicut in consi. xij. lib. iij. & dixi in consi. cxxj. & adde quod istam q. de secunda concessione cōtra primam an valeat. late disputat Luc. de Sena in l. prædia. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. vbi in veraq. partem xxx. facit argumenta: & in xvij. arg. partis negatiuæ multa dicit de variatione quæ in principe magis damnatur.

In l. In totum. Argumenta.

- 1 Consensus si requiratur. error interuenire non præsumitur.
- 2 Obligatio per acciden. contrahi potest extra id quod agitur.
- 3 Delictum obligat. etiam sine proposito & voluntate.
- 4 Error allegari non potest. vbi quid ex certa scientia fieri dicitur.
- 5 Clausula. sciens se non teneri. qualiter debeat intelligi.
- 6 Contrarium probari potest. non obstante clausula ex certa scientia.
- 7 Princeps si ignorare præsumatur. clausula. ex certa scientia. nil operabitur.

REGVLA LXXVI.

In totum. omnia quæ animi destinatione agenda sunt. non nisi vera & certa scientia perfici possunt.

¶ **I**B. in totum. glo. exponit. id est omnino. referendo ad illa verba. nisi vera & certa scientia. Sed magis conuenit quod verbū. in totum. referatur ad illud quod de animi destinatione dicitur: & erit sensus. q. illa quæ in totum animi destinatione agenda sunt. non nisi vera scientia perfici possunt. hoc tamen verbum. in totum. parum operatur: vt in simili probatur in c. cupientes. §. cæterum. de electio. in vj. & in effectu erit regula. ¶ quod vbi consensus requiritur. ille actus ex certa scientia fieri debet. & non per errorem: quia errans non consentit l. si per errorem. §. de iuris d. om. iud. l. ij. in prin. §. de iudi. l. si quis vxori. §. cum Titio. in fi. §. de furtis. l. non idcirco. C. de iuris & fact. igno. l. ad probationem. C. locati.

- 2 ¶ Quandoque tamen etiam extra id quod agitur obligatio accidentaliter contrahitur. l. si is quem. in fi. §. com mo. & in §. is quoque. in fi. quib. mod. re contrah. oblig. & in §. item is. cui. in st. de oblig. ex quasi contract. Et etiam in delictis quis obligatur. licet non ex proposito

S & volum

& voluntate scientiam. §. pe. 3. ad leg. Aquil. cum finit. ibi allegat. in glo. & late tradit Bar. in l. diuus. §. de fca. & in l. respiciendū. §. delinquent. in fi. §. de pan. & no. Bal. in l. si quis non dicam rapere. col. pen. C. de episc. & cle. Et per istum text. ibi, non nisi vera & certa scientia perfici possunt. probatur quod dici solet ¶ de clausula a, certa scientia. quæ facit quod error b allegari non potest. ut no. Bal. in l. ij. in vij. q. in fi. C. de rescin. vend. vbi hoc tradit pro cautela, vt dicatur illud factum fuisse ex certa scientia. & idem Bal. in l. mater. colum. iij. C. de rei vendi. & subiicit ibi in versic. quid ergo si tabellio. quod creditur tabellio ai afferenti de tali scientia, & intelligentia. & tradit Alexan. in consil. l. ij. viso processu. col. ij. lib. ij.

a Clausula Quocirca sicut clausula Barb. in c. mādaturū de rescri. j. col. b Error. Vide Iasus. Ias. in l. Error. C. de iuris & fac. igno. in prin. c Teneri. Vide Alex. in l. sed & si quis. §. item queritur. ff. si quis cauet. vbi melius quā ali bi reperies declaratum. d Plenitudine. adde eundē in c. i. col. v. de cōfir. vii. & c. & in c. porrecta. e. rit. pen. col. vbi ponit quinque modos p quos cognoscit clausula ex certa scientia. cui adde Iaso. in l. si quis iniquū. ii. col. ff. quod visō instrumento. col. ij. Alex. in consil. ccxv. nec argueatur quisq. iu. & ad de distn. Arc. in c. ad hæc. ii. col. in fine de rescri. & Barb. consil. lv. col. iiii. vol. iiii. & in consil. xxxiiii. vol. ii. colum. vi. in medio. sed an possit probari per

¶ Et idem de ista clausula, + sciens se non teneri, not. Bar. in l. si. §. idem quæ iuit. de condi. indebit. l. si dari. in prin. & in conti. xlij. super præmissis. col. v. libro j. & in consil. liij. visis. col. vij. lib. iij.

¶ Notandum tamen est, ¶ q. talis clausula ex certa scientia non excludit quominus cōtrarium probari possit: vt not. Bal. in l. sed & si quis. §. si. §. si quis cauet. cum similit. tradit Alex. in d. l. si dari. Et quando talis clausula ex certa scientia, apponitur à principe, factū ab eo in dubium reuocari non potest vt no. Bar. in l. conficiuntur. §. col. b. cilli. §. de iur. co. ficil. & idem Bart. in consil. excvj civitatis Camerini. Old. in consil. cclvij. factum tale est. col. iij. Et in notabili casu in donatione tradit Pau. de Cast. in consil. cv. donatio prædicta. vbi in ij. col. concludit, quod per talem clausulam ex certa scientia apparet quod princeps voluit præiudicare illi cui erat ius queritum. alleg. gl. in c. ad hæc. de rescri. & Idem Ioan. de Ana. in consil. lxxxj. viso instrumento. col. ij. Alex. in consil. ccxv. nec argueatur quisq. iu. & ad de distn. Arc. in c. ad hæc. ii. col. in fine de rescri. & Barb. consil. lv. col. iiii. vol. iiii. & in consil. xxxiiii. vol. ii. colum. vi. in medio. sed an possit probari per

re iudi. Et in notabili casu Rom. tradit in consil. ccclix. circa

terres gl. Ioan. And. quas refert Phil. in c. statutum. de rescrip. lib. vi. col. iiii. tenentur & ita est communis opi. quam sequitur Angel. Alexā. & Ias. l. si quis iniquū. §. p. quisq. iur. Abb. clem. ii. de rescrip. & in c. inter. i. col. de excep. Bal. in præbendis feud. xiii. col. contrarium tamen tenet Domi. de Rota decis. cccxxii. inci. bert. Romanus. de probatio. fol. 4. Domi. in d. c. statutū. col. viii. & vide finaliter Barba. in cle.

circā primum. in v. dubio circa fi. & dixi in consil. cxci. & si principalis. de rescript. col. xij. versic. vtrum autem scientia & c. vbi dicit in xiiii. col. lū. quod decisio Rotæ est in obliuiscia. finaliter tamen facit quandam distn. tacendo autorem quam videas per do. Aret. in cap. ad hæc. de rescrip. pen. col. versic. tu verò, & c. H. C. a Ignorantia. Adde eundē in c. j. de confir. vii. vel inutili. v. col. versic. diuide. idē Barb. consil. xl. xvij. col. iij. volu. & consil. lv. eo. vol. iij. col. b Scientia. quos effectus habet, vide Abbatem & Aret. in c. ad hæc. de rescrip. ca. pastoralis. §. præterea. de offic. deleg. Aret. in ca. sicut Romana. de rescriptis. iij. col. Fel. in c. nonnulli. eo. titu. vij. col. i. & Notandum tamen est. ¶ quod talis clausula non operatur in his de quibus princeps præsumitur habere ignorantiam. vt no. Bal. in l. si. col. pen. C. sent. rescin. non poss. sequitur Alexā in conti. liij. viso processu. col. pen. lib. v. & Abb. in c. pastoralis. §. præterea. de offic. deleg. in gl. in verbo, certa scientia. & Pau. de Cast. in consil. clix. quæstio ista venitur. in fi. vbi inquit, quod clausula ex certa scientia nihil operatur in his quæ apparent ignorata. & Fran. de Curte in consil. lxxv. super præmissa narratione. col. viij. Et hoc verum videtur quando constat vel probatur de ignorantia, aliàs præsumitur scientia p: opter illa verba, & certa scientia. Sed quando constat, vel probatur de ignorantia, verba ex certa scientia, non attenduntur: quia in claris non est opus coniecturis. §. cum ita. de verb. oblig.

In l. Actus legitimi. Argumenta.

- 1 Actus, dicitur generalis terminus, multa significans.
 - 2 Actus legitimi, qui merito dicantur.
 - 3 Actus fieri potest sub conditione, qui & purè.
 - 4 Legitimitio sub conditione fieri potest.
 - 5 Actus non valens fieri purè, permittitur sub conditione.
 - 6 Actus, qui neque diem, neque conditionem recipiant.
 - 7 Condicio executionem respiciens, non vitiat actum.
 - 8 Condicio tacita actum non vitiat.
 - 9 Sententia ferri non potest sub conditione extrinseca.
 - 10 Expressio nil operatur eius, quod tacitè præsumitur inesse.
 - 11 Condicio de præsentī aut de præterito quando actum vitiat.
 - 12 Beneficium conferri potest sub conditione, si vacat.
 - 13 Condicio de præsentī vel præterito, quibus casibus apponi nequeat.
 - 14 Condicio de præsentī vel præterito, non dicitur propriè conditio.
- trad. clausularum folio j. colum. xij. versic. clausula ex certa scientia, & c.

^a Optio. Ias. cōfil. clxij. col. iij. libr. ii.

ACTVS legitimi qui nō recipiūt diem vel cōdi-
tione, veluti emācipatio, acceptilatio, haredi-
tatis aditio, serui optio, datio tutoris, in totū vitiā
tur per rēporis vel conditionis adiectionē. Nonnū
quam tamē actus suprascripti tacite recipiūt, qua
aperte cōprehensa vitū afferunt, nam si acceptum
feratur ei, qui sub cōditione promittit: ita demū egis-
se aliquid acceptilādo intelligitur, si obligationis cō-
ditio exiit erit, qua si verbis nominatim acceptila-
tionis comprehendatur, nullius momenti faciet actū.

ACTVS terminus est generalis. l. Labeo, in prin. §. de
verb. sig. facit tex. in l. eum actum. §. de neg. gest. in l. cum
feruus. in fi. de condi. & demon. Et quandoque accipitur
pro specie seruitutis: vt probatur in l. j. §. j. §. de ser. rustic.
præd. Et hic generaliter accipitur: vt colligitur ex his
quæ in tex. notantur. Et actus legitimi dicuntur omnes
inuenti vel probati à lege & quacunq; parte iuris scripti,
vr in §. constat. in sit. de iur. nat. & ita dicit Dy. in reg.
actus, eo. tit. in vj. facit tex. in l. legitima. §. de pact. in l.
Gracchus. C. de adult. Et videntur actus omnes legitimi
qui non prohibentur à lege. facit tex. in l. nec non. §. quod
eis. §. ex quib. caus. ma.

^b Sub. Curt. iunior. l. cum quid. col. v. nu. 14. §. si cert. pe. ta.

Et ista regula restringitur in casibus hic expressis, ita
quod regula in contrarium: quia regulariter quod fieri
potest purè, pariter & sub conditione fieri potest. §. em-
ptio. in sit. de emp. & ven. l. ij. §. de in diem adie. §. omnis
stipulatio. in sit. de verb. oblig. cum simi. vt prosequitur
Dy. in d. regula, actus. Et istam declarationem Dyn. tra-
dit glo. in d. §. omnis. in verbo in diem. & late sequitur
Cuma. in consi. lxxxviii. supposito tenore. col. j. vbi pro-
pter hoc infert, quod legitimatio fieri potest sub cō-
ditione: quia nō est de hic numeratis. & idem Cardin. in
consi. c. iij. casus super quo. colum. penult. vers. ad secun-
dum. vbi propter hoc concludit, quod acceptilatio fieri
potuit sub conditione, quia non est de hic numeratis. &
idem sequitur Alexan. in l. à diuo Pio. §. venditione. co-
lum. vj. in fi. de re iudica. Et pro ista declaratione facit
relatiuum, qui, cuius natura est restringere. l. omnes po-
puli

publici. de iust. & iure. Et secundum resolutionem supra-
dictam specialiter in casibus hic expressis quod iure fieri
potest, non potest fieri sub conditione. facit tex. in c. ij. de
elect. in vj. Et contra quandoque quod purè fieri non
potest, permittitur sub conditione. l. in fuga. C. ad l. iul.
de plag. iar. & glo. ff. ibi ad idē tex. in l. si socius. §. de hære-
di. insti. Et quandoque etiam quod non licet purè, non
licet sub conditione. l. Seius & Augerius. §. ad leg. Falcid.
Et quantum ad propositum nostrum hic, quod actus
hic expressi non recipiunt diem, neque conditionem, hoc
intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: se-
cus si in iure, quia valet aditio hereditatis si quis dicat,
alio hereditatem si possum de iure: vt no. Bald. in l. po-
tuit. in viij. q. C. de iure delib.

Secundo hoc limitatur quādo conditio respicit substā-
tiam actus. secus verò si respicit executionem: quia talis
conditio etiā expressam non vitaret. l. mutuo. §. sub cōdi-
tione. §. de tutel. prout illum tex. declarat Bart. in l. j. col.
j. vers. ff. de condi. & demon. facit quod no. Bar. de condi-
tione quæ respicit executionem. in litem quia. §. de pact.
in l. ita demū. §. de arbit. cum sim. vt dixi in c. ij. de rescri.

Tertio, hoc limitatur non habere locum in cōditione
tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt tex. hic dicit de
acceptilatione facta de debito cōditionali: quia tacite in-
telligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est
quod Bald. dicit in l. si quis à certo. in ver. opponitur
acceptilatio. §. de condic. ob caus. tum inquit, quod actus
de quibus hic dicitur, non recipiunt, conditiones extrin-
secas: secus est in extrinsecis & legalibus. & idem Bal. in
l. ij. de leg. j. vbi eodem modo distinguit inter conditio-
nem extrinsecam, & intrinsecam. & idem Bald. in l. cum
iudex. C. de sent. post glo. ff. ibi, quod loquitur in sententia
quæ non potest ferri sub conditione extrinseca. l. ij. §. bi-
dium. quando appel. sit. Secus est in intrinseca quæ respi-
cit ipsum negotium. & idem not. Bart. in l. à diuo Pio. §.
in venditione. in princip. de re iudi. cum sim. vt tradit ibi
Alexan. col. v. vers. quarta solutio. & idem Roman. in
consi. ccccccj. vt declarationem. col. ij.

Et est aduertendū ad illud quod hic dicitur, quod ista taci-
ta conditio vitaret si expressa sit: quia cū exprimat illud
quod tacite intelligebatur, expressio nō deberet vitare:

^a In vi vbi vi deas docto, qui dicunt quod matrimonium carnale potest bene contrahi sub cōditione: vt in c. super eo dem. de condi. apposi. an autē possit contrahi ad tempus: nō nisi per dispen-
sationem pape vt ibi per eos. & Imol. in ele. j. de consang. & affinita. & vide Alex. in cōfil. lxxv. in i. volu. & Ias. in l. Iulianus. ii. colū. de leg. i. & Im. in l. gerit. fina. co. de acquirē. har. & docto. in d. regul. a-
ctus. H. C.

ACTVS legitimi qui nō recipiūt diem vel cōditionē, veluti emācipatio, acceptilatio, hereditatis aditio, serui optio, datio tutoris in totū vitia tur per tēporis vel conditionis adiectionē. Nomū quam tamē actus supra scripti tacite recipiūt, que aperte cōprehensa vitia afferunt, nam si acceptum feratur ei, qui sub cōditione promittit: ita demū egisse aliquid, acceptilatio intelligitur, si obligationis cōditio extiterit, que si verbis nominatim acceptilationis comprehendatur, nullius momenti faciet actū.

a Optio. Iaf. cōfil. clxij. col. iij. libr. ii.

¶ ACTVS terminus est generalis. l. Labco. in prin. §. de verb. sig. facit tex. in l. eum actum. §. de neg. gest. in l. cum seruus. in fi. de condi. & demon. Et quandoque accipitur pro specie seruitutis: vt probatur in l. j. §. j. §. de ser. rustic. præd. Et hic generaliter accipitur: vt colligitur ex his quæ in tex. notantur. ¶ Et actus legitimi dicuntur omnes inuenti vel probati à lege & quacunq; parte iuris scripti, vt in §. constat. instit. de iur. nat. & ita dicit Dy. in reg. actus. eo. tit. in vj. facit tex. in l. legitima. §. de pact. in l. Gracchus. C. de adult. Et videntur actus omnes legitimi qui non prohibentur à lege. facit tex. in l. nec non. §. quod eis. §. ex quib. caus. ma.

¶ Et ista regula restringitur in casibus hic expressis, ita quod regula in contrarium: quia regulariter quod fieri potest pure, pariter & sub conditione fieri potest. §. emptio. instit. de emp. & ven. l. ij. §. de in diem adie. §. omnis stipulatio. instit. de verb. oblig. cum simi. vt prosequitur Dy. in d. regula, actus. Et istam declarationem Dyn. tradit glo. in d. §. omnis. in verbo in diem. & late sequitur Cuma. in consi. lxxviii. supposito tenore. col. j. vbi propter hoc infert, ¶ quod legitimatio fieri potest sub cōditione: quia nō est de hic numeratis. & idem Cardin. in consi. c. iij. casus super quo. colum. penult. vers. ad secundum. vbi propter hoc concludit, quod acceptilatio fieri potuit sub conditione, quia non est de hic numeratis. & idem sequitur Alexan. in l. à diuo Pio. §. venditione. colum. vj. in fi. de re iudica. Et pro ista declaratione facit relatiuum, qui, cuius natura est restringere. l. omnes populi

b Sub. Curr. Junior. l. cum quid. col. v. nu. 14. §. si cert. p. ea.

pulli. §. de iusti. & iure. Et secundum resolutionem supra dictam specialiter in casibus hic expressis quod iure fieri potest. non potest fieri sub conditione. facit tex. in c. ij. de elect. in vj. ¶ Et contra quandoq; quod pure fieri non potest, permittitur sub conditione l. in fuga. C. ad l. Iul. de plag. iar. & glo. si. ibi ad idē tex. in l. si socius. §. de hæred. insti. l. si rem meam. de verb. obli. in l. in tempus. §. de hæred. insti. Et quandoq; etiam quod non licet pure, non licet sub conditione. l. Seius & Augerius. §. ad leg. Falcid. ¶ Et quantum ad propositum nostrum hic, ¶ quod actus hic expressi non recipiunt diem, neque conditionem, hoc intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: secus si in iure, quia valet aditio hereditatis si quis dicat, adeo hereditatem si possum de iure: vt no. Bald. in l. potuit. in viij. q. C. de iure delib.

¶ Secundo hoc limitatur quādo conditio respicit substantiam actus. secus verò si respicit executionem: ¶ quia talis conditio etiā expressam non vitiat. l. mutuo. §. sub cōditione. §. de tutel. prout illum tex. declarat Bart. in l. j. col. j. vers. ij. de condi. & demon. facit quod no. Bar. de conditione quæ respicit executionem. in litem quia. §. de pact. in l. ita demū. §. de arbit. cum sim. vt dixi in c. ij. de rescri. ¶ Tertio, hoc limitatur ¶ non habere locum in cōditione tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt tex. hic dicit de acceptilatione facta de debito cōditionali: quia tacite intelligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est quod Bald. dicit in l. si quis à certo. in ver. opponitur acceptilatio. §. de condic. ob caus. dum inquit, quod actus de quibus hic dicitur, non recipiunt, conditiones extrinsecas: secus est in extrinsecis & legalibus. & idem Bal. in l. ij. de leg. j. vbi eodem modo distinguit inter conditionem extrinsecam, & intrinsecam. & idem Bald. in l. cum iudex. C. de sent. post. glo. si. ibi, ¶ vbi loquitur in sententia quæ non potest ferri sub conditione extrinseca. l. ij. §. biduum. quando appel. sit. Secus est in intrinseca quæ respicit ipsum negotium. & idem not. Bart. in l. à diuo Pio. §. in venditione. in princip. de re iudi. cum sim. vt tradit ibi Alexan. col. v. vers. quarta solutio. & idem Roman. in consi. ccccccj. vt declarationem. col. ij.

¶ Et est aduertendū ad illud quod hic dicitur, quod ista tacita conditio vitiarer si expressa sit: quia cū exprimat illud quod tacite intelligebatur, expressio nō deberet vitiare:

a In vi. vbi videas docto. qui dicit quod matrimonium carnale potest bene contrahi sub cōditione: vt in c. supereodem. de condi. apposit. an autē possit contrahi ad tempus: nō nisi per dispensationem papæ vt ibi per eos. & Imol. in ele. j. de consang. & affinit. & vide Alexā. in cōfil. lxxv. in i. volu. & Iaf. in l. Iulianus. ii. colū. de leg. i. & Im. in l. gerit. fina. co. de acquir. har. & docto. in d. regula. Actus. H. C.

2 Alex. nu. 15. si qui expressio eius quod tacite inest, nihil operatur. l. 10 ubi dixi, vide in §. de leg. j. Bal. ibi opponit de isto tex. & respondet quod hic expressio continet vitium formatioe per expressioem actus vitii utitur. quasi velit, quod in actibus hic expressio sit data pro forma quod conditio non exprimitur. b. Valer. & be. & idem dicunt in molabi & Moder. & idem not. Bar. in l. ne, quicquid in diem. in §. de acceptil. ubi dicit, quod est peccatum in forma quando in acceptilatione apponitur dies vel conditio: & in isto casu ex quo expressio vitiat, non est par vitus taciti & expressivi not. Alex. in cō. l. ix. attētis verbis. col. pe. l. iij. a

¶ Vltimo queritur, an quod dicitur hic de conditione in istis actibus, intelligatur etiam de conditione de presenti, vel de praterito. Ioā. Fab. in §. conditione. instit. de verb. obli. videtur tenere quod in talibus conditionibus non habeat locum iste tex. & ad hoc facit: quia cum isti casus sint speciales & contra regulā, vt §. de clararuā fuit, strictē intelligi debent. Et ideo in conditione propria intelliguntur, quæ est de futuro, & suspendit: secus videtur in conditione de praterito vel presenti, quæ non dicitur propriē conditio, vt not. per glo. l. si sic. §. j. in verbo, demonstratione. de leg. j. facit tex. in l. itaq. §. si cer. pet. in l. cum in secundo. §. de iniust. rupt. & in l. si ita stipularus fuero hanc sum. mam. de ver. obli.

¶ Et ideo si valet collatio beneficii facta sub conditione, si vacat. §. 13 not. per glo. in c. ij. de elect. in vj. & per Bald. in l. pen. circa fin. C. de sen. 2 quæ sine certa quantitate. & facit quod not. Barto. in l. cum propter. de lega. prastan. cum sim. vt tradit Alexā. in l. iudex postquam. in fi. de re iudi. & plenius Roma. in cō. l. ccccj. §. alleg. & latissimē Fely. in ca. cum conringat. de offic. deleg.

¶ Sed tamen his & similibus non obstantibus cōtrarium de iure arbitror, quod etiam conditio de presenti vel praterito in casibus hic expressis apponi non possit. & moueor per istum tex. ubi etiam conditio quæ intrinseca sit de natura actus exprimi non potest: vt patet hic in acceptilatione in qua tacite conditio intelligitur, quæ tamen exprimi non potest: quia est datum pro forma quod isti actus fieri debent purē & absque conditione & ideo hic expressio eius quod tacite intelligitur, vitiat. Secus est in aliis casibus hic non expressis. vt §. dictum fuit. & ad hoc facit tex. in l. eum qui. §. si §. de acquir. hered. & glo. ibi quæ relata ad textum, extendit regulam, vt habeat locum in conditione de presenti. Non obstant allegata §. in contrarium, & priano dum dicitur quod si conditio de presenti vel de praterito non est propriē conditio: quia verum est quantum ad effectum suspensionis: tamen in sui apparenia est conditio quæ primo aspectu non habet certitudinē: quia opus est inquirere & inuestigare de veritate conditionis & ista ratione glof. & docto. communiter in d. ca. ij. de elect. in vj. tenent non valere electionem factam

Etiam etiam sub conditione de presenti si vacat: quia data est forma quod isti actus debeant purē & simpliciter fieri. Non obstat quod valet sententia sub conditione intrinseca, etiam si expressa sit, quia non est sententia de actibus hic enumeratis: & licet per alia iura prohibeatur sententia ferri sub conditione, illa prohibitio non est ita stricta: quia licet prohibeatur sententia ferri sub conditione, lata tamen valet. l. ij. §. b. iduum. §. quando appel. sit.

In l. Generaliter. Argumenta.

- 1 Fraus quid propriē dicatur.
- 2 Dolus a fraude differt, velut genus a specie.
- 3 Possessor malæ fidei tam de fructibus perceptis quam de his, qui potuerunt percipi, tenetur. & num. 4 & 5.
- 6 Possessor malæ fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis.

REGVLA LXXVIII.

GENERALITER cum de fraude disputatur: non quid habeat actor. sed quid per aduersarium habere non potuerit, considerandum est.

¶ Ibi de fraude disputatur. Nam si fraus propriē dicitur, quando promissum simulatum & re vera prohibitu agit: vt not. Bal. in tit. si de feu. sue. cōtrouer. inter dom. & agn. in §. beneficium. in princ. ubi ad hoc alleg. Ioan. Mona. in ca. auaritia. de elect. in vj. facit text. in l. fraus. §. de leg. in l. in fraudē. §. de his quæ in fraud. cred. Et fraudem dicitur committere ille, qui ad exceptionem alterius, & ad sui commodum, aut verum tacet, aut falsum exprimit. ita Abbas dicit in cō. l. lxxvij. videtur primo dictum magistrum. col. j. Allegat not. in l. iurifigentium. §. dolo malo. & §. sed si fraudandi §. de pact.

¶ Et fraus propriē dicitur contra fidē. secundum Bal. in l. quæ fortuitis. col. ij. in ver. præmitte ad euentiā. C. de pig. acti. Et differt si dolus a fraude, tamen genus a specie vt not. per glo. & Bar. 2 & Doct. in d. l. iurifigentium. §. sed si fraudandi ubi Alex. tradit. Corne. in cō. l. clxxj. vii. si copia. col. iij. lib. iij. de quo dixi in ca. ex tēnore. in §. ij. not. de rescript. Cum ergo de fraude disputatur, considerandum est non quid habeat actor, sed quid per aduersarium habere non potuit: vt in regula hic dicitur.

¶ Et sensus est, quod non debet considerari quid actor

2 Bart. Adde Alber. in regu. sequenti. Abb. in ca. ex tēnore. de rescriptis. & ibi Modern. quot modis commutatur, vide

Doc. in c. quanto. de priuileg. Philip. Fracif. in reg. certum. de reg. iur. lib. vj. Abb. cō. l. lxx. ij. col. incumbit onus probandi allegati. l. quoties. & ibi §. qui do

lum. & ibi Doctor. §. de probatio. qualiter probetur, vide Philipum Franc. in va. si te. de rentia. lib. vj. & la. in l. Titia. §. idem respondit. lo. j. col. de verb. obligat. & per la. in §. item si quis instit. de actio. iij. col. & quando non probatur quādo presumatur. in col. vij. in prin. & adde quod vbi cūq; fraus allegatur, potest adiri iudex ecclesiasticus, quando agit de causa pauperū vel miserabilium persona-

rum. Ita Anch. fraudatus habeat, quia nihil habet quod ipse possideret in regula, ea quae xix. col. in medio, de reg. iur. libr. vj. & aperit etiam via perenda restitu-
 tio. post qua-
 dricennium in
 Ancha. in c. ec-
 clesia. de resti-
 tu. in reg. eod. li-
 bro. in j. col. &
 in si. He. Chuc.

fraudatus habeat, quia nihil habet quod ipse possideret in regula, ea quae xix. col. in medio, de reg. iur. libr. vj. & aperit etiam via perenda restitutio. post quadricennium in Ancha. in c. ecclesia. de restitu. in reg. eod. libro. in j. col. & in si. He. Chuc.

a Possessore. vide Docto in §. si quis a non domino. instit. de reru diuis. & in l. si fundum. C. de rei vendi. lo. Imo. in l. apud Iul. hic alleg. & ibi lafonem.

¶ Er aduocandum est, quia hic videtur quod teneatur de percipiendis ab actore. ibi habeat actor. & in d. l. si nauis §. si sibi, an petitor. & in d. l. apud Iulia. §. j. ibi, quos legatarius percipere potuit. & in l. sed & partus. §. quod met. caus. ibi, non solum qui percepti sunt, verum si plus ego percipere potui.
 ¶ Sed contrarium videtur probare tex. in l. domum. C. de rei vendi. t vbi consideratur quantum reus & ipse possessor. mala fidei percipere potuit. Pet. & Ultramonta. in d. l. domum. dicunt, quod mala fidei possessor teneatur ante moram de illis quos ipse reus percipere potuit. d. l. domum. Sed post moram teneatur de percipiendis ab actore. Bar. ibi hoc reprehendit: quia mala fidei possessor semper est in mora: vt not. in l. j. C. quod met. cau. in l. merito. §. de vi & vi ar. Sed replicare potest illud esse verum respectu interitus: sed non respectu fructuum percipiendorum. de quibus agitur in quibus congruum est quod post moram sit magis grauatus: ita vt dicamus quod post moram teneatur. si actor plures percipere potuisset, quam ipse reus.
 ¶ Bar. tamen in d. l. domum. aliter concludit, dicens quod aut quis vult referre, ad id quod ex singulari industria percipi potuisset: & tunc consideratur persona actoris, & non rei. Quia si reus potuisset plus percipere ex eius singulari industria, ille non esset ex re, sed sua negotiatione. l. ij. §. j. ad leg. Fal. & non esset restringendum.
 ¶ Si vero quis vult se referre ad illud quod communiter percipi potuisset: tunc siue dicas, quantum percipi potest per reum, siue per actorem, idem est, ex quo relatio fit ad illud quod communi aestimatione percipi potest: quod & ista opi. Bart. magis communiter approbatur: vt Alex. dicit in d. l.

in d. l. apud Iul. §. j. ¶ Sed tamen considerandum est, quia primum dictum de singularitate, non videtur verum: quia non attenditur singularitate interitus actoris. l. pretia rerum. §. ad l. Fal. l. si feruum. §. ad l. Aquil. l. facti. in prin. de iur. secundum dictum Bar. videtur bene procedere: quia si habeatur relatio ad communem aestimationem: non videtur quod attendatur persona actoris vel rei. ¶ Et quod dictum est de communi aestimatione, limitatur dupliciter. Primo in possessore qui haberet causam a domino: quia tunc persona possessoris attenditur. l. ij. vbi Bal. per illum tex. C. de pig. act. ¶ Secundo limitatur, vt not. Bart. in l. ij. de fruc. & lit. expens. & tradit Alexan. in d. l. apud Iulia. §. j. ¶ Et regula nostra hic limitatur secundum gloss. hic, nisi mala fidei possessor haberet titulum: quia tunc non teneatur de fructibus percipiendis de quo videndum est in l. si fundum. C. de rei vend.

In l. Fraudis. Argumenta.

- 1 Fraus duobus modis considerari potest.
- 2 Fraus ex consilio & euentu prouenit: tunc imputatur.
- 3 Dolus re ipsa praesumitur ex enormi laesione apparente.
- 4 Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur.

REGVLA LXXIX.

FRAVDIS interpretatio semper in iure civili non ex euentu duntaxat sed ex consilio quoque desideratur.

¶ Et sic fraus consideratur dupliciter, ex proposito & intentione.
 ¶ Et re ipsa idem colligitur in l. ait praetor. §. ita demum. §. de his quae in fraud. cred. & in l. ij. C. de ser. pig. dato manumisso. Sic etiam in dolo dicitur dolus ex proposito. l. j. §. j. de dol. & re ipsa. l. si quis cum aliter. de verbo. obli. Proprie tamen re ipsa tantum non dicitur dolus: vt not. per glo. in d. l. si quis cum aliter. in verb. dolum habet. Et idem videtur in fraude, vt proprie non dicatur fraus re ipsa absque proposito. ¶ Et ideo hic in regula copulatiue requiritur, quod fraus fieri dicatur ex consilio & euentu, in iuribus §. alleg. & in §. in fraudem. insti. quib. ex caus. manu. non licet. & in l. in fraudem. in fin. ff. qui & a quibus.
 ¶ Quandoque etiam sufficit quod fraus re ipsa committatur: vt in l. si. C. de his qui a non domino. & in l. j. §. j. si quid in fraud. a Dolus. Dixi ad Alex. consil. xliij. nu. 20. lib. j. consil. ex vij. num. 8. lib. vij. idem quod hic Aymo. consil. cxcij. col. ij. laf. consil. xvij. C. M.
 ¶ Er adde quod ex enormi laesione quae apparet re ipsa, dolus praesumitur: vt no. Bar. in l. si. §. de praeto. stip. cum simil. vt tradit Alexan. in l. si superstiti. C. de dolo. & idem Rom. in consil. liij. visis. col. fin. in consil. xc. viso themate. in si. And. Sicul. in consil. xliij. col. iij. vij. lib. j. & Pet. de Anchar. in consil. xxxvij. pro clariori. vbi concludit, quod c. quauis. de pact. dum ibi dicitur, non valere renuntiationem

bet locum. vt not. Bart. in l. sed & posteriores. §. de leg. in l. quantum. §. si quis fundum. col. iij. verū. hoc in d. a l. questionem de fundo in serui. & in consi. c. à domo Cy. in tertio dubio. Ang. & Fulg. in consi. 5. proxi. alleg. ¶ Et no. Bald. Imo. & Alex. in l. coheredi. §. qui patre de vulg. & pupil. & in pulchra questione tradit Ang. in si quis ab alio. in si. §. de calum. & cum prædictis concordat Fulg. in consi. cxxvj. in causa. & facit quod. de stam. not. Bart. in l. Lucius. in fin. §. ad Turpil. cum simi. vt tradit Alex. in l. talis scriptura. col. fi. de leg. j.

a Sequatur etiam si dispositio conferatur in eundē. Mat. th. Affi. deci. Neapo. 47. C.M.

b Etiam. Iason consi. clxij. col. fi. lib. iij. C.M.

c Felv. Quem vide in iij. col. versic. valeat. & in v. versic. privilegium. & in ix. versic. secunda. & c. & Barba. colum. xxij. Hier. Chuc.

¶ Et ista conclusio tam in legibus, quam in statutis ampliat siue species præcedat genus, siue sequatur: vt not. Bartol. in l. quantum. §. si quis fundum. & Fulg. in consi. præalleg. cxxv. & ad hoc facit text. in l. si ita faero stipulatus. §. de noua. vbi paria sunt, siue stipulatio sequatur commutationem, siue præcedat. facit text. in l. iij. C. de iudi. act. in l. petens. C. de pact. Et quando genus præcedit, de iure hoc videtur, vt verba regula sonant hic: & in d. i. quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per glo. in l. sciendum. §. qui satisd. cog. quæ tenet, quod dispositio authen. offeratur. quæ est generalis, limitatur non habere locum in casu speciali. d. l. sciendum. quæ præcedit. idem est glo. in §. sed hodie. insti. de satisd. in §. si successio in authen. de exhib. reis. & in d. auth. offeratur. C. de in. contestat. & dicit Bart. in d. l. sciendum. hoc esse notandum pro reformationibus statutorū. Et ampliat secundum Barto. ibi, etiam si dicatur, non obstantibus legibus contrarium: vt not. per glo. in authen. de hered. quæ in d. ver. non obstantibus. & cum his concordat Fulgo. in consi. cxxv. in princ. Rom. in consi. xl. visis. col. ij. in consi. lvij. in causa vertente. & in consi. cccxxij. in casu proposita. Abb. in consi. ij. videtur primo. col. ij. lib. j. & Alex. in consi. xxx. viso. col. iij. lib. j. Et ad prædicta facit glo. in l. decurionibus. de silent. libr. xij. quæ in ver. decurionibus. concludit, quod privilegium datum alicui, non tollitur per legem generalem in contrarium, cum sit vt Felv. scribit in c. j. col. ix. de rescri. & in c. sicut de her. & bene facit text. in l. si adulterium. §. liberto. §. de adult. Et prædicta omnia procedunt, nisi constaret de mente legis generalis, quod voluerit speciei derogare: vt not.

Imo in l. si verò. §. de viro. col. vj. §. sol. mat. per c. contra Christianos. de heret. in vj. sequitur Alex. in d. l. sciendum. & constare videtur de mente legis generalis, si in lege generali dicatur, non obstante aliqua lege quæ generaliter vel specialiter contradiceret, vt not. Bart. in d. ver. non obstantibus. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. sciendum.

¶ Secundo ampliat dicta conclusio etiam si vnum sit ex legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen specialia generalibus derogant. vt not. Bal. in l. si quis prioris. §. certam. de secun. nup. per auth. nunc autem. eod. tit.

¶ Et prædicta regula limitatur procedere in eadem lege. dicitur est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciem non derogatur: vt no. Bart. post Cy. quem ibi refert in l. j. §. hoc autem edictum. c. fi. de oper. no. nun. & in d. l. sanctio legum. col. j. & in d. l. quantum. §. si fundum. & idem not. Bal. in consi. clv. duo sunt statuta. in fi. lib. ij. vbi inquit, quod dispositio generalis non restringatur per specialem in diuersis legibus. alleg. Bart. in d. l. sanctio legum. & idem tradit Angel. in consi. l. cxxij. primo est videndum. & Rom. in consi. cccvij. pro habenda. & in consi. cccxij. in casu proposita. in prin. Bartho. Verò. in consi. xij. pro declaratione. col. ij. Alex. in consi. xij. visis. col. fi. lib. ij. & late Ang. in consi. ccclv. q. j. col. ij.

¶ Et ista limitatio sanè intelligitur quando lex generalis & specialis non contradicunt, quia diuersimodè loquuntur: secus verò si species contraria sit generi: quia tunc semper species derogat generi: vt patet in omnibus regulis quæ exceptiones patiuntur. ita Bart. dicit in d. l. j. §. hoc autem edictum. & hoc patet ex eo quod si dictum fuerit, quod species quæ præcedit derogat generi: quod postea superuenit. vt per gl. in d. l. sciendum. cum si. §. alleg. Ex quibus patet hoc etiam procedere ex diuersis legibus. Item prædicta limitatio habet locum in legibus in quibus correctio debet euitari: secus in dispositione hominis: vt no. Bart. in l. liberis quos. in prin. ad fi. de alimen. & cib. lega.

¶ Secundo regula supradicta non procedit vbi genus debet verificari in vna specie: quia tunc generi per speciem non derogatur. vt not. Abb. per illum tex. in c. ex parte. e. l. j. de offic. deleg. Bart. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæres. de opt. leg. & in l. quantum. §. fin. col. fi. de fund. instru. de quo tamen dicendum est, vt dixi in capit. pastoralis. §. quoniam. de rescrip. vbi videndum est.

a Secus. Albe. ij. part. statut. q. ii. col. vi. nu. io. C.M.

b Specie. adde Barb. in c. cum effes. de testa. col. xxiiii. Ias. in l. ii. ff. de lib. & posth. col. ii. post princ.

Secund

¶ Secundo regula ista etiam procedit in contrahentibus ut not. Dyn. in d. reg. generi. alleg. l. stipulationes commo dissimum. de verb. oblig. & idem not. Angel. in consil. 3. alleg. Fulg. in consil. ccxv. §. alle. l. doli clausula. de verb. oblig. Et not. Bart. in l. sed & si alicuius. §. pro socio. vbi inquit, quod species restringit genus ex præsumpta voluntate contrahentium.

¶ Tertio regula habet locum in ultimis voluntatibus hoc patet primo in substitutionibus. in l. cohæredi. §. a qui patrem. de vulg. & pup. & facit text. in dicta l. cohæredi. §. qui discretis. co. tit. Et hoc habet locum in eadem specie substitutionis: secus est in diuersa specie, vt not. Dyn. in d. reg. generi. per l. fm. §. ad Trebel. vel secundum Bart. ibi ex verbis testatoris apparebat quod voluit à speciali substitutione recedere. & idem Bart. tenet in d. l. cohæredi. §. qui patrem.

a Substitutionibus. Cor. con. fil. xliiii. lib. iiii. C. M.

b Legatis. Vi. de Bartol. in l. licissimo. de leg. iij. in l. seruus vrbanus. §. fm. eod. tit. vbi in legatis loquitur, & dicit quod l. semper species derogat generi. & facit text. in l. alimenta. §. basilicæ. de alim. & cib. leg. & istam regulam in legatis tradit glo. in l. quæritum. §. ff. de fund. instruct.

¶ Et ampliatur ista regula siue genus præcedat, siue sequatur, secundum Dy. in dicta regula, generi. per l. seruo manumisso. de pecul. leg. & §. dictum est. & not. Bal. in consil. clx. verba pactorum. lib. j. Pau. de Cast. in consilio clxxxviii. videtur quod prædictis.

¶ Secundo ampliatur etiam si legatum sit inutile. l. legatum. §. j. ff. de adim. leg. in l. iij. §. minor. de fund. instruct. not. Bart. in d. l. quæritum. §. fi. col. fi. vbi hoc limitatur per l. fi. §. de auro & arg. leg. vbi etiam Bart.

¶ Et ista regula in legatis procedit quando vni legatur totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si diuersis respectibus, vt quia vni legatur genus respectu vsufructus, alteri species respectu proprietatis: quia tunc species non derogat generi, sed concurrunt. l. si alij. §. Sempronius. §. fm. l. Sempronio. in princ. de vsufruct. leg. vbi Bar. & idem Bart. in l. si quis seruum. §. fm. ver. quarto quando legatur de leg. ij. & quæ not. Bal. in l. quoties in fin. C. fam. l. erciscun.

c Concurrent. Idem Decisio. consil. ccccxxv. nu. 7. vbi aliter dixi. C. M.

¶ Secundo dicta regula procedit in legatis, quando vni legatur genus, alteri species: secus verò si eidem genus & species

species legata sit: quia tunc species non derogat generi in dubio: quia species videtur expressæ gratia tollendæ dubitationis. l. quæritum. §. item si fundum. de fund. instru. & per illum text. ita dicit Dy. in d. reg. generi. dicens, quod ille text. videtur loqui in dubio ad idem text. in l. si mancipia. in princ. eod. tit. de fund. instru.

¶ Et sic videtur quod in dubio species causa demonstrationis & tollendæ dubitationis exprimat: & hoc in no. q. tradit Bar. in l. Ceterio. col. ij. in vers. sed quid si dixi. de vulg. & pup. dum ibi concludit, quod verbū impuberi, videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod no. Bart. in l. pater. §. m. e. ver. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra q. tradit Pau. de Ca. in consil. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. ver. restat nunc respondere. Et hoc quod dictū est quod in dubio species exprimat gratia dubitationis tollendæ, procedit quando species quæ exprimuntur respiciunt actū legandi. d. l. quæritum. §. Neratius. dum ibi dicitur, quod legauit fundū cum supellestili. illa enim verba, cum supellestili, exprimeō species, respiciūt verbum legauit, & sic actū legandi. ¶ Secus si enumeratio specierum respiciat genus seu verbū significatiuū generis: quia tunc enumeratio specierū videtur facta causa determinationis, & legatū restringitur. l. cū de lanionis. §. quidam. de fun. instru. vbi testator legauit villam prout ipse possidebat. illa verba, prout ipse possidebat, faciūt genus: & illud genus respiciunt species nominatæ ibi dū dicitur, quod ipse possidebat cū supellestili, mensis, incipitque; &c. & ita dicit Bar. in d. l. quæritum. §. fi. vbi latius prosequitur materiā. Et dicta Bar. reassumit Abb. in c. sedes. de rescri. ¶ Et prædicta faciūt quod species exprimuntur. Sed quod indiuidua exprimuntur, vt quia testator legauit vni marmor, & duas statuas marmoreas, alie statua non videtur legata. l. hæres meus. §. j. de leg. iij. cū de lanionis. §. cui fundum. de fun. instr. l. j. §. idem si duæ statuæ. ff. de aur. & arg. leg. no. Dy. in d. reg. generi. & Bar. in d. l. quæritum. §. fi. col. fi.

¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur. vt not. Ang. in consil. ccclv. questio prædicta. Fulg. in consil. cxvij. Ioannes quondam. col. pen. & in consil. clxxx. viso processu. col. ij.

¶ Eodem modo in rescriptis seu mādatis species derogat generi. c. j. de rescrip. c. studuisti. de off. delega. & not. per glo. in d. reg. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam, de rescrip.

¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur. vt not. Ang. in consil. ccclv. questio prædicta. Fulg. in consil. cxvij. Ioannes quondam. col. pen. & in consil. clxxx. viso processu. col. ij.

¶ Eodem modo in rescriptis seu mādatis species derogat generi. c. j. de rescrip. c. studuisti. de off. delega. & not. per glo. in d. reg. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam, de rescrip.

a Rescriptis. Quando in rescriptis & priuilegiis species deroget generi, vide eundem do. Phil. in consilio xliiii. col. iiii. incipien. & pro tenui facultate mea, &c.

rescript. declarando vt dixi post Abb. in d. c. j. de rescript.
 ¶ Secus est in privilegiis: quia secundū priuilegiū specialē nō derogat primo generali siue speciali: vt no. p. gl. in d. c. de generali. p. c. veniēs. de rescript. gl. & Abb. post alios in d. c. de rescript. & tradit Pe. de Anc. in cōf. cl. x. viso. col. iij. Arzo. conf. lxxvj. diligenter visis. col. ij. & dixi in d. c. j. de rescript.
 ¶ Similiter in mandato fiscali speciale mandatum derogat speciali. l. quoniam Augerio. C. de conuent. sic. deb. lib. x. & not. Bald. in l. ij. C. quando fiscus vel priuileg.
 ¶ Eodē modo in mādato iurisdic. mandatū speciale nō derogat generali: vt no. Bar. in l. j. per illum tex. s. de off. praef. vt. facit tex. in d. l. si. C. de iur. om. iu. & in c. per hanc. de hā. cū si. vt tradit Ro. in cōf. cccij. praefens cōsultans. & latē Mod. in c. pastoralis. de off. ord. & dixi in c. certū. de iud. Et ex supradictis infertur ad quāstio. quam ponit Bal. post Dy. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi Are. col. iij. Et ad aliā q. vt per Bart. in l. nō ab hostibus. cū si. vt tradit ab Alex. in prin. ff. fo. mar. Et aliā ponit Paul. de Ca. in cōf. clxxxvij. videtur q. praedictus. Et aliā ponit Bar. & Ima. in l. doli clausula. de ver. obl. Bart. & Bal. in l. si cōsul. ff. de adop. & Bart. in d. l. quāsitū. §. si. l. mo. in l. cohāredi. §. qu. patrē. de vul. & pup. Et haec satis sint pro aliquali notitia quia profunda est materia, & in alto pelago agitatur.

In l. Quæ dubitationis. Argumenta.

- 1 Dubitationis gratia quæ apponunt, nocere nō psumunt & nō.
- 2 Cautela abundans in testamentis non est nocua.
- 3 Fraus psumitur, si insolite clausulae apponantur.
- 4 Pactū insolitū suspiciōē inducit vsurarū aduersus cōtrahtē.
- 6 Testibus malam rationem adducenubus non creditur, non obstante statuto hoc ipsum p̄cipiente.
- 7 Iudex testi malam rationem afferenti credere non debet.
- 8 P̄sumptio tunc tollitur, cum mala causa exprimitur.

REGVLA LXXXI.

QVAE dubitationis tollende causa contractibus inseruntur: ius commune non ledunt.

¶ NOTATA q. dicta ad tollendam dubitationē non nocent. ad idē tex. in l. qui mutuā. §. mand. in l. qui extrinsecus. de ver. obl. & facit tex. in l. si pupilli. §. j. §. de neg. ge. ¶ Et isto casu verba prolata ad tollendam dubitationē tolerantur, licet superflua sint: vt not. Abb. in c. solitā. in glo. tanquā. in fide. maio. & obe. & satis operantur, quia tollunt dubitationē. vt idem Abb. dicit in c. certificat. col.

2 Lzdūt. Cor. consilio cccxvi. lib. j. Andr. Ti. raq. rep. l. si vnquam. vers. reuertatur. num. 22. C. de reuo. dona. C. M.

col. pen. de sepul. & Domi. in c. si Papa. de priuileg. in vj.
 ¶ Et quādoq. ad tollendam dubitationē fit inculcatio verborum² iux attenditur: vt no. per gl. in l. certi conditio. in prin. gl. ij. si cer. pe. Et tradit Spe. in tit. de procurat. in §. hoc autem. ver. sed oppo. de illa clausula, fecit, constituit, & creauit suum procuratorē, &c. & facit quod no. Abb. in q. stante statuto. char. si. col. ij. & ad tex. hic facit regula quæ habetur inferius in l. non solent.
 ¶ Et quod dicitur hic in cōtractibus, idem est in vltimis voluntatibus. l. testamentum. C. de testa. vbi in testamento dicitur, q. abundans cautela non nocet. Et in legatis expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur, quādoq. nihil operantur. l. quāsitum. §. pe. de fun. instr. l. legata. in prin. de supel. lega. Et tali casu dicitur q. non mutat substantiam veritatis non necessaria verborū multiplicatio. in l. periculis. §. Labeo. de aur. & arg. leg. & dicit Host. Io. And. & Ant. de Bur. ibi in ij. oppo. in c. nimesel. j. de excef. praela. q. verba non possunt nimis specificari ad tollendam sophisticam interpretationem. & ad idem facit tex. in l. si. vbi Bar. C. de praed. dor. lib. xj.
 ¶ Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa tollendæ dubitationis, esset in solidum, quia suspiciōem inducit: vt not. per glo. in l. si quis sub condi. ff. de condi. i. instr. & Bal. ibi no. illam gl. quod t̄ clausulae insolite suspiciōē b̄ fraudis inducunt. & idem no. Bal. in d. l. testamentum. cum simi. vt tradunt Moder. ibi & prius Felin.
 ¶ In c. ij. de rescript. & adde Bal. in c. j. de feudo dato in vicem leg. commif. col. ij. vbi inquit t̄ quod pactum insolitum facit p̄sumi contractum vsurarium. & not. Pet. de Ancha. in cōf. clviij. si praedicta sententia. col. si. in ver. accidit praedictis dicens: licet soleat dici q. abundans cautela non nocet d. l. testamentum. tamen in personis suspectis, puta in vsurariis, cautela adhibita arguit contractum simulatum^c in fraudem vsurarum per glo. in d. l. si quis. & tradit Barth. Veronen. in tracta. de simulato. contractuum. in ix. p̄sump.
 ¶ Secundo regula ista limitatur, si illud quod causa tollendæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt no. Sali. in d. l. testamentum. & hoc modo respondet ad contraria allegata ibi in glo. Et hoc confirmatur: quia in sententia causa non requiritur. c. sicur. de re iudi.
 ¶ Et tamen si ad tollendum dubitationē causa exprimitur

2 Verborum. Pau. cōf. lxxv. col. j. l. ij. C. M.

b Suspiciōē. In tāū q. si opponat̄ in rescriptis principi, etiā si dicatur, motu proprio Papae sint appositae, inuālidat̄ rescriptū. Ita las. in l. i. §. in i. col. i. §. si quis di. referet Bald. qui hoc tenet in l. fidei cō. §. si seruo. §. de leg. iij. & Fran. Cur. in cōf. lxxxiii. antepen. col. vers. decimo reddi nulla, &c. vbi multa dicit per duas colum. & not. q. si index apponat in p̄cepto penā insolitā, nō tenet̄ quis cōparere. Ita las. vbi §. & in d. l. testamētum. vbi camulat̄ plura. H. C. c. Simulatum. Adde Frac. de Cur. cōf. l. v. co. v. in fi. & cōf. lxxvi. col. xviii. in med. & Bar. in cōf. lxxvi. col. i. in iij. vol. & in cōf. xvi. col. v. in ii. vol.

T tur

tur que falsa sit, vitatur sententia: vt no. per Inno. in c. in
praesentia. de renun. sic etiam in libello causa non requi-
ritur: quia libellus generalis procedit parte non oppo-
nente. l. si. C. de anna. except. Si tamen ad tollendum de-
bitationem causa exprimat, & illa inepta sit, libellus
vitatur: vt not. Bar. in l. edita. col. iij. C. de eden. in l. j. in
prin. ff. de eden.

¶ Eodem modo in testibus: nam illis creditur absq; ra-
tione si interrogati non fuerint: vt no. per gl. in l. solam.
C. de testi. vbi Bar. & tamē si testis malam rationem ad-
ducit, eius dictum vitatur, adeo q; non valet statutum,
quod credatur testibus qui malam rationem adducunt,
vt Bal. dicit in l. non speciali. circa fi. C. de testi. amen.

¶ Et iudex ratione arbitrij non potest credere testi ma-
lam rationē adducenti: vt no. idem Bal. in d. l. solam. in fi.
nam in distis casibus quando causa non exprimitur, est
praesumptio pro sententia, pro libello, & pro testibus.
¶ Sed quando exprimitur mala causa, à praesumptione
receditur: & habet locū glo. in cle. constitutus. in ver. de
nouo. de elect. que dicit, quod plus nocet inepta locutio,
quam taciturnitas. & facit regula expressa, nocent. j. to.

In l. Donari videtur. Argumenta.

- 1 Debitum ciuilitur tantum, an possit repeti solutum.
- 2 Donatio vera non dicitur, qua quid remunerationis gratia conceditur.
- 3 Liberalis dicitur, qui donat quod donare non cogitur.

REGVLA LXXXII.

DONARI *videtur, quod nullo iure cogente*
conceditur.

b Donari. Ad
de quod in du-
bio nō est pra-
sumenda dona-
tio quando po-
test capi alius
sensus. de quo
vide plura di-
cta per Hippo.
sing. lvij. incip.
non praesumi-
tur.

¶ In nullo iure cogente. ista regula de plano proce-
dit quando nec ciuili nec naturali iure debitum sit, &
idem habetur in l. donari. §. de dona. Et eodem modo ha-
bet locū regula si tantum ciuilitur debitū sit: quia illa
non est potens ad agendum cum effectu, nec ad retinen-
dum: vt no. Ioā. And. & Abb. post alios in rub. de dona. &
idem dicit gl. hic: quia tali casu tanquam indebitē solu-
tum repetitur, l. si non fortem. §. indebitum. §. de condi.
inde. Secus si naturaliter debitum sit ex pacto: quia cum
talis obligatio sit potens ad retinendum. l. Stichum. §. si.
de iussor accipi. §. de fideiuss. ideo videtur solutio debiti,
& non donatio. l. hoc iure. §. pen. §. de dona. Et ita gl. hic
dicit

dicuntur tamen concludit, secus esse in obligatione nat-
a Antidora, que non excludit donationem. Et Tetig. in tract.
A natural ad antidora^a, que non excludit donationem. Et Tetig. in tract.
idem glo. expresse dicit in l. sed & lege. §. consuluit §. de vicijs q. xxxj.
per. hanc. & vide sequi Bar. in l. j. col. ij. §. de dona. Abb. in fi. C. M.

¶ tamen in rub. de dona. dicit, q; donatio que fit causa remunerationis
non est vera donatio. allegat Bar. in procm. Digest. & ipse hoc sequi-
tur quia donatio propria est illa ad quam mouetur donans ex liberali-
tate. l. §. de dona. Et hoc nō est in eo qui est obligatus ad antidora, quia
potius videtur soluere debitū naturae. ad hoc inducit l. Atilius. §. de dona.

¶ Et secum suum praedicta dicendum est, q; illa verba, nullo iure agente,
accipiuntur proprie prout verba sonant. Tunc videtur quod etiā obli-
gatio naturalis tantum non impediret donationē: quia talis obligatio
non producit actionē. l. iuris gentium. §. igitur muda de pact. & per con-
sequens non cogitur inuitus soluere ille qui naturaliter obligatur.

¶ Non obstat tex. qui in contrarium allegatur in l. hoc iure. §. pen. §. de
dona. quia ibi loquitur de eo qui in veritate numerauit pecuniam ser-
uato quo casu si restituatur sibi pecunia creditur non dicitur illam ex cau-
sa donationis recipere, quia recipit quod numerauit: secus videtur quā-
do numeratio ficta non fuisse: quia ex sola naturali etiā ex pacto non
videtur impediri donatio ex quo talis obligatio nō habet necessitatem
soluendi: & verificatur quod dicitur hic, nullo iure cogente: & à fortio-
ri etiam dicendum in obligatione naturali ad antidora, quae longe
minoris est ponderis.

¶ Non obstat quod dicitur de liberalitate: quia satis dicitur exercere
liberalitatem ille qui dat illud quod dare non cogitur, prout est in na-
turali obligatione.

¶ Non obstat l. Atilius regulus. quia ibi agitur de mercede praepro-
ris, quae erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de var. &
extraord. cog. & ita dicit glo. in d. l. Atilius.

In l. Non videtur. Argumenta.

- 1 Amittere non potest quis, quod suum non fuit.
- 2 Ambio, praesatio quaedam est habitum praesupponens.
- 3 Illegimitas praecedens probatur per instrumentum legitimationis.
- 4 Filiatio probatur per instrumentum emancipationis.
- 5 Debitum fatetur is, per quem compensationis exceptio obicitur.
- 6 Amitti improprie potest res, quae propria non fuit.
- 7 Veniam petens quando delictum fateri dicatur.

REGVLA LXXXIII.

NON *videtur rem amittere, cuius propria non fuit.*

¶ Et amitti non potest quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. quib. mo-
dis vltus fructus amittit.

¶ Et defuisse non dicitur quod non incipit. l. Titio vici-
fructus. de conditio. & demon. Amisio enim est p-
2 Priuatio. ad tio quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. s. de
de soci. cõsilio de soci. cõsilio clxij. versic. se- cunda ratio. in
clxij. versic. se- in s. i. insti. in
cienda ratio. in s. i. insti. in
ii. volu & text. de liberti. vbi
loan. de Plat. sub conditione. s. si post. s. de iniusto rupt. l. liberos s. &
tradit notabi- de capi. di. mi. Sic etiam dicitur, quod qualitas non potest
lem doctrinã esse sine subiecto. l. eius qui in prouinciam. s. si cert. per-
quãdo priua- l. si seruum. in fi. s. de actio. emp. tio ponitur a
Legislatore & ¶ Et ex his confirmatur quod not. Bald. in l. ij. C. de iure
quando ab ho- annu. aur. dicens, quod p- per instrumentum legitimatio-
mine, quem vi- nis probatur quem non fuisse legitimum.

¶ Et per instrumentum emancipationis probatur filia-
tionem & patriam potestatem præcessisse, vt not. Bal. in
l. moueor. C. de ser. expor. & in l. si. col. iij. C. de sen. pal. &
qui agit pœnitentiam, videtur confiteri delictum: vt no.
Bal. in c. literas. per glo. ibi in versic. confessus. de præ-
sump. cum simi. vt tradit ibi Felin. & prius Alex. in l. j. in
prin. in ij. col. s. de oper. noui nun.

¶ Et qui opponit exceptionem compensationis, vide-
tur fateri debitum. vt no. Rom. in consil. lxxvij. pater re-
uerende. Et non priuatur successione qui non succedit
vt no. Aret. in consil. lxxv. viso compromisso. in fi.

¶ Et quantum ad tex. hic, regula videtur procedere se-
cundum proprietatem verborum: i impropiè verò & lar-
go modo etiam dicitur rem amittere cuius propria non
fuit: vt gl. hic dicit, per l. si seruus. s. ad leg. Aquil. vbi quis
dicitur amisisse illud quod consequi non potuit. & in l.
pupillorum. vbi gl. in verbo, amisisse. C. de admini. rno.
& adde glo. per illum tex. in c. consilia. xvij. dist. in prin.
quæ dicit, quod etiam quis perdere dicitur quod nunquã
habuit. & idem glo. xxij. dist. in c. quorundam. in verbo.
amittit. & v. q. vj. in c. quia iusta. in verb. sacerdotis. xxij.
q. iij. in c. Guilisarius. in verbo, sacerdotis. xxij. q. ij. in
c. quod verò. sic etiam largo modo actus nullus infirma-
tur. l. j. vbi gl. in ver. infirmatur. s. de ferijs. & in l. ex em-
pto. s. his qui vinũ. s. de act. emp. & tex. in c. si quis pres-
byter orator. de reb. ecclæs. non alien. ibi, viribus euacuetur,
quãuis ab initio nullas habuerit. Et ista pendent ab illo
artic

articulo, quãdo sit p- priuatio præsupponat habitum. de
quo no. Bar. in l. decem. de verb. obli. Ang. Aret. in s. seruus.
restit. de cap. dimi. Et quãdo excipiens videatur fateri in-
tentonem ag- nis. hinc in c. cum venerabilis. de except.
Et ad prædicta facit gl. no. in c. exhibita. de homi. in ver.
¶ Venia, quæ dicit p- quod petens veniam non videtur fate-
ri delictum. de quo in locis præallegatis.

In l. Cum amplius. Argumenta.

- 1 Dato in solutum vitatur facta pro maiori quantitate quàm
debeatur, & nu. 1.
- 2 Dato in solutum vitatur quando in summa debiti principa-
lis erratur.

REGVLA LXXXIII.

*Cum amplius solutũ est quàm debeatur: cuius
partis non inuenitur quæ repeti possit, totũ esse
indebitũ intelligitur manente pristina obligatione.*

¶ Nota regula, quod l- res data in solutum pro ma-
iori quantitate quàm esset debitum. in totum vitatur da-
to in solutum. ad idem text. in l. si non fortem. s. si cen-
sam. s. de condic. indeb. vbi text. rationem adducit, ne in
iuris cogatur habere communionem.

¶ Et ibi Bar. hoc dicit esse notandũ pro dationibus info-
luto quæ hinc tota die vt si in aliqua parte datio in solutũ
sit plus debito, tota datio in solutũ vitiaf. & sequit Bal. in
l. certi cõditio. s. quoniam. ver. secundus si iudex. s. si cer.
pe. Ful. in cõli. cxxxvij. quia ex facto ius oritur. in primo
dub. & in cõli. clxxij. visus colum. ij. Ro. in cõli. cccc. præ-
ter dabitatio in fi. & consil. ccccliiij. in re præsentis. colũ.
in ver. v. dicendum est.

¶ Et ista cõclusio bñ pcedit i decreto iudicis, put loqui
tur tex. i. d. l. si nõ fortẽ. s. si cõditio b quæ decretũ est i diuiduũ
put no. Bal. in l. certi cõdi. s. qm. s. si cer. pe. facit tex. in l.
s. his verbis s. ne vis fiat ei. & in l. hoc iudicio. s. fa. ere.
¶ Secus est in veditioe facta à creditore de pignore cõ-
mentionali virtute potestatis sibi datæ in instrumento:
quia licet vendat rem valentem plus credito suo, veditio
non retractatur, sed pretium quod excedit, debitori resti-
tuitur. l. si in aliquo C. de distra. pign. l. quamuis. s. si. s. de
pign. act. & dato quod etiã iudex tali casu consentiret, &
decretũ interponeret. nõ dicitur pignus prætoriuũ, sed cõ-
mentionale, vt no. Bar. in l. creditores in fi. C. de pig. & non
habet

a Veniã. Bald.
l. ii. C. de inge-
manum. Cepo.
causa cri. consi.
xxi. colum. viii.
Phil. Franc. e. li
cer. colũ. iii. de
sentẽ. exc. in vi.
Cõf. in replet.
ver. abfolutio.
Felin. c. literas.
col. iiii. de præ-
sumpt. Iaf. l. i.
col. ii. de oper.
no. nun. l. decẽ.
col. xxi. de ver.
obli. C. M.

b Gentum. vbi
videas Iaf. qui
in omnibus cõ-
cordat cum do-
mi. Phil. hic.

habet locū rex. in d. §. si centū. & hic vt not. Aret. in consil. diligenter viſis & intelletis. prout dixi in d. §. quoniam.

¶ **S**ecundo regula ista locum habet quando erratum fuit in summa debiti principalis: vt quia debitum erat de triginta, & data fuit res insolutum per quinquaginta vel quadraginta. Secus si erratum fuit in aestimatione res data in solutum: vt quia pro vero debito de centum datus fuit res insolutum quae volebat centum quinquaginta: quia tunc ditio insolutum valet pro quantitate veni debiti, & residuum repetitur: vt not. Dal. per illum tex. in l. fin. C. de iur. dom. in p. in ij. col. versic. item pignor. & not. Alexan. post Pau. de Cast. in d. §. si centum, & idem Palan. d. ca. frequenter. §. si naurem. vt lit. non contest. Alexan. in l. j. §. pen. de verb. obli. & Aret. ibi qui etiam ponit aliam limitationem §. distam de pignore conuentionali. si alleg. tex. in l. j. §. sed si dux. ff. quorum leg.

¶ **T**ertio limitatur quod hic dicitur, & in d. §. si centum. vt per Bal. in l.ordo. circa fin. ver. quarto vtrum. §. de excut. rei iudic.

In l. Is natura. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur.
- 2 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis.
- 3 Ius gentium duobus modis accipitur.
- 4 Ius naturale diuersa iuris species est a gentium iure.

Is natura debet quem iure gentium dare oportet. cuius fidem sequuti sumus.

¶ **N**OTA. quod naturalis obligatio est de iure gentium, & ita istum tex. ad hoc alleg. Bart. in l. Stichum. §. naturalis. in fi. §. de sol. & glo. ibi exponit: naturalis est de iure gentium. Et ad declarationem notandum est, quod naturalis obligatio distinguitur, & duobus modis principaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium duobus modis accipitur.

¶ **C**irca primum, de naturali obligatione illa consideratur dupliciter. Primo pro illa naturali quae oritur ex consensu, & ex illa aequitate naturali quae tuader vt promissa seruatur. in l. j. in princ. de constit. pec. & illa vinculo aequitatis quod inducitur, eadem aequitate ipso iure dissoluitur. l. Stichum. §. naturalis. §. de solut.

¶ **E**t ista cum fundata sit in consensu naturali, etiam cum seruis contrahitur, l. naturaliter. l. si id quod §. de condic. indebit.

2 Gentium. Vide las. in princ. institut. de act. colū. ij. & in l. ex hoc iure. vbi post alios declarat bene quae sit obligatio naturalis. colū. ix. in fin. versic. in eadem glo. vbi in sequentibus. col. ponit xvij. effectus naturalis obligationis antidotalis.

indebit. l. heres a debitore. §. seruo suo. §. de fideiuf. & pari ratione, inter patrem & filium oritur ista naturalis obligatio. l. frater a fratre. vbi gloss. & Barto. §. de condic. indeb.

¶ **S**ecundo naturalis obligatio consideratur pro illo naturali instinctu, vt bene facienti bene faciamus: de quo loquitur tex. in l. sed & si lege. §. consuluit. §. de pe. her. in l. si non fortem §. libertus. §. de condic. in l. in l. si non remuneradi. §. inde Papinianus in fi. §. manda. & no. per glo. in d. §. consuluit. & in c. j. viij. q. ij. in ver. compellitur. Et ista non solum inter extraneos, sed etiam inter coniunctos contrahitur: vt no. Ang. per illum tex. in authen. de non eligendo secundo nub. colum. j. Et de natura istius obligationis latius Barto. tradit in l. ex hoc iure. colum. iij. de iustitia & iure.

¶ **S**imiliter ius gentium consideratur dupliciter, secundum Bart. in d. l. ex hoc iure. col. ij. & in l. si id quod. §. de condic. indeb. Nam quoddam est ius gentium quod fuit coipso quod gentes esse ceperunt, naturali ratione inditum, absque aliqua constitutione hominum, vt fide & promissa seruare: & istud ius gentium primarium, ius naturale dicitur. c. ius naturale. j. dist. & in §. j. & §. singulorum. instit. de rerum diuisione. vbi

expressè dicitur, quod ius naturale appellatur ius gentium: & intelligitur de illo iure gentium primario, de quo dicitur in d. §. j. de rerum diu. Quoddam est ius gentium secundarium, quo omnes gentes vtuntur ex constitutione hominum, vt fide & promissa eorum, non secundum rationem naturalem, imò quoad contraxerunt sunt bella, captiuitates, seruitutes, distinctiones dominiorum: de quo iure gentium loquitur tex. in l. ex hoc iure. de iustit. & iur. in l. postliminium. §. de cap. prin. in prin. & ista distinctio communiter approbatur: licet Aret. conatur illam impugnare. in l. j. in princ. de acqui. posses.

¶ **E**t secundum istam distinctionem declaratur tex. in l. j. §. ius naturale. & §. ius gentium §. de iustit. & iur. vbi ius naturale & ius gentium ponuntur tanquam species diuersae, quia ibi loquitur de iure gentium secundario. Eodem modo iste tex. debet declarari dum inquit, quod iure gentium obligatur ille cuius fidem sequuti sumus. & talis obligatio dicitur naturalis de iure gentium primario intelligitur quod in effectu dicitur ius naturale: vt §. dictum est. Et concludendum videtur quod illa naturalis obligatio quae habetur ex consensu vel ex instinctu naturae, vt bene facienti bene faciamus, est de iure gentium primario. & ita tex. hic intelligitur: secus est in iure gentium secundario quod distinguitur a iure naturali, vt §. dixi.

In l. In ambiguus. Argumenta.

- 1 Doti in dubio fauendum est.
- 2 Fisko fauetur perinde, ac doti ipsi.

3 Sententia in dubio contra actorem ferenda est.
4 Tempus probare debet, qui in illo se fundat.

REGVLA LXXXV.

In ambiguis pro doris respondere melius est.

NOTA quod in dubio iudicandum est pro dote ad idem text. in l. in ambiguis. s. de iure dot. facit text. in l. ego. s. si res. s. de iure dot. & in l. fin. C. ad Vellei. in l. j. sol. mat. & ibi hoc exemplificatur, secundum Bar. post Dy. quod si reperiantur duo instrumenta eodē die confecta, & alterum sit instrumentū doris, debet iudicari quod illud prius confectum fuerit: & pari ratione idem videtur dicendum existentibus paribus probationibus, iuxta notam c. in nostra. de testibus. Et hoc etiā videtur habere locum in muliere agente pro dote: quia fauor causę pręponderat fauori rei. c. fin. de re iudi. l. inter pares. s. de re iudic. Et quod dicitur de dote, idem videtur in aliis causis fauorabilibus quę doti æquiparantur. d. c. fina. de re iud. Et ideo in duobus instrumentis factis eodem die, præsumitur, prius factum illud quod respicit fauorem ecclesię: vt Roma. tradit in authen. similiter. in repet. in xij. speciali in contractibus. Et idem in simili habere locum in l. j. C. de iure fil. lib. x. Et in fisco no. Bal. in l. j. C. de hære. vel act. vend. col. si. ver. item in dubio. nam fiscus & causa dotis à pari procedunt. l. ij. vbi glo. C. de iure fisc. & per glo. in l. doris. C. de iure dot.

¶ Non obstat text. in l. non puto. s. de iure fisci. vbi dicitur, quod in dubio iudicandum est contra fiscum.

¶ Et generaliter ille text. intelligitur quocūq; modo dandum sit: vt no. Marthesil. in notab. lxxj. no. vnā regulam.

¶ Quia respondetur quod ille text. intelligitur in fisco agente ex delicto alicuius ad pœnam: ideo in dubio interpretatio. vt pœna non habeat locum. argu. l. si prælib. j. Car. Mol. sens. s. de pœnis. & ita Cuma. dicit in l. j. s. solu. matr. Nec obstat. quod iste intellectus videatur restringere illū text. vt dicit Alexan. in d. l. j. quia potest responderi quod hoc consonat: quia ibi principaliter tractatur de bonis quę propter delictū ad fiscum pertinent: vt colligitur in l. j. s. de iure fisci. & tali casu loquitur d. l. non puto & hoc sequitur Ang. Are. in §. fin. insti. quib. mod. test. infir. & not. Salic. in l. si debitor. C. de iure fisc. vel secundo ille text. intelligi potest quando agitur de aliquo priuilegio fisci contra priuatum: nā in dubio debet iudicari quod fiscus non sit

a Prius. Hęc est communis sententia omnium, de qua ibi latissimē per Moder. præximē Iaf. qui ponit aliquas limitationes, & Socin. in j. col. & de aliis priuilegiis doris, vide latissimē Bal. nouellum in suo tract. de dote, qui ponit omnia priuilegia competentiā constant. & sol. mat.

b Quia. Dec. rubri. de iudicis. l. c. ij. col. viij. de probat. Iaf. consil. xxxix. lib. j. Car. Mol.

si priuilegiatus quia vbi fiscus non habet priuilegiū, sequitur bus commune. Lquod placuit. in f. ff. de iure fisci. Vel tertio text. in d. l. nō puto. intelligi potest secundū regulam in fisco agere: quia in dubio in fauorē rei pronuntiandum. Nam inter priuatos fertur in dubio sententia contra actorem. c. ex literis. de præben. & in tali casu idem in fisco, quia in hoc nō habet priuilegiū. Sed tamē hoc non videtur verū: quia fauor causę fiscalis sicut in aliis fauorabilibus præponderat fauori rei. d. c. si. de re iudi. & ideo responderetur, vt s. dictū est. & dixi in d. c. ex literis. & quod s. dictum est de instrumentis eodē die confectis, procedit quando in vtroq; simpliciter dicitur de die: secus si magis specialiter in vno quam in altero tempus exprimat: vt quia in vno dicitur de mēse Maij simpliciter, in alio dicitur de mēse Maij die xv. vel si in vtroq; de eadē die dicitur, sed in altero etiā hora exprimat, nam etiā prioritas horę attenditur: vt not. per glo. in l. ii. ex pluribus. §. fin. in versu. die. de solut. Bal. in l. de rebus. C. de donat. ante nupt. Et ideo prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hora apparet: vt not. Bal. post Cyn. in d. l. de rebus. vbi dicunt, quod quādo vterq; probat de eadem die, melior est cōditio rei, nisi alter probet prioritatem horę. l. de Ioan. de Platea in l. j. C. de iure fisc. & not. tradit Soci. in l. j. col. j. solu. mat. & refert Fely. in c. pastoralis. de rescrip. qui tamē in cōtrarium adducit, quod talis probatio horę prioritate non probat, neque ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die, & sic potuit esse ante illā horā vel diem, si agatur de mēse. † Et ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tēpore, debet illud præcisē probare. l. matrē. C. de probat. Sed cōcordando opin. distingui potest, quod aut ille qui probat de eadem die reperitur in possessione, & non debet priuari, licet alter probet de certa hora diei: probat. Sed cōcordando opin. distingui potest, quod aut ille qui probat de eadem die reperitur in possessione, & non debet priuari, licet alter probet de certa hora diei: quia verum est quod non apparet præcisē de prioritate actoris, ideo melior est cōditio possidētis: aliās secus, vt dixi in d. c. pastoralis. & hoc idē videtur velle Bal. nouel. in tract. de dote. in ix. parte, in secundo priuilegio. in fin.

a Horz. Bal. l. creditor. in princ. qui pot. in pig. hab. Soci. consil. lxxvij. Corfet. in repet. verb. instrumentum. Iaf. l. j. §. ij. col. j. §. de eden. Hippo. Marfi. singul. cccxix. Deci. cōsil. cccclxxxix. col. i. Matth. Pacus in tract. de māda. par. vi. Sed non est simpliciter verum, vt per Fely. in d. cap. pastoralis. Afcia. tract. de præsumpt. reg. iij. præsumpt. xliiij. in f. C. M.

In §. Non est nouum. Argumenta.

- 1 Constituta legitimē durant superueniente casu, à quo initium habere non poterunt.
- 2 Actus perfectus non viciatur per id, à quo incipere nō potuit. Causa finalis actus deficiens, viciat actum.

- 4 Facta plurima valere dicuntur, quae fieri prohibentur.
- 5 Praelati non debent delegaciones a iudicibus secularibus suscipere.
- 6 Notarius non matriculatus, si rogatus instrumentum facere, non reicietur.
- 7 Probatio facta per testes parte non opponente valet, si tamen contrario non obstare.
- 8 Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium vultum accipere potest, si non opponatur. Iudicium cum milite valet, si non sit oppositum quod in iudicio esse non possit.
- 9 Iudicium criminale valet cum procuratore, si non opponatur. Processus in possessorio, valet admissa exceptione de iure proprietario.
- 10 Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quae transit in rem iudicaram.
- 11 Renunciari potest favori suo in annullatione actus. Actus est nullus, qui per legem alio favore, quam patris est annullatus.
- 12 Factum aliquando facilius destrahitur, quam fieri impediri.

a Perfectus. Idem Dy. in d. regula, licet. ubi dicitur, sed dicitur. ubi est. & Philippus. Franc. in princ. & Dy. in reg. i. eo. tit. in versu. quinto. quae potest. & ibi Ancha. in col. Bal. Alberic & Mod. in l. patre furioso. de his qui suor sui. & ibi Ias. in col. d. Finem. Idem Dy. ubi supra & Imo. in l. penul. s. & si placet. ii. colum. in princ. & Bart. etiam in princ. & Fab. & Arc. in s. econtrario. hic allegato. Bal. & Salic. in l. Gaudencius. de contrahend. empt. Hieron. Chuc.

NON est nouum, ut quae semel vtiliter constituta sunt, durent: licet ille casus existerit, a quo initium capere non potuerunt.

¶ Nota regulam, quod ea quae semel vtiliter legitime constituta sunt, durent, licet superueniat casus, quo initium habere non possunt. ad idem est regula in actu legitime eo. tit. in vj. Et hoc exemplificari potest in l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel alieni. in l. j. s. casum. s. de postulando. in his cui. s. de testa. Et ibi facilius quis repellitur ab obtinendo, quam ab obtinendo. super his. de accusat. & glo. hic dicit, quod multa impediunt ordinandum quae non impediunt ordinatum. ¶ Et ista regula procedit quando actus fuit perfectus & consummatus ut hic cum similibus. praeter alleg. fecit est actus non esset consummatus: quia tunc destruitur quando deuenit ad casum a quo inchoari non potest. l. pluribus. s. & si placeat. de verb. obli. in l. inter stipulantem. s. s. cram. & in l. existimo. eo. tit. & in l. si metallum. s. si seruo alieno. s. de his qui pro non scriptis. in l. pro parte. s. de serui. in l. post finit. s. de susce. tut. in l. si sub vna. s. si quis via. de verb. obli. & hoc vltimum verum est: nisi casus superueniens tenderet ad eundem finem: quia tunc actus eum cuius non fuerit consummatus, non vitatur, licet ad eum casum deuenit a quo incipere non potest. exemplum est in s. econtrario. ver. quod si viuo. in l. de leg.

ta. in l. verbis legatis. in fi. s. ad leg. Fal. & bonus tex. in l. fauendi. s. si. s. qui famul. cog. ¶ Secundo regula limitat non habere locum, quae res deuenit ad talem casum quae cau. se. huius de iure. ut no. Bar. per illum tex. in l. Vranus. s. sed cum duo. l. ubi. & quod admodum incipere aliam non possunt ita nec remaneat. & Bart. ibi col. j. s. de fideius. & de his l. i. tradit Bar. i. d. pluribus s. & si placeat. de ver. ob. ¶ Et quia regula hic loquitur quae aliquid vtiliter & legitime factum est, ampliatur quae etiam quandoque illud quod legitime factum non sit, quia contra prohibitionem iuris, tamen valet: quia multa prohibentur fieri, quae tamen facta tenent. l. j. bidu. s. quando appellandum sit. ubi sententia prohibetur ferri sub conditione: lata tamen tenet, quia lex veteris procedit ita disponendo: ut no. Bar. col. iii. in fin. & ibi Bald. & Alberic. qui ponunt plura brocardica. ¶ Et hoc in pluribus casibus vtiliter explicari potest. nam si actus sit prohibitus propter honestatem, non obstat prohibitione actus teneat. not. Federic. in conil. ccxcij. factum tale est. col. fin. ubi concludit, quod executio testamenti facta per Guardianum sancti Francisci valet, licet sit prohibita. clemen. exiui. de verb. sig. ¶ Et idem est in praelatis qui prohibentur delegaciones a iudicibus secularibus suscipere. xj. q. j. in ca. re quidem. tamen suscipiant valet iudicium. quia illa prohibitio est facta propter honestatem ut no. Albe. post alios in c. n. de iur. & dixi ibi. Sic etiam in clerico, qui licet notarius sit, prohibetur instrumenta conficere. c. sicut. ne clerici vel mona. si tamen rogatus facit instrumentum, valet: ut not. Ioan. Andr. in d. c. sicut. ubi Abb. post alios & not. Barto. in l. vniuersos. C. de decur. lib. x. Angel. in l. si quis decurioni. C. de salus. cum sim. ut tradit Alex. in l. prator ait. s. is etiam. s. de eden. & idem Ro. in conil. ccccix. quo ad primum. in secundo dubio. ¶ Et an idem sit in monacho & religioso. late dixi in c. decernimus. col. x. de iud. ¶ Sic etiam dicit Angel. in dicta l. vniuersos. quod si notarius non matriculatus in loco prohibitus sit instrumenta conficere: si tamen rogatus confecerit, instrumentum valet & hoc intelligitur nisi statutum vltius procederet annullando instrumentum: ut idem Ang. tradit in conil. cxliij.

d. Phi. in confi. **E**t per illud dictum Innocentii in Bal. in l. si quis filio. §. A
 eli. incip. maxi- illa autem in fi. §. de iniusto rup. quod propter metum
 mi pōderis. co. periculi vel scandali, interdum permittitur magistrati-
 iiii. verfic. nam bus legem transgredi. & idem Bal. in l. obferuari. §. pro-
 ratione scan- ficisci. in xj. q. 5. de off. procon. & facit tex. not. in l. si homi-
 dali. nem. §. man. & ibi Barto. & in notabili casu tradit Pe. de
 Anch. in confi. lxxxij. prima facie. & Roman. in consilio
 cccxxvij. in terminis. in si. cum si. v. tradit idē Ro. in l. si
 verō. §. de viro. in xlvj. fallen. §. fol. mar. & late congerit
 de off. dele. in Fel. in c. j. in iij. char. de const. & no. etiam Bal. in l. clari.
 ii. col. in v. not. C. de fideicō. † ubi inquit, quille qui iuravit statuta ob-
 feruare, intelligitur nisi iusta causa superueniat: quia in
 iuramento semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus. l. quod Ser-
 uius. §. de conditio. ob caus. Et quia quæ de nouo emergunt nouo indi-
 gent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. §. de interrog. act. & facit tex. in l. h.
 §. qui fūda. cog. & no. Barr. in l. ambitiosa. col. iij. §. de decret. ab ordi-
 facien. & ad idem facit tex. in c. fin. de transact. & ibi Abb. in ij. not. cum
 simi. v. Alex. scribit. in l. nemo potest. col. j. de leg. j.

In l. Non solet. Argumenta.

- 1 Contestatio litis non reddit deteriorem conditionem contestantis.
- 2 Actor variare nequit licet contestata.

REGVLA LXXXVI.

Non solet deterior conditio fieri eorum qui litem conse-
 stati sunt, quam si non essent, sed plerunque melior.

Notandum quod per litis contestationem non fit deterior condi-
 tio eius qui litem contestatur, sed plerunque melior. Et idem no. Barr.
 per illum texum in l. j. C. de iudic. & ad idem text. in l. aliam. §. de no-
 uatio. facit tex. in l. si pluribus. §. fin. de leg. j. in l. si Titius. de verb. obl.
 in l. si infulam. eod. titu. in l. lite. §. de vsu. & ratio huius regulæ videtur,
 quia iudicium introductum est in fauore actoris, vt cōsequatur quod
 sibi debetur. in sit. de obli. in princip. vnde quod in fauorem introdu-
 ctum est, non debet retorqueri in odium. l. quod fauore. C. de legib. &
 hoc est quod dicitur hic in l. sequen. ibi nemo enim profectando &c.
 Et regula procedit plerunque prout tex. dicit, quia quandoque conditio
 actoris est deterior per litis contestationem. Nam post litem contesta-
 tam actor variare non potest. si quis stipulatus sit Stichum. de verbo.
 oblig. nam per litis contestationem quasi contrahitur. l. iij. §. idem futi-
 bit. §. de pecul. ideo variatio non admittitur. l. sicut. C. de actio. & oblig.
 & in isto casu non efficitur deterior conditio actoris per litis contesta-
 tionem, sed per electionem prius factam ab ipso actore à qua postea
 lite contestata recedere non potest.

In l.

In l. Nulla intelligitur. Argumenta.

- 1 Petitio nulla est, vbi nulla mora.
- 2 Morosus non dicitur, qui legitima exceptione se tuetur.
- 3 Morosus non censetur, cui dilatio à lege tribuitur.
- 4 Poena non debetur, vbi nulla mora contrahitur.

REGVLA LXXXVIII.

Nulla intelligitur mora ibi fieri, vbi nulla
 petitio est.

Exemplum est in l. si pupillus. de verb. oblig. vbi
 idem dicitur, quod non est petitio vbi non est mora: & not.
 gl. hac. & adde tex. in l. lecta ver. dicebam §. si cer. per. & ibi
 Bar. dicit, quod non dicitur in mora qui potest se legitima
 exceptione tueri. 2. & idem Bar. per illum tex. l. si pactus. &
 de pac. & no. Bal. in l. si constar. col. ij. C. de compens. &
 est reg. eo. tit. quæ hoc dicit in reg. non est in mora. eod.
 tit. in v. j. vnde qui habet dilationē à lege, non est in mo-
 ra vt no. per gl. in l. si cum exceptione. §. quatenus. in ver.
 tripli. §. quod mer. cau. & facit reg. qui sine dolo. §. eod.
 & quod ibi dixi. & not. Ro. in consil. cclxliij. pro euiden-
 tia. col. ij. Et ista regula intelligitur, quod nulla mora est
 quæ inducatur. Sed ista quæ prius inducta erat bene con-
 feruatur, quia dilatio non debet lucrum producere, vt dicit
 cit. tex. no. in l. in fideicomissi. in prin. §. de vsu. vbi gl. off.
 ponit casum. Et cum secundum regulam nulla sit mora
 vbi non est petitio, infertur quod poena committi non po-
 test: quia absque mora poena non debetur: vt not. Barr.
 in l. si p. xna. §. de neg. gest. Et hoc verum est quando po-
 na ratione moræ committi debet secus si ex conditionis
 euentu quia tunc absque mora committitur. l. pacto quo
 poenam. C. de pact. & in l. nuda. C. de contrahen. & com-
 mittend. stipul.

REGVLA LXXXIX.

Quando v possit valere testamentum: an
 duo legitimus haeres non admittitur.

Ista regula etiam habetur in l. quando §. de ac-
 qui. hered. in l. antequam. C. commu. de success. & in l. ex
 testamento. C. vnde liberi.
 Et limitatur non habere locum in duobus casibus.
 Primus est, propter voluntatem testatoris: vt not. Bar.
 per illum tex. in l. si quis haeres institutus. §. de har. inst.
 Secundus casus est in l. hac consultiissima. §. si naturam.

a Tueri. Nam
 qui potest exce-
 puone repelli,
 dicitur obligat-
 us ad non pen-
 tendum. ita gl.
 & Bal. & Imo.
 in l. Mæuia. §.
 fundus. ff. solu-
 to matrimonio.

b Infer. Bal.
 consil. cclxxiii.
 lib. i. Alex. cōf.
 cxxxii. lib. vii.
 Decius consil.
 cccclxvi. Et q-
 iustia causa à
 mora excuset.
 Cur. Jan. consil.
 xxxviii. nu. 19.
 fac. not. §. eo. l.
 q. c. alio. C. M.

c. Stipul. que
 nil facit, quia
 ibi non ex con-
 ditionis euentu,
 sed ex mora. de-
 buit autē alle-
 gare. in illa. l.
 hoc iure. de
 verb. obli. que
 citat Bar. in l. si
 duo. §. si. de cō-
 sit. pec. C. M.

C. de

C. de testam. vbi Alex. in ij. not. dicit, quòd ibi causa inte-
stati praeualer testamento.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio benignior semper capienda est.
- 2 Aequitas modum interpretandi leges, & statuta, ac etiam pa-
ctā, praebet.
- 3 Aequitas inter mercatores est attendenda.
- 4 Aequitas rigori ferè in omnibus est praefenda.
Commisum alicui simpliciter, secundum aequitatem regu-
lari debet.
- 5 Aequitas quandoque à regulis iuris recedere suadet.
- 6 Solennitates iuris & vñtatus modus aequitate suadente omis-
suntur quandoque.
- 7 Iudex aequitatem prae oculis semper habere debet.
- 8 Aequitas naturalis merito attenditur, vbi ius deficere inuenit.
- 9 Aequitatem rigori debere praeferrī, qualiter intelligendum
& num. seq.
- 12 Lex posterior quando priorem corrigat.
- 13 Opinio vltima quando cõtinens, non est primae praefenda.

REGVLA XC.

In omnibus quidem maxime tamen in iure, aequi-
tas spectanda est.

¶ In omnibus enim spectanda est aequitas: quia ¶ sem-
per benignior interpretatio fieri debet: vt in regul. sem-
per in dubiis. §. eo. Et maxime in iure: quia aequitas praef-
fertur rigori. l. placuit. ^a C. de iudic. & in l. si tibi. §. si cert. ^A
pet. in c. si. de transact.

^a Placuit. Vbi
vide las qui cõ-
cord. in multis
cũ do. Phi. hic,
& in l. cũ stipu-
lari sumus. §. se-
quitur. de ver-
obli. §. col. ii. in
iiii. n. r. Canon.
latissime inc. si.
de trāsa. Fel. in
c. ex parte. in i.
col. de off. dele.

^b Curia. Alex.
cõf. lxxx. nu. 12.
lib. v. vbi dixi.
Dec. l. si tibi pe-
cuniam si cert.
pet. C. M.

¶ Et no. Bal. per illum tex. in l. ij. in j. not. C. de rescin. ven.
¶ Vnde quid liceat secundum aequitatem inspicitur in c.
magna. de voto. Et per semitam aequitatis procedendum
est: vt dicit tex. in c. quarenti. de off. leg.
¶ Et res ad aequitatem redigitur. l. j. in fin. C. de interdic.
¶ Et aequitas est modus interpretandi leges & pacta: vt ²
dicit Bal. in l. si defunctus. C. de suis & leg. col. fin. in vers.
& noto quòd aequitas. & ibi in princ. dicit, quòd statuta
recipiunt interpretationem aequitatis.
¶ Et ista aequitas praecipue in curia ^b mercatorũ attēdi-
tur: vt no. Bar. in l. Quintus. in fi. in l. fideiusso. §. quaedā. ^B
§. mand. Bal. in l. si pro ea. col. fi. C. mand. Sal. in l. placuit.
C. de iud. & Alex. ibi, & in cõl. xlj. viso pũcto. col. ij. lib. iij.
Ro. in cons. cccij. negari non põte in princ. in cons. xciiij.
visis. col. j. idē I mo. in cõf. cxlj. visis statutis. in cõf. cxvj. in
causa

causa Nannis. col. ij. in vers. item quia hic sumus. & dicit
Bal. in l. si pro ea. quòd reiciuntur solennitates quae non
tangunt veritatem negotij. & not. Angel. in consi. ccxix.
punctus. in prin.

- 4 ¶ Et quia aequitas praefertur rigori ^a, vt dictum est, si ^a Rigori. Ri-
dicatur, ista lex de aequitate loquitur, illa de rigore: per-
inde est ac si dicatur, ista corrigit illam. ita dicit gl. bno. ^a ter intelligat,
in l. corem ferro. §. si. de publi. vide Bar. in c.
¶ Et si aliquid committatur alicui simpliciter, videtur ^a cõ clericus lau-
committi aequitas quae praevalet: vt not. Bal. in l. adem. ^a cõ. de foro cõ-
col. iij. vers. sed nunquid pro vno nummo. in fi. C. locati. ^a pe. iij. col. in
¶ Et adeo attenditur aequitas, quòd saepe numero ¶ pro- ^a princ. & do.
pter aequitatem receditur à regulis iuris communis. l. si ^a Philip. in ca. si
me & Titium. in fi. §. si cert. per. l. si quis mancipiis. §. si ^a duobus. de ap-
de instit. & quod no. Bal. in l. ij. in fi. C. quod met. caus. Et ^a pella. col. ij.
propter aequitatem receditur à verbis testatoris. l. qui fi- ^a vers. vlt. no.
lium. §. si. §. ad Trebellia. ^a b Gl. Adde gl.
¶ Et propter aequitatem receditur à solennitatibus iu- ^a in l. ait prator.
ris. l. diuis. §. de restit. in integ. ^a §. si debitorẽ.
¶ Et propter aequitatem receditur ab eo quod vñtatum ^a de his quae in
est. l. imperatores. in fi. §. de appel. & ideo lex erubescit ^a frau. cred. Can.
statuere contra aequitatem. l. si quis in suo §. legis. C. de ^a in c. si. de trāsa.
inoffi. testa. l. si. §. cum autem. C. de furt. ^a vbi Abb. ff. col.
¶ Et regula propter aequitatē limitatur: vt no. per illum ^a Felin. in ca. de
rex. in auth. vt sine prohi. ma. in prin. in ver. existimamus. ^a re iudi. in prin.
¶ Et aequitas exceptionis remouet actionem. l. qui equi- ^a Domi. in ca. di-
tate. §. de doli except. & in l. iij. C. de bo. auth. iud. poss. ^a sciplina. xlv. di-
¶ Et per supradicta dicitur, ¶ quòd prator & iudex ^a stin. & ibi Ale.
semper debet habere aequitatem ante oculos. l. quod si ^a in ii. col.
Ephesi. §. de eo quod cert. loc. c. j. iij. q. & no. in l. inter fi- ^a
lios. vbi glo. C. famil. ercisc. ^a
¶ Et hoc intelligitur de aequitate quae informata sit à iu- ^a
re: vt no. Abb. in c. ex parte. el. ij. in iij. no. de offic. deleg. ^a
c. Ephesi. §. de eo quod cert. loc. c. j. iij. q. & no. in l. inter fi- ^a
lios. vbi glo. C. famil. ercisc. ^a l. vi. & equitas
¶ Et Moderni sequuntur in d. l. q. si Ephesi. Sed, vt dixi ^a
d. c. ex parte. ille text. parum facit: qui loquitur de aequi- ^a
tate iuris, ibi: iuris aequitate. vnde illa verba aequipol- ^a
lent, ac si dicatur de iure: quia ius est bonum & aequum. ^a querẽ. de of.
¶ Sed tex. in d. l. q. si Ephesi. nõ loquitur de aequitate iu- ^a deleg. col. pen.
ris, sed de aequitate simpliciter: quo casu ¶ aequitas dicitur do. ^a & in c. cum cau-
naturalis iustitiae, & cõsideratur vbi ius deficit: vt no. Bal. ca. ^a sam. de iur. ca.
in c. pastoralis. in fi. de cau. pos. & propr. & probatur in d. H. C. ^a
ex parte. ^a lam. col. viii. &
in c. pastoralis. in fi. de cau. pos. & propr. & probatur in d. H. C. ^a
ex parte. ^a do. Phil. in d.

c. fi. de transa. vbi dicitur, qd quōdo ius deficit, proceditur seruata æquitate, & in l. ij. s. itē Varus. in fi. de aqua plu. ar. ibi, æquitas suggerit. & si scripto iure deficiamus, ergo talis æquitas nō potest informari à iure qd nō reperitur. ¶ Pro dicto tamen Abb. videtur text. in athen. iurifuran. quod præst. ab his. s. pa. vbi iur. iures iurant seruare æquitatem: & sic de æquitate simpliciter dicitur, ibi: omnem æquitatem seruabo. & tamen intelligitur de æquitate in formata à iure: quia iudices tenentur iura obseruare: vt habetur in tit. de offic. iud. in prin.

^a Præferitur. Vide Frā. Cur. cōsil. liij. ij. col. incip. sape & frequenter. & Dy. & eius addi. in regu. post fessor. isto tit. lib. vj. in ver. iij. opponitur. & c. Iaf. in l. si tibi. ff. si cert. pet. Car. in c. si. de cōsue. & in c. j. de alien. iudic. mur. H. C. Posterior. Idē in statutis. & cōsuetudini b. & in rescriptis, & in cōtractibus, & in pactis, & vltimis voluntatibus, & legatis, codicillis, & sententiis interlocutoriis, & in cōstitutionibus procuratorū, & in iuramentis, & in mora & fama, & in opinionibus, & in violentiis, & omnia ista ponit Iaf. in l. si quis ante. in iij. col. in vers. no. primo. s. de acquir. poss. H. C.

¶ Sed ad illum text. responderet, quōd loquitur in arbitriis in quibus præcipue æquitas attenditur. & ita illum text. declarat Imo. in c. fi. de transa. Et hoc satis colligitur ex illo text. dum dicitur, quōd seruabit æquitatem, secundum quod iustum sibi visum fuerit.

¶ Et quantum ad regulam hic quæ dicit, qd quōd æquitas præferatur rigori: primo regula intelligitur quando æquitas sit scripta: secus si scripta non sit: quia tunc rigor scriptus præferatur æquitati non scriptæ: vt not. per glo. vbi Bar. & Salic. per illum text. in l. j. s. de legib. & idē glo. in l. placuit. vbi Bal. & Salic. de iud. per l. propexit. ff. qui & à quibus. & not. per glo. in c. si. de transa. vbi Abb. & Imo. post alios.

¶ Secūdo regula procedit in æquitate scripta in specie. Secus si esset scripta in genere: quia rigor scriptus in specie, illi præferatur: vt no. Cyn. Bal. Ange. & Salic. in d. l. placuit. per l. nam hoc à natura. ff. de condi. indeb. iuxta l. j. ff. de vsuca, & not. Imo. & Abb. in d. c. si. ad hoc facit, quia species derogat generi. in reg. in toto. s. eo.

¶ Tertio & vltimo regula intelligitur, quādo æquitas est scripta post rigorem: secus si rigor scriptus sit post æquitatem: quia tunc rigor attenditur. gl. not. in c. extirpandæ. s. quia verō. in glo. penult. in fi. vbi Imo. col. v. de præben. Alex. & Mod. in d. l. placuit. de iudic.

¶ Sed vide Abb. in d. cap. fin. s. quia verō. colum. vij. qui videtur reprobare illam glo. & contrarium expresse tenet Dominic. in cap. disciplina. xlv. distinct. & refert & sequitur Felin. in c. ij. de re iudica. Non obst. quōd lex posterior corrigat priorem. cap. j. de constitu. in sexto. quia verum est quando directo contrariatur: sed rigor & æquitas non sunt directo contraria: quia æquitas temperat rigorem. ¶ & ad hoc facit: quia si plures opiniones sunt

sunt relata, & vltima continet rigorem, non videtur recessum à prima quæ habet æquitate: vt no. tradit Aret. a Aret. Quæ se in consil. xij. diligenter & maturè. col. vij. per glo. in l. si cum exceptione. s. sed & si quis. s. quod met. caus. cer. per. col. iij. vers. quinto no.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Adire non prohibetur quandoque, qui repudiavit.
- 2 Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinentia extendatur.
- 3 Acceptatio simpliciter facta, ad omnes stipulationes præcedentes est porrigenda.
- 4 Iure vno sublato, quando tollatur aliud, & quando non.
- 5 Iuri futuro non facile potest renunciari.
- 6 Filia renūtians hæreditati paternæ, fratri poterit succedere.
- 7 Hæreditas patris adita per filium, desinit esse patris.

REGVLA XCI.

QUOTIES duplici iure defertur alicui successio: repudiato nouo iure quod ante defertur supererit vetus.

¶ REGVLA loquitur in successione quæ alicui duplici iure defertur. Et regula potest dupliciter intelligi. Primo, quando eodem tempore defertur. Secundo, quando successiue competeret: & vtroque casu videtur regula habere locum.

¶ Circa primum, quādo eodem tempore defertur, regula exemplificatur: vt per glo. in l. suum. C. de iure delibe.

¶ Vbi vocatur ad eandem successiōnem de iure civili, & prætorio, si bonorum possessionem repudiavit, non prohibetur adire. & ad hoc est regula generalis quam facit Bar. b per illum text. in l. si dominus. s. de ser. vrb. præd. vbi inquit, quod quando vni comperunt plura iura, si vnum remittit, aliud remanere intelligitur. facit text. in l. si prius. in prin. s. de aqua plu. ar. cen. & no. quæst. tradit Bal. in l. ij. in quæst. vij. C. de rescin. vend.

¶ Et reg. ista intelligitur quando renūtiatio vnam speciem litis respicit, prout text. hic loquitur, ibi: repudiato nouo iure. quo casu renūtiatio videtur limitata, quæ limitatum effectū producit. l. in agris. s. de acquir. rer. do.

¶ Secus est si repudiatio referatur ad ipsam hæreditatem vel successiōnem: quia tunc renūtiatum videtur omnibus iuribus quæ ad ipsam hæreditatem competere. ita c. no. Bar. c. concludit. l. nec is. s. j. s. de acqui. hære. alleg.

V 2 l. i. duo.

b Bart. & Iaf. in l. nec is. s. i. in l. nota. ff. de acquir. hære.

c Bar. Ibi Iaf. in prin. iij. col. vbi dicit hanc cōmunē. licet sequēdo Barb. in rubric. C. qui admit. in vi. q. teneat contra Bart. & cōmunem.

l. si duo. §. idem Iulianus scribit. & §. si quis iurauerit. §. de iureiur. & idem tenet Ang. in d. l. suum. dicens, quod si quis renūciavit hereditati simpliciter, tunc si ex mille capitibus esset possibile illi succedere, omnibus renūciatum videtur. & ibi sequitur Alex. a. post alios quos ibi refert. & facit gl. no. in l. j. §. sed videndum. in versu. succedat. §. de success. edi. ad idem facit text. in l. pluribus. §. de excep. ¶ ubi præcedentibus pluribus stipulationibus acceptilatio facta simpliciter ad omnes porrigitur. & facit glo. in l. empto. §. Lucius. §. de pact. & quod no. Bal. in l. pactum quo l. dotali. in vj. quæst. C. de colla. cum simi. vt tradit Alex. in consil. ij. viso, atq; vt oportet, considerato themate. col. ij. lib. ij.

¶ Secundo, regula limitatur in pluribus iuribus separatis: secus si essent iura connexa, vt quia vnū haberet dependentiam ab altero: quia tunc vno sublato etiam alterum sublatum videtur: vt in l. illud. §. de acq. hære. vbi repudiata hereditate ab intestato, etiã ex testamento repudiata intelligitur. & no. per gl. & Pau. de Cast. in d. l. si dominus. ¶ Venio ad secundū, quando successiue plura iura competent, & tali casu regula loqui videtur, ibi: nouo iure quod ante defertur. Et à fortiori hoc videtur procedere exemplum in eo qui venire poterat ad successione successiue ex capite vnde liberi, vnde agnati, vnde cognati: si renūciavit primo capiti liberorū, non videtur exclusus ab aliis capitibus quæ successiue comperunt. l. j. §. sed videndum. §. de success. edi. l. ij. in prin. §. vnde leg. & hoc intelligitur quando limitatē facta sit repudiatio respectu vnus capitis: secus si absolute: quia expressa repudiatio facta respectu hereditatis, ab omni capite repudiatae excludit: vt voluit gl. no. in l. j. §. sed videndum. & §. dictum est.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio videtur bene procedere quando plura iura eodem tempore competent: prout dictū est in primo casu regulæ: secus videtur in iuribus quæ successiue cōpetent: quia renūciatio etiam expressa relata videtur ad illud caput ex quo erat successio delata, & non ad alia capita quæ nondum cōpetebant: ¶ quia iuri de futuro renūciari non potest. §. si sub conditione. de leg. ij. & dixi^a in l. j. C. qui admit. A ¶ Et vltterius ¶ ista regula exēplificari pot in filia b quæ renūciavit hereditati patris: nam nō excluditur quom-

nus

nus possit succedere in hereditate paterna, quæ ex persona fratris sibi deferatur, eum illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur: vt decidit Angel. in consil. l. ij. dominus Gadius. colum. fin. versu. nec obstat quod fuit ociauit. cū simi. vt tradit Alex. in l. j. §. veteres. colum. antepen. §. de acquirend. poss. §. & idem Roma. in consilio clxv. circa primum, quo queritur in princ. idem Roman. in consil. xl. viis. & Benedict. Capra in consilio lxxij. cum viso & considerato, in secūdo dubio. & not. Bal. in l. j. colum. fin. de rerum diuisi. vbi inquit, quod filia quæ renūciavit hereditati patris, nō prohibetur succedere in fundo quod sibi ex persona fratris defertur. & idem in statuto. no. Bart. in l. si. in prin. in fi. j. q. s. ad Tertul. dicens, quod filia quæ excluditur à statuto ab hereditate patris, non prohibetur succedere fratri qui hereditatem paternam adiuit. & facit quod not. Bar. in consil. lvij. ex themate prædicto. in fi. cum sim. vt tradit Alex. & Modern. in l. j. §. veteres. & nouissimè latè Soci. in consil. lxxiiij. super controuerfia. in vlti. lib. & Corne. in consil. ccv. in hac consultatio. no. colum. iij. lib. iij.

¶ Et licet Doctores in locis præalleg. loquatur ¶ quando hereditas patris adita sit per filium, quo casu definitur hereditas patris. l. sed si plures. §. si filio. de vulg. & pupil. not. in d. l. j. §. veteres. idem tamē videtur, licet hereditas adita non fuerit, quia satis est, quod filia veniat ex persona fratris: vt no. concludit Benedictus Capra in consil. xij. & si viso & cōsiderato. circa finem. & tradit Are. in consil. clxj. in præsentī consultatio. ne videndum est, in prin. Et ad supradicta etiam facit quod not. Bald. in l. licet. C. de iure delib. cum si. vt Alex. a. ibi scribit. Et ad regulā etiam facit: quia quando plura obstant, non sufficit quod vnum remoueat, quia aliud remanet. vt no. Bald. in l. j. colum. penul. in versu. vnū etiam scias. C. de furt.

In l. Si librarius. Argumenta.

1. Scriptoris error, partibus nocere non debet.
2. Grammatica falia non vitiat instrumentum.
3. Instrumentum in dubio interpretatur, vt in eo mala Grammatica non continentur.
4. Notarij dicta præsumuntur esse de voluntate & consensu partium.
5. Notarius quando, & in quibus, errorem suum corrigere possit.
6. Notario errorem suum corrigere volenti quo casu credatur.
7. Notarius diem vel mensem pro alio corrigere non potest, ni error per testes sit probatus.
8. Notarius errorem ad partes pertinentem ex interuallo corrigere non potest. Error notarij qualiter possit probari.
9. Error notarij quor testibus possit probari.
10. Testes tot probant solennitatem instrumenti, quot qualitatem.
11. Notarius malitiosè errans non potest corrigere, sed puniri debet. Falsitas quando sit in notario præsumenda.
12. Notarius præsumitur potius errare, qui in malignari.

V 3

REG

a Dixi. Et in
consil. xxxi. col.
incipiē. & pro
tenui facilitate.
& in consil.
lxxxvi. col. iiii.
versu. venio igitur
ad secundū.
incip. viso puncto,
& diligenter, &c.
b In filia. Ad
de eundem d.
Phil. in reg. hæ
reditas. §. eo. si.
libus verbis.

SI librarius in transcribendis stipulationis verbis errasset: nihil nocere quominus & reus & fideiusor tenerentur.

a Error. Bal. confi. cxxx. lib. ij. Cald. confil. j. de fid. instru. C.M.

b Restitutio. Adde Ias. in authen. novis. C. de inoffic. testa. col. ii. ver. quid autem si grossus.

¶ **N**O T O quod error scriptoris non nocet partibus. ad idem text. in l. Imperator. la. j. de statu homi. in a. l. errore. C. de testamen. facit text. in l. ambiguitates. eo. tit. Et per istum tex. not. Bald. in confi. cxxv. dubitatur. in fi. lib. ij. Fulg. in confi. cxxxiiij. circa primum. col. j.

¶ Et ideo si notarius dicat, quod pater reliquit filiae iure restitutionis, cum debuerit dicere, iure institutionis, non nocet iste error quominus videatur filia instituta: vt not. Bal. in l. si cum ante. C. de dona. ante nup. in versi. & pro hoc consului.

¶ Et eodem modo si imperitus notarius dicat, pro sua falcidia: cum debuerit dicere, pro legitima. Et si dicat, quod mulier renuntiauit beneficio Valeriani: cum debuerit dicere, Velleiani: non nocet iste error, quia patet: vt concludit Bal. in l. Imperator. la. j. col. ij. ver. item quidam notarius rusticus. §. de statu hominum. Et similiter si notarius dicat, substituo te procuratorem: intelligitur, constituo: vt not. Bal. in l. pen. C. de procur.

¶ Et generaliter si sit error in falsa grammatica, non per hoc vitatur instrumentum notarij: vt no. Barro. in l. Plautius. in fin. §. de aur. & arg. lega. Et speciale est in rescriptis Papa. c. ad audientiam. el. j. de rescrip. Secus est in aliis instrumentis notariorum: vt Abb. ibi post alios dicit. & not. Bar. hic Bal. & Ang. in d. l. Imperator.

¶ Et hoc intelligitur quando constat de mala grammatica, in dubio autem debet interpretatio fieri vt non sit falsa grammatica. d. l. Plautius. no. Bar. in l. cum in testamento in fi. de aur. & arg. leg. & Cuma. in confil. vij. visis compromisso. col. vj. in ver. ad secundum.

¶ Et eodem modo quod hic dicitur de errore, intelligitur quando constat. Et in dubio non praesumitur: vt not. Ange. d. l. errore. in principi. C. de testamen. & Bald. in d. l. Imperator. in principi. Et ad hoc facit quia pro notario praesumitur. c. ad audientiam. de praescrip. & no. Bald. in d. l. error. & col. j. & ibi dicit quod quicquid sit scriptum in instrumento, praesumitur scriptum de voluntate & commissione eius qui rogauit: & not. Bar. in l. si quis filius. §. de

c Praesumitur. Dec. confil. xv. Laté Andreas Alcia. trac. praesump. xij. Car. Mol.

§. de

§. de testamen. tut. Roma. confil. cxxx. amplissime docto. in j. col. fi. versi. nec refragatur.

¶ Et quicquid dicit notarius quod factum respiciat, videtur dixisse de assertione & voluntate partium vt not. Bal. in l. j. circa fin. de priuileg. dor. & in l. ab executione. circa fi. versi. pone statuto. C. quo. app. & in l. mater. col. ij. ver. praeterea verba. C. de rei vend. & merito error debet liquido probari: & non sufficit iuramentum in defectum probationis: vt not. Bald. concludit in l. Imperator. col. ij. versi. sed an porerit. Et ad hoc facit quia cum sit praesumptio pro notario de eo quod scriptum reperitur, vt dictum est, probationes clariores requiruntur: & tali casu non recurritur ad iuramentum in defectum probationis: vt not. Aug. in l. fi. in prin. §. quod met. caus. & facit tex. in c. qui verisimile. de praesump. & quod ibi Abb.

¶ Et quia Bart. hic prosequitur materiam huius l. videndum est principaliter de duobus.

¶ Primo quando notarius possit errorem suum corrigere. a. ¶ Secundo, qualiter error notarij probari possit.

¶ Circa primum habemus considerare duos casus. Primus est in pertinentibus ad notarium. Secundus in spectantibus ad partes. In primo casu ex dictis Barto. plures conclusiones colliguntur.

¶ Prima est, quod in his quae spectant ad notarium in quibus error non vitiat, notarius potest errorem suum corrigere: puta secundum Bar. in falsa latinitate. Et idem in exemplis §. dictis in quibus dictum fuit errorem non vitiare. & idem tenet Bal. in rub. C. de fide instru. col. vj. versi. sed pone quod tabellio. & idem Bal. in l. cum proponeretur. in versi. vlti. quæro. de leg. ij. quia talis emendatio neminem laedit. alleg. l. actorum verba. §. de re iud. & idem Ang. in d. l. Imperator. in prin. quia pars non habet causam contradicendi quare non corrigat. arg. l. dotem. §. solu. matri. & ibi Bal. in principi.

¶ Et ideo si oratio truncata sit, suppleri potest per verbum subauditum: vt not. Ang. in d. l. errore. in principi. & Bal. ibi plenius. Et plura similia ad hoc tradit Bal. in l. verbum volo. C. de fideicom.

¶ Et ista prima conclusio ampliatur secundum Bar. hic etiam si erratum sit in eo quod vitiaret instrumentum: puta si sit defectus indictionis b qui vitiat instrumentum: poterit tam notarius errorem suum corrigere, secundum Bar. hic, ne scri-

a Corrigere. Vide per Feli. in ca. ex literis. ibi de fide instru. Ant. Bur. cōfil. xj. & quod potest declarare verbum obscurum. Alex. confil. cxlvj. numero. 26. libr. v. Calc. cōfil. lxx. C.M.

b Indictionis. Idem Ioan. de Ana. in ca. cum graui. de crim. fal. ij. col. ii. post mediu. & hoc nisi malitiose: quia tunc puniretur tanquam falsa. rns. nie. Chuc.

bentis error noceat partibus. & idē tenet Bal. C. de Iustin. cod. cōfir. col. fin. ver. sed an tabellio. Et idē Bar. in l. nominatim. in fin. de condi. & demon. Bal. in d. l. cū proponere tur. col. ij. Ange in d. l. Imperator. col. ij. ver. iuxta prædicta quero. & ibi concludit maiorē esse defectū inditionis quæ nullo modo appōita sit quā si erronea inditio apponatur. post Dy. in consil. xxxv. quem ibi refert & Bar. hic & Roma. in consil. ccxxv. quo ad primum. in fin.

¶ Secundo Bar. concludit quod si sit erratum, & non constat in quo erratum sit, vt quia omisit diem, & non constat de quo die, isto casu notario dicenti se recordari de die, credendū erit sicut officiali creditur: maxime cū hoc de die sit quid minimū. quia si testis de die nō recordatur, tamē probat l. testium. cum glo. C. de testib. & ita Bar. hic dicit.

¶ In quo aduertendū est, quia ista cōclusio videtur procedere quādo nō est vis in tempore: quia dies nō est de substantia instrumenti. ¶ Secus videtur si sit de substantia instrumenti, vt in actione hypothecaria: quia tunc corrigere non potest nisi probato errore: vt Ang. dicit in d. l. Imperator. & cum autoritate iudicis: vt not. Bal. in d. l. Imperator. col. iij. & idem Bald. in titu. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. versu. sed quid si opponantur solennitates.

¶ Et ista cōclusio, secundum Barto. procedit, quando erratum fuit omittendo diem: quia tunc non dicitur functus officio suo, edendo instrumentum absque die.

¶ Sed si erratum sit apponēdo vnum diem vel mensem pro alio, quia tunc notarius non poterit se corrigere nisi constet de errore per testes vel alio modo: quia tunc videtur functus officio suo. ita Barto. dicit alleg. text. in l. quicquid astringendæ. secundū vnum intellectū de verb. oblig. Et ista limitatio Bar. videtur de plano procedere quādo dies esset de substantia, vt s. dictū est in hypothecaria: si verō nō esset de substantia, tunc videtur quod error corrigi possit: quia si Barto. hoc permittit quando dies omissa sit, vt s. retuli, à fortiori idem dicendum videtur quādo dies non fuit omissa: sed vna pro alia appōita sit: quia maior est defectus omissionis, quā erroris: vt dicit Bart. hic post Cyn. quem refert, & idem no. Bal. in d. l. Imperator. col. iij. & s. dictum fuit de inditione omissa:

¶ Et hoc de plano videtur procedere si parti non sit datum instrumentum: vt not. Bald. in rub. C. de fide instr. col. vj. & Bart. in d. l. Imperator. col. j.

Secus.

a Maior. Imò maior est defectus in male faciēdo, quā in amittēdo, ideo nō potest ex interuallo, id est, postquā redditum partii, corrigi, nisi solenniter, id est iudicis autoritate, parte vocata, & probato errore, & placet opi. Bar. to. Car. Mol.

a ¶ Secus si fuit data copia parti: quia tunc videtur indistincte quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Barto. in d. l. Imperator. & in l. si. versu. sed quid si notarius. s. de tabu. exhib. Bart. in l. ambiguitates. in fin. C. de testa. & in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. si. col. penul. in versu. quarto quaritur. C. de eden. & in titu. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. in fin. Et idem Ange. in consil. ccxcij. visis. col. j. Cuma. in consil. xiiij. viso. & Socinus in consil. xciiij. præstantissimis. col. iij. & consil. xcviij. aliàs consului. in nouis.

a Secus. Et bene. licet laf. consil. xxij. lib. j. Alexan. consil. lxxxix. num. 13. lib. iij. cōf. cxe. nu. 5. li. vj. C. M. Testibus. quod per duos Alex. cōf. xiiij. num. 19. li. vj. C. M.

b ¶ Secundus casus principalis est, si erratum sit in pertinentibus ad partes: & tunc, secundum Barto. error corrigi non potest ex interuallo sed incontinenti sic. & idem Ange. in d. l. Imperator. in prin. & not. Bal. in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. cum proponeretur. col. ij. ver. vlti. quero. de leg. ij. & idem Bar. in d. l. Imperator.

¶ De secundo principali dubio de probatione erroris. primo dicit Bar. quod error probatur de facili per originale quod reperitur, quia illud inspicere debet. s. pen. in authent. de tabel. & idem Barto. in l. Sempronius Proculo. de leg. ij. in l. si quis ex argentariis. s. prætor ait. s. de eden. cum sim. vt ibi tradit Alex. & in cōf. cv. reuerende domine. in ij. lib. & Pet. de Anch. in cōf. ccccxxij. præmissa. Ange. in cōf. ccclvij. patet stipularus.

¶ Secundo de facili probatur si partes confitentur errorem: vel etiam si testator hoc dicat in his quæ ab eius voluntate pendent: vt not. Bart. hic circa fi. & in l. cum proponeretur. de leg. ij.

b ¶ Tertio probari potest testibus. b ¶ Sed tot testes requiruntur quot necessarii sunt in dispositione principali de qua agitur: vnde in testamento error debet probari septem testibus, quando agitur de substantia ipsius testamenti, hoc est de voluntate testatoris. Secus est in qualitate requisita in testamento: vt not. Bart. post glo. in d. l. cum proponeretur. cu. a. simil. vt tradit Alex. in l. errore. circa fi. C. de testa. Soci. in consil. lj. viso testamento. in fi. Er quod dictum est de probando qualitatē, idem est si agatur de probando solennitatem: quia duo testes probant, secundum Ang. in l. ambiguitates. C. de testam. in quibusdam lecturis. Alexand. in d. l. errore. in fi. de quo dixi in l. fin. C. de secund. tabu. Er de probatione erroris, no. Alexā. in consil. cxl. super testamento. col. j. lib. j. Et in d. consil. cv. reuerende domine. lib. ij. & consil. lxxxvij. in causa do. Bar. lib. iij. Socin. in consil. xciiij. præstantissimi. col. iij. & Laur. Calcaenus in consil. xlvij. viso dicto casu. col. pen.

¶ Vltimo regula ista procedit prout loquitur quando errore fuit aliquid omisissum. Secus si dolo & malitiose notarius aliquid omiserit: quia tunc puniri debet. Et an tunc corrigere possit. not. Bald. in l. ij. C. de fideicommiss. liber. & in rub. C. de fide instr. colum. vj. versu. vnum scias.

V s

a Dubio. Dec. ad. col. in. de probat. Alex. l. consil. liii. nu. 16. (vbi dixi) lib. vii. Limitat. Cur. tenet. consil. v. Sed quod in testibus potius dolus praesumatur. Aleat. l. i. §. si stipulauit. nu. 42. §. sed si mhi. ad. si. de verbo obliga. C. M.
 b Praesumitur. adde eundem do. Philip. in consil. clxxv. incip. in causa falsitatis. Ioan. de Ana. in eum diligenti. de accus. in col. quasi in fi. & Alex. in c. ego solus. dist. Are. in co-

fil. xvii. incip. scias. & tradit Lanfran. in repet. c. quoniam contra. col. v. de probat. visis & diligenter ponderatis. in i. col. v. et si. pro his facit optime, & c. Feby. in c. ex literis. ii. col. v. et tertia conclusio. hoc tamen est limitatum secundum eum ibi vers. sed limita nisi notarius omisit se solennitate iuris in testamen-

to quae interuenire debet: quia tunc non praesumitur error, sed falsitas, de quo vtra eum, & quos allegat, vide Bar. in c. quoniam. vt lite non contest. col. xv. in medio: & in consil. lviii. incip. clemensissimi. in i. vol. pen. col. Bald. in sua marg. in vers. error. vers. xiii. & xiii. Hiero. Chuc.

Et quando falsitas in notario praesumatur, vt not. in l. iubemus. C. de testa. vbi Alex. And. Sicul. in consil. xxix. col. viij. lib. j. In dubio tamen in notario semper potius praesumitur error, quam falsitas vt not. Barto. per illum text. in l. quoties. §. j. §. de haered. instit. cum similib. vt tradit Alex. in consil. xl. habitus super contentis. col. fin. lib. j. & consil. xxvij. in causa & lite in princ. lib. ij. Per. de Auch. in consil. cclxxxvij. tria principaliter. col. j. Cum in consil. cxxv. ad primum. & dixi in consil. clxxv. Et regula etiam ista limitatur vt per Alex. in l. errore. col. j. & in l. ambiguitates. in fin. C. de testa. Et materia late habetur in tractatu clausularum, in charta xlj.

In l. Filius familiae. Argumenta.

- 1 Filius familiae rem peculiarem possidere non dicitur, sed ipse pater.
- 2 Seruus ab alio possessus domino non quaerit.
- 3 Detentatio an possit acquiri filio.

REGVLA XCIII.

FILIUS FAMILIAS neque retinere, neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris videtur.

¶ **N**O T O quod fisco iure filius familiae non habebat possessionem rei peculiaris: quia statim possessio patri etiam ignoranti acquirebatur. l. quicquid. §. de acqui. pos. l. j. §. item acquirimus eo. ritu. facit text. in §. j. instit. per quas perso. nobis acquiritur. & in l. placer. de acqui. haere. ¶ Et ampliatur ista regula, etiam si filius familiae ab alio possidebatur: vt dicit text. in d. l. quicquid. quia secundum gloss. ibi, illa acquisitio fit vigore patriae potestatis quae durat licet ab alio possideatur. Secus est in seruo qui domino non acquirit. si ab alio possideatur. l. j. §. sed & per eum. §. de acqui. pos. sed. quia in seruis acquiritur domino ratione possessionis: vt dicit glo. in d. l. quicquid. facit text. in l. j. in fin. §. de acquirend. pos. sed. de quo videndum est per Do

per Docto. in d. l. j. §. item acquirimus. & per Alex. in l. j. §. veteres. col. iij. de acq. pos. sed.

¶ Et regula limitatur vt per gl. hic, quia hodie non praecedit. ¶ Item regula videtur procedere in possessione quae habet aliquid iuris. ¶ Secus videtur in detentatione quae filio acquiri videtur. arg. l. stipulatio ista. §. hi qui de verb. oblig. Et pari ratione implementum conditionis quae in facto consistit, ipso filio acquiritur. l. qui haeredi. in princ. de condi. & demon. facit text. in §. sed cum factum. instit. de stipul. seruorum.

REGVLA XCIII.

NON solent quae abundant, vitare scripturas. ¶ De ista regula dictum fuit §. in reg. quae dubitationis. In l. Nemo dubitat. Argumenta.

- 1 Soluendo esse praesumitur, qui fideiussorem habet.
- 2 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest.
- 3 Soluendo est, qui nomina debitorum habet.
- 4 Soluendo non esse, quando quis praesumatur. & nu. 4

REGVLA XCV.

NEMO dubitat, soluendo videri eum, qui defenditur.

¶ **E**T per istum tex. gl. in l. soluendo. §. de verb. sig. dicit, quod soluendo quis videtur per se, vel per alium. & not. Bar. in l. j. §. de custod. reorum. ¶ dicens, quod soluendo est dicitur qui habet fideiuss. ad idem text. in l. si plures. §. praeter ea. el. ij. §. de fideiuss. Et per istum tex. hic Bart. in l. item liberatur. §. qui paratus. §. quib. mod. pignus vel hypo. sol. ibi decidit. q. quam hic indecisam reliquit: & respondet ad tex. in l. rescripto. §. debitores. ver. plane. §. de mune. & hono. cum similib. vt tradit Alex. in l. iij. §. si ex conuentione col. j. de re iud. Et Ang. Are. in tract. Malefi. in ver. quas si non soluerit. & idem Alex. in l. j. §. qui satis. cog. & Moder. ibi. Et Andr. Sicul. in consil. xv. col. ij. lib. ij. ¶ Et soluendo quis intelligitur, quando in totum soluere potest. d. l. soluendo. de verb. sig. & instit. de oblig. quae ex delicto. in §. fulloni vero. in fin.

¶ Et soluendo esse videtur, qui habet nomina debitorum: quia non dicitur suspectus: vt notat Bald. per illum tex. in l. facere. §. solut. mat. ¶ Et hoc intelligitur quando debitores sunt boni & de facili exigibiles: alia secus, vt concludit Alexander, in dicta l. facere. post alios quos ibi re

ibi refert. ¶ Et idem Alexander in consilio xxxvij. viso & opportunè discussio col. iij. ver. tertio per hoc adduco. lib. ij. ¶ Et quando quis dicatur non posse soluere, ut quia inponitur pœna corporalis, si pecuniariam inpositam soluere non poterit, no. Bal. in d. l. quicumque. col. pe. ver. sed pone statutum. C. de ser. fug. Ang. in l. j. s. de iniusto, rupto. cū si. vt prosequitur Ang. Aret. in d. tract. malefic. in ver. præallegato: vbi latè refert Imo. in l. suus quoque. versi. sed si filio. col. pe. s. de hæred. insti.

¶ Et ad prædicta vide Bart. in l. tres tutores. in fi. s. de ad mini. tut. vbi dicit, quod non præsumitur soluendo ille cuius bona venduntur: & qualiter probetur quod quis non sit soluendo. no. Bald. in auth. hodie. versi. secundo, quæro. C. de actio. & obli.

In l. In ambiguis orationibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio ad eum spectat, qui condere potest.
- 2 Iudices in partium præiudicium leges interpretari possunt.
- 3 Papa priuilegium à se concessum solus interpretatur.
- 4 Papa gratias à se indultas declarare solet.
- 5 Rescripta sua interpretatur solus papa.

REGVLA XCVI.

In ambiguis orationibus maximè sententia spectanda eius est qui eas protulisset.

¶ Et hæc regula exemplificari potest in principe ad quem recurritur pro interpretatione legis, ¶ quia eius est interpretari, cuius est condere. l. si. C. de legib. c. inter alia. de sent. excom.

¶ Et ideo pro interpretatione statuti ad populum qui fecit statutum recurritur: vt not. Bart. in l. omnes populi. s. de iust. & iur. in pen. char. in ver. iij. quæro. Et dicit Bart. ibi hoc procedere in subsidium, quando alia interpretatio quæ congrua sit, haberi non potest, aliàs secus: nam quando est dubium arduum & inexplicabile, ad principem recurritur: vt not. Abb. in c. j. in j. not. de iura. cal. & in c. cum venissent. de iudi.

¶ Et ideo iudices prius habent potestatem interpretandi leges in præiudiciū partiu: vt no. Inno. in c. cum spèciali de app. & Abb. ibi sequitur. & in d. c. cum venissent. & in d. c. j. de iura. cal. & in c. capellanus. col. j. de ser. cum sim. vt tradit Fel. in d. c. inter alia. Et hoc intelligit nisi essent verba clara: quia tunc nõ potest iudex aliter interpretari quàm

^a Interpretatio. Interpretatio qd sit, vide Bal. in rub. C. de verb. sig. in prin. & Lanfran. in tracta. interpre. in rub. in j. col. i. in ver. iij. premitto. & c. & Bald. in sua marg. in ver. interpretatio. Paul. consil. ccclx. in principi. præmissis allegationibus in j. vol. & Bar. in l. ab executeore. s. de ap. H. C.

quàm verba dicant: vt not. Bar. in l. ab executeore. in prin. col. penul. s. de app. Bal. in l. ea quæ. C. commin. vel epist. Aret. in consil. l. vj. post absolutum. & in l. v. s. stipulatio. de verb. oblig. Alex. in consil. ccxv. nec arguendi. in fi. li. ij.

¶ Similiter ista regula exemplificari potest in priuilegiis: vt est tex. in c. cum venissent. de iudic. ¶ vbi pro interpretatione priuilegij, ad papam recurritur. Et hoc

intelligitur de interpretatione concernente validitatem priuilegij: vt not. Bal. in l. hi qui. in prin. C. de appellat. & Pau. de Cast. ibi in fi. facit quod no. Oldr. in consil. ccxxx. Urbanus episcopus. circa fi. Et ideo statuta inuolida confirmata à summo Pontifice, qui atolli ab imperatoribus non possunt, à summo pontifice interpretari debent: vt not. Bal. & Ange. in l. ex facto. de vul. & pup. Et quādo ad papam recurritur, eius interpretationi & declarationi standum est, dato quod à principio eius intentio talis non fuisse: vt not. Ang. in consil. ccclxxij. non est dubium. col. ij. & idem Pau. de Cast. in l. hæredes palam. §. si quid post. col. iij. s. de testa. ¶ vbi inquit quod papa sæpenumero facit multas declarationes circa gratias ab eo factas. Et præiudicat illis quibus erat ius quæsitum, per illum tex. quasi illud quod declaratur fuisse à principio dictum, quo casu non fuisset alteri ius quæsitum: & dicit hoc procedere in propria declaratione quæ consistit circa aliquod verbum dubium: secus si non esset verbum dubium: quia tunc esset noua dispositio quæ non tolleretur alteri quæsitum.

¶ Et ad hoc vltimum dictum Pau. de Cast. est notab. decisio Pet. de Anch. in consil. ccxcix. præmitto. col. fin. & idem tradit Pau. de Cast. in consil. clvj. viso. col. fin. & dixi in d. c. cum venissent. vbi videndum est.

¶ Eodè modo in rescriptis recurritur ad papam: quia secundum eius intentionem interpretari debet: vt not. Inno. in d. c. cum ecclesiasticæ. de excep. cū si. vt dixi ibi. Et idem est in iudice qui potest eius sententiã interpretari. l. ab executeore. in prin. s. de app. & ibi Bar. cum si. vt not. Alex. in l. ij. col. si. de lib. & posth. & in l. actorem. de re iud. Et ad regulam hic facit tex. in l. in pratorij. de prætore. stipul.

In l. Ea sola. Argumenta.

- 1 Deportatio ea sola tollit quæ in sicum deferri solent.
- 2 Deportari bona in sicum deferuntur.

EA SOLA deportationis sententia aufert, quæ ad

REGVLA XCVII.

^a Papam Interpretatio à papa, de quibus fiat: et an amittatur probatio in contrarium, vide Cardi in cle. j. de cõces. præb. & Bal. in l. ij. C. de sent. ex peri. re. & d. Phil. in c. ij. de offi. deleg.

^b Quæsitum. dec. l. j. co. j. C. de imp. & aliis subst. c. fi. co. v. de constit. pastoralis. inf. de excep. dixi ad Alex. consil. xj. num. 14. li. vij. C. M.

^c Sententiã. quàm non poterit nisi semel interpretari. ita Bal. per glo. ibi in l. ij. C. de sent. ten. exper. reci. Im. in l. ab executeore. in prin. s. de app. l. si. in l. quid iussit. in xj. col. 3. de re iud. H. C.

ad fiscum perueniunt.

NO T O secundum intellectum gloss. qui planior videtur, et per sententiam deportationis solum auferit ea que in fiscum transferuntur: et bona enim deportari transferuntur in fiscum. l. deportatorum. C. de poen. & nor. per gl. in §. relegati. inf. quib. mod. ius pat. pot. sol. unde dicitur hic, quod per sententiam deportationis solum auferuntur ea que in fiscum transferuntur: quia si fiscus recuset bona, quia forte reputaret quod non essent soluenda, iuxta l. j. §. an bona. §. de iure si illa repudiata non transferuntur in fiscum. Vel secundo regula declarari potest, quod ea sola sententia deportationis auferit que in fiscum transferuntur videlicet illa que transeunt in heredes extraneos: quia alia non transferuntur in fiscum: vt in l. j. vbi Bar. C. de oper. lib. & Bar. in l. iura. §. de iure patro. cum similit. vt tradit Alex. in consi. xxij. opportunè consideratis. col. ij. lib. j. & in consi. lxxxix. verum. in princ. lib. iij.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Prior tempore præferri solet in pari causa lucri.
- 2 Beneficium prior impetrans, præferitur posteriori.
- 3 Concessio secunda feudi, non derogat priori.

REGVLA XC VIII.

QUOTIES *utriusque causa lucri ratione vertitur: is præferendus est, cuius in lucro causa tempore præcedit.*

NO T A quod in pari causa lucri præferitur ille qui est prior in tempore.

Sed ad declarationem regulæ considerandum est, quod si rei donatæ facta fuisset traditio illi qui fuisset posterior in titulo ille esset prior, quia prius dñiū habuisset. l. quoties. C. de rei v. cū si. vt dixi in reg. contractus. §. eo.

Et tali casu regula non haberet locum: vt not. per glo.

a Prius. Vide Dy. in reg. qui prior. in princ. vbi eius addit. satis remissiuè in ver. prior. & ad id quod dicit de prioritate vnus horum, vide Soc. & Ias. in l. j. ff. de u. matr.

in regula, qui prior. de reg. iur. in vj. vnde regula intelligitur ceteris paribus. & facit text. in d. regu. qui prior. & in l. in operis. §. loca.

Et regula etiam exemplificari potest in beneficiis ecclesiasticis: quia potior est qui prius impetrauit. c. eum a cui. de præbend. in vj. not. in cap. capitulum sanctæ Crucis. de rescript.

Et ad istam reg. quam plures quæstiones similes prolequitur Rom. in consi. xlvi. visis necessariis, vbi principia-

liter

L. non potest videri.

siter loquitur de illo comite qui obligauit se duobus principibus. Et in terminis regula: in pari causa lucri plura iura & simi. Ro. inducit in consi. cccxviiij. circa pramissa. & idè tradit Pau. de Ca. in consi. clvj. viso & examinato puncto col. iij. vbi concludit, et per secunda cõcessio facta de quibusdam bonis feudilibus non derogat priori, & in simili casu tradit Alex. in con. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxij. viso p. processu. col. ea. lib. v.

In l. Non potest videri. Argumenta.

- 1 Morosus an dicatur, qui negat cētū à se petita in re implicita.
- 2 Negans se debere viginti, an censetur negare decem.
- 3 Debitor, à quo plus debito petitur, iustè super toto litigare potest.
- 4 Summa minor in maiore continetur.

REGVLA XC IX.

NON potest videri improbus qui ignorat quantum soluere debeat.

I T E M, qui ignorat quantum soluere debeat. vidèdū est quod supra dixi in l. qui sine dolo. & in l. nulla intelligitur. §. eod.

Et Bar. hic infert ad quæstionem quam dicit hic Pius de facto habuisse.

Et cõcludit per illum tex. et per non dicitur esse in mora ille qui negat centum petita ab eo. l. si agatur de re implicita, quia ignorat quantum debeat vt hic, & in l. in fidei commissi, in prin. §. de vsur. in l. si quis solur. omi. ff. eo. ti.

Secus si sciret se debitorem præcise in certa parte: quia tunc non soluendo esset in mora. Et sic vult Bar. et per debitor de decem à quo viginti petita sunt, non possit negare illam maiorem summam: quia videtur etiam negare illam minorem summam de decem. Et ideo esset periu- rator, vt idem Bal. dicit in l. si pupillus, §. si. §. de verb. sig. & per hoc dicit Bar. in l. j. §. si stipulati, circa si. §. de ver. obl.

Quod confunditur practica aduocatorum, qui volunt quod totum negari possit si plus debito petatur. Et in hoc ibi late innotant Alex. & Mod. & resistent cum opinione Barr. ibi tanquam communi.

Pro qua allegatur tex. in l. qui seruus. §. fin. §. de interro. act. vbi interrogatus de toto fundo, an eum possideat, tenetur etiam de parte respondere.

Sed ille tex. parum facit, quia intelligitur quando etiam de parte interrogatus sit, secundum glo. ibi. Et ad hoc fa-

a Dicitur. Vi de Ias. in §. stipulanti. in fin. verb. ver. iii. succisue. hic all. b Practica. imò in hoc regno practicum opinio. Bar. Imò fortius, quia debitor à quo plus petitur, si nihil obtulerit, in omnes impensas condanatur, ex veteri stylo, quem nūc non ita ad vague seruant, sed iudices arbitran- tur, vt dixi in praxi iudici- ali. C. M.

cit

In totum. Contrariam sententiam tenent Cy. Ray. Bar. Io. Imo. Alex. qui dicunt eam communem. & Are. ibi pen. col. dicit eam communiorē, & omnes Mod. in §. si stipulanti. hic alleg. eam etiam tenent Inoo. Host. Ioan. And. Phil. Franc. in cap. presentium. in v. col. de testib. lib. vi. Fel. inc. nam concupiscētiam. de const. si col. vbi ponit tres limitationes, & quā plures alii quos refert Alex. in ii. col. & Abb. in c. i. de plus petit. licet dicat opi. gl. seruari in practica ab aduocatis tantum ad euitandas istas opin. Doct. aduocati hodie seruant aliam practica, quā refert Ias. in d. §. si stipulanti. post Ang. Pau. & Cuma. H. C. b Minor. Quid in sententia, an in maiori insit minor. vide latissimē Ias. in l. inter partes. §. de re iud. col. ii. in iii. no. & Ia. in §. stipulanti. hic all. col. iiii. ver. circa istā materiam. vbi ponit regulam cū septē fallē.

cit quia qui vult sibi responderi super toto & super parte, debet interrogari super toto & super parte. l. non alienū. §. de interrog. act. ¶ Et ideo verior videtur opinio quam idem Bar. tradit in l. qui solidum. in princ. §. deleg. ij. vbi videtur tenere contrarium, dum concludit, qd si quis petat plus debito, habeo iustam causam litigandi super toto: nisi actor doceat separatam partem recipere, per illum tex. qui bene probat. ¶ Et pari ratione videtur, qd positio facta de maiori summa, in totum a negari possit: vt per A. gl. in l. ii. in gl. magna de confes. in vj. sequitur Bal. in l. ij. §. quod obseruari. col. pe. vers. sed quid sit positio. C. de iuramen. calū. cum si. vt Alex. refert in d. §. si stipulanti. & idem Alex. in consi. clxxxij. viso puncto. col. fi. lib. v. Nō obstat. qd ille qui negat totum, videtur etiam negare partem, quia resoluendo hoc in quo tota vis consistit, considerandum est: quia verum est qd in toto pars cōtinetur, & in maiori summa minor b inest. l. si quis cum totum. de excep. rei iud. l. si is qui ducenta. §. vtrū. de reb. dub. & in l. j. §. si stipulanti. de verbo. oblig. in l. qui concubinā. §. qui ita. de leg. iij.

¶ Sed illa pars in toto continetur ad integrā dum illud totū: & minor summa in maiori continetur ad integrā dum maiorem summā: sed per se illa minor pars vel minor summa non videtur petita. ita not. declarat Bar. in l. scire debemus. in fi. prin. de verb. obl. vbi inquit, quod si promisi centum, non possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta non fuit promissa, licet sub generalitate illorum verborū includatur. Et ita in proposito videtur: si positio est facta de centū, non dicitur facta de quinquaginta. licet in summa de centum quinquaginta includantur, & ideo qui negat positionem de centum, nō dicitur negare positionem de quinquaginta: vnde non dicitur periurus. Et pari ratione non videtur esse in mora: quia non recusat soluere quod debet. Et hoc modo explicatur illud in quo doctores moderni laborant in dicta lege j. §. si stipulanti. & in effectu quod Bartolus hic dicit non videtur verum per supradicta.

Et ad hoc facit illud quod dicam in regula, in eo. §. eo.

REGVLA C.

OMNIA que iure contrahuntur, contrario iure pereunt. DE ista regula dictum fuit in regula, nihil tamen naturale. supra eo. vbi videndum est.

In l. Vbi lex. Argumenta.

- 1 Mensis qualiter intelligi debeat in dilationibus dandis.
- 2 Mensis vtilis triginta dierum esse dicitur.
- 3 Mensis simpliciter prolata dicto, pro triginta diebus accipi debet.

REGVLA CI.

Vbi lex duorum mēsuū fecit mentionē, & qui sexagesimo primo die venerit, audiendus est: ita enim imperator noster Antoninus cum Diuo fratre suo rescripsit.

ISTA regula secundū Bar. in l. cū bissexto. in fi. §. ti.

- 1 j. reducit ad cōmune opi. quā habet, qd mēsis a intelligi- a Mēsis. Alex. gar secundū qualitatē mēsis in quo data sit dilatio. vnde cōfi. cxiiij. nu. si die xxij. Augusti data sit dilatio vnius mēsis incipit in 11. lib. v. vbi dicto die xxij. & terminat in xxij. Septēbris: vt Bar. con- xi. C. M. cludit in d. l. cū bissextus. & hoc idē gl. in c. quā sit. in ver. mense. de elec. in vj. & sequunt Bal. & Imo. in d. l. de diuisione. §. fo. ma. Ang. in auth. iubemus. C. de iud. cum si. vt tradit Alex. in d. l. de diuisione. vbi dicit qd ista est cōmunis opi. & idē Alex. in l. fi. in prin. col. pe. C. de iure delib. & in consi. xlij. in casu & lite. col. ij. lib. iij. Et secundū Bar. in d. l. cum bissextus. in fi. reg. ista reducit ad quāst. glo. præalleg.
- ¶ Sed non videtur quod reduci possit, nisi secundum quod inferius dicam. & Bal. in l. eos. §. si autem. circa fi. C. de app. dicit istum text. hic procedere ex benignitate, non quod hoc sit de proprietate verborum.
- ¶ Et cōclusio gl. in d. c. quā m sit. procedit in mēsis cōtinuis qui habēt metā limitatā, & p maiori parte habēt dies triginta vnū, & quā triginta. Secus est in mēsis vtilibus, in quibus nō sunt limitati dies, & vnus mēsis vtilis poterit quādoq; occupare tres cōtinuos. Vnde illa doctrina nō potest ad mēses vtilis adaptari: & ideo vnus mēsis vtilis intelligit de triginta diebus: vt Alex. tradit in cōf. cxiiij. visa scriptura. col. fi. lib. v.
- ¶ Secūdo, cōclusio superius facta intelligitur quādo principium mēsis designatur, quia dicitur a presenti die infra mensem. Secus si de mēse absolute mentio facta sit: quia tūc mēsis pro duodecima parte anni accipitur: vt nō. Domi. post Pau. in d. c. quā m sit. in gl. in verb. mensem. Et ista duodecima pars anni pro triginta diebus declaratur: & tali casu mēsis indistinctē pro triginta diebus accipit: vt nō. Bal. in d. l. eos. §. si autē. circa fi. C. de app. & idē nō. Bal. in auth. qui semel. circa fi. ver. in gl. fi. C. quomodo. & quan. iud. & idē Bal. in c. j. in prin. quo tēpore miles

vbi approbat gl. in l. fi. §. j. in ver. sexaginta. C. de iur. de lib. & cōcludit, quod si nomen mensis proferatur simpliciter, de triginta diebus intelligitur. & idem Anto. de Butr. in c. licet. de supp. neg. praela. Alex. in d. conti. cxliij. lib. v. Et hoc modo videtur procedere text. hic, videlicet quando facta sit mentio duorum mensium absolute: quo casu de sexaginta diebus intelligitur: tamen hic ex benignitate additur vnus dies. & videtur hoc intelligendum esse in materia fauorabili.

In l. Qui vetante. Argumenta.

- 1 Prætoris vetante factum, perinde est, ac si fiat contra ipsius edictum.
- 2 Aduersus, aliquando pro contra accipitur.

REGVLA CII.

QVI vetante Prætoris fecit, hic aduersus edictum fecisse proprie dicitur.

NO T A quod paria sunt, aliquid fieri vetate prætoris, vel aduersus edictum eius. ad idem facit text. in l. aduersus. §. de arbit. vbi dicitur, quod aduersus sententiam arbitri fieri dicitur, si petatur ab eo, a quo arbitrum peti veruit, aduersus enim exponitur, contra. l. non solum. §. si. §. de iniur. & in clemen. j. vbi gl. in versu. aduersus. de restit. in integ.

Eius est actionem denegare, qui possit & dare.

¶ Ad istam regulam facit quod supra dictum est in regula, eius est velle, in regula, nihil tam naturale, & in regula, nemo qui condemnare,

In l. nemo de domo. Argumenta.

- 1 Domus sua intelligitur, quam quis inhabitat
- 2 Pœna offendenti aliquem in domo sua imposita, non est de hospicio intelligenda.
- 3 Nauis prædio vrano æquiparatur.
- 4 Extrahi de domo sua quis potest ex causa, vt iustitia fiat.

REGVLA CIII.

NEMO de domo sua iniurus extrahi debet.

REGVLA intelligitur, de domo sua quã habitaret, secus si illã nõ habitaret, licet esset propria: quia ab illa extrahi nõ prohibetur: vt no. Bar. in l. nec in ea. §. de adult. & facit text. in l. quod ait. §. sufficit. ver. sed si pater. §. de adult. & no. Alber. in tracta. statutorum, in ij. parte. in.

a Extrahi. Sed an possit iudex præcipere alicui ne exeat domum, vide Bal. in c. quinquauallis. in j. col. qui dicit quod non. de quo latè las. in l. quod iussit. §. de re in. col. iij. versic. aduerte tamen. H.C.

b Domo. Quid domus appellacione. Alex. confi. cxxij. nume. 3. (vbi dixi) libr. vj. C.M.

§ Hospitio. Imo secus. C.M.

o Naui. las. l. quominus. §. de sum. l. pleriq. de in ius voc. Et quod nauis cõputetur inter mobilia, recte decidit d. Io. And. Tirac. tract. Retract. proximi. §. glo. vij. nu. 98. cū seq. Limite in molendinis cõstructis super nauibus cõparatur heretibus in flumine publico, quãdo ex concessione preceptis vel reip. perpetuo habere licet, hec enim inter imobilia cõsentur, vt scripti in cõsu. Parisi. §. calv. C.M.

xxx. q. incipien. item queritur. versu. sed quid si aliquis. ¶ Et in effectu hic suo largo modo accipitur, videlicet pro habitatione. l. qui domum. vbi Bart. §. de adult. & in l. lex Cornelia. §. domum. §. de iniur.

¶ Et isto casu etiam habitatio ad tempus sufficit, vt colligitur in d. §. domum. dum ibi dicitur, de scholari qui habitabat Romæ causa studiorum.

¶ Et hoc propter subiectam materiam de qua agitur, vt quis tutus sit in domo: aliã verò habitatio temporalis non sufficeret: vt no. Salic. Rom. & Alex. in l. cum filius. §. si cert. per. cum simi. vt dixi ibi. Et idem videretur esse in hospitio: quia videretur illud conductum esse, & eadem videtur vt sit tutus in domo.

¶ Secus vbi esset diuersa ratio, prout loquitur text. in l. j. §. habitare. de his qui deiecc. vel effud. Et licet Bal. ibi videatur tenere contrarium, dicens per illum text. quod pœna imposita offendenti aliquem in domo, non habet locum in hospitio. & facit quod no. Bald. in l. ea quæ. in fi. C. quomo. & quan. iudex.

¶ Nam responderi potest, quod respectu citationis, prout loquitur Bal. in d. l. ea quæ. diuersa ratio videtur: & pariter in d. l. j. §. habitare. non videtur cõgruũ, quod ille qui reperitur in hospicio accidentaliter, debeat teneri, sicut ille qui habitaret. Et si ibi agitur de præiudicio hospitis, in casu nostro agitur de fauore. Et ita etiam responderetur ad l. penult. §. in factum. §. nau. caup. stab.

¶ Sed in casu isto eadem ratio videtur vt quis sit tutus. Cui nõ est cõcessum nisi ad res solas. d. l. j. §. hoc interdictum ver. ad solam. aliã vbi lex non restringeret, venire nauis appellacione domus. loã. Ign. l. j. §. dñi appellacione. 2. nu. 70. cum sequẽ. ad sillan. C.

¶ Contrarium tamen in nauis tenet Roman. in l. j. §. domini appellacione. in versu. ad Sillan. per text. in l. j. §. si quis de nauis. de vi. & vi armata.

¶ Sed responderi potest, quod ibi agitur de pœna, quæ restringit M.

restringi debet: & ideo cum illud interdictum pœnale loqueretur de his quæ de solo deiicerentur, sub verbo soli non comprehenditur nauis, nec vehiculum, vt ibi dicitur.

¶ Et dum dicitur de domo sua secus ergo videt in aliena: vt à contrario sensu hic colligitur. & no. A. lex. post Abb. in d. l. pleriq. limitando hoc, nisi dominus domus prohiberet ingressum; vt in l. diuus. s. de serui, rust. præd. in l. iniuriarū. §. si de iniur. in l. qui domum alienam, de iniuriis.

¶ Sed tamen videtur aduertendum: quia illa iura non loquuntur quādo iustitia impeditur & ex causa, vt in fure; vt not. in l. ij. vbi Bal. C. de ser. fug. & quia tali casu cessat ratio quæ est in domo suæ habitationis, & domino domus non videtur data ista facultas vt possit impedire capturam eius qui de iure capi potest. reliqua per doct. in d. l. plerique.

In l. Si in duabus. Argumenta.

- 1 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam.
- 2 Condemnatus ad restitutionem rei furtiuæ, qua in dubio dicatur teneri actione.
- 3 Solutio, in dubio in causam grauiorem facta præsumitur.

REGVLA CIII.

Si in duabus actionibus alibi summa maior, alibi infamia est: præponenda est causa existimationis. Vbi autem æquiparantur famosa iudicia: & si summam rei disparem habeant, pro paribus tamen accipienda sunt.

¶ NOTO quod in dubio videtur facta solutio in causa quæ remouet infamiam, ad idem text. in l. si quid. in prin. cum siml. allega. in gl. in dubio enim capitur præsumptio vt infamia euitetur. l. hæc enim. §. quid ergo. s. de suspect. tur.

¶ Et ad hoc facit, quia condemnatus ad restitutionem rei furtiuæ in dubio non intelligitur condemnatus actione furti, sed conditione furtiuæ quæ non infamat, l. cessat, s. de act. & oblig. vt in no. q. dicit Ioan. de Anan. se Venetiis consuluisse in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. iij. versu. casus fuit talis, de accus.

¶ Et regula ista videtur etiã procedere si aliud debitum esset maioris summe: quia qualitas infamiae videtur præponderare, vt probatur hic: nam causa ista quæ respicit infamiam semper in dubio reputatur grauior. d. l. si quid. in prin. ita Bart. dicit in l. cum ex pluribus. s. de solut. & ibi videtur limitare hoc, nisi ageretur de grauiori causa quæ respiceret conseruationem membri vel vite. arg. l. j. s. de bon. eorum qui mor. sibi confci. & facit tex. in l. ceterum. s. de solut. qui facit regulam, quod in dubio videtur facta solutio in causam grauiorem, & not. Barto. in l. j. de solu. Rom. in consi. xciiij. visis his. col. j. & ibi materiam prosequitur de qua Alexan. scribit in consi. lxxv. ponderatis narratis. & aliquid Pau. de Cast.

Cast. in c. si. cl. ij. videtur est primo. col. ij. ver. pone ergo p̄ ex interuallo.
In l. Vbiunque. Argumenta.

- 1 Magistratus quilibet Prætor dici potest.
- 2 Citatio partis necessaria est in cognitione causæ.
- 3 Cognitio causæ quando fieri possit absque citatione.

REGVLA CV.

VBI C V N Q V E causa cognitio est: ibi Prætor desideratur.

- 1 Hic prætor pro iudice accipit: quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt no. Bald. in l. si. in j. q. C. de ædil. act. quali dicitur: vbi causæ cognitio requiritur, ibi debet esse iudex qui cognoscit.
- 2 Et vltimus in causæ cognitione partis citatio necessaria est. l. in causæ. la. j. §. causa cognita. s. de mino. nã per illū tex. dicit Bar. in l. prolata. col. si. C. de sen. in ver. quæro vtrum. q. causæ cognitio dicitur fieri quando sit partibus præsentibus vel absentibus per contumaciam. Ali-
- 3 bi tamen dicit Bar. in l. iij. §. si causa cognita. ff. de bon. pos. quod si causa cognita dicitur fieri quantum ad instructionem iudicis absq; citatione. & hoc vbi non agitur de præiudicio: secus vbi agitur de præiudicio, quia tunc citatio requiritur in causæ cognitione: vt no. Bar. in d. §. si causa. & sola citatio non facit causæ cognitionem: quia text. in l. in causæ. la. j. §. causa cognita, copulatiuè loquitur causæ cognita & præsentibus aduersariis. s. de mino. & dixi in c. ecclesia. de consi. col. ix. ver. ij. q.

In l. Libertas. Argumenta.

- 1 Seruis nil gratius præstari potest libertatè.
- 2 Corpus liberi hominis æstimationem non recipit.
- 3 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur.
- 4 Libertas quanto certo pretio æstimari possit.
- 5 Homo liber vendi non potest.
- 6 Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate.

REGVLA CVI.

LIBERTAS inæstimabilis res est. a Inæstimabilis. Alber. Bru. consil. xij. col. i.

¶ IDEM dicitur in l. non est. §. infinita. j. eo. cum si. alleg. in glo. hic. ad idem tex. in l. procurator. §. fin. s. rem xxx. cum sequatam habe. in §. pen. in ver. sed cum libertas. institui. qui Car. Mol. manumit. non possunt.

- 1 ¶ Et nihil gratius seruis præstari potest, quàm libertas. l. Paulus. in prin. s. de fideicom. lib. & non priuata, sed publica est causa libertatis. l. si quis rogatus. s. de fideicom. lib. & inæstimabilis res est interesse reipublicæ: vt not. per glo. in l. j. s. fol. mar.
- 2 ¶ Et quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine libero, quod cuius corpus non recipit æstimationem. l. j. §. sed cum liber homo. & in l. si. s. de his qui deiec. vel effu. & in l. ex hoc. s. si quad. pau. fec. dic. in l. ij. §. cor porum. ad l. Rho. de iact. Eodem modo inæstimabilis est patria potestas.

restringi debet: & ideo cum illud interdictum pœnale loqueretur de his quæ de solo deicerentur, sub verbo soli non comprehenditur nauis, nec vehiculum, vt ibi dicitur.

¶ Et dum dicitur de domo sua secus ergo videtur in aliena: vt à contrario sensu hic colligitur. & no. Alex. post Abb. in d. l. pleriq. limitando hoc. nisi dominus domus prohiberet ingressum: vt in l. diuus. §. de serui, rust. præd. in l. iniuriarū. §. si de injur. in l. qui domum alienam, de iniuriis.

¶ Sed tamen videtur aduertendum: quia illa iura non loquuntur quando iustitia impeditur & ex causa, vt in fure: vt not. in l. ij. vbi Bal. C. de ser. fug. & quia tali casu cessat ratio quæ est in domo suæ habitacionis, & domino domus non videtur data ista facultas vt possit impedire capturam eius qui de iure capi potest. reliqua per doct. in d. l. plerique.

In l. Si in duabus. Argumenta.

- 1 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam.
- 2 Condēnatus ad restitutionē rei furtiue, qua in dubio dicitur teneri a sione.
- 3 Solutio, in dubio in causam grauiorem facta præsumitur.

REGVLA CIII.

Si in duabus actionibus alibi summa maior, alibi infamia est: præponenda est causa existimationis. Vbi autē æquiparantur famosa iudicia: & si summam rei disparē habeant, præparibus tamen accipienda sunt.

¶ NOTO quod in dubio videtur facta solutio in causa quæ remouet infamiam, ad idem text. in l. si quid. in prin. cum siml. allega. in gl. in dubio enim capitur præsumptio vt infamia euitetur, l. hæc enim. §. quid ergo. §. de suspect. rur.

¶ Et ad hoc facit, quia condemnatus ad restitutionem rei furtiue in dubio non intelligitur condemnatus actione furti, sed conditione furtiua quæ non infamat. l. cessat. §. de act. & oblig. vt in no. q. dicit Ioan. de Anan. se Venetiis consuluisse in c. qualiter & quando. §. ad corrigēdos. col. iij. vers. casus fuit talis, de accus.

¶ Et regula ista videtur etiā procedere si aliud debitum esset maioris summe: quia qualitas infamiae videtur præponderare, vt probatur hic: nam causa ista quæ respicit infamiam semper in dubio reputatur grauior, d. l. si quid. in prin. ita Bart. dicit in l. cum ex pluribus. §. de solut. & ibi videtur limitare hoc, nisi ageretur de grauiori causa quæ respiceret conseruationem membri vel vite. arg. l. j. §. de bon. eorum qui mor. sibi consci. & facit tex. in l. ceterum. §. de solut. qui facit regulam, quod in dubio videtur facta solutio in causam grauiorem, & not. Barto. in l. j. de solu. Rom. in consi. xciiij. visis his. col. j. & ibi materiam prosequitur de qua Alexan. scribit in consi. lxxv. ponderatis narratis. & aliquid Pau. de Cast.

Cast. in cōsi. clij. vidēdū est primo. col. ij. ver. pone ergo & ex interuallo.
In l. Vbicunque. Argumenta.

- 1 Magistratus quilibet Prætor dici potest.
- 2 Citatio partis necessaria est in cognitione causæ.
- 3 Cognitio causæ quando fieri possit absque citatione.

REGVLA CV.

V B I C V N Q V E causa cognitio est: ibi Prætor desideratur.

- 1 Hic prætor pro iudice accipitur: quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt no. Bald. in l. si in j. q. C. de ædil. act. quali dā car. vbi causæ cognitio requiritur, ibi debet esse index qui cognoscat.
- 2 Et vterius in causæ cognitione partis citatio necessaria est. l. in causæ. la. j. §. causa cognita. §. de mino. nā per illū tex. dicit Bar. in l. prolata. tam. col. fi. C. de sen. in ver. quæro vtrum. q. causæ cognitio dicitur fieri quando sit partibus præsentibus vel absentibus per contumaciam. Ali-
- 3 bi tamen dicit Bar. in l. iij. §. si causa cognita. ff. de bon. pos. quod si causa cognita dicitur fieri quantum ad instructionem iudicis absq. citatione. & hoc vbi non agitur de præiudicio: secus vbi agitur de præiudicio, quia tunc citatio requiritur in causæ cognitione: vt no. Bar. in d. §. si causa. & sola citatio non facit causæ cognitionem: quia text. in l. in causæ. la. j. §. causa cognita, copulatiuè loquitur causa cognita & præsentibus aduersariis. §. de mino. & dixi in c. ecclesia. de consi. col. ix. ver. ij. q.

In l. Libertas. Argumenta.

- 1 Seruis nil gratius præstari potest libertate.
- 2 Corpus liberi hominis æstimacionem non recipit.
- 3 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur.
- 4 Libertas quanto certo pretio æstimari possit.
- 5 Homo liber vendi non potest.
- 6 Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate.

REGVLA CVI.

L I B E R T A S inæstimabilis res est.

¶ IDEM dicitur in l. non est. §. infinita. j. eo. cum si. a Inæstimabilis. Alber. Bru. confil. xij. colū.

alleg. in glo. hic. ad idem tex. in l. o. procurator. §. fin. §. rem xxx. cum seq. ratam habe. in §. pen. in ver. sed cum libertas. institui. qui Car. Mol. manumit. non possunt.

- 1 Et nihil gratius seruis præstari potest, quàm libertas. l. Paulus. in prin. §. de fideicom. lib. & non priuata, sed publica est causa libertatis. l. si quis rogatus. §. de fideicom. lib. & inæstimabilis res est interesse reipublicæ: vt not. per glo. in l. j. §. sol. mar.
- 2 Et quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine libero, cuius corpus non recipit æstimacionem. l. j. §. sed cum liber homo. & in l. si. §. de his qui deiec. vel effu. & in l. ex hoc. §. si quad. pau. fec. dic. in l. ij. §. cor
- 3 porum. ad l. Rho. de iact. Eodem modo inæstimabilis est patria pote-

X 5 itas

statut dicit text. in l. filiusfamilias. §. secundum vulgarem. de lega. ij.

¶ Et quo. l. dicitur hic de libertate. limitatur secundum glo. hic. nisi quis vendat se ad pretium participandum: tunc tunc libertas certo pretio aestimatur: vt habetur in §. pen. in l. de iur. pers. & in tali venditione plura requiruntur: vt glo. ibi in versu. maior. profequitur. & in l. seruatorum. in prin. §. de sta. hom. in ver. venire.

¶ Sed in tali casu considerandum est. t quod non fit venditio tanquam de homine libero: quia non valeret venditio. l. liberis. §. si quis sciens. ff. de lib. cau. & no. per glo. in locis præalleg. & sic venditio debet fieri tanquam de seruo: & libertas non aestimatur. Et t vbi agitur de libertate vel alia re inæstimabili. in cautione rati debet pœna apponi: vt not. per gloss. & ibi Pau. de Cast. in l. non solum. §. si status. in verb. ratum. de procur.

a Minui. Vi. de quæ postui in l. consili. §. eod. super ver. mitius. & d. Philip. in c. ex litem. de constitut. H.C.

b Pubertati. Adde quod vult Ioan. de Anan. in c. j. de delict. pue. in iij. col. referendo Ange. quando ad hoc vt proximus pubertati teneatur de delicto. requiruntur duo copulatiue. videlicet quod sit doli capax. & proximus pubertati: alius vnum non sufficeret: & an quando minor excusetur à delicto. vide Hippoly. de Marf. in l. de minore. penul. & si. col. §. de quæstio. nib. H.C.

REGVLA CVII.

CVM seruis nulla actio est.

¶ De ista regula dictum fuit in l. in personam. §. eod.

[In l. Ferè in omnibus. Argumenta.

- 1 Pœna minui debet ob ætatem & imprudentiam.
- 2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.
- 3 Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis.
- 4 Iudex pœnas mitigat pro personarum qualitate.
- 5 Pœna quandoque minuitur senectutis ratione.
- 6 Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum.
- 7 Delictum mitius punitur. quod impetu committitur.

REGVLA CVIII.

FERE in omnibus pœnabilibus iudicijs & ætati & imprudentie succurritur.

¶ **N**OTA t quod propter ætatem & imprudentiam pœna minui debet. Primo circa ætatem considerandum est. quod ista remissio pœnæ non cadit in pupillo qui propter ætatem nõ obligatur ex delicto. l. j. §. impubes. C. de fal. mo. l. infans. §. de scar. facit text. in l. j. §. impubes. in l. excipiuntur. §. ad Sillanian. & in l. j. §. impubes. §. commod. in l. pupillus. in eo. tit. in cle. j. de homici.

¶ Et hoc intelligitur quando non sit doli capax: vt quia infans vel infantie proximus: secus si sit proximus pubertati b: quia tunc ex delicto tenetur. l. impuberem. §. de furr. vbi text. ista distinguit. & in l. pupillum. j. eo. & in d. l.

d. l. excipiuntur. §. j. & no. per gloss. & Bar. in l. si quis in tantã. C. vnde videtur ¶ Et tali casu cum pupillus teneatur ad pœnam delicti. regula ista verificatur. quod ætati succurratur: quia pœna minui debet. & ideo dicit Bald. in l. & si feuerior. colum. ij. versu. ex prædictis. C. in quib. cau. infra.

2 Irrog. t quod si pupillus committat homicidium. licet sit doli capax. non tamen debet decapitari: & licet pupillus doli capax possit multari. vel excommunicari: tamen sententia retractari debet per appel. vel restituitur. in integ. vt not. Ange. in l. neque impubes. §. de in ius vocan. vbi alleg. Spec. in tit. de contuma. §. si. in fi. Et quod in pupillo debeat pœna mitigari not. Salic. in l. administrantes. §. qui corporis. in fin. de excusat. tur. & est text. in c. j. in fi. de delict. puer. vbi dicitur. quod in pueris delicta non debent ita puniri sicut in maioribus. & glo. ibi per illum text.

3 ¶ Et idem est dicendum in minoribus xxv. annis: quia licet in delictis non habeant restitutionem in integrum. l. si ex causa iudicati. §. nunc videndum. versu. & placet. & in l. auxilium. §. in delictis. §. de mino. l. j. C. si aduer. delict. pœna tamen quandoque debet mitigari: vt dicit text. in d. l. auxilium. §. in delictis. versu. nisi quatenus interdum miseratione

4 ætatis ad maleuolam pœnam iudicem producit. t & ita videtur quod hoc sit in arbitrio iudicis. attendente qualitate personæ. vt in notabili casu tradit Cuma. in cõ. i. xcv. Christoph. circa finem. & facit text. in l. si adulterium. §. fratres §. de adulter. vbi propter ætatem Imperatores Claudio pœnam incesti remiserunt.

¶ Et non solum minoribus propter ætatem minorem a pœna quandoque pœna minuitur: sed etiam ætate confectis propter senectutem pœna moderatur: vt not. per glo. hic per l. ij. §. de termi. mo. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit text. in l. si quis in graui. §. ignoscitur. §. ad Silla. vbi ignoscitur illis qui ætate defecti sunt: & in pœnitentia iniungenda habetur ratio senectutis. ¶ Et non solum minoribus propter ætatem minorem a pœna quandoque pœna minuitur: sed etiam ætate confectis propter senectutem pœna moderatur: vt not. per glo. hic per l. ij. §. de termi. mo. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit text. in l. si quis in graui. §. ignoscitur. §. ad Silla. vbi ignoscitur illis qui ætate defecti sunt: & in pœnitentia iniungenda habetur ratio senectutis.

6 ¶ Secundo dicitur hic de imprudentia propter quam etiam pœna mitigatur: nam imprudenter delictum committitur. quando inaduerterent & inconsiderate fit. vnde dicitur obligari ex quasi maleficio. l. si. C. de var. & extraord. cog. in l. ex malefic. §. si iudex. §. de act. & obli. & facit text. in l. nam & seruus. §. si. §. de neg. gest. ideo in tali casu in quo consideratur culpa. non dolo. merito pœna debet mitigari: vt hic dicitur. & ad hoc facit text. in l. iij. §. j. §. de scar. in versu. sed ex senatusconsulto. vbi mulier relegata fuit quæ medicamentum desiderat. non malo animo. sed ad cõceptionem. & inde mors fuit sequuta. & in l. lege Cornelia. §. cum quidam. de scar. vbi in exilium fuit missus qui homicidium non dolo. sed per lasciuia perpetravit & facit text. in l. respiciendum.

& non ut species seruitutis, prout de se separatim iter consideratur.

¶ Et secundum istud dictum Bar. esset dicendum, quod ille qui promittit viginti, non dicitur promittere decem separatim: cuius tamen contrarium probatur in d. §. si stipulanti. vbi si stipulanti decem responsum sit derogari, vel e contra valer stipulatio in decem: ergo illa minor summa etiam separatim videtur promissa. & facit text. in l. inter stipulantes. §. si stipulante. de verbo. oblig. vbi dicitur, quod semper in summis id quod minus est videtur sponderi.

¶ Sed pro defensione Bar. considerandum est, quod ipse loquitur quando in maiori summa ad us valet, quia promissa fuerunt centum: & tali casu bene dicit, quia quinquaginta non fuerunt promissa, sed includuntur ad integrandum summam & centum quae debentur. Secus quando actus in maiori summa non valet, prout loquitur text. in d. §. si stipulanti. & in d. l. inter stipulantes. §. si stipulante, quia tunc ne actus sit inutilis conseruatur in minori summa, ex quo non potest valere in maiori summa, prout agebatur: & sic actus in minori summa ex quo non potest valere in maiori summa conseruatur ex illa aequitate: quia in dubio interpretatio debet fieri ut actus valeat. l. quoniam. de verb. oblig.

¶ Ex quo inferri videtur, quod de proprietate sermonis in §. si stipulanti in maiori summa minor non continetur, quando minor separata est à maiori, per rationem Barto.

¶ Sed ex aequitate & per interpretationem iuris ex quo actus in maiori summa non valet, in minori summa conseruatur. & text. in d. §. si stipulanti. nihil facit: quia ibi summa maior erat separata à minori, & distincta: quia stipulatus fuit decem vel viginti, merite valet in decem: quia interrogatio & responsio facta fuit de decem: aliud est vbi agitur de vna summa, in qua dicendum est, vt §. dixi.

¶ Secundo, regula limitatur non procedere quando constaret quod ille qui loquitur in maiori summa, vel in eo quod plus est, non consentiret in minori ita dicit Aret. in d. §. si stipulanti. per glo. ibi, in ver. non erit & ad hoc alleg. text. in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de verbo. oblig. ad idem text. in l. cum in testamento. de verbo. signi. vbi haeres grauat exponere centum in funere, non potest minus exponere, & idem no. P. ut. de Ca. in d. §. si stipulanti. vbi propter hoc reprobat glo. si quae est, in c. j. de arbit. in vj. & idem Alex. & Aret. in d. §. si stipulanti.

¶ Et hoc procedit etiam si tacite constaret de mente partium. exemplum colligitur in Lex factio. §. j. ff. de vulga. & pupil. vbi quando est facta dispositio specialis de minori: tunc in maiori minor numerus non includitur, vt not. ibi Albe. Bald. Imo. & Doct. quod qui consentit in maiori, non semper consentit in minori: quia in minori est facta specialis prouisio: ideo expressum facit cessare tacitum. l. cum filio. §. filio. §. de vulga. & pupil. & text. in d. l. ex factio. §. j. inducit Dom. in d. c. j. de arbit.

arbi. in vi. & ille text. procedit quando fuit facta prouisio de maiori summa & minori ab eodem fonte. prout loquitur text. in d. l. ex factio. §. j. secus si à diuersis: quia tunc species non derogat generi: vt Alex. tradit in cōf. clxxix. vilo. pcessu. in fi. li. v. de quo dixi §. in reg. in toto. §. eo.

¶ Tertio regula procedit prout loquitur in oratione affirmatiua: secus est in negatiua: quia non sequitur, non habeo centum, ergo non habeo viginti: vt patet ad sensum. & ita dicunt Bar. & Doct. in d. §. si stipulanti.

¶ Sed obstare videtur, quia negatiua potentius negat quam affirmatiua affirmet: vt not. per glo. & Doct. in c. cum dilectus. de consue. not. in l. hoc genus. de condi. & demon.

¶ Si ergo minor summa continetur in maiori affirmatiue, à fortiori idem videtur in negatiua. Pau. de Cast. rñdet in d. §. si stipulanti quod argumentum procedit respectu temporum vel casuum: & non in summa in qua alia ratio videtur: & hoc declarari potest, quod in oratione affirmatiua minor summa continetur: quia hoc tendit & ordinatur ad constituendum maiorem summam: non sic videtur in negatiua, quia quod minor non continetur, hoc ad orationem negatiuam maioris summae nihil facit.

¶ Quarto regula fallit in casu l. si decem. ff. locat. in cuius intellectu doct. laborat: sed vera videtur solutio Bal. in l. diem proferre. §. si plures. vbi dicit quod regula intelligitur quando maior summa absolute profertur: se ma respectu rei locare. & idem Bald. in l. si in prin. C. de sen. quae sine. & sequitur Alex. in consi. lxxiii. vna consulatione. col. pe. lib. ij. & hoc conprobari potest, vt dicamus quod in d. l. si decem. locator qui dixit de maiori summa, non videtur consentire in minori, prout natura rei de qua agitur satis ostendit, per ea quae superius dicta sunt, & ad hoc facit text. in l.

¶ Diligenter in princ. in ver. item si mandauero. ff. mand. vbi qui mandat quod domus vel fundus vendatur centum, non videtur in minori quantitate consentire. Non obst. text. in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. in c. j. de arbit. in vj. vbi arbiter qui iudicat de maiori summa, videtur consentire in minori. Sed dic illud esse ex interpretatione legis, vt finis libris imponatur: sed ille qui dicit de maiori, non videtur in minori tantum consentire: sed consentit in minori ad integrandum maiorem summam.

¶ Quinto fallit in fideiussore qui in maiori summa si obligatur pro principali, etiam in minori summa in qua erat obligatus principalis non tenetur. l. Graece. §. illud. ff. de fideiuf. ibi si fuerint in duriorem causam adhibiti, placuit eos omnimodo non obligari: id est nullo modo obligant. quia negatiua postposita signo vniuersali aequipollet suo contrario: vt not. Bar. in l. legitimos. §. in legitimis. ff. de legit. tu. in l. obligari. in prin. ff. de auto. tu. & no. Bar. post glo. in d. §. illud. & not. per glo. in d. §. fideiussores. in gl. in fi. de fideiuf. & hoc intelligit nisi iuramentum interponatur: quia facit valere actum eo modo quo potest. l. cum pater. §. filii. matrē vbi

a Alex. & consilio xxix. in fi. lib. vij. vbi dicitur. C. M. vbi Bar. de leg. ij. & no. Bar. in l. si quis pro eo. col. fi. vers. viij. prohibetur. ff. de fideius. & tradit Alexan. in consilio A. xxxij. in causa executionis. lib. j. in fin.

b Valer. i. ac ¶ Et etiam absque iuramento videtur quod de iure valet obligatus fideiussoris in minori summa in qua erat obligatus principalis: quia hoc est in constituto: vt est text. in l. haec tenus. in fi. ff. de constitut. pecu. Non obstat quod loquatur in constituto: vt dicit Bart. in d. §. illud. quia non videtur quod ratio diuersitatis assignari possit: & ad hoc facit text. in d. §. illud. vbi generaliter dicitur, quod in omnibus qui pro aliis obligantur, si in duriorē causam adhibiti sunt, placuit eos omnimodo non obligari: nam si illud dictum negatiuum intelligeretur generaliter etiam respectu minoris summae in qua obligatus erat principalis, hoc non esset verum in omnibus qui pro aliis obligantur, prout text. ibi dicit: quia in constituto hoc non esset. d. l. haec tenus. §. fin. vt ergo illud dictum negatiuum verificetur in omnibus qui pro aliis obligantur, prout text. vniuersaliter loquitur, est necessarium dicere, quod illud dictum negatiuum intelligatur & referatur ad duriorē causam, ita quod in illa duriori causa in qua principalis non est obligatus, nullo modo fideiussor obligetur: sed per hoc negatur quin obligetur in minori summa in qua erat obligatus principalis, & hoc etiam suadet per rationē Iuriscōsultū ibi, qui considerat causam duriorē: vnde quatenus agitur de causa duriori, illud dictum intelligitur: quia dictum à ratione debet regulari. l. adigere. §. quāuis. de iure patron. Sed cum durior causa cesset in minori summa pro qua principalis tenetur, in illa minori summa videtur fideiussor obligari: & ita videtur de iure, licet Doct. aliter dicant.

¶ Sexto fallit in casu. c. cui de non sacerdotali. §. fi. de praeben. in vj. ¶ si mandatur prouideri alicui de praebēda certi valoris, de praebēda minoris valoris etiam illo volente prouideri nō potest: quia mādatū debet diligenter obseruari, & nō habet locum nisi in casibus expressis. & per illū text. dictū fuit in reg. non debet. §. eo. ¶ q̄ in mandatis non valet argumentū de maiori ad minus: & pariter non valet argumentū de maiori quātitate ad maiore valore beneficij, per rationē quae ibi assignatur: quia mādatū debet diligenter obseruari & facit text. in c. fi. de verb. sig. & in l. si pupillorū. §. si prator. ff. de rebus eorū. vbi mādatū pratoris ad vendendum, non habet locū in obligatione quae minoris est praēiudicij: & hoc videtur procedere in mandato superioris, prout iura s. allegata loquuntur. Secus videtur in mādato priuati: quia illud impleri potest in re quipollenti. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mādauit. ff. de acqu. haer. ed. in l. si. §. ff. mand. in prin. & in l. si vltra. C. de fideiussor. & loquuntur ista iura inter priuatos. Secus videtur in mandatis superiorum: per supra dicta

dicta. Sed tamen ista differentia non videtur habere rationem diuersitatis: ¶ quia mādatum ita in superioribus sicut in priuatis regulatur à voluntate mandantis: vnde in quolibet mandato debet persequari voluntas eius, qui mandauit: & ideo in d. c. cui de non sacerdotali. considerandum est, quia ibi voluit papa prouidere alicui specialiter de beneficio certi valoris, & in minori valore non esset illi prouisum, prout papa cogitauit, & facit quod not. Petr. de Anch. in d. c. cui.

16 ¶ Septimo fallit in testibus deponentibus super valore rei: quia dixit de maiori summa, non videtur in minori consentire: vt not. doctor. post Io. And. in c. de arbit. in vj. col. j. ver. sed quid si actor. in fi. cum sim. vt tradit Alex. in l. j. in §. si stipulanti. de verb. oblig. in l. qui quartam. de leg. j. & in l. inter pares. de re iud. & late Alex. in cons. lxxij. vna consultatione lib. ij. & Arer. in cons. lxxv. in praesenti consultatione.

In §. Nemo alienae rei. Argumenta.

- 1 Satisfactio quid sit.
- 2 Defensor etiam immobilia possidens, satisfacere tenetur.
- 3 Defensor alterius quando admittatur sine satisfactione.

Nemo alienae rei expromissor idoneus videtur, nisi cum satisfactione.

¶ Ista est regula antiquorum: vt not. glo. per illum text. in §. ij. vers. quia nemo. inst. de satisfd. ad idem text. in l. qui proprio §. qui alium. §. de procura. facit text. in l. recte defendi. §. de iud. in l. haec autem. §. recte defendi. ex quib. causis in possess. eatur. l. item ait prator. in fin. §. ex quib. caus. maio. §. eod. l. qui rem.

¶ Et ista regula procedit etiam si sit filius qui velit patrem defendere. l. filius familias §. eodem.

1 ¶ Et satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securum datis fideiussoribus. l. j. in fi. §. qui satisfd. cog. idem econtra si pater filiam defendat. l. & ideo §. si filius familias. §. rerum amor.

¶ Secundo ampliatur etiam in procuratore qui haberet mandatum. l. si ad defendendum. §. iudic. sol. & in l. j. c. de satisfd.

2 ¶ Tertio ampliatur etiam si defensor possideret immobilia: quia tamen tenetur satisfacere, vt no. Bar. in l. sciendum. §. tutores. §. qui satisfd. cog. Et etiam si locupletissimus sit defensor, satisfacere tenetur. l. minor. §. si. cum duabus legibus sequentibus. §. de proeur. & hoc videtur procedere, quia lex ita procedit disponendo: aliter secus videtur, per ea quae tradunt Alex. & Mod. in l. j. ff. qui satisfd. cog. & in l. qui rem. §. eod.

3 ¶ Et regula ista secundum gl. limitatur, nisi quis susciperet defensionem alterius allegando causas absentiae: quia tunc admittitur sine satisfactione: vt gl. hic dicit: quae est sing. secundum Paul. de Cast. in d. l. filius familias. post gl. ibi: & Bart. etiam illam sequitur in l. si verò. §. de viro. in fi.

in fi. s. fol. mat. & no. Bar. in l. pen. §. ad crimen. col. pe. de pub. iudic. cum simil. vt tradit Alex. in l. filius familiaris. in prin. Et hoc procedit in causa criminali, vbi agitur de vtilitate publica. vt not. Bar. in l. vbi pactum. col. pe. C. de transact. & in l. seruum quoque. in §. publicè. col. fi. de proc. & ibi rationem efficacem adducit: quia cum iudex debeat suscipere defensionem pro innocenti absentis. l. si non defendantur. §. de pœnis. & in d. §. publicè. pariter videtur q̄ quilibet alius defensor pro innocentia absentis possit comparere & debeat admitti: vt not. Inno. in c. veniens. de accu. & not. Ant. de Butr. in c. cum parati. de app.

¶ Et secundum istam conclusionem latè fuit consultum per do. Ant. Rose. in cons. inferto inter consilia Barth. Vero. in cons. xlvj. quidam d. Zacharias. cum consiliis quampluribus successiuè ibi sequentibus. & idem dicitur in cons. lxiiij. primum dubium. in prin. inter dicta consilia Bartho. Veron. & idem dicit Corn. pluries se consuluisse in consil. ccciiij. pro decisione. in prin. lib. j. & ita reperitur in consil. xvij. licet moris sit. lib. iiij. & in consil. cclxxiiij. visa inquisitione. eo lib. iiij. & hoc procedit in causa criminali, & in satisfactione, & iudicato soluendo, prout loquitur gloss. hic & doct. in locis præalleg. fecus in causa civilis secundum Paul. de Cast. in d. l. filius familiaris. & ita finaliter Alex. ibi relidit. Et de isto execute quomodo admittatur. not. Bar. in tract. ad reprim. in ver. nēglegerit. & in l. quæsitum. de iud. cum simil. vt tradit ibi Alex. Et alias limitationes ad istam regulam tradunt Ang. Alex. & Mod. in d. l. filius familiaris. & Mod. in l. exigendi. in prin. C. de procur.

In §. Pupillus. Argumenta.

1. Pupillus quando per patientiam non obligetur.
2. Furiosus consentire non potest.
3. Pupillus agere potest ratione iniuriæ sibi illatæ.
4. Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur.

PUPILLVS pati posse non intelligitur.

¶ **N**AM in casibus in quibus patientia inducit consensum, & patientibus infertur præiudicium: vt in l. decreto. de aqua plu. arden. cum si. al leg. in gloss. in illis casibus non obligatur pupillus, vt hic dicitur. adde rextum in l. qui ad certum. supra locati. vbi ex patientia contractus locationis renouatur: quia ex patientia tacitus cōsensus arguitur: & hoc non habet locum in furioso qui consentire non potest, vt ibi dicitur: & pariter nec in pupillo qui non potest consentire: quia per patientiam non videtur consentire qui consentire non potest: vt dicit text. in l. si tibi. §. vnius. de opt. legat. & ideo pupillus præsens pro absente habetur. l. si pupillus. ex quib. caus. in possess. ea. vnde cum pupillus non possit contrahere societatem expressè. l. §. in conditionibus. ff. pro socio. pariter nec tacitè contracta videtur: vt not. Ange. in consil. lx. morte dicti filij. in prin. not. Bartolus in l. Titium & Maxium. §. altero. de administr. tut. col. ij.

col. ij. in l. si patruis. col. fin. C. commu. vtriusque iud. de quo dixi in cons. xxj. Rom. cons. ccccxiiij. quo ad primum. in vj. dub. And. Sicu. in consil. xxxj. col. ij. lib. j.

¶ Et regula intelligitur quantum ad hoc vt pupillus non obligetur: sed respectu iniuriæ quæ sibi inferatur, pupillus pari dicitur, vt agere possit actione iniuriarum. l. illud. §. de iniur. alleg. in gloss. vbi dicitur, quod pupillus dicitur pati iniuriam, licet illam facere non possit. Et prædicta habent locum nisi pupillus sit proximus pubertati: quia tunc obligatur ratione furti, & iniuriæ. l. pupillum. j. eod. de quo ibi videbimus.

¶ Vltimò etiam pupillus dicitur pati quantum ad primum decretum quod contra ipsum interponitur si non defendatur. in l. apu. l. Iulianum. §. si. §. ex quib. cau. in post. eat. in l. si pupillus. de priuil. cred. de quo Roma. in consil. ccccliiij. in re præsentis. no. Bar. in l. j. §. sufficit. §. de admittuto. circa fin.

In §. Vbi verba. Argumenta.

1. Alternatiua ad sui veritatē requirit alterutrā partē esse veram.
2. Copulatiua vtrunq̄ copulatorum requirit esse verum.
3. Verba si nec cōiuncta sunt, nec disiuncta, qualiter sint accipiēda.
4. Punctum loco copulæ habetur in oratione soluta.

VBI verba coniuncta non sunt, sufficit alterutrum esse factum.

¶ **A**D declarationem tres cōclusiones firmari possunt.

¶ Prima, quod in alternatiua sufficit alteram partem esse veram: vt in regul. in alternatiuis. de reg. iur. cum si. vt dixi in c. inter ceteras. de rescript. in ij. not.

¶ Secunda conclusio, quod ad verificationem copulæ requiritur concursus copulatorum. l. si hæredi plures. de cond. inst. cum sim. vt dixi in c. ij. col. iij. de rescript.

¶ Tertia conclusio videtur secundum regulam hic, quod vbi verba non sunt coniuncta nec disiuncta, ex mente pronuntiantis vel disiuncta vel coniuncta accipiuntur: vt dicit text. in l. alienationis verbum. §. si. de verb. sign. & si de mente pronuntiantis non apparet, sufficit alterum fieri, vt hic dicitur. Et ad hoc facit quia in obscuris, quod minimum est, inspicitur. §. eod. l. semper. & not. per gloss. hic. H. C.

¶ Contrarium tenet glo. in l. alienationis. præalleg. §. si. quæ dicit, quod in dubio coniuncta præsumitur. per l. tripli. ci. §. videamus. de verb. sig. vbi probatur, quod in oratione soluta punctus est loco copulæ, not. per gloss. in l. pretia rerum

^a Pupillus. adde eundem & quæ ibi posuit in apostill. in l. fere in omnibus. §. eod.

^b Alternatiua. Adde Fel. in c. inter ceteras. col. fi. hic alleg. qui ponit regulam cum suis fall.

Dy. & Doct. in reg. in alterna. hic alleg. & ibi eius addi. super verb. satis. & ver. adimpleri.

& circa nota. q. quæ ponit do. Phi. in d. c. inter ceteras. ver. postrem. adde l. so. in l. si se non obtulit. §. si ex conventionione. in ij. col. in ver. tenendo tantum. §. de re iud. H. C.

^c Copulæ Dec. in rub. in prin. §. si cert. per le. j. vbi dixi. C. M.

rerum. ad leg. Falci. cum si. vt tradit Alex. col. ij. in l. placet. in fi. C. de fac. san. ecc. mo. in l. cum testamento. §. hęc verba. in fi. §. de hęc. inst. in l. si ita quis. post Ang. eo. l. tit. ¶ Sed potest responderi q̄ ibi in d. §. videamus. cōstabat de mente: propter subiectam materiam. & aliter responderet Dy. in reg. in alternatiuis. in fi. eod. tit. in vj. & no. Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. in vi. de verb. oblig. & in l. re coniuñcti. in iij. opp. de leg. iij.

In §. Mulieribus. Argumenta.

- 1 Mulieribus quando subueniendum.
- 2 Deceptis subuenitur, non autem decipientibus. & nu.:

MULIERIBVS tunc succurrendū est, cum defraudantur: non t̄ vt facilius calūnentur. 1
 CA D idem tex. in l. ij. §. verba itaq; ad Velleia. alle. in gl. ibi, t̄ mulieribus deceptis, non decipientibus iura optulantur. Adde tex. in l. si sine. in l. fœminis. C. ad Velleia. in l. si decipiendi. §. ad. Velleia. facit tex. in l. si in alterius. C. si mi. se ma. di. & in l. si probaueris. C. si res alie. pig. da. sit. t̄ Et generaliter dicitur q̄ deceptis, & non decipientibus iura subueniant. c. cum vniuersorum. de rer. perm. in c. inter dilectos. de don. not. Ang. in consi. clx. domina Catharina. col. pe. & quod no. Fulg. in consi. lxx. domina Catharina. col. fi. Alex. in consi. clxx. viso processu. col. pe. in ver. plus dico. lib. iij. Et facit quod no. Guli. de Cun. in l. qui iurasse. in prin. §. de iureiu. limitando illum tex. cum si. vt tradit ibi Alex. Et limita d. l. si in alterius. vt per Ro. in consi. xij. viso facto. col. fi. ver. respōdendū est breuiter.

In l. Pupillum. Argumenta.

- 1 Pupillus quando dicatur pubertati proximus.
- 2 Doli capaces qui præsumentur.
- 3 Pupillus pubertati proximus pro furto & iniuriis tenetur.
- 4 Pubertati proximus ex delicto & iuramento obligatur.
- 5 Pubertati proximus ne ad pias quidem causas testari potest.
- 6 Testari potest pubertati proximus, si statuto inducatur.

R E G V L A C X I.

PUPILLVM qui proximus sit pubertati, ca pacem esse & furandi & iniuria faciende.

¶ V I D E N D V M est de duobus. Primo quando dicatur pupillus proximus pubertati. Secundo, in quibus casibus ex delicto teneatur.

¶ Circa primū dicit gl. hic, t̄ q̄ mascul⁹ à x. anno cū dimidio

1 dio suprā dicitur proximus⁴ pubertati: in fœminis, in 2 nono b. c. n. dimidio: et etiam not. per glo. insit. de inuti. stipu. in §. pupillus. in versic. proximus. & in l. j. §. de noua. in glo. fi. & Bar. ibi sequitur, & ita communiter tenetur, vt dicit Ange. Aret. in d. §. pupillus. idem glo. in §. in summa. in versic. proximus. & ibi Aret. insit. de oblig. quæ ex delict. & Bald. idem tenet in l. si quis in tantam. col. ij. C. vnde vi. Non omitto tamen quod Salic. in l. impunitas. C. de pœnis. declarādo dicit verum esse quod dicitur de proximo pubertati habito respectu ad infantia: quia minus distat à pubertate, quàm ab infantia. Sed per hoc non inferitur quod sit doli capax: & ideo secundum eum, cum non sit hoc determinatum à iure, arbitrio iudicis committitur. l. j. ff. de iur. delib. & idem Ant. de But. in c. attestaciones. de desponsa. impube. Abb. refert in c. continebatur. de desponsa. impub. ¶ Et doli capaces sunt qui sunt prope pubertatem: vt dicit tex. in l. apud Celsum. §. si quis non tutor. versic. deniq; Iulianus. de except. doli. Et cum hoc non sit declaratum, arbitrio iudicis relinquuntur: vt concludit Ioā. de Ana. in c. j. de delict. puc. & ad hoc facit, quia etiam proximus infantia: potest esse doli capax, imo etiam infans: vt not. per glo. in d. c. j. de delict. puero. & Abb. ibi, & in hoc tota vis consistit: ideo cum in hoc certa ætas firmari non possit, debet arbitrio iudicis declarari. Et ad idem facit, quia text. hic cum similibus loquuntur de proximis pubertati simpliciter: ergo debent intelligi simpliciter, & non respectu infantia: & a hoc facit quod no. Bal. per illud text. in l. excipiuntur, suprā ad Sillan. vbi inquit, quod illa distinctio de proximo infantia: vel pubertati, non habet locum in delictis atrociter puniendis: quia tunc ille dicitur proximus pubertati, qui parum distat à pubertate, per illum text. Sed certè ratio Bal. videtur pariter in casu nostro procedere: quia tex. etiam simpliciter loquitur de proximo pubertati, ibi: qui proximus sit pubertati. & eodem modo alia iura loquuntur: & cum ista proximitas non sit determinata, consonat quod arbitrio iudicis intelligatur, per supradicta.

3 ¶ Circa secundum regula hic ponitur, t̄ quod pupillus proximus pubertati obligatur pro furto & ratione iniuria: & idem dicitur in l. impuberem. suprā de furt. & gl. ibi dicit idem esse in quolibet delicto. facit tex. in l. non excip

excipiuntur. s. ad Silian. & not. per glo. & Bar. in l. si quis in tunc. C. unde vi.

¶ Et ista distinctio etiam adhibetur in contractibus: vt probatur in §. pupillus. instit. de inuti. stipu. no. per gl. in l. j. s. de noua. declarando vt ibi per Bar. & Ange. Aret. in d. §. pupillus. Sic etiam proxime cingendus habetur pro cincto. l. penult. de testa. mili. Sicut proximus ad pubertatem habetur pro pubere.

¶ Per istum text. cum siml. in quibus dicitur ¶ quod proximus pubertati obligatur ex delicto, pariter inferitur quod obligetur ex iuramento: vt not. Bar. in auth. A sacramenta puberum. C. si adter. vendi. cum simi. vt tradit Moder. in authen. sacramenta puberum. & hoc communiter tenetur secundum Abb. in consi. xxxix. duo sunt. in lib. j. & idem Abb. in consi. cviii. illud in effectu. libro ij. Fulgos. consi. ccxxvij.

¶ Adde tamē quod ista æquiparatio de proximo pubertati ad pupillum non semper procedit: pater, quia licet pater testari possit. l. qua ætate. de testa. ¶ tamen proximus pubertati non potest testari etiam ad pias causas: vt no. Bar. in l. j. in ij. q. de sacrosan. ecclie. cum simi. vt late tradit Andr. Sicul. in consi. l. viij. lib. j. Aret. in d. l. fia. in fi. C. de testa. mili. Benedict. Capra consi. lxxxv. cum viso. & Philip. Fran. in rub. de testa. in vj. in liij. q. Et aduertendum est: quia in pupillo proximo pubertati videtur quod possit dispensari. vt no. Ange & Alexan. in l. fi. C. de testa. mil. & secundum Bar. in l. si queramus. s. de testa. valer statutum, ¶ quod proximus pubertati possit testari, de quo Andr. Sicul. in consi. xix. col. vj. lib. j.

¶ Vltimo not. quod licet pupillus obligetur ex delicto, tamen pœna mitigari debet: vt dixi supra in regu. ferē in omnibus. supra eod.

In §. In hæredes. Argumenta.

a Iuramento. Non sequitur. sed pot' sequitur, quod puniendus est si temere iuret, & huic morbo afficiat. nam & hoc planè delictū est. & diligētē curandā est disciplina morū etiā in iuniorib' à rectoribus Reip. vt per Arist. Polit. libro. viij. male ergo inferunt Doct. de obligatione pœnæ seu coercitione pro ætatis modo, ad ciuilem vel aliam obligationem, alioquin æquē colligi possēt. qd' si obligari potest ex delicto ergo ex cōtractu, quod est falsum. C. M. b. Pias. Idē no. Iaf. in l. rescripta. C. de prec. imp. offe. co. fi.

- 1 Ações pœnales quot modis extinguantur.
- 2 Cadauer ad furcas suspendere non licet.
- 3 Hæres non tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo quod ad se peruenit.
- 4 Pœna iure ipso imposta defuncto, transit ad hæredes.
- 5 Licet cum defuncto contestata, transi processus ad hæredem.
- 6 Hæres, quibus actionibus teneatur ratione hæreditatis.
- 7 Pœna quando in hæredem transit licet non contestata.

In

IN hæredes non solent actiones trāsire, quæ pœnales sunt ex maleficio: veluti furci, damni, iniurie, vi bonorum raptorum.

¶ Ad idem text. in §. non autē omnes. insti. de perpe. & rep. act. & in l. j. s. de priua. delict. & ad hoc facit, ¶ quia per mortē, delictū & pœna extinguntur. l. defuncto. de pu. iud. l. in senatus. §. si propter mortē. s. ad Turpil. & in l. fi. C. si reus vel accus. mor. fue. & ideo post mortē quis accusari non potest: secundum Dyn. in c. quorundā. cum simi. ibi alleg. in gl. ¶ vnde non est licitum cadauer mortui ad furcas suspendere: vt dicit Ang. in l. ij. a in versu. vlt. scias. C. qui testa. fac. post Pet. & Cyn. ibi.

¶ Et idem Ange in l. defuncto. dicit, q' errant assessores qui in defunctos faciunt executionem pœnæ capitalis, & q' caueant, quia possent conueniri in syndicatu, tāquam inferentes iniuriam cadaueri. l. j. s. quoties. s. de iniur.

¶ Et idē Ang. in l. fi. C. si reus vel accus. mor. fue. in prin. & sequitur Imo. in l. qui à latronibus. §. si quis. colū. v. de test. & idem tenet Bal. in l. j. col. j. C. ne ex delict. defunct. cum si vt tradit Alexā. in d. l. ij. col. fi. C. qui testa. fa. post Ang. Aret. in tract. Malef. in ver. qui iudex videns. col. vj.

¶ Et reg. ista limitat ¶ primo nō procedere in eo qd' hæredē ex delicto defuncti peruenisset, quia pro eo tenetur hæres, & cōueniri potest. l. in hæredē. s. de calū. l. in hæredē. s. de dolo. cū si. alleg. s. in reg. sicuti pœna. s. eod.

¶ Et ratio ibi naturalis allegatur: quia sicut hæres non tenetur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex tali delicto lucrari non debet. ¶ Et quia solūm consideratur q' hæres non lucretur, pro eo quod ad eum peruenit, datur actio in factum, & non actio quæ sonet in delictū. l. j. §. fi. de vi, & vi ar. & in l. j. §. fi. s. vi bo. rap. vbi pro eo quod ad hæredē peruenit, non datur actio vi bonorum raptorū: quia putauit prætor sufficere conditionē ad istum effectū ne hæres lucretur. Et sufficit ad hæredem peruenisse, quia tenetur licet illud consumpserit. l. videamus. s. quod met. caus.

¶ Et tali casu obligatur etiam hæres hæredis, dato quod ad eum nihil peruenierit: vt est text. nota in l. videamus. quem ad hoc Angel. dicit singu. & in d. l. j. in fine. ne ex delictis defunct.

¶ Secūdo ¶ reg. fallit, si pœna ipso iure defuncto imposta

a In l. ii. Vbi post Alex. vide late Iaso. in ii. nota. qui ponit etiam casus in quibus cadauer potest puniri. & Hip. de Marfil. in l. fi. in vi. colū. in ver. item crimina. supra, de quaestionib.

a Canonico. Perr. de Ancha. c. peccatu. de regu. iur. in vj. consilio ecc. xj. col. i. Alex. consilio iii. col. x. lib. ii. Bertac. tractu. gabella. part. ii. qd. xxi. Ia. l. si cum. §. qui inuriarū. in fine. col. i. §. si quis cau. Ta. me Panor. in d. ca. fin de sepule. & in repe. c. ecclesia. col. viii. de constitu. tutione. sequitur ius civile: dicens canonicū non differre, & bene dicit, sed malē intel. ligit, accipiens ius civile vt ha. genus omnes intellexerunt. Ego nouē di. co, has leges ci. uiles de nō trā. missione actio. nis ex delicto de pœnalibus intelligēdas, nō autē de rei per. secutoris, vt suo loco ple. nius dixi. Et idē quod Pa. normit, sentit Carolus Rui. consi. xx. li. iiii. C. M.

b Pars. Idem cōtra quan. do qualitas ad. iectā conuenit toti: & quando

si quia tūc transit ad hæredē vt no. Bar. in d. l. j. de priua. delict. per l. Caius §. ad Sillan. & in l. cōmissa. de public. & idem Ange. in d. l. j. C. ne ex delict. defun. col. j. versū. addo tibi alium casum. alleg. etiam l. fi. §. de his qui mort. sibi confci. & idem Bal. ibi alleg. c. j. de homic. in vj. ad idem text. in l. iij. §. quod quisq; iur. Et hoc limitatur: vt per Imo. in c. fi. col. vii. de dona.

¶ Tertio fallit, si lites contestata sit cū defuncto. d. l. j. C. ne ex delict. & in §. pœnales. insti. de perp. & rem. act. & not. Bar. in d. l. j. de priua. delict. vbi rationem adducit. Et hoc procedit in actionibus ciuilibus quæ dantur ex delicto: si secus est in criminalib⁹ & publicis iudiciis. in quibus hæres non tenetur nisi data fuerit sententia. l. ex iudiciorum. §. de public. iud. no. Bar. in d. l. j. C. ne ex delict.

¶ Quarto regula intelligitur qñ pœna imponitur per modum agendi: si per modū excipiendi: si quia tūc pœna transit in hæredē etiam lite non contestata. l. iij. §. quod autem. §. quod quisq; iur. secundūm vnum intellectu. & no. Ang. in d. l. j. C. ne ex delict. defun. col. ij.

¶ Quinto regu. procedit de iure ciuili. Secus est de iure canonico. c. fi. de sepul. vbi glo. & in c. in literis. de rap. vbi gl. de quo latē ibi insitit Io. de Ana. qui omnes alios refert. & adde Domi. in consi. iij. super dubio pœmissō.

¶ Et de successore in benefic. no. Cardi. in consi. cxxxij. pro discussione. in prin. & aliæ limitationes colliguntur ex doctrina Barto. in d. l. j. de priua. delict. & Ange. qui etiam plenē loquitur in d. l. j. C. ne ex delict. defun. & tradit Ange. Aret. in d. §. nos omnes autem. insti. de perpe. & temp. actio. & Ioan. Bertac. in tract. suo de gabel. in iij. lib. col. penult. & fi.

REGVLA CXII.

Nihil interest, ipso iure quis actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur.

¶ De ista regula dictū fuit in regula, nō videt cepisse.

In l. In toto. Argumenta.

- 1 Pars cum toto dupliciter consideratur.
- 2 Totum vniuersale qualiter se habeat ad partē subiectiuam.
- 3 Plebs à populo differt, veluti species à genere.

REGVLA CXIII.

In toto & pars continetur.

EADEM

A **E**ADEM regula habetur in regula in toto. eod. tit. in vj. cum sibi in gloss. allegatis. & facit regula j. eo. semper in generalibus specialia insunt.

¶ Et hoc propriē. l. si quis cum totum. in princi. vbi Soci. Et hoc idem dicit Bald. de specie contenta sub genere. in l. ij. C. de iure aur. annul.

1 ¶ Et ad declarationem reg. no. q. pars & totum confide. ratur dupliciter: vt not. Bar. in l. i. unater. §. si inter. de excep. rei iudic. Quædam est pars integralis & totum integrale. Quædam est pars subiectiua, alia quantitatiua. & eodem modo totum vniuersale, totum integrale & pars integralis est, prout in domo quæ constat ex solo, pariete & tecto. l. cum qui ædes. §. de vsucap.

¶ Et eodem modo in vsufructu qui dicitur pars integralis fundi: quia proprietates cum vsufructu facit plenum dominium: vt no. per glo. in l. rectē dicimus. de ver. sign.

2 ¶ Et per glo. & in l. iij. §. de vsufruc. ¶ Totum verò vniuersale & pars subiectiua dicitur, prout est genus & species quo casu posita specie ponitur genus: sicut si dicatur, est homo, ergo est animal: non sit in toto integrali, quia ad positionē partis non sequit totū: vnde posito pariete, nō sequit domus: & posito vsufructu. nō sequit ergo dominium: vt no. per glo. in d. l. rectē diximus. no. Bar. in d. §. si inter. & latius Bar. in l. re cōiuncti. col. iij. ver. quarto dubitauit. de leg. iij. & in l. qui vsufructum. de verb. obli.

¶ Et hoc modo declaratur tex. insti. de iure natu. §. plebs. vbi dicit, quod plebs differt à populo. tanquam species à genere: nam posita specie ponitur genus, & tamen posita plebe non ponitur populus. nam ibi loquitur de toto integrali. quo casu non valet argumentum: quia plebs non est pars populi subiectiua, sed integralis: vt dixi in l. ij. §. j. si cer. pera.

¶ Et ad regulam hic illa in vtroque toto videtur habere locum: quia in toto integrali, domus, paries, & solum continentur: & in pleno dominio vsufructus continetur: & in toto vniuersali generis species comprehenduntur. l. hoc legatum. l. si chorus. de leg. iij. l. si ita. §. de vsu & habit. & in regula, semper in generalibus.

¶ Et regu. intelligitur qd continetur in effectu per viam commoditatis, & nō formalitatis: vt dixi §. in reg. in eod. & not Dy. in ead. regu. in toto. eo. tit. in vj. vide Ang. in d. l. qui vsufructu. de verb. obli. vbi bene distinguit de toto.

non, possumus dicere qd magis de vna parte videat intel lectum, quam de altera, vt in certitudo vitar. rex. est cum gl. in l. vxori. in prin. §. deleg. iij. H. C.

a Regula. Fal lit posita altera natia inter to tum integrale, vel quantitati uū & suam part em. l. j. secun dū lecturā se cūdam. & ibi Bartho. Soci. §. de re. du. C. M.

In obsequio inspicit sicut quod verisimilius est, aut quod p[ro]b[ab]ile
nunquam fieri solet.

¶ Ista regula declaratur in l.5. cod.

In l. Si quis obligatione Argumenta.

- 1 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt.
- 2 Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione.
- 3 Dare & remittere paria sunt.
- 4 Remittens debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur.
- 5 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio.
- 6 Remittere loquendo proprie non est dare.
- 7 Dare quid sit.
- 8 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata.
- 9 Insinuatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur.

Si quis obligatione liberatus sit, potest videri cepisse.

¶ Et glossa ponit exemplum in l. qui etiam. §. de calum. vel paria sunt, quod quis pecuniam acceperit, vel obligatione liberatus sit, & adde quod text. in c. veniens. el. j. de testib. vbi simonia committitur in remissione debiti sicut in datione, & idem habetur viij.

a Paria. Mat. the. Affli. Dec. Neap. cccxxij. C.M. quæst. iij. c. telia. ¶ Et sic paria sunt, dare vel remittere. 2 ad idem text. in l. si fundum. §. Titio fundum. de lega. j. in l. si mulier. §. de conditio. ob cau. not. Bar. per illum text. in l. peculium. la. j. in prin. de pecul.

¶ Et per glo. in l. si interim. in ver. donationis. vbi Bald. C. de sol. facit text. in l. iij. §. si stipulanti. de dona. inter virum. in l. promittendo. §. j. in l. licet. in prin. de iure dot.

¶ Et conclusio. §. facta intelligitur quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi cui fit remissio: prout iura supra alleg. loquuntur: secus si nullum commodum parti acquiritur, vt quia exceptio declinatoria remittatur: vt not. Abb. in c. veniens.

¶ Secundo limitatur quando remissio sit non debito liquido: secus si debitum non sit liquidum, sed dubiosum: quia tunc ille qui remittit dicitur potius facere quam dare: vt idem Abb. licet in d. c. veniens. & glo. Bart. in l. actione. §. de transac. cum sim. vt Alex. tradit in d. l. si mulier.

¶ Tertio limitatur, nisi remissio facta sit de debito personalis ex delicto: vt declarat Bal. in d. l. si mulier. in fi.

¶ Quarto nisi facta sit remissio ob aliam causam: quia tunc non videtur donare qui remittit: vt not. Paul. de Cass. in l. contra iuris. §. j. §. de pact. in vers. item nota.

¶ Quinto & ultimo conclusio declaratur procedere largo modo in proprie.

§. proprie. Sed §. proprie & verè remittere non est dare. l. Julia. de condi. & demon. vbi conditio dandi xlii. vbi dicitur non dicitur completa per acceptilationem, sed quasi extiterit conditio legatum debetur, & ad hoc facit, quia dare est accipientis facere. §. sic itaque insti. de acti. & hoc non verificatur in remissione.

¶ Et quandoque licet dare, & donare, & non remittere: vt per glo. in c. statutum. §. notarij. in ver. remissione. de re. scrip. in vj. quia facilius fit remissio, quam donatio: vt no. Bar. in l. si duo. de ver. obli. ¶ Et ista limitatio procedit nisi pecunia parata fuisset solutioni: quia tunc ille qui remittit, dare intelligitur: quia pecunia fingitur sibi data & reddita. l. singularia. §. si cer. pe. & ita dicit Pau. de Cass. in d. l. Julia. per text. in l. si sp[er]salibus. §. j. in fi. §. de iure do.

¶ Socin. ibi dicit in d. l. Julia. quod illa loquitur in specie debita, quia ancilla ibi erat debita in specie: sed nos doquimur in quantitate pecuniarum, quæ licet sit parata solutioni, non erat debita quia erat debitum in genere.

¶ Sed tamen idem videtur dicendum in quantitate: quia licet illa quantitas non esset debita, tamen ex quo erat parata solutioni, videtur producere eundem effectum, quia eius solutione debitor liberatus fuisset. Aliter tamen concludendum videtur: vt dicamus quod quantum ad factum, remittere non est dare, & isto respectu conditio dandi, ex remissione pro impleta habetur: quia verè actus solutioni non interuenit.

¶ Sed quo ad effectum videtur ex quo nullum interesse considerari potest inter solutionem & remissionem debiti liquidi. isto respectu remittere videtur dare, & ad hoc facit text. in d. l. si fundum. §. Titio fundum: vbi conditio dandi quæ debet impleri in forma specifica, dicitur impleta per remissionem.

7 ¶ Ex supradictis inferitur secundum gloss. hic, quod in remissione facta ex causa donationis requiratur insinuatio: & not. Bar. in l. Modestinus. §. de dona. cum sim. vt tradit Alex. in l. si mulier. j. de condi. ob cau. & in l. creditari. C. de pact. vbi dicit istam esse communem opin. & dicit Ange. in l. pacta quæ contra. C. de pact. quod vidi ita iudicari Perusy. & notat Bald. in consil. ccj. præsupposito. lib. iij. & in consil. cccxxj. primo queritur eo. lib. iij. & Alex. in consil. cxxvij. in causi. & lite. circa fin. lib. iij. And. Sicul. in consil. xj. charta fin. colum. j. & lib. j. & Anto. de

b Cōditio. Ad de Iason. in l. si fundū sub conditione. §. Titio. de leg. j.

c Insinuatio. Idem io. Imo. in l. Aquilius. in ij. col. versic. extra gloss. ad de. §. de donat.

Canario in tractatu infortunationis. in quaest. xlvj. & xlvij. & Socin. in d. l. hereditari.

NON potest videri accepisse, qui stipularus potest exceptione submoueri.

De ista regula s. dictu fuit in regula, nō videtur cepisse.

REGULA CXVI.

NIHIL consensui tam contrarium est, qui & bonæ fidei iudicia sustinet, quam vis atque metus: quem comprobare, contra bonos mores est.

De metu dictum fuit s. in regula, in omnibus causis pro facto accipitur.

In s. Non capitur. Argumenta.

- 1 Ius publicum est, quod commune est.
- 2 Restitutio in integrum nō datur, nisi duobus cōcurrentibus.
- 3 Libellus petitionis in integrū restitutionis qualiter formādus.
- 4 Minor quando circa aliam læsionis probationem restituatur.

NON capitur qui ius publicum sequitur.

Ius publicum, id est commune, & concordat tex. in l. 1 non videtur. C. de in integ. resti. & l. verum. §. restituitur. s. de min. quæ iura glo. hic adducit. & not. Bar. ibi in d. l. verum. in §. sciendum. † duo enim requiruntur vt concedatur restitutio in integrū. l. nā & postea. in §. si minor. s. de iureiuran. vbi dicitur, quod non statim quod minor sit, datur restitutio. Sed opus est probare quod læsus sit, & quod sit læsus eius facilitate. d. l. verum. §. sciendum.

Ex his forma libelli colligitur in petendo restitutionem in integrū. & no. Bar. in l. fin. C. de in integ. resti. in fi. vbi inquit, quod debet narrari quod sit minor & læsus, sui facilitate: & nō sufficit dicere, quod sit minor læsus, quia libellus nō concluderet: & idē Bart. in d. §. sciendū. nō tamen requiritur quod exprimat causam læsionis: vt not. Bar. in l. minor autem. §. j. s. de min. ¶ Et secundū prædicta cōsuluit Io. de Ana. cōsil. xlviij. circa præsentem causam. & quod not. Abb. in cōsil. lxxvij. in quaest. col. iij. li. ij. † Nota tamē vnū casum in quo minor restituitur absque alia probatione erroris & læsionis. videlicet quando in causa criminali cōfiteretur maleficiū, de quo non constat aliter quam per cōfessionē: nā debet restitui, quia eo ipso apparet de læsione. ita dicit Ang. in l. certū. §. in pupillo. s. de confes. in ver. & ideo dicitur. alle. ad hoc Ioā. And. in c. ij. de resti. in integ. in vj. & dicit esse dictū not. & quotidianum.

A dianum. & refert Alexā. & sequitur in d. §. si minor. col. pe. & idē Alex. in cōsil. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij.

In s. Non videntur. Argumenta.

- 1 Error maximē omnium consensui est contrarius.
- 2 Errantis nulla voluntas est, aut consensus.

NON videntur consentire qui errant.

NIHIL enim est tam cōtrarium consensui, quam error. l. si per errorem b. s. de iurisd. om. iudi. & error non habet consensum. l. ij. in princip. s. de iudi. quæ iura allegata sunt in gloss. & † nullus est errantis consensus. l. non idcirco. C. de iur. & facti. ignor. & nulla errantis voluntas. l. sed hoc ita. de aqua plu. arcen. & proprium erroris est approbare falsum pro vero. xxxviij. dist. in c. quamuis. & errare est aliud pro alio putare. xxi. q. ij. in c. in quibus. Et ista regula nō videtur habere aliquam limitationem, quia vere non consentit, qui errat.

In l. Prator bonorum. Argumenta.

- 1 Possessores bonorum in oranibus habentur loco hæredum.
- 2 Libellus in hærede, locū habere potest in bonorū possessore.
- 3 Libellus quare latam recipiat interpretationem.
- 4 Statuta strictē sunt interpretanda.

REGULA CXVII.

PRÆTOR bonorum possessorem hæredis loco in omni causa habet.

PRO ista regula facit tex. in l. ij. s. de bono. possess. † vbi dicitur, quod in omnibus vice hæredum bono. poss. habentur. & ideo conditio illa. si hæres erit, verificatur in bono. possess. l. in conditionibus. §. patronus. de condi. & demon. Et mandatum factum alicui vt adeat hereditatem, verificatur in bono. poss. l. si quis mihi bona. §. sed si mādauit. de acqui. hæred. Et succedentes de iure prætorio largo modo dicuntur hæredes: vt not. Bar. per illum tex. in l. j. C. vnde liberi. † vbi propter hoc infert ad libellum qui in hærede loquitur. quod in bono. possess. saluari potest. Et ista cōclusio in libello de plano procedit: † quæ libellus latē interpretari debet vt saluetur: vt not. Bar. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. s. de iureiuran. cū simi. Sed † in statuto quod strictē debet intelligi, effect maior dubitatio. Bart. tamen idē concludit in statuto in l. j. §. bonorum. per illū text. s. ad Trebel. de quo ibi Alexan. & latē Socin. scribit in l. j. s. de vulg. col. iij. vbi concludit post Aret. hoc non habere locum materia odiosa.

Y 5 In l.

a Sequitur. & etiam laes. l. error. in ij. col. vers. quinto limita. C. de iuris & facti ignoran.

b Si per errorem. Vbi vide Iaf. in ij. col. ver. nota regulam. & Alex. in principi. & Iaf. in §. item si quis. instr. de actio. col. xj.

c Odiosa. Imo vt per Alciat. l. hereditatis appellatione. s. tu. i. adde Iaf. l. i. §. bonorum. s. ad Trebel. C. M.

In l. Creditor. Argumenta.

- 1 Creditor ius pignoris remittit, qui eiusdem alienationi consentit.
- 2 Consensus tunc non praeiudicat, si actus non valeat.
- 3 Debitum non censetur remissum, iure pignoris remisso.
- 4 Privilegio renunciare quando quis praeiudicatur.
- 5 Vxor potest marito pignus remittere.

REGVLA CXVIII.

CREDITOR qui permittit rem venire pignus dimittit.

¶ Et reg. ista intelligitur quod consentiat, quia creditor consentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris remittere. l. iij. §. si in venditione. l. sicut. §. si voluntate. §. quib. mod. pig. vel hypo. l. fin. C. de remis. pig. si autem esset praesens, & non contradiceret, non videretur pignus remittere. d. l. sicut. §. non videtur. nisi in quibusdam casibus: vt not. Barto. ibi in d. l. si. C. de remis. pigno. Alex. in l. quae dotis. circa fin. in princ. §. sol. matr.

¶ Secundo regula intelligitur secundum gloss. hic, nisi creditor consentiret cum releuatione iuris sui. d. l. iij. §. si in venditione. & not. Rom. in consi. xciiij. §. visis his. col. iij.

¶ Tertio intelligitur quod quanto venditio vel alienatio cui creditor consentit, valet: secus si non valet: quia consensus non praeiudicat. d. l. iij. §. si. quib. mod. pig. & in d. l. debitum. C. de remis. pig. facit. l. si. §. in quib. caus. pig.

¶ Et ad hoc facit, quod requisitio facta a parte in compromisso, intelligitur si compromissum habet effectum, ita quod laudum sequutum sit: vt no. Bal. in l. si diuersi. C. de transactio. col. ij. versi. ex praedictis apparet. cum sumi. vt tradit Alex. in consi. xxij. viso instrumento. in princ. lib. j.

¶ Quarto regula declaratur, quod quauis ius pignoris remittatur, debitum tamen non videtur remissum: quia etiam si pignus reddatur debitori, non videtur debitum remitti. l. postquam. §. de pac. & in no. casu tradit Cuma. consi. xix. ga. l. in 3. col. i.

¶ Quadam nobilis. & ratio videtur: quia debitor consequitur utilitatem ex possessione pignoris: vt not. per glo. in d. l. postquam. & in c. ecclesia sanctae Mariae. el. ij. vt. lit. pend. & facit, quia ille qui facit actum contrarium praeiudicatio, nunquam videtur velle privilegio renunciare vbi potest esse alia coeactura: vt not. Ant. de But. in c. accedentibus. de privileg. col. ij. versi. & per praedicta. Alex. consi. xxxij. ponderatis. lib. v. dixi in c. cu accessissent. de consi.

¶ Et

a Pignoris. Idem lasan l. si fundum per. si dei commiss. col. ix. versi. similiter. de leg. primo.

b Pignus. Secus tamen si reddat instrumentum debiti. vt per lasan. in l. seruum filij. c. eum qui. de leg. i. in 3. col. i. quod qualiter intelligatur, vide nota. distin. Abb. in d. c. ecclesia sanctae Mariae. in ij. co. versi. resumendo nunc. & c.

¶ Et ista ratione vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio. l. si pignus. de his que in fraud. cred. l. etiam. C. ad Velle. l. Lucius. §. quib. mod. pig. vel hypo. & no. Bar. in l. j. §. j. eo. tit. quib. mod. pig.

In l. Non vt ex pluribus. Argumenta.

- 1 Debitum esse potest quid ex pluribus causis.
- 2 Contraria eidem subiectio simul in se nequeunt.
- 3 Meum esse nil potest ex pluribus causis.
- 4 Dominium ex vna causa quae situm non potest ex alia quae situm.

REGVLA CXIX.

NON vt ex pluribus causis deberi nobis idem potest. Ita ex pluribus causis idem potest nostrum esse.

¶ Duo sunt dicta. Primum est, quod eadem res ex pluribus causis deberi potest: sed eadem res ex pluribus causis nostra esse non potest. Et de vtroque dicto est text. in l. iij. §. ex pluribus. de acq. poss.

¶ Et primum dictum limitatur dupliciter. secundum Paul. de Cast. in d. §. ex pluribus. post Bart. ibi primo quando cautae ex quibus res debetur, essent contrariae: quia contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. ij. §. fin. §. pro emp. in l. si ancillam. §. pro suo.

¶ Secundo limitatur si esset causa inualida: quia ex illa deberi non potest. l. cum res. C. de contrahen. empt. & est regula communis, quod non videtur in consideratione, quod nullum est. l. iij. §. condemnatum. de re iudi. in l. non putabat. §. non quauis. de contra. rap.

¶ Secundum dictum limitatur in pluribus causis diuersis tempore concurrentibus: secus si eodem tempore concurrant: vt not. Bart. in d. §. ex pluribus. in iij. opposi. per iura alleg. ibi in gl. in l. cum quis peculio. §. de solu. in l. si creditori. §. Marcellus. de leg. j. not. in l. in numerationibus. §. de solu.

¶ Et ratio videtur manifesta: quia si dominium acquisitum fuit ex vna causa, vltterius ex alia causa acquiri non potest: quia quod meum est, vltterius meum effici non potest. §. sic itaque. instit. de acq. ionib. §. si cui fundus. versi. sed si rem legatarij. instit. de leg. & no. in l. si rem meam. de verb. obl. & ratio ista cessare videtur, quando eodem tempore plures causae acquisitionis concurrunt.

¶ Secundo regula in secundo dicto limitatur quando res facta sit nostra pleno iure: alia secus videretur: vt dixi. §. in regula. neque pignus.

a l. iij. vbi plura exempla per doct. s. maxime lasan l. mora.

b Causis. Vide Socia. in tract. fallen in regu. c. laso. in §. sic itaque. hic alle. vbi late post allegata.

ALIVD est vendere, aliud est vendenti consentire.

¶ Et ideo qui prohibetur manumittere, nō prohibet manumittere
ti consentire. l. ij. l. si pater. in fi. s. de manu. vindi. Et vendēti. nō autē cō-
sentienti datur remedium. l. ij. C. de rescin. ven. vt not. Bald in q. xx.

¶ Et prohibitus alienare, non prohibetur alienāti cōsentire: vt not. per 2
gl. & Bar. in l. cū pater. §. libertis. de leg. ij. vide quā dixi in c. ij. col. vij.
vers. vigesimono casus. in fi. de iudi. & not. Bal. in rubr. C. de pact. in fin.
vbi inquit, q̄ aliud est cōtrahere, aliud est contrahenti cōsentire. vnde
mulier quā prohibetur cōtrahere, nō prohibetur cōtrahenti cōsentire.

¶ Limitatio nisi esset eadem ratio¹: quia tūc ille qui alie-
nare vel vendere prohibetur, prohibetur etiam cōsentire. A
re: vt not. Bald. & Salic. in l. ij. C. si aduer. donat. vbi loquitur
in statuto prohibente minorem alienare: nam etiam
alteri alienanti, non poterit consentire: quia de facili
fraus posset fieri. & ita ibi tenet cōtra Iac. But. & no. And.
Sicul. in consi. xlj. col. vij. lib. iij. & idem And. Sicul. in c. si
quis presbyterorum. per illum text. iuncto c. præcedenti.
de rebus eccles. & in c. peruenit. circa fin. de empr. & vend.

¶ Et facit alia regula quæ h. habetur, in l. cū quis. in princ.
j. eod. vbi dicitur, quōd qui potest alienare, potest etiam
alienanti consentire. Et in ead. l. §. cum autem. dicitur, quōd qui donare
non potest, pariter nec donanti consentire potest. & facit. ¶ quia sicut
minor non potest alienare rem immobilem sine decreto, pariter alte-
ri non potest consentire: vt no. Bald. in l. illud. aliās in l. si prædium. C.
quando de: ret. opus non est.

¶ Et concludendum est, quōd ille qui non potest contrahere, non po-
test etiam alteri facienti consentire, quando est eadem ratio. aliās se-
cus: vt no. Bal. in l. fin. col. ij. in vers. collige ergo. C. de pact. & vide glo.
in regu. cum quis possit. j. eod. & quæ ibi dicit resoluntur in eo quod
dictum est, an sit eadem ratio.

In §. Refertur. Argumenta.

- 1 Añus à parte maiori factus, ad omnes referendus.
- 2 Consensus omnium quando explicitè requiratur.
- 3 Consensus omnium in consuetudine non est.
- 4 Concorditer aduerbium quid significat.

REFERTVR ad vniuersos quod publicè sit per maiore partē.

¶ **E**ADEM regula habetur in l. quod maior. ff. ad municip. ibi: ¶ pro
eo habetur, ac si omnes egerint. & sic hoc procedit per fictionem: vt no-
tat Abb. in capit. cum olim. in fine. de re iudic. & alibi etiam habetur
quōd maior pars reputatur pro toto: vt not. Bart. in l. cum de lanionis.
§. Sabinus. per illum tex. de fundo instr. in l. propter litem. vbi Bal. ff. de

excusatur. in c. j. §. illum. de restit. spol. in vj.

¶ Et ratio istius regulæ videtur secundum glo. hic, quia
negotia vniuersitatis non possent de facili expediri si o-
mnes deberent consentire: vnde quāuis dicatur in aliquo
actu de consensu omnium: idem tamen esse videtur de con-
sensu maioris partis, vt not. Bart. in l. quicumque. in fi. per
illum tex. cum gl. C. de omni agr. deser. lib. xj. & no. Bald.
in l. rescriptum. in prin. per illum tex. s. de pac. Ita enim
videtur interpretatio passiva, quæ etiam haberet locum
in materia odiosa, vt not. in l. j. §. lex. Falcidia. ff. ad l. Fal.

¶ Et hoc intelligitur nisi constaret de mente disponentis,
2 quod præcisè consensus omnium requireretur. & ita
videtur procedere glo. not. quæ habetur in c. vbi pericu-
lum. §. idem quoque. in vers. singulis. de elect. in vj. & no.
Bald. in c. non potest. de re iud. in princ. vbi inquit, q̄ ma-
ior pars attēditur, nisi expressè statutum sit, quod omnes
debeant consentire: & illi de vniuersitate statuere pos-

3 sunt, quōd in aliquo actu omnium cōsensus præcisè re-
quiratur: vt not. Abb. in c. constitutus. col. pen. in vers. ex
quo notabis. de appel. ¶ Secus tamen esset in consuetudi-
ne quæ non valeret, q̄ omnes præcisè deberent consen-
sire: quia vtilitas ecclesiæ sapenūmero impediretur cum
homines facillè dissentiant. ita fing. Abb. dicit in c. j. in no.
antep. de his quæ fiunt à maio. par. cap.

¶ Sed aduertendum est, quia ratio Abb. ita videtur habe-
re locum in statuto sicut in consuetudine: & tamen in sta-
tuto communiter doct. tenent valere statutum, vt s. dixi.
Et ideo quantum ad hoc non videtur differentia inter sta-
tutum & consuetudinem. arg. l. de quibus. s. de legi.

¶ Sed probabiliter distingui potest, quōd in aliquo vel
in aliquibus casibus particularibus valeret statutum &
consuetudo: sed generaliter derogando huic regulæ non
valeret statutum & consuetudo, per rationem glo. hic. &
Abb. in d. c. j. & dixi in c. cum omnes. de constit. in ij. lect.

4 ¶ Et licet statutum à maiori parte videatur factum ab o-
mnibus: non tamen dicitur factum concorditer quia ver-
bum concorditer b̄ importat nemine discrepante: vt Abb.
concludit contra Card. in c. non potest. de re iud. col. pen.
vers. sed dubitari potest. vbi plura iura inducit. & idem
tenet Card. in clem. ne Romani. in vers. eo ipso. in vij.
q. de elect. per illum text. in ver. si hoc cætui concorditer
expedire videbitur. & ita declarat ibi tex. de elect. d. dum
ibi

a Possunt. C. 5
trariū tenet Pa
nor. in dispu. su
per concil. Basi
liensi, inci. quon-
iam veritas.
Alcia. l. collega
rum, de verb.
fig. C. M.

b. Concorditer.
Alex. consilio
cxviii. nu. 2. lib.
ii. vbi dixi.
C. M.

ibi dicitur de electione facta in cōcordia. & ad idem est gl. in c. cupien-
tes. in §. ad hanc. in vers. concordent. de elect. in vj. & ibi Dominicus. col. ij.
cum similib. vt tradit Alex. in l. iurifigentium. §. hodie tamen. §. de pact.

¶ Et hoc intelligitur habita relatione ad singulos. Secus videtur si ver-
bum concorditer ad collegium seu vniuersitatem referatur: vt not.
Bal. distinguit in d. c. non potest. de re iudic. & etiam pro-

2 Subiectam. pter subiectam materiam verbum in plena concordia
Bal. c. fin. in fin. verificatur in maiori parte: vt no. Abb. in d. c. cum olim.
de præsumpt. in fin. de re iudi. & de his plenius Fefm. scribit in d. c. non
Ant. Butr. cap. potest. col. p̄nult.

¶ Et pro pleniori declaratione huius regulæ recurrendū
est ad ea quæ scriptū in c. cum omnes. de constit. & Mod.
tradunt in d. l. iurifigentium. §. hodie. §. de pact.

In §. Absurdum est. Argumenta.

1 Ius autoris si resolutum sit, resoluatur ius acceptoris.

ABSURDUM est plus iuris habere eum cui legatus sit
fundus, quam heredem, aut ipsam testatorem si viueret.

¶ Ad idem text. j. eod. in l. in omnibus. §. non debeo melioris condi-
tionis esse, quam autor meus a quo ius in me tranlit. ¶ Et ideo dicitur
q̄ resolutio iure autoris, etiam ius habentis causa ab eo resoluatur. l.
lex veltigali fundo. §. de pig. in c. j. §. rursus. quib. mod. feud. amit. facit
tex. in l. j. C. si pig. in l. debitor. in fi. §. de pig. act. & no. Alex. in cōf.
xj. ponderatis his. de quibus. col. vij. versic. nec potuit. lib. iij.

¶ Et in cōf. xxxvij. consideratis his. col. ij. versic. alia ratione. lib. ij. &
Imo. in cōf. viij. in casu præmissio. col. fin. Bal. in cōf. cccxxij. Mafsi-
olus. lib. iij. aliàs est lib. j. cccclxxj. idem Socin. in cōf. l. xxxv. viso com-
promisso. col. fin. in prin. Quod limitatur, vt per Bal. in c. j. in v. notab.
de alien. feud. vbi limitat hoc duobus modis. & vide Alexand. in cōf. l.
clxxij. aliàs clxxij. viso themate. col. ij. lib. ij.

In l. In iure ciuili. Argumenta.

1 Condicio quando pro impleta haberi debeat.

2 Condicio in vltimis voluntatibus & in contractibus quando pro impleta ha-
beat. & nu. 6.

3 Condicio verè impleri debet, si testator hoc voluit.

4 Citatio requisita in aliquo actu, quando consideranda.

5 Condicio an habeatur pro impleta, ab eo, cuius interest, impedita. & nu. 7.

REGULA CXXI.

In iure ciuili receptum est quoties per eū, cuius interest cōdi-
tionē impleri, non fiet quominus impleatur, perinde haberi
ac si impleta cōditio fuisset: quod ad libertates et legata, et ad ha-
red

redū institutioēs perducitur: quibus exemplis stipu-
lationes quoq; cōmittuntur: cum per cōpromissorem
factū esset quo minus stipulator cōditioni pareret.

¶ EADEM regula habetur in reg. cum stat per eum.
2 eod. tit. in vj. Et not. q̄ reg. habet locum in vltimis vo-
luntatibus & in contractibus, vt hic. & idem est in disposi-
tione statuti: nam ex forma statuti debetur salarium post
lātā sententiam si non stat per iudicem: & ita si prote-
stetur, salariū debetur: vt Rom. concludit in cōf. l. xxxv.

¶ Evidenter ostenditur, & idem Ro. in cōf. cccxxxij. in eo
in quo quaeritur. col. fi. vers. quo ad tertium. Et ad regulam
hic concordat tex. in l. in iure ciuili. de cond. & demon.
in l. Labeo scribit si mihi bibliothecam. in fi. de contrah.
emp. in l. sed ades. §. si. in l. qui operas. §. loc. & in l. j. §. di-
uus. §. de extraord. cog. in l. j. C. de his qua sub mod. & in
l. j. C. de inst. & substi. in l. executione. in fi. de verb. oblig.

¶ Et ista ratione si partes concordant, aduocato salarium
debetur: vt no. per gl. in c. statutum. §. affessorum. in vers.
communiter de rescript. in vj. & idem Spec. in tit. de sala.
§. j. dixi in cōf. l. xx.

3 ¶ Et reg. ista limitatur, nisi testator voluisset verè cōdi-
tionem impleri: quia tunc non sufficit q̄ pro impleta ha-
beat. vt no. Bal. in l. si pater. in ij. q. in fi. C. de inst. & subst. & idē Bar.
in l. vter ex fratribus. de cond. inst. in fi. & ad hoc facit tex. in l. in condi-
tionibus. §. j. de cond. & demon. vbi conditio regularis à voluntate tes-
tatoris: & pariter idem esset dicendū in contrahentibus, si ita cōueniret
quia hic vltima voluntas & contractus à pari procedunt, per istum tex.

¶ Secundo regula procedit quādo impeditur ab eo cuius interest. & hoc
intelligitur principaliter: secus si in consequentiam, secundum gloss. &
hic sequuntur Imo. & Mod. in d. l. iure ciuili. de cond. & demonst. & ad
hoc bene facit gl. in d. l. de vnoquoque. in prin. de re iud. vbi citatio quæ
debet in aliquo actu fieri, solum consideratur in eo de cuius interesse
principaliter agitur. & not. Bart. in l. in die de aqua plu. arc. cum similib.
vt tradit Alex. in d. l. de vnoquoque. in princ. circa fi.

4 ¶ In quo tamē aduertendū est, quia quantū ad validitatē actus, atis est,
q̄ ille citatus sit cuius principaliter interest. Sed quantū ad hoc q̄ præ-
iudiciū inferatur illi qui in consequentiā habet interesse, videtur cita-
tio necessaria saltē per p̄clāmā. vt no. Bart. in l. si eorum. C. de remiss.
pig. cū fi. vt per Alex. in d. l. de vnoquoque. & ideo in casu nostro videtur
quod sicut cōditio pro impleta habeatur quod ad illū de cuius interesse
principaliter agitur quādo ipse impedit conditionem: eadē ratione
vide

a In l. in iure ci-
uili. vbi late p̄
Imo. & Socin.
& in l. in testa-
la ii. eod. tit. &
per Doct. vbi
Ias. in ii. col. C.
de inst. & sub-
sti. & in l. in ex-
ecutione. §. fin.
huc. alleg. per
Alex. in cōf. l. in i-
vo
li. Dec. cōf. l.
clxxij. in fi.

adetur, q̄ conditio habeatur pro impleta quando ille impediit de cuius interesse agitur in consequentiam, quātum ad illud interesse quod in consequentia considerari potest, quia eadem ratio omnino videtur.

¶ Tertio regula intelligitur, q̄ quādo impeditur directo ab eo cui? prin- cipaliter inter est: sec? si per interdētū: vt qui a hāres impediit lucrari seruū qui dādo decē erat factus liber. l. iij. §. si quis seruū. §. de statu libe.

¶ Quarto limitatur, nisi natura cōditionis sit talis q̄ impediū possit. exēplū secundū gl. hic, Promitto tibi decē, si me viceris. Si ergo resistā, & facto meo cōditio impediatur, non habetur pro impleta. & idem tenet glo. in l. in executione, §. si. in fi. de ver. obl. & hoc intelligitur quando ludendo quis impeditur. Secus si quis recusaret ludere: quia nunc videtur stare per illum, & conditio habetur pro impleta. gl. in l. si gratuitam. §. si. de prescript. verb. in ver. victori. no. Bar. & Doct. in l. executione. §. si. de ver. obl. & facit quod no. Paul. de Ca. post Guli. de Cu. in l. illud. §. si cuius. de trib. vbi concludit, q̄ si ego & tu egimus, q̄ qui minus currit soluat decem. Si tu nō vis currere, teneris ad decem, quia stat per te. & ad prādicta vide quā no. Bal. in l. j. in x. q. C. de inst. & subst.

¶ Quinto declaratur, quōd conditio pro impleta habetur quantū ad hoc vt dispositio reddatur pura: non autem quōd non teneatur soluere quod semel obrulit, quia tenetur soluere: aliās per vim exceptionis repellitur: vt not. Paul. de Castr. in d. l. iure ciuili. de condit. & demonstr. per text. in l. cui fundus. de condi. & demonstr. vbi etiam Paul. de Castr. in fin. post Bart. & alios ibi.

¶ Et hoc intelligitur, nisi dispositio perfectam habuisset executionem. quia tunc non cadit quōd res per viam exceptionis retineri possit. l. fi. C. de condi. infer. vbi Bart. & latius insunt Moder. in d. l. iure ciuili. de condi. & demonstr.

¶ Sexto limita, vt per Alexand. in l. centesimis. §. si ita stipularus. vbi Ias. in iij. not. de verb. oblig.

In l. Quā propter Argumenta.

- a Legē. Vide aliqua per Ias.
- 1 Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur.
- 2 Necessitas licitum facit quod aliās esset illicitum, & n. j.
- 3 post Alexan. & Doct. in l. si ex toto. deleg. i. in ii. col. ver. vltimo inducitur ista lex, &c. & finaliter vide gl. & ibi Alex. qui eā commendat in l. col. in cap. quomā.
- 4 Mulieri non permitenda fornicatio aut adulterium necessitatis prātextu.
- 5 Mulier baannita occidi licite potest, adulterio autem violari non debet.

REGVLA CXXII.

QUAE propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

¶ SCIENTIVM est, q̄ q̄ necessitas non habet legem: sed ipsa legem facit, q. j. in c. remissionē. de cōse. dist. j. in alij. dist. que s. sicut. in c. quanto. & de consuet. in c. ij. de obser. ieiun. in c. fi

si singulariter dicit, q̄ illud quod non est licitum, necessitas facit licitū: intelligitur quādo reperitur autoritas aliqua approbās ex necessitate illud posse fieri saltem approbatione generali, licet non ipecialiter: aliās non est veniendū contra l. propria autoritate. de quo. vide vltra alleg. hic, Felij. in c. querelā. de iure iur. col. pen. in gl. in ver. necessitate. & eundē in c. eū in ecclesia. de sumo. Ro. cōsi. ccxix. inci.

ex themate. & in cōsi. ccviiij. & per Hip. de Marf. in l. j. §. prāterea. col. xix. vj. q. in fi. §. & Alb. in Di. dicio. in ver. necessitas. & Ias. in l. Marcellus. §. res quā. ij. col. ad Trob. & Girar. de Petra fan. in sing. quod est finis in ordine. vbi multa cōgerit per duas col. H. C. a Tollitur. Bal. l. j. C. de nau. fran. Ang. cōsi. liij. app. marf. l. vnica. no. 23. C. de rap. vir. Fran. Ripa tra. cta. de peste. fo. lio 42. C. M. b Permittitur. Intādū q̄ etiam in foro iudicia li nō erit puniē dus, secundum Abba. in d. ca. si quis ppter necessitatem. sed aduerte ad l. palām. s. nō est ignoscendū. quia loquitur quādo mulier eligit vitā turpē prātextu paupertatis, perseuerādo in dicta turpitudine. vt probat in ver. vj tam. non tamē loquitur q̄ extrema necessitate factis cōstita sibi promisi per fornicationē: nam tūc videtur quod possit, nō per regulā traditā ibi per Doct. quod tempore necessitatis omnia sunt comunicanda. vt in c. discipulos. de cōse. dist. v. & in clxvij. dist. & sic cū humana creatura nō veniat in fructu, vt in §. in peccatum. de re. diu. nō sit comunicanda: sed per aliā reg. q̄ necessitas non habet legē. j. q. j. c. remissionē. de cōse. dist. v. c. sicut. l. qui potuerūt. de manu. test. & sic quod illicitum est, necessitas faciet licitū, nam propter necessitatem quis excusatur: puta si

3. ¶ Et prādicta procedit durante necessitate: aliās secus. d. l. j. de of. eius. nam quod pro necessitate, statutum fuit, cessante necessitate tollitur. j. q. j. quod pro necessitate, cum si. vt dixi in c. cū cessante. de app. vnde q̄ statuitur prātextu necessitatis, illud debet tolerari quatenus durat necessitas: vt no. Bar. in l. j. §. nuntiatio. col. j. de oper. no. alleg. l. j. in fi. de fer. & l. senatus. de offi. prāf. & istud est quod hic dicitur, quōd recepta propter necessitatem, non trahuntur in argumentū. Item excusatur quis a casu necessitatis, nisi culpa prācedat casum. in l. fideiusor. §. si necessaria. qui satis. cog. cum simi. ibi alleg. in glo.

4. ¶ Vltimo notandū est, q̄ prātextu necessitatis turpi rudo adulterij vel fornicationis non permittitur mulieri. l. palām. §. nō est ignoscendum. §. de ritu nup. secus est in furto quod propter necessitatem, permittitur b. d. c. si

5. aduerte ad l. palām. s. nō est ignoscendū. quia loquitur quādo mulier eligit vitā turpē prātextu paupertatis, perseuerādo in dicta turpitudine. vt probat in ver. vj tam. non tamē loquitur q̄ extrema necessitate factis cōstita sibi promisi per fornicationē: nam tūc videtur quod possit, nō per regulā traditā ibi per Doct. quod tempore necessitatis omnia sunt comunicanda. vt in c. discipulos. de cōse. dist. v. & in clxvij. dist. & sic cū humana creatura nō veniat in fructu, vt in §. in peccatum. de re. diu. nō sit comunicanda: sed per aliā reg. q̄ necessitas non habet legē. j. q. j. c. remissionē. de cōse. dist. v. c. sicut. l. qui potuerūt. de manu. test. & sic quod illicitum est, necessitas faciet licitū, nam propter necessitatem quis excusatur: puta si

Z quis

potest mihi mā
davit q occi-
dā Titū, aliā
quod me inter-
ficiet: si occidā,
sum excusatus:
ut satis remisi-
ue p do. Phil.
7. in l. is dānū.
§. eius verō. 7.
eo. & cogita si
posset dici in
casu nostro, nō
reperitur auto-
ritas aliqua ap-
probans hoc
posse fieri ex
necessitate sal-
tem approba-
tione generali
quā requiritur
ad hoc ut pro-
cedat illud q
regulariter di-
citur, quod il-
licitū necessitas
facit licitū, se-
cūndum gl. in c.
quoniā. xlvij.
dist. quā supra
in j. apostil. co-
mēdauit. H. C.

quis propter necessitatem, de furtis. & glo. ibi rationem
diuersitatis adducit.
¶ Et ratio videtur: quia mediante furto, immediate pro-
uidetur necessitati famis: non sic videtur in coitu illicito,
quia ex illo fames non satiatur. & facit quod no. Bal. in l.
si. C. si contra ius vel vit. pub. vbi inquit, quod licet mul-
lier hanniā occidi possit, tamen adulterari non potest:
de cuius dicti veritate dixi in c. quā in ecclesiarum. de
constitu. col. vj.

In l. Cui ius est. Argumenta.

- 1 Donatio & venditio inter alienationis species numerantur.
- 2 Alienatio fieri cui dicitur, si res in emphyteusim cōcedatur.
- 3 Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valens do-
mino irrequisito, donare poterit.
- 4 Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur.

REGVLA CXXIII.

CVI ius est donandi, eidem & vendendi &
concedendi ius est.

¶ NAM ¶ donatio & venditio sunt species alienatio-
nis. c. nulli. de reb. eccle. non alienan. & plenior videtur
alienatio quā fit per donationem, quia illa absolutē fa-
cta videtur & nullam habet recompensationem, sicut in
venditione contingit, vbi pretium venditori debetur: &
ideo bene dicitur, quod ille qui habet potestatem do-
nandi, & vendendi potestatem habere videtur: & pari ra-
tione videtur habere potestatem concedendi rem, pura
in emphyteusim. vt gl. hic dicit: quia etiam talis concessio
alienatio dicitur. d. c. nulli.

¶ Et ista regula videtur procedere subsistente eadem ra-
tione, declarando vt dixi: secus est stante diuersitate ra-
tionis, prout contingit in l. fin. C. de præd. cur. lib. x. vbi
conceditur ius donandi decurionibus, & tamen istis non
datur facultas vendendi: quia facilis induceretur ad ven-
dendum, quā ad donandum: vt in d. l. fi. habetur. & no-
per glo. & ¶ ista ratione emphyteuta licet non possit ven-
dere domino irrequisito, donare tamen potest: vt no. per
gl. & Doct. in l. fi. in ver. vendere. de iure emphy. de quo
Alex. cons. cxx. visis narratis. lib. iij.

¶ Sic etiam ¶ contra, prohibita venditione videtur pro-
hibita donatio: vt no. per gl. in l. ij. C. de vsu. pro empt.
vbi Bar. & idem Bart. in l. voluntas. per illum tex. C. de
fideic.

fideicom. & hoc procedit quando est eadem ratio: secus
si sit diuersa: vt no. Pau. de Cast. post. Sali. in d. l. voluntas.

REGVLA CXXIII.

POENALIA iudicia semel accepta, in here-
des transmitti possunt.

¶ AD idem tex. in l. omnes penales. 3. de act. & obli.
in §. penales. instit. de perp. & tēp. act. cū si. alleg. in gl.

REGVLA CXXV.

CVM quis possit alienare. poterit & consentire
alienationi. Cui autē donare non conceditur:
probandum erit nec si in donationis causa consens-
erit, ratam eius voluntatem habendam.

¶ DE ista regula dictum fuit. §. in l. aliud est vendere.

REGVLA CXXV.

QVI rem alienā defendit, nunquam locuples
habetur.

¶ DE ista reg. dictū fuit §. in reg. i eo. §. nemo alienę rei.

In l. Non videntur. Argumenta.

- 1 Dare, est dominium transferre, & accipientis facere.
- 2 Dare verbum, variis capitur modis.
- 3 Venditor generis, ad dandum tenetur.

REGVLA CXXVII.

NON videntur data quæ eo tempore quo dan-
tur, accipientis non sunt.

¶ NOTA ¶ quod dare, est dñium transferre. & colligi-
tur ista reg. in l. vbi autē. §. si. in fi. de verb. obli. in §. 2. sic
itaq. in sti. de act. quæ iura alle. sunt in gl. facit tex. in l. fi.
in prin. §. de condi. ob cau. & præcisē verbū dare, importat
dñij translationem: vt dicitur in d. §. fi. ibi. oīno. & ibi
quoquo modo, adeo q etia ex voluntate partū hoc non
alteratur: vt concludunt Alex. & Mod. contra gl. in d. §. fi.
¶ Itaq. tñ verbū dare, improprie accipitur, propter quali-
tate personæ in qua trāslatio dñij non pōt habere locū. l.
Marius. de condi. & demō. l. si quis ita. §. pe. s. de sta. lib.

¶ Quandoque etiam improprie ponitur ex natura con-
tractus: nam si vendo fundum, & promitto dare, intelli-
gitur tradere secūndum gl. hic per l. si stipulatus. §. de
vsuris. quia qui vendit non habet necesse fundum em-
ptoris facere. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. empt.

Z 2. & vend

2 §. Vbi vi-
deas late doct.
præximē
la. in iii. & iiii.
col.

a Possidet. Vbi latè Mod. & maximè Iaf. qui plures quæst. ponit in materia ista. & regulariter iudicis auctoritas excusat à pœnâ de quo socii in suo tract. fallen. in reg. c. ij. fo. 30. & satis remissivè per addi. Dy. in reg. quod quis mādato. hic alleg. b Excuset. Adde tamen q̄ auctoritas iudicis non excusat, quin antè rata pendente appellatione reuocentur. ita d. Phil. in consil. cc. incipien. in casu proposito. in prin. c Ne soluat.

Excusabit e-
riā à pœnurio,
si tēporis facta
fuerit proroga
tio: vt per dom.
Phil. c. de cau-
sis. de of. dele.
iii. col. in prin.
& in c. præter-
ea. de appella.
col. j. in fi. ver-
si. successiue. &
c. quid enim in
compensatione.
Ioan. Fab. in §.
in bonæ fidei. in
fir. de actio. te-
net quod sic. de
cuius veritate
ibi per Iaf. col.
xii. in fi.
d. spoliar. vi.
de eundem d.
Phil. in reg. fa-
ctum à iudice.
§. eodē. vbi de
clarat qualiter
hoc intelligat.
& do. Iaf. in l.
iustè possidet.
de acquir. poss.
in prin. & eun-
dē do. Phil. in
c. cōsultationi-
bus. de offi. de
leg. in iiii. not.
& in cōsi. cxi.
incipiē. in cau-
sa quæ agitā.
col. v. in fine. &
consil. cc. incip.
in casu propo-
sito. in prin.

& venditor solum ad tradendum obligatur. l. j. §. de act. empt. l. ex empto. §. j. eo. tit. & hoc in venditore. secus est in emptore qui tenetur dare pretium. d. l. ex empto. §. j. ver. nummos autē. & ratio videtur: quia venditor in genere ad pretium tenetur. Ideo Bar. ibi infert idem esse in venditore generis qui ad dandum tenetur. de quo aliter dixi in l. ij. in prin. in vltima conclusione. §. si cer. per.

In §. Qui iussu. Argumenta.

- 1 Iussus iudicis excusat à dolo.
- 2 Iurās soluere certo tēpore, excusat si per iudicē impediatur.
- 3 Spoliatus per iudicem, non restituitur.
- 4 Præceptum iudicis quando excuset facientem.
- 5 Iudicis præceptum non ligat extra iudicis officium.

QUI IUSSU IUDICIS ALIQUID FACIT, NON VIDETUR dolo malo facere: quia parere necesse habet.

NO T A T Q̄ qui facit iussu iudicis, excusatur à dolo, quia necesse habet facere. facit text. in l. iustè possidet. de acqui. pos. & quod ibi Alex. post Pau. de Cast. & vide in reg. quod quis mādato. eo. tit. in vj. Ad idem, quod iussus iudicis excuset b, est rex. in l. si quis id quod. §. doli. de iurisd. om. iud. vbi gl. in l. ait prætor. §. j. in versi. quid tamen. de mino. vbi gl. plura iura concordantia adducit. Ad idem tex. in l. quantum. in prin. vbi glo. §. de. aqua plu. arc. & adde rex. no. in l. mulier. §. fi. de lege commif. & ibi est text. pro dicto Alber. in l. si quis id quod. col. ij. vbi inquit quod iussu iudicis ex causa iusta præcipientis ne soluam, non incurro pœnā ad quam eram obligatus, si non soluerem in termino: quia propter iussu iudicis sum excusatus. & est dictum Host. in tit. de iure iurā. §. quod species. versi. item iuramento dicentis. quod qui iurauit soluere in certo termino, si iudex præcipiat illi ne soluat, excusatur. & idem Archid. in c. dicit. xiiij. q. v. cum simi. vt tradit Felin. in c. constitutus. de rescript. vide allegata. Et adde quod spoliatus à iudice nō restituitur: vt dixi in consil. cxxv. Felin. in c. dilectus. de rescript.

¶ Et ista regula secundum glo. hic intelligitur quando præ

præceptum fuit iustum, vel in dubio. Secus si cōstaret iniustitia: quia illi non esset parendum, sed resisti posset: vt no. Bar. per illum tex. in l. prohibitum. C. de iure fisci. lib. x. & no. Io. And. post Hosti. in c. significamus. de consil. cum sim. & Fel. tradit in d. c. constitutus. & adde quod not. Bar. in l. iustè de acqui. pos. in prin. vbi limitat illum tex. quando iudex procedit seruato ordine iuris: aliās secus. per l. meminerint. C. vnde vi. de quo ibi plura dixi quæ hic inferri possunt. & in d. consil. cxxv.

¶ Secundo regula limitatur non procedere quando iudex extra officium eius procedit. secundum glo. hic faciunt dicta in c. dilectus. per Felin. & ad hoc est regula. §. eod. factum à iudice. vbi videbimus. & vide Pau. de Cast. in l. vt vim. de iusti & iure.

REGVLA CXXVIII.

CAPIENDA occasio est, quæ præbet benignius responsum.

DE hoc §. dictum est in reg. semper in dubiis. §. eo. **Q**UOD factum est: cum in obscuro sit, affectione ex cuiusque capit. interpretationem.

DE hoc §. in regu. in obscuris. & in regula semper. nam ista secundum illam intelligitur.

In l. Is damnum dat. Argumenta.

- 1 Facere dicitur is ipse, qui etiam per alium facit. & nu. 5.
- 2 Mandans grauius peccat, quam mandatarus, qui aliās non erat facturus.
- 3 Pœna statuti puniētis maleficium, extenditur ad mādantem.
- 4 Mandans quando vere facere dicatur.
- 6 Statutum loquens de faciente non semper habet locum in mandante.
- 7 Accusans homicidium an succumbat, si probetur mādatum.

REGVLA CXXIX.

Is damnum dat, qui inbet damnum dare.

EXEMPLIFICA istam reg. vt per Dyn. bin reg. qui per aliū. de reg. iur. in vj. ad idē tex. in l. j. §. deiectione. de vi & vi arm. vbi dicitur, q̄ parū refert suis manibus deiiciat, an per alium. ad idē tex. in l. non ideo minus. C. de accus. cum sim. alleg. ibi in glo. ad idē tex. in c. cū ad fedē. de testi. spol. in c. muliere. de sent. excō. in l. nō solū. §. si mādato. §. de iniur. & no. text. qui dicit, dat damnum.

& sic denotat veritatem; & hoc expresse dicitur in c. mulieres. ibi, cum is vere committit delictum, cuius autoritas vel mandato delictum committi probatur.

¶ Et ista conclusio videtur procedere quantum ad effectum iuris quo ad poenam: quia mandans plus delinquit, quam mandatarius qui non erat alius facturus; & sic ipse delinquit, & fecit alium delinquere, quod est gravius: ut per glo. in l. Athletas. §. Pomponi². in verbo, in seruitute. de his qui not. infra. & no. per glo. in c. gaudemus. de diuor. ideo eadem poena puniatur. d. l. non solum. §. si mandato. & in l. aut qui aliter. in fi. quod vi aut clam. quod in cle. j. de poenis.

¶ Et hoc videtur etiam habere locum in statuto: ut no. Bar. in l. quemadmodum. C. de agri. & cens. lib. x. vbi inquit, quod poena statuti punientis facientem maleficium, habet locum in mandato. & de hoc late tradit Barth. Veronen. in consil. xxiiij. si nunquam magnifice. in vlt. dub. char. fi.

¶ Et ista conclusio videtur procedere quando statutum loquitur in rem: ut quia dicitur, pro homicidio vel pro furto valeat statutum imponens poenam pecuniarum pro furto vel homicidio, vbi de Hosti. & Abba. qui tenent quod non in c. ii. de delict. pue. vbi satis remittit per addit. super ver. irrationabilis.

¶ Similiter videtur procedere, quando mandatarius cogitur exequi mandatum: quia tunc mandans dicitur vere facere: ut no. Barto. in l. sed si vnus. §. seruus. de iniur. col. ij. per. l. ita autem. §. g. si ille. de admini. tu. vbi infert ad quod de procuratore quam refert Ang. Aret. in tract. malefici. in verb. sempronium mandatorum. q. xliij. Abb. in d. c. mulieres. col. pen. ¶ Sed extra dictos casus, qui facit per alium, non dicitur proprie facere: ut Bar. concludit in d. §. seruus. & no. Dy. in regu. qui per alium. in fi. Bald. in l. j. col. ij. in ver. in mandante etiam. C. de ser. fug. cum sim. vt tradit Alex. in consil. l. v. vifa quada constitutione. col. ij. lib. iij. vbi infert, quod statutum quod loquitur de faciente, non habet locum in mandante. & not. Bal. in l. no ideo minus. col. v.

¶ Sic etiam si quis accusat aliquem fecisse homicidium, & probaret de mandato, succumberet. bvt no. Io. Alon. in regu. qui per alium. & sequitur Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. ver. pone. accuso te. de pac. iur. fir.

¶ Et si quis sit inquisitus de mandato, & de castigatione probetur, succumbit: vt no. Bal. in l. hac verba. per illum text. de his qui not. infra. Alex. in consil. cxviiij. quoniam abunde lib. iij. & concordat ista regula. j. eo. l. quod iustus.

In. §.

In §. Eius vero. Argumenta.

- 1 Mandatarius quo casu possit excusari.
- 2 Filius vel seruus quo casu excusetur per mandatum patris vel domini.
- 3 Iustus minuit poenam, etiam in grauioribus.

Eius vero nulla culpa est, cui parere necesse sit.

¶ Ex hoc potest exemplificari in eo potenti qui mihi mandauit quod occidam Titium, aliis quod me interficeret: nam ego ero excusatus, quia aliter vitam meam saluare non possum. ita Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. versic. sed pone. de pact. iur. firm. vbi alleg. Petr. ibi, & Cyn. in l. scientiam. §. qui cum aliter. ad leg. Aquil. & ad hoc videtur gloss. in l. si familia. in verbo, poterit. in fi. si familia. furt. fecit. dic. & quod propter necessitatem quis excusetur. facit tex. in l. Cesar. de publi. cum simil. vt tradit Felin. in c. ij. in fin. de constitut.

¶ Sed extra necessitatem non excusatur etiam filius vel seruus qui obediret patri vel domino in illicitis grauioribus. l. seruus. de acti. & oblig. l. fi. in fi. de bonis danat. facit tex. in l. ea quae. j. eo. Secus est in leuioribus. in quibus iustus iussus patris excusaret. l. liberorum. §. fin. de his qui not. infra. & facit text. in d. l. seruus non in omnibus. ¶ & in grauioribus licet non excusetur, vt dictum est, tamen poena minuitur propter iustum seu mandatum. l. seruus. C. ad leg. Iulian. de vi publica.

In §. Quod pendet. Argumenta.

- 1 Dispositio conditionalis suspenditur ante euentum conditionis.
- 2 Venditio pura dicitur, quae sit de praesenti, licet sub conditione possit resolui.

Quod pendet, non est pro eo quasi sit.

¶ Ista conclusio verificatur in qualibet dispositione conditionalis: quia ante euentum conditionis, dispositio suspenditur, & non habet locum: vt glo. hic dicit.

¶ Eodem modo exemplificari potest in re quae in futurum resolui possit, quia de praesenti dicitur certa: illa alteratio quae fieri potest, non est pro eo quasi sit: sed potius quasi non sit. l. secunda. & quod ibi gloss. in diem ad dictio. vbi ¶ venditio de praesenti dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. & facit tex. in l. hac venditio. §. fin. de contrahend. empr. & quod not. tradit Barto. in l. Iulianus. in fi. de condit. in deb. vbi concludit, quod si res praesalix

a Excusatus, falsum, quia potius mors ferenda, quam malo consentire. & contrarium tenet Licetot. Deci. l. vt vim. col. j. de iust. & iure. C. M.

b Certa, Fal-lit in vltimis voluntatibus, & in sententia Francis Aret. consil. cxxxvj. in fin. argu. l. quibus diebus. §. quidam Titio. de condit. & demonstrat. Car. Mol.

Z 4

praesalix

b Succumberet. Imo etiam code iudicio danatur tanquam autor delicti. Car. Mol.

a Executio. Sequitur Ang. Iac. d. I. Iulianus. in fi. Pau. in l. i. sufficit. de cōdi. indeb. Sed male dicunt, & in contrariū est veritas, quia decretū reuisionis tendit directō ad suspensionē de præsenti omnium repræsaliarū. patet ibi, reuideri. & ibi, vt quæ erunt legitime approbentur. quōd decretū reuisionis & approbationis vel reprobationis nō est cōditionale, nec in diem, sed purū Ergo dictarum repræsaliarum cōcessio est de præsenti a tēpore dicti decreti reuisionis & nō cōditionaliter, in suspensionē. Totalis autem cassatio vel approbatio p̄det & cōditionalis est. & sic concessio de præsenti suspensio nullo modo potest exequi, etiā si offeratur cautio. Secus si sequens dispositio non tenderet ad suspensionē, sed de præsenti, sed esset merē cōditionalis. vt si de bitori meo dē, vel legē liberationem, sub cōditione si fiat cōsul, quia tūc interim manet obligatio pura & potest exequi data tamē cōditione. & est materia legis, pecuniam. §. si cer. pe. & ibi ad Dec. dixi. C. m. b. Iudice. Idē dicitur in regula que sunt a iudice. i. l. i. l. i. vi. vbi videas Dyn. & Doct.

præsalia omnes debeant reuideri, & quæ debeant approbari, approbentur vel reprobentur: interim tamen executio non impeditur. & in simili casu idem Bar. in l. i. iudex postquam. circa fi. de re iudi. & quod no. Barto. in l. publica. §. fin. in j. not. §. de pos. vbi inquit, quōd verba illa plus vel minus, nihil operantur, nisi aliud verberetur. & idem Bal. in rub. C. de positi. in vj. q.

In l. Nemo ideo. Argumenta.

- 1 Soluere non est melius, quam solum repetere.
- 2 Liberare potest quis alium pro eodem soluendo.

REGVLA CXXX.

NEMO ideo obligatur quia receptorus est ab alio quod prestiterit.

¶ Et eadem regula habetur in l. §. iter. §. apud ferocem. de aqua plu. arcen. alleg. in gloss. melius est enim non soluere, quam solum repetere. arg. l. fin. C. in quib. cau. in integ. restit. non sit neces. & in l. j. C. quando liceat vnicuique sine iud. se vindic. Et hoc patet etiam ex eo quod quis soluendo pro alio, liberat illum. & contra illum actionem habet l. soluendo. & l. cum pecuniam. §. de neg. gest. & tamen nullus pro alio soluere cogitur. ¶ Et regula ista videtur generaliter procedere: quia in cōtrariis. & limitationibus positis in glo. alia causa agendi praecebat: vt no. Barr. & Doct. in d. §. apud ferocem.

In l. Factum à iudice. Argumenta.

- 1 Iudici officium excedenti impune non paretur.
- 2 Iudex non præsimitur, qui extrajudicialiter procedit.
- 3 Iudex quis non dicitur, qui facit quæ ad iudicis officium non pertinent.

REGVLA CXXXI.

FACTVM à iudice, quod ad eius officium non pertinet, ratum non est.

¶ NAM quando iudex officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum: vt not. per glo. §. in l. non videtur. §. qui iussu. Et quando iudex procedit absque

a absque causæ cognitione dicitur procedere vt priuatus: vt not. Card. in clem. j. §. fi. in fi. de celeb. mis. ¶ Et quando iudex extrajudicialiter procedit, pro eo nō præsimitur. & ideo spoliatus tali casu, à iudice restituitur. c. conquirente. & ibi Abb. per illum text. in ij. not. de restitu. spol. & in not. casu tradit Pet. de Ancha. in consil. cclxix. ad prædicta dubia, in primo dubio dixi in consil. cxxv. si enim iudex facit quod ad eius officium nō pertinet, non dicitur factum à iudice, cuius potestas videtur limitata respectu officij iudicis, qui dicitur iudex, quasi iudex dicens. c. forus. §. iudex. de verbo. signi. & cum potestas respectu certæ qualitatis tribuatur, extra illam qualitatem non valet quod ab eo factum sit: vt plura similia congerit Fely. in c. cum ordinem. de rescrip.

In l. In contrahenda. Argumenta.

- 1 Pactum in contractibus, beneficij, & iudicij, qualem recipiat interpretationem.
- 2 Verba dubia qualiter sint in pactis interpretanda.
- 3 Confessio in fauorem confitentis debet interpretari.
- 4 Interpretatio fieri debet semper vt actus valeat.
- 5 Præsumptio legis potius ad confirmandū, quam ad infirmandū adaptari debet.
- 6 Verba quando ad improprium intellectum sint trahenda.
- 7 Princeps quando præsimitur vti plenitudine potestatis, & quando non.
- 8 Actus prior in ordine literæ quando præsimitur processisse.
- 9 Nomen proprium attendi debet in ordine, an procedat appellatiuum.
- 10 Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruat.
- 11 Pater curatorem filio impuberi in testamēto dare non potest. Tutor venit quandoque curatoris appellatione.
- 12 Substitutio verbis directis facta à pagano est inualida.
- 13 Extensio fit secundum verborum proprietatē in materia p̄nali.
- 14 Clausula valeat eo modo quo potest, nō intelligitur, nisi apponatur.
- 15 Promissio non valet, quæ fit sine causa.
- 16 Stipulatio quo casu fit inuicilis iudicanda.
- 17 Interpretatio in duobus actibus non fit in dubio, vt vterque valeat.
- 18 Voluntas testatoris in nullo lædenda est.

REGVLA CXXXII.

In contrahenda v̄ditione ambiguum pactū cōtra vendit orē interpretandū est. Ambigua autē int̄tio ita accipiēda est, vt res salua actōris sit.

a Causæ. Adde Hippo. de Marfil. singul. cxv. incip. nemo, &c. & an, & quando iudici restitui possit, vide Abb. & ibi latif. do. Philip. in j. & ij. colum. in c. si quando, de offic. deleg. & in consil. incip. maximi ponderis. col. iij. ver. videmus in iudicibus. & adde vnū casum, quod si iudex faciat executio nens, parte non citata, quod pars potest appellare: & si iudex non vult admittere appellationē, sed vult exequi, poterit ei restitui de facto. ita Cy. in l. j. C. de iuris & fac. igno. quem sequitur ibi Iason in princ. ii. col. Hier. Chu.

¶ **U**o dicta sunt, & per secundum dictum primum limitari videtur. In primo dicto habetur regula. l. veteribus. de pact. & concordat. text. in l. Labeo scribit. de contrahen. emp. & eadem regula habetur in cap. contra. eo. l. titu. in vj. de quo aliquid dictum fuit in regula, semper in obscuris. in fi. s. eo.

a **C**onsententis. Alexan. consil. ex vij. nu. 14. (vbi dixi) lib. vj. deci. ca. cum venerabilis. nu. me. 24. de except. consil. ccc. lxxij. consil. ccccxviii. Ca. ro. Mol. **b** Tamen Andreas Tiraq. repetit. l. si vnamquam. in princ. nume. 54. C. de ren. dona. **c** Valeat. Ancha. cōsi. cxxix. Ias. l. j. in princ. 3. de eo quod cer. loc. consil. lxxvij. colū. ix. lib. iij. Deci. l. postquam lite. colū. iij. C. de pact. l. si donatione. col. ij. C. de colla. l. in testamento. col. v. C. de test. mil. Aymo. cōsi. l. ij. quod ampliat Lancelot. Deci. in l. j. colū. ij. 3. de iud. Sed limitat Ias. l. si quis ante colū. iij. de acquir. pos. Deci. c. super eo. colū. ij. de offic. deleg. C. M.

¶ Et procedit in contractibus prout loquitur: secus est in beneficiis principum. vt not. Bart. in l. lex factio. col. j. s. de vulg. & pupil.

¶ Item si secus est in iudiciis: vt not. per gl. hic per tex. in l. si quis intertione. s. de iudi. vbi Bart. idē dicit post glo. ibi. & hoc intelligit. nisi in probationibus quae licet fiant in iudicio. l. quinquaginta. in fi. s. de probat. tamē in dubio interpretatio contra ipsum probantē fieri debet: quia probatio debet esse cōcludens. c. in praesentia. de probat. & glo. ibi in verbo. dubium. not. Bal. in l. quories. §. si quis ita. s. de hære. insti. & late dixi in d. c. in praesentia. in vlti. not.

¶ Item si regula d. l. veteribus. intelligitur quādo verba sunt dubia, ex eo quod verbum seu oratio plures habent significationes: secus si esset propria significatio certa: quia ab illa non recedatur: vt not. Bart. in l. j. s. locati. vbi per illum text. ita declarat. d. l. veteribus. & ad hoc vide Imo in consil. xxj. in casu praemisso. col. ij. in versicu. nec obstat praedictis.

¶ Item dicta regula procedit in contractibus qui pendunt a consensu duorum: secus est in confessione quae interpretari debet in fauorem consententis. ita etiam d. l. veteribus. limitat Pau. de Cast. in consil. cccxj. primo videndum est. col. fi. in ver. & si dicatur.

¶ Vltimo not. est quod licet fieri debeat interpretatio contra profertentem, vt hic, & d. l. veteribus. atreditur tamen huiusmodi verumtilius est. ita Oldra. dicit in consil. xcv. ex forma istius statuti. per l. semper in stipul. s. eo.

¶ In secūdo dicto habetur: quod in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat: ad idē gl. alle. l. quories. s. de ver. obli. & ad idem est tex. in l. quories. in actionibus. de reb. dub. facit tex. in l. iij. s. de test. mili. & in c. abbate fanē. de ver. signi. cum simi. ibi alleg. in glo. in verbo. valere possit quae inter alia allegat l. diuus. s. de vsu & habi. nam si praesumptio legis nō adaptatur ad infirmandū: sed potius ad confirmandū quod agitur: vt no. Bal. per illum text. in l. si quis filio. in princ. de leg. j. & ideo vt actus valeat,

leat, verba etiam improprie accipiuntur. l. si tibi. vbi Bar. s. sicer. pet. & in l. stipulatio ista. s. hi qui. in prin. de verb. oblig. verba enim quae in proprio significato operari nō possunt, ad improprium intellectū trahuntur: vt dicit Ange. in l. si cū ante. C. de dona. ante nup. in l. si tam angusti. per illū tex. s. de seruit. cū sim. quae nota sunt, vt dixi in d. l. si tibi.

¶ Et nota quod ista praesumptio validitatis actus, potentior est & praevalet aliis praesumptionibus. ita probatur hic, vt primum dictum, quod fiat interpretatio contra venditorem, in dubio limitatur a secūdo dicto. dummodo res valeat. & ad hoc facit quia licet princeps non praesumatur vt plenitudine potestatis: vt not. Innoc. in c. innouit. de elect. tamen si aliter actus non valeret, praesumitur vt plenitudine potestatis ad hoc vt actus valeat: vt no. Paul. de Cast. in l. lex imperfecto. C. de testamen. & in consil. cclxx. in facto praesentia. Alexā. in l. quanquam. C. de testam. mil.

¶ Similiter licet praesumatur praecessisse actus qui est prior in ordine literarum: vt not. Bar. in j. cōstit. C. col. fi. hoc non habet locum quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vt actus valeat, praesumitur praecessisse actus qui in ordine literarum posterior est: vt not. Bald. in l. cum in testamento. §. hęc verba. s. de hære. insti. vbi inquit, quod si in instrumento dicatur, quod pater donauit filio, & quod illum emancipauit non attento ordine literarum, praesumitur quod emancipatio prius facta fuerit: & sequitur Innoc. post Ange. in d. s. hęc verba Alexā. in l. ij. §. prius. de vulg. in l. diuortio. in princ. s. sol. matri. in l. cum proponas. C. de codicillis. in consil. lxxxj. lecto. col. iij. lib. iij. & in consil. cxij. super eo dubio. col. ij. lib. v.

¶ Similiter licet constituatur differentia, in praecedat nomen proprium vel appellatiuum, & consideratur istud nomen quod praecedit. l. si seruus communis ita stipuletur in fine, & ibi Barto. de stipula. seruo. hoc non habet locum si actus redderetur nullus: quia in dubio debet iudicari quod illud nomen contemplatum sit, quod facit valere dispositionem argumen. l. quories. de reb. dub. cum similib. s. allegatis. ita Barto. in dicta l. si communis. colum. ij. & in l. si vnus. §. seruus. s. de pact. Alexand. in l. j. in fin. de liber. praeter. & dixi in cap. quoniam Abbas. de offic. delega. & ad idem facit: quia licet alias deberet relatio fieri, non habet locum quando ex tali relatione actus destrueretur: vt not. Barto. post glo. in l. cum vulgari. de dote prelegata. Barto. & Docto. in l. talis scriptura. de leg. j. cum similib. vt dixi in ca. ij. requiris. de appellat. & sic ampliando regulā stat conclusio, quod ista praesumptio quod

a Praevalet. Deci. cap. quoniam Abb. col. vii. de offi. deleg. cōsi. lxx. cō. fi. ex l. colum. ii. cōsi. cccxlviij. nu. 17. Francif. Purpur. l. roga sti. §. si rbi. nume. 38. §. si cer. pe. Lancel. Galhau. in l. i. §. si quis ita. col. vi. in fi. de verbo. obliga. Alciac. tract. praesum. regul. iij. praesumpt. xxxiij. C. M. **b** Actus. Alexan. cōsi. lxxi. numer. 7. (vbi dixi) lib. iij. Aymo. consil. xxxii. C. M.

quod in dubio actus praesumitur validus, superat alias praesumptiones.

¶ Et praedicta regula videtur procedere, quando verba conveniunt, & aliquo modo adaptari possunt ad actum qui valet: alius secus. ita istam regulam limitat Aret. in l. Titio. col. fin. de verb. obl. vbi ad hoc allegat text. in l. tutores. §. j. de admi. tur. vbi si pater dedit curatorem in testamento filio impuberi, datio non valet. & Bart. ibi rationem adducit.

¶ Nec obstat quod saltem largo modo sub nomine curatoris comprehendatur tutor: vt no. per glof. in authent. vt qui se res minorum obl. hab. perhib. in prin. in vers. ad curatorē quia illud procedit in dispositione legis per viam extensionis: secus in dispositione hominis. l. tutores. §. j. & ad idem facit text. in l. verbis civilibus. de vulg. & pup. vbi substitutio facta verbis directis a pagano post pubertatem, non valet & non trahitur ad fideicommissum: quia testator noluit secundum proprietatem verborum: & sic in dubio non receditur a proprietate verborum. l. non aliter. in princ. de leg. iij. l. j. §. is qui nauem. ver. in re igitur dubia. §. de exerc. & non obstant allega. §. quod vt actus valet, verba etiam improprie accipiuntur: quia

^a Mēte. Et quā do verba sunt apta ex proprio saltē largo significato, alias non. glof. l. i. ver. ob. Aret. l. Titio. eo. tit. C. M. b Voluntas. Vnde non fit, quādo esset cōtra voluntatem disponentis. Paul. & alij in d. l. verbis civilibus. Lud. Gozadi. conf. lxxvij. nu. 14. C. M.

illa procedunt quando apparet de mente. ^asecus videtur in dubio. Et secundum istam limitationem restringitur quod supradictum est, quod potentior est illa praesumptio quae facit actum valere: nam hoc intelligitur servata voluntas b disponentis arguitur. d. l. non aliter.

¶ Et videmus quod etiam in materia p̄nali fit extensio secundum verborum proprietatem. l. cum lege. §. de testa. vbi Aret. quia videtur constare de mente illud quod ex verborum proprietate colligitur.

¶ Secundo regula intelligitur, quod actus valeat in dubio eo modo quo agitur: non autem sit interpretatio vt valeat eo modo quo valere potest, quia de illo modo cogitatum non fuit. Et habet locum quod dicitur: quod potui, nolui: quod volui adimplere, nequii l. multum interest. C. si quis alteri vel sibi & in c. cum super. de officio delega.

¶ Et ideo illa clausula, quod valeat eo modo quo pot, nisi apposita sit, non intelligitur: vt not. Ange. in consilio ccxc. noua testandi seu relinquendi forma: circa fin. hoc tamen

tamen videtur altiore in indaginem postulare, quia inefectu p̄det ab illo articulo, si nō valet quod ago vt ago, an valeat vt valere possit. de quo dixi ^a in d. c. cum super. ¶ Tertio regula limitatur procedere, ¶ quando in actu concurrunt requisita ad validitatem actus. alius secus. vnde promissio facta sine causa, non valet. l. ij. §. circa. do. exceptio. ita dicit Imol. in l. Titio. col. penul. de verb. oblig. in vers. nec obstat, si dicatur. Et huius limitationis ratio manifesta videtur, quia actus valere non potest non concurrentibus requisitis: & ita non sumus in dubio, prout regula loquitur, sed in casu claro in quo constat actum non valere.

^a Dixi Et Bar. & post eū las. in l. j. si quis ita col. viij. versic. expedita doctri na. de verb. ob. vbi ponit regu. cum v. limitationibus.

¶ Quarto limitatur non habere locum, ¶ quanto contra promissorem posset interpretatio fieri quae esset illi multum onerosa: quia tunc potius stipulatio debet inutilis iudicari: vt not. Fulgo. per illum text. in l. ij. §. si quis infulam. de eo quod cert. loc. & ad hoc etiam facit text. in l. quod in rerum. §. j. b de lega. j. vbi potius inutile legatum redditur, quam quod testator videatur grauiare heredem de redimendo ius finitum per mortem testatoris. ad idem text. in l. vxor patru. C. de lega. in l. si domus. §. si de lega. j. & in l. dotalem. §. de testa. mili.

^b §. j. vbi videas las.

¶ Quinto regula videtur procedere in vno actu. ¶ Secus est in duobus: quia in dubio non debet interpretatio fieri quod vterque actus valeat. l. si quis ante. de acquir. poss. vbi si quis conducit, & postea rem precario roget, vel contra, vnus actus valet. & tamen vterque valere potuisset, intelligendo quod ex precario non transferatur possessio. & ita Iason dicit in d. l. si quis ante. col. ij. in quarto notab.

¶ Sed certe ratio quae est in vno actu, vt praesumatur pro validitate actus, etiam militat in duobus. Non obstat. text. in d. l. si quis ante. quia de natura precarii est, quod possessio transferatur. l. certo. §. j. §. de precar. & ideo vbi simpliciter dicitur, de precario, secundum eius naturam intelligitur quod possessio transferatur. Ex quo resultat quod vterque actus valere non potest & sic sumus in casu claro, quod vterque actus valere non potest.

¶ Sexto & vltimo regula non habet locum quando ex validitate actus offenderetur voluntas testatoris, vt not. Pau. de Cast. & Alex. in l. verbis civilibus. per illum text. ibi, ne fiat contra voluntatem. de vulg. & pup.

2 Fructus hoc verū, quando sic restitutio ex debito seu per viā iustitiz: scilicet si per viam gratiz. vt late Fortun. Gar. l. Gallus. §. & quid si tantū. col. xvii. C. M.

b Quid si tantū. Vbi videas la. col. xij. ver. vnum tamē diligēter, &c. vbi dicit, qd restituitur ad bona nullo casu de mun fructus perceptos ex bonis etiā non alienatis, siue a quounque alio. & hanc etiam dicit cōmunem opi. finaliter tamē dicit, qd in consulēdo & iudicando non recederet ab opi. quā tener do. Phil. & Nellus in tract. Banni. hic alleg. hanc etiā tener subtilis do. meus do. minus Carol. Ruin. in rep. d. §. & quid si tantum. col. lxxii. ver. subdit etiā Alex. hic. & Io. Crotus de Mō referato. in rep. d. §. colum. xxxix. ver. quar

In condemnatione personarum que in id quod facere possunt, damnantur: non totum quod debent, extorquendum est: sed ipsarum ratio habenda est ne egeant.

De ista regula dictum est §. l. diuus in fin. In §. Cum verbum. Argumenta. Restitutio tantum reddit, quantum læsio abstulit. Restitutus quos recuperet fructus, & quos non. Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere intelligatur.

Cum verbum restituas in lege inuenitur: si non specialiter de fructibus additum est, tamen fructus sunt restituendi.

Tertio dicit Bar. in l. fi. col. iij. C. de sen. pas. qd semper restitutio tantum restituit, quantum id aduersus quod restitutio petitur, abstulit. per illum tex. & no. Abb. in c. venerabili in princ. de off. deleg. quod non dicitur quis restitutus nisi consequatur plenam restitutionē. & est tex. in l. videamus la ij. §. in Fauiana. in ver. nā prator. de vsur. vbi dicitur, qd verbum restituas, plenā habet restitutionē. vt etiam fructus restituantur. cum simil. alleg. in gl. hic. & ad idem tex. in l. cum prator. de ver. sig. no. per gl. in c. quāuis. de rescrip. in gl. magna in prin. & in l. Attilicinus. in gl. fi. de serui. rust. præd. in c. j. de restit. in integ. in xj. in verb. beneficium. quæ allegat bonum text. in l. qd si minor. §. restitutio. de mino. & tradit Ant. de Bu. conf. xix. quia hic agitur. col. j. And. Sicul. in consil. ix. col. pen. lib. j. Ang. consil. cclxxxviii. viso themate. col. iij.

Et per istum text. dum loquitur de fructibus, & in d. l. videamus. §. in Fauiana. videtur confundi vna communis conclusio, quæ habet, quod restitutus nunquam videtur recuperare fructus bonorum perceptos à fisco, in bonis etiam non alienatis. vt not. Ang. in l. Gallus. §. & quid si tantum. b. col. fin. de lib. & posth. per tex. authent. idem est de Nestorianis. C. de here. & idem Ang. dicit authent. de here. & Falcid. in princ. col. ij. versic. item nec ratione fructuum. & idem concludit Bal. in c. domino guerram. col. pen. versic. sed ego quæro. in tit. hic finitur lex Corad. eum simil. vt tradit Alexand. in d. §. & quid si tantum colum. ap. tepenult.

tepenult. versic. prædictis adde. Certè ista conclusio videtur contra istum tex. & contra iura præalleg. qd ita tenet Nellus in tract. bannitorum. in vij. q. in prima parte tertij temporis. & responder ad tex. in d. authent. idem est. Primo, quod non loquitur in restitutione. Sed hoc falsum, vt patet ibi, restituenda quidem. Secundo responder, & melius, qd loquitur in dispositione limitatiua, & non larga & simplici: quasi dicat, loquitur in restitutione limitata absque fructibus: quia ita disponitur ibi vltterius procedendo, & videtur speciale in illo casu contra illos qui à fide recesserunt.

Et quod dictum de restitutione quæ reponit omnia in pristinum statum, limitatur & non habere locum in præiudicium tertij. c. quamuis. de rescript. in vj. not. per glo. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. de liber. & posth. de quo ibi Alexand. in char. fin. & Fel. in c. inter quatuor. col. pen. & fin. de maio. & obed.

In §. Vnicuique mora. Argumenta. Mora sua cuique est nocua. Mora vnius ex reis promittendi, non nocet alteri. Mora principalis nocet fideiussori. & num. §. & 6. Mora filij, in actione de peculio nocet patri.

Vnicuique sua mora nocet, quod & in duobus reis promittendi obseruatur.

Si ergo vniciue mora sua sibi nocet, & non alteri: hoc etiam habet locum in duobus reis promittendi: quia mora vnius alteri non nocet. l. mora. §. si. de vsur. & hoc intelligitur nisi essent socij. l. pe. §. de duo. reis. & not. per glo. hic & tradit Bart. in l. ex duobus. in vj. q. de duobus reis. Sed ista solutio diuinat: quia in d. l. pe. de socio nihil dicitur, vt Are. ibi dicit. & vltterius facit, quia tex. ibi loquitur in duobus reis promittendi, ergo non videtur loqui in sociis, quia tunc vti socius alter pro alio esset obligatus, & non reus pro reo de quo text. ibi loquitur. & ideo dicendum est, quod mora vnius ex reis promittendi, non nocet alteri, vt hic. Secus est in alio facto affirmatiuo, prout loquitur text. in d. l. pe. Et glo. ibi ita secundum Placen. distinguit, & bene. Non ob. quod glo. ibi in contrarium adducit. l. si. C. de duo. reis. quia loquitur quo ad interrumpendam prescriptionem, & non habet locum quo ad alios effectus moræ: vt Bart. distinguit in d. l. ex duobus in xj. questio. Et sic regula ista in distinctè præcedit, qd mora

to limit. de qua videas Fra. de Cur. in cōs. l. in ci. memoria re colendz. col. an rep. ver. ex quibus omnibus. &c. vique in fi. consilij. H. C.

a Facto. Idem Barr. Alex. in l. iiii. §. Caco. & ibi las. nu. 33. & ibi Lanc. Gallau. eius discipulus. col. xv. ver. tertia sit conclusio. Basc. in arbo. diuid. & indiui. char. 27. Sed oēs errant: dicendum quod nō est differentia an sint socij vel nō, nec inter facere vel non facere. sed quod tam mora, quam factū vnius alii nocet ad conseruandam vel purificandam obligationem, nō autem ad agendum in vim solius moræ vel delicti, vt plenus dixi in notis intellet. C. M.

mora vnius alteri non nocet etiam in reis promittendi.
 ¶ Nocet. Item mora tutoris nocet pupillo. l. si ex legati causa. §. de ver. obi. quod intel. lige quo ad pe. riculum inter. itus speciei de. bitz, secundū doct. ibi.

¶ Fallit in fideiussore, † cui mora principalis nocet. 1. §. mora. de verb. oblig. & hoc intelligitur in fideiussore da. ro ante moram vel post moram. gl. in l. quoties in die m. de verb. oblig. no. Bart. in l. vinum. circa j. col. 3. si certum pet. & Alex. in d. l. quoties in fin.
 ¶ Sic etiam † mora filij nocet patri in actione de peculio. l. cum filius. de verb. oblig. Et quod dictum est de fideiussore, verum est quo ad perpetuandam obligationem. prout iura supradicta loquuntur. † Secus est quo ad augēdum obligationem: quia mora principalis non auget obligationem fideiussoris. l. j. & ibi no. §. de in litem iur. po. per. gl. in l. siue in duplū. §. qui satisd. cog. & facit text. in l. si. §. de fideiuss. & tradit Rom. in cons. cclxx. pro decisione. in fin. & hoc intelligitur, nisi † fideiussor in omnem casum se obligaret. l. quāro. vbi Bart. §. loc.

In §. Dolo facit. Argumenta.

- 1 Dolosus dicitur, qui petit quod restituere tenetur.
- 2 Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit.
- 3 Exceptio, dolo facit, an possit in possessoris opponi.

D O L O facit, qui petit quod restitutum est.

¶ **E A D E M** regula habetur in regula, dolo facit. in vj. vbi gl. ponit exemplum in vsurario, ad idem tex. in l. dolo facit. de excep. dol. vbi eum declarat.

¶ Et reg. procedit, † si restitutio debet fieri ei à quo peti- tur: secus si alij. l. si socer. §. Lucius. §. sol. mat. vbi Bar. no. per gloss. hic, & in d. regal. dolo facit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi ille alius deberet restituere pe- tenti: quia tunc regula etiam procedit. l. si donaturus. §. j. vbi Bar. per illum tex. de cond. ob. cau. Item regula intel- ligitur † quando restitutio debet fieri incontinenti: secus 2 si ex intervallo. l. fin. versic. idem quæsit. §. vt leg. no. vbi Bart. Rom. consil. ccij. pro discutienda. col. pen. & latius tradit Bar. in d. l. si socer. §. Lucius. vbi latius insistit. Item regula non procedit † in possessoris: vt not. per gl. hic. & 3 in d. regula, dolo facit. & facit tex. in l. j. §. rediguntur. ff. quorum legat. & tradit Paul. de Cast. in d. §. Lucius. post Bar. vide conclusiones octo quas in materia istius regule tradit Angel. Aret. inst. de except. char. pen. versic. quæro an & quando potest opponi illa exceptio, dolo facit. & c. in l.

In l. Qui potest. Argumenta.

- 1 Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest.
- 2 Institutus sub potestatiua conditione, non potest repudiare.
- 3 Impeditus excusatur, qui impedimentum tollere nō potuit.

R E G V L A C X X X I I I I .

Q V I potest facere vt possit conditioni pare- re, tam posse videtur 2.

¶ **V L T R A** gl. exemplificari potest in c. fi. de elect. vbi tempus statuti à iure ad eligendum, currit illis qui prohibiti erant eligere absq; licentia superioris, quia in mora fuerūt non petendo licentiam quam de facili im- petrare potuissent. & rationē ibi Abb. adducit per istam regu. qui potest. Et idem no. Bar. per illū text. in l. sed & si per pratorē. §. j. ver. sed nec ad eos. §. ex qui. cau. ma. † di- cens, q̄ non dicitur impeditus ille qui de facili potest re- mouere impedimentum. & idem Bal. per illum tex. in l. quibus diebus. in prin. de condi. & demon. vbi vide Pau. de Cast. vbi etiā alleg. text. in l. iij. §. quid ergo. §. de con- trar. iud. tut. vbi Bal. alleg. concord. tex. in d. c. fi. de elect. ¶ Et regula ista videtur habere locū quando astringitur ad aliquid faciendū, prout loquitur tex. in d. c. fi. de elec. aliās si nō astringitur, secus videtur: & ita videtur proce- dere limitatio gl. per l. is qui hæres. §. j. de acqui. hæ. vbi C. M.

- 2 † institutus sub conditione potestatiua non potest repu- diare: quia ante implementum conditionis non dicitur delata: poterat tamen facere quod fuisset delata, quia in potestate sua erat conditionem implere: & tamen talis potestas ibi non consideratur, quia non erat astrictus ad actum de quo ibi agitur, cum actus esset voluntatis. vel ibi agitur de implemento conditionis in potentia, pro actu accipitur. l. iij. §. sed & si sic. de sta. lib.
- 3 ¶ Secundo regula intelligitur q̄ impedimentū de facili remoueri potest, prout iura supra alleg. loquuntur. Secus † si esset difficile remouere impedimentū: quia tunc ex- cusatur si fecit q̄ potuit. l. qui cō. meatus. & quod ibi Bar. de re mili. & quia reputatur impossibile, q̄ cū maxima difficultate fieri potest. l. apud Iulianum. §. si. de leg. j.

In §. Quod quis. Argumenta.

- 1 Repudiare potest, qui acquirere.
- 2 Hæreditas repudiari non potest conditione pendente.
- 3 Repudiare non statim poterit, qui adire potuit.

A 2

Q V O D

a Videtur, Alexan. consil. cccxij. lib. vj. consil. xlix. nu. §. si. ij. vbi dixi. facit Gale. (quem vide si vacat animi causa) lib. ij. de motu musc. vbi eas omnes actio- nes voluntarias esse, ceter. quæ iudicio rationis impedi vel induci possūt, etiam si quan- doque inconsi- deranter fiant.

QUOD quis si velit habere non potest: id repudiare non potest.

ET e contra. ¶ is potest repudiare, qui etiam acquirere potest. l. is potest. de acqui. hære. repudiatio enim est quedam priuatio quæ presupponit habitum. l. manumissionem. §. de iusti. & iur. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & ideo qui non potest adire, non videtur nolle adire. l. nolle adire. de acqui. hære. & facit §. eo. in reg. eius est velle, & quæ ibi dicta sunt. Et si ideo pendente conditione hæreditas repudiari non potest. l. is qui hæres. §. j. de acqui. hære. & idem in legato conditionali: quia ante conditionem repudiari non potest. l. si ita scriptum. §. si sub conditione. de leg. ij. Et cum talis repudiatio sit nulla, non impedit quominus postea purificata conditione hæreditas adiri possit ab eo qui repudiauit. l. homine legato. de opt. leg. not. per glo. in l. is qui. §. si in glo. fi. de acqui. hære. Bar. in l. is qui hæres. in fi. de acqui. hære.

¶ Et regula ista negatiua videtur semper procedere: quod non potest repudiare qui non potest adire. Sed affirmatiua non ita indistincte procedit: quia non omnis qui adire potest, repudiare potest: vt tradit Bar. in l. is potest, vbi videndum.

In l. In omnibus officiis. Argumenta.

- 1 Serui nec iudices esse, nec aliis ciuilibus officiis fungi possunt.
- 2 Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor.
- 3 Seruus, miles non potest esse, nec absens causa Reipublicæ.
- 4 Seruus non potest esse tabellio, licet procurator esse possit.
- 5 Seruus omnia potest quæ liber ab omnibus esse creditur.
- 6 Testamentum valet, vbi testes erant serui, qui credebantur liberi.
- 7 Seruus an possit esse iudex de consensu partium.

REGVLA CXXXV.

In omnibus officiis quæ fieri per liber as personas leges desiderant, seruus interuenire non potest.

ET ad ista reg. vide dicta §. in l. quod attinet. & in l. personâ. §. eo. Et ad ista reg. facit tex. in l. cum prætor. §. si. §. de iudi. vbi dicitur, ¶ quod serui ciuilibus officiis non funguntur, ideo iudices esse non possunt, vt ibi dicitur: & seruus non habet communionem iuris ciuilibus in totum, nec edicti prætoris. l. qui testamento. §. seruus. de test. vbi dicit. Imo esse non, quia ius prætorium est fundatū in naturali æquitate. & adde l. j. de iure delib. vbi dicitur, quod serui apud prætorem pro nullo habentur.

¶ Et seruus non potest esse executor, Bal. q. nō, in l. id quod pauperibus. col. ij. q. j. C. de epis. & cler. idem tenet Card. in cle. j. q. xvij. de testa. ¶ Similiter non potest seruus esse tutor, arbiter, neque testis: vt in gl. dicit. ¶ Et adde quod non potest esse miles. l. pe. §. si. C. qui mil. non pos. tēpore tamen Hannibalis legitur, quod post bellū Cannense permissum uit propter penuriam hominū, quod serui militarent: vt refert Lucas de Penna

Penna in l. penul. C. qui milit. non poss.

- ¶ Si milititer adde, quod seruus non potest esse absens causa reipublicæ in l. si. j. eodem.
- 4 ¶ Similiter seruus non potest esse tabellio. C. de tabel. lib. x. in l. g. h. l. priuatā tamē scripturā seruus facere non prohibetur. l. seruus. §. de testa.
- ¶ Et eodem modo seruus non prohibetur esse procurator. l. seruum quoque. §. j. vers. ex contrario. de procu. & in arbitratorem potest seruus compromittere: vt no. Bar. in l. licet. §. seruus. ff. de pecu. licet secus sit in arbitrium: vt no. glo. hic.
- ¶ Et omnia quæ prohibita sunt seruis, vt §. dictum est, limitari debent, nisi ¶ communis error interuenit: vt no. per glo. in d. l. si. j. eo. per l. Barbarius Philip. §. de offic. prætor. vbi seruus qui communi opinione reputabatur liber, præturam gessit. & in l. j. C. de testam. vbi ¶ valet testamentum in quo erant testes serui qui communi omnium consensu liberi reputabatur, vide quæ dixi in c. sciscitatus. de rescrip. ¶ an seruus habitari possit tacito consensu partis vt iudex esse possit: vide ibi quæ dixi.

NON debeo melioris conditionis esse quam autor meus a quo ius in me transit.

VIDE dicta §. in l. aliud est vendere. in §. absurdum est. ad idem j. in l. qui in ius. & in l. nemo plus. §. eo.

In l. Non est singulis. Argumenta.

- 1 Ius sibi dicere nemini permittitur.
 - 2 Ius sibi dicere potest quis decem casibus.
 - 3 Tumultus occasio sollicitè refecanda est.
- Crimen læsæ maiestatis propter seditionem committitur.

REGVLA CXXXVI.

Non est singulis concedendum quod per magistratū publicè fieri possit: nec occasio sit maioris tumultus faciendi.

- 1 **E**XEMPLIFICATUR secundum gl. ¶ quod non debet permitti alicui quod eius propria autoritate ius sibi dicat. §. est text. in l. extrat. §. q. met. cau. in l. si quis in tantā. C. vnde vi. & in l. nullus. C. de iudæ. in c. j. §. j. incip. si quis verò. de pac. iur. fir. & Bal. ibi no. plures casus in quibus ista reg. non procedit. & idē tradit Bar. in l. generali. C. de decur. lib. 2. x. vbi Bar. ponit decem casus in quibus ¶ quis potest propria autoritate ius sibi dicere. & adde gl. in c. ius gentiū. j. dist. quæ dicit, ¶ quis potest rem suam propria autoritate accipere quādo aliter per iudicē illam consequi non potest. idem gl. in d. l. nullus. & est dictū Inno. in c. olim. el. j. de restit. spol. circa fi. & Abb. in col. fi. & Bar. in l. si alius. §. bellissimē. §. quod vi aut clam. cum simi. vt tradit Alex. in l. j. §. qui iudicati. de re iud. & in not. casu tradit Alex. in consi. cxxxv. circa primū dubium. lib. j. vbi materiam latè profequitur. & in eodem casu consuluit Barth. Veron. in

A a 2 conf

confi. xxvj. magnificè ac generose prætor. de muliere quæ accepit propria autoritate eius salarium. & in eodem casu tradit. idem Bar. Veron. in confi. iij. visa quere-la. quando quis eius domum propria autoritate intrare possit. Et secundum reg. consuluit Alexā. in confi. lxxiiij. visa facti narratione. col. j. lib. ij. Et limitatur, vt per Alexand. in confi. lxxiiij. & si celeberrime. col. fi. lib. iij. & in alio casu no. Io. in de Imo. confi. xvj. viso casu. Et limita, vt per Abb. post alios in c. j. col. iij. de dolo & contu. ¶ Et no. rex. ¶ occasio tumultus remoueri debet. & facit tex. in l. pe. §. de sicar. l. si. ibi: nisi fortè tumultus aliter sedari nõ possit. facit tex. in §. j. ver. deinde. de man. prin. quia propter seditionem. & tumultum quis incidit in crimen læsæ maiest. l. j. in fi. §. ad leg. Jul. maiesta. Et de pœna seditionis. & tumultus. no. Ang. in l. ij. C. de sedit. ha-betur in l. si quis aliquid. §. autores seditionis & tumultus. §. de pœnis. fit enim seditio cõcitando plebem: & dicitur seditio. quasi seorsum irio: quia in diuersum vadit. & alios trahunt: vt no. Domin. post Arch. & Io. And in c. decer. col. ij. vers. quæro qualiter fiat seditio. de immun. eccle. in vj. no. Arch. in c. seditionis. xlvj. dist.

^a Seditionis. Nicol. Boeri. in traçta. de sedit. wide Deci. con. si. eclvj. C. M.

INFINITA estimatio est libertatis & necessitudinis.

DE libertate §. dictum fuit. in l. libertas. §. eo. Necessitudo hic accipitur pro cõiunctione sanguinis: vt est text. in l. si. §. de iussi. & iure. in l. in fideicom. misi. §. cum Polidius de vsur. in l. si filium. C. de lib. cau. insti. ad Ter-tulianum. in princ.

In l. Qui in ius. Argumenta.

- 1 Successor. etiam singularis. iure vti debet prædecessoris.
- 2 Priuilegium quod loco cõceditur. in loci successorem transmittitur.
- 3 Obligatio personalis non sequitur singularem successorem.

REGULA CXXXVII.

QVI in ius dominiumve alterius succedit: iure eius vti debet.

Facit. & qd' no. Dy. in reg. si quis succedit. isto tit. lib. vj. ¶ FACIT b quod §. dictum est in l. nemo plus. & in l. hæredem. §. cod. ¶ Et videtur hæc regula loqui etiã in successore parti-culari. & singulari: quia loquitur de illo qui succedit in ius vel dominium alterius: & exemplificari potest ista regula

regula. in l. si aqueductus. ff. de contrahen. empt. vbi seruitus aquæ du-cendæ quæ debetur prædico. transit in emptorem prædij. & in l. forma. §. quanquam. de censi. vbi immunitas loco concessa ad successorè loci porrigitur. & facit tex. in l. j. §. permittitur. ver. planè. de aqua quotid. & asti. & not. Bald. in l. omnia. in prin. C. de epif. & cler. vbi cõcludit. ¶ priuilegium datum loco transit in successorem loci. & facit quod not. per glo. si in c. bonæ. el. ij. de postu. præla. c. si sim. vt dixi in cõfi. lxxviij. & vide dicta §. in reg. in omnibus. §. eo. & ad regulam hic vide text. in l. qui fundum. l. iij. §. eum qui. §. de contrahen. emp. ¶ Et hoc quod dictum est procedit in iure reali. prout tex. sequitur. ¶ Se-cus est in iure personali. vel in obligatione personali. quæ non sequitur singularem successorem. l. j. §. si hæres percepto fundo. ff. ad T. rebel. vbi Bar. l. fin. §. fin. ff. de contrahen. emp. l. fi. C. de hæredi. act. l. æris alieni. C. de dona. quod limitatur vt tradit Alex. in d. §. si hæres. ¶ Et quod dicitur de singulari successore procedit: quia verba legis hoc ostendunt. dum loquitur reg. de iure vel dominio: aliàs verò quod dicitur de successore simpliciter. de vniuersali intelligitur. l. quædam. §. mi-hil. ff. de e. sen. limitando & declarando vt per Alexan. & Moder. ibi.

In §. Nemo videtur. Argumenta.

- 1 Ignorantia iuris excusat à dolo.
- 2 Dolosus dicitur. qui quid lege facit resistente.
- 3 Iuris pentus non excusatur à dolo per ignorantiam iuris.
- 4 Ignorantia excusatus. si perueniente scientia non excusabitur.

NEMO videtur dolo facere. qui ignorat causam cur non debeat perere.

VIDE dicta §. in regula. qui in alterius. §. eo. Et regula ista etiam videtur habere locum in illo qui ignoraret causam per ignorantiam iuris: quia etiam ignorantia iuris excusat à dolo. l. sed & si lege. §. scire. §. de petir. hære. vbi dicitur. dolo caret. licet in iure errauerit. & ad idem tex. in l. si quis in graui. §. si quis ignorans. vers. & si sciens. §. ad Sillan. & ad idem tex. in l. si quis id quod. vers. doli. de iurisd. om. iud. vbi Alexā. & ad tex. insti. vi bon. rapti. in §. quia tamen. vbi Ang. Aret. ¶ Et hoc in-colligitur. nisi lex prohibeat & resistat: quia tunc videtur a perito. An. in dolo. l. quemadmodum. C. de agrico. & censi. lib. xj. & gel. l. j. §. pue-ruia. de postu. Roma. cõsilio cccxxx in fin. vide Deci. l. ij. col. j. in fine. ¶ Et quod dictum est de errore iuris qui excusat à dolo. limita vt tradit Alex. in l. si quis id quod. de iurisdic. om. §. quod quis. ¶ vbi Ang. §. quod quisq; iur. Similiter regula procedit in dolo

dolo vero, secus est in dolo presumpso, ut not. Barto per illu. in tex. in l. diuus Claudius. §. de falsi. & no. Dyn. in regu. iuris ignorantia. eo. titu. in vj. col. ij. & adde quod excusatur durans ignorantia. Secus si superuenit scientia quia si perseverat, non excusatur. l. cum ancillis. C. de incest. nupt. vbi Bald.

a In vi. vbi videas post & factis remissis per addit Dyn. ultra quæ vide lare l. i. in l. i. C. de iud. & in l. huusmodi. §. leg. ut. de lega. i. per Hipp. de Marf. fin. xvii. & singu. clxxv. Alex. in c. si laicus xxi. dist. & m. c. qui factum. l. dist. & quod hor. tra dit soc. in cons. xl. inc. in præfenti consulta. col. vi in nu. vol. vbi per totum consilium tractat mater. L. Lucius hic alleg. & do. Philipp. in cap. præterea. de offic. delega. col. vi. versu. in gl. in pncipi. & in ca. prudentiam. §. no. verò. in col. versu. in gl. in versu. principa. l. & eundem in consil. cxvii in in. col. versu. libendo diligenter. & Barto in qd xvii. Anc. in r. pe. c. accessorium. isto titu. lib. vi. Hieron. Chuc.

In l. Cum principalis. Argumenta.
 Accessorium sequitur naturam sui principalis. & nu. j.
 Accessorium rescinditur rescisso principali.
 Contractu principali existente inutili, valet confessio contenta in illo.

REGVLA CXXXVIII.

Cum principalis causa non consistit, plerumque nec ea quidam quæ sequuntur, locum habent.

¶ CONCORDAT TEX. in l. nihil dolo. in §. cum principalis. l. eo. §. & hinc sumpta est reg. accessorium. eo. tit. in vj. §. facit tex. in §. liberis. insti. de vulga. & pup. cum A. sim. alleg. hic in gl. & in d. reg. accessorium. ad idē text. in §. seruis. insti. de leg. in l. ij. ff. de pecul. leg. facit text. in l. Lucius. §. qui pot. in pign. in l. Aurelius. §. legatum. de lib. leg. in l. non dubium. C. de legi.

¶ Et ideo rescisso principali, rescissum videtur accessorium, ut not. per gloss. in l. si patronus. §. si patronum. §. si quid in fraud. patro. Et si non tenet contractus principalis, nec precarium valet quod deo accessorie continetur: ut not. Bald. in l. lex testamento. C. de fidei commiss. Alex. ad. in consilio. lxxij. lecto & discussio. col. n. iij. lib. ij. & not. Bartol. in l. nemo potest. column. iij. de leg. Roma. in consil. cxx. l. clarissimi accessori. & idem Romanus in consilio xv. viso compromisso. in ij. dubio. cum similib. quæ not. sunt.

¶ Et quandoque tamen regula ista non procedit: ut innuit tex. hic, cum dicit plerumque, nam regula intelligitur, ubi est eadem ratio: secus si diuersa, ut no. Barto in l. ita stipulatus. in xij. opp. de verb. oblig. & Bald. in l. non dubi. in in. xliij. opp. C. de leg. Alex. ad. consil. iij. circa primu. col. n. p. in l. b. j. & hoc modo procedit text. Alleg. glo. hic in l. & si is. de præd. iuris. & in l. stipulatio ista. §. aliter. de verb. obligat.

¶ Et hoc modo adaptari potest quod no. Bartol. in l. certum. isto titu. lib. vi. Hieron. Chuc. quod licet contractus principalis sit inutilis, confessio tamen

man valet quæ in tali contractu continetur. idem Bar. in l. si ita stipulatus. in §. Chryfogonus. de verbo. oblig. cum sim. ut tradit ibi Alex. col. viij. nam si stipulatio inutilis interponatur super alio contractu aliis de se valido, inutilis stipulatio non impedit oriri actionem ex illo contractu de se vtili. ut not. Barto. in l. j. §. si quis ita. de verb. oblig. cum sim. ut tradit ibi Alex. tunc enim si non valet quod ago ut ago, valet ut valere potest. l. certi conditio. §. quoniam. §. si cer. pet. & d. §. Chryfogonus. bonus tex. in l. si stipuler. §. si. de verb. obli. nam tali casu contractus qui à seipso valere poterat, non videtur accessorius: vel est eadem ratio quod vitiatur: quia stipulatio fuit interposita ad maiorem confirmationem: vnde si non valet, non impedit oriri actionem. arg. l. iij. de testa. mili. & eodem modo dicitur quod vitiato expresso non vitiatur tacitum, quando non est eadem ratio: ut not. Bar. in l. fideiusor. in princ. de leg. j. & no. Bal. in l. si tibi. §. de pigno. re. §. de pact. & dixi in d. §. si cum mos. in dictis casibus ille contractus licet videatur accessorius, eius validitas non pendet à principali qui à seipso valet. Secus est in terminis regulæ: quia validitas accessorii pendet à principali: ut colligitur ibi, nec ea quæ sequuntur.

REGVLA CXXXIX.

In obscura voluntate manumittit etis fauendum libertati.

¶ De ista regula §. dictum est in l. quoties. eo. tit. & in l. proxi. §. si. de his quæ in testa. de len.

REGVLA CXL.

Quod iussu alterius soluitur, pro eo est quasi ipse soluisset, vel ipsi solutum esset.

¶ VIDE dicta §. in regula, Is damnatum dat. In l. Si nemo. Argumenta.

- 1 Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam.
- 2 Hereditas si pro adita habeatur, omnia in testamento relicta debentur.
- 3 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita.
- 4 Testator disponere potest, legata deberi hereditate non adita.

REGVLA CXLI.

Si nemo subijt hereditatem, omne ius testamenti soluitur.

a Soluitur. Etiam si sit ad pias causas. Alex. ad. consil. cix. nu. 6. lib. ij. vbi dixi. Nic. Poer. deci. Burdega. xlj. nu. 4. tamen hæc regula non procedit in patria consuetudinaria. ut dixi in consuetu. Paris. §. cxx. ad huc in terminis iuris vix procedit propter clausulas codicillares vel similes, quæ solent apponi ut fere superuacua sint duodecim limitationes quas ad hanc regulam tradit las. in l. eam quam numero. 20. C. de fideicom. C. M.

a Pias causas. Vide laio. in l. eam quam. C. de fideicō. xj. versū. item con sidera. vbi dicit. commune opi. cano. & le gistarum esse contra Bart. in d. l. j. C. de sacrofanct. eccle. imō quod etiā relicta ad pias causas non de bentur hære ditate non adita: quæ tamē op limitatur vt ibi per cum. idē tenet etiā rason in d. l. j. in i. lectur. col. vi. ver. extra gl & in n. le & colū. fi. ver. vlti. in quātum & c. de qua quæst. videas latissim & melius quā alibi, Barba. in rubri. extra de test. colū. lviij. versū. nunc ad vltimam quæ stionē. vbi etiā ponit xxi. limi tat. ad regulā nostram. & in l. fi. incipit di scutere quæ stionem istam, an legata ad pias causas & c. Hic. C.

¶ Adde text. in l. i. nemo. la. j. s. de testam. tut. & in l. eam quam. C. de fideicommiss. in l. sed & si plures. §. ex asse. versū. nec enim. §. de vulga. & pup. Ampliatur etiam in libertate vt per Bar. in l. j. in pen. charta. in ver. quarto quæro. C. de sacrosanct. eccle. Et sufficit quod ab vno ex pluribus adita sit. d. l. nemo. cum si. mil. vt per gloss. hic. & not. Ang. in d. §. ex asse. vbi etiam alleg. text. in l. apud Iulian. §. idem Iulianus. ad Trebel. † Et ibi Alex. dicit. quod t relicta in testamento confirmatur ita per additionem coactam sicut per voluntariam. Allegat etiam text. in l. nam quod. §. si quis compulsus. ad Trebel.

¶ Et regula ista limitatur primo † nisi hæreditas pro adita habeatur. in titu. si quis omnia causa testa. quia tunc omnia debentur. l. ij. §. planē. §. de vulga. & not. Bart. in l. j. §. fin. §. de vulg. Secundo reg. fallit in milite. l. miles ita hæredem. §. si. §. de testamen. mili.

¶ Tertio quando habeatur pro adita propter existentiam tate non adita: sui hæredis. l. si filius qui patri. supra de vulg. & ita nota. Imol. in d. §. ex asse.

¶ Quarto adde quod regula non habet locum in legatis ad pias causas. vt no. Barto. in l. j. C. de sacrofan. eccl. chart. penul. in verticu. quarto quæro. de quo not. Bald. in consil. ccl. xxxvij. dicta mulier. in fin. lib. iij. & in consil. xx. super primo lib. v. & consil. xxxix. viso testamento. col. ij. eodem lib. v. Rom. latē consil. cccccxxvij. in terminis propositæ quæstionis. & in consil. cccxxij. in casu consultationis. Ioan. de Ana. in consil. xxvij. visis colum. penult. A Retin. in consil. lxxij. diligenter. colum. penul. & in l. si filius qui patri. col. j. de vulg. & pupil. post Imo. ibi Andr. Sicul. consil. viij. scribitur. colum. viij. ver. circa istam hæsitacionem. lib. j. aliquid Alexand. consil. iij. venderetur. lib. ij. colum. vij.

¶ Quinto † testator potest disponere quod legata debeantur hæreditate non adita Alex. in l. nemo potest. colū. iij. in versū. & ista faciunt ad quæstionem. vbi tamen distinguit post alios quos. ibi refert. de leg. j.

REGVLA CXLII.

QUOD nullius esse potest. id vt alicuius fieret nulla obligatio valet efficere.

¶ VIDE B I M V S statim in l. impossibilia. §. eo.

In l.

In l. Et si nihil. Argumenta.

- 1 Sententia solenniter lata. nihil in ea est immutandum.
- 2 Iudex non debet exequi sententiam. si de innocentia constet.
- 3 Exceptio innocentie nunquam censetur exclusiua.
- 4 Contumax innocens non debet condemnari.
- 5 Innocentia existente notoria. non est necessarium superioris consilium.
- 6 Delinquens non liberatur. si poena innocenti infligatur.

REGVLA CXLIII.

ET SI nihil facile mutadū est ex solēnibus. tamē vbi equitas euidentis exposcit. subueniendū est.

¶ CONCORDAT & exemplum habetur in l. pe. §. de in integ. resti. vbi not. Ang. quod licet post latam sententiam solenniter nihil sit in ea mutandum. sed illi inhærendum vt verba sonant. l. iudex postquam. de re iudi. tamen propter euidentem æquitatem succurrendū est ei qui sententiā passus est cōtra se. vnde dicit ipse. succurrit qui capitaliter condēnato contra veritatē: quia iudex debet ab executione abstinere. & Imperatori rescribere. l. j. §. si. de quæstionibus. & Bar. 2. ibi in ver. item nota. dicit recurrendum ad dominos qui nō recognoscunt superiorem. & ad hoc est bonus tex. in l. diui fratres. §. de pœnis. & ad idem tex. in c. j. de purg. vulg. & ibi Abb. circa fin. & not. Bal. in l. j. col. fi. C. de confes. † quod iudex etiam post confessionem & condemnationem si liquet de innocentia. non debet executionem facere in poena corporali. alleg. Inno. in d. c. ij. Et ista exceptio innocentie nunquam exclusiua videtur: vt dicit Bal. in l. additos. col. ij. C. de epis. audien. quod nunquam iudex debet exequi sententiam capitalem si videret illam esse iniustam. Alex. Innoc. in c. pastoralis. §. quia verò. de offic. deleg.

¶ Et † propter hoc exceptio innocentie nunquam exclusiua videtur: vt not. Bal. in l. edita. C. de eden. col. pen. versū. ex tribus autem. quia est etiam de iure naturali. & sequitur Ioan. de Ana. in c. si aduersus. in fi. de hæret. & in consil. lix. visa inquisitione: cum simil. vt tradit Alexand. in consil. cxlij. viso themate. col. ij. lib. v.

¶ Et propter innocentiam probandā admittuntur testes inhabiles: vt not. Spec. tit. de inquisit. §. j. ver. sed nunquid. Ioā. de Ana. sequitur in d. consil. lix. Alex. consil. cxlij. animaduertis. col. penul. lib. ij. ¶ Et propter innocentiam dicit Bar. in l. absentem. §. de pœnis. col. fi. † quod licet con-

2 Vbi videas Hipp. de Marfil. col. xv. ver. nota etiā istū textū qui per tres col. multa dicta Doct. cōgerit vltra ea quæ hic posuit do. Phil. & ad de quod si prin cept rescribat alicui iudici vt talem decapitare faciat. vel suspendere. & non apparet. de causa. debet iudex suspēdere per xxx. dies. ita est text. singular. in l. si yedi cari. C. de pœnis. intellige tamen. nisi secunda iusio principis venierit. vt in c. si quando. de rescriptis. vbi Canonista & la. in l. puniri. in fi. C. si cōtra ius vel vtil. pub.

A a s tumax

tumax habeatur pro confessio: tamē iudex cui constat absentem contumacem esse innocentem: non potest condemnare illum contumacem. & idem Bart. in cōsi. c. à domino Cy col. fi. & Bartho. Veron. cōsi. xxix. viso processu. colum. v. in cōsil. xlvij. quanquā. col. fin. Aret. cōsi. cxlvj. visa consulta. col. ij. & tertia. & facit quod no. Ange. in l. ij. C. qui test. cum sim. v. ibi tradit Alex. & Moder. & dixi in c. at si clerici. in princip. col. iij. in ver. vj. limitatur. de iudi. & Pan. de Ca. cōsi. xxxiiij. super primo quæsito. & Nellus in tractatu bannitorū. q. xxxiiij. in ij. parte secundi temporis. vbi limitat quod dictum est de innocentia. Et adde quod non videtur opus consulere superiorem si innocentia esset notoria: vt quia condemnatus fuit pro Titio occiso. & apparer illum viuere. d. c. ij. de purg. vulg. & in l. inde Neratius. §. si s. ad legē Aquil. de quo Aret. in c. de his. de accusa. & Fely. in c. confanguinei. col. fi. de re iudi. Et not. quod si innocens sit punitus, per hoc non est liberatus ille qui deliquit. l. seruum. ff. de interrog. act. vbi Bal. & idem Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi. de pace iur. fir. & in l. res inter alios. in fi. C. quib. res iudi. non noc. Ang. in l. quoties. §. si. s. sol. matri. Abb. in c. pen. in vij. q. de re iudic. Et ad istam regulam faciunt quæ s. dicta sunt in l. ambiguis. §. quoties. s. eod.

In l. Impossibilium. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis ex re impossibili an oritur. Obligatio naturalis tollitur animo sublato.
- 2 Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiecta.
- 3 Difficultas facit ne mora committatur, cum factum est in obligatione. Fideiusor promittens se facturum, & curaturum non tenetur si fecit quod potuit.
- 4 Promittens factum alienum, si fecit quod potuit, excusatur à pœna.
- 5 Promittens se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem.
- 6 Contractus ex intentione legem accipiunt.

REGVLA CXLIIII.

IMPOSSIBILIVM nulla obligatio est.

IDEM dicitur suprā. l. quod nullius esse potest. in regul. nemo potest. eo. tit. in vj. ad idem text. in l. j. §. si id quod. s. de acti. & obl. idem in iudicis præcepto. l. fina. s. quæ sent. sine app. † & adeo hoc procedit quod etiā naturalis obligatio nō oritur: vt no. per glo. in d. reg. nemo potest.

potest. in verbo obligari. quæ ponderat text. hic. in verbo. nulla. & sic vniuersaliter loquitur. & hoc not. Bart. per illum text. in l. si sub impossibili. de fideiusor. & ratio videtur: quia non videtur habere animum se obligandi. l. non solum. de act. & oblig. l. cum hæres. §. j. de statu libe. unde si deficit animus, renouetur naturalis obligatio.

- 2 Et eodem modo stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili non valet. l. si homo mortuus. de verbo. obliga. secus tamen est in eo qui promittit factum alienum: quia licet promissio non valeat. l. stipulatio ista. §. j. in ver. nemo. de ver. obli. §. si quis alium. in l. de iniuri. stip. tamen si pœna apponatur, valet d. l. stipulatio ista. §. j. in ver. mora faciendi. vt no. Bart. in l. si duo. §. hæc verba. de cōsi. pec. in l. si ita stipulatus. in vj. opposita. q. in l. can. si. vt dixi in cōsi. ij.
- 3 Et si fecit quicquid potuit, non dicitur esse in mora. l. quod te s. si cer. pœna. col. j. & ibi etiam col. iij. concludit, quod quādo factum est in obligatione indistincte difficultas impedit moram committi. l. si vehenda. §. pen. ad legem Rhod. de iact. in l. j. §. iuber. ver. si frater. de colla. bono & ideo Abb. in cōsil. xc. videtur quod fideiusores lib. j. concludit, quod fideiusores qui promiserunt se facturos, & curaturos sub pœna, non incurrunt pœnam si fecerunt quod potuerunt & idem Bart. in cōsi. cccxxij.
- 4 Martius promittit vbi ponit casum de eo qui promittit se facturum, quod si Berta contraheret matrimonium cum Titio sub pœna: si fecit quicquid potuit, excusatur à pœna. idem Fely. in cōsi. cxxij. Martius promittit. & sequitur Abb. post Anto. de But. in c. gemma. de spons. col. iij. ver. ad vnum singulariter aduertit. idem Abb. in c. signifi. cantibus in fi. de offic. deleg. Aret. in cōsi. cxliij. ex facto proponitur. col. iij. vers. venio igitur ad primum. & ibi dicit hoc procedere etiam si dictum sit cum effectu: quia intelligitur quod curabit cum omni diligentia verē, & non si tē si tamen fecit quicquid potuit, excusatur.
- 5 Et hoc intelligitur nisi constaret de voluntate Berti, quod voluerit obligari ad pœnam vel interesse ille qui promittit in omnem euentum quod non sit factum, quod fuit promissum: vt quia promittit cōseruare in demens, vel saluare de suo proprio. & ita procedit quod not. Aret. in l. si ita stipulatus. §. possum vbi tenet contra communem opinionem. & quod notat Socinus in cōsi. cclxxx

Etiam hoc est
fingit s. did

a Facturum.
Latē Alcia. l. iiii. §. Caro. num. 130. de ver. bo. obligat. C. Molin.

b Voluntate.
Dec. cōsi. ccc. xxv. cōsi. ccc. xlv. in fin. l. si stipulatio ista. in prin. de verbo. obl. Berta. cōsi. lxxix. lib. i. Lud. Gozadi. cōsi. xxvij. col. ii. C. M.

cclxxvij. circa primam quæstio. in v. q. Cum. in consil. clxxvj. viso instrumento. & consil. clxxxix. testator. nam quando ita apparet de voluntate partium, videtur obligatus simpliciter sub euentu condit. quo casu quando quis incipit à conditionis euentu, non consideratur morari: deo obligatur. l. in illa. de verb. obl. Bar. ² in l. continuus. §. illud. in fi. de verb. obl. in d. l. si homo mortuus. & in d. l. si duo. §. hæc verba. de constit. pecu. & ideo in casu d. l. si homo mortuus. fuisset facta promissio ab euentu conditionis, promissio valuisset: & pari ratione quando constaret de voluntate partium, ¶ quia contractus ex intentione partium legē accipiunt. reg. cōtractus. eo. tit. in vj. & in simili casu Abb. tradit in consil. xliij. quidam do. Ant. lib. l. ¶ De impossibilitate, vide Bar. & Imo. latē in l. j. de cond. instit. Ang. Aret. in §. impossibilis. instit. de hære. inst. gl. & Doct. in d. regula nemo potest. Et an gratia papæ vitetur propter impossibilitatē. Ro. consil. cccxlvij. quæritur.

¹ Bar. in l. ad diem. eo. & ibi Alex. limitat ut procedat si debetur quitas; secus si species sequitur. Licet Galtau. l. in §. Cato. col. xviii. de verb. ob. C. M.

REGVLA CXLV.

VANI timoris iusta excusatio non est.

¶ VIDE supra in l. in omnibus causis supra eodem.

REGVLA CXLVI.

NIHI L peti potest ante id tempus quo per rem naturam persolui possit: & cum soluentis tempus obligationis additur, nisi eo tempore preterito peti non potest.

¶ VIDE supra in l. cum in tempus.

In l. Si quis pregnantem. Argumenta.

- 1 Decedere sine liberis non dicitur, qui pregnantem uxorem relinquit.
- 2 Mulieri in dubio pregnantem se asserenti creditur.

REGVLA CLVII.

SI quis pregnantem uxorem reliquit: non videtur sine liberis decessisse.

¶ NOTAT quod non dicitur decessisse sine liberis, qui uxorem pregnantem reliquit. Et ideo substitutus decedenti sine liberis non admitteretur: quia etiā si vnus si tantū nascatur cōditio verificat. l. non est sine liberis. de verb. sig.

¶ Et propter istam spē natiuitatis mittitur ibi in possessionem. l. j. §. roties. vers. æquius. & vers. satius. de ventre in poss. mit. Et si partus nascatur secto ventre, & substitutus ex

tus excluditur: vt no. Bal. in consil. cix. verba testamenti. lib. iij. facit tex. in l. quod dicitur. de lib. & posth. licet ipsa non dicatur peperisse. l. anniculus. §. falsum est. de verb. sign. Et limitatur, vt per Bal. in prædicto consil. cix. lib. iij. vide ² Fel. in c. sicut. in fi. de homic. ¶ Et in dubio creditur mulieri dicenti se esse pregnantem: vt not. Ang. in l. illud. per glof. ibi. §. si pars hæred. pet. & hoc videtur intelligendum concurrentibus coniecturis: alijs illi non creditur. l. j. §. j. ibi: nec dicere se pregnantem sufficit. ¶ Et not. glof. hic quæ dicit, quod ante natiuitatem non dicitur conditio liberorum impleta: quia non dicitur homo ante natiuitatem, nec puniretur de homicidio, vide Fel. in c. sicut. de homicid. col. j.

In l. Vbi repugnantia. Argumenta.

- 1 Contraria allegans, non est audiendus. Rusticus non excusatur, si contraria allegauerit.
- 2 Reprobatio testium quæ prohibita præsumatur.
- 3 Actus repugnans non potest inesse producti.
- 4 Dispositio qualibet sic debet intelligi, ne quid contrarium contineat.

REGVLA CXLVIII.

VBI repugnantia inter se in testamento inueniuntur, neutrum ratum est.

¶ EXEMPLIFICATUR per glof. in l. si Titius. §. de cond. inst. facit tex. in l. scripturæ. C. de fide Instr. in c. solitudine. de app. & in l. j. C. de furr. vbi allegans contraria, non auditur: & vbi est contrarietas, ibi non cadit executio, nec simplicitas. ideo etiam rusticus non excusatur: vt not. Bal. in l. scripturæ. col. fi. versic. quærunt doctores. C. de fide instru. Et ideo remota nullitate, vel exceptione, ne non videtur tolli ² nullitas vel exceptio, quæ habet in se contrarietatem: vt not. Ang. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. col. xv. versic. vltimus iuxta prædicta quæro. §. de pact.

- 2 Sic etiam prohibita reprobatione testium non videtur prohibita reprobatio quæ insurgit ex contrarietate ipsorum testium, vt no. Domin. in c. i. j. §. si. col. fi. de test. in vj. allegat glof. quæ hoc dicit. iij. q. iij. in c. si quis testibus. in verb. arguere. & dicit Ang. in consil. clxxvij. hic punctus ³ prima fronte, circa fin. ¶ & legislator nec Deus ipse potest actum repugnantem in esse producere. alleg. istam l. vbi repugnantia. & hoc de contrarietate in l. libello. in not. casu

² Telli. Deci. c. pastoralis. col. lum. vi. de except. C. M.

casu tradit Alex. conf. cxxj. viso processu lib. ij. & Angin
conf. xxxvj. pro decisione quaesitoru. col. ij. & Pau. de Cast.
in consi. cccxcijj. viso quodam libello, secundum primam
formam. de quibus consiliis dixi in l. edicta. col. xvijj. :

¶ Et quae s. dicta sunt de contrarietate, procedunt quae do
est precepta contrarietas quae tolli non potest, sed si renu
teri potest distinguendo: quia dispositio si fieri potest

a Contradictat. Dec. l. si idem in fi. de iur. om. iudi. l. fin. col. iii. C. de bo. pos. secund. Alex. conf. cxlii. nu. 5. li. ii. vbi dixi C. M.

ita intelligi & interpretari debet, ne contradicat, vt in in
strumento probatur in c. inter dilectos de fide instr. in s.
ceterum. & in contractibus nec. Bar. in l. si. y. idem. quae
sunt de cond. indebi. & in possessionibus no. Bald. in c. qua
salf. in fi. C. de iur. & fact. ign. cum simi. vt tradit Alex. in
l. j. in princ. col. ij. s. ne quis eum. Et in Bar. ubi nec. Abb. in
c. gratum. in princ. in c. super quaestione. in prin. in ij. no.
de offi. deleg. Et in verbis sententiae no. Bar. in conf. cxxj.
quae ritur. col. iij. vers. super secundo. Et de secunda inue
situra scribit Pau. de Cast. in conf. cxxj. circa id q. primo
quae ritur. col. ij. vers. circa secundum. Et in omnibus dispo
sitionibus hoc habet locum, vt per distinctionem si fieri po
test, contrarietas remoueat ut Alex. concludit in conf. cxlj.
viso testamento. col. iij. lib. ij. vbi ad hoc plura inducit.

b Omnibus. Dec. l. fin. in prin. C. de ede do. conf. cccxxiii. col. iij. conf. cccxvii. inf. consil. xxxviii. lib. i. C. M.

Quae rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt.

¶ De hoc supra in l. impossibile. s. eod. tit.

In l. Pupillus nec. Argumenta.

- 1 Pupillus ignorat etiam visa nec. discernere nouit.
- 2 Pupillus pubertati proximus, praesumitur doli capax.
- 3 Pupillus infans ne naturaliter quidem obligari potest.

REGVLA CXLIX.

PUPILLVS nec velle nec nolle in ea etate
(nisi apposta tutoris auctoritate) creditur:
nam quod animi iudicio fit, in ea tutoris auctoritas
necessaria est.

¶ Et alibi in l. j. C. de fals. mon. dicitur, quod pupillus
quicquid videt, ignorat: & in tali etate pupillus nec scire,
nec discernere potest. l. pupillus. de acquir. har. & eo. tit. l.
more. §. si dicitur, q. non est consilij capax, & in omnibus
rebus infirmum est eius iudicium, ideo tutore auctore re
gitur, l. si. ff. de maou. vin. & quia non sentit, ingratus est
mari non potest. l. si quis in suo. §. legis. in fi. C. de inoffic.
test. Et propter subitum consilij repellitur a testimonio.
l. iij.

l. iij. §. lege Iulia. ff. de test. Et testari prohibetur, quia nul
lum habet iudicium, §. praeerea. inst. quib. non est permitt.
fac. test. & stabilem mentem non habet. l. fi. C. de testa. mil.

¶ Et ista regula cum simili alleg. intelligitur in pupillo qui
infans sit vel infantiae proximus. ¶ Secus videtur si puber
tati proximus sit, per ea quae supradicta sunt in regu. pu
pillum. vbi dictum est, quod ex delicto obligatur. Et con
cludendo, pupillus an possit habere officium, dictum fuit.
s. in l. feminae. §. item impuberes. s. eo. ti. An ex delicto,
dictum est s. in l. pupillum in contractibus. ¶ pupillus infans
vel infantiae proximus non obligatur etiam naturaliter.

l. quod pupillus. s. de cond. inde. vbi gl. ad idem text. in l. pu
pillus. s. de act. & obl. & facit rex. hic, cum sim. Si vero sit
proximus pubertati, obligatur naturaliter. l. j. de act. &
obli. & no. per gl. hic. & Bar. in l. j. ff. de nouat. cuius dicta
refert Ange. Aret. in §. pupillus. inst. de inut. stipul. & vide
quae dixi in l. non omnis. §. pupillus. s. si cert. per.

In l. Quod euincitur. Argumenta.

- 1 Euitum a nobis non est in bonis nostris.
- 2 Bona dotalia non sunt in bonis mariti computanda.

QUOD euincitur in bonis nostris non est.

¶ CLOS. in fin. intelligit quando euitum sit. ¶ tunc e
nim non dicitur esse in bonis, quia non sum dominus, nec
bonae fidei possessor. l. bonorum. §. in bonis. de verb. sign.
s. vbi etiam in bonis esse dicitur quod bona fide posside
mus. & in l. rem in bonis. de acquir. rer. dom. dicitur, q. di
citur esse in bonis res pro qua exceptio competit possi
denti, & actio contra possidentem, & hoc largo modo: a
liis vero quaedam dicuntur non esse in bonis nec extra
bona. l. j. de usufruct. leg. & ibi Bar. & bona data in feu
dum computantur in bonis vasalli: vt not. Bal. in ca. j. in
princ. circa fin. in tit. per quos fiat inuest.

¶ Et bona dotalia non dicuntur in bonis mariti. Bar. in l.
Lucius. §. idem responder. el. ij. ad munic. & cum res euita sit,
an agatur prima actione, vide Bar. l. si quis aliam. s. de sol.

In l. Neratius. Argumenta.

- 1 Priuilegium datum viuanti, non competit defuncto.
- 2 Interpretatio priuilegii spectat ad concedentem.
- 3 Mortuus non potest doctoratus suscipere dignitatem.
- 4 Priuilegium mortuo quale concedi potest.

NERATIVVS consultus an quod beneficium dare se quasi viventi Casar rescripserat. iam defuncto dedisse existimaretur: respōdu nō videri sibi principem quod ei quem vivere existimabat concessisset. defuncto concessisse: quem tamen modū esse beneficij sui vellet, ipsius aestimationem esse.

¶ DVO dicta colliguntur. † Primum quod privilegium datum alicui tanquam viventi, mortuo non competit.

¶ Secundum, † quod interpretatio beneficij vel privilegij spectat ad principem qui concessit. Circa primum gloss. adducit simile, quod iudicium inchoatum pro aliquo tanquam vivente, illo mortuo extinguitur. & ad idem text. alleg. in gloss. in l. pen. §. quæ sent. sine app. rescin.

¶ Et regula videtur loqui quando vnus credebatur esse ille cui datum sit privilegium, à fortiori si cōstaret illum mortuum esse, idem esset dicendum: quia mortuo legari non potest. l. i. §. in primo. de cad. toll. l. ij. §. j. l. diuus. §. si. de iure cod. Et † mortuus doctorari non potest: vt not. Ab. in c. à nobis. de sent. el. ij. in ij. col. ver. item infero ad aliā quæst. & mortuo literæ dari non possunt: vt not. q. tradit Bal. in l. Arethusa. col. ij. ver. & practica faciūt ad questio nem. de sta. ho. Alia tamen ratio videtur, quando cogita bat illum viuū, & sic mortuus, quia non cogitavit de illo mortuo. Secus si cogitavit illum mortuū, & privilegium etiam mortuo conveniret: quia videtur quod etiam mor tuo conferri possit privilegium, gratia exempli: qui non potest stare vivus in civitate, etiā mortuus ibi non pōt^a

^a Potest. De quo vide Iaso. qui plura con gent in l. ii. C. quartest. fa. pos. Hipp. de Mar. si. in l. fi. §. de quæst. col. ante pen. vsque in fine.

sepeliri. l. ij. vbi Bart. l. ij. de cadaver. pun. & sepulchra ho stium possunt violari. l. sepulchra. ff. de sepul. vio. † ideo videtur qd etiam mortuo dari possit privilegium, quod sepulchrum hostis violari non possit: vel qd corpus mor tuū in civitatem deferri possit. vide dicta Aret. in §. licet. ex quib. cau. ma. in vlt. not. circa secundum dictum, addē text. in l. ex facto. in prin. de vulg. & pup. & in c. cum ven nissent. de iud. declarando, vt dixi ibi.

In §. Ea quæ in partes. Argumenta.

- 1 Servitus via, itineris, aqueductus in obligationem pro parte non deducitur.
- 2 Hæredes plures ad opus faciendū gravati obligantur in solidū.

REG

EA quæ in partes dividi non possunt solida à singulis hæredibus debentur.

¶ EXEMPLVM habetur in l. via. §. de serui. vbi dicitur, † quod servitus via, itineris, & aqueductus pro parte in obligationem deduci non potest: quia vsus eorum individuuus est, & ideo si stipulator deceaserit pluribus hæredibus relicta, singuli in solidum viam petunt: & promissor si pluribus relicta hæredibus deceaserit: à singulis hæredibus solida petio est. & idem dicitur in l. ij. §. ex his. §. de verb. oblig. ibi, dum inquit: & ideo si divisionem res promissa non recipiat, veluti via, hæredes promissoris singuli in solidum tenentur, † & ideo si plures hæredes gravati sunt à testatore ad faciendū opus: quilibet in solidum tenetur. l. fideicommissa. §. pen. inci. ii. in opere. de leg. ii. vbi Bar. & ratio videtur, quia facta individua sunt, sicut servitutes. l. stipulationes non divi duntur. in prin. de verbo. oblig. & de illo §. penult. vide Alex. in l. ij. §. & harum. col. j. de verb. oblig. Et in indivi duis quis consequitur ex persona alterius quod ex propria persona non compereret. l. si communem. ff. quem admo. serui. a mit. cum simi. vt per Feli. in c. j. de præscri.

¶ IN re dubia benigniorem interpretationem sequi non minus iustus est, quam tutius.

¶ DICTVM est supra in regula, semper in dubiis. In LOMNIA ferè. Argumenta.

- 1 Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuisse fingitur.
- 2 Fictio in præiudicium tertij non trahitur retro.
- 3 Fictio non habet locum, vbi extrema requisita non sunt habilia in fictione de tempore ad tempus translata.
- 4 Filius familiæ hæres institutus, si sui iuris fiat, hæreditatem postea aditam sibi acquirit.
- 5 Iudicium quando retrorahatur.

OMNIA ferè iura hæredum perinde habentur, ac si cōtinuo sub rēpore mortis hæredes extritisset.

¶ CONCORDAT tex. in l. omnis hæreditas. §. eo. & in l. hæres quandoque. §. de acqui. hære. & in l. si ex re. §. si. de stipul. seruo.

Bb

Et

^a Hæredibus. Sic etiam mortuo vasallo hæredes eius tenentur iurare fideiurata domino in solidū, licet possideat feudū pro parte. ita Ang. in §. ex his. hic alleg. arg. illius §. & ibi Aret. in ij. col. ver. ij. no. ibi, quærit quid cōtra, an vnus vasallus teneatur iurare fidelitatem omnibus hæredibus patroni. & concludit secundam communem opinionem, quod non tenetur nisi vni. & quod erit in eius electione cui iurabit. per gl. in c. j. §. omnes filij. si de feu. fue. cōtro. inter dom. & agn. H. C.

¶ Et ista regula procedit secundum fictionem, ut dicit Bar. post gl. in d. l. hæres quandoq; text quo infert quod statutum quod loqueretur de domino, non haberet locum in tali dominio quod hæres fingitur retro habuisse: quia in statutis verba proprie accipiuntur. l. iij. §. hæc verba. §. de neg. gest. vbi gl. & Bar. in terminis huius regulæ loquuntur. Et hoc facit quod dicit Bar. in d. l. hæres quandoq; quod regula non habet locum in casibus in quibus veritas requiritur, declarando text. in l. hæreditarie. §. de fart. alleg. glo. hic & ibi. Et ex hoc infert Roma. in d. l. hæres quandoque. ad questionem de gabella in qualitate. ibi inffit Arct.

¶ Secundo infertur, quod talis fictio non trahitur retro in præiudicium alterius: ut no. Bar. per illum text. in l. nam & seruitus §. qui negotia. §. de neg. gest. facit quod no. Bar. in l. si indebitum. §. si procurator. & in l. bonorum. §. rem rat. habe. cum simi. ut dixi §. in regula, semper qui non prohibet. §. j. §. eo.

¶ Tertio infertur quod regula quæ procedit secundum fictionem non habet locum vbi extrema non sunt habilia quæ requiruntur in fictione translative de tempore ad tempus. l. deniq; §. ex quib. cau. ma. l. huic scripturæ. ad leg. Aquil. in l. quoties. §. de nquatio. & ideo, quia quedam extinguuntur morte defuncti quæ cum non reperiantur tempore aditionis, non possunt ad hæredem pertinere: quia vltimum extremum deficit. l. hæres in omne. §. de acquir. hære. cum not. ibi in glo. Quædam etiam non erant tempore mortis, & etiam iacente hæreditate inchoari non potuerunt, ut acquisitio vsus fructus. l. vsus fructus de stipu. seruo. vel vsucapio. l. vsucapio. & l. ceptam. §. de vsucapio. Et in istis ista fictio non habet locum. & ad istam resolutionem dicit Bart. in d. l. hæres quandoque. reducuntur contraria alleg. in glo. ibi & hic. Et propter prædictos casus in quibus regula non procedit, hic dicitur ferè. & in d. l. hæres. ad denotandum, quod regula non semper procedit. Et adde quod regula ista etiam non videtur procedere quo ad personam cui hæreditas acquirenda sit, quia si filius familiæ sit hæres institutus & priusquam adeat efficiatur sui iuris, hæreditas postea aditæ sibi acquiritur: nec illa aditio retrahitur, ut patri acquiratur. l. non dubium. C. de iure delibe. & facit text. in l. si solus. §. si. de acquir. hære. & cum attendatur tempus aditionis quo ad acquisitionem.

¶ Ex prædictis infertur ad questionem, quod ex quo aditio trahitur retro, quod si procurator generalis eius cui erat delata hæreditas intenzavit iudicium nomine hæredis instituti, & opponatur quod hæres non aditit hæreditatem, ad eundem confirmatur iudicium, quia aditio retrahitur: ut no. Bal. & Imo. post Cyn. in d. l. hæres quandoq; quod declaratur, ut ibi per Arctinum. & adde Imo. qui similem ponit questionem quæ dicit de facto habuisse in l. si filius qui patri. de vulg. col. ij. in ver. & secundum hoc facit ad questionem de vulga.

In l;

In l. Qui per successionem. Argumenta.

- 1 Cōditio de dādo hæredi impletur, si hæredi hæredis detur.
- 2 Papa quilibet. Petri successor dicitur.
- 3 Videtur verbum. impropriatatem quandam designat.
- 4 Hæres hæredis cap. per omnia, quæ sunt iuris.
- 5 cōna hæredi imposita, non transit in hæredem hæredis.
- 6 Prohibitio alienandi facta hæredi, in hæredem hæredis tran-

mittitur. & nu. 7.

REGULA CLIIII.

QVI per successionem quamvis longissimā de functo hæredes extiterint, non minus hæredes inteliuntur, quàm qui principaliter hæredes extiterint.

¶ CVM ista regula concordat text. in l. si. C. de hære. instit. vbi hæres hæredis dicitur hæres testatoris. & in l. iij. §. sed & si Titio. §. de petit. hære. in l. hæredis appellacione. in l. sciendum. de verbo. signific. in l. si quis filium. §. si. de acquir. hære. ¶ Ideo conditio de dando hæredi, impleta dicitur dando hæredi hæredis. b. l. si peculium. §. hæredi §. de stat. lib. & in l. cum ita datur. §. si de condi. & demonstra.

¶ Et quod dicitur hic de hærede, idem est in alio successore: quia successor Petri dicitur quilibet Papa licet quamplures in medio fuerint: ut not. Domi. in c. jan. prin. in tertio notabili, per illum textum. de homicid. in vj. idem Domi. in præmio. vj. §. sanè. per illum text. & in c. j. in prin. ne cler. vel monac. in vj. in c. j. in iij. notab. de cler. coniug. in vj. in c. cum expediat. in secundo not. de electio. in vj. in c. præsent. in prin. & in c. penult. in prin. de præben. in vj. ad idem text. in clemen. dudum. in princ. de sepult. & facit text. in l. j. §. de castren. pecul. & quod per illum textum tradit Roman. in singulari dclxxxij. hæred. hæredis.

¶ Et prædicta largo modo & improprie procedunt: ut dicit gl. in l. hæredis appel. de verb. sig. & ad hoc facit text. in d. l. si quis filium. §. si. in ¶ verbo videtur, quod denotat impropriatatem: ut no. per Doct. in l. j. §. deieciisse. de vi & vi arma. in l. naturaliter. de acquir. poss. & ad hoc facit text. in l. j. §. hoc edictum. §. quorum leg. quem ad hoc allegat Arct. in l. si. §. si. in verbo, nota de vulga & pup. dicēs.

B b 2 quod

a Dicitur. Adde Alexā. cōsi. cccvj. l. iij. late Andr. Traq. in tracta. Pe-træ. cōuen. §. j. glo. vi. num. r. cū seq. C. M. b Hæredis. Cō-trarium tenent in l. qui legata. §. eo in simi. ver-bis, vbi vide-que posui in aposti. super verbo, hære-dis. & Corne-cōsi. cclxxxix. in-cip. videtur pri-ma facie. iij. vo-lu. & do. Phi-lip. consi. lxxxi. in i. col. inci. in casu.

c Impropric. nam proprie & regulariter ap-pellatione hæ-redum veniunt hæredes hære-ditatis ipsius te-statoris etiam extranei: ut tra-dit Corneus cō-si. cclxxii. incip. in hac consule-tione. ii. col.

quod non est de proprietate verbi, quod hæres hæredis dicatur hæres testatoris. & hoc confirmatur, quia dicitur hæres secundum quid, & non simpliciter, dum appellatur hæres hæredis. d. l. fi. C. de hære. insti. ergo non proprie: quia verba accipiuntur simpliciter: & non secundum quid. l. hoc legatum. vbi Bar. de leg. iij.

¶ Et hoc verum est, nisi agatur de his quæ iuris sunt: quia verè, & proprie in hæredem hæredis transmittuntur: vt not. Bal. in d. l. fi. in xij. quæstio. vnde infert, quod hæres hæredis contraveniendo incidit in poenam quæ fuit promissa si hæres contraveniret.

a Infra scriptis. Alexan. consi. clxxij. col. ij. li bro v. laf. late. l. fi. C. de hæ. red. instur. C. M.

¶ Secundo regula ista non habet locum, quando dicitur de hæredibus infra scriptis: vt no. Bar. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. in fi. col. versu. quæro quid sit testator. quia infra scripti dicuntur hæredes qui legi possunt. l. j. §. de his quæ in testamen. delen. & idem Imo. in l. si quis filium. §. si. ff. de acqui. hære.

¶ Et hoc procedit quando subest aliqua ratio particularis affectionis in scriptis hæredibus: aliàs secus: vt tradit Corneus in consil. lxx. quanquàm. lib. iij. Et per istam distinctionem reduci possunt omnia iura quæ contra Bar. adducunt Aret. & Moder. in d. l. qui liberis. §. hæc verba. considerando in effectu an sit eadem ratio.

b Poena. Alex. consi. cxl. au. 4. lib. vj. C. M.

¶ Tertio fallit, vbi agitur de poena b: ¶ quia si hæredi imposita sit, nõ habet locum in hærede hæredis: vt notat Bar. in l. multa. de condit. & demon. in versu. & per hoc dicitur. & Bal. in l. fi. in q. xxij. C. de hære. insti.

¶ Prohibitio tamè alienadi facta hæredi, ¶ ad hæredem hæredis extèditur: vt not. Bart. in l. filius familiàs. §. diui. col. fi. in versu. quæro vtrũ. de leg. j. & in l. Lucius. §. Semproniaz. de leg. iij. cum simi. vt tradit Rom. in consi. cccc. lvj. circa propositam consultationem. in primo dubio.

¶ Et hoc intelligitur, ¶ nisi nominatio hæredis facta sit proprio nomine, vt not. Bart. in d. §. Sempronius. cum si. vt tradit Alexan. in consi. lx. ponderatis his in fi. lib. iij.

In l. Expressa nocent. Argumenta.

- 1 Effectus rei quando & per quid præsumatur mutari.
- 2 Taciti & expressi nõ est æqua virtus quo ad actus nullitatẽ.
- 3 Iuramentũ calumniæ remitti potest tacitè, sed non expresse.
- 4 Error iuris expressus sententiam vitiat.
- 5 Expressio quando proffit, & quando noceat.
- 6 Renunciatio expressa efficacior est tacita.

Domi

- 7 Dominium rei legatæ quando in legatarium transeat.
- 8 Condicio expressa in vltimis voluntatibus quando transmissionem impediatur.
- 9 Pignus per pactum expressum ipso iure tollitur.
- 10 Taciti & expressi in contractibus est eadem virtus.

REGULA CLV.

A EXPRESSA nocent, nõ expressa non nocent.

¶ GLOS. ad declarationem regulæ firmavit tres conclusiones. ¶ Prima secundum regulam vt verba sonant. ad idem tex. in l. nonnunquam. in princ. & in l. si in diem. §. fi. de condi. & demõ. vbi dicitur, quæpe numero effectus rei mutatur, ex eo quod testator expressit quod absque expressione intelligitur. ad idem tex. in l. Sempronium. §. de hære. insti. & in l. actus legitimi. §. eod.

a Nocent. Dicit laf. in l. iij. §. filius. col. fin. §. de li. & post. quod non est regula minus rationis habes.

¶ Et ista conclusio procedit quantum ad annullationem actus: quia magis inficitur ex dispositione expressa, quàm

actus taciti & expressi: vt dicit Bald. in l. eleganter. §. si quis post. col. pen. s. eo. de condic. inde. & colligitur in iuribus supra alleg. ¶ Et videmus quod remissio iuramenti calumniæ, expresse facta non valet, & tacitè admittitur. c. j. de iura. ca. in vj. c. ceterum. de iura. cal. & in l. ij. §. sed quia veremur. C. eo. titu.

b Nullitatem. Alex. cõsil. lix. nu. 15. lib. iij. vnde. eo. l. actus. nu. 10. C. M.

¶ Et error iuris expressus c in sententia, vitiat: secus si tacitè colligatur: vt no. in c. j. de re iudi. & per glo. in l. ex diuerso. §. si. ff. sol. mat.

c Expressus. Adde Socin. in trac. fall. in regu. ccc. & Phil. Cor. cõsil. liij. col. iij. incipi. pro decisione. & in consi. lxxi. col. ii. incip. super in i. vol. & in consi. lxxii. in ci. quanquam: ii. col. iij. vol.

¶ Et in casu d. l. nonnunquam cum si. §. alleg. non procedit regula quæ dicit, quod expressio eorũ quæ tacitè insunt, nihil operatur. l. iij. de lega. j. l. hæredis. §. tractari. §. quando dies leg. ced. l. nõ rectè. C. de fideiuf. Quia in dictis iuribus videtur aliter facta expressio. quàm in esset: vt declarat Imol. in d. l. si quis Sempronium. & Doct. late tradunt in d. l. iij. de leg. j.

¶ Secunda conclusio glo. est, ¶ quod cõtra quãdoq; expressio prodest. l. fi. C. de noua. cum simi. allega. in glo. Et expressa pupillaris substitutio matrem excludit l. Papinianus. §. sed nec impuberes. §. de inoffi. test. in c. si pater. de testa. in vj. ¶ Secus est in tacita: vt not. in l. precibus. C. de impub. secundum communem intellectum.

¶ Et expressa ¶ renunciatio plus valet, quàm tacita glo. no. in clemè saepe. in ver. partibus. de ver. sig. Et expressa repudiatio plus nocet, quàm tacita: vt no. Pau. de Cast. in

Bb 3 l. j. C.

l.j. C. qui admitt. per gloss. in l.j. sed videndum, de cuius intellectu dicitur in d.l.j. col. ij.

¶ Et quando res expresse legata sit, transit dominium in legatariū. l. a Titio. §. de furt. l. tibi homo. §. cum seruus. de leg. j.

¶ Secus est si tacite relinquitur sit: vt not. Bart. in l. emptor. §. ancilla. §. de rei vend. in vers. ex quo no. & in l. seruum filij. §. si. in fi. de leg. j.

¶ Et expressa conditio in vltimis voluntatibus impedit transmissionem. l. j. §. si autem aliquis sub conditione. C. de cad. tollen. secus est in tacita. l. conditiones extinctus. de condi. & demonstr. & no. Bart. in l. qui sub conditione. §. si. in princ. §. de cond. instir.

¶ Et per pactum expressum ipso iure pignus tollitur. Secus est in tacito: vt not. per gloss. in l. tibi. §. de pigno. §. de pact. & procurator qui habet potestatem reuocandi substitutum ab eo, potest expresse reuocare, non tacite. vt no. Old. in consil. cxxx. col. ij. de qua no. Domin. in c. si quem. de procu. in vj. & Nellus in tract. bannitorum. in ix. quaest. tertie patris primi temporis.

¶ Tertia conclusio est secundum regulam. l. cum quid. §. ficertum petatur. quod in contractibus par virtus est taciti & expressi. ad idem tex. in l. triticum. de verborum obligatio. & hoc procedit in his quæ sunt de natura contractus de quibus partes videntur cogitate: non tamen proprie hoc videtur ex intentione partium: sed potius hoc videtur ex prouisione. l. sicut interesse. quod tacite venit in obligationibus facti, non dicitur esse ex dispositione hominis, sed legis. vt no. Barto. in l. cum stipulatur. de verborum obligatio. & facit in tex. in d. l. cum quid. ibi, agi videtur, & ibi pro cauto habetur. ista enim verba denotant fictionem, & ita areti. dicitur in l. iij. §. Cato. col. xiii. de verbo. oblig. dixi in d. l. cum quid. vbi plenè materia explicatur.

REGVLA CLVI.

PRIVILEGIA quaedam cause sunt, quaedam persone: & ideo quaedam ad heredes transmittuntur, quæ cause sunt: quæ persone sunt, ad heredes non transmittuntur.

¶ Ista regula dictum est §. in regu. in omnibus causis id obseruatur.

a Tacito. Imò idē Bald & alij in d. §. de pignore. car. mol.

b Tacite. Imò etiam tacite, Car. Mol.

In l. Semper in contract. Argumenta.

- 1 Contractus liciti esse debent, & honesti.
- 2 Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta.
- 3 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia chorearum. Mulier inhonesta debet expelli de vicinia.
- 4 Meretrices possunt signo notari. Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest.
- 5 Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam tenente.
- 6 Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina vidente.
- 7 Contrahentes & si licite se mutuo decipiant, non tamē honesti.
- 8 Turpitudō non dicitur, quæ iure permissente perpetretur.
- 9 Deceptio, etiam iure Canonico, contrahentibus permittitur.

REGVLA CLVII.

SEMPER in contractibus non solum quod liceat, considerandū est, sed & quod honestū est.

- 1 **NOTA** quod in contractibus consideratur non solum quod licet, sed etiā quod honestum sit. nā vnum est præceptum iustitiæ, quod viuat quis honeste. l. iustitia. §. iuris præcepta. de iust. & iur. & ideo ius honestatis ab omni reuerentia semper exemptū esse intelligitur: vt not. Bald. in l. quod ex libera. C. de oper. libe. vbi per illū tex.
- 2 infertur quod subditi alicui domino non debent compelli vt eorum mulieres vadant ad domum domini ad tripudiandum, ratione honestatis. ¶ Et propter hoc dicit Pau. de Ca. in l. nullus. C. de summ. Trini. quod si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitadum, vicini illam expellere possunt. alleg. no. in §. si. in auth. de leno.
- 3 ¶ Et ideo meretrices cogi possunt portare aliquod signum vt discernantur ab aliis: vt no. Bald. per illum tex. in l. minime. C. de episc. aud. ¶ Et ratione honestatis ad instantiam vxoris & coniunctorum potest compelli maritus ad dimittendum concubinam: vt not. Paul. de Cass. post antiquos, vbi refert in d. l. iustitia. §. iuris præcepta.
- 4 ¶ Et quando maritus tenet concubinam, si vxor committit adulterium, non perdit dotem: vt not. dicit Pau. de Ca. in consil. cxxviii. hac mulier non debet excludi: quia paria delicta mutua cōpensatione tolluntur. l. viro & atq; vxore. ff. solu. matri. & in c. significasti. de adult.
- 5 ¶ Et quando maritus tenet concubinam, potest vxor agere ad separationem tori, & dotem repetere: & debet

a In consilio cxxviii. Alias in consil. cccij. in primo volu. in nouissim. b L. Viro. Vbi videas Doc. in l. cum mulier. eo. tit. & Socin. in tract. fallen. in reg. cxxxvj. c Agere. Idē Pau. ca. iuz. in fi. de procura. Deci. l. pacta quæ contra. col. i. j. C. de pactis. Stephanus Berr. Reper. l. ha: edictali. qd. iij. C. de te. can. sup. C. M.

In l.

B b 4 lucrari

lucrari donat propter nuptias, vt Rapha. Cuman. concludit in consi. clxxv. domina Andriola. in fi.

¶ Et ad text. hic qui dicit. quod honestas attenditur in contractibus, dicit glo. ¶ quod licet iura permittat contractibus se adiuuare decipere. l. in causa. la. ij. s. pen. s. de minoribus. l. item si pretio. §. fin. ff. loca. non tamen hoc honestum est. & non conuenit bono viro. & in hoc gl. ista est no. quam Bald. sequitur in auth. ad hæc. in pen. col. s. de vsur. in c. quanto de iureiur in c. proponete. de rescrip.

¶ Et dicit Bal. in l. cū ipse. in prin. C. de contrahen. emp. in princ. quod ad bonam fidem spectat iusto pretio vendere.

¶ Et per istam glo. not. cautelam tradit Ioan. de Ana. in c. in ciuitate. col. viij. de vsur. dicens apud Ferrariens. consuluisse, vt interrogetur ille qui minus iusto pretio emit, an sit bonus vir, & si confitebitur hoc quod verisimiliter non negauit, tenebitur ad iustum pretium.

¶ Istam cautelam videtur reprobare Fely. in cap. fin. de præsump. col. iij. quia non videtur quod cogatur illi positioni respondere, quia continet turpitudinem iuxta no. per glof. & Doct. in l. qui iurasse. §. si pater. de iureiuran.

¶ Sed responderi potest, quod ista non videtur turpitudinem, ex quo iura permittunt. arg. l. Gracchus. C. de adulter.

¶ Videtur tamē quod alia ratione nō teneatur respondere, quia illa positio captiua videtur: ideo illi nō est respondendum, vt per glo. in c. ij. in ver. rationabili de cōfes. in vj.

¶ Vtcrius ad istā glo. considerandū est, quod licet glof. dicat, quod nō conueniat bono viro, nō per hoc sequitur quod cogatur ad iustum pretiū in foro contentioso, quia glo. videtur loqui de honestate, vel in foro conscientia.

¶ Propterea ¶ regula quæ dicit licitum esse contrahentibus se decipere, etiam procedit de iure canonico. cap. cum dilecti. c. penul. de empr. & vend. ergo videtur permissum etiam in foro conscientia: vt per glo. in c. cum contingat. de iureiur. Et certē si quis vendit scienti valorem rei, non videtur læsa conscientia. vt dicit Salic. in authen. ad hæc. in xxj. q. C. de vsur. & no. Imo in c. j. de empr. & vendi & dixi in l. penul. C. de pact.

¶ Et si in foro conscientia: hoc licet, ergo etiā bono viro hoc permissum videtur, cōtra glo. hic quia conscientia idē est & bonus vir, vt not. Bal. in c. cum causam. el. ij. in fi. de test. Et ad supra dicta de honestate, no. Lucas de Penna in l. retractare. in prin. C. ne fiscus rem quam vend. lib. x.

2 Cōscientia: Deci. l. si quis in conscribendo. col. ij. C. de pact. c. j. lect. j. col. vij. de constit. idem Ant. Burgos in d. c. cū dilecti. col. iij. Sed veritas est quod nō est licitum scienti ignoranrem decipere in foro cōscientia: sed bene ignorati, vt dixi in tract. vsura. quæst. xiiij. vide Pantha. de Crema. d. l. colum. xxxiiij. Cep. de simu. contra. ¶ præsump. n. C. M.

REG

REGULA CLVIII.

NEQVE in interdicto, neque in ceteris causis pupillo nocere oportet dolum tutoris: siue soluendo est. siue non est.

¶ Ista reg. declaratur secundū distinctionē Bar. in l. si dolo tutoris. ff. si quis omif. cau. testa. & in l. j. §. si procura tor. §. si quis ius dicē. nō obtem. supplēdo ibi, vt per Alex.

REGULA CLIX.

NON potest dolo carere, qui imperio magistratus non obtemperat.

¶ Facit tex. in l. j. §. si quis ius dicen. & in l. iniuriarum. §. si quis. §. de iniur. & regula ista declaratur quatuor modis, vt tradit Pau. de Cast. in l. vt vim. §. de iusti. & iur. & vide dicta in l. non videtur. si qui iustu. §. eo. titu. & vide Abb. & quæ dixi ibi in ca. si quando. de offi. deleg.

In l. Qui in seruitute. Argumenta.

- 1 Potestatem sui non habēs, alium in potestate nequit habere.
- 2 Potestas patria in tutore non attenditur.

REGULA CLX.

QUI in seruitute est, vsucapere nō potest: nam cum possideatur, possidere non videtur.

Ad idē tex. in l. homo liber. §. quicquid. §. de acq. rer. do. ibi, nec possidere intelligitur qui ipse possidetur. & in l. sic eueniet. §. de adult. dicitur ¶ quod ille qui nō est suæ potestatis, aliū in potestate habere nō potest. & secundū Bar. ibi hoc intelligitur in eadē qualitate potestatis. secus in potestate diuersæ qualitatis vt patet in filiofamiliās, qui est in potestate patris, & tamē potest esse tutor qui habet pupillū in potestate. ita arguit gl. in d. l. si eueniet. Sed Bar. respondet hoc esse propter diuersam qualitatem potestatis.

¶ Sed cōtra istā resolutionem videtur tex. hic, vbi agitur de diuersa specie potestatis: & tamē argumentū procedit.

¶ Et idē probatur in l. homo liber. §. quicquid, & tideo ratio subiectæ materiæ debet considerari, nam in tutore agitur de vtilitate publica, quo casu patria potestas non attenditur. vt not. Arret. instit. qui dare tut. in princip.

In l. Non alienat. Argumenta.

- 1 Donatio inter virum & vxorem quo ad dominium prohibetur, non autem quo ad possessionem.
- 2 Alienatio verē dicitur, vbi dominium transfertur.
- 3 Possessionis occupatio, dicitur quædam alienatio.

B b 5

OM

a Si vir. Vbi videtur Doct. & ibi Ias. in iii. col. in ii. qui facit plures illationes & ex ista reg. videtur etiam dicendum, quod Valallus seu quicumque alius prohibitus alienare, si tradunt possess. sine tit. quod non cadat in p. omni: si vero ex inuili contractu, tunc secus videtur dicendum, per ea que dominus p.ceptor meus concludit in tract. seu in iii. parte. in x. u. q. quem omnino videas. Hier. Chuc. b. Dominum.

Adde tex que ibi no. pro singula. Barto. & Bald. in l. si. C. de reb. alie. no. alien. qui vult, quod prohibita alienatione intelligatur prohibita omnis translatio, siue iuris directi, siue vtilis, siue alterius cui insubet iuris: & que proprii dicatur alienatio, & quot modo discipiat, vide Ias. remiss. in s. item si quis in fraudem. de acti. insti. col. iii. in fi. & Fel. in rub. de fide inst. iii. col. i. & prohibita alienatione rei, censeatur etiam prohibita diuisio. Ita Fely. in ea. que in ecclesia rum. de consi. pe. col. ver. generaliter. melius quam alibi. Bald. in c. i. col. fin. de alie. feu. Hier. Chuc.

REGVLA CLXI.
NON alienat qui duntaxat omittit possessionem.
 Et ista reg. habetur in litem si res. §. sunt & alia. §. de alie. iud. mur. cau. fac. vbi eadem verba habentur. Et ideo licet donatio sit prohibita quo ad dominium inter maritum & vxorem. l. iij. in §. sciendum. de donat. inter vir. possessio tamen non prohibetur transferri. l. j. §. si vir. a. de acqui. pos. & facit tex. in l. fistulas. §. fundum. de contrah. emp. vbi possessio potest transferri, licet non dominium. Et ratio videtur manifesta, quia alienatio dicitur quando transfertur dominium. b. l. alienatum. §. de verbo. signifi. l. j. C. de fun. dot. c. nulli. de reb. eccl. non alien.
 Et ista regula intelligitur proprie: largo modo, tamen etiam alienare videtur, qui transfert possessionem. l. no. solum. in princ. §. de alien. iud. facit tex. in l. mulier. §. qui possessione. §. quod met. caus. Et ideo si per scriptum committatur, quod alienata ad ius & proprietatem ecclesie reducatur, etiam de possessione occupata poterit cognoscere, licet proprie non dicatur alienata: vt est dictum Imol. in cap. episcopi. de reb. eccl. cum similib. vt tradit Fely. in rubri. de rescrip.

REGVLA CLXII.
NEMO plus commodi heredi suo reliquit, quam ipse habuit.
 Vide dicta §. in l. heredem. eo. tit.

REGVLA CLXIII.
QVI non facit quod facere debet, videtur facere aduersus ea que non facit. Qui facit quod facere non debet, non videtur facere quod facere iustus est.

Facit tex. in l. no. quicquid. §. iudex. §. de iudi. cum simili. alleg. in glos. Et vide per istam regulam quod dicit Bald. nouellus. & Corn. in consi. xcix. dominus Bald. in princip. lib. j.

Et

Et nota hic, quod non facere, dicitur facere. & hoc etiam in p. nali bus procedit. vide Alex. qui reprobatur decisionem Pet. de Anchar. quam ibi refert in l. vbi autem. §. si id quod. de verbo. oblig.

REGVLA CLXIII.
LIBERTAS omnibus rebus favorabilior est.
 Vide dicta §. in l. quoties & in l. in obscura voluntate. cod. tit. supra & not. limitationes glo. hic.

In l. Nemo alieno. Argumenta.
 1 Agere alieno nomine, duobus modis intelligi potest.
 2 Agere ad alterius vtilitatem potest quis nomine proprio.
 3 Defensionem suscipere potest quis alieno nomine.
 4 Coniuncti pro coniunctis defensionem suscipere possunt.

REGVLA CLXV.
NEMO alieno nomine agere potest.
 Ad declarationem regule notandum est, quod alieno nomine quis agere duobus modis intelligitur. vt not. Barto. in l. j. C. de obseq. Et regula hic videtur intelligenda quando quis agit pro alio, & nomine alterius: quia agere non potest sine mandato, vel nisi ratione officij: vt in l. que situm. §. de in ius voc. in l. iurorem. de his quib. vt indig. Et ideo de suo quis & non de alieno agere debet: vt dicitur in l. vii frui. in princ. §. si vltus fruct. pera. & facit tex. in l. cu te. C. si cer. p. eta. vbi duo mutuo dederunt centum, vnusquisque: quinquaginta, non potest vnus agere nisi pro sua parte, nisi mandatum habeat: & tunc agit partim nomine suo & partim nomine alieno, etiam in eodem libello: vt not. Bal. ibi. & ad idem tex. in l. plane. §. famul. ercis. Et licet nomine alieno quis secunda regulam agere non possit: quandoque tamen quis agere potest nomine proprio ad vtilitatem alterius. l. non solum. §. interdu. de procur. Et licet nomine alieno quis agere non possit, vt hic: tamen nomine alieno quis potest defensionem suscipere, etiam inuito actore: vt not. per glo. in l. Iulianus. §. qui fati. fl. cog. vbi Ange. limitat, nisi animo nouandi suscipiat defensionem, quia hoc inuito actore non potest. de quo not. Bart. in l. solutionem. de solu. & sicut defensor admittitur super tota causa, ita super vno articulo: vt not. Bar. in l. iij. in fi. C. de neg. gest.
 Et regula fallit in coniunctis l. exigendi. C. de procur. l. sed & h. ff. de procur. declarando vt dixi in c. cum M. de constit. col. iij.

In §. Temporalis. Argumenta.
 1 Consuetudo firmata bino aut tertio actu contratio non tollitur. & nu. 2.
 2 Possessio vltima in possessione est attendenda.
TEMPORALIS permutatio ius prouincia non innovat.
 1 Not. text. secundum gl. quod consuetudo si firmata sit, non tollitur: licet semel vel bis contra factum sit: & no. Bar. hic: & pro ista gl. bal. no. tex. in l.

in l. fi. C. de ferui. & aqua. in prin. cum sim. vt tradit Alex. in l. ij. in princ. ad fi. s. sol. mat. & late Felyn. in c. cum accessissent. in vltima charta. in vers. septimo limita. de con- structionib. & dixi ibi addendo Card. in consi. cxxxj. viden- dum est primo in fin. Abb. in consi. xciiij. videtur primo. in fi. lib. j. Alexan. in consi. v. si vera sunt. lib. v. col. ij. Aret. in consi. xciiij. in presentia consultatione. col. fin.

¶ Et ista conclusio limitatur non procedere, quando illi inter quos inducta fuit consuetudo, collegialiter & scienter facerent actum contra consuetudinem: quia tunc in illo actu videretur derogatum consuetudini: vt no. Abb. in cap. pro illorum. in vltimo notab. in fin. de prebendis. & dixi in dicto c. cum accessissent.

¶ Secundo fallit in consuetudine quae non requirit praescriptionem, videlicet in consuetudine patrisfamilias: quia vltimus actus attenditur, secundum Bal. in c. j. §. no- tandum est. col. ij. qui feu. dare possunt. vbi alleg. l. Mela. §. j. de alimen. & cibar. leg. de cuius intellectu dixi in ru- brica. de consuet.

¶ Tertio non habet locum in possessorio: quia vltima possessio simpliciter attenditur: & ita glo. istam limitat Bald in c. j. de cog. feud. col. j. dicens illam procedere in petitorio, & non in possessorio. allegat no. per Ioan. And. in c. cum ecclesia. de elect. & idem Oldr. in consi. cccxij. in c. cum ecclesia. circa fi. vbi alleg. tex. in c. cum ecclesia do vltima illa thema quaestiois. circa fi. vbi alleg. Feder. in consi. cccxxiiij. Sutrina de causa pos. & proprie. & Feder. in consi. cccxxiiij. si dubia vel ob- scura vel clan- destina. Alex. conf. ex. nu. i. li. j. conf. lxxxij. nu. j. lib. ij. consi. lxxxvij. nu. 12. li. v. conf. ciiij. nu. 1. lib. vij. C. M.

In l. Vbi non voce. Argumenta.

- 1 Praesens intelligere praesumitur.
- 2 Mutus procuratorem constituere potest.
- 3 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere possunt.
- 3 Mutus etiam cum alio pacisci potest.

REGVLA CLXVI.

VBI non voce, sed presentia opus est: mutus si intellectum habet: potest videri respondere. Idem & in surdo: hic quidem & respondere potest.

¶ GLO. restringit tex. vbi presentia necessaria fit. Sed tamē tex. videtur considerare presentiam pro intelligentia, vt in

vt in l. coram. de verb. sign. & intentio regulae fuit dicere, qd vbi non est opus verbis, sed consensu & intelligentia, mutus obligari potest, secundum primū intellectū glo. ¶ Et ideo mutus procuratorē constituere potest. l. i. mutus. in princ. de procur. & haeredes institui possunt. l. j. §. mutus & surdus. de haere. instituen. & haereditatem adire possunt. l. mutum. §. de acquirend. haered. in princ. & matrimonium contrahere possunt. l. mutus. de iure do. cap. cum apud. & in cap. tuæ. de sponsa. Et mutus & surdus donare non prohibentur. l. qui id quod. §. mutus. §. de don. Er mutus pacisci potest. l. item quia. ff. de pactis. Et ista declarari & suppleri debent, vt per Alexan. in l. j. in princ. de verb. oblig.

FVRIOSVS absentis loco est. Et ita Pomp. lib. 1. Epistolarum scripsit.

¶ VIDE dicta supra in regula, in negotiis. In l. Fauorabiliores. Argumenta.

- 1 Reo plus fauetur, quam auctori.
- 2 Absens condemnari non potest, & tamen absolui potest.
- 3 Fisco etiam in multis fauendum est.
- 4 Reus in decisione causae in dubio absolui debet.
- 5 Actor & reus in medio causae a pari procedunt.
- 6 Nocentem absoluere satius est, quam innocentem damnare.
- 7 Quaestio offerri potest huiusmodi malae conditionis, si aliter veritas cerni non possit.
- 8 Suspensus an sit liberandus, si fractio laqueo cadat in terram.

REGVLA CLXVII.

FAUORABILIORES rei potius quam actores habentur.

¶ FACIT tex. in l. Arrianus. de act. & obligat. & in reg. cum sunt partium iura. eod. ti. in vj. & in c. inter dilectos. in fin. de fide instrum. & in c. ex literis. de probat.

¶ Et ibi ampliatur regula, etiam si probationes ex parte actoris in aliquo excedant: quia tamen in fauorem rei pronuntiandum est: vt Abb. ibi dicit per gl. quae habetur in c. clerici. lxxxvj. distin. quod declarandum est, vt dixi in d. cap. ex literis col. ij.

¶ Et per istam regulam officium iudicis magis exhuberatur in absoluendo: ideo licet absens non possit condemnari. l. absente. §. de poen. l. absentem. C. de accu. tamen si apparet de innocentia, solui potest: vt no. Ant. de Bur. post Ioan. And. in c. veniens. col. j. de accu. & sequitur Barthol. Veron.

2 Dixi & in consi. ccccclxiii. col. i. Vide late Alciar. tractar. presump. Reg. iij. presump. lxxxiii. C. M.

Veron. in consil. xli. licet inuitus col. fin. in princ.

¶ Et ista regula ampliatur, vt procedat etiã si reus efficiatur actor per accidens: vt quia debitor prius compareat & petat actori perpetuum scilicetium imponitur per hoc tamen actor non efficitur, sed habet pre-rogatiuam regulæ, quod in dubio reus absoluitur. Ita not. dicit Anto. de But. in c. in presentia in vj. not. per illum text. de proba. facit quod no. voluit glo. iij. in c. ex infirmitate. de procur. & quod no. per gl. & doct. in c. significauerunt. de except. glo. & Bart. in l. circa. in fin. s. de probat.

¶ Et ista regula non procedit in causis fauorabilibus, puta in libertate, dote, & similibus: quia fauor cause præualet fauori rei. c. fin. de re iud. linter pares. s. de re iud. & in l. Julia. s. de manu. iij. not. per gl. in dicta reg. cum sint partium iura. & inter alias causas fauorabiles etiã est causa fisci, in cuius fauorem in dubio est pronuntiandum: vt not. Spec. in titul. de teste, §. postquam. & Ioan. And. & Anto. de But. in c. in nostra. de testib. cum sim. vt tradit Alex. in l. j. in princ. s. sol. mat. & vbi respondet ad tex. qui videtur esse in contrarium. in l. non puro. s. de iur. fisci. de cuius intellectu dictum fuit supra in regula, in ambi. ius. s. eo. l. Item regula procedit vbi agitur de decisione causæ, quia tunc in dubio absoluitur reus, per iura supra allegata: secus autem est in preparatorijs iudiciorum, in quibus magis fauetur actori quàm reo: vt no. Bar. per illum text. in l. c. de die. s. qui iust. l. cog. l. si quis intentione. de iudic. & not. per gl. in c. cum ad sedem. de rest. spol. in verbo, cum pertinentiis, in dicta regula, cum partium iura. & Bart. l. inter stipulatem. §. j. de verb. obli.

¶ Et in medio causæ à pari procedunt actor & reus, secundum glo. in locis præalleg. Sed in contrariũ facit: quia reus non tenetur edere actori ad probandum eius intentionem. l. j. qui accusare. C. de edend. & tamen actor tenetur edere res ad probandum eius exceptionem. l. nõ est. nouum. C. de edendo. Et sic in editione & probationibus quæ videntur esse in medio causæ magis fauetur reo, quàm actori. Sed potest responderi, quod probationes respiciunt decisionem causæ: quia actore non probante reus absoluitur. l. qui accusare. s. de sen. vnde sicut reo in decisione causæ magis fauetur, ita videtur in probationibus: in alijs medijs, exceptis probationibus, videtur procedere gl. in c. cum ad sedem. vt latius dixi in d. l. nõ est nouum. reprobando ea quæ ibi Mod. dicunt.

¶ Et ad regulam nostram facit text. in l. absente n. s. de pœnis. vbi regula tradit, in pœnis, quod melius est nõ centem absoluere, quàm innocentem condemnare. Et

ideo si vnus percussus fuit à pluribus, & vno tantum lethali vulnere mortuus sit, & ignoratur à quo illatum sit, non possunt condemnari omnes de homicidio. per d. l. absentem. & late concludit Alexander in consilio xv. a viso processu inquisitionis. lib. j. & idem Petrus de Anch. in

a Consil. xv. vbi plene dixi. adde s. eodem l. semper in obsecris. nume. s. C. M.

in consil. cccxvij. nos Bartholomeus & Salii. vbi alleg. d. l. absentem. & gl. quæ idem tenet in l. idem Mela. §. sed & si seruum plures. in glo. j. s. ad leg. Aquil. & refert etiam Dy. ita consuluisse. & idem Ro. concludit in consil. ccccj. eo præsupposito. & Raph. Cum in consil. cxxxij. vitis. & idem Alex. in consil. xliij. ponderatis narratis. col. iij. lib. iij. vbi approbat opi. Dy. quam Bart. videtur reprobare in l. iij. in rixa. ff. de sicar. col. fi. & in consil. xliij. copiose adeo scriptum. lib. iij. & idem Spec. in tit. de homic. §. j. verific. pone quod quatuor, refert & sequitur I mol. in cle. vnica. de homic. col. fin. verific. tertio quærit.

¶ Et de intellectu d. l. absentem. vide Archid. xxij. q. iij. c. vlt. quem refert Floria. in d. l. item Mela. §. sed & si plures. col. iij. ver. adde tamen. s. ad leg. Aquil. vbi dicit, quod illa lex intelligitur quando aliqui erant innocentes: & hoc non potest verificari quãdo omnes percusserunt. Sed potest responderi, quod licet omnes percusserint, & nõ sint innocentes absolute, possunt dici esse innocentes quo ad pœnam homicidij, prout doct. loquuntur in locis. s. alleg.

7 ¶ Nocandum tamen est singulariter, quod in tali incertitudine ad veritatẽ eruendam poterit torqueri ille qui est malæ conditionis & famæ: secundum Salic. in l. fin. C. de quæst. col. fin. in ver. idem dico si delictum incertum sit.

¶ Et per d. l. absentem. & supradicta, post longam disputationem concludit Lucas de Penna. in l. si quis forte, quæ est l. j. C. de deser. & ocul. eo. lib. xij. col. vij. verific. sed po-
8 ãne, damnatus est aliquis. in fin. ¶ q. damnatus ad mortem si dum laqueo fuit suspensus, & fracto laqueo cecidit in terram, credendum illud factum miraculose in dubio. a
¶ cum ipse protestatus fuisset de innocentia: & concludit illum liberandum, quod not. 7

In l. Nemo prædo. Argumenta.

- 1 Emptor rem venditam accipiens autoritate propria, prædo dicitur.
- 2 Prædo quatuor modis quis dici potest.

NEMO prædo est, qui pretium numerauit.

¶ Et hoc etiã videtur habere locũ si quis sciens rem alienã emit. l. etiã. §. si quis sciens. s. de per. har. ¶ si tamen emptor propria autoritate rem venditã accepit, dicitur 2 prædo. l. si ex stipulatione. de acquir. poss. ¶ Et quatuor modis

a Dubio Sequitur Alci. in trac. præsum. reg. iii. præsum. xliij. nu. 6. Sed ego dico istud admittendum si dubietas referatur ad probationes, quia esset damnatus per præsumptiones, quod fieri nõ debet: secus si clarè cõstabat de delicto morte digno, quia quãdoque per insanationes miracula sunt. vt tradit Bald. in c. venerabili. de testibus. C. M.

modis dicitur prado, vide in summa Ang in vers. prado. & non dicitur prado qui possidet, & non potest rationem possessionis suae assignare: vt not. Ang. in l. pro hærede.

a Perdit. Imò vt plene dixi in consue. Paris. §. i. gl. v. nu. 37. c. u. seq. Sed nõ obstante titulo tenetur de fructibus percipiendis, vt cõtra gl. hic, & cõmunè dixi in consue. Paris. §. xxii. q. x. nu. 50. C. M.

LOCUPLETIOR non est factus qui liberum acquisierit.

¶ Et quando quis dicatur esse locupletior, vide dicta supra in regula, ex pœnalibus causis. eod. tit.

CVM de lucro duorum queratur, melior est causa possidentis.

¶ VIDE dicta supra in reg. in eo quod. eod. l. tit.

In l. Cum prator. Argumenta.

x Momento aliquid fieri sufficit, vt factum fuisse dicatur.

REGVLA CLXIX.

CVM prator in heredem dat actionem quatenus ad eum peruenit: sufficit si vel momento ad eum peruenit ex dolo defuncti.

¶ SUFFICIT enim semel ad heredem peruenisse: vt dicitur in l. videamus. §. quod met. caus. & hoc procedit quando ex delicto defuncti peruenit: secus in alio bonæ fidei possessore: quia tunc distinguitur, vt per Bart. in l. si ipsa res. ff. quod met. caus.

¶ Et not. hic, quòd sufficit aliquid momento fieri. vide similia: vt dixi in l. si tibi. in vlt. not. si cert. pet.

In l. Pari causa. Argumenta.

x Possessor melioris esse conditionis presumitur in pari causa.

REGVLA CLXX.

IN pari causa possessor potior haberi debet.

¶ FACIT text in §. cõmodu. in st. de interd. in c. ex literis. de proba.

¶ Et vbi res dubia reperitur: melior est conditio possessoris: vt per glo. in c. nulli dubium. xij. q. v. & not. q. tradit Bal. in c. capitulum. col. j. de rescrip. Bart. in l. j. §. non autem ff. de secund. tab. & in l. si inter. de rebus dub. cum similib. vt tradit And. Sicul. in c. j. char. penul. de proba. & reasumunt Mod. in l. j. ff. solut. mar.

In §. Hi qui in. Argumenta.

x Successor prælatus non censetur eadem persona cum antecessore.
z Heredis loco habetur is, ad quem bona vniuersa peruenisse noscuntur.
Hi qui in vniuersu minus succedunt, heredis loco habentur.

NAM

¶ NAM quod dicitur, de hærede, idem est in aliis successoribus vniuersalibus. Item veniunt. §. si. de per. hær.

1 ¶ Nota tamen quòd successor in prælatura non censetur eadem persona cum antecessore: vt not. Bal. in c. ij. vers. tertio no. qui success. tene. vide tamen Abb. in c. significauit. de rescri. col. ij. vbi arguit in contrarium. Sed concordari potest, distinguendo, vt per Abb. in c. j. de solu.

¶ Et ista regula potest etiã in fisco verificari qui est loco heredis. l. si vt proponis. C. de bon. proscrip. l. si marito. in prin. §. solu. matril. l. ij. C. ad leg. Jul. de vi. no. Rom. in cons. ccc. xij. in dubitatione. & cons. xcij. vis. col. ij.

2 ¶ Et generaliter ¶ ille ad quem bona vniuersaliter perueniunt est loco heredis: vt glo. dicit in l. non intelligitur. §. cõ ex causa. in verbo pertinent. de iurè sis. vbi Bar. cum simi. tradit Alex. in l. marito. in prin. §. alleg. dixi in c. quia V. de iud. col. pen. Et ideo ille apud quem hæreditas dimittitur, etiam absque pacto tenetur a creditoribus satis facere: quia nomen hæreditatis, hoc importat. gl. & Bart. & Doct. in l. debitor. in fi. C. de pact.

a Tenetur. Pa. nor. cons. cij. in fi. lib. ij. Maria. Soci. in tract. de oblatio. lib. xij. q. j. C. M.

REGVLA CLXXI.

NIHIL dolo creditor facit, quis suum recipit.
¶ VIDE dicta supra in regula, nullus videtur dolo facere. §. eo. tit.

CVM principalis causa non consistit: nec ea quidem que sequuntur, locum habent.

¶ VIDE dicta supra in regula, cum principalis.

In l. Nunquam actiones. Argumenta.

- 1** Actio alia aliam non consumit.
- 2** Actio vna electa quando tollatur alia, & nu. 3. & 4.
- 3** Absolutus semel, non debet molestari.

REGVLA CLXXII.

NUNQUAM actiones, præsertim pœnales, de eadem concurreres, alia aliam consumit.

¶ ET loquitur de eadem re, & eodem facto, & idem tex. habetur in §. si. instit. si quadru. pau. fecit. & in l. nunquam. de act. & oblig.

1 ¶ Et regula intelligitur, ¶ q. vna aliã non consumit quò minus cõcurrant & simul cõpetat. Sed vna electa, alia tollitur. l. idè ait. in fi. §. nau. caup. st. ab. ibi, alterutra contentus esse debeat. & in l. licet. §. possumus. eo. tit. ibi, vna contenti esse debemus. & in l. plura. in prin. de actio. & oblig.

Cc

oblig. facit tex. in l. quod in herede. s. eligere. de tribu.
 ¶ Et hoc absolute procedit quando plures actiones ex eodē facto 2
 petunt. & unus est titulus criminis: secus si sint plures tituli criminis: quia
 tunc electa una altera non tollitur. in eo q. excedit. l. j. s. vi bo. rap. l. j. s.
 arbor. fur. cef. & in l. qui seruū. de act. & obli. no. in l. cum ex vno. co. tit.
 ¶ Et prædicta habent locū q̄ sunt plures actiones quæ ex eodē facto 3
 & delicto cōpetunt: secus si ex diuersis factis & delictis oriantur: quia tunc
 vna aliam nō tollit. l. nunquā plura. de priua. delic. & ita breuiter colligitur
 ex dictis Bar. in l. j. s. vnde querit. col. si. de publ. vbi latius ipse in
 fuit. q. & lati⁹ distinguit Ang. Aret. post Io. Fab. in §. si. in si. si quadru.
 ¶ Et quod supradictum est. q̄ quod vna electa altera tollitur. habet lo- 4
 cum etiam si in actione electa succubuit: quia exceptiones rei iudicatę
 obstant etiam in alia: vt no. Bar. in l. hoc edicto. in versi. secundo querit
 Dyn. de publ. q̄ quia semel absolutus. non debet vterius molestari. c. de
 his. de accusa. cum simi. vt dixi in consi. cccxvij. in prin.

In l. Qui dolo. Argumenta.

- 1 Dolo desinens possidere aquiratur ei, qui dolo noluit acquirere.
- 2 Prælatas dolo desinens possidere, non præiudicat ecclesiæ.
- 3 Statutum in possessore, an intelligatur in eo, qui dolo desit possidere.

REGVLA CLXXIII.

QUI dolo desit possidere. pro possidente damnatur: quia
 pro possessione dolus est.

¶ EADEM regula habetur in l. parē. j. eo. & in reg. pro possessore.
 eo. tit. in vj. vbi gl. plura exēpla ponit. & pro regula adde tex. in l. j. s. to-
 ties. ver. sed & si possideat. s. si quis omis. cau. test. q̄ vbi regula ampliat
 etiam in eo qui dolo noluit possessionē acquirere. & in l. etiā. §. is qui
 dolo. de pet. here. & ibi q̄ licet agatur contra illū qui dolo desit possi-
 dere: non tamē liberatur ille qui possidet. Et si possessor velit iudicium
 suscipere. liberat ille qui dolo desit possidere. ¶ Et contra illū qui de-
 sit possidere datur vtilis: vt no. per gl. hic: & declarat Bar. in l. quanquā.
 §. Iulianus. de aqua plu. ¶ Et si prælatas desit dolo possidere. hoc non 2
 nocet ecclesiæ: no. per gl. in d. reg. pro possessore. ¶ Et statutū de pos- 3
 sessore an habeat locū in eo qui dolo desit possidere. Ioā. And. in reg.
 pro possessore. & vide dicta per Aret. in rub. de acq. pos. col. si. vbi dispu-
 rat an statutū de possessore habeat locū in eo qui habetur pro possessore
 cōtra quem datur vtilis actio non directa. prout in isto casu cōtingit.

In l. Imperitia culpa. Argumenta.

- 1 Medicus de imperitia tenetur.
- 2 Medicus quando sit excusandus.

a Culpz. Non
 dolo. Alci. l. pe.
 in si. C. de pact.
 C. M.

IMPERITIA culpa annumeratur.

REGVLA CLXXIII.

VIDE

1 ¶ **V**IDE dicta in l. culpa est. s. e. Et ideo t̄ medicus de imperitia tene-
 tur. l. illicitas. §. sicuti. de of. p̄sbi. cum si. alleg. in gl. adde tex. in l. qua ra-
 2 tione. §. ij. ad leg. Aquil. & facit tex. in l. ij. ff. quod quisq. iur. t̄ Excusatur
 tamen medicus qui diligentiam adhibuit sc̄dūm præcepta artis. c. ad
 aures. de c̄ta. & qualit. & c. tua nos. de homic. & ibi Inn. & no. Ang. Aret.
 in §. præterea si medicus. in si. ad leg. Aquil. & de imperitia aliorū nor.
 Feli. in d. c. tua nos. in prin. Et ad regulam facit tex. in l. Iulianus. §. quid
 tamen. ff. de act. empt. vbi non debet quis q̄ ignorat. facile asseuerare.

REGVLA CLXXV.

MELIOR conditio nostra per seruos fieri potest. deterior
 fieri non potest.

¶ REGVLA ista declaratur in l. si. C. de acqui. possess. Et vide quæ
 in l. seruus. C. de pactis.

¶ Et idem in aliis personis quæ meliorē cōditionē alterius facere pos-
 sunt. deteriorē non possunt. c. j. §. ecōtrario. de inuest. de re alie. facta.

In l. Non fraudantur. Argumenta.

- 1 Damni emergentis & lucri cessantis non eadem ratio.
- 2 Repudiatio legati. alienatio quædam dicitur.

REGVLA CLXXVI.

NON fraudantur creditores cum quid non acquiritur à
 debitore. sed cum quid de bonis minuitur.

1 ¶ **E**T ista differentia sepe numero fieri solet: quia t̄ non eadē ratio
 lucri cessantis & damni emergentis. l. qui autē. in prin. s. de his quæ in
 frau. cred. quæ in terminis huius regulæ loquitur. & ad idem text. in l. j.
 §. conferunt. s. de colla. bon. in l. si sponsus. §. si maritus. el. ij. de dona. in-
 ter virū. in l. si. §. licentia. el. j. C. de iure delib. Et vide quæ allegaui in c.
 ecclesia. de consti. char. ff. col. ij. versi. tertio prædicta cōclusio. & adde in
 l. j. §. verum. s. si quid in frau. pat. cum simi. vt per glo. in l. qui autem. in
 prin. alleg. s. & dixi in l. seruus. C. de pact. ¶ Et regu. ista limitatur non
 procedere in casibus. in quibus de natura contractus quis tenebatur ac-
 2 quirere: vt no. Bart. in d. l. qui autem. in prin. & latius idem Bar. in l. j. §.
 nō querimus. ff. si quis omis. cau. test. & vide tex. in l. magis puto. §. fun-
 dum. de reb. eo. vbi t̄ repudiatio legati dicitur alienatio. vnde regula videtur
 procedere in his quæ contra ius cōmune concedentur: aliis secus.

In §. Nemo ex suo. Argumenta.

- 1 Pœnam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet.
- 2 Possessor bonz fidei. in quo habeatur loco domini. & nō. j.

NEMO ex suo delicto meliorē suam cōditionē facere potest.

¶ **V**LTRA alleg. in gl. vide tex. in l. si ab hostibus. §. j. ff. sol. ma. ibi.
 1 nō enim equū est virū ob facinus suū det̄e lucrifacere. t̄ & ad hoc facit
 Cc 2 qui

quia quis eodē facto non debet pœnā & cōmodū reportare. l. siue hæreditaria. & ibi gl. de neg. gest. ¶ & pœna immunitatē tribuere non debet. l. relocatorū. §. si. de interdi. & releg. in l. si cui. & ibi gl. §. ex quib. caus. maio. in lita demū. in prin. §. de arbit. ibi. ne quis doli sui præmiū.

REGVLA CLXXVII.

EA que ad dandum impossibilia sunt, vel qua in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur.

¶ VIDE dicta supra in regula, impossibilium.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Bonæ fidei possessor quo ad fructus penē est loco domini.
- 2 Bonæ fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit.

REGVLA CLXXVIII.

BONA fides tantundem possidendi præstat, quantum veritas, quorū lex impedimento non est.

¶ ADDE text. in l. magis puto. §. j. de reb. eo. vbi idem iudicatur de fundo bona fide possessio, quod de domino fundi, vt alienatio fieri non possit. & in l. quoties. de noxa. §. j. l. si postulauerit. §. de eo. ff. de adu. rex. tamen in l. bonæ fidei. in prin. de acqui. rer. domi. ¶ dicit quod bonæ fidei possessor quo ad fructus penē est loco domini. & text. in l. j. §. j. §. ad Sillan. expresse dicit, quod domini appellatione non cōtinetur ille qui bona fide fertur. Ang. ibi concludit quod ¶ bonæ fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit: aliā secus.

REGVLA CLXXIX.

QVI autore iudice comparauit, bonæ fidei possessor est.

¶ VIDE dicta supra in l. non videtur. §. qui iussu. §. eo.

REGVLA CLXXX.

OMNIS hereditas quamuis postea adeatur: tamen cum tempore mortis continuatur.

¶ VIDE supra in l. omnia ferē.

In §. Nunquam ex postfacto. Argumenta.

- 1 Actio furti ex assidua contrectatione non dicitur crescere.
- 2 Actio furti quando dicatur augeri.

NVNQUAM ex postfacto crescit præteriti delicti æstimatio.

¶ EXEMPLVM secundum glo. habetur in l. ei qui furti. in prin. §. de furt. vbi ¶ actio furti non crescit ex assidua contrectatione furis. & facit ad quæstionē Bar. in l. si dominium. §. de furt. cum simi. Sed contra regulā facit text. in l. si furti. in prin. de fur. ¶ vbi augetur furti actio si res furtiua facta sit pretiosior. ad idem text. in l. in faciendo. §. infans. de fur.

REG

REGVLA CLXXXI.

OMNES actiones que morte aut tempore pereunt, semel in cluse iudicio saluæ permanent.

¶ VIDE dicta supra in l. non solet. & in l. pœnalita. §. eod.

NON videtur perfectæ cuiusq; id esse, quod ex causa auferri potest.

¶ VIDE dicta supra in l. neque pignus. §. eod.

In l. Absentia. Argumenta.

- 1 Absenti reipublicæ causa datur restitutio, etiam aduersus fiscum.
- 2 Decretum primum contra absentem causa reipublicæ interpositum tenet.

REGVLA CLXXXII.

ABSENTIA eius qui reipublica causa abest: neque ei, neque alij damnosa esse debet.

- 1 ¶ PRIMO ipsi non debet esse damnosa: ¶ & ideo illi datur restitutio etiam contra fiscum. l. neque. C. de restitu. milit. Et etiam contra alium absentem causa reipub. datur restitutio. l. fin. §. ex quib. cau. ma. Et non solum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessauit. datur restitutio. l. non solum. §. si. l. si quis Titio. §. si. ex quib. cau. ma.
- 2 ¶ Limitatur tamen regula non habere locum ¶ quo ad primum decretum, quod etiam contra absentem causa reipub. interponitur, si non defendatur. l. ignorare. C. de resti. milit. Secundo regula intelligitur quando fuit lapsus in omittendo: secus si faciendo. l. quæ à patre. & ibi Pau. de Cast. declarat. C. de restitu. milit.

In l. Quod contra rationem. Argumenta.

- 1 Lex recepta contra rationem iuris, non trahitur in consequentiam.
- 2 Statuto in sola voluntate fundato non proceditur de similibus ad similia.
- 3 Statutu non ratione, sed errore fundatum, ad similia non est extendendum.
- 4 Extensio fieri non debet in materia odiosa.

REGVLA CLXXXIII.

QUOD contra rationem iuris receptum est, non est pro-ducendum ad consequentiam.

¶ AD idem text. in l. quod vero. §. de legib.

- 1 ¶ Et ista regula maxime habet locum quando illa lex recepta cōtra rationem iuris nō esset fundata in ratione, sed errore quodam introducta: vt est text. in l. antepenult. quæ incip. quod non ratione. §. de leg. fa.
- 2 cir quod not. Bald. in l. iij. col. ij. C. de iure dot. vbi inquit. ¶ quod quando statutum est fundatum in sola voluntate, non proceditur de similibus ad similia: & in d. l. quod non ratione. dum inquit, ¶ quod non ratione, sed errore introductum est, & consuetudine comprobatur, non extenditur ad similia, intelligitur de errore iuris: quo casu valet consuetudo.

Cc 3 do, vt

do, ut ibi præsupponitur.

¶ Secus si errore facti hoc introductum fuisset, quia non valet consuetudo: vt no. Pau. de Cast. in d. l. de quibus. in col. s. quia tunc deficit consensus:

a Extenditur. vide dy. in reg. in argum. & ibi eius addit. illo tit. lib. vj. b Tacere. Idem Dyn. in regulis quæ hic alie. in pri. de qua materia vide longas remisiones perueni addi. in reg. qui tacet. & ultra eum Soci. in trac. fallē. in reg. cccxiiij. & reg. cccxv. Iaf. in §. item Seruiana. col. i. ix. ver. sed pulchrum dubium, & c. & d. Phil. in cons. xcv. si. col. versu non obicit. iuridicum esse. & in c. cum M. de cons. vj. col. versu. tertio Abb. concludit. & ibi Fel. xvj. col. qui ponit regulam cum ralle. & idē rel. vbi ponit tres regulas in hac materia cum sunt fall. in c. nonne. de præsump. & Iaf. late in l. quæ dotis hic alie. vbi meli. quæ alius post Barr. exponat istam materiam. col. ij. ver. quarto & vlti. vtiq. in fil. H.C.

¶ Et in effectu Bar. idem dicit in l. ij. §. ij. de supel. leg. ¶ Sed quantum ad regulam nostram, & l. quod verò. ista iura intelliguntur quando aliquid est constitutum contra regulas iuris: quia ponitur vna exceptio à regula, & talis exceptio ponitur tamen fundari ratione: & tunc non extenditur si materia sit odiosa: aliàs secus. vt tradit Pau. de Cast. in l. neque. ff. de leg. & vide quæ dixi in casibus exceptuatis in l. j. de reg. iur.

¶ Vni duo pro solido hæredes esse non possunt. ¶ ADDE in l. iij. §. contrario. §. de acquir. poss. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. supra commod. in l. duo. de præcar.

In l. Qui tacet. Argumenta.

- 1 Tacens nec consentire, nec contradicere præsumitur.
- 2 Tacere, mediū quod dicitur est inter contradicere, & consentire.
- 3 Tacens in statuto non dicitur consentire.

REGVLA C. LXXXIII.

Qui tacet, non vtrique fatetur: sed tamen verum est eum non negare.

¶ EADEM regula habetur in regu. is qui tacet. e. titu. in vj. Et vera est ista regula: quia qui tacet, nihil dicit: unde non videtur consentire, nec contradicere & exemplum est secundum gloss. hic. in l. j. §. scientiam. de tribur. Et est simile inter velle, nolle, & non velle: vt dixi §. in regu. eius est velle.

¶ Et quantum ad regulam, dicit Bar. in l. quæ dotis. col. penul. sol. matri. quod verè loquendo tacere b est medium inter consentire & contradicere. & not. per gloss. in cle. sepe. in §. in verbo contradicentibus. in fi. de verb. signifi. vbi Card. in princ. & Abb. in c. nonne. de præsumpt. col. iij. dicit quod tacens proprie non consentit, nec contradicit. & in sem. Fel. ibi in ij. col. ver. prima regula est. tacens. ex quo infert. quod tacens in statuto non dicitur consentire & sentit Bal. in l. ij. §. voluntatem. sol. matri. Et adde quod in no. q. istam conclusionem sequitur Soci.

in

in cons. clxvij. nō inutilis. col. iij. ver. secundo probatur.

In l. Quod ipsis. Argumenta.

- 1 Hæres impeditur præscribere per malam fidem defuncti.
- 2 Vicia realia in quemuis successorem transmittuntur.

REGVLA CLXXXV.

Quod ipsis qui contraxerunt, obstat: & successoribus eorum obstrabit.

¶ REGVLA de plano procedit in successoribus vniuersalibus: tunc mala fides defuncti impedit hæredem præscribere. l. cum hæres. de diuer. & tempo. præscri. cū iimil. vt dixi in cons. cclxxij. in char. iij. in j. facie. Et hoc an habeat locum in successione beneficij. Bart. in l. j. col. i. ver. quæro vtrum. ff. de priuat. delict. in l. qui opus. de oper. non. vi. vide tex. in c. ij. de oper. noni. & Abb. ibi. Et sic Bart. in l. vitiu. alleg. in gloss. quod vitiu realia transfeunt in quemlibet successorem: personalia verò transeunt in vniuersalem successorem non in singularem. l. j. C. de long. tempo. præscript.

a Successoribus. Adde Soci. in trac. fallent. in regula cclxxxix.

b vicia realia. vitiu rei qualiter sumatur, vide Paulu de Cast. in l. sumi num §. viciu autem. ff. de dam. infect.

REGVLA CLXXXVI.

Non omne quod licet, honestum est.

¶ DE hoc supra in l. semper in contractibus. IN stipulationibus id tempus spectatur, quo contrahimus.

¶ VIDE supra eod. l. quæ legati.

In l. Nemo fraudare. Argumenta.

- 1 Iniuria volenti non irrogatur.
- 2 Mulier non committit adulterium nolens.
- 3 Percussus volens non ager actione iniuriarum.
- 4 Filius testamentum patris non impugnabit, si volens ex hæredatus fuit.
- 5 Mulier de consensu filiorū secūdo nubens, nō incidit in pœnā.
- 6 Persuasio dolosa non excusatur à pœnā.
- 7 Mulier adulterata, non præsumitur iniuriam passa.
- 8 Iniuria in corpus illata non potest remitti.
- 9 Quæstio an sit plebeio inferenda prius, quàm nobili.
- 10 Quæstio sine iudiciis applicanda nemini.
- 11 Indicium vnicū ad quæstionem sufficit, iudicis arbitrio.
- 12 Iniuriam non fieri volenti, qualiter intelligendum.

REGVLA CLXXXVII.

Nemo fraudare videtur eos, qui sciunt & consentiunt.

Cc 4

¶ Ad

a Scienti. vbi videas Dyn. & remif. per eius additiones.

¶ Ad idem text. in l. qui autem. §. praterea. §. de his que in fraud. cre. cum siml. allegatis in glo. sicut etiam dicitur, quod volenti non fit iniuria. l. j. §. vsque adeo. §. 1 de iniur. & in regula. scientia eodem titu. in vj. A

¶ Et no. Bart. in l. quamuis. in fi. §. de in ius voc. facit tex. in l. cum donationis. C. de transactio. in l. non putauit. §. si quis sua manu. §. de contra tab. ¶ vnde in muliere cum qua commissum est adulterium non est opus facere pacem: quia ipsa non est iniuriata, quæ voluit, sed tantum maritus: vt no. Bar. in consil. clxxv. domine potest.

¶ Et si me volentem percussisti, non potest agi actione iniuriarum. vt no. Ang. in l. si vnus. §. pacta. §. de pact.

¶ Et ideo si filius exheredatus de voluntate sua, non potest impugnare testamentum: vt not. Barto. in l. si quando. §. fin. C. de inoffic. testam. cum siml. vt tradit Alexan. in authen. non licet. col. ij. C. de liber. prære.

b Filioru. Ro. consil. cccix. Bertran. cōf. clxxv. instrumētum. consil. cccvj. visof. consultationis. lib. ij. & in repet. l. hac editi. C. de secund. nupt. dixi ad Alexan. consil. iij. nu. 12. lib. vij. & in cōfue. Parisiensis. §. cxxvij. C. M.

¶ Sic etiam illa ratione, quæ transit ad secunda vota, de consensu filiorum b, non incurrit poenas quæ fauore filiorum imponuntur: quia illis volentibus non fit iniuria. ita glo. concludit in auth. de non elig. fecun. nub. circa mediam. in verb. copulantur. quam pro singulari ibi no. Ang. in princ. in vers. & prædicta vera. & sequitur Ro. in consil. cccix. ex themate. col. j. in vers. iij. idem probatur. & sufficit consensus etiam tacitus filiorum: vt no. Bal. in authen. ex testamento. col. ij. vers. pone quod ista Berta. C. de secund. nupt. Alex. in consil. lxxij. in dubitationem præmissa. lib. v. & idem tradit Ange. in consil. cccxcvj. doctor insignis. col. ij. & dixi in consil. ccvj.

¶ Et regula videtur procedere: nisi agat de fraude: vt quia quis consentiret in fraudem legis: vt not. Bal. in c. j. col. ij. vers. sed nunquid. de plus petit.

c Bald. Idem Iafon. in l. cum donationis. in princip. C. de transact.

¶ Item regula non habet locum in dolosa persuasio. ne. l. j. §. persuadere. §. de seruo corru. in l. vnica. C. de rap. virg. & no. Dyn. in d. regu. scienti. & not. Barto. in l. iij. §. si quis volentem. de lib. hom. exhiben. per illum tex. de illo qui subducit puellam. & retinet illam in domo: & facit quod dicit, voluntariè stare.

¶ Et per hoc videtur quod non bene dicat Bar. in consil. §. alleg. quod mulier adulterata non patiat in iuriam. & licet Bar. in d. cōf. faciat differentiam inter mulierem raptam & illam cum qua commissum fuit adulterium, talis differentia non videtur habere bonam rationem diuersitatibus: quia consensus mulieris non purgat vitium adulterij.

¶ Similiter regula non habet locum si iniuria inferatur in corpus: quia remitti non potest, cum quis non sit dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. ita Ange. dicit in d. l. quauis. & Bar. in l. j. §. vsque adeo. §. de iniur. vbi dicit hoc esse verum quado inferitur in corpus, & cutis scinditur: secus, secundum eum, esset in alapa. Sed ratio illa, quod non sit dominus membrorum suorum, etiam videtur habere locum in alapa: quia corpori inferitur iniuria, licet cutis non scindatur.

¶ Et ista faciunt ad questionem no. quam tradit Paris de Puteo in tractatu de syndicato. in pen. q. in ver. quæro de vna nor. questione. de nobilitate cui a plebeio erat imputatum delictum, quod nobilis negabat, & conuenit quod torqueretur prius plebeius, deinde ipse nobilis: & post torturam plebeij, nobilis recufabat torqueri contra conuentionem, asserendo conuentionem talem non valuisse: quia non erat dominus membrorum suorum. & Barto. contra glo. in l. interdum. §. qui furem. §. de furtis. concludit quod quis non potest conuenire, vt alter habeat potestatem torquendi eum ad crimen inueniendum. & idem Bart. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. & Flor. in l. liber homo. la. j. in princip. §. ad leg. Aquil. & facit quod no. Bar. in d. l. j. §. vsque adeo. de iniur. de rustico qui non potest pacisci. quod si reperitur in vinea, quod percuti possit. & Ange. Arer. in tractatu Maleficiorum. in verbo, contra voluntatem dicit Titij, & idem dicit Ang. in l. si vnus. §. illud. ver. pacta. in fi. §. de pact.

¶ Hæc tamē & similia non faciunt ad propositum questionis: quia loquuntur vt quis torqueri possit a priuato eius aduersario. Sed in questione prædicta agitur quod debeat torqueri a prætore & magistratu: concludit tamē Paris de Puteo in loco præallegato, quod talis conuentionis non facit quod prætor possit illum torquere sine iudiciis, & relinquit cogitandum.

¶ Et hoc quidē tenet Franciscus Brumanus in tractatu Maleficiorum, in pe. char. in ver. in super quæro. vbi dicit, quod licet Bar. in locis. §. allegatis loquatur quado quis submittit se ad torturam priuati: idē tamē est si subiiciatur iudici: quia tali casu iudex esset vt priuatus: & ideo iudex non esset excusatus si virtute talis conuentionis torqueret sine iudiciis.

¶ Sed certè non videtur torqueri absque iudiciis ex quo alter positus fuit ad torturam, & cum tormentis confirmauit, quod prius dixerat, nam etiam vnum indicium sufficit arbitrio iudicis: vt not. Bart. in l. fi. col. iij. vers. sed quæro vtrum. supra de questionibus. Et prædicta procedunt in criminalibus. In ciuilibus verò non deuenitur ad torturam in liberis hominibus. l. diuus Pius. de questionibus. vbi Barto. & ideo talis conuentionis non valeret.

¶ Vltimo dictū est, quod iniuria non fit volenti: verum quod est ille qui consentit, agere non potest. Sed per hoc non tollitur quod minus iudex pro interesse publico agere possit: vt no. Bart. in d. l. j. §. vsque adeo

in prin. de iniur. per l. qui cetera. §. qui vacant. §. de vi publi. & l. iurifigentium. §. si pacifera. §. de pac. & idē Bart. in l. inter omnes. §. est. in versu. iuxta noc. quero. §. de furt. cum si nil. ut tradit Ange. Are. in §. iustit. de oblig. que ex deli. nascunt. in glo. in verbo fraudulose. Sed ista conclusio non videtur transire sine dubio: quia ex quo ille consentiendo videtur tollere quod non sit delictum, non videtur quod reipublice aliquid ius acquiratur: quia aliquod delictum non videtur commissum.

In l. Quod quis. Argumenta.

- 1 Servus manumissus, nouus homo dicitur.
- 2 Liberto neque nocet, neque etiam prodest, quod fecit dum seruus esset.

REGVLA CLXXXVIII.

QUOD quis cum seruus esset, egerit, proficere Liberto factio non potest.

¶ **S**ERVVS manumissus + nouus homo reputatur. l. 1 qui res. §. aream. de solut. + & ideo factum ab eo in seruitute, illi liberto factio non prodest, neque nocet, quod non proficit, dicitur hic. Et limitatur ut in glo. & per Azonem in summa. C. an seruus ex suo facto. Bal. in l. j. C. eo. titu.

SEMPER generalibus specialia insunt.

¶ **H**ac regula supra in regula, in toto.

* In l. Cuius effectus. Argumenta.

- 1 Argumentum de toto ad partem, est in iure validum, & nomen. 3. & 6.
- 2 Argumentum valet in tempore de toto ad partem.
- 4 Demonstratio falsa quando vitiat actum.
- 5 Argumentum de toto ad partem non valet, quando lex differentiam fecit inter totum & partem.
- 6 Fiscus rem alienam non potest alienare totam, licet partem possit.
- 7 Papa non valens totum tollere, partem poterit quandoque.

REGVLA CLXXXIX.

CVIVS effectus omnibus prodest: eius & partes ad universos pertinent.

¶ **V**IDETVR in effectu colligit argumentum de toto ad partem, prout habetur in l. quae de tota. §. de rei vendi. & in l. qui scit. in prin. §. de vsur. cum si mil. allegatis ibi in glo. & in l. an pars. & ibi Bart. §. pro derelicto. in l. qui sine. vbi Bart. §. de cōdi. sine causa. + sic etiam in tempore de toto ad partem arguitur. l. si cui. in prin. in versu. proinde. & ibi Bal. de lega. j. & facit text. in l. tres tutores. & ibi

a Tēpore. Intelligē in materia fauorabili. scus in materia stricta. Itē etiam quando est eadem ratio. ita Ias. ibi in d. l. si cui. ij. sol. j. in ij. not.

& ibi Bart. in primo not. §. de administrat. & pro regula etiam est text. in c. pastoralis. §. item cum in totum. de offic. de leg. vbi glo. ¶ Et ista regula procedit in toto integrali vniuersali & generali: ut not. Bald. in l. conuentulam. col. ij. C. de episc. & cleri. & procedit etiam in exceptione: ut not. Bald. in l. ij. in fin. C. de non nu. pec. vbi per illum text. dicit, quod etiam in exceptionibus habet locum argumentum de toto ad partem.

¶ Et regula procedit in diuiduis. Secus est in indiuiduis: ut not. Barto. per illum text. in l. per fundum. §. de seruit. rusti. pradi. & idem Bart. in l. qui sine. ff. de condic. sine causa. vbi allegat. l. in executione. §. pro parte. de verbo. obli. & Alber. in d. l. quae de tota.

4 ¶ **S**ecundo + regula fallit in falsa demonstratione, quae si in totum falsa sit, non vitiat. l. demonstratio falsa. de conditi. & demonstrat. & tamen si in parte falsa sit, vitiatur legatum: ut not. Alex. post Cuman. in l. serui electione. §. A fina. ^a in fi. de leg. j.

5 ¶ **T**ertio + regula nō habet locū quando lex expressē facit differentiā inter totum & partem, vbi probatur i. l. si dictū. §. in stipulatione. §. de cui. vbi de euicione agitur si homo in totū euincatur: secus si pro parte. Et fiscus rem alienā in totū alienare non potest. scus si pro parte aliena sit. l. j. C. de v. di. rer. fisc. lib. x. quia in dictis casibus lex expressē cōstituit differentiā inter totum & partem. & ita videtur procedere quod §. dictum est de indiuiduis.

6 ¶ **Q**uarto + regula procedit vbi est eadē ratio: b. scus si diuersa ratio sit inter totum & partem: ut no. per glo. in l. qui hominē. in prin. §. de solu. in clem. si. in ver. defensor. de rebus eccles. non alie. & not. Abb. in d. c. pastoralis. §. item cum in totū. in fi. & idem Bart. dicit in l. iurifigentū. §. adeo. in penul. opposi. §. de pac. & Albe. idem concludit in d. l. quae de toto. & in ver. argumentū. in Dictionario: ut no. Aret. in consil. clxiiij. diligenter. col. iij. ver. non obstat argu. Et sub ista limitatione omnes aliae reduci possunt. & ideo + in papa non valet argumentum. In totum tollere non potest, ergo nec pro parte, in his quae sunt de iure diuino, quia non est eadem ratio: ut ex pluribus Fely. deducit in c. fi. col. fi. de maior. & obed.

Non valet. Imo est necessariū, quia non est potestas ad uerius Deum. C. M.

In l. Ex qua persona. Argumenta.

- 1 Haeres lucrum habens a defuncto, non debet contrahere ipsius factio.

Haeres

- 2 Hæres qui iuranti cōfiteat, factō defuncti cōtrauenire poterit.
- 3 factū eius perionē debet quis approbare, ex qua lucrū capit.
- 4 Clerici statuis laborum qualiter debeant vi.

REGVLA CXCV

EX qua persona quis lucrum capit, eius factum prestare debet.

¶ CONCORDAT l. cum à matre. C. de rei vend. vbi hæres qui habet locum ex persona defuncti, eius factō cōtrauenire non debet. ad idem tex. in l. si ab eo. C. de neg. gest. in l. vxor. C. de bo. auth. iud. possi. in l. si tertius. §. si. de aqua plu. arc. Et secundum istam regulam arguit Pau. de Cast. in consil. xvij. in causa quæ vertitur. col. iij. Fulg. consil. lxxvij. paterfamilias. col. ij. Cuman. in consil. xxxij. quidam. Rom. in consil. xvij. visa facti narratione. col. si. & dixi in consil. clxxxiiij. in si.

¶ Et ista regula limitatur non procedere t̄ quādo hæres facit inuentarium, quia tunc cōtrauenire potest: vt not. Bal. in l. qui se patris. col. x. vers. item quæritur. C. vnde liberi. de quo dicto Alex. variavit in consil. xix. super eo. col. iij. lib. v. & in consil. xxvij. in causa & lite. col. pen. libr. v. & latè dixi in consil. clxxxv. in princ. col. pen.

¶ Et quod dictum est de inuentario, videtur intelligendum quando hæredi nihil remaneret de bonis defuncti: vt nota. dicit I mol. in c. ex patre. col. viij. vers. sed aduerte. quia Iaco. de Bel. de feud.

¶ Et regula etiam limitatur, vt per Alex. in consil. cvij. viso processu. lib. iij. col. j. & ij. & in consil. xvij. attentis narrationis. in ij. dubio. lib. v. & per Bal. in consil. ccxv. proponitur. lib. ij. & Bal. in l. ij. in si. C. de inoff. do. & etiam Imo. in d. c. ex parte. col. viij. in alio vers. seq.

a Lucro. Imò indistinctè, & cōf. Pet. Ancha. nō est ad ppositū, quia nō loquit̄ de cōtraueniēdo factō defuncti: sed de exceptione personali, quæ non nocet hæredi certanti de damno vitand. C. M.

¶ Sed aduerte, quia mirū videt. & Frac. de Cur. in cōf. j. i. si. ¶ Et ad tex. hic dum dicitur q̄ quis debet approbare factum eius personæ ex qua lucrū capit. facit tex. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. possi. vbi dicitur, q̄ si quis vitur adminiculo ex persona alterius, cū sua causa & suis vitis vti debet. & facit tex. in l. secundū naturam. §. eo. cū si. vt dixi ibi. t̄ ideo quando clerici vtuntur statutis laicorum, eo modo quo statutum loquitur vti debent: vt not. Bal. in l. omni nouatione. C. de sacrosan. ecc. cum si. & dixi in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. in si. char. col. j.

¶ Et regula ista procedit vbi agit̄ de lucro, prout loquitur, & quia nō potest culpa imputari ex qua lucrum quis conseq

consequitur. l. cum in fundo. §. j. & ibi glo. in ver. lucrum. §. de iur. dor. & in l. nupta. §. j. §. solut. mat. Secus si agatur de damno: vt not. tradit Petr. de Anchar. in consil. ccxlv. quia quæstio dubitabilis est. col. si. & Alexan. in consil. vj. viso processu. col. ij. vers. nec etiam obstat. lib. iij. vbi idem dicit. non tamen facit mentionem de consil. Petr. de Ancha.

REGVLA CXCI.

PAREM esse conditionem oportet eius qui quid possideat vel habeat: atque eius cuius dolo malo factum sit quominus possideret vel haberet.

¶ CONCORDAT cum regula, qui dolo. §. eod.

REGVLA CXCIJ.

NEMO dānū facit, nisi qui id facit quod facere ius nō habet.

¶ RESOLVITVR in eo quo dicitur, quod fit lege permittēte & c. l. Gracchus. C. de adult. vide quæ dixi in d. l. Gracchus.

In l. Hoc iure vtimur. Argumenta.

- 1 Vis alia publica, alia priuata.
- 2 Vis priuata in dubio interpretari debet.
- 3 Violentia differt ab actu violenter factō.

REGVLA CXCIJ.

HOC iure vtimur, vt quicquid omnino per vim fiat: aut in vis publica, aut vis priuata crimen incidat.

- 1 ¶ VIDE supra in l. quo tutela. §. vi factum. eod. titu. t̄ Et secundum istam regul. vis distinguitur. quia alia publica, alia priuata: vt per gl. hic. & Azo. in summa, ad legem Iuliam de vi. t̄ & in dubio tamen vbi fit mentio de vi, intelligitur de vi priuata, vt minor sit pœna. l. si præses. §. de pœnis. & not. Alex. in l. viro atq; vxore. sol. matr. t̄ Et adde differentiam esse inter violentiam, & actum violēter factum: vt tradit Paul. de Cast. in consil. ccclxxix. visa inquisitione facta contra Benedictum. & no. quod violentia quando iuridicè inferitur, non est licitum resistere. vide Pau. de Cast. in consil. cxciij. viso supra scripto puncto. facit tex. in l. feruus. C. de his qui ad eccle. confug. & not. in l. vt vim. §. de iustit. & iur.
- 2
- 3

DE IE CIT qui vel iussit, vel mandauit, vel ratum habuit.

Rati enim habitio madato comparatur.

¶ De mandato supra in l. quod iussu. Et de rati habitio. §. l. semper qui non prohibet.

IN contractibus quibus doli præstatio vel bona fides inest: hæres insolidum tenetur!

¶ ISTA regula tangit materiam indiuidorum quæ altiozem postularet indagnem. idem habetur in l. ad ea. §. fin. j. eod.

In

In l. Ferè quibuscunque. Argumenta.

Possessio non acquiritur sine animo & corpore, nec etiam amittitur.

REGULA CXCIII.

FERE quibuscūq; modis obligamur. isdē in contrariū actis liberamur: quū quib' modis acquirim' isdē in cōtrariū actis amittim'. Ut igitur nulla possessio acquiri, nisi aīo & corpore potest. ita nulla amittitur, nisi in qua utriūq; in cōtrariū actū est.

¶ P O N I T reg. & illationē facit ad regulā: vide dicta §. in l. nihil tam naturale. eo. ti. De illatione, q̄ sicut nullā possessio acquiritur sine animo & corpore, ita nō amittitur, ad idē tex. in l. quē ad modū. de acquir. poss. Et ista regula procedit quando in perenda possessione incipio à corpore: nā tunc etiā animus requiritur, secus si ab animo inchoetur: quia animus solus sufficit. l. iij. §. in amittenda. de acq. pos. vbi doc. cōiter ita tenent. ibi videndū, quia Mod. laborat: & Soc. ibi ponderat & inducit istum text.

REGULA CXCIV.

CV M par delictū est duorū, semp oneratur petitor, & melior habetur possessoris cā: sicut fit cū de dolo excipitur petitoris. neg. enim datur talis replicatio petitori. aut si rei quog; in ea dolo actū sit

V I D E dicta §. in regula, in pari causa. eod. tit.

In §. Illi debet. Argumenta.

- 1 Pœnam petere nequit, qui in illam incidit.
 - 2 Pacem contrahentes, si, postmodum simul ruperint, agere non poterunt.
 - 3 Agere volens ad pœnam debet prius pro sua parte implere.
 - 4 Petitio pœnæ liquida debet esse.
- I L L I debet permitti pœnam petere, qui in ipsam incidit.

¶ E T qui incidit in pœnam illam petere non potest. facit tex. in l. cum pater. §. libertis. de le. ij. & Bar. ibi in fi. infert q̄ quando qui contraxerunt pacem, & cōtrauenerunt, & ignoratur quis primo pacem rupit, nullus agere potest. Sed si constaret alterū rupisse, alter qui non incidit in pœnam, agere ad pœnam potuisset vt Bar. ibi per illum tex. concludit. Et ad hoc vide plene dicta per Alex. in l. semel mora. col. j. & ij. solut. mat. Et qui velit agere ad pœn

ad pœnam, debet prius implere pro sua parte. not. Ang. consi. xliiij. fratres seruorum. in fin. & latè tradit Corn. in consi. cccliij. in causa vertente. lib. j. & dixi in l. cum proponas. la. ij. C. de pact. ¶ Et liquido debet esse petitio pœnæ: vt dixi in l. pœnalibus. §. eod.

REGULA CXCVI.

FACTVM cuique suum, non aduersario suo nocere debet.

¶ V I D E suprā in regula, non debet.

NON videtur vim facere qui iure suo vitur, & ordinaria actione experitur.

¶ V I D E suprā in regula, nullius videtur dolo facere.

In §. In pœnalibus. Argumenta.

- 1 Pœna non committitur ipso iure, quando aliquid sub pœna præcipitur.
- 2 Probatio in pœnis liquida esse debet.
- 3 Pœnales catus sunt stricti iuris.
- 4 Pœna ex conuentione apposta pro parte, ad aliā partē non debet extendi.
- 5 Pœnalia nullo modo sunt extendenda.
- 6 Dispositio principalis extendi potest, pœna autem adiecta non potest.
- 7 Initium facti attenditur, vt pœna euitetur. Venditionis nomine quando ceteri contractus comprehendantur.
- 8 Hæres hæredis quando non veniat nomine hæredis.
- 9 Pœna locum non habet: nisi statuta.
- 10 Extensio fit in pœnis, quatenus proprietates verborum exigat.
- 11 Pœna extenditur, dum de fraude remouenda agitur.
- 12 Pœna extenditur quandoque ratione rei publicæ.
- 13 Pœna extenditur in æquiparatis.
- 14 Pœna in fauorem ecclesiæ extenditur quandoque.
- 15 Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur.
- 16 Pœna extenditur de similibus ad similia.

I N pœnalibus causis benignius interpretandum est.

¶ E X ista regula sumpta est reg. in pœnis. eo. tit. in vj. & facit text. in l. si præses. in l. intemperatōne. §. de pœnit. dist. j. in c. pœnæ. Et ad istam regulam plura dicta sunt §. in reg. semper in obscuris. Et ibi dictis adde
 1 ¶ quod si præceptum sit, q̄ aliquid fiat sub pœna non intelligitur q̄ ipso iure pœna cōmittatur. Sed videtur quædam cōminatio: vt no. per gl. in c. sicut ruis. de simo. in ver. sub interminatione. & in c. j. in gl. ij. de figit. in c. j. in gl. pe. de eo qui fur. ord. suscep. & in reg. in pœnis. eo. tit. in vj. & in c. cum esse. in glo. fi. de test. & ista est communis opi. vt dicit Imo. in c. j. de loca. col. ij. in versi. & aduerte. & ibi rationē adducit per istam regulam: quia cum agatur de pœna, mitior interpretatio fieri debet. per istam regulam. 2 lam. & i sem tradit Io. de Ana. in d. c. j. de sagit. col. pe.
 3 ¶ Sic etiā ¶ in pœnis liquida debet esse probatio vt pœna

a Ipso. Alex. consi. cxxiij. in prin. lib. j.

b Liquida. Dec. rubr. de probat. col. pe. consi. cxc. col. ij. Alex. consi. xxxij. col. j. li. ij. vbi dixi. Car. Mol.

pena committatur: vt no. Bal. in c. j. col. si. quali. domi. propr. feu. priue. vbi alleg. tex. in l. ex testamento. la. j. de cond. & demonst. & not. etiam Bal. in l. cum proponas. col. si. C. de hered. inst. † vbi inquit, quod casus 3 pœnales sunt stricti iuris, & non recipiunt interpretationem extensiuam, per illum text. in d. l. in testamento.

¶ Et in pœnis: quia liquida & plena probatio requiritur, nunquam iuramentum defertur in defectum probationis: vt no. Bal. dicit in l. j. col. ij. vers. ex hoc patet. C. de his quæ pœnæ nomi.

¶ Et † odio pœnæ si pœna ex conuentione pro vna parte sit apposita, ad aliam partem non extenditur: vt no. Bal. concludit in d. c. j. col. j. vers. & sume hic argumentum. qualiter domi. proprie. priue. feu. Et idem in testatore, quia substitutio quæ aliâ extenditur de vno casu ad alium, non habet locum si pœna apponatur: vt not. Bar. in l. pater. Severinam. in princ. per illum text. de cond. & demonst. Et odio pœnæ à persona non receditur, vt not. Bart. in l. multa. de cond. & demonst. & Bald. in d. l. j. in ij. oppo. C. de his quæ pœnæ nomine.

¶ Et pœna quia odiosa est, † si in vno capitulo apponatur, non videtur in alio repetita: 2 vt not. Bart. in l. testamento. §. alle. in

a Repetita. princ. & idem Bal. in l. cum pater. §. pater certam. de leg. ij. & ad idem est glo. in cle. ij. in verb. sanctioni. de vita & honest. cleri. & in cle. fin. de pœnis. in glos. fin. & hoc tamen declarandum est, vt dixi in c. ij. requiris. de app.

¶ Et dato † quod dispositio principalis extendatur, pœna 6 tamen quia odiosa est extendi non debet. vt not. Ioan Andr. in c. dispendia. in princ. de rescript. in vj. Domi. ibi col. iij. in vers. no. incidenter. hoc dictum sequitur pro dicto no. do. Abb. in c. j. de locato. col. si. Domi. in c. si fortè. col. ij. in vers. no. incidenter. de elect. in vj. & idem tenet Imo. post Ant. de But. quem ibi refert in c. fin. col. iij. de rescript. de quo inferius dicam.

¶ Et in pœnis † vt pœna euertetur attenditur initium. l. quod ait. §. quod 7 ait lex. ff. de adult. vbi Bart. in ij. not. & not. Domi. in c. auaritiæ. in gl. eo ipso. de elect. in vj. & facit quod not. Bart. in l. j. C. de nund.

¶ Et licet nomine venditionis etiam alij contractus comprehenduntur. l. statuliberi. §. Quintus. ff. de statulibe. tamen in materia pœnali strictè accipitur pro contractu venditionis: vt no. Bart. in l. qui duobus. §. de sal. in rit. de emp. & vend. §. nunc vidèdum. vers. sed pone. & no. i. n. c. j. de excess. prælat. in vj. Et licet † appellatione hæredis veniat hæres hæ 8 redis. in l. si. C. de hered. inst. hoc non habet locum vbi agitur de pœna: vt not. Bald. in d. l. fin. q. xxj. & no. Bart. in l. multa. §. de cond. & demon. & dixi in l. qui per successionem. §. eod. tit.

¶ Et pœna † non habet locum nisi statuta sit. l. & si quis. §. diu. ff. de relig. 9 & per

& per illum text. dicit Bal. in l. ij. C. de sacrosim. eccl. in priu. quod pœnæ odiosæ sunt, & non habent locum nisi in casibus expressis in iure. & quod in pœnis non fiat extensio not. Domi. in c. quanquam. de elect. in vj. & in c. j. col. si. vers. ex his no. de biga. in vj. in c. si ciuitas. in prin. de sen. excom. in vj. & in c. j. col. j. de temp. ord. Et secundum regulam arguit Ange. in consil. c. præmitto. in prin. C. de furt. per gl. ibi. & in l. vt tantum. ff. de fer. corru. gl. in c. si postquã. in gl. si. de elec. in vj. & in c. de multa. de præb. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri per viã regulæ. vt no. Matth. & in trac. extensionis, quæ refert & sequitur

¶ Et regula ista limitatur non procedere quantum ad vim 10 verborum: † quia quatenus verborum proprietates significat, fit extensio etiam in pœnis: vt no. Arer. in l. cū lege. per illū tex. §. de testa. & idē no. Cal. in consil. in tit. de consing. & affin. Secus si ageretur de latæ significatione: quia tunc illa in materia pœnali non attendit, vt dixi in regula semper in obscuris. §. eo. dum ibi dictum fuit de pœna capitali.

¶ Secundo etiam ibi regula ista limitatur, non habere locum in pœna excommunicationis, per c. pen. de sen. excō. de cuius intellectu dixi in d. regula. semper in obscuris.

¶ Tertio regula fallit quoniam agitur de remouendo 2 fraudem: quia tunc etiam in pœnalibus fit extensio, ne dispositio elusoria redderet. c. si ciuitas. & ibi Do. in ij. notab. de sen. excō. in vj. & ad hoc glo. no. in gl. si. in c. quanquã. de vfuris. in vj. ibi dū inquit, aliâ facile esset hanc constitutionem eludere, & illam gl. no. Domi. ibi, col. pen. ver. not. bene istam gl. ad idem gl. in clem. j. in verbo, & pelire. in fi. de sepulchris, & facit tex. in l. j. §. si. §. de cal. & in l. sed iul. §. mutui dationem. §. ad senatusconsult. Macedo.

¶ Quarto fallit vbi agitur de utilitate publica: quia ruc 12 etiam in materia pœnali extensio fieri debet, ne delictum sit impunitum. l. ij. §. exercitum. per illum text. §. de his qui no. infam. & idem no. Bar. in l. quemadmodum in v. no. per illum text. C. de agric. & censu lib. xj. cū si. vt dixi in consil. lxx. & idem tradit Ro. in consil. cv. viso themate. col. si. & Pau. de Cast. in consil. xxij. viso puncto. col. pen.

¶ Quinto fallit, quoniam duo sunt æquiparata de iure antiquo: quia pœna statuta in vno, habebit locum in alio: & ista extensio est facta à lege. vt no. Bar. in l. si quis seruo. C. de furt. per gl. ibi. & in l. vt tantum. ff. de fer. corru. gl. in c. si postquã. in gl. si. de elec. in vj. & in c. de multa. de præb. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri per viã regulæ. vt no. Matth. & in trac. extensionis, quæ refert & sequitur

D d Ang.

a Remouēdo. Dixi in consue. rud. Parisi. §. i. gl. iij. nu. 9. & in annot. ad Phil. Dec. cōf. 277. & in regu. cancella. de public. resign. q. v. nu. 27. C. M.

a Domi. & in
cōsilio xxvii.
col.ij.C.M.

Ang. Aret. in §. ius autē civile. char. antep. col. ij. ver. iij. fallit. ¶ Sexto fallit ubi agitur de favore ecclesie: quia 14 constitutio pœnalis extenditur: vt not. per glo. in c. fiant cuncti. & no. ibi Dom. circa fi. in ver. no. primo ex hac gl. de elect. in vj. & no. & Abb. in c. nihil. col. antepen. de elec. in ver. secundo principaliter potest responderi. Et eodē modo si agatur de favore fidei: vt not. Abb. in c. ij. in fi. de diuortii. similiter si agatur de favore animarū. cōstitutio pœnalis extendit, vt no. Io. And. in c. ex tenore. & ibi Abb. in ver. no. singulariter. qui fil. sint legi. no. Bar. in auth. sacramēta pub. col. pe. ver. quæro vtrū. C. si aduer. vēd. cum ti. vt Feli. tradit in c. translato. de constit. col. fi. & adde Ro. cōsi. cclxxv. omnia. in fi. Imo. in conf. cxxij. in causa. col. ij. Alex. in conti. xlij. super præmissio. lib. j. in fi. ¶ Septimo fallit si ratio sit expressa: quia tūc 15 etiam in pœnalibus extensio fieri potest: vt no. Alex. in l. cum mulier. per illum text. in v. no. ff. sol. matr. & idē no. Dom. in c. si ciuitas. §. j. in prin. de sentē. excommu. in vj. ¶ Octauo generaliter dici potest, q̄ etiam ubi agitur de 16 pœna. siue extensio de similibus ad similia ab idēitate rationis b̄ vt no. Bal. per gl. ibi in l. si quis id. q. §. de iurif. om. iud. & Alex. ibi col. pe. & ad hoc est tex. in c. j. §. porro. in tit. que fuit prima causa benef. amit. & Bal. ibi col. iij. dicit illum tex. esse meliorem de iure: ibi tamen tex. ex noua prouisione vterius procedendo in illo casu videtur 17 statuere, ita quod absque illa noua dispositione aliud fuisset dicendum. Ad §. porro. r̄ndetur dupliciter: vt per Imo. in l. si viro. col. viij. fol. matr. tñ pro ista cōclusionē, q̄ fiat extētio etiam in pœnalibus. sunt gl. tredecim quas allegat Ang. Aret. in §. ius autē civile. in pe. char. col. ij. de iustit. & iur. & ibi etiā duodecim glo. contrarias adducit. ¶ Et pro resolutione recurrendum est ad ea quæ scribit Io. de Imo. in l. si verō. §. de viro. §. fol. matr. Ex cuius dicitis firmari potest regula negatiua, q̄ ubi agitur de pœna, non debet extensio fieri, per text. cum simi. §. allega.

In l. Inuitus. Argumenta.

- 1 Procurator inuitus nemo constituendus.
- 2 Aduocatus parocinium suscipere cogitur inuitus.
- 3 Procurator iſciam possit ad officium cogi.
- 4 Notarius instrumenta conficere cogi potest.
- 5 Caupo & tabernarius hospites recipere coguntur inuiti.
- 6 Doctor ad consilium præstandum cogi potest.
- 7 Meretrix in lupanari an possit ad coitum cogi.

Officium

Officium necessarium quod dicitur.

REGULA CXCVII.

INVITVS nemo cogitur defendere.

- 1 ¶ Et inuitus procurator non constituitur. l. inuitus. C. de procur. & in l. filius fa. §. inuitus. §. de procura. Et idem in executorē, qui inuitus non cogitur officium executoris suscipere, not. Bal. in l. at si quis. in ver. credo tamen. de relig. §. & no. Card. in cle. j. in iij. q. de testa. ¶ Secus est in aduocato qui cogitur parocinium suscipere, vt not. Bal. & Salic. post Coffr. in l. inuitus. per text. in l. prouidendum. C. de postula. not. per gl. in l. j. §. ait pretor. ff. de postula. in verbo, habebunt. & ibi Ang. no. illam gl. Et idem est in procuratoribus qui soliti sunt exercere se in palatiis, qui largo modo dicuntur aduocati, & a Largo dixita dicunt Fulg. Pau de Cast. & Alex. in d. l. inuitus. facit ad Alex. cōf. it. text. in l. j. §. aduocatos. §. de var. & extraor. cog. lib. vj. C. M.
- 2 ¶ Et idem est in procuratore fisci seu reipublice, secundum Salic. in d. l. inuitus. arg. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. & in l. quis magistratus. §. de munc. & hono. Et ideo syndicus vniuersitatis cogitur officium suscipere: vt not. Bal. in d. l. filius familia. §. inuitus. in prin.
- 3 ¶ Et idem dicit Ang. in d. §. ait pretor. in notario qui compellitur instrumenta conficere, vt not. Bart. in l. j. si furti aduers. nau. & Bal. in rub. C. de fide instru. col. ij. ver. sed dubitatur. Idem Host. in summa. de fide instru. in §. ex quibus. ver. §. hi qui. vbi dicit quod si recufari suscipere rogatus, est periurus, & potest priuari officio: & hoc dictum refert & sequitur Card. in clem. j. ver. dudum. in xij. not. de iure iuran. ¶ Et idem dicit Ang. in d. §. ait pretor. in caupone, hospite, & tabernario: quia etiā inuitus cogitur hospites recipere. & idem no. Bar. in d. l. j. §. furti aduers. nau. & in l. j. §. j. §. nau. caup. in l. j. §. cura carnis. de offic. præf. & vrb.
- 4 Sic etiam doctor cogitur consulere: vt no. per glo. in l. ij. in verb. consensum. C. de proxi. sac. scrib. lib. xij. & ibi Bart. & glo. ibi. alleg. l. sancti mus. la. j. C. de aduoca. diuer. iudi. & Salic. ibidem dicit. & idem Bar. in l. proximē. in prin. ff. de his quæ in testa. delen. & Anto. de But. in c. si pro debilitate. col. iij. de offic. deleg.
- 5 ¶ Et idem videtur in meretrice quæ sit in lupanari: & in artifice, qui tenet signum artis, per rationē quæ allegatur in hospite. per Bar. in d. l. j. furti aduers. nau. & Bal. in d. l. filius familia. §. inuitus. cōcludit. in gl. j.
- 6 Ibi, ¶ q̄ omne officium vtilitate & autoritate publicum, vel vtroq; modo publicum, dicitur officium necessarium, & recufari non potest. & ad hoc no. glo. ibi: facit tex. in l. munerum. §. iudicandi. §. de mune. & hono.

In §. Cui damus. Argumenta.

- 1 Exceptio an semper comperat ei, cui & actio.
- 2 Actio & exceptio simul cōpetunt, quædo ad eundē finē tendunt. & nu. j. & 4.

D d 2 Cvi

CVI datus actionem: eidem exceptionem competere multo magis quis dixerit.

¶ H A E C regula etiam habetur in cap. qui ad agendum. eo. tit. in vj. & probatur in l. j. §. his autem. §. de superficie. & in l. creditori. in fi. & glo. ibi per illum text. C. de pact. & secundum reg. arguit Bal. in consil. cclxxxv. super eodem. col. ij. lib. iij.

¶ Et ista regula procedit ubi ratio diuersitatis non datur: secus est ubi sit ratio diuersitatis, propter qua actio datur & exceptio denegatur: vt not. Abb. post Ant. de But. in c. debitores. per illum text. de iureiura. ubi exemplum habetur.

¶ Secundo principaliter regula limitatur procedere, & declaratur quando actio, & exceptio tendunt ad eundem finem: quia tunc si actio datur, a fortiori exceptio videtur competere: quia in exceptione est reus cuius causa favorabilior est. l. favorabiliores. §. eo. & in l. Arrianus. supra. de actio. & oblig. & quia in exceptione agitur de retentione quae facilius conceditur. l. per retentionem. C. de usur. l. ij. ubi Bal. in iij. no. C. de fideicom. ¶ Secus est si exceptio, & actio tendunt ad diuersa: quia tunc exceptio vno respectu denegatur: & tamen actio alio respectu concedi potest: vt not. Inno. & Hostien. in c. inter dilectos. de excess. praes. & Abb. ibi in fi. & Pet. de Anch. & Ioan. de Ana. in c. accedens. col. j. de accusa. Et hoc modo omnia resoluntur quae in contrarium allegari possunt. ¶ Nam in iudiciis possessoris recuperanda possessionis ille qui spoliatus, non potest exceptionem opponere ad impediendum restitutionem possessionis: quia spoliatus ante omnia restitui debet. c. in literis. de restit. spolia. l. si quis a se fundum. C. vnde vi. Sed facta restitutione datur sibi actio respectu proprietatis, & sic actio & exceptio diuersa recipiunt: & ita etiam videtur procedere text. in l. si quis conductionis. C. locati. & hoc modo etiam videtur procedere text. in d. c. debitores. & adde text. in d. c. indemnitate. §. verum. & ibi glo. in verbo facultas. de electio. in vj. ubi glo. dicit esse speciale in monialibus, & regula ista non habet locum. Sed potest responderi: quod ille text. procedit secundum no. in c. accedens. de accusa. & in c. constitutus. de appella.

C V M quis in alicuius locum successerit, non est aequum

Debet. vide ad istam regu. Socin. in tra. ca. fallen. in regu. cclxxix. ubi ponit xii. limitationes. & Hipp. de Mar. fil. qui ponit alias ii. in singu. la. xi. & in singu. cxix. docto. in l. natura liter. s. nihil commune. de acquir. poss. ubi Bal. posuit xij. limitationes, quas refert ibi Alexan. in viii. col. cum seq. & Specu. in xi. de pet. & pos. §. fin. ubi ponit xxij. fallen. L. fra n. de Oratio in repet. rub. de tau. pos. & proprie. in viii. col. in fin. ubi ponit xj. fal. & Corie. in tract. fallen. ad reg. spoliatus ante omnia & c. ubi ponit l. fallen. qui trac. est in ij. volu. tracta. diuersorum doctorum. H. C.

aequum ei nocere hoc quod aduersus eum non nocuit. in cuius locum successerit.

¶ DE ista regula dictum fuit in reg. quod ipsis qui contraxerunt. P L E R V N Q V E emptoris eadem causa debet esse circapetendum ac defendendum, quae fuit auctoris.

¶ DE ista regula gloss. hic remittit ad supradicta, in reg. nemo plus iuris.

In §. Quod cuique. Argumenta.

- 1 Beneficium non confertur in inuitum.
 - 2 Exigere qui nequit, nec a sponte offerente capere poterit.
 - 3 Exactum licite non potest remitti.
 - 4 Notarius plus iusto accipientes, merito puniendi.
 - 5 Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo qui offert sponte.
- Q U O D cuique praestatur, inuito non tribuitur.**

¶ Q V I A beneficium in inuito non datur. in regula inuito. §. eodem. **¶** Et not. dictum Bar. hic. qui per gloss. infert, quod si notarius priorum non potest salarium accipere de aliqua scriptura, quod etiam a sponte soluentibus accipere non licet. & ad hoc facit text. in capitu. exigit. de censu. in vj. ubi sicut non potest quis exigere, pariter a sponte soluente recipere non licet. & glo. ibi in verbo. **¶** volente. ad idem facit text. in cap. statutum. §. accessorem. in versu. si quis autem. de rescrip. in vj. ubi quod licite exactum fuit, remitti non potest. ad idem text. in clem. nolentes. de here. & ad idem est gloss. in l. vnica. C. publica. laticia, vel Consul. lib. xij. in versu. accipientem. quae etiam dicit, quod pari pena punitur ille qui accipit a sponte dantibus, & ille qui exigit: & illam not. ibi Io. de Fla. & idem no. Bal. per illum text. in authen. sed hodie. C. de episco. & cleri. ubi colligit argumentum, quod si notarij puniuntur si ultra debitum aliquid accipiant a sponte soluentibus.

¶ Et ista conclusio videtur procedere ubi agitur de interesse publico, & in causis a iure expressis: alias secus videtur: quia quaedam honeste accipiuntur, quae inhoneste petuntur. vt dicit text. in l. j. §. proinde. de variis & extraord. cog. & gloss. in l. ij. circa fin. in verb. sed praestari. §. de origi. iur. per illum text. ibi, hoc non peti, sed praestari solere. & idem gloss. in d. c. exigit. de censu. in vj. in d. verbo. voluntate. quae dicit hoc regulariter procedere. & allega. §. in contrarium habere locum in quibusdam casibus. & ad idem text. cum gloss. xvij. dist. in c. de enlogiis. in glo. fi. & in c. dilectus. el. ij. in fi. de simoniaci.

¶ Item dictum Bar. hic videtur procedere prout ipse loquitur. ¶ quando statutum prohibet salarium accipere: ista verba generalia sunt, & com-

prehendant etiam sponte soluentem. Secus videtur si quis esset prohibitus petere: quia non prohiberetur accipere ab eo qui sponte solueret. dicto cap. dilectus. cum simil. §. alleg.

REGVLA CXCVIII.

a Atrocitate. alias, non ignoscitur. l. al. cōf. cxxvj. libr. j. C.M.

AD ea quae non habent atrocitatem facinoris vel sceleris in iis ignoscitur servis sine dominis. sive iis qui vice dominorum sunt, velut tutoribus & curatōribus obtemperaverint.

¶ VIDE dicta suprà in l. velle non creditur.

SEMPER qui dolo fecit quo minus haberet, pro eo est habendus ac si haberet.

¶ VIDE dicta suprà, in l. qui dolo.

IN contractibus successores ex dolo eorum quibus successerunt nō tantum in id quod ad eos pervenit, verum etiam in solidum tenentur: hoc est ut unusquisque pro ea parte qua haeres est, cōveniat.

¶ VIDE dicta suprà in l. hoc iure. §. fina.

In l. Quoties nihil. Argumenta.

- 1 Præiudiciale minus in dubio eligi debet.
- 2 Appellatio non praesumitur deserta in dubio.
- 3 Appellatio admittenda videtur in dubio.

REGVLA CXCIX.

QUOTIES nihil sine captione investigari potest: eligendum est quod minimum habeat iniquitatis.

¶ VIDE dicta §. in regula, in obscuris. & adde regulam quam tradit Pau. de Cast. in l. j. ff. si quis cau. per illum tex. & quod in dubio eligi debet quod sit minus praediudiciale. vnde infert, & quod in dubio pronuntiandum sit appellacionem non esse desertam: & pari ratione in dubio est pronuntiandum appellacionem admittendam. & nota per glo. in c. v. de hijs. de appel. cum simil. v. dixi ibi.

¶ Et ad reg. hic faciunt iura quae dicunt de duobus malis minus esse eligendum. l. si procurator rei. & ibi gloss. §. de except. doli. cum simil. alleg. in glo. hic & in c. j. xiiij. dist.

b Admittendam. Deci. ca. de priore. de appella. consil. cccxvj. Alexan. cōf. cxxix. nume. 7. libr. vij. C.M.

dist. in prin. & in c. ij. in fin. ead. dist. & glo. ibi in vers. minimus. alleg. ad idem tex. & ad idem tex. in c. non solum. xxxij. qd. iij. & glo. ibi similiter allegat istum textum.

REGVLA CC.

OMNIA quae ex testamento praeficiuntur, ita statum eventus capiunt si initium sine vitio ceperint.

¶ VIDE dicta suprà in regula, quod ab initio.

In l. Omnis definitio. Argumenta.

- 1 Definitio rei definitivae substantialia debet ponere.
- 2 Definitio bona censetur, quae cum suo definito convertitur.
- 3 Causa non bene definitur per effectum.

REGVLA CCI.

OMNIS definitio in iure civili periculosa est: parum est enim ut non subverti possit.

¶ GLOS. intelligit omnis definitio, pro regu. sed capiendi definitionem ut verba sonant, dicendum est, ut not. Barto. in l. j. col. j. §. de testa. & quod definitio debet ponere substantialia rei definitivae, & per hoc debet continere genus sub quo res est definita.

¶ Item debet continere differentias, ut appareat quod res definita differt ab alijs speciebus contentis sub illo genere. ut patet in d. l. j. de testa. & in alijs definitionibus. & idem Bal. in l. cum quis. col. ij. C. de iuris & fact. igno. & in rub. C. qui admit. colum. ij.

¶ Et illa est bona definitio quae convertitur cum definito. l. ij. §. dolum. vbi Bart. ff. de dolo. ad idem est tex. in l. mortis causa capitur, in princ. ff. de dona. causa mort. in l. Quintus. la. ij. in §. cum aurum. §. de auro & argent. legat.

¶ Et non est bona definitio si causa definitur per effectum: ut not. Bart. in l. j. in princ. col. vij. §. de appel. quod dictum declaratur ut dixi in rub. de probat. colum. v. ¶ Et propter hoc dicitur hic, quod definitio est periculosa in iure: quia difficile est explicare quid sit essentiam rei definitivae, secundum quod philosophi veram definitionem persequuntur, considerando quid sit essentiam rei definitivae.

a Parum. Budzus noster legendum censuit rarum, & sequitur Greg. Halo. Sed Ioan. Ferr. Monta. hic communem literam recte tenetur: ut sit sensus, non quod vix vlla regula, vlla definitio constitui aut stare possit in iure: sed quod nisi circumspiciamus, parum sit, hoc est, non multum desit, quin subverti queat. Ca. rol. Mol.

¶ Sed secundum Legistas videtur quod definitio non sit ita periculosa quia dato quod I. qui litas & essentia rei non exprimat, satis est definitionem consistere ex genere & differentiis. ideo quandoque res definitur considerando rem prout est in fieri. I. libertas. §. seruitus. de statu homin. & in l. §. stipulatio. de verb. oblig. & dixi in dicta rubri. de probatio. colum. iij.

In l. Quod quis. Argumenta.

Procurator penam recuperare nō debet, quam ob suum passus est delictum.

¹ Victus quando ad expensas v. etori non teneatur.

² Fideiusor quā culpa sua soluit vturas, a principali non repetet.

³

REGVLA CCII.

QUOD quis ex culpa sua damnum sentit: non intelligitur damnum sentire.

¶ **E**adem regula habetur in regula, damnum. eo. tit. in vj.

¶ Et vltra glo. hic facit tex. in l. qui proprio. §. item. §. de procur. vbi dicitur, quod dicitur procurator penam quam ex suo delicto passus est, recuperare non debet. ad idem tex. in l. si communis familia. §. de noxa. in l. inter cohæredes §. quod ex facto. §. famil. erciscun. cum similit. vt per Dy. in d. reg. damnum.

¶ Et per iura prædicta infert Alber. hic: quod victus non teneatur victori ad expensas in quibus condemnatus fuit propter contumaciam, quia culpa sua habuit illud damnum: & idem dicit Spec. in tit. de expen. §. nunc de expensis. verū. ceterum. & idem Barto. in l. si pignore. §. de pig. act. Abb. in c. finem litibus. de dolo & contu. col. vj. verū. in super. quero. & not. Imol. per illum tex. in l. damni infecti quidam. §. cum parietem. in princi. §. de damno infectio.

¶ Eodem modo infert Alberi. hic, quod fideiusor non poterit repetere à principali vturas quās soluit culpa sua, eo casu quo illas soluere non cogebatur: in quo latè disputando insistit: de quo videndum est quod Alex. scribit consi. cccix. quoniam in quæst. lib. ij.

REGVLA CCIII.

MINVS est actionem habere. quam rem.

¶ **I**sta regula declarata fuit suprā in regula quæ actionem. vbi videndum est.

In l. plerunque. Argumenta.

¹ Status de præfenti quare debeat attendi.

Legatum sub conditione, an possit alienari.

² Venditio de præfenti pura dicitur, licet sub conditione possit resolui.

³ Sententia quando conditionalis. dicitur.

⁴ Confessio debitoris quando dicitur certa de præfenti.

REGVLA

REGVLA CCIIII.

PLERVNOVE fit, vt etiam ea qua à nobis possunt abire. permde in eo statu sint, atque si non essent eius conditionis, vt abire possint. & ideo quod fisco obligamus, & vendicare inter dum, & alienare, & seruitutē prædio imponere possumus.

¹ **N**oto quod dicitur status de præfenti consideratur: nec attenditur, quod status qui est de præfenti resolui possit: vnde res legata sub conditione, cum interim sit hæres, alienari potest. l. si. §. sed quia. C. communia de leg. & not. per glo. hic.

² **E**t adde tex. in l. ij. §. de in diem addict. vbi venditio de præfenti est pura, licet sub conditione resolui possit. ad idem tex. in l. hæc venditio. §. fin. de contrahen. empr. vbi venditio fuit facta pro centum, & quanti plurim. postea repertum fuerit, interim dicitur certa venditio quæ certum habet pretium, licet illud alterari in futurū possit.

¶ Et ad hoc facit no. quæstio quam tradit Barto. in l. Iulianus. in fi. de condict. indēb. vbi concludit, quod facta reformatione quod omnes repræfalia debeant reuideri, & quæ fuerint reprobata non valeant, interim executio fieri potest, licet in futurum possent reuocari: & idē

³ in simili casu not. Bar. in l. i. ad ex postquam. §. de re iudic. in fin. de iudice qui condemnauit reum in certa quantitate, addita clausula, plus & minus secundū formam statutorum: nā talis sententia non est conditionalis, sed resoluenda sub conditione. d. l. ij. de in diem addict. & sic de præfenti est certa: & idem Bald. in rub. C. de positi. in vj. q. vbi inquit, si mercator scribit se debitorem in x. ex causa depositi & plus & minus prout in libro rationum continetur, ista confessio dicitur certa de præfenti, per l. publica. §. si. ff. de positi. & quod ibi Barto.

⁴ **Q**uæ omnia dicta confirmantur per istam regulam quæ secundū glo. intelligitur, quod dispositio considerato præfenti statu fieri possit cum sua causa, & cum illa conditione resolutiua. l. si debitor. C. de distr. pig. & ad hoc facit, quia resolutio iurē datoris resolutur ius acceptoris. l. lex veltigali. §. de pig. not. Bal. in c. j. in consi. ix. de alie. feu. Imo. in consi. viij. in casu præmissis. col. penul. Alexā. consi. xxxvij. consideratis his. col. ij. lib. ij. in consi. clxxij.

³ potest. Imō vt dixi §. eod. l. is damnū. §. quod pender. C. M.

visothemate.col.iiij.co.lib.ij.in consil. xj. ponderatis his. col.xi.lib.iiij. Bald. consil. ccclxxxj. Masoliolus. lib. j. Socin. consil. lxxxv. viso compromisso.col.pen.

In l. iure natura. Argumenta.

- 1 Lucrum quærens ex aliena iactura, in dolo esse præsumitur. Pupillus obligatur in eo, quo locupletior factus est.
- 2 Ecclesia etiam obligatur, si locupletior efficiatur.
- 3 Statutum tollens exceptionem, locum non habet, si quis lucretur cum iactura alterius.
- 4 Exceptio non numeratæ pecuniæ, quando opponi possit de iure canonico.
- 5 Debitor etiam post biennium probare potest pecuniam se non recepisse.
- 6 Iure suo privari potest, quis ob publicam utilitatem.

IURE NATURÆ æquum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletiozem.

CHÆC regula habetur in l. nã hoc à natura. de condi. indeb. & in regu. locupletari. eo. tit. in vj. Et licet text. hic copulatiuè loquatur text. in d. reg. locupletari. loquitur alternatiuè: & sic sufficit, quod alterum verificetur. l. cum pupillus. de cõdi. & demon. c. inter cæteras. de refer. ¶ Et pro regula facit rex in l. si quis mancipiis. §. si. ff. de instit. vbi dicitur, quod dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrum quærit.

¶ Et ista ratione etiã pupillus obligatur in eo in quo factus sit locupletior l. j. §. j. in fin. ff. de auth. tur. & in §. in autè. instit. quib. alie. licet. & in l. si. C. de vsuca. pro empr.

¶ Et pari ratione etiam obligatur ecclesia si facta sit locupletior: vt not. per gloss. & ibi Bar. in authen. qui res. in verb. eum. C. de sacrosanct. eccle. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in princi. C. de sacrosanct. eccle. in l. si prædium. C. de præd. mino. Abb. in c. si quis presby in fi. de reb. eccl. non alien. Alex. consil. iiij. viso processu. col. j. in fi. lib. iij. And. Sicul in consil. xl. col. x lib. j.

¶ Et hæc ratione si statutum tollit exceptionem, nõ habet locum si contingat alium lucrari cum iactura alterius: quia tali casu officium iudicis potest implorari: vt no. Bar. in l. planè. in fi. ff. de peti. hæred. Abb. in c. ex parte. el. ij. de offic. deleg. cum simi. vt dixi ibi post Moder.

¶ Et hæc ratione iudex ne quis lucretur cum iactura alterius, mouetur etiam ad priuatam utilitatem: vt no. Abb. post alios in c. ad nostram. col. ij. de iureiurand.

Et eadem

¶ Et eadè ratione cõcludit Dy. in d. reg. locupletari. in fi.

4 ¶ Quod de æquitate canonica exceptio non numeratæ pecuniæ potest opponi etiam post bienniũ, b & not. Bal. in l. si ex cautione. in ix. q. in l. in cõtractib. in prin. C. de nõ nu. pe.

¶ Sed tamen idem videtur de iure ciuili: quia militat ratio regulæ ne creditor lucretur cum iactura debitoris.

5 ¶ Et hoc si ipse debitor probet se pecuniam non recepisse: quia potest probare etiam post biennium: vt not. per gl. in l. in cõtractibus. in princip. in ver. nullo modo. C. de non nume. pecu. cum sim. vt tradit Alexan. consil. clviij. leg. vide l. ac. in causa & lite. col. pen. lib. ij. de quo videndum est quod scribit Fely. in c. si cautio. de si. instru. in iij. charta.

¶ Et regula limitatur nõ procedere ex causa prout in vsu capione seu præscripto gl. dicit. & in d. l. nam hoc natura. & in dista regula, locupletari.

6 ¶ Et in casibus in quibus quis priuatur iure suo propter utilitatem publicam: vt in l. item si verberatum. §. item si ager. ff. de rei vindicatione. & in l. Lucius. ff. de euiti. in l. venditor. §. si constat. §. communia. præd. c. si. vt no. in ca. quæ ecclesiarum. de consti. & in l. ij. C. si contra ius.

¶ Et idem est in eo qui in alieno ædificat: vt in §. & ex diuerso. instit. de re. diu. & in l. si is contra quem. C. de edifi. priuat. nã imputatur illi qui in alieno solo scièter ædificauit: vt p Dy. in d. regula, locupletari. Et quando qs dicat locupletior, dixi. §. in regula, ex pœnalibus cautis. §. cod.

In l. Res iudicata. Argumenta.

- 1 Res iudicata propriè tunc dicitur, quando appellari non potest, quæ tunc pro veritate habetur. & nu. 2.
- 2 Rescriptum principis nil potest contra sententiam, quæ transtulit in rem iudicatam.
- 3 Rei iudicatæ renuntiarì potest.

REGVLA CCVI. RES IUDICATA PRO VERITATE ACCIPITUR.

¶ QVIA regula loquitur de re iudicata. Notandum est quod res iudicata dicitur propriè quando appellari non potest: vt not. per gl. in c. non solum. in verbo, innouata. de appel. in vj. & Domi. ibi in prin. dicti cap. non solum. in fi. no. illam glos ad statuta quæ de iudicatio loquuntur. & no. Bar. in rubri. C. De re iudi. Abb. in rub. de re iudi. facit text. in c. dilecti. in fin. de elect. in c. quod ad consultationem. de re iudi. in l. eleganter. §. si quid post. ff. de condi. indeb.

¶ Et in

Canonica. hæc est magis cõis opinio, de qua vide satis late addit. Dy. in reg. locupletari. hic alleg. super verb. biennium. sed ultra ea quæ ipse al. iur. & fac. igno. col. viij. in prin. verificat. sed huc moneo. vbi tenet cõtra Dyn. & communim. Hier. Chuc.

Biennium. probando semper opponi potest. alioquin non seruatur in hoc regno. C.

¶ Et in not. casu Ro. tradit in consil. cccxxiii. circa primum. col. ij. & Alex. consil. xciii. in causa & lite in principi. libr. ij. vbi propter hoc concludit, quod licet dicatur non obstante priori sententia, non per hoc videtur esse derogatum rei iudic.

2 Veritate. L. ingenium. de statu ho. Amplia etiam cum iniqua de decernit. l. pe. de iust. & in re. l. seruo inuito. s. cum proctor. ad Treb. l. sed si contra. in prin. de libe. agnosc. etiam in his que sunt iuris naturalis. quia natura comparatur. l. i. si cum l. seq. de liber. agnosc. l. quotiescumque de decurio. h. x. C. vbi text. comparat hanc duo natura & origine vel iudicium inter partes latu. & ait glo. in l. si non fortem s. haredi. de conditio. indeb. quod iudices faciunt de non iure ius, & ente non ens. Limita per no. Barr. & Alex. in l. Iulianus. verum debito rem. de condi. indebit. & in l. iij. s. condempnatum col. j. de re iudi. & ibi Iaf. col. j. & in l. ij. s. j. col. v. solut. matr. C. M.

¶ Et talis res iudicata pro veritate habetur, vt hic. ¶ Et ideo sententia lata contra rem iudicatam non valet. l. j. C. quando prouocare non est necess. & ¶ rescriptum principis non valet contra sententiam que transiit in rem iudic. l. fin. C. sent. rescind. non posse. l. causas vel lites. C. de transact. & bonus text. in c. exposita. de arbit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi precise constaret de mente principis quod voluisset derogare rei iudicate: quia potest, cum illud sit ius quaesitum de iure civili: vt not. Bald. in l. fil. col. ij. in ver. sed immediate opponitur. C. sent. resc. non posse. Ange. in l. Lucius. ff. de euct. Paul. de Cast. in l. cum heredes de acquir. poss. cum si. vt tradunt Moder. in c. que in ecclesiarum. de constit. & dixi ibi. col. xj. & hoc modo regula limitatur.

¶ Secundo ¶ regula fallit si renuntiatum sit rei iudicate quia illi renuntiare potest, & valet renuntiatio. l. iurif. gentium. s. si paciscar. ff. de pactis. Et non solum expresse. sed etiam tacite renuntiare potest: quia si quis fuit admittus ad probandum de iniquitate sententia, & ita probatum fuit, parte non opponente iudex debet primam sententiam que transiuerat in rem iudicatam reuocare. vt not. voluit Innoc. in c. cum dilecta. de rescript. in c. cum Bartoldus de re iudic. & sequitur Alexan. in l. iudex postquam. col. ij. versi. sexto fallit. de re iud. & idem Alexand. consil. lxxvij. in causa & lite. col. fi. libr. ij. & in consil. ccxij. viso. in princ. lib. ij. & not. Ant. de Butr. in c. quoniam cogtra. col. fi. & Abb. ibi de probat. & idem Ant. in consil. xxvij. visis col. iij. Abb. in consil. lxxxix. in questione. lib. j. Rom. consil. cxxxiii. amplissimè doct. in fi. Aret. consil. lxxxij. diligenter. col. ij. & hoc declaratur vt dixi in d. c. quoniam contra. char. v. versi. quartus casus.

REGVLA CCVII.

NON potest videri desysse habere, qui nunquam habuit.

¶ De ista regula dictum fuit in regula, non videtur rem amittere. supra eodem.

In l.

In l. Seruitutem. Argumenta.

- 1 Seruus morti assimilatur.
- 2 Seruus pœnæ manumitti non potest.
- 3 Seruus pœnæ est penitus incapax, nec restitutus habilitatur. & numero 4.
- 4 Seruus pœnæ propter delictum nullus efficitur hodie.

REGVLA CCVIII.

SERUITVTEM mortalitati ferè comparamus.

- 1 ¶ Et seruitus morti assimilatur, vt dicit text. in l. intercidit. in fi. de cond. & demon. & in l. cum hic status. s. si donator. ibi. licet seruitus morti comparatur. & ista regula videtur generaliter procedere siue quis efficiatur seruus pœnæ. prout loquitur text. in d. l. intercidit. siue efficiatur seruus alicuius priuati. d. l. cum hic status. s. si donator. ad idem text. in l. res vxoris. C. de donat. inter vir. & in l. ex facto. s. si quis rogatus. ver. sed si seruus pœnæ. ff. ad Treb. & in l. j. s. filius qui mortis. s. ad Tertul. facit text. in l. qui vltimo. s. de pœnis. Aliàs tamen est differentia quia seruus pœnæ manumitti non potest. vt not. Ioan. Andr. in c. ita quorundam. de Iud. & ibi Abb. in fin. per text. in l. ij. C. quib. ad libert. proclam. non lic. & hoc dictum pro singulari. tradit Rom. in singul. ccccclxxvj. nullus qui ex suo delicto.
- 2 ¶ Et seruus pœnæ est omnino incapax. l. si in metallum. ff. de his que pro non script. l. si quis mihi bona. s. si quis planè. de acquir. hared. non sic in seruo priuati: quia domino acquiritur. l. si paterfamilias. ff. de hared. in fi. & not. Bart. in l. si cognatis. de reb. dub. in prinè & ibi propter hoc dicit, quod seruus pœnæ non habilitatur, dato quod restitueretur. l. intercidit. in fin. de cond. & demonst. Secus in seruo priuati. l. ex facto. s. fide vulg. & pup. & Imo. ibi sequitur col. ij. quod tamen limitatur & declaratur: vt per Bart. in l. j. s. si filius qui mortis. ff. ad Tertul.
- 3 ¶ Et que dicta sunt de seruo pœnæ procedunt secundum iura antiqua: hodie tamen propter delictum nullus seruus pœnæ efficitur. auct. sed hodie. C. de donat. inter virum.
- 4 ¶ Et hoc intelligitur in illis qui viui remanent post condemnationem, puta in deportatis. Secus est in damnatis ad mortem vt not. Barto. in d. authent. sed hodie. & in d. l. qui vltimo. de pœnis. in d. l. s. eius. s. si cui. de testa. & in l. si quis mihi bona. s. si seruus. de acquir. hared. & idem Ang. in l. si quis filio. s. irritum. ff. de iniusto rupto.

In l. Quæ ab initio. Argumenta.

- 1 Institutio inutilis quando reconualescere possit.

REGVLA CCIX.

QVAE ab initio inutilis fuit institutio: temporis tractu reconalescere non potest.

¶ DE

¶ De ista regula dictum fuit generaliter in regula, quod ab initio. s. eod. & quantum ad institutionem de qua specialiter text. hic loquitur, regula procedit, ¶ quanto est defectus in substantialibus. Secus est si defectus sit in accidentalibus, qui extrinsecus contingit: quia tunc confirmatur institutio quae à principio fuit nulla. l. qui soluendo. la. j. vbi Bart. hoc dicit. ff. de hæred. inst. ad idem facit text. in l. pignori. ff. eod. tit.

In l. Seruus Reipub. Argumenta.

- 1. Seruus quando possit abesse causa reipublicæ.
- 2. Inhabiles etiam admittuntur quando de utilitate publica tractatur.
- 3. Inhabiles quo casu ad feudum sint admittendi.
- 4. Accusare potest homicidium etiam aliis inhabilis, statuto hoc permittente.
- 5. Conuentio inter priuatos facta non attenditur, si de utilitate publica agatur.
- 6. Promittens aliquem non offendere, potest eum bannitum licite offendere.

REGULA CCX. SERVVS, reipublica causa abesse non potest.

¶ Ista regula videtur procedere prout loquitur ¶ quando abesset titulo honorabili: aliis videtur quod seruus cum possit esse procurator ad negotia. l. seruum quo que. §. j. de procurat. quod etiam pro republica procurator constitui possit: quia officium procuratoris vilissimum est. §. fin. institut. de except.

¶ Et hoc saltem videtur procedere quando non esset alius æque idoneus. arg. l. generaliter. §. spurius. ff. de decur. & facit text. in c. inter quatuor. de relig. domib. cum similib. vt dixi in c. ij. de iudic. colum. v. ver. & retenta communi opin.

¶ Imò quod fortius est, videtur quod etiam absolute seruus abesse possit causa reipub. ¶ quia vbi agitur de utilitate publica, etiam inhabiles admittuntur. l. si quis in graui. §. vtrum. in vers. hi quoque. ff. ad Sillan. vbi Bart. dicit, quod lex vel statutum quod respicit utilitatem publicam, non respicit restrictionem de habilitate personæ.

¶ Et ideo si proclamatum sit, ¶ quod quicumque cepit talem bannitum, habeat castrum in feudum, etiam inhabiles ad feudum tali casu admittuntur: vt Alex. concludit post Guliel. de Cug. in l. filiusfam. s. si cert. petat. Et si stat

a Alex. Conf. xxxv. nu. j. lib. vi. Albe. part. i. statu. q. clxxx. Bal. in tractat. stat. vers. cape re. vers. castru. la. l. i. col. iii. C. de sacrosanct. eccl. l. i. §. nuntiatio. de oper. no. nun. Alciat. de verb. sig. li. i. char. viii. Sed non puto indistincte verum. C.M.

¶ si statutum dicat, ¶ quod quilibet admittatur ad accusandum de homicid. etiam aliis inhabiles admittuntur: vt not. Bald. in rubric. C. qui accus. col. penul. quæro si statutum. ergo pariter esset dicendum, quod seruus propter utilitatem publi. causa reipubli. abesse possit: nisi dicamus hoc non procedere in officio honorabili legationis vel quia ita specialiter hic expressum sit. Vel dicamus, vt dixi in d. l. filiusfamiliæ. quod inhabiles non admittuntur. & pariter, quia multi sunt inhabiles ad accusandum. l. senatusconsulto. l. non prohibentur. C. qui accus. non poss. in l. j. in l. qui accusare. s. de accus.

¶ Et non obstat text. in d. l. si quis in graui. §. vtrum. quia non probat illud quod Bart. & doct. dicunt: quia loquitur in eo seruo qui alienatus erat cum illa conditione, ne manumitteretur ab emptore, & sic ab homine², merito non habet locum in manumissione quæ procedit ex dispositione legis secundum senatusconsult. Sillan. quia verba prohibitionis, ne manumittantur ab emptore, non conueniunt manumissioni. quæ inducitur à lege propter utilitatem publicam: ¶ quia conuentio facta inter priuatos, non attenditur vbi tractatur de utilitate publica, vt not. Bart. in l. qui seruum. de verb. oblig. ¶ de illo qui promisit aliquem non offendere. nam si ille bannitus sit offendendo illum bannitum, non dicitur contra facere, vt latius dixi in d. l. si filiusfa. Et per illum §. vtrum. non bene inferitur ad questionem de feudo: quia inhabiles ad feudum erant prohibiti à lege, & per illa verba generalia non videntur habitari: quia statutum satis operatur in habilibus, ergo debet restringi ad habiles. l. vt gradatim. §. & si lege. ff. de mun. & hon. Secus si aliis statutum nihil operaretur, & ita videtur procedere. quod not. Bald. in d. rubr. j. qui accus. & latius dixi in d. l. si filiusfamiliæ. vbi videndum est.

a Homine. pariter Curt. in iunior conf. j. nu. iiii. dicit, quod verba generalia non restringuntur ad habilitatem, quando sunt generalia ab homine, sed non est simpliciter verum. C.M.

HABETS, seruentissimi scholares, annotationes quasdam super hoc titu. ff. de regul. iur. quas instantissimis precibus vestris deuictus coactus fui præcipitato studio absoluere. Et in his non potui diligentiam maximam adhibere propter onus lectionis quod assidue mihi incumbit. Licet enim multa dicta sint, plura omissa fuerunt. Polliceor tamen vobis, in maiori otio, si Deo placuerit, operi imperfecto addere supplementum

mentum : ita quod illud quod nunc in rudi massa zeditum est, expolitur magis reddetur. Scio etiam quod hæc industria mea à plerisque non commendabitur: ex eo quod dici solet, laboriosum esse opus, potius, quàm subtile: mihi autem satis erit scholasticis rebus aliqua ex parte satisfecisse. Quibus à me uti de me benemeritis, nihil, quovisfunque mea facultatis sit, denegari potest. Philippus Decius Pisis. Ad laudem Dei omnipotentis. Amen.

FINIS.

L V C D V N I,

Excudebat Symphorianus

Barbierus.